

ધિ વિસ સ્થાનકના તપની વિધિ થયા પચ્ચલ્લાણો એ કરી
હેત આ પૂસ્તક તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે કે દરેક ધર્મ કાર્યમાં આ
જ પૂસ્તક ઉપયોગી થઈ પડે. જેને જેને જે વસ્તુની જરૂર પડે તે
નુક્રમણિકા જોવાથી મળી જશે.

વંધુઓ આ ઉપરથી આપને જણાશે કે આ પૂસ્તક કેટલું વધું
સ્યોગી છે. તેને સહાય આપનાર ભાગ્યશાળી પણ કેટલું પુન્ય ઉપા-
ન કરે તેમ છે.

આ પૂસ્તકને સહાય આપનાર અમદાવાદના નગરશેઠ પેમાભાઈ-
રામાઈના મુખ્ય શેઠ. લાલભાઈના ચારંજાંબી શેઠ ચમનભાઈનગરશેઠ
પદવીને અર્પણ શોભાવી-ઉત્તમોત્તમ જૈન શાસનના નામ કરી હુંક
લતમાં અવશાન પામેલા છે. તેમનાજ પગલે ચાલનારા અને મહા
દાર ભદ્રાક તેમના મુપત્તિ વિશ્વા શેઠાળી મહાલક્ષ્મીબેનની ઉદાર
હાયત્તાથી આ પૂસ્તકની નકલો ૮૦૦ વહાર પાડવામાં આવી છે
ઓ શેઠજી સાહેવ-શેઠ ચમનલાલભાઈનો ફોટો તથા તેમનું હુંક
વિવનવૃત્તાંત આ સાથે જોડવામાં આવેલું છે સાથે પૂજ્ય ગુરુવર
શ્રીમાન્ શ્રી વિનયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજના ફોટા સાથે તેમનું
જીવનવૃત્તાંત પણ મુકવામાં આવ્યું છે. મુજ્જ જૈન વંધુઓ
માથા ભાગ્યશાળી પુરુષોની પછવાડે પણ આવા મુકુલ્યોમાં
તેમની મુ કમાળીનો સદવ્યય થાઓ અને તેમના આત્માને
જાંતી મળે એવી શુભ આશિષ સાથે આ લેખ સમાપ્ત કરતાં
આ પૂસ્તકની ઐદર કંટ મુલ્યચુક થઈ જાય કે પ્રેમ દોષ
અથવા દષ્ટિ દોષથી જે કંટ અશુદ્ધતા રહી જાય તેને માટે મિન્હામિ-
હુવટ દંડે અને મરે મુજ્જ વંધુઓને મુવાર્ગને વાચવા મળ્યામળ કરું છું
વળી તે વિષે મને કોટ જણાવશે તો હું આભાર માંધે વંજી આશુત્તિમાં
તે મુવાર્ગ ન્દન એવી વિનંતિ સાથે આ લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

મુદ્રેશુ પીં વહુના.

શ્રી. પ્રસિદ્ધકર્તા.

મહાત્મા નગરજીવન ચીમનભાઈ જાલખાણ
નગરજીવન—અમદાવાદ.

મહુમ નગરશેઠ ચીમનલાલ લાલભાઈનું

ટુંક જીવન વૃતાંત,

શ્રીમાન્ નરરત્ન શેઠ ચીમનભાઈનો જન્મ પ્રસિદ્ધ ગુર્જર દેશના મુખ્ય નાહેર રાજનગર (અમદાવાદ) માં, સંવત ૧૯૪૦ ના અસાઢ માસમાં થયો હતો. તે વાદશાહી વખતમાં નગરશેઠની પદવીને મેલ-વનાર શેઠ શાંતિદાસના વંશમાં થયેલા પ્રતાપી શેઠ હીમાભાઈના પુત્ર થતા હતા.

ચીમનભાઈનો જન્મ થયા પછી થોંડાજ વખતમાં તેમની માતુશ્રી દેવગત થયા, અને ત્યાર પછી કેટલાક વખતના અંતરે તેમના પીતાશ્રી પળ આ અસાર સંસારમાંથી પરલોકે પહોંચ્યા. આવી રીતે શેઠ ચીમનભાઈ આશરે આઠેક માસની નાની વયમાંથીજ માવાપ વિનાના થઈ પડ્યા.

તેઓ પ્રથમ કેટલોક વખત પોતાના મોસાલમાં રહ્યા, અને ત્યાર પછી તેમના કાકા શેઠ મળીભાઈએ તેમને પોતાની પાંસે રાખી ધાર્મિક તથા વ્યવહારીક કેલ્લવણી આપવા માટે યોગ્ય વ્યવસ્થા કરી.

ત્યાર પછી થોડાક વખત કેડે શેઠ મળીભાઈ પળ સ્વર્ગવાસી થયા. એટલે શેઠ ચીમનભાઈને પોતાનો વહીવટ સંભાળવાનું તેમના પોતાના શીર ઉપર આવી પડ્યું.

શેઠ ચીમનભાઈ સ્વભાવે હૃદય માયાળુ અને નમ્ર તથા શિક્ષણ હતા. તેઓ આપણી જૈન કોમની શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના પ્રમુખ હતા, તેમજ અમદાવાદની પાંચમી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્કર-ન્સની રીસેપ્શન કમીટીના પળ પ્રમુખ હતા. તેઓ ધર્મમાં સંપૂર્ણ શ્રદ્ધાવાન હતા એટલુંજ નહીં પળ પરમ ઉપકારી શાસનરક્ષક ગુરુ-મહારાજ શ્રી વિજયનેમિ મુરીશ્વરજી મહારાજના પરમ મન્ન હતા જૈન

સાસનના ગમેતે કામ આવે તેમાં પૂર્ણ ઉત્સાહથી અને કરતા હતા જરૂર પડે ગુરુમહારાજની સલાહ પૂછતા હતા પાર પાડવામાં ઘણા ઉત્સાહિ હતા.

આ અસાર જગતની સ્થિતિ અનિયમિત છે, તે -તિ પણ વિષમ છે. આ વખતે શેઠ ચીમનભાઈને તા. ૧૫ મે ૧૯૬૮, અને ઘણી તરેહની યોજના કરવા છતાં તે ફાયદો થયો નહિ, છેવટે શરીર વધારે નરમ થતું હતું ૧૯૬૮ ના શ્રાવણ માસમાં પોતાની અઠાવીસ વા પાની દુનિયાનો ત્યાગ કરી ગયા.

તેઓ પોતાની પાછલ એક વિધવા તથા એક પુત્ર છે. તેઓશ્રીનું નાની વયમાં મરણ થવાથી આશ્વી જૈન દિલ્લિગિરિ ફેલાઈ હતી તેમના આત્માને સદા શાંતિ પ્રાર્થના. અસ્તુ.

તેઓ સાહેબ ગુજરી ગયા પછી પણ તેમની મુપત્તિ વિધવા શેઠાણી. મહાલક્ષ્મી વેન પણ તેમના જૈન શાસનની ચનતો સેવાઓ કર્યાંજ કરે છે. તેમ ગુણ દાનાદિ થયા કરે છે. ચનતો મરિચને આશ્રમ તેમજ સાધુ, માર્ધ્વાનો વૈયાવચ્ચ આદિકમાં પણ યથા કર્યાં કરે છે તેમની મુપૂત્રી મરિચા વેન પણ ઉત્પાતિ આનંદિ અને અભ્યાસ કરવામાં રંગનાયા છે. શેઠાણ જ્ઞાન દાનમાં આવા ઉપયોગી પુસ્તકોને મદદ કરતાં કરે છે તેમનો આ મ્યન્. આમાર માની અગ્રે વિરમું

મુ. અમદાવાદ

૬ શ્રાવણ.

હા.

પા. ૧૯૬૮

સાસનના ગમેતે કામ આવે તેમાં પૂર્ણ ઉત્સાહથી અને સ્વંતયી કામ કરતા હતા જરૂર પડે શુરુમહારાજની સલાહ પૂછતા હતા અને કામ પાર પાડવામાં ઘણા ઉત્સાહિ હતા.

આ અસાર જગતની સ્થિતિ અનિયમિત છે, તેમજ કાઠની ગતિ પણ વિપમ છે. આ વચ્ચે શેઠ ચીમનભાઈને તાવની વીમારી લાગુ થઈ, અને ઘણી તરેહની યોજના કરવા છતાં પણ કોઈ પણ રીતે ફાયદો થયો નહિ, છેવટે શરીર વધારે નરમ થતું ચાલ્યું, અને સંવત ૧૯૬૮ ના શ્રાવણ માસમાં પોતાની અઠાવીસ વરસની ઉંમરે આ કાની દુનિઆનો ત્યાગ કરી ગયા.

તેઓ પોતાની પાછલ એક વિધવા તથા એક પુત્રીને મુક્તી ગયા છે. તેઓશ્રીનું નાની વયમાં મરણ થવાથી આશ્વી જેન કોમમાં વેદદ દિલ્લિગિરિ ફેલાઈ હતી. તેમના આત્માને સદા શાંતિ મળે એજ પ્રશ્ન માર્થના. અસ્તુ.

તેઓ સાહેબ ગુજરી ગયા પછી પણ તેમની પછવાડે તેમના મુપત્તિ વિધવા શેઠાણી, મહાલક્ષ્મી વેન પણ તેમનાજ પગલે ચાલી જેન સાસનની ચનતો સેરાઓ કર્યાંજ કરે છે. તેમના હાથે ઘણા ગુપ્ત દાનાદિ થયા કરે છે. ચનતો ગરિયને આશ્રય પણ આપે છે તેમજ સાધુ, માર્થીનાં વંચાવચ્ચ આદિકમાં પણ યથાશક્તિ દ્રવ્યવ્યય કર્યાં કરે છે તેમની મુપૂત્રી મચિના વંચન પણ ઉત્તમાદિ મરત્ત સ્વભાવિ આનદિ અને અભ્યાસ કરવામાં સ્વંતાલા છે. શેઠાણા મહાલક્ષ્મીવેન જ્ઞાન ટાનમાં આરા ઉપયોગી પુસ્તકોને મદદ કરતાં આવ્યા છે અને કરે છે તેમનો આ સ્થાને. આપાર માની અંધ વિરમું છે.

મુ. અમદાવાદ

૮ વીરાટ.

મી

મામ્તર ઉમેદચંદ માયચંદ.

तपागच्छाभिपति तीर्थरक्षक शामनप्रभावक परमपूज्य विद्वरव
शिरोमणि पूज्यपाद आचार्य महाराज.

श्री विजयनेमिगृन्थिभरजी महागज.

તપાગચ્છાધિપતિ તીર્થરક્ષક શાસન પ્રભાવક પૂજ્યપાદ આચાર્ય
મહારાજ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીનું

ટુંક જીવનવૃતાંત.

આ મહાપુરુષનો જન્મ કાઠીઆવાડમાં આવેલા પ્રસિદ્ધ મહુવા નામે ગામમાં થયો હતો. મહુવાની ભૂમી ઉત્તમ વિદ્વાનોની ઉત્પત્તિ માટે અભિમાન ધરાવે છે, કેમકે ત્યાંના નિવાસી ઘણાક પ્રસિદ્ધ વક્તાઓ અને લેખકોનાં નામો વારંવાર સાંભળવામાં આવ્યાં છે.

આપણા આ પૂજ્ય સુરીશ્વરની પણ વકતૃત્વ કલા અને ઉપદેશ છટા ઇટલી વધી તો રસીક અને અસરકારક છે કે જે સાંભળતાં પાપાણ પણ પાણીરૂપ થઈ જાય તો પછી કોમલ દિલના માનવીઓ તેમની અમૃત વાણીથી પોતાના આત્માનો ઉદ્ધાર કરી શકે તેમાં તો કહેવાનુંજ શું.

તેમના ચારિત્રની ઉત્તમતા અને દૃઢતા અવર્ણનીય છે. વાર વર્ષની નાની વયમાંથી પોતે ચારિત્ર લઈ અધ્યાપી સુધી નીરાવાધ નીષ્કલંક પાઠ્યું છે, અને હજુ પણ તેવીજ રીતે નિર્મલતાર્થી તેનું પાલન કરે છે.

તેમના અઘ્વંદ બાલ દ્રહ્મચારીપણાનો પ્રતાપ ઇટલો વધો તો પ્રચંદ છે કે, શાસન દ્રોહી ધુવડો તેમની પાછળ મળે ચીંચીઆરીઓ કરે, પરંતુ તેમની સામે તો દૃષ્ટિ સરસ્વી પણ કરી શકે તેમ નથી.

દ્રહ્મચર્યની શ્રેષ્ઠતા અને પવિત્રતાનો પ્રતાપ ઇટલો વધો તો પ્રભાવશાળી છે કે, દરેક દર્શનવાળાઓ વગર આનાકાનીએ તેનો

एकांत स्वीकार કરે છે, તો તેની છત્ર છાયામાં રહેનાર માણસ આ લોકમાં ઉજ્જ્વલ યશ અને પરલોકમાં આત્મકલ્યાણની પ્રાપ્તિ કરે તેમાં તો શું આશ્ચર્ય.

પૂજ્યમૂરીશ્વરજીની સ્વસિદ્ધાન્ત તથા પરદર્શનના ન્યાયાદિ શાસ્ત્રોમાં અકુંઠ તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ પાટે તો કોઈ વે પગે ચાલનારનો વિસંવાદ છેજ નહિ વળી આ પૂજ્ય મૂરીશ્વરે કાઠીઆવાડ ગુજરાત, મારવાડ, મેવાડ, માલવા વિગેરે ઘણા દેશોમાં ગામોગામ વીચરી પોતાની ઉપદેશ છટાથી જનસમુદાયના મન એટલા વધા તો હરી લીધા છે કે, શાસન દ્વેષી અને કદાગ્રહીજનો શીવાય દરેક જળ પોતાના સ્વરા અંતઃકરણથી તેમનું યશોગાન હમેશાં ગાયા કરે છે.

આજના સાધુ સમુદાયમાં અત્યારે શાસનદ્રોહી કંટકોને નિર્મૂલ્ય કરવાની સ્વર્ગી દ્વિષિત, જો કોઈ પણ સાધુ મુનિરાજે ધરણી હોય તો તે આજ શ્રીમદ્વિજય નેમિમૂરીશ્વરજીજ છે, અને તેને ત્રાસે તેવા ધર્મદ્રોહીઓ અને તેના ત્યાગતા વચ્ચગતાઓએ એક સાધારણ વ્યક્તિને પણ ન પડે તેવા તુચ્છ અક્ષેપો તેમની ઉપર ઘણી ચલત કર્યા છે; પરંતુ જેમ સૂર્યનો ઉદય થતાં નીચાચર ધુવડીઆ ઊઠી જાય તેવાજ રીતે આ મુનિશ્વર તરફથી સૂચિત્વનાનો ચરેચરો મુલ્યામો થતાં અને મન્યામન્યનો પ્રકાશ પડતા, અન્યારે એક પણ ધર્મદ્રોહી તાહેરમાં દેખવામાં આવતો નથી.

મન્યામનના પ્રગટ શામનના નેના પુણ્યોને ઘણી વચ્ચે તુચ્છ યોગો તરફથી અન્યદેવતાં મુદતેથીઓ મોગવર્ગી પડે છે, તથાપી તેની

ચત્તિ એજ જેનું સાધ્ય વિદુ છે પણ અગ્રગણ્ય પુરુષો તેવા દુર્ધર્મીનાં
પુત્રો તરફ જરા પણ લક્ષ આપતા નથી.

અત્યારે આ મહાપુરુષ અમદાવાદ રાજનગરની સુધી ઉપર વિચરે
છે, કે જ્યાં આગળ શ્રોતાઓ ઘણી મોટી સંખ્યામાં મેળા મળી
તેમના ઉપદેશામૃતનું પાન કરી આનંદ પામે છે, અને અન્યદર્શન
વાળાઓ પણ તેમની વાણીનું રહસ્ય વિચારતા થકા છક થઈ જાય છે.

પૃથ્વીશ્રીશ્રી મહારાજના શ્રી સિદ્ધગિરિ—ગિરનારજી
સમેતશિવરજી—તારંગાજી વિગેરે આપણા પરમ પવિત્ર તીર્થ રક્ષણ
માટે કરાતા સતત પ્રયાસો શ્રી કાવરડાજી—શેરીસાજી—કલોલ—શ્રી
સ્તંભતીર્થ વિગેરે તીર્થ ભૂમીઓનો ઉદ્ધાર તથા પ્રતિષ્ઠાઓ—મેળાદ
વિગેરેમાં તેરાપંથ વિગેરે પાશ્વંદ મતોમાં મૂલી ગયેલા શ્રાવક ભાઈઓ
ના ધાર્મિક જીવનનો પુનરુદ્ધાર વિગેરે વિગેરે અસીમ ઉપકારના
કાર્યોનો આભાર સદ્મ જૈન કોમથી આ ચન્દ્રદિવાકર પણ શુભી
શકાય તેમ છેજ નહિ ?

રાજનગરમાં આ મહા પુરુષના ભક્તોમાં જૈન આગેવાન મનાદમો
થળા સેવકો છે. તેમાંના આ નગરશેઠ શ્રીમનલાલ ભાઈ પણ ધર્મ
હતા કે જેનું વચન અલ્પનીય પડેલે જરા પણ જાનાવાતી કર્મા
વગર જૈન સાસના ગમે તેવા કામ—કરવાને તૈયાર રહેતા. અને તે
કેમ પાર ઉતરે તેનું સંસ્કારી ધ્યાન આપતા હતા તેમના બે પગલે
ચાલે હાલના નગરશેઠ તથા તેમના શુદ્ધ મંદલ પણ
મ છે, આ મહાપુરુષ મારા પણ ઘણાજ

જેમના વડે હું. યત્ કિંચિત્ જ્ઞાનાદિ ધર્મ સારી રીતે પામી
હું, આવા શાસન રક્ષક પરોપકારી મહાપુરુષના જેટલા ગીતગા
તેટલા ઓછા છે. કારણકે લાસો જીભ્યાથી જેના ગુણ
શકાય નહીં ત્યાં મારા જેવા પામર પ્રાણીની એક જીભથી
ગુણ શી રીતે જણાવી શકાય. હુંકામાં અત્યારે આ મહાપુરુ
શાસન માટે મહત્ ઉપકારી છે. અસ્તુ.

દાલમાં પણ અનેક શાસનપ્રભાવનાના કાર્યો અદર્શિત
રહ્યા છે અને તેજ પ્રમાણે શાસન પ્રભાવનાના કાર્યો વિ
જયવંતા વર્તા.

લી૦ પ્રસિદ્ધકર્તા.

अथ चोवीस तिर्यकरानां कल्याणक. १२०

केटलाभा तीर्थकर	तिथीयो,	क्युं कल्याणक.	केटलाभा तीर्थकर	तिथीयो.	क्युं कल्याणक.
३	कार्तिक,	केवल	८	व. १२	जन्म
२२	व. ५	व्यवर्त	८	व. १३	द्विषा
१	व. १२	जन्म	१०	व. १४	केवल
१	व. १३	द्विषा	१३	शु. १	केवल
२४	व. ३०	भोक्ष	१५	शु. ६	केवल
६	शु. ३	केवल	२	शु. ११	केवल
१८	शु. १२	केवल	४	शु. १४	केवल
	भागशर.		१५	शु. १५	केवल
६	व. ५	जन्म		भाक्षा.	
६	व. ६	द्विषा	६	व. ६	व्यवर्त
२४	व. १०	द्विषा	१०	व. १२	जन्म
६	व. ११	भोक्ष	१०	व. १२	द्विषा
१८	शु. १०	जन्म	१	व. १३	भोक्ष
१८	शु. १०	भोक्ष	११	व. ३०	केवल
१८	शु. ११	द्विषा	४	शु. २	जन्म
१६	शु. ११	जन्म	१२	शु. २	केवल
१६	शु. ११	द्विषा	१५	शु. ०	जन्म
१६	शु. ११	केवल	१३	शु. ३	जन्म
२१	शु. ११	केवल	१३	शु. ४	द्विषा
३	शु. १४	जन्म	२	शु. ८	जन्म
३	शु. १५	द्विषा	२	शु. ६	द्विषा
	पोस.		४	शु. १२	द्विषा
२३	व. १०	जन्म	१५	शु. १३	द्विषा
२३	व. ११	द्विषा		भागश.	

કેટલામા તીર્થ કર.	તિથિયો	ક્યું કલ્યાણક.	કેટલામા તીર્થ કર.	તિથિયો	ક્યું કલ્યાણક.
૭	વ. ૬	કેવલ	૨૪	શુ. ૧૩	જન્મ
૭	વ. ૭	મોક્ષ	૬	શુ. ૧૫	કેવલ
૮	વ. ૭	કેવલ		વક્રશાખ.	
૯	વ. ૯	અવન	૧૭	વ. ૧	મોક્ષ
૧	વ. ૧૧	કેવલ	૧૦	વ. ૨	મોક્ષ
૨૦	વ. ૧૨	કેવલ	૧૭	વ. ૫	દિક્ષા
૧૧	વ. ૧૨	જન્મ	૧૦	વ. ૬	અવન
૧૧	વ. ૧૩	દિક્ષા	૨૧	વ. ૧૦	મોક્ષ
૧૨	વ. ૧૪	જન્મ	૧૮	વ. ૧૩	જન્મ
૧૨	વ. ૩૦	દિક્ષા	૧૪	વ. ૧૪	દિક્ષા
૧૮	શુ. ૨	અવન	૧૪	વ. ૧૪	કેવલ
૧૯	શુ. ૪	અવન	૧૭	વ. ૧૮	જન્મ
૩	શુ. ૮	અવન	૮	શુ. ૪	અવન
૨૦	શુ. ૧૨	દિક્ષા	૧૫	શુ. ૭	અવન
૧૯	શુ. ૧૨	મોક્ષ	૪	શુ. ૮	મોક્ષ
	ચેત્ર.		૫	શુ. ૮	જન્મ
૨૩	વ. ૪	અવન	૫	શુ. ૯	દિક્ષા
૨૩	વ. ૪	કેવલ	૨૪	શુ. ૧૨	કેવલ
૮	વ. ૫	અવન	૧૩	શુ. ૧૨	અવન
૧	વ. ૮	જન્મ	૨	શુ. ૧૩	અવન
૧	વ. ૮	દિક્ષા		શુ.	
૧૭	શુ. ૩	કેવલ	૧૧	વ. ૬	અવન
૧૪	શુ. ૫	મોક્ષ	૨૦	વ. ૮	જન્મ
૨	શુ. ૫	મોક્ષ	૨૦	વ. ૯	મોક્ષ
૩	શુ. ૫	મોક્ષ	૧૧	વ. ૧૩	જન્મ
૫	શુ. ૬	મોક્ષ	૧૧	વ. ૧૩	મોક્ષ
૫	શુ. ૧૧	કેવલ	૧૦	વ. ૧૪	દિક્ષા

કેટલામા તીર્થ*કર,	તિથીયો.	ક્યું કસાણુક.	કેટલામા તીર્થ*કર.	તિથીયો.	ક્યું કસાણુક.
૧૫	શુ. ૫	મોક્ષ	૧૭	વ. ૯	ચવન
૧૨	શુ. ૯	ચવન	૫	શુ. ૨	ચવન
૭	શુ. ૧૨	જન્મ	૨૨	શુ. ૫	જન્મ
૭	શુ. ૧૩	દિક્ષા	૨૨	શુ. ૬	દિક્ષા
	અશાક		૨૩	શુ. ૮	મોક્ષ
૧	વ. ૪	ચવન	૨૦	શુ. ૧૫	ચવન
૧૩	વ. ૭	મોક્ષ		બાદરવો	
૨૧	વ. ૯	દિક્ષા	૧૬	વ. ૭	ચવન
૨૪	શુ. ૬	ચવન	૮	વ. ૭	મોક્ષ
૨૨	શુ. ૮	મોક્ષ	૭	વ. ૮	ચવન
૧૨	શુ. ૧૪	મોક્ષ	૯	શુ. ૯	મોક્ષ
	આવણુ			આસો	
૧૧	વ. ૩	મોક્ષ	૨૨	વ. ૩૦	કેવલ
૧૪	વ. ૭	ચવન	૨૧	શુ. ૧૫	ચવન
૨૧	વ. ૮	જન્મ			

ઉપરના મહીના પુનમીયા પ્રમાણે ગણવા. એટલે કે આસો વદી ૦)) ને કારતક વદી ૦)) ગણવી, અને પછી કારતક સુદ ગણવી. એ પ્રમાણે હરેક મહીનામાં સમજવું. ગુણણું ગણવાની રીત નીચે મુજબ:—

॥ ચવન ઐ શ્રી (.....) પરમેષ્ઠિ નમઃ ॥

॥ જન્મ ઐ શ્રી (.....) અર્હતે નમઃ ॥

॥ દિક્ષા ઐ શ્રી (.....) નાયાય નમઃ ॥

॥ કેવલ ઐ શ્રી (.....) સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

॥ મોક્ષ ઐ શ્રી (.....) પારંગતાય નમઃ ॥

अनुक्रमणिका.

स्तोत्र संग्रहर्ना अनुक्रमणीका.
नंबर. नाम पानं.

१ आत्मरक्षा नवकार मंत्र १	
नवस्मरण.	
२ नवकार	२
३ उवसग्ग हरं.	२
४ संतिकरं स्तोत्र.	३
५ तिजयपहुत्त.	५
६ " यंत्र	६
७ नमिडण.	७
८ अर्जात शांतिस्तव.	११
९ भक्तामर स्तोत्र	१९
१० कल्याणमंदिर स्तोत्र	२७
११ गृहच्छांति स्तव.	३४
१२ ग्रहशांति स्तव	३९
१३ नव ग्रह पूजा	४०
१४ लघुनांति स्तव.	४४
१५ ग्रीनमहर्ग नाम ल-	
गुस्तोत्र.	४७
१३ मन्त्राधिराज स्तोत्र	५१
१७ नपतिहुअणस्तोत्र	५५
१८ धी गिन्नामर्गी पार्थ-	
नाय स्तोत्र.	६२

१९ रुपिमंडल स्तोत्र	३५
२० वैरोष्ठ्या स्तोत्रम्	७२
२१ मन्त्राधिराज स्तोत्र	
वीजं	७५
२२ जीनपंजर स्तोत्रम्	७६
२३ नवकारनो छंद.	८०
२४ रत्नाकर पच्चीसी	८३
२५ परमात्म ज्योतिपच्चीसी	८७
२६ परमात्म दर्शनपच्चीसी	९०
२७ श्री कुमारपाल महा-	
राजा कृतजीनेंद्रस्तुति	९३
२८ संस्कृत तीर्थवेदना	९९
२९ श्री तन्वार्थ मूत्रम	
दस अध्याय.	१०१
३० तन्वार्थ परिनिष्टम्	१२१
३१ श्री देवचंद्रजी कृत-	
स्नात्र पूजा	१३०
३२ अष्टमकार्गीपूजा	१४३
३३ श्री पुन्य प्रकाशं	
स्मरण	१४९
३४ चउमरणाभाउर	
पगव्याणपयन्ना मूळ	
तया भाषांतर मरित	१६१

चारे मासना पत्राधिकारना	
विषयोनी शरुआत	
३५ दीवाली पर्व	२३५
३६ शारदा पूजन	२३६
३७ दीवालीना देववंदन	२४२
३८ श्री गौतम स्वामी देव- वंदन	२४६
३९ गौतमस्वामीनो छंद	२५१
४० गौतम प्रभाती स्तवन	२५२
४१ दीवालीना स्तवन चार-२५३	
४२ ज्ञान पंचमीना देव वंदन विधि सहित	२५६
४३ कार्तिक सुद १४ चौ मासीना देव वंदन विधि सहित.	२८३
४४ पद्मविजयजी कृत तथा वीर विजयजीकृत देववंदन	३१८
४५ कार्तिक पूनमनो महिमा	३५२
४६ सिद्धाचलजीना चैत्य ,, वंदनो	३५५

४७ स्तवनो	३५८
४८ ,, स्तुतियो.	३६४
४९ ,, १०८ दुहा	३६४
५० ,, २१ नामना स्वमा- समण देवाना दुहा.	३७५
५१ मौन एकादशीनुं महात्मय	३७९
५२ ,, दोढसोकल्याणकनुं गणपुं.	
५३ ,, देववंदन	३८५
५४ ,, दोढसो कल्याणकनुं स्तवन	४०३
५५ पौदशम्-पार्श्वनाथ महाराजना जन्म कल्या- णकनो महिमा.	४११
५६ वीराविजयजी कृत पंच कल्याणकनी पूजा	४१३
५७ मेर तेरसनो संक्षिप्त महिमा-	४३०
५८ रोहिणी तपनो म- हिमा.	४३१

- ५९ फागण चौमासी तथा
फागण सुद १५ मिथ्या
त्वी होलीनुं स्वल्प. ४३३
६० फागण वद ८
महिमा. ४३३
६१ चैत्र नव पदनी ओली
नवे दिवसना विधि सहित
विस्तार्या ४३४
६२ नव पद पृना. ४६३.
६३ चैत्री पुनमनो महिमा
तथा देव वंदन विधि
सहित. ४८०
६४ वैशाख सुद ३ नो
महिमा. ५००
६५ अपाढ चौमासीनुं
परी. ५०९
६६ पजुमणा परी. ५१३
६७ " स्वसनो.
६८ जामानी ओलीनो
महिमा. ५१४
६९ चौरास जीनेश्वरना
उंदा. ५१५
७० सोल महा सर्वयोगी
उंदा ५२१
७१ महावीरगर्भानो

- छंद. ५२३
७२ पार्श्वनाथनो छंद. ५२५
७३ पार्श्वनाथनुं चैत्यवंदन ५२६
७४ " ५२७
७५ गणेशोनुं प्रभार्तीयुं
अर्गाआर. ५२८
७६ सीद्ध भगवाननुं
स्तवन. ५२९
७७ चोरीस जीनेश्वरना कल्या
णरु तीर्थोओ. ११-१३
७८ घंटाकरण महा मंत्र. ५२९
७९ चंद्रप्रभुनो मंत्र. ५३०
८० सम्बर्तानो जाप. "
८१ पार्श्वनाथनो मंत्र. ५३१
८२ आनुपूर्वी ५३२
८३ गानप स्वर्त्मानो गम
मृत्. ५३७
८४ चैत्यवंदनो ग्रीष्मानी वि-
मो मशानो तथा धूमाल ५४५
८५ विम ग्यानरुना होलीनी
विधि. ५५१
८६ शामद विधि-परिनेष्ण.
देववंदन सहित. ५६
८७ दशरथाणो मात्मगर्भानो
कर्म. ५७

श्री नित्यस्मरणस्तोत्रसंग्रहः

मंगळाचरणप्रवेशिका.

१ श्री आत्मरक्षा नवकारमंत्र.

ॐ परमेष्ठिनमस्कारं, सारं नवपदात्मकं । आ-
त्मरक्षाकरं वज्र-पंजराय स्मराम्यहं ॥ १ ॥ ॐ नमो
अरिहंताणं, शिरस्कं शिरसि स्थितं । ॐ नमो सव-
सिद्धाणं, मुखे मुखपटांबर ॥ २ ॥ ॐ नमो आयरि-
याणं, अंगरक्षातिशायिनी । ॐ नमो उवझायाणं,
आयुधं हस्तयो र्दृढं ॥ ३ ॥ ॐ नमो लोए सवसाहूणं,
मोचके पादयोः शुभे । एसो पंचनमुकारो शिलाव-
ज्रमयी तले ॥ ४ ॥ सवपावप्पणात्तणो वप्रो वज्र-
मयो वहिः । मंगलाणं च सवेसिं, खादिरंगारघातका
॥ ५ ॥ स्वाहांतं च पदं ज्ञेयं पढमं हवइ मंगलं । व-
प्रोपरि वज्रमयं, पिधानं देहरक्षणे ॥ ६ ॥ महाप्रभावी
रक्षेयं, क्षुद्रोपद्रवनाशिनी । परमेष्टिपदोद्भूता । कधि-
ता पूर्वसूरिभिः ॥ ७ ॥ यश्चैनं-कुरुते रक्षां, परमेष्टि-

पदैः सदा । तस्य न स्यादुभयं व्याधिराधिश्चापि
कदाचन ॥ ८ ॥

॥ अथ श्रीनव स्मरणानि प्रारभ्यते ॥

॥ तत्र प्रथम नवकार ॥

॥ नमो अरिहंताणं, नमो सिद्धाणं, नमो आ-
यश्याणं, नमो उवञ्जायाणं, नमो लोए सवसाहूणं,
गसो पंच नमुकारो, सवपावप्पणासणो ॥ मंगलाणं
च सवेसिं, पढमं हवड मंगलं ॥ इति प्रथम स्मरणं ॥१॥

॥ अथ उवसग्गहरं द्वितीय स्मरणं ॥

॥ उवसग्गहरं पामं, पासं वंदासि कम्मघणमुक्कं
॥ विसहर विम निन्नासं, मंगल काट्ठाण आवामं
॥ १ ॥ विसहर फुल्लिगमंतं, कंटे धारेड जां मया-
मणुओ ॥ तस्स गह गेग मारी, द्दुट्ट जग जंति
उवसामं ॥ २ ॥ चिट्ठट्ट दूरे मंनो, तुज्झ पणामंवि
घट्टफल्लो होट्ट ॥ नर निगिण सुवि जीया, पावंति न
हुक्क दो गघं (दोहग्गं) ॥ ३ ॥ तुह मम्मने लळं

चिंतामणि कम्पपायवप्लहिण ॥ पावन्ति अविग्धेणं,
जीवा अयरामरं ठाणं ॥ ४ ॥ इअ संथुओ महायस,
भत्तिभपर निभपरेण हिअण्ण ॥ ता देव दिङ्गा वोहिं.
भवे भवे पास जिनचंद ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ संतिकरस्तोत्र तृतीयं स्मरणं ॥

॥ संतिकरं संतिजिणं, जगसरणं जयसिरीइदा-
यारं ॥ समरामिभत्त पालग, निव्वाणी गरुड कयसेवं
॥ १ ॥ ॐ सनमो विण्णोसहि, पत्ताणं संतिसामि पा-
याणं ॥ ॐ । स्वाहा मंतेणं, सव्वासिवदुरिअ हरणाणं
॥ २ ॥ ॐ संति नमुक्कारो, खेलोसहिमाइलद्धिपत्ताणं ॥
सौं ॐ नमो सव्वासहि, पत्ताणं च देइ सिरिं ॥ ३ ॥
वाणी तिहुअणसामिणि, सिरिं देवी जक्कराय गाणि
पिडगा ॥ गहदिसिपाल सुरिंदा, सयावि रखवंतु जि-
णभत्ते ॥ ४ ॥ रखवंतु मम रोहिणी, पन्नत्ती वज्जा-
सिखला यसया ॥ वज्जांकुसि चक्केसरि, नरदत्ताका-
लिमहाकाली ॥ ५ ॥ गोरी तह गंधारी, महजाला-
माणवीअ वइरुटा ॥ अच्युत्ता माणासिया, महामाण-

सिया ओ देवीओ ॥ ६ ॥ जख्खा गोमुह महज,
 रक तिमुह जख्खेस तुंवरु कुसुमो ॥ मायंगो विज-
 याजिय, वंभो मणुओ सुरकुमारो ॥ ७ ॥ छम्मुह
 पयाल किन्नर, गरुडो गंधव तहय जरिंकदो ॥ कूवर
 वरुणो भिउडी, गोमेहो पास मायंगो ॥ ८ ॥ देवी-
 ओ चक्केसरि, अजिआदुरिआरि कालि महाकाली ॥
 अचुअ संता जाला, सुतार या सोय सिरिहिहा ॥
 ॥ ९ ॥ चंडा विजयंकुसि पन्नडति, निवाणिअचु-
 आ धरणी ॥ वडरुट्ट लुत्त गंधारि, अंव पउमावई
 सिद्धा ॥ १० ॥ इअ निज रग्गवणग्या, अन्नेविमुरा
 सुरी चउहावि ॥ वंतर जोडणि पमुहा, कुणंतु रग्गवं
 सया अम्हं ॥ ११ ॥ एवं सुदिट्ठि मुग्गण, महिओ
 संघस्स संति जिणचंदो ॥ मज्झवि करेउ रग्गवं. मु-
 णि सुंदरम्मुरि थुअमहिमा ॥ १२ ॥ इअ मंति नाह
 मम्म. दिट्ठि रग्गवं मग्गु निकालंजो ॥ मग्गोवद्वर र-
 णिओ. म ललटसुह मंपयं परमं ॥ १३ ॥ नयगच्छ
 गयण दिणयर, जुगयर मिरिमोम सुंदर गुग्गणं ॥ मु-

पसाय लद्ध गणहर, विद्या सिद्धिं भणइ सीसो॥१४॥
इति श्रीतृतीयं स्मरणं ॥ ३ ॥

॥ अथ तिजयपहुत्त चतुर्थं स्मरणं ॥

॥ तिजय पहुत्त पयासय, अठ महापाडिहेर
जुत्ताणं ॥ समयखिखत्त ठिआणं, सरेमिं चक्कं जिणं-
दाणं ॥ १ ॥ पणवीसा य असीआ, पनरस पन्नास
जिणवर समूहो ॥ नासेउ सयल दुरिअं, भविआणं
भत्ति जुत्ताणं ॥ २ ॥ वीसा पणयालाविय, तीसा
पन्नत्तरी जिणवरिंदा ॥ गह भूअ रखख साइणि, घो-
रुवसग्गं पणासंतु ॥ ३ ॥ सित्तिरि पणतीसाविय,
सठी पंचेव जिणगणो एसो ॥ वाहि जल जलण
हरि करि, चोरारि महाभयं हरउ ॥ ४ ॥ पण पन्ना
य दसेव य, पन्नठी तहय चेव चालीसा ॥ रखखंतु
मे सररिं, देवासुर पणामिया सिद्धा ॥ ५ ॥ उँ हर-
हुंहःसरसुं, सः हरहुंहः तह चेव सरसुंसः ॥ आलि-
हियनाम गभ्पं, चक्कं किरसव्वओभदं ॥ ६ ॥ उँ रो-
हिणी पन्नत्ती, वज्जासिखला तहय वज्जा अंकुसिया ॥

तिजय पटुत्तनो यंत्र.

ॐ वरकणयसंख विदुम

ॐ मूर्धुवः स्वः अर्ह

ॐ रोहिणयः नमः	ॐ पञ्चत्तियः नमः	क्षि	ॐ वज्र शि खलाय नमः	ॐ वज्र अंकु सियाय नमः
२५ ह	८० र		१५ हुं	५० ह
ॐ चक्रेश्वरः रिय नमः	ॐ नरदत्तः ताय नमः	प	ॐ कालियः नमः	ॐ महाका लिय नमः
२० स	४० र		३० सु	७५ स
क्षि	प	ॐ	स्वा	दा
ॐ गोरियः नमः	ॐ गंधारियः नमः	स्वा	ॐ महाज्या लाय नमः	ॐ माण विय नमः
८० ह	३० र		६० ह	५ ह
ॐ यद्वः नमः	ॐ अजदुः नाय नमः	दा	ॐ माणवि य नमः	ॐ महामाण विय नमः
५० स	१० र		६० सु	१० स

असिआवसा

मरायणसन्निहं विनाय मार

मार्केश्वर नमः

सः रामगण्डादं देव्याहा

ॐ वरकणयसंख विदुम

ॐ मूर्धुवः स्वः अर्ह

चक्रेशरि नरदत्ता, कालिं महाकालि तह गोरी ॥७॥
 गंधारी महजाला, माणवि वडहूह तहय अच्युता ॥
 माणसि महामाणसिया, विद्यादेवीओ रखवंतु ॥८॥
 पंचदस कम्म भूमिसु, उप्पन्नं सत्तरिं जिणाणसयं ॥
 विविह रयणाइवन्नो, वसोहिअं हरउ दुरिआई
 ॥ ९ ॥ चउतीस अइसय जुआ, अट्टम हापा-
 डिहेर कयसोहा ॥ तिथयरगयमोहा, झाए-
 अवा पयत्तेणं ॥ १० ॥ ॐ वर कणय संख विहुम,
 मरगय घण सन्निहं विगयमोहं ॥ सत्तरिसयं जिणाणं,
 सवामर पूइअं वंदे ॥ स्वाहा ॥ ११ ॥ ॐ भवणवड
 वाणवंतर, जोइसवासी विमाणवासी अ ॥ जे के वि
 हुट देवा, ते सवे उवसमंतु मम ॥ स्वाहा ॥ १२ ॥
 चंदण कप्पूरेणं, फलए लिहिऊण खालिअंपीअं ॥ ए-
 गंतराइ गह भु, अ साइणि मुग्गं पणासेई ॥ १३ ॥
 इअ सत्तरिसयं जंतं, सम्मं मंतं दुवारि पडिलिहिअं ॥
 दुरिआरि विजयवंतं, निप्पभंतं निच्च मच्चेह ॥ १४ ॥

॥ अथ नमिऊण पंचमं स्मरणं ॥

॥ नमिऊण पणय सुरगण, चुडामाणि किरण रं-

जिअं मुणिणो ॥ चलणजुअलं महाभय, पणा सणं
 संधवं वुहं ॥ १ ॥ सडिय कर चरण नह मुह, निवुडं
 नासा विवन्न लायन्ता ॥ कुट्ट महा रोगा नल, फु-
 लिंग निद्वु सधंगा ॥ २ ॥ ते तुह चलणा राहण,
 सलिलंजलि सेय वुडिय ह्याया ॥ (उह्वाहा) वण
 दवदद्वा गिरिपा, यव व पत्ता पुणो लद्धी ॥ ३ ॥ दु-
 द्वाय खुभिय जलनिहि, उप्पड कट्ठोल भीसणारावे ॥
 संभंन भय विसंत्तल, निध्यामय मुक्कवावारे ॥ ४ ॥
 अविदल्लिअजाणवत्ता, ग्वणेण पावंनि डद्धिअं कूलं ॥
 पामजिण चलण जुअलं, निच्चं चिअ जे नमंति नग
 ॥ ५ ॥ ग्वर पवणुद्धुअ वणदव, जालावलि मिलिय
 मयल्लदुमगहणं ॥ डड्ढंन मुद्धमयवहु, भीमणग्व
 भीमणंमि वणे ॥ ६ ॥ जगगुग्गो कमजुअलं, निद्धा
 विअमयल्ल तिद्धुअणाभोअं ॥ जे संभरंति मणुआ.
 न कुणट जल्लणो भयं तेमिं ॥ ७ ॥ विल्लंमंन भोग
 भीमण, पृग्गिआग्ग नयण नल्ल जीहल्लं ॥ उग्ग-
 भुअंनं नदजल्ल, य मत्तहं भीमणायारं ॥ ८ ॥ मद्दं-

ति कीड सरिसं, दूर परिच्छुष्ट विसंम. विसंवेगां ॥
 तुह नामखर फुडासि, ज्जमंतगुरुआ नरा लोए ॥
 ॥ ९ ॥ अडवीसु भिल तक्कर, पुलिंद सदूल सदभी-
 मासु ॥ भयविहुर बुन्न कायर, उल्लूरिअ पहिअ
 सव्वासु ॥ १० ॥ अविलुत्तविहवसारा, तुह नाह प-
 णाम मत्तवावारा ॥ ववगय विग्घासिग्घं, पत्ता हिय
 इत्थियं ठाणं ॥ ११ ॥ पङ्कालिआनलनयणं, दूरविया
 रियमुहं महाकायं ॥ नहकुलिसघाय विअलिअ, ग-
 इंद कूंभल्लाभोयं ॥ १२ ॥ पणयससभंमपण्णिव, नह-
 मणि माणिक्क पडिअ पडिमस्स ॥ तुह वयणपहरण-
 धरा, सीहं खुद्धंपि न गणंति ॥ १३ ॥ ससिधवल
 दंत मुसलं, दीहकरुल्लाल बुद्धि उल्लाहं ॥ महु पिंण
 नयणजुअलं, ससलिल नवजलहरारावं ॥ १४ ॥ भी-
 मं महागइंदं, अच्चासन्नंपि ते नविगणंति ॥ जे तुम्ह
 चलण जुअलं, मुणिवइ तुंगं समल्लीणा ॥ १५ ॥
 समरम्मि तिख्ख खग्गा, भिग्घाय पबिद्ध उद्धुय क
 वंधे ॥ कुतविणि भिन्न करि कलह, मुक्क सिक्कार प-

उरंमि ॥ १६ ॥ निज्जियदप्पुद्धररिउ, नरिंद निवहा-
 भडा जसं धवलं ॥ पावंति पाव पसमिण, पास जिण
 तुह प्पभावेण ॥ १७ ॥ रोग जल जलण विसहर,
 चोरारि मडंद गय रण भयार्ई ॥ पासजिण नामसं-
 क्रि, तणेण पसमंति सवार्ई ॥ १८ ॥ एवं महा भय-
 हरं, पास जिणिंदस्स संधवमुआरं ॥ भविय जणाणं
 दयरं, कट्ठाण परंपर निहाणं ॥ १९ ॥ राय भय ज-
 म्भ्व रग्गवस, कुसुमिण दुसऊण रिग्गव पीडासु ॥
 मंझासु दोसु पंथे, उवसग्गे तहय रयणीसु ॥ २० ॥
 जो पढइ जो अ निसुणई. ताणं कइणोय माणतुंग
 स्म ॥ पामो पावं पम्मं. उ मयल भुवणच्चिअ चल-
 णो ॥ २१ ॥ उवसग्गंते कमटा, मुरम्मिझाणाओ जो
 न मंचलिओ ॥ मुर नर किन्नरनुवडहिं, मंथुआजय
 उ पामजिणो ॥ २२ ॥ एअम्म मज्झयारेअट्टाग्ग अ
 ग्गरेहिं जो मंनो ॥ जो जाणट मो जायड. पम्म
 पयत्तं कट्टं पामं ॥ २३ ॥ पामह ममग्ग जो कृणट.
 मंनुट्टे तिअण्ण ॥ अट्टनर मय वाहि भय, नामट

तस्स दूरेण ॥ २४ ॥ इति श्री महाभयहरनामकं
पंचमं स्मरणं ॥ ५ ॥

॥ अथ श्रीअजित शांति स्तवषष्ठ स्मरणं ॥

॥ अजिअं जिय सब भयं, संतिं च पसंत सब
गय पावं ॥ जयगुरु संति गुणकरे, दोवि जिणवरे
पणि वयामि ॥ १ ॥ गाहा ॥ ववगय मंगुल भावे,
तेहं विउल तव निम्मल सहावे ॥ निरुवम महप्प
भावे, थोसामि सुदिट्ठ सप्भावे ॥ २ ॥ गाहा ॥ सब
दुख्ख प्पसंतीणं, सब पावप्पसंतिणं ॥ सयां अजिय
संतीणं, नमो अजिय संतिणं ॥ ३ ॥ सिलोगो ॥ अ-
जिअ जिण सुहप्पवत्तणं, तव पुरिसुत्तम नाम कित्तणं
॥ तह य धिइ मइ प्पवत्तणं, तवय जिणुत्तम संति
कित्तणं ॥ ४ ॥ मागहिया ॥ किरिआ विहिसंचिअ
कम्म किलेस विमुखवरं, अजिअं निचिअं च गुणे
हिं महामुणि सिद्धि गयं ॥ अजिअस्स य संति महा
मुणिणोवि अ संतिकरं, सययं मम निव्वुड्ढ कारण

यं च नमंसण्यं ॥ ५ ॥ आलिंगण्यं ॥ पुरस्ता जइ
 दुख्ख वारणं, जइ अविमग्गहं सुख्ख कारणं ॥ अजि-
 अं संतिं च भावओ, अभयकरे सरणं पवज्झाहा ॥ ६ ॥
 मागहिआ ॥ अरइ रइ तिमिर विरहिअ, सुवरय जर
 मरणं ॥ सुर असुर गरुल भुयग वइ, पयय पणिवइअं
 ॥ अजिअ महमाविअ, सुनय नय निउण मभयकरं,
 सण्ण मुवसरिअ भुवि दिविज, महिअं सयय मुवण
 मे ॥ ७ ॥ मंगययं ॥ तं च जिणुत्तम मुत्तम नित्तम
 मत्तधरं, अज्झव मइवखंति विमुत्ति समाहि निहिं ॥
 ॥ मंतिकरं पणमामि दमुत्तम नित्थयरं, संति मुणी
 मम मंति समाहिवरं दिमउ ॥ ८ ॥ सोवाणयं ॥
 मावत्थि पुव पत्थिवं च वर हत्थि मत्थय पमत्थ वि-
 म्मिद मंथियं ॥ धिर मग्गि वग्गं मयगल्ल लालायमाण
 वर गंधहत्थि पन्थाण पन्थियं मंथवाग्गिहं ॥ हत्थि
 ह ॥ यादु धेन कणग रुअग निरुवहय पिंजर, पय
 लग्गयणो वचिय सोम चार रुवं, मुट्ट मुह मणा-
 भिगम परम गमाणिअ वर देव दंडुहि निनाय महुर

यर सुहगिरं ॥ ९ ॥ वेढुओ ॥ अजिअं जिआरिगणं,
 जिअ सव्वभयं भवो हरिउं ॥ पणमामि अहं पयओ,
 पावं पसमे उ मे भयवं ॥ १० ॥ रासालुद्धओ ॥ युग्मं
 ॥ कुरु जण वय हत्थिणा उर, नरीसरो पढमं तओ
 महा चक्कवट्टि भोए महप्पभावो ॥ जो वावत्तरि पुर
 वर सहस्स वर नगर निगम जणवय वड्ढ, वत्ती सा
 राय वर सहसाणुयाय मग्गो ॥ चउदस वर रयण
 नव महानिहि चउसट्ठि सहस्स पवर जुवईण सुंदर
 वड्ढ, चुलसी हय गय रह सय सहस्ससामी, छणवड्ढ
 गामकोडि सामी आसिङ्गो भारहम्मि भयवं ॥ ११ ॥
 वेढुओ ॥ तं संतिं संतिकरं, संतिणं सव्वभया ॥ संतिं
 थुणामि जिणं, संतिं वेहेउ मे ॥ १२ ॥ रासानंदियं
 युग्मम् ॥ इख्खाग विदेह नरीसर, नर वसहा मुणि
 वसहा ॥ नव सारय ससि सकलाणण, विगय तमा
 विहुअ रया ॥ अजि उत्तम तेअ गुणेहिं, महा मुणि
 अमिअ वला विउल कुला ॥ पणमामि ते भव भय
 भूरण, जग सरणा मम सरणं ॥ १३ ॥ चित्तलेहा ॥

देव दाणविंद चंद सूर वंद हटतुट्ट जिहं परमं, लट्ट
 रुव धंत रूप पट्ट सेय सुद्ध निद्ध धवल ॥ दंत पंति संति
 सत्ति कित्ति मुत्ति जुत्ति गुत्ति पवर, दित्त तेअ वंद धेअ
 सव्व लोअ भाविअ प्पभावणेअ पइस मे समाहिं ॥
 ॥ १४ ॥ नारायओ ॥ विमल ससि कलाइरेअ सो
 मं, वित्तिमिर सूर कराइरेअ नेअं ॥ तिअसवइ ग-
 णाइरेअ रुवं, धरणिधर प्पवराइरेअ सारं ॥ १५ ॥
 कुमुमलया ॥ सत्तेअ सया अजिअं, सारीरे अ वले
 अजिअं ॥ तव सजमे अ अजिअं. एम धुणामि
 जिणं अजिअं ॥ १६ ॥ भुअगपरिगंगिअं ॥ सोम गु-
 णेहिं पावड न नं, नव मग्ग मग्गा ॥ नेअगुणेहिं
 पावड न नं, नव मग्ग गवि ॥ रुवगुणेहिं पावड न
 नं, तिअ मगणवट ॥ मार गुणेहिं पावड न नं. धर-
 णिधरवट ॥ १७ ॥ विज्झिअयं ॥ तिरथवर पवत्तयं
 नन ग्य गहियं धीर जण थुअ जिअं नृअ कलि क-
 न्दुमं ॥ मंति मुहप्पयत्तयं तिगग्ग पयओ मंति मां
 नात्तनुगि मग्ग मुग्गमे ॥ १८ ॥ त्थलिअयं ॥ विण-

मोणय सिरि रइ अंजलिरिसिगणसंधुअं थिमिअं ॥
 विवुहाहिव धणवइ नरवइ थुय महिअच्चिअं बहुसो ॥
 अइरुग्गय सरय दिवायर समहि अ सप्पभं तवसा
 ॥ गयणंगण वियरण समुइअ चारण वंदिअं सिरसा
 ॥ १९ ॥ कित्तलयमाला ॥ असुर गरुल परिवंदिअं,
 किन्नरोरग णमंसिअं ॥ देवकोडि सय संधुअं, सम-
 णसंघ परिवंदिअं ॥ २० ॥ सुमुहं ॥ अभयं अणहं
 अरयं अरुयं अजियं अजियं पयओ पणमे ॥ २१ ॥
 विज्जुविलसियं ॥ आगया वर विमाण दिव्व कणग
 रह तुरय पहकर सएहिं हुलियं ॥ ससंभमो अरण,
 म्बुभिअ लुलिअचल कुडलं गय तिरीड सोहंत म-
 उलिमाला ॥ २२ ॥ वेडुओ ॥ जं सुरसंघा सासुर संघा
 वेर विउत्ता भत्ति सुजुत्ता ॥ आयर भुसिय संभमं
 पिंडिय, सुटु सुविहिय सब वलोधा ॥ उत्तम कंचण
 रयण परूविय, भासुर भूसण भासुरिअंगा ॥ गाव
 समोणय भत्ति वसागय, पंजलि पेसिय सीस प-
 णामा ॥ २३ ॥ रयणमाला ॥ वंदिउण थोउण तो

जिणं, तिगुण मेवय पुणो पयाहिणं ॥ पणामिउणय
 जिणं सुरासुरा. पमुइआ सभवणाइं तो गया ॥ २४॥
 चित्तयं ॥ ते महामुणि महं पिपंजली, राग दोस भय
 मोह वाज्जियं ॥ देव द्राणव नरिंद वंदिअं, संति मुत्त
 म महात्तवं नमे ॥ २५ ॥ चित्तयं ॥ अंवरंतर विआ
 गणि आहिं, ललिय हंस बहु गामिणिआहिं ॥ पीण
 सांणि थण सालिणिआहिं, सकल कमल दललोआणि
 आहिं ॥ २६ ॥ दीवयं ॥ पाणनिरंतर थणभर विण
 मिय गायलआहिं ॥ माणि कंचण पामिदिल मेहल
 मोहिय सोणितडाहिं वरगिंविणि नेउर सतिलय
 वल्लय विभूमणिआहिं ॥ गड कर चउर मणोहर सुंदर
 दंसणिआहिं ॥ २७॥ चित्तग्वरा ॥ देव सुंदरगहिं पाय
 वंदियाहिं वंदिया य जम्म ने सुविक्कमा कमा अप्प-
 णो निट्ठाल्लगहिं मंडणोइणपगागगहिं केहिं केहिंवि
 अरंग निल्लय पचल्लेह नामगहिं चिल्लगहिं संगयं ग-
 याहिं भवि संनिरिट्ट वंदणागयाहिं हुंति ने वंदिया
 पुणे पुणे ॥ २८ ॥ नागायओ ॥ तमहं जिगचंद. ॥

जिअं जिअ मोहं ॥ धुय सव्व किलेसं, पयओ पण-
 मामि ॥ २९ ॥ नंदिअयं ॥ थुअ वंदिअस्सारिसि
 गण देव गणेहिं, तो देव बहुहिं पयओ पणमिअस्सा,
 जस्स जगुत्तम सासणयस्सा, भत्ति वसागय पिंडि-
 अयाहिं देव वरहुरसा बहुयाहिं सुरवररइ गुण पंडि-
 यआहिं ॥ ३० ॥ भासुरयं ॥ वंस सद तंतिताल मे-
 लिए तिउख्वराभिराम सद मीसए कएअ सुइ स-
 माणणे असुद्ध सज्जगीअ पायजाल घंटीआहिं ॥ वं-
 लय मेहला कलाव नेउराभिराम सद मीसए कए अं
 देव नट्टिआहिं हाव भाव विप्भम प्पगारएहिं ॥ न-
 च्चिउण अंग हारएहिं वंदिआ य जस्स ते सुविकं
 मा कमा तयं तिलोय सव्व सत्त संति कारयं ॥ पसंतं
 सव्व पाव दोसमेस हं नमामि संति मुत्तमं जिणं
 ॥ ३१ ॥ नारायओ ॥ छत्त चामर पडाग जूव जवं
 मंडिआ झय वर मगर तुरय सिरिवह सुलंछणा ॥
 दीव समुद मंदर दिसागय सोहिया सात्थिअ वंसह
 सीह रह चक्र वरंकिया ॥ पाठांतर ॥

छणा ॥ ३२ ॥ ललिययं ॥ सहाव लट्टा सम प्पइट्टा,
 अदोस दुट्टा गुणेहिं जिट्टा ॥ पसायसिट्टा तवेण पुट्टा,
 सिरीहिं इट्टा रिसीहिं जुट्टा ॥ ३३ ॥ वाणवासिया ॥
 ते तवेण धुय सव पावया, सवल्लोअहियमूलपावया ॥
 संधुया अजिअ संति पायया, हुं तु मे सिव सुहाण
 दायया ॥ ३४ ॥ अपरांतिका ॥ एवं तव वल विउलं,
 थुअं मए अजिअ संति जिण जुअलं ॥ ववगय
 कम्मरयमलं, गडं गयं सासयं विउलं ॥ ३५ ॥
 गाहा ॥ तं बहु गुण प्पसायं, मुग्गव सुहेण परमेण
 अविसायं ॥ नासेउं मे विसायं, कुणउ अ परिसावि
 अ पसायं ॥ ३६ ॥ गाहा ॥ तं मोएउ अनंदिं, पावेउ
 अ नंदिसेण मभिनंदिं ॥ पग्गिसावि य सुह नंदिं,
 मम य दिस्सउ मंजमे नंदिं ॥ ३७ ॥ गाहा ॥ पग्गियअ
 प्पाउम्मामे, मंयग्गिण अयम्म भणिअवो ॥ मोअवो
 मत्तेहिं, उयम्मग्ग निवाग्गो एमो ॥ ३८ ॥ गाहा ॥
 जो पट्ट जोअ निसुणट, उभओ कालंपि अजिअ
 मं ॥ ३९ ॥ नट्टु इति तग्ग गंगा, पुग्गुण्णत्ता विना-

संति ॥ ३९ ॥ गाहा ॥ जइ इहह परम पयं, अहवा
 किंतिं सुविह्वडं भुवणे ॥ तातेल्लुकुद्धरणे, जिणवयणे
 आयरं कुणह ॥ ४० ॥ गाहा ॥ इति ॥

॥ अथ भक्तामरनामकं सप्तमस्मरणं ॥

॥ भक्तामरप्रणतमौलिमणि प्रभाणा, मुद्ध्यो-
 तंकं दलितपापतमोवितानम् ॥ सम्यक् प्रणम्य जि-
 नपादयुगं युगादा, बालंवनं भव जले पततां जना-
 नाम् ॥ १ ॥ यः संस्तुतः सकलवाङ्मयतत्त्व बोधा,
 दुद्भूतबुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः ॥ स्तोत्रैर्द्वागत्रित
 याचित्तहैरुदारैः, स्तोष्ये किलाहमपि तं प्रथमं जि-
 नेन्द्रम् ॥ २ ॥ बुद्ध्या विनापि विबुधार्चितपाद पीठ,
 स्तोतुं समुद्यतमतिर्विगतत्र पोऽहम् ॥ बालं विहाय
 जलसंस्थि तमिन्दुविंश, मन्यः कइह्वति जनः सहसा
 ग्रहीतुम् ॥ ३ ॥ वक्तुं गुणान् गुणसमुद्र शशंककोतान्,
 कस्ते क्षमः सुरगुरुप्रतिमोपि बुद्ध्या ॥ कल्पांतकाल-
 पवनोद्धत नक्रचक्रं, कोवा तरीतुमलमंबुनिधिं भुजा-

भ्याम् ॥ ४ ॥ सोऽहं तथापि तव भक्तिवशान्मुनीश-
 कर्तुं स्तवं विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः ॥ प्रीत्यात्म वीर्य-
 मविचार्य मृगोमृगेंद्रं, नाभ्येति किं निजशिशोः परि-
 पालनार्थम् ॥ ९ ॥ अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहासधाम,
 त्वद्भक्तिरेव मुखरी कुरुते बलान्माम् ॥ यत्कोकिलः
 किल मधो मधुरं विरोति, तच्चा रुचूतकलिकानिक-
 र्कहेतुः ॥ ६ ॥ त्वत्संस्तवेन भवसंततिसाक्षिवहं, पापं
 क्षणात्क्षयमुपैति शरीरभाजाम् ॥ आक्रांतलोकमलि-
 नीलम शेषमाशु, सूर्याशुभिन्नमिव शार्वरमंधकारम्
 ॥ ७ ॥ मत्वेति नाथ तव संस्तवनं मयेदं, माग्भ्य
 ते ननुधियापि नव प्रभावात् ॥ चेतो हृदिग्यानि सतां
 नन्दिनीदलेषु, मुक्ताफलद्युतिमुपैति ननुदविंदुः ॥ ८ ॥
 आम्नां तव स्तवन मस्तममस्तद्रोपं, त्वत्संकथापि,
 जगतां दुग्गितानिहन्ति ॥ दूरं महस्य किरणः कुरुते
 प्रभैर, पद्माक्षेयु जलजानि विक्राशभांजि ॥ ९ ॥
 नागदन्तं भुरगनृपगन्त नाथ, भूतगुणैर्गुणि भयं-
 दमनिन्दयन्तः ॥ नृपगन्तानि भयतांननु तेन सिंहा,

ह्याश्रितं यइह नात्म समं करोति ॥ १० ॥ दृष्ट्वा
 श्वंतमनिमेपविलोकनीयं, नान्यत्र तोपमुपयाति
 तनस्य चक्षुः ॥ पीत्वा पयः शशिकरद्युतिदुग्ध सिंधोः
 शारं जलं ज्वलनिधेरशि तुं क इहेत् ॥ ११ ॥ यैः शां-
 तरा गरुचिभिः परमाणुभिस्त्वं, निर्मापितास्त्रिभुवनैः
 कललामभूत् ॥ तावंतएव खलु तेज्यणवः पृथिव्यां,
 यत्ते समानमपरं नहि रूपमस्ति ॥ १२ ॥ वक्त्रं क्व ते
 सुरनरोगनेत्रहारि, निःशेषनिर्जितजगत्रित योप-
 मानम् ॥ विवं कलंकमालिनंक्व निशाकस्य, यद्वासरे
 भवति पांडुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥ संपूर्णमंडलशशां-
 ककलाकलाप, शुभ्रागुणास्त्रिभुवनं तव लंघयंति ॥
 ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वर नाथमेकं, कस्तान्निवारयंति
 संचरतोय थेष्टम् ॥ १४ ॥ चित्रं किमत्र यदि ते त्रि-
 दशांगनाभि, नीतं मनागपि मनोन विकारमार्गम् ॥
 कल्पांतकालमरुता चलिताचलेन, किमंदराद्रिशिखरं
 चलितं कदाचित् ॥ १५ ॥ निर्धूमवर्तिरपवर्जिततेल-
 पूरः, कृत्स्नं जगत्रयमिदं प्रकटीकरोपि ॥ गम्योन

जातु मरुता चलिताचलानां, दीपोऽपरस्त्वमासि नाथ
 जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिदुपयासि न राहु-
 गम्यः, स्पष्टीकरोपि सहसा युगपज्जागंति ॥ नाभोध-
 रोदरनिरुद्धमहाप्रभावः सूर्यातिशायिमहिमासिमुनीन्द्र-
 लोके ॥ १७ ॥ नित्योदयं दलितमोहमहांधकारं, गम्यं
 नराहुवदनस्य न वारिदानाम् ॥ विभ्राजते तव मु-
 खाब्जमनल्पकांति, विद्यो तयज्जागदपूर्वशशांकवि-
 वम् ॥ १८ ॥ किं शर्वरीषु शशिनान्हि विवस्वता वा,
 युष्मन्मुखेन्दुदालितेषु तमस्सु नाथ ॥ निष्पन्नशालि-
 वनशालिनि जीवलोके, कार्यं कियज्जगद्धर्मजलभा-
 नघ्नः ॥ १९ ॥ ज्ञानं यथा त्वयि विभानि कृत्वावकाशं,
 नैवं तथा हस्तिगादिषु नायकेषु ॥ तेजः स्फुरन्माणिषु
 यानि यथा महत्त्वं, नैवं तु काचश कले किण्वाकु-
 न्तेषु ॥ २० ॥ मन्ये वरं हस्तिगादयमत्र दृष्टा, दृष्टे-
 षु हृदयं त्वयि नोपमेति ॥ किं वीक्षितं न भवता
 भूषि येन नान्यः, कश्चिन्मनोहरति नाथ भवान्मेति
 २१ ॥ र्मानां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान-

नान्या सुतं त्वदुपमं जननी प्रसुता ॥ सर्वादिशो द-
 धति भानि सहस्ररश्मिं, प्राच्येव दिग्जनयति स्फुर-
 दंशुजालम् ॥ २२ ॥ त्वामा मनन्ति मुनयः परमं
 पुमांस, मादित्यवर्णममलं तमसः परस्तात् ॥ त्वामेव
 सम्यगुपलभ्य जयन्ति मृत्युं, नान्यः शिवः शिवपद-
 स्य मुनीन्द्र पन्थाः ॥ २३ ॥ त्वामव्ययं विभुमर्चित्यम-
 संख्यमाद्यं, ब्रह्माणमीश्वरमनंतमनंगकेतुम् ॥ योगी-
 श्वरं विदितयोगमनेकमेकं, ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदन्ति
 संतः ॥ २४ ॥ बुद्धस्त्वमेव विबुधार्चितबुद्धिवोधात्,
 त्वं शंकरोसि भुव नत्रयशंकरत्वात् ॥ धातासि धीर
 शिवमार्गविधेर्विधानात्, व्यक्तं त्वमेव भगवन् पुरुषो-
 त्तमोऽसि ॥ २५ ॥ तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्त्तिहराय नाथ,
 तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ॥ तुभ्यं नमस्त्रि
 जगतः परमेश्वराय, तुभ्यं नमो जिन भवोदधिशी-
 पणाय ॥ २६ ॥ कोविस्मयोऽत्र यदि नाम गुणैरशेषै,
 स्त्वंसंश्रितो निरवकाशतया मुनीश ॥ दोषैरुपात्तवि-
 विधाश्रय जातगर्वैः, स्वप्नांतरेपि न कदाचिदपीक्षि-

तोसि ॥ २७ ॥ उच्चैरशोकतरुसंश्रितमुन्मयूख, सा-
 भाति रूपममलं भवतोनितांतम् ॥ स्पष्टोल्लसकिर-
 णमस्ततमोवितानं, विंचं रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्ति ॥
 ॥ २८ ॥ सिंहासने मणिमयुखाशिखाविचित्रे,
 विभ्राजते तव वपुः कनकावदातम् ॥ विंचं
 वियादिल सिदंशुलतावितानं, तुंगोदयाद्रि शि-
 रसीव सहस्ररश्मेः ॥ २९ ॥ कुंदावदानचलचामर्या-
 म्द्योभं, विभ्राजते तव वपुः कलधौतकान्तम् ॥ उड-
 यनृशांकशुचिनिर्झर वारिधार, मुञ्चेभ्रतटं सुरगिरेरिव
 ज्ञानकौभम ॥ ३० ॥ छत्रत्रयं तव विभानि शशांक-
 कांत, मुञ्चेः स्थितं स्थगितभानुकरप्रतापम् ॥ मुक्ता-
 फलप्रकरजालविमृलशोभं, प्रग्यापयज्ञिजगतः परमं-
 शरवम् ॥ ३१ ॥ उद्दिष्टहेमनवपंकपुंजकांति, पर्यु-
 त्तमत्तममृग्यशिर्याभिगर्भा ॥ पादौ पदानि तव यत्र
 जिनेंद्रवनः, पद्मानि तत्र विवृताः परिकल्पयन्ति ॥

प्रहतांधकारा, तादृक्कुतोग्रहगणस्य विकाशिनोपि ॥
 ॥ ३३ ॥ श्रयोतन्मदाविलविलोलकपोलमूल, मत्त-
 भ्रमद् भ्रमरनादविवृद्धकोपम् ॥ ऐरावताभमिभमुद्ध-
 तमापतंतं, दृष्ट्वा भयं भवति नो भवदाश्रितानाम्
 ॥ ३४ ॥ भिन्नेभकुंभगलदुज्ज्वल शोणिताक्त, मुक्ता-
 फलप्रकरभूपितभुमिभागः ॥ वद्धक्रमः क्रमगतं हरि-
 णाधिपोऽपि, नाक्रामतिक्रमयुगाचलसंश्रितं ते ॥ ३५ ॥
 कल्पांतकालपवनोद्धतवन्हिकल्पं, दावानलं ज्वलित-
 मुज्ज्वल मुत्फुल्लिङ्गम् ॥ विश्वं जिघत्सुमिव संमुख-
 मापतंतं, त्वन्नामकीर्त्तनजलं शमयत्यशेषम् ॥ ३६ ॥
 रक्तक्षेपं समदकोकिलकंठनीलं, क्रोधोद्धतं फणिन-
 मुरफणमापतंतम् ॥ आक्रामति क्रमयुगेन निर-
 स्तशंक, स्त्वन्नामनागदमनी हृदि यस्य पुंसः ॥ ३७ ॥
 वल्गतुरं गगजगर्जितभीमनाद, माजौ बलं बलवता-
 मपि भूपतीनाम् ॥ उद्यद्दिवाकरमयूखाशिखापविद्धं,
 त्वत्कीर्त्तनात्तमइवाशु भिदामुपैति ॥ ३८ ॥ कुंताग्र-
 भिन्नगजशोणितवारिवाह, वेगावतारतरणा तुरयोध-

भीमे ॥ युद्धे जयं विजितदुर्जयजेयपक्षा, स्त्वत्पादपंक
 जवनाश्रयिणोलभन्ते ॥ ३९ ॥ अंभोनिधौ क्षुभितभी-
 पणनक्र चक्र, पाठीनपीठभयदोल्वणवाड वाग्नी ॥
 रंगत्तरंगाशिखरस्थितयानपात्रा, स्वासं विहाय भवतः
 स्मरणाद्ब्रजन्ति ॥ ४० ॥ उद्भूतभीपणजलोदरभार-
 भुग्नाः, शोच्यां दशामुपगताश्चयुतजीविताशाः ॥ त्व-
 त्पादपंकजरजोमृतदिग्धदेहा, मर्त्या भवन्ति मकरप-
 जतुल्यरूपाः ॥ ४१ ॥ आपादकंठमुरु शृङ्खलवेष्टितांगा,
 गाढं बृहन्निगडकोटिनिश्रुष्टजंघाः ॥ त्वन्नाममंत्रमनिशं
 मनुजाः स्मरन्तः, सद्यः स्वयं विगतबन्धभया भवन्ति ॥
 ॥ ४२ ॥ मन्दिपेद्रमृगगजद्वानलाहि, संग्रामवाग्नि-
 धिमहोदग्धबन्धनोद्युम ॥ तस्याशुनाशमुपयानि भयं
 भिंश्य, यम्नायकं मन्वयमिमं मनिमानर्थानि ॥ ४३ ॥
 म्नायकं तत्र जिनेन्द्रगुणैर्निबद्धां, भस्मया मया मनि-
 र्गन्गिचिप्रतुल्याम ॥ धनं जनोय इह कंठगतम-
 उग्रं, नं मानशृंगमरशा समुपैति लक्ष्माः ॥ ४४ ॥
 इति भाष्मस्तोत्रं ॥ ५ ॥

॥ अथ श्रीकल्याणमंदिर स्तोत्रं अष्टम
स्मरणं प्रारभ्यते ॥

॥ कल्याणमंदिरमुदारमवद्यभेदि, भीताभयप्रद-
मनिंदितमंझिपद्यम् ॥ संसारसागरनिमज्जादशेषजंतु,
पोतायमानमभिनम्य जिनेश्वरस्य ॥ १ ॥ यस्य
स्वयं सुर गुरुर्गारिमांबुराशेः स्तोत्रं सुविस्तृतमतिर्न
विभुर्विधातुम् ॥ तीर्थेश्वरस्य कमठस्मयधूमकेतो, स्त-
स्याहमेप किल संस्तवनं करिष्ये ॥ २ ॥ युग्मम् ॥
सामान्यतोऽपि तव वर्णयितुं स्वरूप, मस्मादृशाः क-
थमधीश भवंत्यधीशाः ॥ धृष्टौपि कौशिकशिशुर्यदिवा
दिवांधो, रूपं प्ररूपयति किं किल धर्मरश्मेः ॥ ३ ॥
मोहक्षयादनुभवन्नपि नाथ मर्त्यो, नूनं गुणान् गण-
यितुं न तव क्षमेत ॥ कल्पांतवांतपयसः प्रकटोऽपि
यस्मा, न्मीयेत केन जलधेर्ननु रत्नराशिः ॥ ४ ॥ अ-
भ्युद्यतोस्मि तव नाथ जडाशयोऽपि, कर्तुं स्तवं ल-
सद संख्यगुणाकरस्य ॥ बालोऽपि किं न निजबाहुयुगं
वितत्य, विस्तीर्णतां कथयति स्वाधियांबुराशेः ॥ ५ ॥

ये योगिनामपि न यांति गुणास्तवेश, वक्तुं कथं भ-
 वति तेषु ममावकाशः ॥ जाता तदेवमसमीक्षितका-
 रितेयं, जल्पन्ति वा निजगिरा ननु पक्षिणोऽपि ॥ ६ ॥
 आस्तामर्चित्यमहिमाजिनसंस्तवस्ते, नामापि पाति
 भवतो भवतो जगन्ति ॥ तीव्रात् पोषहतपांथजनाग्नि-
 दाधं, प्राणाति पद्मसरसः सरसोऽनिलोऽपि ॥ ७ ॥
 हृदन्तिनि त्वयि विभो शिथिलीभवंति, जंतोः श्रणेन
 निविडाअपि कर्मबंधाः सद्यो भुजंगममयाडव मध्य-
 भाग, मभ्यागते वनशिष्यंदिनि चंदनम्य ॥ ८ ॥ मु-
 च्यन्तागव मनुजाः सहसा जिनेंद्र, रौद्ररूपद्रवर्शनस्त्वयि
 र्वाक्षितेपि ॥ गोम्यामिनि स्फुरन्तितंजसि दृष्टमात्रे,
 चोर्गिराशुप्रदायः प्रपलायमानः ॥ ९ ॥ त्वन्तरकोजि-
 नरुथं भविनां नगव, ग्यामुद्रांति हृदयेन यदुत्तर्गतः
 ॥ यदा हनिन्तगति यद्वायमेव नृन, मन्तरर्गतम्य ममनः
 ग रित्यानुभारः ॥ १० ॥ याम्निन हम्प्रभृत योऽपि हतप्र-
 भासः, सोऽपि नृदागतिगतः शोषितः श्रणेन ॥ विद्या-
 विद्या दृष्टानुभूतः नृदग्गव मेत, पानं न किं नदपि दृ-

द्वैरवाडवेन ॥११॥ स्वामिन्ननल्पगरिमाणमपि प्रपन्ना,
 स्त्वां जंतवः कथमहो हृदये दधानाः ॥ जन्मोदधिं
 लंघुं तरंत्यातिलाघवेन, चित्योन हंतं मंहतां यदि वा
 प्रभावः ॥ १२ ॥ क्रोधस्त्वया यदि विभो प्रथमं नि-
 रस्तो, ध्वस्तास्तदा वतं कथं किल कर्मचौराः ॥ प्लो-
 पंत्यमुत्र यदि वा शिशिरापि लोके, नीलद्रमाणि वि-
 पिनानि न किं हिमानी ॥ १३ ॥ त्वां योगिनो जिन
 सदा परमात्मरूप, मन्वेपयंति हृदयांबुजकोशदेशे ॥
 पूतस्यनिर्मलरुचैर्यादिवाकिमन्य, दक्षस्य संभवि पदं
 ननु कर्णिकायाः ॥१४॥ ध्यानाङ्गिनेश भवतोभाविनः
 क्षणेन, देहं विहाय परमात्मदशां व्रजंति ॥ तीव्रान
 लादुपलभावमपास्य लोके, चामीकरत्वमचिरादिव
 धातुंभेदाः ॥१५॥ अंतः सदैव जिन यस्य विभाव्यसे त्वं,
 भव्यैः कथं तदपि नाशयसे शरीरम् ॥ एतत्स्वरूपमथ
 मध्यविवर्तिनोहि, यदि ग्रहं प्रशमयंति महानुभावाः ॥
 १६॥ आत्मा मनीषिभिरयं त्वदभेदबुद्ध्या, ध्यांतोजि-
 नेन्द्र भवतीह भवत्प्रभावः ॥ पानीय मप्यमृतमित्यनुचि-

मतो निजं पृष्ठलग्नान् ॥ युक्तं हि पार्थिव निपस्य
 सतस्तवैव चित्रं विभो यदासि कर्मविपाकशून्यः ॥ २९ ॥
 विश्वेश्वरोऽपि जनपालक दुर्गतस्त्वं किं वाक्षरप्रकृति-
 रप्यलिपिस्त्वमीश ॥ अज्ञानवत्यपि सदैव कथंचिदेव,
 ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्वविकाशहेतुः ॥ ३० ॥ प्रा-
 ग्भारसंभृतनभांसि ग्जांसि रोपा, द्रुथापितानि कम-
 टेन शटेन यानि ॥ छायापि तेस्तत्र न नाथ
 हता हताशो, ग्रस्तस्त्वर्माभिग्यमेव परं दुर्गात्मा
 ॥ ३१ ॥ यद्गर्जदुर्जितवनौघमदभ्रभीमं, भ्रश्यत
 डिन्मुसलमांसलघांग्रधाम ॥ दैत्येन मुक्तमथ
 दुम्नग्वाग्नि दधे, तेनैव तस्य जिन दुम्नग्वाग्नि-
 त्यम ॥ ३२ ॥ ध्वम्नोर्ध्वकेशाग्नि कृताकृतिसमर्त्यमुंड-
 प्राण्येव भृश्वदयमाविनिर्यदग्निः प्रेतवज्रः प्रतिभवंत-
 मर्षाग्निोपः, मांश्याभयप्रतिभवं भवदुःखहेतुः ॥
 ॥ ३३ ॥ ध्वन्यामनप्य भुवनाधिप येद्विग्नं त्य, मागाय-
 संति विपिरिद्रिपुनान्वद्व्याः ॥ भक्त्येतामप्युल कप-
 शस्यदेवदेवाः, पादस्यं तत्र विभो भुवि जन्मनात्
 ॥ ३४ ॥ भक्तिशक्त्यनन्तराग्निप्रो मुनीश, मन्यं न

मे श्रवणगोचरतां गतोऽसि ॥ आकर्णिते तु तव
 गोत्रपावित्रमंत्रे, किंवा विपद्विपधरी सविधं समेति
 ॥ ३५ ॥ जन्मांतरेपि तव पादयुगं न देव, मन्ये
 मया महितमीहितदानदक्षम् ॥ तेनेह जन्मनि मुनीश
 पराभवानां जातो निकेतनमहं मथिताशयानाम् ॥ ३६ ॥
 नूनं न मोह तिमिरावृतलोचनेन, पूर्वं विभोसकृदपि
 प्रविलोकितोऽसि ॥ मर्माविधो विधुरयांतिहि माम-
 नर्थाः प्रोद्यत्प्रबंधगतयः कथमन्यथैते ॥ ३७ ॥ आकर्णि
 तोऽपि महितोऽपि निरीक्षितोऽपि, नूनं न चेतासि मया-
 विधृतोऽसि भक्त्या ॥ जातोऽस्मि तेन जनवांधवदुःख
 पात्रं, यस्मात्क्रियाः प्रतिफलं ति न भावशून्याः
 ॥ ३८ ॥ त्वं नाथदुःखिजनवत्सल हे शरण्य, कारुण्य
 पुण्यवसते वाशिनां वरेण्य ॥ भक्त्या नते मयि महेश
 दयां विधाय, दुःखांकुरोदलनतत्परतां विधेहि ॥ ३९ ॥
 ॥ ३९ ॥ निःसंख्यसार शरणं शरणं शरण्य, मासाद्य
 सादितारिपुप्राथितावदातम् ॥ त्वत्पादपंकजमपि प्राणि-
 धानबंध्यो, वध्योऽस्मि चेद्भुवनपावन हा हतोऽस्मि

त्यमानं, किं नामनो विषविकारमपाकरोति। १७। त्वामेव
 वीततमसं परवादिनोपि, नूनं विभो हरिहरादिधिया
 प्रपन्नाः ॥ किं काचकामलिभिरीशसितोपिशंखो
 नो गृह्यते विविधवर्णविपर्ययेण ॥ १८ ॥ धर्मोपदेश
 समये सविधानुभावा, दास्तां जनो भवति ते तस्मै
 रप्यशोकः ॥ अभ्युद्गते दिनपतो समहीरुहोपि, नि
 वाविबोधमुपयाति न जीवलोकः ॥ १९ ॥ किं
 विभो कथमवाह्यमुखवृत्तमेव, विष्वक् पतत्यविरल
 सुगुणपशुभिः ॥ त्वद्गोचरे सुमनसां यदि वा मुनीनां
 गच्छन्ति नूनमधण्व हि बन्धनानि ॥ २० ॥ स्थाने
 भागहृदयोदधिसंभवायाः, पीयूषतां तव गिरः सदा
 दीर्ययन्ति ॥ पीत्वायतः परमसंमदसंगभाजो, भव्य
 प्रजन्ति नगमाप्यजगामत्यम् ॥ २१ ॥ स्वामिन सुद
 मरनम्य समुत्पतन्तो, मन्ये वदन्ति शुचयः सुगन्ता
 रोपाः ॥ येनैव नतिं रिदधते मुनिपुंगवाय, ते तु
 मूर्खगणपयस्तु शुचिभारः ॥ २२ ॥ इयामं गर्भा
 निगुण्यारोहसत्त मितागनम्यमिह भव्यदिग्या

नस्त्वाम् ॥ आलोकयन्ति रभसेन नदन्तमुच्चै, श्रामी-
 कराद्रिशिरसीव नवांबुवाहम् ॥ २३ ॥ उद्गच्छता तव
 शितिद्यतिमंडलेन, लुप्तहृदह्विरशोकतर्ल्वभुव ॥ सा
 न्निध्यतोऽपि यदि वा तव वीतराग, नीरागतां ब्रजति
 कोन सचेतनोपि ॥ २४ ॥ भोभोः प्रमादमवधूय
 भजध्वमेन, मागत्यनिर्वृतिपुरिं प्रतिसार्थवाहम् ॥ एत
 न्निवेदयति देव जगत्रयाय, मन्ये नदन्नभिनभःसुर-
 दुंदुभिस्ते ॥ २५ ॥ उद्द्योतितेषु भवता भुवनेषु नाथ,
 तारान्वितोविधुरयं विहताधिकारः ॥ मुक्ताकलापक-
 लितोच्छ्रसितातपत्र, व्याजात्रिधा घृततनुर्ध्रुवमभ्यु-
 पेतः ॥ २६ ॥ स्वेन प्रपूरितजगत्रयपिंडितेन, कांतिप्र-
 तापयश सामिव संचयेन ॥ माणिक्यहेम रजतप्रवि-
 निर्मितेन, सांलत्रयेण भगवन्नभितोविभासि ॥ २७ ॥
 दिव्यसृजोजिन नमस्त्रिदशाधिपाना, मुत्सृज्य रत्नर-
 चितानपि मौलिवंधान् ॥ पादौ श्रयन्ति भवतो यदि
 वा परत्र, त्वत्संगमे सुमन सो न रमन्तएव ॥ २८ ॥
 त्वं नाथ जन्मजलधेर्विपराद्मुखोपि, यत्तारयस्यसु-

॥४०॥ देवेद्रव्यं विदिताखिलवस्तुसार, संसारतारक
 विभो भुवनाधिनाथ ॥ त्रायस्व देव करुणाहृद मां
 पुनीहि, सीदंतमद्य भयदव्यसनांबुराशेः ॥ ४१ ॥
 यद्यस्ति नाथ भवदंगिसरोरुहाणां, भक्तेःफलं किमपि
 संततिसंचितायाः॥तन्मे त्वदेकशरणस्य शरण्य भूयाः
 म्यामी त्वमेव भुवनेऽत्र भवान्तरेऽपि ॥ ४२ ॥ इन्द्रं
 समाहितधियोविधिवज्जिनेन्द्र, सांद्रोल्हसत्पुलककंचुकि-
 नांगभागाः ॥ त्वद्विघ्ननिर्मलमुग्धावुजवद्धलक्षा ये सं-
 स्नवं तव विभो रचयन्ति भव्याः ॥ ४३ ॥ आर्या ॥
 जननयन कुमुदचंद्र, प्रभास्वराः स्वर्गसंपदोभुक्त्वा
 ॥ ने विगलितमलनिचया, अचिरान्मोक्षं प्रपद्यन्ते ॥
 युग्मम् ॥४४॥ इति श्रीकल्याण मंदिरनामकं अष्टम
 स्मरणं ॥ ८ ॥

॥ अथ बृहच्छांति स्तवनामक नवम

स्मरण प्रारंभः ॥

॥ नो नो भव्याः शृणुत यत्नं प्रमृशन्तं सर्वं

मेतत्, ये यात्रायां त्रिभुवनगुरोरार्हता भक्तिभाजः
 ॥ तेषां शान्तिर्भवतु भवतामर्हदादिप्रभावा, दारोग्य
 श्रीधृति मतिकरी क्लेशविध्वंसहेतुः ॥ १ ॥ गद्यं ॥
 भो भो भव्यलोकाइह हि भरतैरावत विदेहसंभवानां
 समस्तंतीर्थकृतां जन्मन्यासनप्रकंपानंतरमवाधिना वि-
 ज्ञाय सौधर्माधिपतिः सुघोषाघंटाचालनानंतरं सकल
 सुरासुरैर्द्रैः सह समागत्य सविनयमर्हद्भट्टारकं गृहीत्वा
 गत्वा कनकादिश्रृंगे विहितजन्माभिषेकः शान्तिमुद्-
 घोपयति यथा ॥ ततोऽहं कृतानुकार मितिकृत्वा
 महाजनोयेन गतः स पंथाः इति भव्यजनैः सह स-
 मेत्य स्नात्र पीठे स्नात्रं विधाय शान्तिमुद्घोपयामि
 तत्पूजायात्रा स्नात्रादिमहोत्सवानंतरमिति कृत्वा कर्णं
 दत्वा निशम्यतां निशम्यतां स्वाहा ॥ ॐ पुण्याहं
 पुण्याहं प्रीयंतां प्रीयंतां भगवतोर्हितः सर्वज्ञाः सर्व
 दार्शन स्त्रिलोकनायास्त्रिलोकमाहितास्त्रिलोकपूज्यास्त्रि-
 लोकेश्वरास्त्रिलोकोद्द्योतकराः ॥ ॐ ऋषभ अजित
 संभव अभिनंदन सुमति पद्मप्रभ सुपार्श्व चंद्रप्रभ

सुविधि शीतल श्रेयांस वासुपूज्य विमल अनंत धर्म
 शांति कुंतु अर माहिमुनिसुव्रत नमि नेमि पार्श्व
 वर्द्धमानांता जिनाः शांताः शांतिकराभवंतु स्वाहा ॥
 ॐ मुनयोमुनिप्रवरा रिपुविजय दुर्भिक्षकांतरेपु
 दुर्गमार्गेषु रक्षंतुवनित्यं स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं श्रीं धृति
 मति कीर्त्ति कांति बुद्धि लक्ष्मी मेधा विद्यासाधन
 प्रवेशन निवेशनेषु सुगृहीतनामानो जयंतु ते जिनै-
 द्राः ॥ ॐ गोहिणी प्रज्ञाति वज्रशृंगवला वज्राकुंशी
 अप्रतिचक्रा पुण्यदत्ता काली माहाकाली गौरी गां-
 भारी सर्वांग्रा महाज्वाला मानवी वैन्द्या अञ्जुमा
 मानसी मातामानसी षोडश विद्यादेव्यो रक्षंतु वो-
 नित्यं स्वाहा ॥ ॐ आचार्योपाध्याय प्रभृति नातु-
 र्योग्य श्री भ्रमगमंयभ्य ज्ञानिर्भवन्तु तुष्टिर्भवन्तु
 तुष्टिर्भवन्तु ॥ ॐ प्रतापशंकर मूर्ध्निगायक कृप गृहम्पति
 भृगु शनैश्च राट्ट केतु सहिताः सत्योक्तपाल्याः गोम-
 त्त वरुण वृषेय वायव्यादित्य स्कंद विनायकांतिना
 तेषां सर्वे प्रदाननगरभेष देयतादयस्ते सर्वे प्रायता

प्रीयंतां अक्षीणकोशकोष्ठागारांनरपतयश्च भवंतु स्वा-
 हा ॥ ॐ पुत्रमित्र भ्रातृ कलत्र सुहृद् स्वजन संवांधि
 वंधुवर्गसहिता नित्यं चामोदप्रमोदकारिणअस्मिँश्च
 भूमंडलायतन निवासि साधु साध्वी श्रावकश्रावि-
 काणां रोगोपसर्गव्याधि दुःख दुर्भिक्षदौर्मनस्योपश-
 मनाय शांतिर्भवतु ॥ ॐ तुष्टि पुष्टि ऋद्धि वृद्धि
 मांगल्योत्सवाः सदा प्रादुर्भूतानि पापानि शाम्यंतु
 दुरितानि ॥ शत्रवः पराङ्मुखा भवंतु स्वाहा ॥ श्री
 मते शांतिनाथाय, नमः शांतिविधायिने ॥ त्रैलोक्य
 स्यामराधीश, मुकुटाभ्यर्चितांघ्रये ॥ १ ॥ शांतिःशांति
 करः श्रीमान्, शांति दिशतु मे गुरुः ॥ शांतिरेव
 सदा तेषां, येषां शांतिर्गृहे गृहे ॥ २ ॥ उन्मृष्टरिष्ट
 दुष्ट, ग्रहगतिदुःस्वप्नदुर्निमित्तादि ॥ संपादितहितसंप,
 न्नामग्रहणं जयति शांतेः ॥ ३ ॥ श्रीसंघजगज्ज्ञानपद,
 राजाधिपराज्यसन्निवेशानाम् ॥ गोष्टिकपुर मुख्यानां,
 व्याहरणव्याहरेष्वांतिम् ॥ ४ ॥ श्री श्रमणसंघस्य शां-
 तिर्भवतु, श्रीपौरजनस्य शांतिर्भवतु, श्रीजनपदानां

शांतिभवतु, श्रीराजाधिपानां शांतिर्भवतु, श्रीराज्य
 सन्निवेशानां शांतिर्भवतु श्रीगोष्ठिकानां शांतिर्भवतु,
 श्रीपुरमुख्याणां शांतिर्भवतु श्रीब्रह्मलोकस्य शांतिर्भ-
 वतु, ॐ स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ श्रीपार्श्वनाथाय स्वाहा
 ॥ एषा शांतिप्रतिष्ठा यात्रा स्नात्राद्यवसानेषु
 शांतिकलशं गृहीत्वा कुंकुमचंदनकर्पूरागरुभूपवास
 कुमुमांजलिसमेतः स्नात्रचतुष्पिकायां श्रिसिंघसमेतः
 शुचिशुचिवपुः पुष्पवस्त्रचंदनाभरणालंकृतः पुष्पमालां
 कंठे कृत्वा शांतिमुद्रायोपयित्वा शांतिपानीयं मस्तक-
 दानत्रयामेति ॥ नृत्यन्ति नित्यं मणिपुष्पवर्ष, मृजंति
 गायन्ति च मंगलानि ॥ स्तोत्राणि गोत्राणि पठन्ति
 मंत्रान्. कल्याण भाजोहि जिनाभिपेके ॥ १ ॥
 शिरमस्तु सर्वजगतः, परहितनिगता भवंतु भूत-
 मनाः ॥ दोषाः प्रयांतु नाशं, सर्वत्र सुखीभवं-
 तु न्योरा. ॥ २ ॥ अहं निज्जगत् माया, मिया देवी
 नृमत् नष्ट निरागिनी ॥ अहं मियं नृमत् मिया
 अगिनीमगिनी मियं भवंतु मयादा ॥ ३ ॥ दुष्टमर्गा

क्षयं यांति, ह्रियन्ते विघ्नवल्लयः ॥ मनः प्रसन्नता
मेति, पुज्यमाने जिनेश्वरे ॥ ४ ॥ सर्वमंगलमांगल्यं,
सर्वकल्याणकारणम् ॥ प्रधानं सर्वधर्माणां, जैनं जय
ति शासनम् ॥ ५ ॥ इति बृहह्वांतिनामकं नवमस्म-
रणं समाप्तम् ॥ ९ ॥

॥ अथ श्रीभद्रबाहूस्वामिविरचितग्रहशांतिः
प्रारभ्यते ॥

॥ जगद्गुरुं नमस्कृत्य, श्रुत्वा सद्गुरुभाषितम्
॥ ग्रहशांतिं प्रवक्ष्यामि, लोकानां सुखहेतवे ॥ १ ॥
जिनेन्द्रैः खेचरा ज्ञेयाः, पुजनीया विधिक्रमात् ॥ पु-
ष्पैर्विलेपनैर्धूपैः, नैवेद्यैस्तुष्टिहेतवे ॥ २ ॥ पद्मप्रभस्य
मार्त्तण्ड, श्रन्द्रश्चन्द्र प्रभस्य च ॥ वासुपुज्ये भूमिपुत्रो,
बुधोऽप्यष्टजिनेषु च ॥ ३ ॥ विमलानंतधर्माः, शां-
तिः कुयुर्नमिस्तथा ॥ वर्द्धमानस्तथैतेपां, पादपद्मे
बुधं न्यसेत् ॥ ४ ॥ रूपभाजितसुपार्श्वा, श्वाभिनंदन
शीतलौ ॥ सुमतिः संभवः स्वामी, श्रेयांसश्चैषु गी-

पतिः ॥ ५ ॥ सुविधेः कथितः शुक्रः, सुव्रतस्य शनैः
 श्वरः ॥ नेमिनाथे भवेद्राहुः, केतुः श्रीमल्लिपार्श्वयोः
 ॥ ६ ॥ जनाँल्ले च राशौ च, यदा पीडंति खेवराः
 ॥ तदा संपूजयेद्दीमान्, खेचरेः सहितान् जिनान्

॥ अथ नवग्रहपूजा ॥

॥ पद्मप्रभजिनेन्द्रस्य, नामोच्चारणे भास्कर ॥
 शान्तिं तुष्टिं च पुष्टिं च, रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ ८ ॥
 इति श्रीनूर्यपूजा ॥ चन्द्र प्रभजिनेन्द्रस्य, नाम
 नागगजाधिप ॥ प्रसन्नो भव शान्तिं च, रक्षां कुरु
 जयं ध्रुवम् ॥ ९ ॥ इति श्री चन्द्रपूजा ॥ सर्वदा वायु
 पूज्यम्, नास्ति शान्तिं जयश्रियं ॥ रक्षां कुरु धाम
 नो, अशुभोऽपि शुभो भव ॥ १० ॥ इति श्रीभौमपूजा
 ॥ विमलानन्तधर्मागः, शान्तिः कुंभुर्नमिन्मया ॥ म
 योग्य नशास्त्रा, शुभो भूयाः सदा वृषः ॥ ११
 इति श्री वृषपूजा ॥ कपलाजितमुपास्या, धामिनः
 शंखी ॥ सुमयिः मन्तरः शर्मा, श्रेयांसश्च तिनं

मः ॥ १२ ॥ एतत्तीर्थकृतां नाम्ना, पूज्योऽशुभः
 भो भव ॥ शांतिं तुष्टिं च पुष्टिं च, कुरु देवगणा-
 र्वत ॥ १३ ॥ इति श्रीगुरुपूजा ॥ पुष्पदंतजिनेन्द्रस्य,
 नाम्ना दैत्यगणार्चित ॥ प्रसन्नो भव शांतिं च, रक्षां
 कुरु कुरु श्रियम् ॥ १४ ॥ इति श्री शुक्रपूजा ॥ श्रीसु-
 तजिनेन्द्रस्य, नाम्ना सूर्यागसंभव ॥ प्रसन्नो भव
 शांतिं च, रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ १५ ॥ इति श्री
 शनैश्वरपूजा ॥ श्रीनेमिनाथ तीर्थेश, नामतः सिंहिका-
 सुत ॥ प्रसन्नो भव शांतिं च, रक्षां कुरु कुरु श्रियम्
 ॥ १६ ॥ इति श्री राहुपूजा ॥ राहो सप्तमराशिस्थ, कारेण
 दृश्यसंवरे ॥ श्रीमहर्षिपार्श्वयोर्नाम्ना, कंतो शांतिं
 जयश्रियम् ॥ १७ ॥ इति श्री केतु पूजा ॥
 इति भणित्वा स्वस्ववर्णकुसुमांजलिक्षेप जिनग्रह
 पूजा कार्या ॥ तेन सर्वपीडायाः शांतिर्भवति ॥ अथ
 सर्वेषां वा ग्रहाणामेकदा पीडायामयं विधिः ॥ नव-
 कोष्टकमालेख्यं, मंडलं चतुरस्रकम् ॥ ग्रहास्तत्र प्रति-
 ष्ठाप्या, वक्ष्यमाणक्रमेण तु ॥ १८ ॥ मध्ये हि भास्करः

स्थाप्यः, पूर्वदक्षिणतः शशी ॥ दक्षिणस्यां धरासूनु-
 र्वधः पूर्वोत्तरेण च ॥ १९ ॥ उत्तरस्यां सुराचार्यः, पूर्व-
 स्यां भृगुनन्दनः ॥ पश्चिमायां शनिः स्थाप्यो, राहुः
 क्षिणपश्चिमे ॥ २० ॥ पश्चिमोत्तरतः केतु, रिति स्था-
 प्याः क्रमाद् ग्रहाः पट्टे स्थालेऽथ वाग्नेय्यां, ईशान्यां
 तु सदा वृधेः ॥ २१ ॥ आर्या ॥ आदित्यसोम मंगल-
 वृधगुह्युक्राः शनैश्चरो राहुः ॥ केतुप्रमुखाः खेदा-
 जिनपति पुग्नाऽवतिष्ठन्तु ॥ २२ ॥ इति भणित्वापेन-
 वर्णकुसुमांजलिधूपश्चजिनपूजा च कार्या ॥ पुष्प-
 भादिभिर्भूष, नैवेद्यैः फलसंयुतैः ॥ वर्णमहृशदानैश्च-
 यगैश्च दक्षिणान्वितैः ॥ २३ ॥ जिननामकृतांगण,
 देवानश्च प्रवर्णकैः ॥ पूजिताः संस्तुता भक्त्या, प्रश-
 संतु सुग्राहताः ॥ २४ ॥ जिनानामघनः स्थित्या, प्र-
 तासां शान्तिर्जनये ॥ नमस्कार शनं भक्त्या, जने-
 श्चैव शनन ॥ २५ ॥ एवं यथानामकृतानिपदे, मन्त्र-
 पत्रे जिनपूजनेश्च ॥ फलेश्च नैवेद्यैर्गर्जिनानां, नाम्ना-
 योऽपि शननं शनन्तु ॥ २६ ॥ साधुभ्यो दायनं दाय-

होत्साहोजिनालये ॥ चतुर्विधस्य संघस्य, बहुमानेन
जनम् ॥ २७ ॥ भद्रबाहुस्वाचेदं, पंचमः श्रुतकेवली
वेद्यप्रभावतः पूर्वात्, ग्रहशांतिरुदीरिता ॥ २८ ॥ इति
भद्रबाहुस्वामिविरचिताबृहद्ग्रहशांतिः समाप्ता ॥ १ ॥

अथ

कस्मिन्नष्टि ग्रहे कस्य जिनस्य कया रीत्य पूजा कार्या, तदा-
ध्याति ॥ रविपीडायां:-रक्तपुष्पैः श्रीपद्मप्रभपूजा कार्या. ॐ ह्रीं
नमोसिद्धाणं. तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः चंद्रपीडायां:-चंदनसेवंत्र
पुष्पैः श्रीचंद्रप्रभ पूजा कार्या. ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं तस्य अष्टो-
त्तरशतजपः कार्यः ॥ भौमपीडायां:-कुंकुमेन च रक्तपुष्पैः श्रीवासु
पूज्यपूजा विधेया. ॐ ह्रीं नमोसिद्धाणं. तस्य अष्टोत्तरशत जपः
कार्यः ॥ बुधपीडायां:-दुग्ध स्नाननैवेद्यफलदितः श्रीशांतिनाथपूजा
कर्त्तव्या. ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥
गुरुपीडायां:-दधिभोजन जंबीरादिफलेन च चंदनादिविलेपनेन श्री
आदिनाथपूजा करणीया. ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं तस्य अष्टोत्तर
शतजपः कर्त्तव्यः ॥ शुक्रपीडायां:-श्रीश्वेतपुष्पैश्चंदनादिना श्रीसुवि-
धिनाथपूजा कार्या. चैत्ये घृतदानं कार्यं. ॐ ह्रीं नमो अरिहंताणं तस्य
अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ मङ्गलशरपीडायां:-नीलपुष्पैः श्रीमुनिसुव्रत
पूजा कार्या तैलस्नानदाने कर्त्तव्ये ॥ ॐ ह्रीं नमो लोए सव्वसाहूणं

तस्य अष्टोत्तर शतजपः कार्यः ॥ राहृपीडायां:-नीलपुष्पं श्रीनेत्रित
 पूजाकर्णीया. ॐ ह्रीं नमो लोए सव्यसाहूणं तस्य अष्टोत्तरशतज
 कार्यः ॥ केतुपीडायां:-दाडिमादिपुष्पैः श्रीपार्श्वनाथपूजा कार्यः
 ॐ ह्रीं नमो लोए सव्यसाहूणं तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ इति
 नवग्रहपूजाविधिः ॥ सर्वग्रहपीडायां:-श्रीमूर्यसोमांगारखुधरमूर्ति
 शुक्रमनश्चरराहृकेतवः गर्वे ग्रहाः मम सानुग्रहाः भवन्तु स्वाहा ॥
 ॐ ह्रीं अ. मि. आ. उ. माय नमः स्वाहा ॥ अम्य भवन्तु अ-
 ष्टोत्तरशतजपः कार्यः तेन नवग्रहपीडापशान्तिः स्यात् ॥ इति नरा
 पूजामकारः ॥

॥ अथ लघुशान्तिस्तवः ॥

॥ शान्तिं शान्तिनिशान्तं, शान्तं शान्तागिं
 नमस्कृत्य ॥ म्नांतुःशान्तिनिमित्तं, मन्त्रपदेःशान्तपं
 म्नामि ॥ १ ॥ ओमितिनिश्चितयन्त्रं, नमो नमो
 भगवतेर्जने पुत्राय ॥ शान्तिनिजिनाय जययन्त्रं, यम-
 ग्निने म्याग्निने दामिनाम ॥ २ ॥ मरुत्यानिशेष
 माता-मंगलितमन्त्रिनाय शम्याय ॥ श्रुत्यांम्यपुत्रिनाय
 ष, नमोनमः शान्तिदेवाय ॥ ३ ॥ मरामिगुमनू
 म्नामि रम्यं शान्तिनाय न. शिवाय भुवनजनशान्तनाय

ततमाय सततं नमस्तस्मै ॥ ४ ॥ सर्वदुरितोघनाशन
 कैराय सर्वाशिवप्रशमनाय ॥ दुष्टग्रहभूतपिशाच शा-
 किनीनां प्रमथनाय ॥ ५ ॥ यस्येति नाममन्त्र-
 प्रधानवाक्योपयोगकृततोषा ॥ विजया कुरुते जन
 हित-मिति च नुता नमत तं शान्तिम् ॥ ६ ॥ भ-
 वतु नमस्तेभगवाति ! विजये ! सुजये ! परापरै रजिते !
 अपराजीते ॥ जगत्यां, जयतीति जयावहे भवति ॥ ७ ॥ स-
 र्वस्यापि च सङ्घस्य, भद्रकल्याणमङ्गलप्रददे ॥ साधूनां
 च सदा शिव-सुतुष्टि. पुष्टिप्रदे जीयाः ॥ ८ ॥ भ-
 व्यानां कृतसिद्धे !, निर्वृत्तिनिर्वाण जननि ! सत्त्वा
 नाम्, अभयप्रदान निरते !, नमोऽस्तु स्वस्तिप्रदे !
 तुभ्यम् ॥ ९ ॥ भक्तानां जन्तूनां, शुभावहे नित्य
 मुद्यते देवि ! ॥ सम्यग्दृष्टीनां धृतिरतिमतिबुद्धिप्र-
 दानाय ॥ १० ॥ जिनशासननिरतानां, शान्तिनतानां
 च जगति जनतानां ॥ श्रीसंपत्कीर्तियशो-वर्द्धनि !
 जय देवि ! विजयस्व ॥ ११ ॥ सलिलानलविषविष

श्रोतिबलावहः ॥ ७ ॥ अजरो अमरःसिद्धः । अविः
 अश्रयो विभुः । अमूर्त अच्युतोन्नम । विष्णुरोतः
 प्रजापतिः ॥ ८ ॥ अनियो विश्वनाथश्च । अज्ञो
 अनुपमोभवः । अप्रमेयो जगन्नाथः । बोधरूपो जि-
 नात्मकः ॥ ९ ॥ अव्ययः सकलाराध्यो । निष्पक्षो
 ज्ञानलोचनः । अहेयो निर्मलो नित्यः । सर्वशान्यवि-
 वर्जितः ॥ १० ॥ अजेयः सर्वतोभद्रः । निष्कषायो
 भवान्तकः । विश्वनाथः स्वयंबुद्धः । वीतरागोजितेश्वरः
 ॥ ११ ॥ अमको महजानन्दः । अव्यद निसर्गोच्चरः
 असाध्यः शुद्धश्चेतन्यः कर्म नाकर्म वर्जितः ॥ १२ ॥
 अनन्तो विमल ज्ञानी । भृहीश्च निष्प्रकाशकः । व-
 स्ताजितो महात्मानः । लोकत्रयशिरोमणिः ॥ १३ ॥
 अन्दायाधो परःशंभुः विश्ववेदी पितामहः । स-
 भूतहितोदयः । सर्वलोकात्मकः ॥ १४ ॥ आनन्द-
 विलस्यो । भगवांश्चिन्मदगुह्यः । अनन्तानन्तधीशक्तिः
 सत्त्वगुणरसगन्धः ॥ १५ ॥ अष्टरुर्मासिनिर्गुण-
 सत्त्वगुणरसगन्धः । मायादिप्रसादः । सत्त्वगुणरसगन्धः

संयुतः ॥ १६ ॥ अभयः प्राप्तकैवल्यः ! निर्माणो नि-
 रपेक्षकः । निष्कलं केवलज्ञानी । मुक्तिसौख्यप्रदायकः
 ॥ १७ ॥ अनामयो महाराध्यो । वरदो ज्ञानपावकः ।
 सर्वेशः सत्सुखावासः । जिनेन्द्रो मुनिसंस्तुतः ॥ १८ ॥
 अन्पूनपरमज्ञानी । विश्वतत्त्वप्रकाशकः । प्रबुद्धो
 भगवान्नाथः । प्रस्तुतः पुण्यकारकः ॥ १९ ॥ शंकरः
 मुगतो रौद्रः । सर्वज्ञो मदनांतकः । ईश्वरो भुवना-
 धीशः । सचितः पुरुषोत्तमः ॥ २० ॥ सदोजातमहा-
 त्मानं । विमुक्तो मुक्तिबल्लभः । योगीन्द्रो नादिसंसिद्धः ।
 निरीहो ज्ञानगोचरः ॥ २१ ॥ सदाशिवां चतुर्वक्रः ।
 सत्सौख्य त्रिपुरातकः । त्रिनेत्रः त्रिजगत्पूज्यः । कल्या-
 णकोष्टमर्तिकः ॥ २२ ॥ सर्वसाधुजनैर्वन्द्यः । सर्वपाप
 विवर्जितः सर्वदेवाधिको देवोः । सर्वभूतहितंकरः ॥
 ॥ २३ ॥ स्वयंवियो महात्मानं । प्रसिद्धः पापनाशनः ।
 तनुमात्रश्चिदानंदः । चैतन्यश्चैत्यवैभवः ॥ २४ ॥ सकलातिश-
 यो देवः, मुक्तिस्थो महतां महः । मुक्तिकार्याय संतुष्टो निरा-
 गः परमेश्वरः ॥ २५ ॥ महादेवो महावीरो । महामोहविनाश

धर-दुष्टग्रहराजरोगराण भयतः राक्षसरिपुगणमारी-
 चारेतिश्चापदा दिभ्यः ॥१२॥ अथ रक्ष रक्ष सुशिवं,
 कुरु कुरु शान्तिं च कुरु कुरु सदेति ॥ तुष्टिं कुरु कुरु
 पुष्टिं, कुरु कुरु स्वस्तिं च कुरु कुरु त्वं ॥ १३ ॥ भ-
 गवति ! गुणवति ! शिवशान्तिं तुष्टिपुष्टिस्वस्तीह
 कुरु कुरु जनानाम् ॥ ओमिति नमो नमो हौं ह्रीं ह्रं
 ह्रः ॥ यः क्ष जै फुट फुट ७ स्वाहा ॥ १४ ॥ एवं
 यत्नामाश्रयपुरस्सरं संस्तुता जयादेवी ॥ कुरुते शान्तिं
 नमतां, नमो नमः शान्तये नमः ॥ १५ ॥ इति पूर्वं
 मृगिर्दार्तिन-मन्त्र पदविदर्भितः स्तवः शान्तेः सादि-
 त्यादिभयविनाशी. शान्त्यादिकरश्च भक्तिमताम् ॥१६॥
 यथैनं पठति मदा, गुणोति भावयति वा गथायां
 गम ॥ साहि शान्तिपदं यायान् मृगिः श्रीमानन्दोऽयं
 ॥ १७ ॥ उपसर्गाः शयं यान्ति, शिथिले विप्रपादः ।
 मनः प्रसन्नमानसि, पुःसमाने जितेश्वरे ॥ १८ ॥ मां
 मनुजानामुत्तमं, सर्वलोकान्ताराम ॥ प्रभवं सर्व-

र्माणां, जेनं जयति शासनम् ॥ १९ ॥ इति लघु
शान्तिस्तवः समाप्तम्

जिनसहस्रनाम लघु स्तोत्रम्.

नमस्त्रिलोकनाथाय । सर्वज्ञाय महात्मने । वक्षे
तस्यैव नामानि । मोक्षसौख्याभिलाषया ॥ १ ॥ नि-
र्मलः शाश्वतो शुद्धः । निर्विकल्पो निरामयः । निः
शरीरो निरातङ्को । सिद्धः सूक्ष्मो निरञ्जनः ॥ २ ॥
निष्कलङ्को निरालम्बो । निर्मोहो निर्मलोत्तमः । नि-
र्भयो निरहङ्कारो । निर्विकारोऽथनिष्क्रियः ॥ ३ ॥
निर्दोषो निरुजःशान्तः । निर्भेद्यो निर्ममःशिवःनिस्तरङ्गो
निराकारो । निष्कर्मोनिष्कलप्रभुः ॥ ४ ॥ निर्वादो
निरुपज्ञानः । निरागो निरघोजिनः । निःशब्दःप्रति
मश्चेष्टः । उत्कृष्टो ज्ञानगोचरः ॥ ५ ॥ निःसङ्गात् प्राक्त
कैवल्यो । नैष्टकः शब्दवर्जितः । अनिद्योमहा पूतात्मा ।
जगत्शिखर शेखरः ॥ ६ ॥ निःशब्दो गुणसंपन्न ।
पापताप प्रणाशनः । सोपियोगात् शुभंप्राप्तः । कर्म

द्योतिवलावहः ॥ ७ ॥ अजरो अमरःसिद्धः । अर्चितः
 अश्रयो विभुः । अमूर्त अच्युतोत्रम । विष्णुरोक्तः
 प्रजापतिः ॥ ८ ॥ अनिद्यो विश्वनाथश्च । अज्ञो
 अनुपमोभवः । अप्रमेयो जगन्नाथः । बोधरूपो वि
 नात्मकः ॥ ९ ॥ अव्ययः सकलाराध्यो । निष्कलो
 ज्ञानलोचनः । अहेयो निर्मलो नित्यः । सर्वशक्त्यवि
 वर्जितः ॥ १० ॥ अजेयः सर्वतोभद्रः । निष्कषाणो
 भवान्तकः । विश्वनाथः स्वयंवृद्धः । वीतरागोजिनेश्वरः
 ॥ ११ ॥ असक्तो सहजानन्दः । अवङ्ग निसर्गोत्तरः ।
 असाध्यः शुद्धश्चैतन्यः कर्म नोकर्म वर्जितः ॥ १२ ॥
 अनन्तो विमल ज्ञानी । स्पृहीश्च निष्प्रकाशकः । क
 र्माजितो महात्मानः । लोकत्रयशिरोमणिः ॥ १३ ॥
 अन्त्यायाशो ररःशंभुः । विश्ववेदी पितामाहः । सर्व
 भूतहितोदय । सर्वलोकात्मगण्यकः ॥ १४ ॥ आनन्दस्य
 निखन्दो । भगवांश्चिजगदगुरुः । अनन्तानन्तर्भागीश्वरः ।
 सर्वलोकपालकः ॥ १५ ॥ अष्टकर्मसिनिर्मुक्तः ।
 सर्वलोकपालकः । मोक्षदादिप्रदायकः । सर्वलोकपालकः

संयुतः ॥ १६ ॥ अभयः प्राप्तकैवल्यः ! निर्माणो नि-
 रपेक्षकः । निष्कलं केवलज्ञानी । मुक्तिसौख्यप्रदायकः
 ॥ १७ ॥ अनामयो महाराध्यो । वरदो ज्ञानपावकः ।
 सर्वेशः सत्सुखावासः । जिनेन्द्रो मुनिसंस्तुतः ॥ १८ ॥
 अन्यूनपरमज्ञानी । विश्वतत्त्वप्रकाशकः । प्रबुद्धो
 भगवान्नाथः । प्रस्तुतः पुण्यकारकः ॥ १९ ॥ शंकरः
 मुगतो रौद्रः । सर्वज्ञो मदनांतकः । ईश्वरो भुवना-
 धीशः । सचितः पुरुषोत्तमः ॥ २० ॥ सदोजातमहा-
 त्मानं । विमुक्तो मुक्तिबल्लभः । योगीन्द्रो नादिसंस्मिद्धः ।
 निरीहो ज्ञानगोचरः ॥ २१ ॥ सदाशिवां चतुर्वक्रः ।
 सत्सौख्य त्रिपुरातकः । त्रिनेत्रः त्रिजगत्पूज्यः । कल्या-
 णकोष्ठमर्तिकः ॥ २२ ॥ सर्वसाधुजनैर्वन्द्यः । सर्वपाप
 विवर्जितः सर्वदेवाधिको देवोः । सर्वभूतहितंकरः ॥
 ॥ २३ ॥ स्वयंविद्यो महात्मानं । प्रसिद्धः पापनाशनः ।
 तनुमात्रश्चिदानंदः । चैतन्यश्चैत्यवैभवः ॥ २४ ॥ सकलातिश-
 यो देव, मुक्ति स्थो महतां महः । मुक्तिकार्याय संतुष्टो निरा-
 तः परमेश्वरः ॥ २५ ॥ महादेवो महावीरो । महामोहविनाश

कः । महाभावो महादर्शः । महामुक्तिप्रदायकः ॥ २६ ॥
 महाज्ञानी महायोगी । महातपो महात्मकः । महर्षिः
 को महावीर्यो । महान्तिकपदास्थितः ॥ २७ ॥ महा
 पूज्यो महावंद्यो । महाविघ्नविनाशकः । महासौम्यः
 महापुंसो । महामहिमश्च्युतः ॥ २८ ॥ मुक्तामुक्तिः
 संबोधः । एकानेकविनिश्चलः । सर्वबंधविनिर्मुक्तो ।
 सर्वलोकप्रधानकः ॥ २९ ॥ महाशूरो महार्थी । महा
 दुःखविनाशकः । महामुक्तिप्रदोर्धीरो । महाहयो महा
 गुरुः ॥ ३० ॥ निर्मागो मागविध्वंसी । निष्कामो विरपा
 च्युतः । भगवंतो महाशान्तो । शान्तिकल्याणकारकः
 ॥ ३१ ॥ परमात्मा परंज्योतिः । परमेश्वरी परमेश्वरः ।
 परमात्माराजानंदोः परंपरम आत्मकः ॥ ३२ ॥ प्रसू
 तानंतरिजानी । मंग्यानिर्गमंयुतः । नाशनि नाश
 रो रणी । व्योमरूपो जितान्मकः ॥ ३३ ॥ व्यक्तात्म
 जगन्नेतृः । संपादनेद् कारकः । निरवयो महागण्डः
 परमं विष्णुमन्तावरः ॥ ३४ ॥ बोधगन्धुनमन्तावरः । वि
 श्वरूपो महावैश्वरः । शरणांशु तापहृत्पुण्य । पुनर्नि

विभवःस्तुतः ॥३५॥ वर्णातीतो महातीतो । रूपातीतो
 निरंजनः । अनंतज्ञानसंपूर्णो । देवदेवेशनायकः ॥३६॥
 वरेण्योभवविध्वंसी । योगिनांज्ञानगोचरः । जन्ममृत्यु-
 जरातीतः । सर्वविघ्नहरोहरः ॥ ३७ ॥ विश्वदृक्भव्य
 संवन्धः । पवित्रागुण सागरः । प्रसन्नः परमाराध्यः
 लोकालोकप्रकाशकः ॥ ३८ ॥ रत्नगर्भो जगत्स्वामी ।
 इन्द्रवंद्यः सुरर्चितः । निष्प्रपञ्चोनिरातङ्को । निःशैपकेश
 नाशकः ॥ ३९ ॥ लोकेशो लोकसंसेव्यो । लोकालोक
 विलोकनः । लोकोत्तमो त्रिलोकेशो । लोकाग्रशिखर
 स्थितः ॥ ४० ॥ नामाष्टकसहस्राणि । ये पठन्ति पुनः
 पुनः । ते निर्वाणपदंयांति । मुच्यतेनात्र संशयः ॥
 इति भद्रबाहुस्वामिना विरचितं लघुसहस्रनाम
 स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीपार्श्वनाथस्य ॥

॥ मन्त्राधिराजस्तोत्रम् ॥

॥ ॐ नमः सिद्धम् ॥

श्रीपार्श्वः पातु वो नित्यं, जिनः परमशंकरः ॥

मृतमयोऽच्युतः ॥ आद्योनाथः परेशानः, परमेष्ठी
 परःपुमान् ॥ ११ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशः, स्वयंभू,
 परमाच्युतः ॥ व्योमाकारस्वरूपश्च, लोकालोकावभा-
 सकः ॥ १२ ॥ ज्ञानात्मा परमानन्दः, प्राणरूढो मनः
 स्थितिः ॥ मनःसाध्यो मनोध्येयो, मनोदृश्यः परांपरः
 ॥ १३ ॥ सर्वतीर्थमयो नित्यः, सर्वदेवमयः प्रभुः ॥
 भगवान् सर्वतत्त्वेशः शिवश्रीसौख्यदायकः ॥ १४ ॥
 इति श्रीपार्श्वनाथस्य, सर्वज्ञस्य जगद्गुरोः ॥ दिव्य
 मष्टोत्तरं नामशतमंत्र प्रकीर्तितम् ॥ १५ ॥ पवित्रं परमं
 ध्येयं, परमानन्ददायकम् - ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं नित्यं,
 पठते मङ्गलप्रदम् ॥ १६ ॥ श्रीसत्परमकल्याणसिद्धिदः
 श्रेयसेऽस्तुतः ॥ पार्श्वनाथजिनः श्रीमान्, भगवान्
 परमः शिवः ॥ १७ ॥ धरणेद्रफणह्वत्रालंकृतो वः, श्रियं
 प्रभुः दद्यात्पद्मावतीदेव्या, समाधिष्ठितशासनः ॥ १८ ॥
 ध्यायेत्कमलमध्यस्थं, श्रीपार्श्व जगदीश्वरम् ॥ ॐ
 ह्री श्री ह्रः समायुक्तं, केवलज्ञानभास्करम् ॥ १९ ॥
 पद्मावत्यान्वितं वामे, धरणेन्द्रेण दक्षिणे ॥ परितोऽ

पृथुलस्थेन, मन्त्रराजेन संयुतम् ॥ २० ॥ अष्टपत्र-
 स्थितेः पञ्चनमस्कारेस्तथा त्रिभिः ॥ ज्ञानार्थैर्वैष्टि-
 नाथं, धर्मार्थकाममोक्षदम् ॥ २१ ॥ शतपोडशदला-
 रुदं, विद्यादेवीभिरन्वितम् ॥ चतुर्विंशतिपत्रस्थं-
 जिनमातृसमावृतम् ॥ २२ ॥ मायावेष्टय त्रयाप्रस्थं-
 कौकौग्महितं प्रभुम् ॥ नवप्रहावृतं देवं, दिक्पालैर्द-
 शभिर्वृतम् ॥ २३ ॥ चतुष्कोणेषु मन्त्राढ्यचतुर्विंश-
 त्वितैर्जितैः ॥ चतुरष्टदशविंशतिधाङ्गसंज्ञकैर्युतम् ॥
 ॥ २४ ॥ दिक्षु क्षकारयुक्तेन, विदिक्षु लाङ्घितेन च ॥
 चतुर्ग्वेण यज्जादृक्षितितत्त्वं प्रतिष्ठितम् ॥ २५ ॥
 श्रृंगार्यनाथमित्येवं, दः समागधयेज्जिनम् ॥ तं मां
 पावनिर्मुक्तं, भजते श्रीः शुभप्रदा ॥ २६ ॥ जितेश-
 वृत्तितो भक्त्या, संस्तुतः प्रस्तुतोऽथवा ॥ प्यानन्त-
 रं शतं शक्ति, शक्तिस्तेषां सत्तादया ॥ २७ ॥ श्रृंगार्य-
 मन्त्रागमैः, पितामहमिदं नाम्नदम् ॥ शान्तिर्मुनि-
 र्वा नि पञ्चदशोदयनामनम् ॥ २८ ॥ कृतिर्निर्वाण-
 र्वा नि पञ्चदशोदयनामनम् ॥ २९ ॥ कृतिर्निर्वाण-
 र्वा नि पञ्चदशोदयनामनम् ॥ ३० ॥

जपनान्नन्दताङ्गानः ॥ २९ ॥ सर्वकल्याणपूर्णः स्या-
 ज्जारामृत्युविवर्जितः ॥ अणिमादिमहासिद्धिः लक्षजापेन
 चाप्नुयात् ॥ ३० ॥ प्राणायाममनोमन्त्र, योगादमृतमात्म-
 नि ॥ त्वामात्मानं शिवं ध्यात्वा, स्वामिन् ! सिध्य-
 न्ति जन्तवः ॥ ३१ ॥ हर्षदः कामदश्चेति, रिपुघ्नः
 सर्वसौख्यदः ॥ पातु वः परमानन्दलक्षणः संस्मृतो
 जिनः ॥ ३२ ॥ तत्त्वरूपमिदं स्तोत्रं, सर्व मङ्गलसि-
 द्धिदम् ॥ त्रिसंध्यं यः पठेन्नित्यं, नित्यं प्राप्नोति स
 श्रियम् ॥ ३३ ॥

इति श्रीपार्श्वनाथस्य मन्त्राधिराजस्तोत्रम् ॥

॥ जयतिहुअणस्तोत्रम् ॥

जयतिहुअणवरकप्परुक्खजयजिणधन्नंतरि, जय
 तिहुअणकल्लाणकोस दुरिअक्करिकेसरि; तिहुअणजण-
 आविलांघिआण भुवणत्तयत्तामिअ, कुणसु सुहाइ जि-
 णेसपास धंभेणपुरदिठअ ॥ १ ॥ तइ समरंत लहं-
 तिइत्ति वरपुत्त कलत्तइ, धण्ण सुवण्ण हिरण्ण पुण्ण

मिय ॥ ६ ॥ पत्थिय अत्थअणत्थ-तत्थ भत्तिव्भंर नि-
 व्भर, रोमंचंचिय चारुकार किन्नरनर सुरवर; जसु
 सेवहि कमकमलजुयल पक्कालिय कल्लिमल्लु सो भुव-
 णत्तय सामिपास मह मइउ रिउवल्लु ॥ ७ ॥ जय
 जोइमणकमलभसलभयपंजरकुंजर, तिहुअणत्तणआ-
 णंद-चंद भुवणत्तय दिणयर; जय मइ मेइणि वा-
 रिवाह जय जंतुपियामह, थंभणयट्ठिय पासनाह ना-
 हत्तण कुण मह ॥ ८ ॥ बहुविहु वन्नुअवन्नु-सुन्नु
 वन्निउ छप्पन्निहि, मुख्खधम्म कामत्थ-कामनर निय-
 निय सत्थिहि; जं ज्ञायहि बहु दरिसणत्थ बहु नाम
 पसिद्धउ, सो जोइयमणकमलभसल सुहु पात पव-
 ण्णउ ॥ ९ ॥ भयाविव्भलरणझाणिर-दंसण थरहरिय
 सरीरय, तरलियनयणविसुन्न-सुन्न गगगरगिर करुण-
 य; तइसहसत्ति सरंत हुंति नरनासियगुरुदर, मह
 विज्झवि सिज्झिसइ पास भयपंजरकुंजर ॥ १० ॥ पइं
 पासि वियसंतानित्तपत्तंत पवित्तिय, वाह पवाह पवू-
 ढरूढ दुहदाह सुपुलइय; मन्नइ मन्नु सउन्नुपुन्नु

अप्पाणं सुरनर, इय तिहुतण आणंद-चंद जय पा-
 सजिणेसर ॥ ११ ॥ तुह कल्लाणमहेसु घंटटंकारज-
 पिडिय वडिरमल्लमहल्लभत्ति सुरवरगंजुल्लिय, हल्लु-
 प्फलिय पवत्त-यंति भुवणावि महसव, इय तिहुअण-
 आणंद-चंद जय पास सुहुअभव ॥ १२ ॥ निम्मलके-
 वल्लकिरण-नियरविहुगियतमपहयर, दंसियसयल्ल-
 यत्थसत्थ वित्थरियपहायर; कल्लिकल्लुसियजणभूयलो-
 यल्लोयणाह अगोयर, निमिरड निरुत्तर पासनाह भुवणत्त-
 यदिणयर ॥ १३ ॥ तुह समरणजल्लवगिस-सित मा-
 णरमट्ठमेडणि, अवरगवरसुहुअमत्थ-चाहकंदल्लदल्लेगणि-
 ज्ञायड कल्लभरभगिय-नगियदुहदाहअगोयम, इय म-
 ट्ठमेडणि वारिगाह दिम पास मट्ठं मम ॥ १४ ॥ कव-
 अविस्सल्लापण वडिउल्लुअगिय दूहणु, दागिय मण-
 वरणमण दूगट्ठममवणु; जय जे तुह जयमण
 तुह जयमण दिगारह, मणु पणु मं जयड पास
 भण्डु इतिमण ॥ १५ ॥ भूयणावणनिवास—दी-
 ल्लारविण्णदेव, अंदिनिवण विण-वायमदुहाव

पसुवय; तुह उत्तहसुनदठ—सूदठु अविसंठुलु चिठ-
 हि, इय तिहुअणवणसीहं पास पावाइ पणासहि ॥
 ॥ १६ ॥ फणिफणफारफुरंत—रयणकरंजियनहयल,
 फलिणी कंदलदलतमाल निलुप्पलसामल; कमठासू-
 रउवसग्गवग्गसंसग्गअगंजिय, जय पच्चस्स जिणस
 पास थंभणयपुराठिय ॥ १७ ॥ मह मणु तरलु पमाणु
 नेय वायावि विसंठुलु, नेय तणुरावि अविणयसहावु
 अलसविहलंथलु, तुह माहप्पुपमाणु देव ! कारुण्य-
 पवित्तउ, इय मइ मा अवहीरि पास पालिहि विल-
 वंतउ ॥ १८ ॥ किं किं कप्पिउ नेय कलुणु किं किं
 व न जंपिउ, किं व न चिठ्ठिउ किदठु देव दीणय-
 मवलंविउ, कासु न किय निप्फल्ललल्लि अम्हेहि दु-
 हत्तिहि, तहवि न पत्तउ ताणुं किपि पइ पहु परिच-
 त्तिहि ॥ १९ ॥ तुहु सामिउ तुहु माय वप्पु तुहु
 मित्त पियंकरु तुहु गइ तुहु मइ तुहु जिताणुं तुहु
 गुरु खेमंकरु; हउं दुहभरभारिउ वराउ राउ निब्भ-
 ग्गह लीणउ तुह कमकमल सरणु जिण पालहि

चंगह ॥ २० ॥ पइ किक्किय नीरोयलोय किवि पा-
 विय सुहसय. किवि मइमंत महंत केवि किवि सा-
 हिय सिवपयः किवि गंजिय रिउवग्गकेवि जसधवल्लय
 भूयल, मइ अवहीरहि केणपास सरणागयवम्ल ॥
 ॥ २१ ॥ पच्चुवयार निगीहनाह निपन्नपओयण, तुह
 जिणपासपंगवयार करणिकपरायण, स-तुमित्तसम-
 चित्तविनि नयनिंदयम्मममणः मा अवहिरियऽजुग्ग-
 उरि मइ पाम निरंजण ॥ २० ॥ हउ बहुविहदुहन्-
 पगम्बु तुह दुहनामग पन्, हउ मुयणह कमणिअडागु
 तुहृ निरु करणापम्; हउ जिणपाम अम्मामि माहृ
 तुहृ निरुअण म्मासिय, जं अरहीरहि मइअयन इव
 पाम न म्मेसिय ॥ २२ ॥ जुग्गाऽजुग्गासिआम-नाह
 नहं रंगयहि तुह मम नुरहृयारमहाप-भाय र-
 पाममम-पन्, पामसिममहंरि यमृनिमइ भुरि दाह ममं
 मइअय हंरि अरह पामनाह मइ पाम भूमंतउ ॥ २३ ॥
 मम दीवइ दाह जुग्गवि जमृवि विवि जुग्गव, जं रं-
 इवि इवदा ममृअर दीवइ दीमृ निदीमृ जेम मइ

नाहिणचत्तउं, तो जुग्गउ अहमेव पास पालहि मइ चंगे-
 उ॥ २५ ॥ अह अन्नुवि जुग्गय वित्तेसु किवि मन्नहि
 दीणह, जं पासिवि उवयारु करइ तुह नाह समग्गह;
 सुच्चिय किल कल्लणु जेण जिण तुम्ह पसीयह, किं
 अन्निण तं चेवदेव मा मइ अवहीरह ॥ २६ ॥ तुह
 पत्थण न हु होइविहल्लु जिण जाणउ किं पुण हउ,
 दुखिखय निरुसत्त चत्त दुख्खहु उस्सुयमण; तं मन्नउ
 निमित्तेण एउ एउवि जइ लब्भइ, सच्चं जं भुखिख-
 यवसेण किं उंवरु पच्चइ ॥ २७ ॥ तिहु अणसामिय
 पासनाह मइ अप्पु पयासिउ, किञ्जाउ जं निय रूव
 सरिसु न मुणउ बहु जंपिउ; अन्मु न जिण जग्गि
 तुह समोवि दाखिन्नु दयासउ, जइ अवगन्नासि तुह
 जिणअहह कह हो सु हयासउ ॥ २८ ॥ जइ तुह रु-
 विण किणवि-पेयपाइण वेलावियउं, तुंवि जाणउ
 जिणपास तुहि हउं अंगीकरिउ; इय मंह इत्थिउं
 जं न होइ सा तुह ओहावणु, रक्खं खंतह नियं
 कित्तिणेय जुञ्जाइ अवहीरिणु ॥ २९ ॥ एह महारियं

जस देव इहु न्हवण सहसउ, जं अणालिय गुणगहण
 तुम्ह मुणिजण अणिसिद्धउ; एम पसीय सुपासना-
 हथंभणपुरट्टिय; इय मुणिवरु सिरि अभय-देउ
 विन्नवइ अणिदिय.

इति श्री जयतिद्रुमणमनोत्रं संपूर्णमिति । भद्रं भवतु
 मरुलम्य जगतः । नान्तिः ॥

श्री चिन्तामणिपार्श्वनाथस्तोत्रं ॥

(नारद्विरचितकंदः)

किं कर्पूरमयं सुधारममयं किं चन्द्रगोचिरमयं ।
 किं न्यायमयं मातामणिमयं कामाक्ष्यकान्तिमयम् ॥
 विश्वानन्दमयं महादेवमयं शोभामयं चिन्मयं ।
 भद्रप्याननयं वसुभिन्नवनेर्नृपाद्रयाद्रघ्वनम् ॥ १ ॥

नारायणं वन्द्यमानं धर्मं धरन्त्यसारासामाप्नुयन्ति
 दिव्यं च मम मनः सुखसुखमख्येनीं च विष्णुमयम्
 महादेवः सुखमयः सत्यमयः सत्यमयः सत्यमयः सत्यमयः
 श्रीगणेशाय नमः ॥ २ ॥

पुण्यानां विपाणिस्तमोदिनमाणिः कामेभकुम्भे
 शृणिमौक्षे निस्तराणिः सुरेन्द्रकरिणी ज्योतिः प्रका-
 शारणिः ॥ दाने देवमाणिर्नतोत्तमजन श्रेणिः कृपा-
 सारिणी । विश्वानन्दसुधाघृणिर्भव भिदे श्रीपार्श्व-
 चिन्तामणिः ॥ ३ ॥

श्री चिन्तामणिपार्श्वविश्वजनतासंजीवनस्त्वं
 मया । दृष्टस्तातः ततः श्रियः समभवन्नाशक्रमाचक्रि-
 णम् ॥ मुक्तिः क्रीडति हस्तयोर्वहुविधं सिद्धं मनो-
 वाञ्छितं । दुर्द्वैवं दुरितं च दुर्दिनभयं कष्टं प्रणष्टं
 मम ॥ ४ ॥

यस्य प्रौढतमप्रतापतपनः प्रोदामधामाऽजगजं-
 घालः कलिकालकेलिदलनो मोहान्धविध्वंसकः ॥
 नित्योद्योतपदं समस्तकमलाकोलियहं राजते । स श्री
 पार्श्वजिनो जने हितकृते चिन्तामणिः पातु माम् ॥ ५ ॥

विश्वव्यापितमो हिनास्ति तरणिर्वालोऽपि क-
 ल्पाङ्कुरो । दारिद्र्याणि गजावलीं हरिंशिशुः काष्ठानि
 बन्हेः कणः ॥ पीयूषस्य लवोऽपि रोगानिवहं यद्वत्तथा

लक्ष्मीस्तस्य वशा वशैव गुणिनां ब्रह्माण्डसंस्थायिनी ।
 प्रीचिन्तामणिपार्श्वनाथमनिशंसंस्तौति योध्यायते १०
 इति जिनपतिपार्श्वः पार्श्वपार्श्वद्वययक्षः प्रदलि-
 तदुरितोद्यः प्रीणितप्राणिसार्धः । त्रिभुवनजनवांछा-
 दानचिन्तामणीकः, शिवपदतस्वीजं बोधिवीजं ददातु ११

॥ श्री जिनाय नमः ॥

॥ अथ ऋषिमंडल स्तोत्र लिख्यते ॥

आद्यंता क्षर संलक्ष्य मक्षरं वाप्य यत्स्थितं ।
 अग्निज्वाला समं नाद विन्दुरेखासमन्वितम् ॥ १ ॥
 अग्निज्वालासमाक्रान्तं मनोमलविशोधनम् । देदीप्य-
 मानं हृत्पद्मे तत्पदं नो मिनिर्मलं ॥ २ ॥ ॐ नमोऽर्ह-
 द्भ्य ईशेभ्य ॐ सिद्धेभ्यो नमोनमः ॐ नमः सर्व-
 सूरिभ्य ॐ उपाध्यायेभ्यो नमोनमः ॥ ३ ॥ ॐ नमः
 सर्व साधुभ्य ॐ ज्ञानेभ्यो नमोनमः । ॐ नमस्तत्त्वद-
 ष्ठिभ्य श्वारित्रेभ्यो नमोनमः ॥ ४ ॥ अर्हमित्यक्षरं ब्रह्म
 वाचकं परमोष्ठिनः । सिद्धचक्रस्य सद्बीजं सर्वतः प्रणि-
 दधमहे ॥ ५ ॥ श्रेयसेऽस्तु श्रियेऽस्तु येत दहदाद्यष्टकं-
 शुभं । स्थानेष्वष्टसु संन्यस्तं पृथगु बीजसमन्वितं ॥ ६ ॥

जसंमतम् । तामसं विरसं वद्धं तेजसं शर्वरी सम
॥ १६ ॥ साकारं च निराकारम् सरसं विरसं परम् ।
परापरं परातीतं परंपर परापरम् ॥ १७ ॥ एक वर्णं
द्विवर्णं च त्रिवर्णं तुर्य वर्णकम् । पंचवर्णं महावर्णं स-
परं च परापरम् ॥ १८ ॥ सकलं निष्कलं तुष्टं निवृतं
भ्रान्तिवर्जितम् । निरञ्जनं निराकारम् निर्लेपं वित्त-
संश्रयम् ॥ १९ ॥ ईश्वरं ब्रह्म संरुद्धम् बुद्धं सिद्धं म-
तं गुरुम् । ज्योती रूपं महादेवम् लोकालोक प्रका-
शकम् ॥ २० ॥ अर्हदाख्यसुवर्णान्तं सरेफो विन्दु
मंडितः । तुर्यस्वर समायुक्तो बहुधा नादमालितः
॥ २१ ॥ अस्मिन्बीजे स्थिताः सर्वे ऋषभाद्याजिनो-
त्तमाः । वर्णे निर्जनिर्जैर्युक्ता ध्यातव्या स्तत्र संगताः
॥ २२ ॥ नादश्चन्द्रसमाकारो विन्दु नीलसमप्रभः ।
कलारुण समासान्त स्वर्णाभः सर्वतोमुखः ॥ २३ ॥
शिरसंलीनईकारो बलिनो वर्णतः स्मृतः । वर्णानु-
सारिसंलीनं तीर्थकृन्मंडलं नुमः ॥ २४ ॥ चन्द्रप्रभपु-
ष्पदन्तौ नाद स्थिति समाश्रितौ । विन्दुमध्यगतौ-
नेमि सुवृत्तौ जिनसत्तमौ ॥ २५ ॥ पद्म प्रभ वासुपू-

औ कलापद् मधिश्चित्तौ । शिरसिस्थिति संल्लानौ
 पार्श्वमष्टिजिनोत्तमौ ॥ २६ ॥ ऋषभं चाजितं वन्दे
 तंभवं चामिनंदनम् । सुमतिं तथा सुपार्श्वं वन्दे श्री
 क्षीतलं जिनम् ॥ २७ ॥ श्रेयांसं विमलंवन्दे अनंत
 धर्म नायकम् । शान्तिं कुन्धुमगर्हन्तं नमिं वीरं न-
 न्नाम्यहम् ॥ २८ ॥ एतांश्च षोडशाजिनान् गांगेय शु-
 निमक्षिभान् । त्रिकालं नमामि मद्भक्त्या हराक्षर म-
 धिष्ठितान् ॥ २९ ॥ शेषाम्नीर्थकगाम्ये हर्म्याने नि-
 गोजिताः । मायार्वाजाक्षरंप्राप्ता चतुर्विंशतिगर्हताम्
 ॥ ३० ॥ गतं गगं देव मोक्षाः सर्वं पाप विगजिताः
 नन्दं सर्वकालेषु ते भयन्तिजिनोत्तमाः ॥ ३१ ॥ दे-
 वदेवमयममम नम्यनमम्य या विभा । तयात्मा-
 श्लेषममम मा मा जिनन्तु पद्मगाः ॥ ३२ ॥ देव-
 ॥ ३३ ॥ नमो नमो ॥ ३४ ॥ देवदेव मोक्षमा ॥ ३५ ॥
 देवदेव ॥ ३६ ॥ देवदेव ॥ ३७ ॥ देवदेव ॥ ३८ ॥
 देवदेव ॥ ३९ ॥ देवदेव ॥ ४० ॥ देवदेव ॥ ४१ ॥
 देवदेव ॥ ४२ ॥ देवदेव ॥ ४३ ॥ देवदेव ॥ ४४ ॥
 देवदेव ॥ ४५ ॥ देवदेव ॥ ४६ ॥ देवदेव ॥ ४७ ॥
 देवदेव ॥ ४८ ॥ देवदेव ॥ ४९ ॥ देवदेव ॥ ५० ॥

शाकिनी ॥ ४२ ॥ देवदेव० योगिनी ॥ ४३ ॥ देव-
 देव० हाकिनी ॥ ४४ ॥ देवदेव स्थावराः ॥ ४५ ॥
 देवदेव० ॥ जङ्गमाः ॥ ४६ ॥ देवदेव किन्नराः ॥ ४७ ॥
 देवदेव० ॥ राक्षसाः ॥ ४८ ॥ देवदेव० ॥ भेषजाः
 ॥ ४९ ॥ देवदेव० ॥ देवताः ॥ ५० ॥ देवदेव० ॥
 वायवः ॥ ५१ ॥ देवदेव० ॥ तस्कराः ॥ ५२ ॥ देवदे-
 व० वह्नयः ॥ ५३ ॥ देवदेव० शृङ्गिणः ॥ ५४ ॥ दे-
 वदेव० हृष्टिणः ॥ ५५ ॥ देवदेव० ॥ द्राविणः ॥ ५६ ॥
 देवदेव० ॥ रेपलाः ॥ ५७ ॥ देवदेव० ॥ पक्षिणः ॥
 ॥ ५८ ॥ देवदेव० मुद्गलाः ॥ ५९ ॥ देवदेव० जृम्भ-
 काः ॥ ६० ॥ देवदेव० ॥ तोयदाः ॥ ६१ ॥ देवदेव०
 ॥ सिंहकाः ॥ ६२ ॥ देवदेव० शुकराः ॥ ६३ ॥ देव-
 देव० चित्रकाः ॥ ६४ ॥ देवदेव० ॥ हस्तिनः ॥ ६५ ॥
 देवदेव० ॥ भूमिपाः ॥ ६६ ॥ देवदेव० ॥ शत्रवः ॥ ६७ ॥
 देवदेव० ॥ ग्रामिणः ॥ ६८ ॥ देवदेव० ॥ दुर्जनाः
 ॥ ६९ ॥ देवदेव० ॥ व्यंतराः ॥ ७० ॥ देवदेव० ॥
 व्याधयः ॥ ७१ ॥ देवदेव० ॥ विग्रहाः ॥ ७२ ॥ देव-
 देव० ॥ दुष्ग्रहाः ॥ ७३ ॥ श्री गौतमस्ययामुद्रा त-

म्याया भुविलब्धयः । नाभिर्भ्यधिकंज्योतिरहस्यं
निर्ध्याश्चरः ॥ ७४ ॥ पानाल वासिनो देवा देवाभूषा
वामिनः । स्ववासिनोऽप्ये देवा सर्वैरक्षन्तु मामितः

५५ ॥ यं ज्योतिषं लब्धयो येन परमाज्यधिलब्धयः ।
ते सर्वे धनयो दिव्या मांसं रक्षन्तु सर्वतः ॥ ७१ ॥
मानेन्द्र व्यन्तेन्द्र ज्योतिष्केन्द्र कल्पेन्द्रेभ्यो नमः ।
भूतारवि देवारवि परमावधि सर्वाज्यधि वृद्धिर्द्धि
प्राप्त सर्वोपज्युद्धिप्राप्तानन्त वलर्द्धि प्राप्त नसर्द्धिप्राप्त
रम्भर्द्धिप्राप्त वैश्वर्द्धिप्राप्त ध्वंशर्द्धिप्राप्ताशीणमहान-
र्वाधप्राप्तभ्या नमः ५५ ॥

[illegible]

प्राप्यः श्रीऋषिमंडलस्तवः । भाषितस्तीर्थनाथेन जग-
 दानन्द दायकः ॥ ८२ ॥ रणे राजकुलेवह्नौ जले दुर्गे
 गजे हरो । स्मशाने विपिने घोरे स्मृतो रक्षति मान-
 वम् ॥ ८३ ॥ राज्य भ्रष्टानिजंराज्यं पद भ्रष्टा निजं
 पदम् । लक्ष्मी भ्रष्टा निजालक्ष्मीं प्राप्नुवन्तेन संशयः
 ॥ ८४ ॥ भार्यार्थी लभते भार्या सुतार्थी लभतेसुतं ।
 धनार्थी लभते वित्तम् नरः स्मरण मात्रतः ॥ ८५ ॥
 स्वर्णेरूप्येपटे कांस्ये लिखित्वायस्तुपूजयेत् । तस्यै
 वाष्टमहासिद्धि र्गृहे वसति शाश्वती ॥ ८६ ॥ भुर्ज-
 पत्रे लिखित्वेदं गलके मूर्ध्निवाभुजे । धारितं सर्वदा
 दिव्यं सर्व भीति विनाशनम् ॥ ८७ ॥ भूतैः प्रेतैर्ग्रहै
 र्यक्षैः पिशाचैर्मुद्गलैर्मलैः । वात पित्त कफोद्रेकैर्मुच्यते
 नाऽत्रसंशयः ॥ ८८ ॥ भूर्भुवः स्वस्त्रयीपीठे वर्तिनः
 शाश्वता जिनाः । तैः स्तुतैर्वदितैर्दृष्टै र्यत्फलं तत्फलं
 स्मृते ॥ ८९ ॥ एत द्वाप्यमहास्तोत्रं नंदेयस्य कस्य
 चित् । मिथ्यात्व वासिनोदत्तं बालहत्या पदे पदे ॥ ९० ॥
 आचाम्लादितपः कृत्वा पूजयित्वाजिनावलिम् । अष्ट
 सहस्रको जापः कार्यस्तत्सिद्धिहेतवे ॥ ९१ ॥ शतम-

धरणिदपडमपंती, वडेरुट्टा नाम नागिणी विज्जा ।
 सप्प करंडगहत्था, सद्वाभरणां य जा निच्चं ॥ ४ ॥
 वासुगि अणंत तक्खंग, कंकोल य नाम पउम मंह
 पउमां॥संख कुलीससि नामा, अट्टकुलाणं च धारेइ ॥
 ॥ ५ ॥ विच्छु अ कन्नासिआली, कंकाही गोरसप्पस
 प्पे य । गोहे उंदिरचित्ती, कक्किंडु अहिंडु अविसेय
 ॥ ६ ॥ वंतर गोणंसजाई, सत्तवंडाअहिवंडा ये प-
 रंडा य । भंमर सिराहि घिरोलिं, अ घिरोलिआणं च
 नांसेइ ॥ ७ ॥ फुंक्कारंतं च विसं, अविसहं विसंपल्लवे
 चरइ । पारस नाम श्रीं हिं, पउमावइ धरणराएण
 ॥ ८ ॥ सप्प विसप्पसरीसंव, धरणि गच्छाहिं आहि
 तुरिअं । जंभणि थंभाणि वंधाणि, मोहाणि झू फुटका
 रेण ॥ ९ ॥ जो पढइ जो निसुणइ, वडेरुट्टा मंतसं-
 थवं पुरिसो । तस्सासेसंविसाई, कायं न फुंसंति भ-
 त्तस्त ॥ १० ॥ घय गुल दहि अविमिस्सं, मंहुपउरं
 च जो वलि देइ । साहुण भत्तपाणं, वडेरुट्टा तंपि
 रक्खेइ ॥ ११ ॥ इअ धरणोरगदइआं, अन्नेहिं वि-
 निअतुलेहिं विउलेहिं । देवी करेइ रक्खं, वडेरुट्टा

मठ महासुर केय उवसंगं झाडि अकोवनं झंहंसं
 । २९ ॥ मुहि चंदप्पहं हिअइ, जिणु मत्थइ पारस
 त्थु । पणिहिं मुदिं मुदिउ को फेंडणह समत्थ ॥
 । ३० ॥ उरिडुइ, सिरिमुइ पाय मुइमत्थह दिन्नीमुइ ।
 ईणिहिं मुदिहिं, मुदिउ हिडइ व्यांरि समुदं ॥ ३१ ॥
 संखहि करहि आवह, सामइं दिन्नीमुइ । एदुदुलधि-
 को लघसि, पारसनाथी मुइ ॥ ३२ ॥

॥ इति श्री वैरोदयास्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

मन्त्राधिराजाक्षरवर्णयुक्ति, स्तेपां जिनांगेषु
 निवेश्य भंगी । वक्ष्ये यथावत्प्रथमं च तत्र, उमक्षरं
 नीलरुचिं ललाटे ॥ १ ॥ ॐ दक्षिणांशे पुनरेव शोणं
 वामांशके ँही भज पञ्चवर्णम् । सिंदूरं भं ँही स्मर
 वामहस्ते, ँही धूम्रवर्णं भण वामकुक्षौ ॥ २ ॥ ह्रः कृ-
 णवर्णं कटिवामदेशे यः सव्यजानु स्थिति धूम्रवर्णं ।
 क्षः पीतभं पादतले च वामे ँही पञ्चवर्णं पुनरेव
 नाभौ ॥ ३ ॥ फुधूम्रवर्णं कथयति गुह्ये देव्यजनं पा-

दत्तलेऽपसव्ये । कुट्ट दक्षिणे जानुनि धुम्र वर्णम् ६
 दक्षिणायां च कटी च कृष्णं ॥ ४ ॥ स्वाः कृष्णत्रे द-
 क्षिणकुक्षि लक्ष्यं हा दक्षिणे हस्ततले वि नीलम् ।
 ए स्फाटिकं दक्षिण वक्षसोऽग्रे मे वामवक्षोजगते मि-
 तांशुं ॥ ५ ॥ इति मसदशाक्षगणि साक्षदिव नि-
 श्य पुरःस्थजिनमूर्त्तौ प्यायानि विजया जया समं प-
 म भवति नित्यवर्षा कृताष्ट सिद्धिः ॥ ६ ॥ इह हि
 भगनि नृष्टो यम्य मंत्राधिगजः स भवति भुरि विजय-
 गेनरक्षप्रार्त्ता । मदानिदयममृद्धिः सर्वं कल्याणमि-
 त्तिद्विमानिगनिर्कार्त्तिः श्र्यापानि भान कीर्त्तिः ॥ ७ ॥

इति भगवत्प्राज्ञाश्रमसूत्रम् । मन्त्रभाष्ये

मन्त्रि मन्त्रिभिरुदेन विविधम्

॥ श्री ॥

॥ जिनप्रज्ञाश्रमसूत्रम् ॥

इति मन्त्रभाष्ये

मन्त्रि मन्त्रिभिरुदेन विविधम्

श्री अर्ह सिद्धेभ्यो नमोनमः ॥ आँ ह्रीं श्री अर्ह
 आचार्येभ्यो नमोनमः ॥ आँ ह्रीं श्री अर्ह उपाध्या-
 येभ्यो नमोनमः ॥ उँ ह्रीं श्री अर्ह गौतमप्रमुख-
 सर्वसाधुभ्यो नमोनमः ॥ १ ॥ एष पञ्चनमस्कारः,
 सर्वपापक्षयंकरः ॥ मङ्गलानां च सर्वेषां, प्रथमं भ-
 वति मङ्गलम् ॥ २ ॥ आँ ह्रीं श्री जये विजये, अर्ह
 परमात्मने नमः ॥ कमलप्रभसूरीन्द्रो, भाषते जिन-
 पञ्जरम् ॥ ३ ॥ एकभक्तोपवासेन, त्रिकालं यः पठेदि-
 दम् ॥ मनोऽभिलषितं सर्वं, फलं स लभते ध्रुवम्
 ॥ ४ ॥ भूशय्या ब्रह्मचर्येण, क्रोधलोभविवर्जितः ॥
 देवताग्रे पवित्रात्मा, षण्मासैर्लभते फलम् ॥ ५ ॥
 अर्हन्तं स्थापयेन्मूर्ध्नि, सिद्धं चक्षुर्ललाटके ॥ आचार्य-
 श्रोत्रयोर्मध्ये उपाध्यायं तु नासिके ॥ ६ ॥ साधु-
 वृन्दं मुखस्याग्रे, मनःशुद्धिं विधाय च ॥ सूर्यचन्द्रनि-
 रोधेन, सुधीः सर्वार्थसिद्धये ॥ ७ ॥ दक्षिणे मदन-
 द्वेपी, वामपार्श्वे स्थितो जिनः ॥ अङ्गसंधिषु सर्वज्ञः,
 परमेष्ठी शिवंकरः ॥ ८ ॥ पूर्वाशां च जिनो रक्षे, दाग्ने-
 र्यां विजितेन्द्रियः ॥ दक्षिणाशां परब्रह्म, नैरुती च

त्रिकालविन् ॥ ९ ॥ पश्चिमाशां जगन्नाथो, वायव्यां
परमेश्वरः उत्तरां तीर्थकृत्सर्वामीशानेऽपि निरुद्धः
॥ १० ॥ पानालं भगवानर्हद्वाकाशं पुरुषोत्तमः गौरिः
शीघ्रमुखा देव्यां, रक्षन्तु मकलं कुलम् ॥ ११ ॥ मन्मथं
मन्मथं रक्षेदाजितोऽपि विलोचनम् ॥ संभवः कर्णदुः
गलेऽभिनन्दनस्तु नामिके ॥ १२ ॥ ओं श्रीं मुमूर्तीं
रक्षे. इन्तान्पद्मप्रभां विभुः ॥ जिह्वां मुपाश्र्यदेवोऽहं
नान्तुं पन्ध्रप्रभाभिधः ॥ १३ ॥ कंठं श्रीमुनिरी रक्षे.
हृदयं श्रीसुनीलनयः ॥ श्रवणं पादु गुणनं, गामुपा
वरद्वयम् ॥ १४ ॥ अदगुर्गारिमन्त्रो रक्षेदनन्तोऽहो
गान्धि श्रीभक्तोऽप्युदगर्भाणि श्रीशान्तिनार्ता
द्वयम् ॥ १५ ॥ श्रीहृन्मृगं हृदयं रक्षेदगं लोमहर्षी
द्वयम् ॥ शरीरं रक्षेदगं त्रयं न मुनिमुद्रयम् ॥ १६
नन्तान्मूर्तिर्नर्मन्त्रोर्नानि मिथ्यामन्त्रायम् ॥ श्री
नन्तः शरीरं, शरीरान्मन्त्रायम् ॥ १७ ॥ शरीरं
नन्तः शरीरं रक्षेदगं त्रयं न मुनिमुद्रयम् ॥ १८ ॥ शरीरं
नन्तः शरीरं रक्षेदगं त्रयं न मुनिमुद्रयम् ॥ १९ ॥ शरीरं

ग्रामे शत्रुसंकटे ॥ व्याघ्रचौराग्निसर्पादिभृतप्रेतभ-
 ाश्रिते ॥ १९ ॥ अकालेमरणेप्राप्ते, दारिद्र्यापत्समा-
 धेते ॥ अपुत्रत्वे 'महादुःखे, मूर्खत्वे रोगपीडिते ॥
 २० ॥ डाकिनीशाकिनीग्रस्ते, महाग्रहगणार्दिते ॥
 यद्युत्तरेऽध्ववैपम्ये, व्यसने चापदि स्मरेत् ॥ २१ ॥
 प्रांतरेव समुच्छाय, यः स्मरेज्जिनपञ्जरम् ॥ तस्य कि-
 ञ्चिद्भयं नास्ति, लभते सुखसंपदः ॥ २२ ॥ जिनप-
 ञ्जरनामेदं, यः स्मरेदनुवासरम् ॥ कमलप्रभराजेन्द्र-
 थियं स लभते नरः ॥ २३ ॥ प्रातःसमुत्थाय पठेत्कृ-
 तज्ञो, यः स्तोत्रमेतज्जिनपञ्जरस्य ॥ आसादयेच्छ्रीकम-
 लप्रभाख्यां, लक्ष्मीमनोवाञ्छितपूरणाय ॥ श्री रुद्र-
 पल्लीयवरेण्यगच्छे, देवप्रभाचार्यपदाब्जहंसः ॥ वादी-
 न्द्रचूडामणिरेप जैनो, जीयाद्गुरुः श्रीकमलप्रभाख्यः
 ॥ इति श्रीकमलप्रभाचार्यविरचित्तत्सर्वरक्षाकरं श्री
 जिनपञ्जरस्तोत्रं समाप्तम् ॥

१ महादुःखे आ श्लोक मूल पुस्तकमां नयी परंतु कमल प्रभा-
 चार्यना गिण्ये बनायेल छे एम लोगे छे.

धीजोरा कारण रायमहाबल, व्यंतरदुष्टविरोध; जेणे
 नवकारे हत्या टाळी, पाम्यो यक्ष प्रतिबोध; नवला-
 ख जपतां थाये जिनवर, इस्यो छे अधिकार सो०
 ॥ ७ ॥ पल्लीपति शिख्यो मुनिवर पासे, महामंत्र
 मन शुद्ध; परभव ते राजसिंह प्रथिवीपति, पाम्यो
 परिगल रिद्ध, ए. मंत्रथकी अमरापुर पहतो, चारु-
 दत्त सुविचार सो० ॥ ८ ॥ सन्यासी कांशी तप सा-
 धंतो, पंचाग्नि परजाले; दीठो श्री पासकुमारे पन्नग,
 अधवलतो ते टाले, संभलाव्यो श्री नवकार स्वयं-
 मुख, इंद्रभुवन अवतार. सो० ॥ ९ ॥ मन शुद्धे ज-
 पतां मयणासुंदरी, पामी प्रीयसंयोग; इणे ध्यान थकी
 कुष्ठ टल्यो ऊंवरनो, रक्तपित्तनो रोग; निश्चेशुं जपतां
 नवनिधि थाये, धर्मतणो आधार. सो० ॥ १० ॥ घट-
 मांही कृष्णभुजंगमघाल्यो, घरणीकरवाघात; परम-
 षिप्रभावे हारफुलनो, वसुधा मांही विख्यात. कम-
 लावति (कलावति) पिंगलकीधो; पापतणोप-
 रिहार, सो० ॥ ११ ॥ गयणां गणजाति राखीग्रहीने,

पाडी वाग प्रहार; पदपंच सुणंतां पांडुपति घर, ते
 धड कुंता नार; ए मंत्र अमुलखमहिमामंदिर, भा-
 दुःख भंजणहार. सो० ॥ १२ ॥ कंचल संवले कादा
 काट्या, शकट पांचशें मान; दीधे नवकारे गया दे-
 वलोके, विलसे अमर विमान ॥ ए मंत्र धर्मी संगति
 वनुषा लही. विलसे जैनविहार. सो० ॥ १३ ॥ आगे नोरी
 हुट अनंती, होशेवार अनंत; नवकारतणी कोड आरि
 न जाणे, एम भाग्ये अगिंत; पुरव दिशि चार आरि
 प्रपंचे, समया संवनि मार. सो० ॥ १४ ॥ परमेष्ठि मु-
 रट ने पन पामे, जे कृतकर्म कटोर; पुंढगिणि उ-
 पर प्रपञ्च पेयो, मणिभर ने एक मोर; गरुड म
 न्मुग विधिने समरना, गरुड जनम संगार. सो०
 ॥ १५ ॥ शृङ्गिवागेंल नरकर वीरो, लोहगो द
 मणिट. विरां सेटे नरकर मुलाजो, लोहगो अमा
 नी विर सेटने पर जाली विर निवारणो मुर री
 लोहगो, सो० ॥ १६ ॥ देवदामेष्टि लोहगो देव
 देवदामेष्टि लोहगो देव देव देव देव देव देव

ति समकित; पंचप्रमाद विषय तजो पंचह, पालो
 आचार. सो० ॥ १७॥ कलश-छप्पय ॥ नित्य जपी-
 नवकार, सार संपत्ति सुखदायक; सिद्धमंत्र एशा-
 तो, एम जपे श्री जगनायक; श्री अरिहंत सुसि-
 , शुद्ध आचार्य भणी जे; श्री उवप्माय सुसाधु,
 च परमेष्ठिथुणी जे; नवकार सार संसार छे, कुशल
 अभवाचक कहे; एक चित्ते आराधतां, विविधरीद्धि
 ॥ छितलहे. ॥ १८ ॥

श्री रत्नाकर पचीशी.

श्रेयःश्रियां मंगल केलिसद्म, नरेंद्रदेवेंद्र नतां-
 धिपद्म; सर्वज्ञ सर्वातिशय प्रधान, चिरंजय ज्ञानक-
 लानिधान. ॥ १ ॥ जगत्रयाधार कृपावतार, दुर्वारसं-
 सारविकारवैद्य; श्रीवीतराग त्वयि मुग्धभावा, द्विज्ञ
 प्रभो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥ किं बाललीलाक-
 लितो न बालः, पित्रोः पुरो जल्पाति निर्विकल्पः;

तथा यथार्थं कथयामि नाथ, निजाशयं सानु-
 वाये. ॥ ३ ॥ दत्तं न दानं परिशीलितं च, न
 शीलं न तपोभित्तं; शुभो न भावोऽप्यभ-
 स्मिन्, विभो मया भ्रांतमहो मुर्धेय. ॥ ४ ॥
 शिना क्रोधमयेन दष्टो, दुष्टेन लोभाग्र्यम-
 यम्नोऽभिमानाजगरेण माया-जालेन बलोऽपि
 भजे त्वां ॥ ५ ॥ कृतं मया मुत्र हितं न चेत्,
 ऽपि लोकेन मुयं न मे भूतः अम्मादृशां के-
 जन्म, जिनेन जने भव पुण्याय. ॥ ६ ॥ म-
 नस मनोज्ञं, त्वदाम्यर्पणमप्युपगन्तुमा-
 मानंदमं कटोर, मम्मादृशां देव तदम्
 ॥ ७ ॥ एतन्मुदुप्राप्यमिदं मया, मनप्र-
 र्थमेतः प्रसादनिद्रादृशां मनं तनु, कम्मा-
 पर कृपयामि. ॥ ८ ॥ देवाग्र्यमः सर्वविना-
 र्थेनो ज्ञानं ज्ञानं, तदाम्य विना ज्ञानं न
 विदुर्नरः तदाम्य तदाम्य, ॥ ९ ॥ त-
 दाम्य तदाम्य तदाम्य तदाम्य तदाम्य

विचिंतनेन, कृतं भविष्यामि कथं विभोऽहं. ॥ १० ॥
 विडंबितं यत् स्मरघस्मरार्ति, दशावशात्स्वं विषया-
 धलेन; प्रकाशितं तद्भवतो ह्रियेव, सर्वज्ञ सर्व स्व-
 यमेव वेत्ति. ॥ ११ ॥ ध्वस्तोऽन्यमंत्रैः परमेष्ठि मंत्रः,
 कुशाखवाक्यैर्निर्हतागमोक्तिः, कर्तुं, वृथा कर्म कुदे-
 वसंगा, दवांछिहे नाथ मतिभ्रमो मे ॥ १२ ॥ विमुच्य
 दृगुलक्ष्यगतं भवंतं, ध्याता मया मूढधिया हृदंतः,
 कटाक्ष वक्षोजगभीरनाभी, कटीतटीयाः सुदृशां
 विलासाः ॥ १३ ॥ लोलेक्षणावयत्रनिरीक्षणेन, योमा-
 नसे रागलवो विलग्नः, न शुद्धसिद्धांत पयोधि मध्ये,
 धौतोऽस्यगान्तारक कारणं किं. ॥ १४ ॥ अंगं न चंगं न
 गणो गुणानां, न निर्मलः कोऽपिकलाविलासः; स्फु-
 रत् प्रभा न प्रभुता च काऽपि, तथाऽप्यहंकारकदर्थि-
 तोऽहं. ॥ १५ ॥ आयुर्गलत्याशु न पापं बुद्धि, गतं
 वयो नो विषयाभिलापः; यत्नश्च भैषज्यविधौ न धर्मः,
 स्वामिन्महामोहविडंबना मे. ॥ १६ ॥ नात्मा न पुण्यं
 न भवो न पापं, मया विटानां कटुगीरपीयं; आधारि

कर्णे त्वयि केवलार्के, परिस्फुटसत्यपि देव धिग् माम्
 ॥ १७ ॥ न देव पूजा, न च पात्रपूजा, न श्राद्ध-
 मर्थं न साधु धर्मः लब्ध्वापि मानुष्य मिदं समस्तं,
 कृतं मया गण्य विलापतुल्यं. ॥ १८ ॥ चक्रे मया स-
 त्वपि कामधेनु, कल्पद्रुचिन्तामणीषु स्पृहार्तिः न
 जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि, जिनेश मे पश्य विमूढभा-
 ॥ १९ ॥ सदभोगलाल्या न च रोग कीला, भनागमे-
 नो निभनागमधः दाग न काग नमकम्य चित्ते, स-
 र्पिते नित्यं मयसाधमेन, ॥ २० ॥ अग्निं न साधोर्हृदि सतु-
 र्गतात्, दग्धो रसागस्त यशोऽर्जितं च, कृतं न तीर्थोद्दिष्टं,
 कृतं, मया कृतं हासितमेव जन्म, ॥ २१ ॥ विराग्यमो-
 द्दृष्टिनेषु, न दुर्जनानां वचनेषु शान्तिः नाभ्यासमो-
 द्दृष्टिने देव, ताम्रं कथं सागम्यं भवति, ॥ २२ ॥
 दूरे भवेत्तस्मिन् मया न पुण्य, मया मया जन्ममया
 मेव विलिप्ते पदोद्धारणे, मया मेव नया नृपदेव-
 दग्धो नृपदेव, ॥ २३ ॥ किं न मुखात् वदन्तु मु-
 दं नृपदेव, ॥ २४ ॥ नृपदेव नृपदेव, नृपदेव नृपदेव,

त्रिजगत्स्वरूप, निरूपकस्त्वं कियदेतदत्र ॥ २४ ॥

शार्दूलविक्रीडित छंद.

दीनोद्धारधुरंधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा,
पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रियं ।
किंत्वहन्निदमेव केवलमहो सद्बोधिरत्नं शिवं, श्री
रत्नाकर मंगलैकनिलय श्रेयस्करं प्रार्थये ! ॥ २५ ॥

श्रीमद् यशोविजयजी उपाध्यायजीकृत.

श्री परमात्म ज्योति पचीशी.

अैन्द्रं तत्परमं ज्योति, रूपाधि रहितं स्तुमः;
उदीते स्यु र्यदंशेपि, संनिधौ निधयो नव. ॥ १ ॥
प्रभा चंद्रार्कभादीनां, मितक्षेत्रप्रकाशिका; आत्मन-
स्तु परंज्योति, लोकालोक प्रकाशकं. ॥ २ ॥ निरा-
लंघं निराकारं, निर्विकल्पं निरामयं; आत्मनः परमं
ज्योति, निरूपाधि ॥ ६ ॥ दीपादिपुद्गला-
पेक्षं, समलं निर्मलं केवलं ज्योति,

निर्पेक्ष मर्त्यान्धियं. ॥ २ ॥ कर्मणः कर्ममानेषु, ज्ञा-
मर्त्यकैवपि प्रभुः तममानात्तु स्यात्तु, अगति ज्यो-
तिषा स्वयं ॥ ५ ॥ परम ज्योतिष स्पृशां दपं ज्योति-
म्येनः यथा सूर्यकर्मस्पृशां सूर्यकान्तिमि. तो. नदः
॥ ६ ॥ पश्यन्न परमज्योति, विवेकादे पतन्त्य पर-
मज्योतिरन्विष्टुन्, नात्रिवेकं निमज्जति. ॥ ७ ॥ तस्मै
विश्वप्रकाशाय, परमज्योतिषे नमः कृत्यं नैव तममः
प्रकाशादाय यत्परं. ॥ ८ ॥ ज्ञानदर्शनमस्यस्या, वा-
ग्विप्रभुः रीतिभूः परमात्म प्रकाशां मे, मयोनित-
ममय ॥ ९ ॥ यां विना निष्कल्या. मर्गाः, कल्या-
नं ॥ १० ॥ आत्मधाम कल्यामेरां, तांर्यं मनु-
॥ ११ ॥ निधिभिर्नयनी मने, धनुर्गति-
॥ १२ ॥ अथारिणां कल्या, कल्यानार्थिन मेरि-
॥ १३ ॥ अथारिणां कल्या, कल्यानार्थिन मेरि-
॥ १४ ॥ अथारिणां कल्या, कल्यानार्थिन मेरि-
॥ १५ ॥ अथारिणां कल्या, कल्यानार्थिन मेरि-
॥ १६ ॥ अथारिणां कल्या, कल्यानार्थिन मेरि-
॥ १७ ॥ अथारिणां कल्या, कल्यानार्थिन मेरि-
॥ १८ ॥ अथारिणां कल्या, कल्यानार्थिन मेरि-

द्योतिताभ्यं तराशयाः; जीवन्मुक्तां महात्मानो, जार्यते
 विगतस्पृहाः ॥ १४ ॥ जाग्रत्यात्मनि ते नित्यं, वहि-
 र्भावेषु शेरिते; उदासेते परद्रव्ये, लिंगते स्वगुणामृते.
 ॥ १५ ॥ यथैवाभ्युदितः सूर्यो, विदधाति महान्तरं;
 चारित्रं परमज्योति, द्योतितात्मा तथा मुनिः ॥ १६ ॥
 प्रह्वन्नं परमं ज्योति, रात्मना ज्ञानभस्मना; क्षणादावि-
 र्भवत्युग्र, ध्यानवातप्रचारतः ॥ १७ ॥ परंकीय प्रवृत्तौ
 ये, मूकांधवधिरोपिताः; स्वगुणार्जनसङ्गास्तैः; परम
 ज्योति रायते. ॥ १८ ॥ परेषां गुण दोषेषु, दृष्टिस्ते
 विपदायिनी; स्वगुणानुभवलोकाद्, दृष्टिः पियूष
 वर्षिणी. ॥ १९ ॥ स्वरूपदर्शनं श्लाघ्यं, पररूपेक्षणं वृथा;
 एतावदेव विज्ञानं, परं ज्योतिः प्रकाशकं. ॥ २० ॥
 स्तोत्रमप्यात्मनो ज्योतिः, पश्यतो दीपं वद्वितं; अंधस्य
 दीपशतवत्, परं ज्योतिर्न बह्वपि. ॥ २१ ॥ समता
 मृतमज्ञानां, समाधिधूतपाप्मनां; रत्नत्रयमयं शुद्धं,
 परं ज्योतिः प्रकाशते. ॥ २२ ॥ तीर्थकरा गणधरा लं-
 धि सिद्धाश्च सार्धवः; संजातास्त्रि जगद्वन्द्याः, पर-

ज्योतिःप्रकाशतः ॥ २३ ॥ न रागं नापि न द्वेषं.
 विषमेषु यदा व्रजेत्; औदासीन्य निमग्नात्मा, तदा-
 मोति परं महः ॥ २४ ॥ विज्ञाय परमज्योति, मांहा-
 त्म्य मिदमुत्तमं; यः स्थैर्यं याति लभते, स यशोविजय-
 त्रियं ॥ २५ ॥

ध्यायद् यत्रोचितवर्ता उवाच्यावती हत.
 श्री परमात्म दर्शन पचीशी.

भगवद्गता हत.

परमात्मा परं ज्योतिः, परमेशि निर्गतनः, अ-
 त्मात्मानः दीनः, स्वयं न ज्ञेयतामिनः ॥ १ ॥ मि-
 त्तान्तरात्मानः, अत्र पत्र अनिष्टितं, अद्वयजग-
 त्पत्र, अत्रात्माने परमात्माने ॥ २ ॥ अविद्या तद्वि-
 द्ये विद्ये अद्वयजग- त्पत्रात्मा निरवयवमि-
 त्तान्तरात्माने ॥ ३ ॥ अत्रात्माने निरवयवमि-

न यत्र मनसो गतिः; शुद्धानुभवसंवेद्यं, तद्रूपं परमा-
 त्मनः ॥ ४ ॥ न स्पर्शो यस्य नो वर्णो, न गंधो न
 रसश्चृतिः; शुद्धचिन्मात्र गुणवान्, परमात्मा स गी-
 यते ॥ ५ ॥ माधुर्यातिशयो यद्वा, गुणौघः परमा-
 त्मनः स्तथाख्यातुं न शक्योऽपि, प्रत्याख्यातुं न श-
 क्यते ॥ ६ ॥ बुद्धो जिनो हृषीकेशः शंभु ब्रह्मादिपू-
 र्वः; इत्यादिनामभेदेऽपि, नार्थतः सविभिद्यते ॥ ७ ॥
 धावंतोऽपि नयानैके, तत् स्वरूपं स्पृशन्ति न । समु-
 द्रा इव कल्लोलैः, कृत प्रतिनिवृत्तयः ॥ ८ ॥ शब्दो-
 परक्तद्रूपं, बोधकृन्नयपद्धतिः; निर्विकल्पं तु तद्रूपं,
 गम्यं नानुभवं विना ॥ ९ ॥ केषां न कल्पनादर्वी,
 शास्त्रक्षीरान्नगाहिनी; स्तोकास्तत्त्वरसास्वाद, विदोनु-
 भव जीवह्या ॥ १० ॥ जितेन्द्रिया जितक्रोधा, दा-
 न्तात्मानः शुमाशयाः परमात्मगतिं व्रान्ति, विभि-
 न्नैरापिवर्त्मभिः ॥ ११ ॥ नूनं मुमुक्षवः सर्वे, परमेश्व-
 रसेवकाः; दूरासन्नादिभेदस्तु, तद् भृत्यत्वं निहन्ति
 न ॥ १२ ॥ नाममात्रेण ये हृता, ज्ञानमार्गविवर्जिताः;

न पश्यन्ति परात्मानं, ते घृका इव भास्करम् ॥१३॥
 श्रमः शास्त्राश्रयः सर्वो, यद्विज्ञानेन फलेष्टहिः प्यात-
 व्योऽयमुपास्योऽयं, परमात्मानिरंजनः ॥ १४ ॥ ना-
 न्तरागो न मिथ्यात्वं, हास्यो रत्यरती च नः नर्भी-
 र्यम्य जुगुप्सा नो, परमात्मा स मे गतिः ॥ १५ ॥
 न शोको यम्यनो कामो, नाज्ञानाविगति म्मयाः नो-
 चकाशश्च निद्रायाः, परमात्मा स मे गतिः ॥ १६ ॥
 गगदेषो हन्तो येन, जगत्त्रयभयंकरोः स प्राणं पा-
 मात्मा मे, मृतेऽपि जागरेऽपि या ॥ १७ ॥ उवाच-
 जनिता भारा, ये ये जन्मजगद्विकाः तेषां तेषां नि-
 पेधेन, शिट्टं रूपं परात्मनः ॥ १८ ॥ अत्र दृष्ट्याश्रि-
 तो भीतिं, शिट्टान्ताः कथयन्ति नः पश्यु पश्यु न-
 निरापदं, तम्यरूपं कथयन् ॥ १९ ॥ जगत्त्रि-
 कलः कोटो, न शरुनोति युगां युगानः प्रवक्तुमु-
 शान्ताय, श्रुति शिट्टमुपैति जगत्त्रि- ॥ युगां युगान-
 ॥ २० ॥ अत्र श्रुति शिट्टं भवेत्, तत्र श्रुति शिट्टं
 ॥ २१ ॥ अत्र श्रुति शिट्टं भवेत्, तत्र श्रुति शिट्टं

योगमयमूर्तयः, आकालं परमात्मनः, सिद्धाः सन्ति-
 निरामयाः, ॥ २२ ॥ लोकाग्रशिखरारूढाः, स्वभावस-
 मवस्थिताः; भवप्रपंचनिर्मुक्ता, युक्तानन्तावगाहनाः,
 ॥ २३ ॥ इलिका भ्रमरीध्यानाद्, भ्रमरीत्वं यथाऽश्रुते;
 तथा ध्यायन् परात्मानं, परमात्मत्वमाप्नुयात्. ॥ २४ ॥
 परमात्म गुणानेवं, ये ध्यायन्ति समाहिताः; लभन्ते
 निभृतानंदा, स्ते यशोविजय श्रियम्. ॥ २५ ॥

यशस्वी धर्मेशीलमहाराजाधिराज श्रीकुमारपालकृत आत्मनिन्दारूप.

जिनेन्द्र स्तुति.

उपजाति वृत्तम्.

नम्राखिलाखंडलमौलिरत्न, रश्मिच्छटापल्लवितां-
 विपीठ; विध्वस्तविश्वव्यसनप्रबंध-त्रिलोकबंधो जं-
 यताजिनेन्द्र. ॥ १ ॥ मूढोऽस्म्यहं विज्ञपयामि यत्त्वा
 मपेतरागं भगवन् कृतार्थम्; नहि प्रभुणामुचितस्वरूप

निरूपणाय क्षमतेर्धिवर्गः ॥२॥ मुक्तिं गतेपीश विशुद्ध
 चित्ते. गुणाधिरोपेण समासि साक्षात्: भानुर्दशीषा-
 नपि दर्पणेशु, संगान्न किञ्चोत्तयते गृहान्तः ॥ ३ ॥
 तव स्तवेन श्रयमंगभाजां, भजन्ति जन्मार्जिनपात
 कानि: कियच्चिरं चंडरुचेर्मरीचि-स्तोमे तमांमि
 म्थिनिमुद्रान्ति ॥ ४ ॥ शरण्यकारुण्यपरः परंपर-
 नितांमि मोहज्वरमाश्रितानाम्: मम त्वदाज्ञां यत्नोः
 विमृष्टा-शान्तिं नयान्वेष कुतोऽपि हेतोः ॥ ५ ॥
 भगवद्गीतार्थप्रवक्तृणां, त्वामाश्रितां मुक्तिं मां वि-
 षातुः कदाप्येवमर्जिनमृष्यमानं, ग्नयप्रयं मे तदुपेक्षं
 रिम ॥ ६ ॥ लब्धोऽसि मे वंमयशामहात्म्या, भवं
 कृते संभक्त्या कथं चित्: आः पादपिंदेन नतो न
 भवता, न प्रसिद्धो नाथ न नु स्तुतोऽसि ॥ ७ ॥
 संतानादर्थे भगवन् दृष्टोऽर्द्धदेन मां कर्ममदादृष्ट-
 कालेन दृष्टव्यमस्य नमोऽस्तु, नमोऽस्तु त्वत्पदपुष्प-
 ॥ ८ ॥ कदा त्वत्पदपुष्पमस्य नमोऽस्तु, नमोऽस्तु त्वत्पद-
 पुष्पमस्य नमोऽस्तु ॥ ९ ॥

निहोर्भवतास्मि नाथ. ॥९॥ तत्र त्रियामापतिकान्ति
 कान्तेर्गुणैर्नियम्यात्ममनः प्लवंगम्; कदा त्वदा-
 ज्ञामृतपानलोलः स्वामिन् परब्रह्मरतिं करिष्ये.
 ॥ १० ॥ एतावती भूमिमहं त्वदग्नि-पद्मप्रसादादा-
 गतवानधीश. हठेन पापास्तदपि स्मराद्या, हि मामका-
 र्येषु नियोजयन्ति. ॥११॥ भद्रं न किं त्वय्यपि नाथ-
 नाथे, संभाव्यते मे यदपि स्मराद्याः अपाक्रियन्ते
 शुभभावनाभिः पृष्ठिं न मुंचन्ति तथापि पापाः ॥१२॥
 भवांबुराशौ भ्रमतः कदापि, मन्ये न मे लोचनगो-
 चरो भूः; निस्सीमसीमन्तकनारकादि-दुःखातिथित्वं
 कः मन्यथेश. ॥ १३ ॥ चक्रासिचापांकुशवज्रमुख्यैः,
 सल्लक्षणैर्लक्षितमांहियुग्मम्; नाथ त्वदीयं शरणं गतो-
 स्मि, दुर्वारमोहादिविपक्षभातिः ॥ १४ ॥ अगण्यका-
 रुण्य शरण्य पुण्य, सर्वज्ञ निष्कण्टक विश्वनाथ; दीनं
 हताशं शरणागतं च, मां रक्षरक्ष स्मरभिल्लभल्लेः
 स्वया विना दुष्कृतचक्रवालं, नान्यः क्षयं नेतुमलं
 ममेश; किंवा विपक्षप्रतिचक्रमूलं, चक्रं विना त्वे-तु-

स्यैव. ॥ २३ ॥ सामर्थ्यमेतद् भवतोस्ति सिद्धिः, स-
 त्त्वानशेषानपि नेतुमीश; क्रिया विहीनं भवदंघ्रिलीनं
 दीनं न किं रक्षसि मां शरण्य. ॥ २४ ॥ त्वत्पादपद्मद्वितीयं
 जिनेन्द्र, स्फुरत्यजस्रं हृदि यस्य पुंसः, विश्वत्रयी श्रीरपि
 नूनमेति, तत्राश्रयार्थं सहचारिणीव. ॥ २५ ॥ अहं
 प्रभो निर्गुण चक्रवर्ती, क्रूरो दुरात्मा हतकः सपाप्मा;
 ही दुःस्वराशौ भववारिराशौ, यस्मान्निमग्नोस्मि
 भवद्विमुक्त. ॥ २६ ॥ स्वामिन्निमग्नोस्मि सुधासमुद्रे,
 यन्नेत्रपात्रातिथिरव्यमेभूः चिन्तामणौ स्फूर्जति पाणि-
 पद्मे पुंसामसाध्यो नहि कश्चिदर्थः. ॥ २७ ॥ त्वमेव
 संसारमहांदुराशौ, निमज्जातो मे जिन यानपात्रम्;
 त्वमेव मे श्रेष्ठसुखैकधाम, विमुक्तिरामाघटनाभिरामः.
 ॥ २८ ॥ चिन्तामणिस्तस्य जिनेश पाणौ, कल्पद्रुम-
 स्तस्य गृहांगणस्थः; नमस्कृतो येन सदापि भक्त्या,
 स्तोत्रैः स्तुतो दामभिरर्चितोसि. ॥ २९ ॥ निमील्य
 नेत्रे मनसः स्थिरत्वं, विधाय यावज्जिन चिन्तयामि;
 त्वमेव तावन्न परोस्ति देवो, निःशेषकर्मक्षयहेतु-
 रत्र. ॥ ३० ॥

वमन्नित्युक्तायाम्.

भक्त्या स्तुता अपि परे परया परेभ्यो. मुनि-
जिनेन्द्र ददते न कथंचनापि: सिक्ताः सुभागसंपद-
रपि निम्नगृहा, विश्राणयन्ति नहि नूतफलं कदा-
चित्. ॥ ३१ ॥

दाग्निनामृत्तम्.

भयजन्यनिधिमप्यादाथ निम्नार्थकार्यः शिवः
मग्नदुर्म्या निर्गुणोपि न्ययात्तमः नहि गुणमगुणं क
मंश्चिन्नानां मतान्तो, निम्नमकम्पार्द्राः मंथा वि
न्यसन्ति, ॥ ३२ ॥

॥ १ ॥

[illegible]

संस्कृत तीर्थवंदना.

सम्भरा वृत्तम्.

सद्भक्त्या देवलोके रवि शशि भुवने, व्यं-
 राणां निकाये; नक्षत्राणां निवासे, ग्रहगणपटले, तार-
 काणां विमाने; पाताले पन्नगेंद्रे, स्फुटमणि किरणे,
 ध्वस्तसान्द्रांधकारे; श्रीमत् तीर्थकराणां प्रतिदिवसमहं
 तत्र चैत्यानि वंदे. ॥ १ ॥ वैताढ्ये मेरुशृंगे, रुचक-
 गिरिवरे, कुंडले हस्तिदंते; वक्षारे, कूट नंदीश्वर
 कनकगिरौ, नैपथे नीलवंते; चित्रे शैले विचित्रे, यम-
 कगिरिवरे चक्रवाले हिमाद्रौ; श्रीमत् ॥ २ ॥ श्री-
 शैले विंध्यश्रंगे विमलगिरिवरे ह्यर्बुदे पावके वा; स-
 म्मेते तारके वा कुलगिरिशिखरेऽष्टापदे स्वर्णशैले,
 सद्वाद्रौ वैजयंते विपुलगिरिवरे गुर्जररोहणाद्रौ; श्री०
 ॥ ३ ॥ आघाटे मेदपाटे क्षितितटमुकुटे चित्रकूटे;
 त्रिकूटे; लाटे नाटे च घाटे विटपि घनतटे देव-
 कूटे विराटे; कर्णाटे हेमकूटे विकटतरकटे चक्रकूटे
 च भेदे. श्री० ॥ ४ ॥ श्रीमाले मालवे वा, मालियनि

बलये, यानिञ्चैत्यालयानि. ॥ ९ ॥ इत्थं; श्री जैनचैत्य,
 स्तवनमनुदिनं, ये पठन्ति प्रवीणाः; प्रोद्यतुः कल्याण
 हेतुं, कलिमलहरणं, भक्ति भाज स्त्रि संध्यम्; तेषां,
 श्री तीर्थयात्रा, फलमतुलमलं, जायते मानवानाम्;
 कार्याणां, सिद्धि रुच्चैः प्रमुदितमनसां, चित्तमानन्द-
 कारि. ॥ १० ॥

॥ श्री तत्त्वार्थसूत्रम् ॥

सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः ॥ १ ॥
 तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनम् ॥ २ ॥ तन्निसर्गादधि-
 गमाद्वा ॥ ३ ॥ जीवाजीवाश्रवबंधसंवरेनिर्जरामोक्षा-
 स्तत्त्वम् ॥ ४ ॥ नोमस्थापनाद्रव्यभावतस्तन्न्यासः
 ॥ ५ ॥ प्रमाणनयैरधिगमः ॥ ६ ॥ निर्देशस्वामित्व-
 साधनाधिकरणास्थितिविधानतः ॥ ७ ॥ मतिश्रुताव-
 धिमनःपर्यायकेवलानि ज्ञानम् ॥ ८ ॥ सत्संख्याक्षेत्र
 स्पर्शनकालांतरभावाल्पबहुत्वैश्च ॥ ९ ॥ तत्प्रमाणे

॥ १० ॥ आद्ये परोक्षम् ॥ ११ ॥ प्रत्यक्षमन्यत् ॥ १२ ॥
मतिस्मृतिसंज्ञाचिन्ताभिनिबोध इत्यनर्थात्तरम् ॥ १३ ॥
तद्दिद्रियाऽनिद्रिय निमित्तम् ॥ १४ ॥ अवप्रोक्षणा
धारणाः ॥ १५ ॥ बहुबहुविधाक्षिप्रानिश्चिन्तासंदिग्धा
धृवाणां मेतराणाम् ॥ १६ ॥ अर्थस्य ॥ १७ ॥ व्यंजन
स्याप्रतः ॥ १८ ॥ न चक्षुरनिद्रियाभ्याम् ॥ १९ ॥
श्रुतं मतिपूर्वं दृश्यनेकदादशभेदम् ॥ २० ॥ दृष्टिर्
वधिः ॥ २१ ॥ भयप्रत्ययो नागकटेनानाम् ॥ २२ ॥
गर्भोक्तनिमित्तः पदविकल्पः शेषाणाम् ॥ २३ ॥ स्व
विमुक्तमर्ता मनःपर्यायः ॥ २४ ॥ विमुक्तप्रतिपक्ष
भवां तद्विरोधः ॥ २५ ॥ विमुक्तिद्वेषप्रमाणातिविरोधः
अविज्ञान पर्यायता ॥ २६ ॥ मतिश्चतस्रोनिबोध तां
प्रमाणसमर्थतांयु ॥ २७ ॥ दृष्टिस्तत्र ॥ २८ ॥
२९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

पलब्धेरुन्मत्तवत् ॥३३॥ नेगमसंग्रहव्यवहारजुसूत्रश
 दानयाः ॥३४॥ आद्य शब्दो द्वित्रिभेदो ॥ ३५ ॥

॥ इति प्रथमोऽध्यायः ।

॥ अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥

औपशमिकक्षायिकौ भावौ मिश्रश्च जीवस्य स्व
 तत्वमौदयिकपारिणामिकौ च ॥ १ ॥ दिनवाष्टादशौ-
 कविंशतित्रिभेदा यथाक्रमम् ॥ २ ॥ सम्यक्त्वचारित्रे
 ॥ ३ ॥ ज्ञानदर्शनदानलाभभोगोपभोगवीर्याणि च
 ॥ ४ ॥ ज्ञानाज्ञानदर्शनदानादिलब्धयश्चतुस्त्रिपंच-
 भेदाः सम्यक्त्वचारित्रसंयमासंयमाश्च ॥ ५ ॥ गति
 कपायलिंगमिथ्यादर्शनाज्ञानासंयतासिद्धत्वलेश्याश्च-
 तुस्त्रौकैकैकपङ्क्ते भेदाः ॥ ६ ॥ जीवभव्याभव्यत्वादीनि
 च ॥ ७ ॥ उपयोगो लक्षणम् ॥ ८ ॥ सद्विविधोऽष्ट
 चतुर्भेदः ॥ ९ ॥ संसारिणो मुक्ताश्च ॥ १० ॥ समनस्का
 अमनस्काः ॥ ११ ॥ संसारिणस्त्रसस्थावराः ॥ १२ ॥
 पृथिव्यंबुवनस्पतयःस्थावराः ॥ १३ ॥ तेजोवायुर्द्वाद्रि-
 यादयश्च त्रस्ताः ॥ १४ ॥ पंचेंद्रियाणि ॥ १५ ॥ द्विवि-

संबन्धेच ॥ ४२ ॥ सर्वस्य ॥ ४३ ॥ तदादीनि भाज्यानि
 युगपदेकस्याचतुर्भ्यः ॥ ४४ ॥ निरूपभोगमन्त्यम् ॥ ४५ ॥
 गर्भसंमूर्धनमाद्यम् ॥ ४६ ॥ वैक्रियमौपपातिकम् ॥ ४७ ॥
 लब्धिप्रत्ययं च ॥ ४८ ॥ शुभं विशुद्धमव्याधाति
 चाहारकं चतुर्दशपूर्वधरस्यैव ॥ ४९ ॥ तैजसमपि
 ॥ ५० ॥ नारकसंमूर्च्छिनोनपुंसकानि ॥ ५१ ॥ न देवाः
 ॥ ५२ ॥ औपपातिकचरमदेहोत्तमपुरूषासंख्येयवर्षा-
 युपोऽनपवर्षायुपः ॥ ५३ ॥

॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥

॥ अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

रत्नशर्करावाल्लुकापंकधूमतमो महातमः प्रभा-
 भूमयोधनांबुवाताकाशप्रतिष्ठाः सप्ताधोऽयः पृथुतराः
 ॥ १ ॥ तासु नारकाः ॥ २ ॥ नित्याशुभतरलेश्यापरि-
 णामदेहवेदनाविक्रियाः ॥ ३ ॥ परस्परोदीरितदुःखाः
 ॥ ४ ॥ संक्लिष्टासुरोदीरितदुःखाश्चप्राक् चतुर्थ्याः ॥ ५ ॥
 तेज्वेकत्रिसप्तदशसप्तदश द्वाविंशतित्रयस्त्रिंशत्सागरो-

पमासत्वानांपरास्थितिः ॥ ६ ॥ जंबूद्वीपलवणादृष
 शुभनामानो द्वीपसमुद्राः ॥ ७ ॥ द्विर्द्विर्विष्कंभाः पूर्ण
 परिक्षेपिणो बलयाकृतयः ॥ ८ ॥ तन्मध्ये मेरुना
 भिर्द्वितोयोजनशतसहस्रविष्कंभो जंबूद्वीपः ॥ ९ ॥ त
 भरतहेमवतहरिविदेहरम्यकू हेरण्यवतैरावतवर्षाः क्षे
 त्राणि ॥ १० ॥ तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमव
 न्महाहिमवान्निपथनीलरुक्मिशिखरिणो वर्षधरपर्वता
 ॥ ११ ॥ द्विर्धातकीखंडे ॥ १२ ॥ पुष्करार्धे च ॥ १३ ॥
 प्राग्मानुषोत्तरान्मनुष्याः ॥ १४ ॥ आर्याम्लिशा
 भरतैरावतविदेहाः कर्मभूमयोऽन्यत्र देवकूरुत्तार
 रुभ्यः ॥ १५ ॥ नृस्थिती परापरे त्रिपल्यापमानमुहं
 ॥ १७ ॥ तिर्यग्योनीनां च ॥ १८ ॥

॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥

॥ अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

देवाश्चतुर्निकायाः ॥ १ ॥ तृतीयः पानलेन्द्रः
 ॥ २ ॥ दशाष्ट्रचक्रादश विकल्पाः कल्पोपपन्नपर्यन्ता

॥ ३ ॥ इंद्रसामानिकत्रायस्त्रिंशपारिपद्यात्मरक्षलोक-
 पालानीकप्रकीर्णकाभियोग्याकिल्विपिकाश्चैकशः ॥ ४ ॥
 त्रायस्त्रिंशलोकपालवर्ज्याव्यंतरज्योतिष्काः ॥ ५ ॥ पू-
 र्वयोर्द्दिद्राः ॥ ६ ॥ पीतांतलेश्याः ॥ ७ ॥ कायप्रवी-
 चारा आपेशानात् ॥ ८ ॥ शेषाः स्पर्शरूपशब्दमनः
 प्रवीचाराद्वयोर्द्दयोः ॥ ९ ॥ परेऽप्रवीचाराः ॥ १० ॥
 भवनवासिनोऽसुरनागविद्युत्सुपर्णाग्निवातस्तनितोद-
 धिद्वीपदिक्कुमाराः ॥ ११ ॥ व्यंतराः किंनरकिंपुरुषम-
 होरगगांधर्वयक्षराक्षसभूतपिशाचाः ॥ १२ ॥ ज्योति-
 ष्काः सूर्याचंद्रमसोग्रहनक्षत्रप्रकीर्णताराश्च ॥ १३ ॥
 मेरुप्रदक्षिणानित्यगतयोनृलोके ॥ १४ ॥ तत्कृतः का-
 लविभागः ॥ १५ ॥ बहिरवस्थिताः ॥ १६ ॥ वैमा-
 निकाः ॥ १७ ॥ कल्पोपपन्नाः कल्पातीताश्च ॥ १८ ॥
 उपर्युपरि ॥ १९ ॥ सौधमैशानसनत्कुमारमाहेंद्रब्रह्मलो-
 कलांतकमहाशुक्रसहस्रारेष्वानतप्राणतयोरारणाच्यु-
 तयोर्नवसु ग्रैवैयकेषु विजयवैजयंतजयंतापराजितेषु
 सर्वार्थसिद्धे च ॥ २० ॥ स्थितिप्रभावसुखद्युतिलेश्या-

विशुद्धीं द्रियावधिविषयतोऽधिकाः ॥ २१ ॥ गतिस्त्र-
 रीरपरिग्रहाभिमानतो हीना ॥ २२ ॥ उह्ववासाहार-
 दनोपपातानुभावतश्च साध्याः ॥ २३ ॥ पीतपद्मशु-
 क्ललेद्याद्वित्रिशेषेषु ॥ २४ ॥ प्राग्मेवेयकेभ्यः कल्पाः
 ॥ २५ ॥ ब्रह्मलोकालयालोकांतिका ॥ २६ ॥ सारस्व-
 तादित्यवन्हरुणगर्दतोयतुपिताव्यावाधामरुतः ॥ २७ ॥
 विजयादिषु द्विचरमाः ॥ २८ ॥ औपपातिकमनुष्ये-
 भ्यः शेषास्तिर्यग्योनयः ॥ २९ ॥ स्थितिः ॥ ३० ॥ भ-
 वनेषु दक्षिणार्धाधिपतीनां पत्योपममध्यर्धम् ॥ ३१ ॥
 शेषाणां पादोने ॥ ३२ ॥ अमुरेंद्रयोः सागरोपममधि-
 क्रम ॥ ३३ ॥ सौधर्मादिषु यथाक्रमम् ॥ ३४ ॥ सा-
 गरोपमे ॥ ३५ ॥ अधिके च ॥ ३६ ॥ मतसनत्कृमां
 ॥ ३७ ॥ विशेषम्विस्मदशकादशत्रयोदशपंचदशभि-
 रधिकानि च ॥ ३८ ॥ आगणाच्युतादूर्ध्वमेकैकेन न-
 यस्तु मेवेयकेषु विजयादिषु सर्वार्थमिह च ॥ ३९ ॥
 अपरागन्ध्यापममधिकं च ॥ ४० ॥ सागरोपमे ॥ ४१ ॥
 अधिकं च ॥ ४२ ॥ पन्नः पन्नः पुर्यापुर्यान्तग ॥

॥ ४३ ॥ नारकाणां च द्वितीयादिषु ॥ ४४ ॥ दश
 वर्षसहस्राणि प्रथमायाम् ॥ ४५ ॥ भवनेषु च ॥ ४६ ॥
 व्यंतराणां च ॥ ४७ ॥ परा पल्योपमम् ॥ ४८ ॥
 ज्योतिष्काणामधिकम् ॥ ४९ ॥ ग्रहाणामेकम् ॥ ५० ॥
 नक्षत्राणामर्द्धम् ॥ ५१ ॥ तारकाणां चतुर्भागः ॥ ५२ ॥
 जघन्यात्वष्टभागः ॥ ५३ ॥ चतुर्भागः शेषाणाम् ॥ ५४ ॥
 ॥ इति चतुर्योऽध्यायः ॥

॥ अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

अजीविकायाधर्माधर्माकाशपुद्गलाः ॥ १ ॥ द्र-
 व्याणि जीवाश्च ॥ २ ॥ नित्यावस्थितान्यरूपीणि ॥ ३ ॥
 रूपिणः पुद्गलाः ॥ ४ ॥ आकाशादेकद्रव्याणि ॥ ५ ॥
 निष्क्रियाणि च ॥ ६ ॥ असंख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्म-
 योः ॥ ७ ॥ जीवस्य च ॥ ८ ॥ आकाशस्यानन्ताः
 ॥ ९ ॥ संख्येयासंख्येयाश्च पुद्गलानाम् ॥ १० ॥ नाणोः
 ॥ ११ ॥ लोकाकाशोऽवगाहः ॥ १२ ॥ धर्माधर्मयोः कृ-
 त्स्ते ॥ १३ ॥ एक प्रदेशादिषु भाज्यः पुद्गलानाम् ॥ १४ ॥

असंख्येयभागादिपुजीवानाम् ॥१५॥ प्रदेशसंहारावि-
 र्गाभ्यां प्रदीपवत् ॥१६॥ गतिस्थित्युपग्रहो धर्माधर्मयो-
 र्पकारः ॥ १७ ॥ आकाशस्यावगाहः ॥ १८ ॥ शरीर-
 वाङ्मनःप्राणापानाः पुद्गलानाम् ॥ १९ ॥ सुखदुःख
 जीवितमरणोपग्रहाश्च ॥२०॥ परस्परोपग्रहो जीवानाम्
 ॥२१॥ वर्तनापरिणामः क्रियापरत्वापरत्वे च कालस्या ॥२२॥
 स्पर्शरसगंध वर्णवंतः पुद्गलाः ॥ २३ ॥ शब्दगंध सौ-
 क्ष्म्यस्थौल्यसंस्थानभेदतमश्छायातपोद्योतवंतश्च ॥२४॥
 अणवः स्कंधाश्च ॥२५॥ संघातभेदेभ्य उत्पद्यन्ते ॥२६॥
 भेदादणुः ॥२७॥ भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषाः ॥ २८ ॥
 उत्पादव्ययघ्नाव्ययुक्तं सत् ॥ २९ ॥ तद्भावाव्ययं
 नित्यम् ॥ ३० ॥ अर्पितानर्पितसिद्धेः ॥ ३१ ॥ म्लिग्ध
 रुक्षत्वाद्वंधः ॥ ३२ ॥ न जघन्यगुणानाम् ॥ ३३ ॥
 गृणमाम्ये महद्गानाम् ॥ ३४ ॥ द्वयधिकादि गुणानां
 तु ॥ ३५ ॥ ग्रंथे समाधिको पारिणामिको ॥ ३६ ॥
 गृणपर्यायद्वयम् ॥ ३७ ॥ कालश्चेत्येके ॥ ३८ ॥
 मोक्षान्तममयः ॥ ३९ ॥ द्रव्याश्रया निर्गुणा गुणाः

४० ॥ तद्भावः परिणामः ॥ ४१ ॥ अनादिरादि-
श्च ॥ ४२ ॥ रूपिष्वादिमान् ॥ ४३ ॥ योगोपयोगो
विषे ॥ ४४ ॥

॥ इति पञ्चमोऽध्यायः ॥

अथ षष्ठोऽध्यायः

कायवाङ्मनःकर्म योगः ॥ १ ॥ स आश्रयः
॥ २ ॥ शुभः पुण्यस्य ॥ ३ ॥ अशुभः पापस्य ॥ (शेषं
पापम्) ॥ ४ ॥ सकपायाकपाययोः सांपरायिकेर्याप-
ययोः ॥ ५ ॥ इंद्रियकपायाव्रतक्रियाः पंचचतुःपंचप-
चविंशतिसंख्याः पूर्वस्य भेदाः ॥ ६ ॥ तीव्रमंदज्ञाता-
ज्ञातभाववीर्याधिकरणविशेषेभ्यस्तद्विशेषे (विशेषान्त-
द्विशेषः) ॥ ७ ॥ अधिकरणं जीवाजीवाः ॥ ८ ॥ आद्यं
संभ्रंसमारंभारंभयोगकृतकारितानुमतिकपाय विशेष-
पेक्षिस्त्रिस्त्रिश्चतुश्चैकशः ॥ ९ ॥ निर्वर्त्तनानिक्षेपसंयो-
गानिसर्गाद्विचतुर्द्वित्रिभेदाः परं ॥ १० ॥ तत्प्रदोषनि-
वृत्तमात्सर्यांतरा यासादनोपधाताज्ञानदर्शनावरणयोः

पर्ययो नीचैर्दृश्यनुत्सेको चोत्तरस्य ॥ १५ ॥ विघ्नकर-
णमंतरायस्य ॥ २६ ॥

॥ इति षष्ठोऽध्यायः ॥

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

हिंसानृतस्तेयाव्रह्मपरिग्रहेभ्योविरतिर्ब्रतम् ॥ १ ॥
देशस्तर्वतोऽणुमहती ॥ २ ॥ तत्स्थैर्यार्थं भावनाःपञ्च
पञ्च ॥ ३ ॥ हिंसादिष्विहामुत्रचापायावद्यदर्शनम् ॥ ४ ॥
दुःखमेववा ॥ ५ ॥ मैत्रीप्रमोदकारुण्यमाध्यस्थ्यानि
सत्त्वगुणाधिकक्लिश्यमानाविनेयेषु ॥ ६ ॥ जगत्काय-
स्वभावौ च संवेगवैराग्यार्थम् ॥ ७ ॥ प्रमत्तयोगात्प्रा-
णव्यपरोपणं हिंसा ॥ ८ ॥ असदभिधानमनृतम् ॥ ९ ॥
अदत्तादानं स्तेयम् ॥ १० ॥ मैथुनमव्रह्म ॥ ११ ॥
मूर्छा परिग्रहः ॥ १२ ॥ निःशल्यो व्रती ॥ १३ ॥
अगार्यनगारश्च ॥ १४ ॥ अणुव्रतोऽगारी ॥ १५ ॥
दिदेशानर्थदण्डविरतिसामायिक-पौषधोपवासोपभोग-
परिभोगपरिमाणातिथिसंविभागव्रतसंपन्नश्च ॥ १६ ॥

मारणांतिर्की संलेखनां जोपिता ॥ १७ ॥ शंका
 क्षाविचिकित्सान्यदृष्टिप्रशंसा संस्तवाः सम्यग्दृष्टेरति-
 चाराः ॥ १८ ॥ व्रतशीलेषु पंच पंच यथाक्रमम् ॥ १९ ॥
 बंधबंधवृत्तिच्छेदातिभारारोपणान्नपाननिरोधाः ॥ २० ॥
 मिथ्योपदेशरहस्याभ्याख्यानकूटलेखक्रिया न्यासाप-
 हार साकारमंत्रभेदाः ॥ २१ ॥ स्तेनप्रयोगतदाहता
 दानविरुद्धराज्यातिक्रमहीनाधिकमानोन्मानप्रतिरूप
 कव्यवहाराः ॥ २२ ॥ परविवाहकरणेत्वेरपरिहृता-
 गमनानंगक्रीडातीव्रकामाभिनिवेशाः ॥ २३ ॥ क्षेत्र
 वास्तुहिरण्यसुवर्णधनधान्यदासीदासकुप्यप्रमाणानि
 क्रमाः ॥ २४ ॥ ऊर्ध्वाधमनिर्यग्व्यतिक्रमः क्षेत्रादि-
 मृत्यन्तर्धानानि ॥ २५ ॥ आनयनप्रेष्यप्रयोगशङ्क-
 पानुपानपुद्गलप्रक्षेपाः ॥ २६ ॥ कंदर्पकोट्युच्यमोग्य-
 र्ममाद्याधिकरणोपभोगाधिकृतानि ॥ २७ ॥ योग
 दुःप्रणिधानानादरमृत्यन्तुपस्थापनानि ॥ २८ ॥ अ-
 भ्येक्षिताप्रमाजितोन्मर्गादानानि शेषसंस्कारोपक्रम-
 नादरमृत्यन्तुपस्थापनानि ॥ २९ ॥ सद्यःनमः

मित्राभिपवदुःपक्वाहाराः ॥ ३० ॥ सचित्तनिक्षेपपि-
 धानपरव्यपदेशमात्सर्यकालातिक्रमाः ॥ ३१ ॥ जीवित
 मरणाशंसा मित्रानुरागसुखानुबन्धनिदानकरणानि ॥ ३२ ॥
 अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्गो दानम् ॥ ३३ ॥ विधिद्रव्य
 दातृपात्रविशेषात्तद्विशेषः ॥ ३४ ॥

॥ इति सप्तमोऽध्यायः ॥

॥ अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकपाययोगा बन्धहेतवः
 ॥ १ ॥ सकपायत्वाङ्गीवः कर्मणो योग्यान्पुद्गला
 नादत्ते ॥ २ ॥ स बन्धः ॥ ३ ॥ प्रकृतिस्थित्यनुभावप्र-
 देशास्तद्विधयः ॥ ४ ॥ आद्योज्ञानदर्शनावरणवेदनीय
 मोहनीयायुष्कनामगोत्रांतरायाः ॥ ५ ॥ पञ्चनवद्व्यष्टा
 विंशतिचतुर्द्विचत्वारिंशद्द्विपञ्चभेदा यथाक्रमम् ॥ ६ ॥
 मत्यादीनां ॥ ७ ॥ चक्षुरचक्षुरवधिकेवलानां निद्रा
 निद्रानिद्राप्रचलाप्रचलाप्रचलास्त्यानशद्विवेदनी या-
 नि च ॥ ८ ॥ सदसद्वेद्ये ॥ ९ ॥ दर्शनचारित्रमोहनीय

सः यथानाम ॥ २३ ॥ ततश्च निर्जरा ॥ २४ ॥ नामप्रत्ययाः
सर्वतोयोगविशेषास्सूक्ष्मैकक्षेत्रावगाढस्थिताः सर्वात्म-
प्रदेशेष्वनंतानंतप्रदेशाः ॥ २५ ॥ सद्ब्रह्मसम्यक्त्वहास्य
रतिपुरुषवेदशुभायुर्नामगोत्राणि पुण्यम् ॥ २६ ॥

॥ इति अष्टमोऽध्यायः ॥

॥ अथ नवमोऽध्यायः ॥

आश्रवनिरोधः संवरः ॥ १ ॥ स गुप्तिसमितिधर्मानुप्रे-
क्षापरिपहजयचारित्र्यैः ॥ २ ॥ तपसा निर्जरा च ॥ ३ ॥
सम्यग्योगनिग्रहो गुप्तिः ॥ ४ ॥ इर्याभाषैषणादाननि-
क्षेपोत्सर्गाः समितयः ॥ ५ ॥ उत्तमः क्षमामार्दवार्ज-
वशौचसत्यसंयमतपस्त्यागाकिंचन्यब्रह्मचर्याणि धर्मः
॥ ६ ॥ अनित्याशरणसंसर्गैकत्वान्यत्वाशूचित्वाश्रव-
संवरनिर्जरालोकबोधि दूर्लभधर्मस्वाख्यातस्वतत्त्वानु-
चितनमनुप्रेक्षाः ॥ ७ ॥ मार्गाच्यवननिर्जरार्थं परि-
पोढव्याः परिपहाः ॥ ८ ॥ क्षुत्पिपासाशीतौष्णदंशम-
शकनाग्न्यारतिस्त्रीचर्यानिपद्याशय्याक्रोशवधयाचना-

लाभरोगतृणस्पर्शमिलसत्कारपुरस्कारप्रज्ञाज्ञानदर्शना-
 नि ॥ ९ ॥ सुद्धमसंपरायछद्मस्थवीतरागयोश्चतुर्दश
 ॥ १० ॥ एकादश जिने ॥ ११ ॥ वादरसंपराये सर्वे
 ॥ १२ ॥ ज्ञानावरणे प्रज्ञाज्ञाने ॥ १३ ॥ दर्शनमोहांत-
 राययोरदर्शनालाभौ ॥ १४ ॥ चारित्रमोहे नाग्न्या-
 तिस्रिनिपद्याक्रोशयाचनासत्कारपुरस्काराः ॥ १५ ॥
 वेदनीये शेषाः ॥ १६ ॥ एकादयो भाज्या युगपदेको-
 नविंशतिः ॥ १७ ॥ सामायिकछेदोपस्थाप्यपरिहारवि-
 भुद्धिसुद्धमसंपराययथाग्यातानि चारित्रम् ॥ १८ ॥
 अनशनाधमोदर्यश्रुतिपरिसंख्यानग्नपरित्यागविविक्त-
 दास्यासनकायक्षेडा बाधं नपः ॥ १९ ॥ प्रायश्चित्तवि-
 नयवैयाश्रत्यन्याप्यायव्युत्तमर्गध्यानान्युत्तम ॥ २० ॥
 नर चतुर्दश पंच डिभेदं यथाक्रमं प्राग्व्यानान् ॥ २१ ॥
 ध्यालोचनप्रतिक्रमणतदुभयविवेकव्युत्तमर्गनपट्टेदृषी
 हागोस्मधपनानि ॥ २२ ॥ ज्ञानदर्शनचारित्रोपनामः
 ॥ २३ ॥ आचार्योपाध्यायनरस्मिदिशकग्न्यानगमन-
 न्यसंभवाधुमनताज्ञानात् ॥ २४ ॥ याचनाश्रुतानांनु-

प्रेक्षास्नायधर्मोपदेशाः ॥ २५ ॥ बाह्याभ्यन्तरोपध्योः
 ॥ २६ ॥ उत्तमसंहननस्यैकाग्रचित्तानिरोधश्च ध्यानम्
 ॥ २७ ॥ आमुहूर्त्तात् ॥ २८ ॥ आर्त्तरीद्रधर्मशुक्लानि
 ॥ २९ ॥ परे मोक्षहेतू ॥ ३० ॥ आर्त्तममनोज्ञानां
 संप्रयोगे तद्विप्रयोगाय स्मृतिसमन्वाहारः ॥ ३१ ॥
 वेदनायाश्च ॥ ३२ ॥ विपरीतं मनोज्ञानाम् ॥ ३३ ॥
 निदानं च कामोपहतचित्तानां पुनः ॥ ३४ ॥ तद्वि-
 रतदेशविरतप्रमत्तसंयतानाम् ॥ ३५ ॥ हिंसाऽनृतस्ते-
 यविषयसंरक्षणेभ्यो रौद्रमविरतदेशविरतयोः ॥ ३६ ॥
 आज्ञाऽपायविपाकसंस्थानविचयाय धर्ममप्रमत्तसंय-
 तस्य ॥ ३७ ॥ उपशांतक्षीणकपाययोश्च ॥ ३८ ॥
 शुक्लेचाद्ये ॥ ३९ ॥ पूर्वविदः पूर्वविदः ॥ ४० ॥ परे
 केवलिनः ॥ ४१ ॥ पृथक्त्वैकत्ववितर्कसूक्ष्मक्रियाप्रति-
 पातिव्युपरतक्रियानिवृत्तीनि ॥ ४२ ॥ तत् त्र्येककाय-
 योगायोगानाम् ॥ ४३ ॥ एकाश्रये सवितर्के पूर्वे ॥
 ॥ ४४ ॥ अविचारं द्वितीयम् ॥ ४५ ॥ वितर्कःश्रुतम्
 ॥ ४६ ॥ विचारोऽर्थव्यंजनयोगसंक्रांतिः ॥ ४७ ॥ सम्य-

अथ श्रीमदाचार्यआनन्दसौगरसूरिविरचितं:

श्री तत्त्वार्थपरिशिष्टम् ।

संक्षेप्यां पञ्चधनुःशतमानं वपुः ॥ १ ॥ अर्वा-
 र्धार्ध आद्यादिप्रस्तटे हस्तत्रयं ॥ २ ॥ विरहश्चतु-
 विंशतिमुहूर्तसप्तपञ्चदशदिनैकद्विचतुःपणमासाः ॥ ३ ॥
 द्रव्यादिषु सेवातीर्थैः ॥ ४ ॥ उद्धृताश्चक्रिहरियुगलार्ह-
 ज्ञानयतिदेशसम्यक्त्ववन्तः ॥ ५ ॥ चत्वार्यर्धचत्वारि
 गव्यूतान्यवधिराद्ये परापरः ॥ ६ ॥ परतोऽर्धार्धगव्यू-
 तहीनं ॥ ७ ॥ विंशतिदशाष्टशतचतुर्दशाष्टशतद्विचतु-
 रष्टशतचतुर्द्वा विंशत्यष्टशतदशविंशत्यष्टशतदशचतुः
 पञ्चदशदशविंशतिदशपञ्चदशविंशत्यष्टशत विंशतिसि-
 द्विः स्त्रीनपुंसकपुरुषगृह्यन्यस्वलिंग गुरुलघुमध्यावंगा-
 होर्ध्वार्धस्तिर्यङ्नरकतिर्यग्द्वयनरामरत्रिपृथ्वी भूदक-
 द्रव्यवनस्पति तिर्यक्तिर्यक्स्त्री नारीव्यन्तरान्ततद्देवी-

लाः ॥ १५ ॥ आविदेहेभ्यो द्विगुण उभयतो वर्षवर्ष-
 धराणां व्यायामः ॥ १६ ॥ ब्रह्माः सदेव्यावासकमलाः
 गिर्युच्चत्वदंशगुणोद्देर्घ्या अर्धविस्तीर्णा दशयोजनोद्विधाः
 ॥ १७ ॥ गङ्गासिन्धू रोहितांशारोहिते हरिकान्ताहरि-
 सलिले सीतोदासीते नरकान्तानारीकान्ते सुवर्णरूप्य
 कूले रक्तां रक्तवर्त्यौ भरतादिषु पूर्वपश्चिमोदधिगे
 ॥ १८ ॥ अपविदेहेभ्यो द्विगुणपरिवारा उभयतः
 ॥ १९ ॥ चतुर्दशसहस्राणि आदौ ॥ २० ॥ विदेहेषु
 चतुर्दशसहस्रपरिवारा द्वात्रिंशद्विजया द्विनदीका ॥ २१ ॥
 युग्मिक्षेत्रे चतुरशीतिसहस्रनदीके ॥ २२ ॥ षडन्तराः
 ॥ २३ ॥ चतुस्त्रिंशद्वैताढ्यविद्युत्प्रभनिषधनीलमाल्य-
 वत्सुरगिरिषु नव नव कूटाः ॥ २४ ॥ सौमनसगन्ध-
 रादनयोः सप्त ॥ २५ ॥ रुक्मिमहाहिमवतोरष्ट ॥ २६ ॥
 शैलरिहिमवतोरैकादश ॥ २७ ॥ षोडशसु वक्षस्का-
 ण्ये चत्वारः ॥ २८ ॥ शतद्वयं कनकगिरीणां ॥ २९ ॥
 चत्वारो वृत्तवैताह्याः ॥ ३० ॥ द्वौ चित्रविचित्रौ ॥
 ॥ ३१ ॥ द्वौ यमकसमकौ ॥ ३२ ॥ सुपमसुपम सुपम

पट्चतुश्च तुरष्ट क्रमात् देव्यः ॥ ४६ ॥ पंचासुरयोः ॥ ४७ ॥
 ऊर्ध्वः परिगृहीतेतराणां पल्यमधिकं सप्तपञ्चाशन्नवप-
 ष्षपञ्चाशत् द्वयोः ॥ ४८ ॥ ॥ द्वयोस्त्रयोदशद्वयोर्द्वादश
 षट् पञ्च चत्वारश्चत्वारोद्वयोश्चत्वारिदशोपरि प्रस्तटाः
 ॥ ४९ ॥ आद्यद्वये उत्कृष्टनिजप्रतरभक्तेष्टप्रतरगुणा

अ

॥ ४९ ॥ शेषेषु विश्लेषस्य साधस्तना पुनः ॥ ४९ ॥

व

त्र्यस्रचतुरस्रवृत्ता दिक्षु द्वापष्टिरुपयैकैकहीना विमानाः
 ॥ ५० ॥ वृत्तमिन्द्रकं मध्ये ॥ ५१ ॥ स्वयंभूद्वीपे षोड-
 श ॥ ५२ ॥ न प्रागाल्यां पुष्पावकीर्णाः ॥ ५३ ॥ षट्
 सहस्राणि सामानिकाः ॥ ५४ ॥ चतुः पष्टिः पष्टिश्चा-
 सुरयोः ॥ ५५ ॥ चतुर्गुणा आत्मरक्षाः ॥ ५६ ॥ व्य-
 न्तराणां चत्वारि ॥ ५७ ॥ चतुर्विंशच्चतुश्चत्वारिंशद-
 ष्टत्रिंशत् पंचकृत्वः चत्वारिंशत् पञ्चाशच्चत्वारिंशल्लक्षा
 उत्तरतश्चतुर्लक्षहीनाः भवनाः ॥ ५८ ॥ चूडामणिफं-
 णिगरुडवज्रकलशसिंहाश्वा (भिषेक) गजमकरवर्ध-
 मानांकाः ॥ ५९ ॥ समभुवो दशोनाष्टशत्यास्तारकाः

प्राकारावृताः ज्येष्ठाः ॥ ७७ ॥ मृगमहिषवराहसिंहा-
 जदर्दुरहयगजभुजगखद्विवृषभाविडिमाङ्काः ॥ ७८ ॥
 घतुरशीत्यशीतिद्वासप्ततिसप्ततिषष्टिपञ्चाशच्चत्वारिंशत्
 त्रिंशद्विंशतिदशसहस्राः सामानिकाः ॥ ७९ ॥ द्वित्रिचिंशे-
 पा घनोदधिवातोभयाकाशप्रतिष्ठाः ॥ ८० ॥ द्वयोर्द्वा-
 त्रिंशत्तयोजनानि पृथ्वीविमानवाहल्यं ॥ ८१ ॥ द्वि-
 द्विचतुर्नवपञ्चस्वेकैकशतपरावृत्तिः ॥ ८२ ॥ द्विद्वि-
 द्विचिंशेपु पञ्चचतुस्त्रिद्विश्चेतवर्णाः ॥ ८३ ॥ सौधर्म-
 माहेन्द्रलांतकसहस्राराच्युतैवेयकलोकान्ता एका-
 दिरञ्जवाः ॥ ८४ ॥ आ ईशानात्सप्तहस्तं वपुः ॥ ८५ ॥
 द्विद्विचतुर्नवपञ्चस्वेकैकहीनं ॥ ८६ ॥ मध्ये
 प्रत्यतरं जघन्यादेकादशैकभागाधिकं ॥ ८७ ॥ द्वाद-
 शमुद्गर्त्ता उपपातविरहः ॥ ८८ ॥ आ ईशानाश्चतुर्विं-
 शतिः ॥ ८९ ॥ त्रिभागोनदश सत्रिभागद्वादश सार्ध-
 द्वाविंशति पञ्चचत्वारिंशदशीतिशतदिना उर्ध्वम् ॥ ९० ॥
 द्वयोर्द्वयोर्त्रिपु त्रिपु त्रिपु विजयादिपु सर्वार्थे च सङ्-
 ख्यातमासवर्षशतसहस्रलक्षवर्षपल्यासंख्यसंख्यभागाः

स्त्रोधिकलक्षपिण्डाः ॥ १०३ ॥ विंशतिः सहस्राणि
 धनोदधिः ॥ १०४ ॥ षडर्धपञ्चमसार्धयोजनेर्धनाम्बु-
 धनतनुवार्त्तवलयं ॥ १०५ ॥ योजनत्रिभागेकत्रिभा-
 गगल्पूतवृद्धं क्रमात् ॥ १०६ ॥ त्रिंशत्पञ्चविंशतिपञ्च-
 दशदशत्रिप्रश्चोनेकलक्षपञ्चावासाः ॥ १०७ ॥ द्विद्वि-
 र्हीनास्त्रयोदश प्रस्तटाः ॥ १०८ ॥ दिक्ष्वेकोनपञ्चाशद-
 षचत्वारिंशद्विदिभु ॥ १०९ ॥ विष्कम्भवर्गदशगुण-
 मूलं परिधिः ॥ ११० ॥ पादगुणोऽसौ गुणितपदं ॥ १११ ॥
 वीपुपृथक्त्व चतुर्गुणेषुगुणमूलं जीवा ॥ ११२ ॥ इपु-
 वर्गपद्गुणजीवावर्गयुतमूलं धनुः ॥ ११३ ॥ अन्त्येषु
 जीवा गुण चतुर्भक्तवर्गदशगुणमूलं प्रतरः ॥ ११४ ॥
 हिमवाह्निखगिणोःशतवृद्धास्त्रिशतादिविष्कम्भा अन्तर-
 द्वीपाः वृत्ताः प्रतिकोणं सप्ता ॥ ११५ ॥ पल्यासंख्यां-
 शायुर्योजनदशमांशतनुचतुर्थभोजिचतुः पष्टिपृष्टैको-
 नाशीतिदिनापत्यपालना युग्मिनः ॥ ११६ ॥ लवण
 आपञ्चनत्रनिसहस्रेभ्यः सहस्रावगाढः सप्तशतोव्यूयः
 ॥ ११७ ॥ मध्ये शिखा सप्तदश सहस्राणि ॥ ११८ ॥

દયઠાણ; કુસુમાંજલિ મેલો આદિ જિણંદા, તોરા ચ-
રણકેમલ સેવે ચોસઠડંદા. ॥ ૧ ॥ (ગાથા) જો

નિયગુણ પડ્ગણ રમ્યો તસુ અનુભવ અંગત; સુહુ-
ગલ આરોપતાં, જોત સુરંગનિરત્ત. ॥ ૨ ॥ (ઢાલ)

જે નિજઆતમગુણઆણંદી, પુગલસંગે જેહ અફંદી;
જે પરમેશ્વર નિજપદલીન, પૂજો પ્રણમો ભવ્ય અદીન;
કુસુમાંજલિ મેલો શાંતિ જિણંદા. તોરાં ॥ ૨ ॥

(ગાથા) નિમ્મલનાણપયાસકર, નિમ્મલગુણ સંપન્ન,
નિમ્મલધમ્મોવણસકર, સોપરમપ્પાધન્ન. ॥૩॥ (ઢાલ)

લોકાલોક પ્રકાશક નાણી, ભવિજનતારણ જેહની
વાણી; પરમાનંદ તણી નીશાણી, તસુભગતે મુજ મ-
તિઠહરાણી; કુસુમાંજલિ મેલો નેમિજિણંદા. તોરાં

॥ ૩ ॥ (ગાથા) જેં સિદ્ધિ સિદ્ધિંતિ જે, સિદ્ધિ-
સંતિ અણંત; જસુ આલંચન ઠવિય મણ, સો સેવો
અરિહંત ॥ ૪ ॥ (ઢાલ) શિવ સુખ કારણ જેહ

ત્રિકાલે, સમપરિણામે જગત નિહાલે; ઉત્તમ સાધન
માર્ગ દેખાડે, ઇંદ્રાદિક જસુ ચરણપલાલે; કુસુમાંજ

याम्योत्तरायतो दशशतपृथुत्वौ पञ्चशतोच्चौ इपुगेरी
 धातकीपुष्करार्थयोः ॥ ११९ ॥ स्वपराभासि ज्ञातं प्र-
 माणं ॥ १२० ॥ अनाश्लेष एक धर्मको वक्त्राभिप्रायो
 नयः ॥ १२१ ॥ उपशमो मोहे मिथ्रो घातिपु क्षयः
 सर्वेषु ओदयिकपारिणामिको च ॥ १२२ ॥ जघन्या-
 यम्याभव्यानन्तगुणाणुकावर्गणा ॥ १२३ ॥ सर्वाः
 म्यानन्तभागवृद्धाः ॥ १२४ ॥ सिद्धानन्तांशाधिका अ-
 घटणाः ॥ १२५ ॥

॥ इति नव्यार्थ परिशिष्टं संपूर्णं ॥

—ॐ नमः शिवाय—

श्री देवचंद्रजी कृत स्नात्र पूजा

(शयनं परं ।)

चोतिमं अष्टमयजुओं, वचना निमग्न जुगः सा
 वरम च देवि भवि, मिहामग्नमंरत ॥ १ ॥ (दादा
 मिहामग्न पदा जगभाज, देवि भविरुज्ज्वल गुणमणि
 वरम । दादा वृत्तनिमग्ननाज, न्याहिय, वरममहो-

द्रयठाण; कुसुमांजलि मेलो आदि जिणंदा, तोरा च-
 रणकमल सेवे चोसठइंदा. ॥ १ ॥ (गाथा) जो
 नियगुण पइइव रम्यो तसु अनुभव गंत; मुहपु-
 गल आरोपतां, जोत सुरंगानिरत्त. ॥ २ ॥ (ढाल)
 जे निजआतमगुणआणंदी, पुगलसंगे जेह अफंदी;
 जे परमेश्वर निजपदलीन, पूजो प्रणमो भव्य अर्दीन;
 कुसुमांजलि मेलो शांति जिणंदा. तोरा० ॥ २ ॥
 (गाथा) निम्मलनाणपयासकर, निम्मलगुण संपन्न,
 निम्मलधम्मोवएसकर, सोपरमप्याधन्न. ॥ ३ ॥ (ढाल)
 लोकालोक प्रकाशक नाणी, भविजनतारण जेहनी
 चाणी; परमानंद तणी नीदाणी, तमुभगते मुज म-
 तिठहराणी; कुसुमांजलि मेलो नेमिजिणंदा. तोरा०
 ॥ ३ ॥ (गाथा) जे सिद्धा सिद्धंति जे, सिद्धं-
 संति अणंत; जसु आलंबन ठविय मण, मो सेवो
 अरिहंत० ॥ ४ ॥ (ढाल) शिव मुम्ब कागण जेह
 त्रिकाले, समपरिणामे जगन निहान्ते; टनम साधन
 मार्ग देखाडे, इंद्रादिक जसु चरणपन्नान्ते; कुसुमांज-

सी, इसी भावदया मनउलसी. ॥२॥ लही परिणाम
 एहबुंभलुं, निपजावी जिन पद निर्मलुं; आयुबंधवचे-
 एकभव करी, श्रद्धासंवेगे ते थिरधरी. ॥ ३ ॥ त्यांथी
 चविय लहे नरभव उदार; भरते तेम औरवतेज सार;
 महाविदेहे विजय वरप्रधान, मध्य खंडे अवतरे जि-
 ननिधान. ॥ ४ ॥

अथ सुपनानी ढाल श्रीजी.

पुण्ये सुपनाह देखे, मनमांहे हर्षविशेषे; गज-
 वर उज्ज्वल सुंदर, निर्मलवृषभ मनोहर. ॥ १ ॥ नि-
 र्भयकेशरी सिंह, लक्ष्मी अतिहीअवीह; अनुपमफूल-
 नीमाल, निर्मलशशिसुकुमाल. ॥ २ ॥ तेजे तरणी
 अति दीपे, इंद्रध्वजा जग झीपे; पूरणकलशपंडूर, पद्म
 सरोवर पूर. ॥ ३ ॥ अग्यारमे रयणायर, देखे माता
 गुणसायर; वारमे भुवनविमान, तेरमे अनुपम रत्न-
 निधान. ॥ ४ ॥ अग्निशिखा निर्धूम, देखे माताजी
 अनोपम; हरखी रायने भासे, राजा अरथ प्रकाशे.
 ॥ ५ ॥ जगपतिं जिनवर सुखकर होशे पुत्र मनोहर;

डंडादिक जमु नमो. सकल मनोरथ फलशं. ॥६॥
 (वस्तु छंद) पुण्यउदय पुण्यउदय उपज्ञाजिन-
 नाह. माता तव ग्यणीसमे. देखी मुपन हरखंति जा-
 रीय. मुपन कही निज कंतने मुपन अरथ सोभलो
 सोभारीय. त्रिभुवनतिलक महागुणी. हांशे पुत्रनि-
 धान डंडादिक जमु पाय नर्मा करणे मिद्विविधान. ॥१॥

२२ वार्ता

मोहमयनिश्रामन कर्पाओ देड अवधि मन
 गण दीवान निज आत्म निर्मलकरणकाज, भव-
 त्तत्त्वार्थ प्रगट्या प्रगट ॥ १ ॥ भवउदयीपारग
 म जग देवता पुत्र पुणअगाह; शिवमाधन-
 ... आत्मादिमेह. ॥ २ ॥
 ... रज्यादिकमां निजतनु
 ... प्रणमनो जिन
 ... नाहमो आशि-
 ... मुने भार्ये
 ... ॥४॥

रे रे निसुणो सुरलोयदेव, विषयां नल तापित तुम
 सवेव; तसु शांतिकरण जलधर समान, मिथ्याविप-
 चूरण गरुडवान. ॥ ५ ॥ ते देव सकल तारण सम-
 थ, प्रगटयो तस प्रणमी हुवो सनथ; एमं जंपी
 शक्रस्तव करेवि, तव देवदेवी हरखे सुणेवि. ॥ ६ ॥
 गावे तव रंभा गीतगान, सुरलोके हुवो मंगल नि-
 धान; नरक्षेत्रे आरिजवंसठाम जिनराज वधे सुरह-
 र्पधाम. ॥ ७ ॥ पितामाता घरेओच्छव अशेष, जिन-
 शासन मंगल अति विशेष; सुरपति देवादिक हर्ष
 संग, संयमअर्थि जनने उमंग. ॥ ८ ॥ शुभ वेला
 लगने तीर्थनाथ, जनम्या इंद्रादिक हर्षसाथ; सुख
 पाम्या त्रिभुवन सर्वजीव, वधाइ वधाइ थइ अ-
 तीव. ॥ ९ ॥

आ ठेकाणे अक्षते वधाववा.

पछी जगचितामणीनुं सत्यवंदन (जयवीरराय अरथा सुधीं)
 करवुं पछी हाथ धोइ लुछी नाखवा, नवकार एक गणी कळशने
 धुप दइ हाथमां लडने लुगडं दांकीने कळश कहेवो.

रे रे निसुणो सुरलोयदेव, विषयां नल तापित तुम
 सवेव; तसु शांतिकरण जलधर समान, मिथ्याविप-
 चूरण गरुडवान. ॥ ५ ॥ ते देव सकल तारण सम-
 न्थ, प्रगटयो तस प्रणमी हुवो सनन्थ; एमं जंपी
 शक्रस्तव करेवि, तव देवदेवी हरखे सुणेवि. ॥ ६ ॥
 गावे तव रंभा गीतगान, सुरलोके हुवो मंगल नि-
 धान; नरक्षेत्रे आरजिवंसठाम जिनराज वधे सुरह-
 र्पधाम. ॥ ७ ॥ पितामाता घरेओच्छव अशेष, जिन-
 शासन मंगल अति विशेष; सुरपति देवादिक हर्ष
 संग, संयमअर्थि जनने उमंग. ॥ ८ ॥ शुभ वेला
 लगने तीर्थनाथ, जनम्या इंद्रादिक हर्षसाथ; सुख
 पाम्या त्रिभुवन सर्वजीव, वधाइ वधाइ थइ अ-
 तीव. ॥ ९ ॥

आ टेकाणे अक्षते वधाववा.

पछी जगचितामणीहुं रस्यवंदन (जयवीरराय अरघा मुधी)
 करहुं पछी हाथ धोइ लुछी नाखवा, नवकार एक गणी कळशने
 धुप दइ हाथमां लइने लुगइं दांकीने कळश कहवो.

लोए चेइए वंदे ॥ ४ ॥ पनरसकोडिसयाइं, कोडि-
चायाल लख्खअडवन्ना । छत्तीससहसअसिआइं, सास-
यविवाइं पणमामि ॥ ५ ॥ इति ॥ ११ ॥

(दाल पांचमी)

श्री तीर्थपतिनुं कलशमज्जन, गाइए सुखकार,
राखित्तमंडण दुह विहंडण, भविकमनआधार; तिहां
रावराणा हर्षओच्छव, थयो जगजयकार, दिशिकु-
मरी अवधि विशेषजाणी, लहो हर्ष अपार. ॥ १ ॥
निय अमरअमरी संगकुमरी, गावती गुण छंद,
जिनजननीपासे आवि पोहोति, गहगहती आणंद,
हे माय ! तें जिनराज जायो, शुचिविधायोरम्म, अम-
जम्मनिम्मलकरणकारण, करीश सुइकम्म. ॥ २ ॥
तिहां भूमिशोधन दीपदर्पण, वायवीजणधार, तिहां
करीय कदलीगेह जिनवर, जननि मज्जनकार; वर-
राखडी जिनपाणी बांधी, दीए एम आशीप; जुगको-
डाकोडि चिरंजीवो. धर्मदायक इश. ॥ ३ ॥

॥ दाल छद्दी. ॥

जिन रयणीजी दशदिशि, उज्वलता धरे, शुभ-

दीं स्वामि वधाविया. (चुटक) वधाविया जिन
 पंहुले, धन्य हुं कृतपुण्य ए, त्रिलोक्यनायक देव
 णो, मुजसमो कोण अन्याए; हे जगतजननी ! पुत्र
 तुमचो, मेरुवरमज्जनकरी, उत्संग तुमचे वलीय था-
 पीश, आत्मा पुण्ये भरी. ॥ ३ ॥ (ढाल) सुरना-
 यकजी, जिन निजकरकमले ठव्या, पंचरुपेजी, अं-
 तिशे महिमाए स्तव्या; नाटकविधिजी, तव वत्रीश
 आगल वहे, सुर कोडिजी जिनदर्शनने उमहे (चुटक)
 सुरकोडांकोडि नाचती वली, नाथशुचिगुण गावती,
 अप्सरा कोडी हाथजोडी हावभाव देखावती; जयो
 जयो तुं जिनराज जगगुरु, एम दे आशीषए, अम्ह
 त्राण शरण आधार जीवन, एक तुं जगदीशए..
 ॥ ४ ॥ (ढाल) सुरगिरिवरजी पांडुकवनमें चिहुं-
 दिशे, गिरिशिलापरजी, सिंहासन सासय वसे; तिहां
 आंणीजी, शकेजिन खोले ग्रह्या, चोसठेजी, तिहां
 सुरपति आवी रह्या. (चुटक) आविया सुरपति
 सर्व भगते, कलशश्रेणि वणावए, सिद्धार्थपमुहा

णो; अणाइ तिण्हाविणासणो, देवाहिदेवो दीठ वो-
 इयकामेहिं ॥ ५ ॥ (ढाल तेहीज) एम पभणंत व-
 भवणजोईसरा; देववेमाणिया भत्तिधम्मायरा, केवि
 कप्पंठिया केवि मित्ताणुगा; केवि वररमणिवयणेण-
 अइउच्छगाः ॥ ६ ॥ (वस्तुच्छंद) तथ्थ अच्चुअ त-
 थ्थ अच्चुअ इंद्र आदेस. कर जोडि सवि देवगण,
 लेय कलस आदेस पामिय; अद्रभूत रुपसरुपअनु-
 कवण एह उत्संग सामिय, इंद्र कहे जगतारणी पारग
 अम. परमेस; नायक दायक धम्मनिहि, करिए तसु
 अभिसेस. ॥ १ ॥

(ढाल आठमी.)

पूर्णकलशशुचिउदकनी धारां, जिनवरअंगे ना-
 मे; आतमनिर्मल भाव करंता, वधते शुभपरिणामे;
 अच्चुतादिक सुरपतिमज्जन, लोकपाललोकंत; सा-
 मानिक इंद्राणी पमुहा; एम अभिषेक करंत. ॥ १ ॥
 (गाहा) तव इसाणसुरिंदो, सकं पभणेइ करइ सु-
 पसाओ; तुम अंके महन्नाहो, खणमित्तं अम्ह अ-

गायो, जन्म महोत्सवछंद; त्रोध्वीजअंकुरो उलस्यो,
 संपसकल आनंद. ॥ ७ ॥ (कलश) इमपूजाभ-
 गतेकरो, आत्महितकाज; तजियविभाव निजभावमें,
 रमता शिवराज. ॥ १ ॥ कालअनंते जे हुआ, होशे
 जेह जिणंद; संपय सीमंधरप्रभु, केवलनाणदिणंद.
 ॥ २ ॥ जन्म महोत्सव एणीपरे श्रावक रुचिंवंत; वि-
 रचे जिनप्रतिमातणो, अनुमोदनखंत ॥ ३ ॥ देवचंद्र
 जिनपूजना, करतां भवपार; जिनपडिमा जिनसा-
 रणी, कही सूत्रमझार. ॥ ४ ॥

अष्टप्रकारी पूजा.

दाल पहली.

दूहो—एणीपरेजलपूजाकरी करीएअप्पाशुद्ध; मा-
 नेखिणजेएहमां, जाणोतेहअबुद्ध. ॥ १ ॥ न्हवणपूजा,
 मेरुशिखरन्हवरावे. ए देशी, मेरु शिखर न्हवरावे-
 सुरपति, मेरु शिखर न्हवरावे; जनम काल जिनवर-

कौजाणी, पंचरूप करी भावे. सू० ॥ १ ॥ रतनप्रभुअ-
डजातिनाकलशा, औपधिचूरण मिलावे; खीरसकां-
डतीर्थोदक आणी, स्नात्रकरीगुणगावे. सु० ॥ २ ॥
एणीपरेजिनप्रतिमाह न्हवणकरी, बांधवीजमानुवाये;
अनुक्रमेगुणरत्नाकरफरसी. जिन उत्तम पदपावे.
सु० ॥ ३ ॥

ज्ञान २. श्री.

दुहो-पूजाने परिणामदेउ करे। चंदनकि रीतिः
शीतलतानेमुगंधना जेगेभांजेभवर्भानि ॥ १ ॥ चंद-
नपूजा, गिरिवरदर्शमनरीगलापावे, ए देगी. चंदन-
पूजाकरे भविभावे. जिम निज अप्पा भृष्टताभावे;
संदरणशीतलताआवे पुनिमाणशादिपुनर्मयभावे. ५०
॥ १ ॥ अमारफल्गुनी वरागमियावे वाचनापदनमां-
लिमिल्यावे समरिद्वयभूमिमयदावे ता मलयगिभृ-
त्तनुनावे ५० । . । एवंप्रत्यक्षदत्तताकावाते तो
सिद्धिपूर्वीप्रसादनावे अदत्तार्थद्वयभूमिदत्तताका २-
कृतद्वयनावे ए अन्त्यावे ५० । . ।

दत्त प्रार्थना.

दूहो—प्राणिग्रानेसद्गतिहोण, पूजधीकिमनवि-
 मुमनसभावेदुर्गता, पूजपंचाशकजोय. ॥ १ ॥
 मुम पूजा, नवपदधरजोप्यान. ॥ देशी. पूजाकरो-
 निवरकीभवितुम्हे, पुजा करोजिनवरकी: विविध-
 गतिवरकुसुमग्रहीने, रचनाकरोमुखकरकी, भवि०
 ॥ १ ॥ जाइजुइवरडसरोचंचेली, भरीयथालरूपनकी:
 निमसूरपतिजिनभक्तिकरतशुभ, तिमभावे तुमेकरो-
 जिनकी. भवि० ॥ २ ॥ काल अनादिकुवासटालनकुं.
 पीरहरनमदनकी: द्रव्यपूजाहेभावकोकारण, जिनवा-
 णीएवदनकी. भवि० ॥ ३ ॥

दाल चोथी.

दूहो—एणीपरेभूपपूजाकरी, जिन आगलशुभ-
 भाव; टालीविभावनीपरिणति, दूरकरोपरभाव. ॥ १ ॥

भूप पूजा.

भूप प्रगटकरिगे. भविआं, जिनमंदिरमांजइएरे;
 निमपरितलदिशोदिशमरकत, अशुभकरमतेसदहि-
 द्दण. भ० ॥ १ ॥ दोयकरजोडीसन्मुख प्रभुकुं; निरखी

प्रथम पूजा.

स्वस्तिकपुरोउदारंगे, म्हागप्रभुजीकेआगे म्हा-
 स्ति० ए टेक. रतनरेकविमांहिमनोहर, वासितकरी
 धनसाररे; म्हा० अक्षतपूजाप्रसिद्ध प्रवचनमां, अश्व-
 पफळदाताररे. म्हा० ॥ १ ॥ भावमंगलकोणजका-
 रण, द्रव्य प्रधानविचाररे; म्हा० इणविधपूजा करन
 जिनवरकी, लहतउत्तमभवपाररे म्हा० ॥ २ ॥

दाल सातमी.

दूहो—कर्त्ताभोक्तामुजनही, पुद्गलभावनोजीव;
 तेणेपुद्गलनीत्याजना, करतांशर्मसदैव. ॥ १ ॥

नैवेद्य पुजा.

नैवेद्यथाळभरीजे, जिणंदमुख नैवेद्यथाळभरीजे;
 करजोडीसन्मुख प्रभुनिरखी, एणीपरेभावनाकीजे. ॥
 जि० ॥ १ ॥ पुद्गलिपुद्गलसंगीअनादिको, पुद्गल-
 भावतजीजे; शुभपुद्गलप्रभुपायठविने, अणहारी-
 कुंभजीजे. जि० ॥ २ ॥ विग्रहगतिअणाहारीहोवे, पण
 विग्रहतेवहिजे; विग्रहातीतअणहारीपदतिणे, जिनउ-
 त्तममुजदीजे. जि० ॥ ३ ॥

सत्यवचन भापकसत्यविजये, संवेगीतसवावो; कर्पू-
रसमीडज्वलजसकीरति, कर्पूर विजयबुधध्यावोरे. भ०
॥ ४ ॥ ताव शशिअडचंद्र (१८१३) संवत्सर, खि-
माविजयजिनगावो; उत्तमपदकजपूजाकरतां उत्तम
पदतुमेपावोरे. ॥ भ० ॥ ५ ॥

श्री विनयविजयोपाध्याय विरचित.

श्री पुन्य प्रकाशनुं स्तवन.

दुहा.

सकलसिद्धिदायकसदा, चोवीशेजिनराय ॥ स-
दगुरुसामिनीसरसती, प्रेमेप्रणमुंपाय ॥ १ ॥ त्रिभुव-
नपतित्रिशलातणो, नंदनगुणगंभीर ॥ शासननायक
जगजयो, वर्धमानवडवीर ॥ २ ॥ एकदिनवीराजिणं-
दने, चरणे करीप्रणाम ॥ भविकजीवनाहितभणी,
पुछेगौतमस्वामि ॥ ३ ॥ मुक्ति मार्गआराधीए, कहो
किणपेरेअरिहंत ॥ सूधासरसतववचनरस, भाखेश्री-
भगवंत ॥ ४ ॥ अतिचारआळोइए, व्रतधरीएगुरु-
साख ॥ जीवखमावो सयळजे, योनिचोराशीलाख
॥ ५ ॥ विधिशुंवळीवोसराविए, पापस्थान अढार ॥

पा ॥ साधुतणीनिंदापरिहरजो, फलसंदेहमराखरे ॥
 प्रा० स० ॥ ६ ॥ मूढपणुंछंडोपरशंसा, गुणवंतने आ-
 दरीए ॥ साम्मिनेधर्मेकरीथीरता, भक्तिप्रभावनाक-
 हीएरे ॥ प्रा० स० ॥ ७ ॥ संघचेत्यप्रासादतणोजे,
 अवर्णवाद मनलेख्यो ॥ द्रव्यदेवकोजेविणसाड्यो,
 विणसंतांडवेख्योरे ॥ प्रा० स० ॥ ८ ॥ इत्यादिक-
 विपरीतपणाथी, समकितखंडयुंजेह ॥ आभवपरभव-
 वलीरेभवोभव, मिच्छामिदुकडतेहरे प्रा० चारित्रल्यो
 चित्तआणी ॥ ९ ॥ पांचसुमतित्रणगुतिविराधी, आ-
 ठप्रवचनमाय ॥ साधुतणेधर्मेपरमादे, अशुद्धवचन-
 मनकायरे ॥ प्रा० चा० ॥ १० ॥ श्रावकनेधर्मेसामा-
 यक, पोसहसांमनवाळी ॥ जेजयणापूर्वकएआठे; प्र-
 वचनमायनपाळीरे ॥ प्रा० ॥ चा० ॥ ११ ॥ इत्या-
 दिकविपरीतपणाथी, चारित्रडोळयुंजेह ॥ आभव० ॥
 मिछा० ॥ प्रा० चा० ॥ १२ ॥ वारेभेदे तपनविकी-
 धो. छतेजोगे निजदाक्ते॥धर्मेमनवचकायावीरज,नवि-
 फोरर्वाडभगतेरे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ तपवीरज आचारे-
 णीपरे, त्रिविधीवराध्यांजेह ॥ आभव० मि० ॥

या ॥ साधुतणीनिंदापरिहरजो, फळसंदेहमराखरे ॥
 प्रा० स० ॥ ६ ॥ मृदुपणुंछंडोपरशंसा, गुणवंतने आ-
 रीण ॥ साम्मिनेधमेंकरीधीरता, भक्तिप्रभावनाक-
 हीपरे ॥ प्रा० स० ॥ ७ ॥ संघचेत्यप्रासादतणोजे,
 अवर्णवाद मनलेख्यो ॥ द्रव्यदेवकोजेविणसाड्यो,
 विणसंतांडवेख्योरे ॥ प्रा० स० ॥ ८ ॥ इत्यादिक-
 विपरीतपणार्थी, समकितखंडयुंजेह ॥ आभवपरभव-
 वलीरेभवोभव, मिच्छामिदुक्कडतेहरे प्रा० चारित्रल्यो
 चित्तआणी ॥ ९ ॥ पांचसुमतित्रणगुतिविराधी, आ-
 दप्रवचनमाय ॥ साधुतणेधमेंपरमादे, अशुद्धवचन-
 मनकायरे ॥ प्रा० चा० ॥ १० ॥ श्रावकनेधमेंसामा-
 यक, पोसहमांमनवाळी ॥ जेजयणापूर्वकएआठे; प्र-
 वचनमायनपाळीरे ॥ प्रा० ॥ चा० ॥ ११ ॥ इत्या-
 दिकविपरीतपणार्थी, चारित्रडोळयुंजेह ॥ आभव० ॥
 मिच्छा० ॥ प्रा० चा० ॥ १२ ॥ वारेभेदे तपनविकी-
 धा. छतेजोगे निजशक्ते॥धमेंमनवचकायावीरज, नवि-
 फोरवीउभगतेरे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ तपवीरज आचारे-
 णीपरे, त्रिविधीवराध्यांजेह ॥ आभव० मि० ॥

डी ॥ कंदमुळफळवेचीयां ॥ ६ ॥ एमएकेंद्रीजीव,
 हण्याहणावीया ॥ हणताजेअनुमोदियाए, आभवप-
 रभवजेह ॥ वळीयभवोभवे ॥ ते मुज मिठामिदुक-
 डं ॥ ७ ॥ क्रमीसरमीयाकीडां, गाडरगंडोला ॥ ए-
 लपूराअलशीयां ॥ वाळाजळोचुडेल, विचळीतरस
 तणा ॥ वळीअथाणां प्रभुखनाए ॥ ८ ॥ एमवेइंद्री-
 जीव, जेमंदुहव्या ॥ तेमुजमिच्छामिदुकडं ॥ उधेही-
 जुलीख, मांकडमंकोडां, चांचडकीडीकुंथुआए ॥ ९ ॥
 गल्लीआं धीमेलकानखजुरडा ॥ गोंगोडाधनेरीयां ॥
 एमतेइंद्रीजीव, जेमंदुहव्यातेमुजमिछामिदुकडं ॥
 १० ॥ माखीमहुरडांस, मसापतंगीयां ॥ कंसारीको-
 लियावडाए ॥ ढींकणविलुतीड, भमराभमरीयो, को-
 तांवगखडमांकडीए ॥ ११ ॥ एमचौरिंद्री जीव, जे-
 मंदुहव्या ॥ तेमुजमिठामिदुकडं ॥ जळमांनांखी-
 जाल, जलचरदुहव्यावनमांमृगसंतापीयाए ॥ १२ ॥
 पीडयापंखीजीव, पाडीपासमां ॥ पोपटघाल्यापांजरेए
 ॥ एम पंचेंद्रीजीवजेमंदुहव्या ॥ तेमुजमिठामिदुक-
 डं ॥ १३ ॥

(दण्ड ४ गां.)

॥ साहंलर्दनां दर्शनी ॥

पंचमहाव्रतआदरोसाहेलडीरे ॥ अथवालयोव्रत
 रतो ॥ यथाशक्ति व्रतआदरीसाहेलडीरे ॥ पालो
 नेरतिचारतो ॥ १ ॥ व्रतलीधांसंभागीण ॥ सा० ॥
 हेडे धरीयविचारतो ॥ शिवगति आराधनतणो ॥
 सा० ॥ ए वीजो अधिकारतो ॥ २ ॥ जीवसर्वे ख-
 मावीए ॥ सा० ॥ योनिचोराशी लाखतो ॥ मनशुद्धे
 करी खामणां ॥ सा० ॥ कोइशुंरोपनराखतो ॥ ३ ॥
 सर्व मित्रकरीचिंतवो ॥ सा० ॥ कोइनजाणो शत्रु तो
 ॥ राग द्वेषएमपरिहरो ॥ सा० ॥ कीजेजन्मपवित्रतो
 ॥ ४ ॥ साहम्मिसंवखमावीए ॥ सा० ॥ जे उपनी अ-
 प्रीतितो ॥ सज्जनकुटुंबकरोखामणां ॥ सा० ॥ ए जिन
 शासनरीतितो ॥ ५ ॥ खमीएनेखमावीए ॥ सा० ॥
 एहजधर्मनुंसारतो शिवगतिआराधनतणो ॥ सा० ॥
 एत्रीजोअधिकारतो ॥ ६ ॥ मृषावादहिंसाचोरी ॥
 सा० ॥ धनमुछीमैथुन तो ॥ क्रोधमान मायातृष्णा
 ॥ सा० ॥ प्रेमद्वेषपैशुनंतो ॥ ७ ॥ निंदाकलहनकी-
 जीए ॥ सा० ॥ कुडोनदीजेआलतो ॥ रतिअरति
 मिथ्यातजो ॥ सा० ॥ मायामोस जंजालतो ॥ ८ ॥

रभव जे कर्याए, एमअधिकरण अनेक तो ॥ त्रिवि-
धेत्रिविधेवोसरावीए ए, आणी हृदयविवेकतो ॥ ८ ॥
दुःखतर्निदा एमकरीए, पापकरो परिहारतो ॥ शि-
वगतिआराधन तणोए, ए छठो अधिकारतो ॥ ९ ॥

॥ दाल ६ टी ॥

आदि तुं जोइने आपणी ॥ ए देखी ॥

धन्यधन्यतेदिनमाहरो, जीहांकीधोधर्म ॥ दान-
शियळतपआदरी, टाळयांदुष्कर्म ॥ धन्य० ॥ १ ॥
शेरुंजादिकतीर्थनी, जेकीधीयात्र ॥ जुगतेजिनवरपू-
जीया, वळीपोख्यां पात्र ॥ धन्य० ॥ २ ॥ पुस्तक-
ज्ञान लखावीयां, जिनहरजिन चैत्य, ॥ संघचतुर्विध-
साचव्या; ए सातेखेत्र ॥ धन्य० ॥ ३ ॥ पडिकमणा
सुपरेकर्या, अनुकंपादान ॥ साधु सूरिउवझायने; दि-
धांवहुमान ॥ धन्य ॥ ४ ॥ धर्मकाजअनुमोदिए, एम
वारोवार, ॥ शिवगतिआराधनतणो, सातमोअधिकार
॥ धन्य० ॥ ५ ॥ भावभलोमनआणीए, चित्तआणी-
ठाम, समता भावेभावीए, एआत्मराम ॥ धन्य० ॥
॥ ६ ॥ सुखदुःख कारणजीवने, कोइअवरनहोय, क-
र्मआपजे आचर्या, भोगविएसोय ॥ धन्य० ॥ ७ ॥

कौडसार, इहभवेनेपरभवे, सुखसंपत्तिदानार ॥ ५ ॥
 जुओभीलभीलडी, राजाराणीथाय. नवपदमहिमार्थी;
 राजसिंहमहाराय, राणीरत्नवतीवेहु, पाम्यांछेसुर-
 भोग, एकभवपल्ली लेशे, शिववधुसंयोग ॥ ६ ॥ श्री-
 मतीनेएवळी, मंत्र फळयोततकाल, फणीधरफीटीने,
 प्रगटथइ फुलमाळ, शिवकुमरेजोगी. सोवनपुरुषो-
 कीध, एमएणेसंत्रे, काजघणानांसिद्ध ॥ ७ ॥ ए द-
 शअधिकारे, वीरजिणसरभाख्यो, आराधनकेरो, वि-
 धिजेणेचित्तमांराख्यो, तेणेपापपखाळी, भव भय दु-
 रेनांख्यो, जिन विनयकरंतां, सुमतिअमृतरसचाख्यो
 ॥ ८ ॥ इति.

॥ ढाल ८ मी ॥

॥ नमो भवि भावशुं ए ॥ देशी ॥

सिद्धारथ रायकुळतिलोए, त्रिशलामातमल्हारतो,
 अवनि तळेनमे अवतर्याए, करवाअमउंपकार ॥ ज-
 योजिनवीरजीए ॥ १ ॥ में अपराधकर्याघणाए, कहेतां
 नलहुंगारतो, तुमचरणे आव्याभणीए, जोतारेतोतार
 ॥ जय ॥ २ ॥ आशकरीने आवीयो ए, तुमच
 महाराजतो. अष्टगने उवेखशोए, तो केमरे

॥ जयो० ॥ ३ ॥ कर्मअलुजणआकरांण, जन्ममरण
 जंजाळतो ॥ हुंहुंणहथीउभग्योण, छोडावोदेवदयाळ
 ॥ जयो० ॥ ४ ॥ आजमनोरथमुजफळ्या ण, नाठां
 दुःख दंदोळतो, तुठयोजिनचोवीशमो ण, प्रगट्या
 पुण्यकाळोळ ॥ जयो० ॥ ५ ॥ भवभवविनयतुमार-
 रांण, भावभक्तिनुमपायतो, देवदयाकर्गदीर्जाण, ण,
 योधिर्वाजमुपमाय ॥ जयो० ॥ ६ ॥

॥ १२३ ॥

द्वयनरणनागण, मुगनिकारण, दुःख निरागण, जग-
 जयो ॥ श्री गीर्गजिनर, चरणभुणनां, अभिरमन
 उलटथयो ॥ १ ॥ श्रीरिजपदेमूर्तिदपटार, गीर्ग
 जगमदणेंजग ॥ नममनुपानि श्रीरिजपप्रभमूर्ति, मूर्ति
 तेजस्वमम ॥ २ ॥ श्री हीमरिजपमूर्तिशिष्यगानक,
 गीर्गतिरिजपमूर्तिपुष्पमा ॥ नम शिष्यराचक विजय
 शिष्ये भुवरा विजयगिर्गमो ॥ ३ ॥ नममजगमिद
 जगमपरा ॥ नममजगमपरा ॥ शिष्यदमार्गवि-
 शिष्यदमार्ग ॥ नममजगमपरा ॥ ४ ॥ नममजगमपरा-
 भुवराजगम ॥ नममजगमपरा ॥ शिष्यो विजे
 नममजगमिद ॥ नममजगमपरा ॥ ५ ॥ नममजगमपरा

॥ ॐ श्री वीतरागायनमः ॥

॥ ॐ नमो गुरुभ्यः ॥

॥ वीरभद्रकयं चतुसरणपङ्क्तयं ॥

આ પયત્રાની વિધિ ત્રણ આંવિલ કરીને મળવાની છે.

॥ મંગલાચરણમ્ ॥

પ્રણમ્ય શ્રીસુવ્રતતીર્થરાજં, ગુરુશ્ચ યોગત્રિતયસ્ય
શુદ્ધયા ॥ ચતુઃશરણ્યાચ્ચ પ્રકીર્ણકેઽહં, વાલાવબોધા-
દિત્રયં કરિષ્યે ॥ ૧ ॥

આ સંસારમાં પ્રાણીઓને દુઃખથી વચાવવાને માટે સંસારના
ગુદાલ પદાર્થો સમર્થ હોતા નથી, પરંતુ અરિહંતાદિક ચારનું શરણજ
સમર્થ હોય છે માટે મહા પ્રાણીઓ ગુણના સાંભળવા સહિત અરિહં-
તાદિક ચારનું સ્મરણ કરી શકે એવા હેતુથી શ્રી મહાવીર સ્વામિ મહા-
વાનના શુદ્ધ શિષ્ય વીરભદ્ર મુનિ ચતુસરણ પયત્રો કરતા હતાં.

તેમાં આ પયત્રો મંગલરૂપ છે તોપણ તેમાં મંગલપણું શિષ્યોને
વચાવવા ગ્રંથકાર છ આવશ્યકરૂપ મંગલાચરણ કરે છે. તેમાં પ્રથમ
તો છપ્પ આવશ્યકનાં નામ માત્ર કહે છે.

मावकुलंगविरुद्धं उक्तिं गृण्यते अ पठित्वा
स्वल्पमपि निदण्डं गण - निगिद्धं गणधारणाच्चैः॥२॥

[illegible]

महानगरपालिका	१०८३	
नगरपालिका	२०८३	
गाउँपालिका	५०८३	

नाथू भागदर ४ ३१३५५५ १० १० १०
मदमा सीत शिवकर भागदर ३ ३०३ १० १० १०

१. संस्कृत भाषा : १०० अंकाः
 २. संस्कृत साहित्य : १०० अंकाः
 ३. संस्कृत व्याकरण : १०० अंकाः
 ४. संस्कृत दर्शन : १०० अंकाः
 ५. संस्कृत इतिहास : १०० अंकाः
 ६. संस्कृत भूगोल : १०० अंकाः
 ७. संस्कृत अर्थशास्त्र : १०० अंकाः
 ८. संस्कृत वैद्यकशास्त्र : १०० अंकाः
 ९. संस्कृत कला : १०० अंकाः
 १०. संस्कृत शिल्प : १०० अंकाः

[illegible]

התקן זה יבנה על ידי הוועדה המייעצת, ויכלול את כל המידע הנדרש להערכת הסיכונים.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible][illegible]

અયકોથી કયા કયા આચારની શુદ્ધિ થાય છે ને તેઓનું સ્વરૂપ શું
(અથવા જા થઈ શકાય) તે કહે છે.

ચારિત્તસ્સ વિસોહી, કીરઙ્ગ સામાઙ્ગણ કિલ
ઇહયં॥સાવજ્ઞેયર-જોગાણ, વજ્ઞાણા-સેવણત્તણઓ॥૨॥

ભાવાર્થ:-ત્રીજા દર્શનોમાં સામાયિક એટલું નામ પણ નથી
તેથી આ જિનસાસનમાં જે રાગદ્વેષથી થતા મન વચન કાયાના વ્યા-
પારરૂપ પાપ વ્યાપારોને તજવાથી અને સમ્યક્ત્વ આવશ્યકાદિક
નિરવગ્ન વ્યાપારોને સેવવાથી થતા સામાયિકે કરી દેશવિરતિ અને
સર્વવિરતિરૂપ ચારિત્રની વિશુદ્ધિ નિશ્ચે કરીને થાય છે. ॥ ૨ ॥

હવે ચડવિસથ્યા નામના ત્રીજા આવશ્યકથી શાની શુદ્ધિ થાય
છે તેનું સ્વરૂપ કહે છે.

દંસણયાર-વિસોહી, ચડવીસાયહ્મણ કિચ્છઈ
ય ॥ અચ્છપ્પુઅ-ગુણકિત્તણ,-રૂવેણં જિણવરિંદાણં॥૩॥

ભાવાર્થ:-જિનેશ્વર ભગવાનના, લોકમાં ઉદ્યોત કરવા આદિક
અતિ આશ્ચર્યકારિ ગુણોની સ્તવના કરવારૂપ, વર્તમાન ચોવીશીના
ચોવિસે નીર્થકર મહારાજની સ્તુતિ કરીને આઠે પ્રકારના દર્શના-
ચારની શુદ્ધિ થાય છે. ॥ ૩ ॥

હવે વંદન નામના ત્રીજા આવશ્યકથી કયા ગુણોની શુદ્ધિ થાય
તે બતાવે છે.

નાણાઙ્ગઆઙ્ગુણા, તસ્સંપન્ન-પઙ્કિવત્તિકરણાઓ
॥ વંદણણં વિહિણા, કીરઙ્ગ સોહીઙ્ગ તેસિં ભુ ॥૪॥

ચરણાઈયાઈયાણં, જહકમં વળતિગિહ્નુરૂવેણં ॥

પડિકમણાસુદ્ધાણં, સોહી તહ કાઝસ્સગ્ગેણં ॥ ૬ ॥

ભાવાર્થ:-જેમ ગુમટુ થાણું દોય ને સામાન્ય ઓપથે ન મટે નો વિશેષ ઓપથ કરવાની જરૂર પડે છે તેમ પ્રતિક્રમણ નામના ચોથા આવશ્યકે કરીને પણ શુદ્ધ નહીં થાંએલા એવા ચારિત્રાદિના અતિ-ચારાદિની શુદ્ધિ અનુક્રમે આવેલા પાંચમા કાઝસગ્ગ નામના આવ-શ્યકથી થાય છે, ॥ ૬ ॥

દર્શનાચાર જ્ઞાનાચાર તથા ચારિત્રાચારરૂપ ત્રણ આચારની શુદ્ધિ અનુક્રમે કહ્યા પછી, હવે એકજ ગાથાએ કરી તપઆચારની શુદ્ધિ પ-ચ્છાણ નામના છઠા આવશ્યકે તથા વીર્યાચારની સર્વ આવશ્યકે શુદ્ધિ થાય તે બતાવે છે.

ગુણધારણરૂવેણં, પચ્ચક્કાણેણ તવહારસ્સ ॥

વિરિઆયારસ્સ પુણો, સઘેહિવિ કીરણ સોહી ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ:-આશ્રવને રોકવાથી તૃણાનો નાશ થાય છે, તૃણાના નાશથી અપૂર્વ જ્ઞાન ગુણ પ્રગટ થાય છે, શાંત ગુણથી ચારિત્રની નિ-મૃતતા થાય છે, ચારિત્રની નિર્મલતાથી પ્રાતિક્રમનો હયા કરી કેવ-લજ્ઞાન પામે છે અને પછી ભવોપગ્રાહી ચાર અપ્રાતિક્રમનો હયા કરી સંકષ્ટ પામે છે. એવી રીતના અનુક્રમે રહેલાને ધારણ કરવારૂપ પચ-ચ્છાણ નામના છઠા આવશ્યકે કરી તરમાં લાગેલા અતિચારાદિની શુદ્ધિ થાય છે, અને છપ્પ આવશ્યક વિધિપૂર્વક કરવાથી વીર્યાચારની શુદ્ધિ થાય છે. અર્થમાં આશ્રવ વંધ કરવાથી તૃણાનો હેદ વતાવ્યું;

नेयी समस्तनुं जोड़ के पहेलां व्रतादिक लड़ने आश्रय बंध कयां पती
 कृष्णानो छेद यद मन शुद्ध भाय छे पण नृष्णा छेद करीने आश्रय
 रोक्का एम एकांते कहेता नयी आ उपरयी मन शुद्ध कमाने मो
 पहेलां दव्यययी पण अवश्य विधिपूर्वक व्रत-अभिप्रायदि कमा मो
 छेद एम मिट भाय छे, ॥ ७ ॥

हरे जे मृचराशी मरे तीर्थरुगनी श्रुति यद मो परां पद
 मद्रनुं स्थान कमाख्य संगल कहे छे,

गय वलह सीह अभिनेअ, दाम समि दिणप
 दयं कुंभं ॥ पउमनर मागर विमाण, भरण म्मणु-
 मय मिति न ॥ ८ ॥

आशय:-उपार तीर्थरुग मरागत नेदनी मातामा हामीने सि
 नदमम प मरने हे मरे तीर्थरुगनी मातामा शयी, वरद, गिर, मरने
 केनेमा सीहवह न मो माता, यद, मरे, वर, मरने कमान,
 मर मातामा मर मरने, विमान पणन माता मातामा सि
 कमान मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने
 मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने
 मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने

मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने
 मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने मरने

તા કસ્મદ્ગાઢ અરિહંતા ॥

રિહંતા હુંતું મે સરણં ॥ ૧૩ ॥

દરાગ અને દષ્ટિરાગ રૂપ ઘ્રણ પ્રકારના
નાશ કરનાર તેમજ આટકર્મ અને આદિ
પરિસદ્દાદિ રૂપ શત્રુનો નાશ કરનાર,
અનંતકાલ સુખી સંસારમાં અનંત દુઃખ
વેદિયોના ત્રેવીશ વિષય અને શીલક-
૫ પચીશ કપાય તે રૂપ જે શત્રુઓ તેના
પ્રતિ ભગવાન મને સંસારનું ભ્રમણ દુઃખ
। ૧૩ ॥

સેત્તા, તવચરણં દુચ્ચરં અણુચરિ-
તા, અરિહંતા હુંતું મે સરણં ॥ ૧૪ ॥

ના નિષ્ક્રમી ન્યાગ કરીને અને થોડા પરાક્રમવા-
ન થઈ એવા તર અને ચારિત્રને સેવીને તેના ચલે
રણીય, મોદનીય, અને અંતરાયરૂપ ચાર ઘાતી-
ની કેવલજ્ઞાનરૂપ આત્માના સ્વાભાવિક ગુણની
(પામેલા) પદ્ધતિ અરિહંત ભગવાન આ સં-
પને કાઢવાને માટે શરણભૂત થાઓ ॥ ૧૪ ॥

૧.

૬-પૂઅમરહંતા

૧મ સરણં ॥ ૧૫ ॥

૧થી કરાતા વંદનને

રાગદોસારીણં, હંતા કમ્મદ્દગાદ્ અરિહંતા ॥
 વિસયંકસાચારીણં, અરિહંતા હંતુ મે સરણં ॥ ૧૨ ॥

ભાવાર્થ:-કામરાગ, મ્નેદગાગ અને દષ્ટિરાગ રૂપ ગ્રણ પ્રકામના રાગ અને દ્વેષરૂપ શત્રુઓનો નાશ કરનાર તેમજ આટકર્મ અને આદિ શબ્દથી ઉપસર્ગ અને ચાર્યામ પરિસદ્દાદિ રૂપ શત્રુનો નાશ કરનાર, ચર્ચા જેના પાસમાં રહેવાથી અનંતકાલ મુખી સંસારમાં અનંત દુઃખ સહન કરવું પડ્યું તેહવા પાંચ ઇન્દ્રિયોના ગ્રેવીશ વિષય અને શોભક-પાય અને નવ નોકપાય રૂપ પર્વાશ કપાય તે રૂપ જે શત્રુઓ તેના નાશને કરનાર જેહવા અરિહંત ભગવાન મને સંસારનું ભ્રમણ દુઃખ યથાદેવાને શરણ ભૂત હો. ॥ ૧૨ ॥

રાયસિરિમવકસિત્તા, તવચરણં દુચ્ચરં અણુચરિ-
 ત્તા ॥ કેવલસિરિમરહંતા, અરિહંતા હંતુ મે સરણં ॥ ૧૩ ॥

ભાવાર્થ:-રાજ્યની લક્ષ્મી ત્યાગ કરીને અને થોડા પરાક્રમવા-
 ના માર્ગાણ દુઃખે કરાવે એવા તર અને ચારિત્રને સેવીને તેના ચલે
 જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય, અને અંતરાયરૂપ ચાર ઘાતી-
 કર્મનો મૂર્ચ્છી ક્ષય કરી કેવલજ્ઞાનરૂપ આત્માના સ્વાભાવિક ગુણની
 લક્ષ્મીને પામવાને યોગ્ય (પામેલા) જેહવા અરિહંત ભગવાન આ સં-
 સારરૂપ વંદીશાનામાંથી મને કાઢવાને માટે શરણભૂત થાઓ ॥ ૧૩ ॥

ધુઢવંદળમરહંતા, અમરિંદ-નરિંદ-પૂઅમરહંતા-
 ॥ સાસયસુહમરહંતા, અરિહંતા હંતુ મમ સરણં ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ:-વચનથી કરાતી મૃતિ અને શરીરથી કરાતાં વંદનને

રાગદોસારીણં, હંતા કમ્મટ્ટગાઢ અરિહંતા ॥
 વિસયકંસાચારીણં, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૧૩ ॥

ભાવાર્થ:-કામરાગ, મ્નેહરાગ અને દષ્ટિગગ રૂપ ગ્રણ પ્રકારના રાગ અને દ્વેષરૂપ શત્રુઓનો નાશ કરનાર તેમજ આટકર્ષ અને આદિ શત્રુથી ઉપસર્ગ અને ચાર્યામ પરિસદ્દાદિ રૂપ શત્રુનો નાશ કરનાર, ચર્ચા જેના પાસમાં રહેવાથી અનંતકાલ મુખી સંસારમાં અનંત દુઃખ સહન કરવું પડ્યું તેહવા પાંચ ઇન્દ્રિયોના ત્રેવીશ વિષય અને શોલક-પાય અને નવ નોકપાય રૂપ પર્વાશ કપાય તે રૂપ જે શત્રુઓ તેના નાશને કરનાર પદ્ધતિ અરિહંત ભગવાન મને સંસારનું ભ્રમણ દુઃખ મટાડવાને શરણ ભૂત હો. ॥ ૧૩ ॥

રાયસિરિમવકાસિતા, તવચરણં દુઘ્ચરં અણુચરિ-
 ત્તા ॥ કેવલસિરિમરહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ:-રાજ્યની લક્ષ્મી ત્યાગ કરીને અને થોડા પરાક્રમવા-
 લા પ્રાણીને દુઃખે કરાય એવા તમ અને ચારિત્રને સેવીને તેના બલે જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોઢનીય, અને અંતરાયરૂપ ચાર ઘાતી-
 કર્મનો મૂલ્યથી ક્ષય કરી કેવલજ્ઞાનરૂપ આત્માના સ્વાભાવિક ગુણની લક્ષ્મીને પામવાને યોગ્ય (પામેલા) પદ્ધતિ અરિહંત ભગવાન આ સં-
 સારરૂપ વંદીશ્વાનામાંથી મને કાઢવાને માટે શરણ ભૂત થાઓ ॥ ૧૪ ॥

ધુઙ્ગવંદનમરહંતા, અમરિંદ-નરિંદ-પૂઅમરહંતા-
 ॥ સાસયસુહમરહંતા, અરિહંતા હુંતુ મમ સરણં ॥ ૧૫ ॥

ભાવાર્થ:-વચનથી કમગતી મૃતિ અને ગરીબી કરાતા વંદનને

અમરિંદ-નરિંદ-મુણિંદ, -વાંદિઅં વંદિઅં મહા-
વીરં ॥ કુસલાણુવાંધિવંધુર, મધ્યયણં કિત્તઙ્ગસ્સામિ ૧૧।

ભાવાર્થ:-દેવતા તથા તેમના ચોસઠ ઇંદ્ર; મનુષ્ય તથા તેમના
ઇંદ્ર, ચક્રવર્તિ આદિ; મુનિ મહારાજ તથા તેમના ઇંદ્ર, શ્રુત કેવલી
આદિ એ વધાએ જેમની સ્તવના કરેલી છે તેવા મહાવીરસ્વામિ ભગ-
વાનને વંદના કરી સમાધિ મરણ થવાના કારણભૂત હોવાથી મોક્ષને
પમાડનાર અને એટલા માટેજ શ્રેષ્ઠ એહયું ચડસરણ નામનું અધ્યયન
(પયન્નો) હું કહીશ એમ મહાવીર ભગવાનના સુદ શિષ્ય વીરભદ્ર
મુનિ મહારાજ પ્રતિજ્ઞા કરે છે. ॥ ૯ ॥

પંગલ કથા પછી આ પયન્નામાં શું કહેવાનું તે એક ગાથાએ વતાવે છે.

ચડસરણગમણ દુક્કડ, -ગરિહા સુકડાણુમોયણા
ચેવ ॥ એસ ગણો અણવરયં, કાયવો કુસલહેડ ત્તિ ૧૦।

ભાવાર્થ:-અરિહંત સિદ્ધ સાધુ અને કેવલીનો કહેલો ધર્મ, એ
ચાર વસ્તુનું શરણ કરવાની રીતિ વતાવવા રૂપ પહેલો અધિકાર ૧.
જેને પાપકાર્યો આત્માને અશુદ્ધપરિણતિમાં વર્તતાં થકાં કરેલા હોય
તેની નિંદ્રા કરવા રૂપ ત્રીજો અધિકાર ૨. અને આત્માના સ્વાધ્યા-
યિક ગુણના અંશમાં સ્થિર થઇને જે જે ધર્મ સંબંધિ કાર્યો કરેલાં
હોય તે સંબંધિ મનમાં દર્પ કરવારૂપ ત્રીજો અધિકાર ૩. એ રીતે
આ પયન્નામાં ત્રણ અધિકાર કહેવાના છે તે ત્રણે અધિકાર પોક્ષ પ-
માડવામાં કારણ ભૂત છે માટે સમાધિમરણથી મોક્ષને ઇચ્છનાર મા-

ઓસરણમવસરિત્તા, ચટતીસં અડસણ નિસેવિ-
ત્તા ॥ ધમ્મકહં ચ કહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૧૮ ॥

ભાવાર્થ:-વૃષાનિકાદિ ચારે પ્રકારના દેવતાઓ, રંગેલું સમ-
વસરણ તેને શોભાવાને (તેમાં વેળીને) અને ચોર્ચાશ અતિગયને
સેવાને (ચોર્ચાશ અતિગય સદિત છતાં) ધર્મ કથાને કહેનાર એવા
અરિહંત ભગવાન મારા અનાદિકાલના અજ્ઞાનને નાશ કરવા માટે શ-
રણભૂત થાઓ ॥ ૧૮ ॥

एगाइ गिरा णेगे, संदेहे देहिणं समं चित्ता ॥

તિહુઅળમણુસાસંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૧૯ ॥

ભાવાર્થ:-એક વચને કરીને સુર અસુર મનુષ્ય તિર્યંચરૂપ પ્રાણી-
ઓના સંદેહને એક કાલે છેદીને (જેમ એક રાજાએ પોતાની વ્રણ
સ્ત્રીઓને અનુક્રમે જલ, ગાયન, અને શિકાર માગ્યાં છતાં એક ‘સર’
નથી એટલા માત્ર વચને કરી વ્રણે સ્ત્રીઓનું સમાધાન કર્યું તેમ) વ્રણે
જગતને સમ્યવત્વ, દેશવિરતિ, સર્વ વિરતિનું સ્વરૂપ વતાવવારૂપ
જિણા (ધર્મોપદેશ) ને આપતા એવા અરિહંત ભગવાન મને શર-
ણ દો ॥ ૧૯ ॥

वयणामण्ण भुवणं, निद्धावंता गुणेसु ठावंता ॥

જિઅલોઅમુદ્ધરંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૨૦ ॥

ભાવાર્થ:-ભુવ તરસ પીઢા આદિક દૂષણોનો નાશ કરનાર,
વચનરૂપ અમૃતે કરી જગતને શાંત (સંતોષવાળા) કરતા તેમજ જ-

ઓસરણમવસરિત્તા, ચડતીસં અંડસે નિસેવિ-

ત્તા॥ ધમ્મકહં ચ કહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં॥૧૮

ભાવાર્થ:-૧માનિકઆદિ ચારે પ્રકારના દેવતાઓ રચેલું સમ-
વસરણ તેને શોભાવીને (તેમાં વેશીને) અને ચોત્રીશ અતિશયને
સેવીને (ચોત્રીશ અતિશય સહિત છતાં) ધર્મ કથાને કહેનાર પંદરવા
અરિહંત ભગવાન મારા અનાદિકાલના અજ્ઞાનને નાશ કરવા માટે શ-
રણભૂત થાઓ ॥ ૧૮ ॥

પગાઈ ગિરા જેગે, સંદેહે દેહિણં સમં ટિત્તા ॥

તિહુઅણમણુસાસંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં॥૧૯ ॥

ભાવાર્થ:-૧૬ વચને કરીને સુર અસુર મનુષ્ય તિર્યચરુપ પ્રાણી-
ઓના સંદેહને ૧૬ કાલે છેદીને (જેમ ૧૬ રાજાએ પોતાની વ્રણ
સ્ત્રીઓએ અનુક્રમે જલ, ગાયન, અને શિકાર માગ્યાં છતાં ૧૬ “સર”
નથી પટલા માત્ર વચને કરી વ્રણે સ્ત્રીઓનું સમાધાન કર્યું તેમ) વ્રણે
જગતને સમ્યક્ત્વ, દેશવિરતિ, સર્વ વિરતિનું સ્વરુપ યતાવચારુપ
શિક્ષા (ધર્મોપદેશ) ને આપતા પંદરવા અરિહંત ભગવાન મને શર-
ણ હો ॥ ૧૯ ॥

વચણામણ્ણ ભુવણં, નિદ્ધાવંતા ગુણેસુ ઠાવંતા ॥

જિઅલોઅમુદ્ધરંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૨૦ ॥

ભાવાર્થ:-શુભ નરસ પીટા આદિક દૂષણોનો નાશ કરનાર,
વચનરુપ અમૃતે કરી જગતને શાંત (મંત્રાપવાલ) કરના તેમજ જ-

હવે વીજું સિદ્ધનું શરણ જેવાં મીતે અંગીકાર કરું તે વતાવવાને
વિગમી ગાથા કહે છે.

અરિહંતસરણમલસુદ્ધિ, -લઙ્ગસુવિસુદ્ધસિદ્ધવહુ-
માણો ॥ પણયસિરરડયકરકમલ, -સેહરો સહરિસં
ભણઈ ॥ ૨૩ ॥

ભાવાર્થ:-અરિહંત ભગવાનનું શરણ કરવામાં થયેલા શુદ્ધ અધ્ય-
વસાયથી પ્રાપ્ત થયેલાં કર્મરૂપ મેલની શુદ્ધિ કરી જેણે સિદ્ધોને
વિશે અતિવિશુદ્ધ વહુ માન પ્રાપ્ત થયેલું છે, જેણે નમેલા પોતાના મસ્ત-
કમાં હાથરૂપ કમલનો શેખર (ઢોડાની શાકૃતિરૂપ અંજલિ) કર્યો
છે, એવો હંલુકર્મી પ્રાણી આગલ કહેવાશે તેવી પ્રકારે હર્ષ સહિત
છતો સિદ્ધનું શરણ કહે. ॥ ૨૩ ॥

હવે કેવી રીતે સિદ્ધના ગુણોની સ્તવના કરતો થકો સિદ્ધનું
શરણ કરે તે છ ગાથાએ ફરી વતાવે છે.

કમ્મઠ્ઠલક્કયાસિદ્ધા, સાહાવિઅનાણદંસણસામિદ્ધા
॥ સવ્વઠ્ઠલક્કિસિદ્ધા, તે સિદ્ધા હુંતુ મે સરણં ॥ ૨૪ ॥

ભાવાર્થ:-આઠ કર્મના ક્ષયે કરી ત્રણ જગતમાં પ્રસિદ્ધિ પામેલાં
તાર્થ સિદ્ધ આદિ ભેદરૂપે, આશરણ રહિત આત્માના સહજ ગુણરૂપ
જ્ઞાન દર્શનચારિત્રરૂપ સમૃદ્ધિવાલા, જેઓએ આત્માની સિદ્ધિ કરવાને
રેતુભૂત જ્ઞાનાદિક ગુણોએ કરી આત્મિક સર્વ પ્રયોજનોની પ્રાપ્તિ સિદ્ધ
કરી છે, એવા તે સિદ્ધશિલામાં રહેલા સિદ્ધો ભવભ્રમણ કરતાં થતી
અસ્થિરતાથી થતાં દુઃસ્વોથી વતાવવાને માટે શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૪ ॥

(નાશ કર્યો છે) વ્યુચ્છિન્ન ક્રિયાર્જનિવૃત્તિ નામના શુભધ્યાનના ચોથાપાચારૂપ સંપૂર્ણ ધ્યાનરૂપ અગ્નિજ્વલ જેમણે સંસારરૂપી યોજને વાલી નાંચ્યું છે, ગણથરાદિક અગર હ્રદયસ્થ તીર્થકરાદિક યોગીશ્વરોજ્જ્વલ નમસ્કારધ્યાનાદિકદ્વારાજ આશ્રય કરવા યોગ્ય મોક્ષાધિલાપિ ભવ્ય પ્રાણિઓજ્જ્વલ સ્મરણ કરવા યોગ્ય, ઇહવા સિદ્ધો આત્મિક ગુણોને સ્થિર કરવા દ્વારે શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૭ ॥

પાવિઅપરમાણંદા, ગુણનીસ્સંદા વિદીન્નભવકંદાઃ ॥
લહુર્દકયરવિચંદા, સિદ્ધા સરણં સ્વવિઅંદંદા ॥ ૨૮ ॥

ભાવાર્થ:—હંમેશ હર્ષિત હોવાથી જેમણે પોતાના આત્માને ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાનંદ પમાડ્યો છે, જ્ઞાનાદિક ગુણોનું માલખણભૂત સાર જેમની અંતર રહેલો છે, મોહનીયઆદિ કર્મરૂપ સંસારનો કંદ જેમણે મૂલથી નાશ કરેલો છે, લોક અલોક સમગ્રને પ્રકાશ કરનાર કેવલજ્ઞાનના પ્રકાશે કરી જેમણે સૂર્ય ચંદ્રમાને અલ્પમભાવવાલા કરી દીધા છે, સર્વથા કષાયરહિત હોવાથી જેમણે યુદ્ધ આદિરૂપ કલેશનો નાશ કર્યો છે, ઇહવા સિદ્ધભગવાન સંસારસમુદ્રથી તારી અક્ષય પદમાં પહોંચાડવાને શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૮ ॥

ઉવલદ્વપરમવંભા, દુલ્લહંભા વિમુક્કસંરંભા ॥
શુવંભાધરધરણ્યવંભા, સિદ્ધા સરણં નિરારંભા ॥ ૨૯ ॥

ભાવાર્થ:—કેવલજ્ઞાનરૂપ ઉત્કૃષ્ટજ્ઞાન જેમણે પામેલું છે, દુઃખે પામવાને ક્ષય ઇહવા મોક્ષપદની પ્રાપ્તિરૂપ લાભ જેમણે મેળવ્યો

કર્યો છે) વ્યુચ્છિન્ન ક્રિયાઽનિવૃત્તિ નામના શુભધ્યાનના
 તાપાયારૂપ સંપૂર્ણ ધ્યાનરૂપ અગ્નિ એ કરી જેમણે સંસારરૂપી થી-
 વાલી નાંચ્યું છે, ગણધરાદિક અગર છદ્મસ્ય તીર્થકરાદિક યો-
 ગરો એ નમસ્કારધ્યાનાદિકદ્વારા એ આશ્રય કરવા યોગ્ય મોક્ષાભિ-
 પિ ભવ્ય પ્રાણિઓ એ સ્મરણ કરવા યોગ્ય, એવા સિદ્ધો આત્મિક
 ણોને સ્થિર કરવા દ્વારે શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૭ ॥

પાવિઅપરમાણંદા, ગુણનીસ્તંદા વિદીન્નભવકંદાઃ ॥
 ઝહુર્ઙકયરવિચંદા, સિદ્ધા સરણં સ્વવિઅદંદા ॥ ૨૮ ॥

ભાવાર્થ:—દંમેશ દર્પિત હોવાથી જેમણે પોતાના આત્માને ઉત્કૃષ્ટ
 જ્ઞાનંદ પમાડ્યો છે, જ્ઞાનાદિક ગુણોનું માલ્લખભૂત સાર જેમની અં-
 દર રહેલો છે, મોહનીયઆદિ કર્મરૂપ સંસારનો કંદ જેમણે મૂલથી
 નાશ કરેલો છે, લોક અલોક સમગ્રને પ્રકાશ કરનાર કેવલજ્ઞાનના
 પ્રકાશે કરી જેમણે મૂર્ચ્ ચંદ્રમાને અલ્પપ્રભાવવાલા કરી દીધા છે,
 સર્વથા કપાયરહિત હોવાથી જેમણે યુદ્ધ આદિરૂપ ક્લેશનો નાશ
 કર્યો છે, એવા સિદ્ધભગવાન સંસારસમુદ્રથી તારી અક્ષય પદમાં
 પહોંચાડવાને શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૮ ॥

ઉવલહ્લપરમવંભા, દુલ્લહ્લંભા વિમુક્તસંરંભા ॥
 સુવળધરધરણાવંભા, સિદ્ધા સરણં નિરારંભા ॥ ૨૯ ॥

ભાવાર્થ:—કેવલજ્ઞાનરૂપ ઉત્કૃષ્ટજ્ઞાન જેમણે પામેલું છે, દુઃસ્વે
 કરાને પામવાને શક્ય એવા મોક્ષપદની પ્રાપ્તિરૂપ લાભ જેમણે મેલ્યો

ભાવાર્થ:-પૃથ્વીકાય, અપ્કાય, તેડકાય, વાડકાય, વનસ્પતિ-
કાય, વસકાય એ રીતનો છ જાવનિકાંયરૂપ લોકનો વધ, મનવચન
કાયાએ, નહીં કરનાર, નહીં કરાવનાર, તેમજ નહીં અનુમોદનાર
હોવાથી જીવલોકના વંધુ, નરકતિર્યંચાદિદુર્ગતિરૂપ સમુદ્રના (દુર્ગતિ
મેલવવાના હેતુભૂત કર્મને વાંધવાના કારણ જે આશ્રવ તેનો ત્યાગ
કરવાથી) પાર પામનાર, આપર્ણપથિ પ્રમુખ ચતુ પ્રકારની લબ્ધિ
યુક્ત હોવાથી મહાઅતિશયવંત, તેમજ જ્ઞાનાદિકગુણોએ કરી મોક્ષ
સુખને સાધનાર એવા સાધુઓ મોક્ષસાધનમાં સહાય કારવા દ્વારે
મને શરણભૂત હો. ॥ ૩૧ ॥

કેવલિણો પરમોહી, વિડલમર્દ સુઅહરા જિણમયંમિ ॥

આયરિયડવજ્ઞાયા, તે સવે સાહુણો સરણં ॥ ૩૨ ॥

ભાવાર્થ:-મત્યાદિકજ્ઞાનની સહાયરહિત, વાતિકર્મના ક્ષયથી
ઉપજેલું, સર્વ દ્રવ્યગુણપર્યાય વિષય કેવલજ્ઞાન, જેમને છે એવા કે-
વલી, જે જ્ઞાન પામ્યા પછી અંતર્મુહતે કરી કેવલજ્ઞાન નિથે પ્રાપ્ત થાય
છે એવા જે પરમાવધિજ્ઞાન તે જ્ઞાનવાલા, વિપુલમતિ નામનો મનઃ
પર્યં જ્ઞાનનો જે ભેદ તે વાલા, (વિપુલમતિ ગ્રહણ કરવાએ કરી
ઋણમતિ મનઃપર્યંજ્ઞાનવાલા પણ લેવા) દશવૈકાલિકઆદિ કાલિ-
કથ્રુત, ઉત્તરાધ્યયનાદિક ઉત્કાલિકથ્રુત, આચારાંગાદિ વારાંગરૂપ
અંગપ્રવિદ્થ્રુત અને ઉવવાઈ પ્રમુખ ઉપાંગરૂપ અનંગપ્રવિદ્થ્રુતને ધારણ
કરનાર થ્રુતચરો, તેમજ જિનમતને વિષે રહેલા જ્ઞાનાચાર આદિ પાંચ
આચારને વ્યવસ્થાપન થઈને તેને પાંચ આચારના પ્રાલનાર, પ્રદ્ય

ઓના વચનનું મધુરપણું છે એવા ક્ષીરાશ્રવ લલ્લિવાલા સાધુ, સાકરના સરસું જેઓના વચનનું માધુર્ય છે એવા મધ્વાશ્રવ લલ્લિવાલા સાધુ, ગમે તે એક ઇન્દ્રિયથી વધી ઇન્દ્રિયના વિષય જે લલ્લિના વલ્લથી ગ્રહણ થઈ શકે એવી, અથવા શરીરના અવયવોએ કરી ચક્રવર્તિના લલ્લકરના પડાવમાં પ્રત્યેક પ્રત્યેક ભિન્ન શબ્દાદિ જેના વલ્લથી જાણી શકે એવી સંભિન્નશ્રોતો નામની લલ્લિવાલા સાધુ, ગુપ્ત કોઠારમાં નાંચેલું ધાન્ય જેમ વગડ્યા વિના સારી સ્થિતિમાં રહે તેમ જે લલ્લિના વલ્લથી ગ્રહણ કરેલા સૂત્ર અને અર્થો આત્મામાં સ્થિર રહી શકે છે એવી કોષ્ઠયુદ્ધિ નામની લલ્લિવાલા સાધુ, જંઘાચારણ લલ્લિ (જેનાવલ્લથી તીર્છાલોકમાં છતાં એક ઉત્પાતે કરી રુચકવરદ્વીપ પ્રતે જઈ શકાય અને આવતાં પેહેલા ઉત્પાતે નંદીશ્વરદ્વીપ આવી ચીજે ઉત્પાતે જ્યાંથી ગયા હોય તે સ્થળે આવી શકાય છે. ઉર્દ્ધ્વલોકમાં પેહેલા ઉત્પાતે પાંડકવન નામના મેરુપર્વત ઉપર રહેલા વન પ્રતે જઈ, આવતાં એક ઉત્પાતે નંદનવને આવી ચીજા ઉત્પાતે જ્યાંથી ગયા હોય ત્યાં આવી શકાય છે.) અને વિશ્વાચારણલલ્લિ (જેના વલે તીર્છા જતાં પેહેલા ઉત્પાતે માનુષોત્તર જઈ ચીજે ઉત્પાતે નંદીશ્વર દ્વીપ જઈ પછી એક ઉત્પાતે ગયા હોય ત્યાં આવી શકાય છે તથા ઉર્દ્ધ્વજતાં પેહેલા ઉત્પાતે નંદન વને જઈ ચીજા ઉત્પાતે પાંડકવને પહોંચી ત્યાંથી આવતાં એકજ ઉત્પાતે જ્યાંથી ગયેલા ત્યાં આવી શકે એવી) વાલા સાધુ, વૈક્રિયલલ્લિથી નાના પ્રકારનાં રૂપો ચિત્કુર્વા તેને આત્મા જંઘુદીપને પણ જે ભરી આપે એવી વૈનિશ્વરવાલા

સંતાપ વિના થનારું જે મોક્ષ સુખ તેના અભિલાષી, દમદંતકૃષિણ
જેવી રીતે યુષ્ઠિષ્ઠિરાદિકના મનને સંતોષ ઉપજાવ્યો તેવી રીતે સત્પુ-
રુષોના મનને આનંદ ઉપજાવનાર, અન્ય સર્વ સંસાર સંબંધી કાર્ય
તજેલાં હોવાથી એક આત્માને હિતકારિ ક્રિયાઓમાંજ જેમને રતિછે
एवम् આત્માનંદો મુનિઓ મને શરણભૂત હો. ॥ ૩૬ ॥

મિહિઅવિસયકસાયા, ડગ્ગિઅઘરઘરાણિસંગસુહસાયા
અકલિઅહરિસાવિસાયા, સાહુ સરણં ગયપ્રમાયા ॥ ૩૭ ॥

ભાવાર્થ:-પાંચ ઇન્દ્રિયના ત્રેવીશ વિષયમાં આસક્તિ નહીં કર-
વાથી જેમણે વિષયોને દૂર કર્યા છે અને ક્રોધાદિક કપાયના ઉદયને
રોકવાથી જેમણે કપાયો દૂર કરેલા છે ઘર અને સ્ત્રી સંબંધથી મોઢી
પ્રાણીઓની દૃષ્ટિ થનાર ધુલ્લ સંબંધી સુખ તેનો સ્વાદ જેમણે ત-
જ્યો છે. જેમણે ઇષ્ટ વસ્તુના સમાગમ વચ્ચે દ્વેષ કર્યો નથી, અને
અનુપયોગાદિ પ્રમાદે કરી રહિત एवम् સાધુ મને શરણભૂત હો. ૩૭
हिंसाइदोससुन्ना, कयकारुन्ना सयंभुरुप्पन्ना ॥

अजरामरपहखुन्ना, साहु सरणं सुकयपुन्ना ॥ ३८ ॥

ભાવાર્થ:-હિંસાદિ (આદિ શબ્દથી અસત્ય, ચોરી, મૈથુન,
પરિગ્રહ) દોષો કરીને રહિત સર્વ જીવોના દુઃખનો નાશ કરવાની
સુદ્ધિરૂપ કૃપાલુપણું જેમણે સર્વ જીવોને વિષે કર્યું છે. સ્વયમેવ સમ્ય-
ક્ત્વને જ્ઞાન જેમણે ઉપજ્યું છે, વૃદ્ધ અવરથા અને મરણ ડયાં નથી
જે મોક્ષ તેનો સિદ્ધાંતરૂપ માર્ગ તેમાં અભ્યાસવાળા (પ્રવચનના ઉત્તમ

હેતુ માટે તેઓને પણ સાધુનું કાર્ય કરવાથી સાધુ કહેવાય. તે હેતુ માટે સાધુનું ઉચ્ચારણ કરવાએ કરી ગ્રહણ કરેલા અતીતમાં થયેલા, વર્તમાને વર્તતા અને ભવિષ્યમાં થનાર એવા તે ત્રિકાલવર્તિ સાધુ-ઓનું મને શરણ હો. ॥ ૪૦ ॥

એ પ્રકારે ત્રીજું શરણ કહ્યું. હવે ધર્મનું શરણ કરવારૂપ ચોથું શરણ કહે છે.

પંડિવન્નસાહુસરણો, સરણં કાઠં પુણોવિ જિણધમ્મં ॥

પહરિસરોમંચપવંચ, —કંચુઆંચિઅતણુ ભણઙ્ ॥ ૪૧ ॥

ભાવાર્થ:—જેણે પૂર્વે કહેલા પ્રકારે સાધુનું શરણ અંગીકાર કરેલું છે એવા સાધુ સાધ્વી શ્રાવક કે શ્રાવિકારૂપ કોઈ પણ જીવ ફરી પણ વળી જિન ધર્મનું શરણ કરવા માટે મનમાં થયેલા પ્રકૃષ્ટહર્ષના વલયા થયેલો જે રોમરાજિના વિકસ્વરપણાનો સમૂહ તેરૂપ વસ્તરે કરી શોભાયમાન શરીર છે જેનું એવો થયો છતો આગલ કહેવાશે એ પ્રકારે કહે. ॥ ૪૧ ॥

પવરસુકણ્હિ પત્તં, પત્તેહિવિ નવરિ કેહિવિ ન

પત્તં ॥ તં કેવલિપન્નત્તં, ધમ્મં સરણં પવન્નોહં ॥ ૪૨ ॥

ભાવાર્થ:—અતિ ઉત્તમ પુણ્યે કરી પ્રાપ્ત થયેલો, બ્રહ્મદત્તચક્રવર્તિશ્રાદ્ કેટલાક ભાગ્યશાલિ પુરુષોએ પણ નહીં પામેલો, કેવલજ્ઞાને કરી સમસ્ત ભાવો જેમણે આપેલા છે, એવા કેવલિ ભગવાને ઉપદેશેલો એવા જે શ્રુત અને ચારિત્રરૂપ ધર્મ તેને હું શરણરૂપે અંગીકાર કરું. ॥ ૪૨ ॥

ભાવાર્થ:-અતીત, અનાગત અને વર્તમાનરૂપ ત્રણે કાલમાં અર્થ થકી દ્વાદશાંગીનો નાશ નહિ હોવાથી અવિનશ્વર, જન્મજરામરણ અને સૈકડોગમે વ્યાધિઓનું સમાવનાર, સર્વ ભાવરોગોને નાશ કરનાર હોવાથી અમૃતની પેઠે સર્વ લોકોને અભીષ્ટ એહવા દ્વાદશાંગરૂપ શ્રુતધર્મના શરણને હું અંગીકાર કરુહું. ॥ ૪૫ ॥

પસમિઅકામપ્પમોહં, દિટ્ઠાદિટ્ઠેસુ નકલિયવિરોહં ॥
શિવસુહફલચ-સમોહં, ધમ્મં સરણં પવન્નોહં ॥ ૪૬ ॥

ભાવાર્થ-વિકાર થકી થતો ઉન્માદ જેણે અતિશયે શમાવ્યો છે, દૃષ્ટ અને અદૃષ્ટ (અતિપ્રિય) પદાર્થને વિષે વિપરીત પ્રરૂપણારૂપ વિરોધ જેમાં પ્રાપ્ત થયેલો નથી. મોક્ષના સુખરૂપ ફલને આપનાર, અને મોક્ષસુખરૂપ ફલ આપવા થકીજ સફળ એહવા ધર્મને શરણરૂપે હું અંગીકાર કરુહું. ॥ ૪૬ ॥

નરયગ્ગમણરોહં, ગુણસંદોહં પવાઈનિક્કોહં ॥
નિહણિયવમ્મહજોહં, ધમ્મં સરણં પવન્નોહં ॥ ૪૭ ॥

ભાવાર્થ:-નરકગતિમાં જવાના હેતુભૂત કર્મો ક્ષય કરી આપવાથી નરકગતિમાં થનાર ગમનને રોકનાર ક્ષાંતિ આદિ (આદિ શબ્દથી નિરહંકારપણું, સરલપણું, નિર્લોભપણું, તપ, સંયમ, સત્ય અલ્પવપધિવાળાપણું પરિગ્રહરહિતપણું, વ્રત્તચર્યઆદિ) ગુણોનો સમૂહ જેમાં સમાયો છે, પ્રવલવાદિઓં પળ જેનો ક્ષોભ કરી શકાતો નથી, કામર્તી ઉત્પત્તિમાં હેતુભૂત સંકલ્પને તજવાથી જેણે કામરૂપ

છતાં આભવ અગર પરભવમાં કરેલાં દુષ્કર્મની ગુરુ સમક્ષ નિંદા કરવાઈ કરી પોતાના અશુભ કર્મના ક્ષયને ઇચ્છતો છતો, આગલ કહેવાશે એ પ્રકારે દુષ્કર્મની ગર્હા કરવાને માટે કહે. ॥ ૪૯ ॥

इहभविअ—मन्नभविअं, मित्रत्तपवत्तणं जमहिगरणं ॥

जिणपवयणपडिकुट्टं, दुट्ठं गरिहामि तं पावं ॥ ५० ॥

भावार्थ:—આભવને વિષે હિંસાદિ આશ્રવે કરી કરેલું, પરભવને વિષે મિથ્યાત્વાદિ વંધહેતુએ કરેલું, કુતીર્થીઓ અને તેઓના દેવતા-દિના આદરસત્કાર પૂજાદિક મિથ્યાત્વ પ્રવર્તનથી, તલાવઆદિક સ્વોદાવવાથી તેમજ હલઆદિ શસ્ત્રો વનાવી તે વેચવાથી થયેલું, અન્ય પણ વલી જિનશાસ્ત્રને વિષે જે જે દુષ્ટ પાપ કર્યું હોય તે સર્વની ગુરુ-સાક્ષિક નિંદા કરું. ॥ ૫૦ ॥

સામાન્યે કરીને દુષ્કૃતનોગર્હા કરી હવે વિશેષે કરી તેજ દુષ્કૃતગર્હા કહે છે.

मित्रत्ततमंधेणं, अरिहंताइसु अवन्नवयणं जं ॥

अन्नाणेणं विरइअं, इन्हि गरिहामि तं पावं ॥ ५१ ॥

भावार्थ:—જે મેં મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારે કરી અંધથાણાએ અછતા દૂષણ કહેવાઈ કરી અગિહંતાદિકને વિષે જે અવર્ણવાદનું ઘોલવું અજ્ઞાને કરી કર્યું હોય, કરાવ્યું હોય, અનુમોદ્યું હોય, અતીત કાળમાં વર્તમાનમાં અગર ભવિષ્યમાં ઘીનું પણ જે પાપ જિનેશ્વરભગવાનના તેમ તેમના શાસનના શત્રુપણાદિકે કરી લાગ્યું હોય તે પાપની હમણાં

મ વીજાના દુઃખનો નાશ કરવો તે કરુણા, વીજાના સુખને વિષે
સંતોષ (અનાર્પ્યાભાવ) તે પ્રમોદ, વીજાના અનિવાર્ય દોષોને વિષે
વેપેક્ષા તે માધ્યસ્થ્ય) ના વિષયભૂત જીવ તેઓને પણ પરિતાપનાદિ
દુઃખ કરવાઈ કરી જે પાપ કર્યું હોય તે સર્વ પાપને હમણાં વિવેકવંત
થયો છતો હું નિંદુછું. ॥ ૫૩ ॥

દુઃપ્રકૃતગર્હારૂપ વીજા અધિકારની સમાપ્તિ વતાવતો થકો જે
કહે તે વતાવે છે,

જં મળવયકાણહિં કથ, - કારિઅઅણુમઈહિં આચરિઅં ॥
ધમ્મવિરુદ્ધમસુદ્ધં, સઘં ગરિહામિ તં પાવં ॥ ૫૪ ॥

ભાવાર્થ:-રાગદ્વેષ અને અજ્ઞાનાદિના વશપણાર્થીજે ધર્મથી વિરુદ્ધ
આત્માની અશુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરનાર, પાપ, મન વચન અને કાયાઈ કરી
કરવા કરાવવા અનુમોદવા દ્વારં કર્યું હોય તે સર્વ પાપની ગુરુ સમક્ષ
નિંદા પૂર્વક આલોચન કરુછું. ॥ ૫૪ ॥

દુઃપ્રકૃતની ગર્હા કરવારૂપ વીજો અલિકાર કયો, હવે સુકૃતની
અનુમોદનારૂપ વીજો અધિકાર કેવી અવસ્થાવાલો થઈ કરે તે દર્શા-
વવાને માટે કહે છે.

અહ સો દુક્કડગરિહાં, - દલિત્તકડદુક્કડો ફુડં મળાઈ ॥
સુકુડાનુરાયસમુદ્ગત્ત, - પુત્તપુલયંકુરકરાલો ॥ ૫૫ ॥

ભાવાર્થ:-હવે વીજા અધિકારમાં કરેલી પોતાના દુષ્કર્મની
નિંદાર્થી જેણે પૂર્વે કરેલા તીવ્ર પાપકર્મો ક્ષય કર્યો છે અને તેથીજ

રતિ, અને જિનેશ્વર ભગવાને કહેલા તત્વોનું સમ્યક્પ્રકારે સદ્ન કર-
વારૂપ જે સર્વ સમ્યક્તત્ત્વંતરું સમક્ષિત એ સર્વ ગુણોની હું અનુમોદના
કરુંછું. ॥ ૫૬—૫૭ ॥

હવે અનુમોદનાને યોગ્ય સર્વ પદાર્થનો સંગ્રહ કરતા થકા કહેછે.
અહવા સઘંત્રિઅ વીઅ,—રાયવયણાણુસારિ જં સુકડં ॥
કાલત્તણ્ણવિ તિવિહં, અણુમોણ્ણમો તયં સઘં ॥ ૫૮ ॥

ભાવાર્થ:—અથવા સર્વ જે મન વચન કાયાએ કરી કરવા કરા-
વવા અને અનુમોદવા દ્વારે વીતરાગના વચનને અનુસારિ સુકૃત અત્તી-
તમાં કર્યું હોય તે ત્રણે કાલમાં પણ અમે તે સર્વ સુકૃતની અનુમોદના
કરીએ છીએ. ॥ ૫૮ ॥

આ રીતે સુકૃતની અનુમોદનારૂપ ત્રીજો અધિકાર પણ કશો.
હવે ચાર શરણાદિ કરવાથકી જે ફલ થાય તે વતાવે છે.

સુહપરિણામો નિચ્ચં, ચડસરણગમાઈ આયરં જીવો ॥
કુસલપયડીઝ વંધઈ, વદ્ધાઝ સુહાણુવંધાઝ ॥ ૫૯ ॥

ભાવાર્થ:—નિરંતર શુભ અધ્યવસાય સહિત છતો જે સાધુઆદિ
જીવ ચાર શરણનો અંગીકાર, દુષ્કૃતની ગર્હા, અને સુકૃતની અનુ-
મોદનાને આચરે છે. તે જીવ પુણ્ય પ્રકૃતિઓને વાંધે છે, અને પેહેલા
કાલમાં જે અશુભ અનુવંધવાલી પ્રકૃતિઓ વાંધી હોય તે સર્વને શુભ
અનુવંધવાલી કરે છે. ॥ ૫૯ ॥

મંદણુભાવા વદ્ધા, તિવ્વણુભાવાઝ કુણઈ તા ચેવ ॥
અસુહાઝ નિરણુવંધાઝ, કુણઈ તીવ્વાઓ મંદાઓ ॥ ૬૦ ॥

देव, मनुष्य, तिर्यच अने नारकी गति चार अंगवाला संसारनुं छेदन
(आत्यंतिक विनाश) न कर्युं अहो ! केटलुंवधुं खेदकारक ! ते
माणसे चितामणिरत्न तुल्य पोतानो जन्म वृथा दारि दीधो. ॥६२॥

प्रस्तुत चउसरण अध्ययनी समाप्ति करता थका बतावे छे.

इअ जीव पमायमहारि,वीर भइंतमेयमज्झयणं ॥

झाएसु तिसंझमवंझ,—कारणं निव्वुइसुहाणं ॥ ६३ ॥

भावार्थ:—आ पयन्नामां पूर्वे कहेला प्रकारे प्रमादरूप चउदपूर्वधरोने
पण निगोदमां अनंतकाल परिभ्रमण कराववामां समर्थ होवाथी महा
शत्रु, तेनो जय मेलववाने सुभट समान मोक्षपदने पमाडनार अने
मोक्षना सुखोनुं अवंध्य कारणभूत एवा ए अध्ययनुं हे जीव तुं
त्रिकाल ध्यान कर. ॥ ६३ ॥

॥ इति श्रेयोस्तु लेखकवाचकानां ॥

॥ आउरपच्चख्खाणपइन्नयं वीरभट्टकयं ॥

आ पयन्नानी विधि वण आंचिल करीने भणवानी छे.

॥ मंगलाचरणम् ॥

मुनिसुव्रतजिनराजं, नत्वा स्मृत्वा च गुपुपदद्वंद्वं ॥
आउरप्रत्याख्याने पर्यायादित्रयं वच्मि ॥ १ ॥

आ आउरपच्चख्खाण पयन्नाण करी वीरभट्ट मुनिनहागज सर्व
आयुष्यना माग्भूत अंग्य अरण्यानुं आगमन करेता हवा. भक्तप-
रिशा भने चतुःशरणयां मंगल करेनुं होवार्थी आ पयन्ना करेतां नुं
मंगलाचरण करेनुं नर्था. ॥ १ ॥

जेननामनया राज्यराज मरण, राज्य मरण, राज्य वंदित मरण,
वंदित मरण भने वंदित वंदित मरण, न प्रकारे मरण कदां छे, जे-
माना राज्यवर्द्धनमरणनुं एकरा करवा माटे प्रथम प्रथम माथा
कर छे

देमिहदेमिहो मम्महिर्द्धा मग्निज्जो जो जीयो ॥

नं होइ राज्यवर्द्धि मरण जिनमात्मने भजियं ॥ १ ॥

ભાવાર્થ:—જે જીવ, અર્જાવ, પુણ્ય, પાપ, આશ્રવ, સંવર, નિર્જરા, વંધ, મોક્ષરૂપ નવ તત્ત્વની અથવા દેવ, ગુરુ, ધર્મરૂપ ત્રણ તત્ત્વના અથવા સ્વપર સ્વરૂપની સદ્ગુણાદ્ય કરી સમ્યક્ત્વવંત જીવ પૃથ્વી આદિક લઘુકાયની હિંસામાર્થી દેશ જે ત્રસ હિંસા, તેનો એકદશ જે મારવાની શુદ્ધિ નિરપરાધી જીવના નિરપેક્ષપણે હિંસા, તેથી તથા જુદું ચોલવા આદિકથી નિવૃત્તિ પામ્યો છતો મરે તે મરણ જૈનશાસનને વિષે પૂર્વે કહેલાં (અભિગૃહીત મિથ્યાત્વિને થનારું ચાલ ચાલ મરણ, ઉપશમમાં તત્પર મિથ્યાદૃષ્ટિને થનારું ચાલ મરણ, અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ તથા દેશવિરતિને થનારું ચાલ પંડિત મરણ, છદ્મસ્થ સાધુને થનારું પંડિત મરણ અને કેવલિને થનારું પંડિત પંડિત મરણ રૂપ) પાંચ મરણ માંહેલું ચાલપંડિતમરણ કહેલું છે. ॥ ૧ ॥

જૈનશાસનમાં યતિધર્મ કે પ્રકારનો કશો છે, દેશ થકી અને સર્વ થકી તેમાંના દેશયતિધર્મવાલાને દેશવિરતી કહેવામાં આવે છે. તે દેશવિરતીનાં ચાર વ્રત છે. તે કહેવાને માટે ગ્રંથકાર વીર્જી ગાથા કહે છે:—

પંચ યં અણુવ્યાદં, સત્તત્ત ॥ સસ્કાત્ત દેસ-જહ-ધમ્મો ॥
સંવેણ વ દેસેણ વ, તેણ જુઓ હોઈ દેસજહ ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ:—પાંચ અણુવ્રત અને સાત ચિક્ષાવ્રત એ પ્રકારે જે શ્રાવકનાં ચાર વ્રત કશાં છે, તે મર્વ વ્રતોએ કરી અગર એક કે આઠ વ્રત રૂપ તેના દેશે કરી મહિત પ્રાણી દેશવિરતિ હોય છે. અર્થિયાં

ગુણવ્રતો પણ અભ્યાસ કરવાને યોગ્ય હોવાથી શિક્ષાવ્રતપણે કહેલાં છે. ॥ ૨ ॥

પૂર્વ ગાથામાં કહેલાં ચાર વ્રતોમાંથી પ્રથમના ત્રણ અણુવ્રતોનાં નામ સાથે સ્વરૂપ કહે છે.

પાણવહ મુસાવાણ, અદત્તપરદાર નિયમણેહિં ચ ॥
અપરિમિ ઇછાઓ વિ ય, અણુઘ્વયાઈં વિરમણાઈં ॥૩॥

ભાવાર્થ:—ત્રીંચ અને પાંચ ટંડિય, વ્રણ ચલ. ખામોહ્યામ અને આડ્યારૂપ દમ પ્રાણના વિયોગ કર્યારૂપ પ્રાણના વિનાશ થઈ અને ક્રોધાદિકના વગ થઈ જુદું ચાલ્યારૂપ મયાવાદયઈ, અને વસ્તુના સ્વાર્થ આદિકે નહીં આપેલી વસ્તુના વેચારૂપ પ્રદનાદાન થઈ, અને પરચીઓથઈ નિર્ભયતામ કર્મ. તેમજ ચર્ચ પરિમાણ રહિત સર્વ આકામ કરનાં અનેતગુણી જે દુઃખ તેથઈ પણ નિર્ભય થઈ કરી, પાંચ અણુવ્રત થાય છે. ૧ ત્રીંચ, દ્રવ્યાશ્વિત્ત નયે પ્રામ્ય ને હોવાથી તેનો નાશ થતો નથી, તે સ્વચરણને પ્રાણિયત્વ લમ નહિ નુશ્તનાં માનસર પડું પદ મુશ્યું છે. ॥ ૩ ॥

પાણ વ્રત મોરેણાં પાણ અણુવ્રત શિક્ષાયના માને વ્રત પ્રથમ મા-
લમદયઈ શિક્ષાવ્રતરૂપે કરનાં હતાં, તેમાના વચ્ચે વચ્ચે મુલવ્રત
અને અને તેના પાછળે શિક્ષાવ્રતરૂપે દેશાદરા ક્ષયકામ ચ માયા કર છે
તેં ચ દિશ્તારેમમનં, અણુઘ્વયાઈં જેં ચ વેરમણં ॥
દેશ્તારમામિયં વિ ય, મુલઘ્વયાઈં મરે તાઈં ॥ ૪ ॥

·ભાવાર્થ:-જે દિશાનું પરિમાણ કરવાયે કરી સર્વ દિશામાં થતા સાવચ ન્યાપારોચકી નિવર્ત્યું, તેમજ વલી જે હાસ્ય કુતૂહલાદિરૂપ તથા અધિકરણ શસ્ત્ર અગ્નિ વિપાદિકના આપવારૂપ અનર્થ દંડથકી નિવર્ત્યું, તેમજ દિશા વ્રતનો સંક્ષેપ અને ઉપલક્ષણથકી સર્વ વ્રતોના સંક્ષેપ કરવા રૂપ જે દેશાવકાશિક તે વ્રણે, સર્વ વ્રતોને ગુણ કરનાર હોવાથી ગુણવ્રતો કહેવાય છે. ॥ ૪ ॥

ભોગાણં પરિસંખા, સામાઙ્ય અતિહિસંવિભાગો ય ॥

પોસહાવિહી ડ સવ્વો, ચ્ચરો સિસ્કાઓ વુત્તાઓ ॥૫॥

·ભાવાર્થ:-એકવાર જેનો ભોગ થાય તે અશનપાન આદિ ભોગ કહેવાય છે, ઉપલક્ષણથી ચારંવાર જેનો ભોગ થાય તે સ્ત્રી અલંકારાદિ ઉપભોગ પણ લેવો, તે ભોગોપભોગનું જે પરિમાણ કરવું તે તથા પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષયો સારા અગર સ્વોટા મલ્યા છતાં, તેમાં રાગ દ્વેષની પરિણતિ નહીં કરવારૂપ સામાયિક, તથા પાંચ મહાવ્રતના ધારક મુનિ મહારાજને પોતાને અર્થે ન્યાયોપાર્જિત દ્રવ્યથકી થયેલા અને તેમને કલ્પનીક આહારનું આપવું તે અતિથિસંવિભાગ તથા આત્માના ગુણોની પુષ્ટિ કરનાર જે પૌષ્ઠ તેનો જે સર્વ વિધિ, ૫ ચારે શિક્ષાવ્રત કહેલાં છે ॥ ૫ ॥

દયે કેવી પ્રકારે, ક્યારે, પૂર્વે કહેલા દેશવિરતિ શ્રાવક ચાલ-પંડિત મરણે કરી મરે, તે વે ગાથાએ વતાવે છે.

આસુક્કારે મરણે, અહિન્નાયે અ જીવિઆસાએ ॥

નાણ્હિં વ અમુક્કો, પહ્નિમસંલેહણમકિચ્ચા ॥ ૬ ॥

વેમાણિણસુ કપ્પો, - વગેસુ નિઅમેણ તસ્સ ઉવવાઓ ॥
 નિયમા સિદ્ધાઈ ઉક્કો, - સણ સો સત્તમંમિ ભવે ॥ ૯ ॥

ભાવાર્થ:--વાલ પંડિત મરણે મરેલાં જીવ વાર દેવલોકરૂપ વૈમા-
 નિકને વિષે નિશ્ચયે કરી ઉત્પન્ન થાય છે, અને વધારામાં વધારે પણ
 સાતમા ભવમાં નિશ્ચયે કરી સિદ્ધ થાય છે, વાકી તો કોઈક દલુ-
 કર્મી એકાવતારી પણ હોય છે. ॥ ૯ ॥

દ્વે વાલપંડિત મરણના અધિકારનો સમાપ્તિ સુચવતા થકા
 પંડિત મરણના અધિકારનો પ્રારંભ કરે છે.

इय वालपंडियं होइ, मरण मरिहंतसासणे दिट्ठं ॥
 इत्तो पंडिय पंडिय, - मरणं वुह्णं समासेणं ॥ १० ॥

ભાવાર્થ:--આ પૂર્વે કહ્યું તે પ્રકારે વાલ પંડિત મરણ જિનેશ્વર
 ભગવાનના શાસનને વિષે કહેલું છે. દ્વે હે પંડિત સંક્ષેપથી પંડિત
 મરણ કહીશ ॥ ૧૦ ॥

દ્વે મુનિ મહારાજ ગીતાર્થગુરુ સર્માપે જેવી પ્રકારે પંડિત મરણ
 અંગીકાર કરે તેવી પ્રકારે ગ્રંથકાર ગચ્છપાઠ્યો કહે છે.

इह्यामि भंते उत्तमट्ठं, पडिक्कमामि अइयं पडिक्कमामि ॥
 अणागयं पडिक्कमामि, पच्चुपन्नं पडिक्कमामि.
 कयं पडिक्कमामि कारियं, पडिक्कमामि अणुमोइयं पडि-
 क्कमामि ॥ मिहत्तं पडिक्कमामि असंजमं पडिक्कमामि

कस्तायं पडिक्कमामि पावपओगं पडिक्कमामि मित्रादं-
 सण-परिणामेसु वा इहलोगेसु वा परलोगेसु वा स-
 चित्तेसु वा अचित्तेसु वा पंचसु इंद्रियत्थेसु वा अन्ना-
 णंझाणे १ अणायारं० २ कुदंमणं० ३ कोहं० ४ माणं०
 ५ मायं० ६ लोहं० ७ गगं० ८ दोसं० ९ मोहं० १०
 इहं० ११ मिहं० १२ मुहं० १३ शंकं० १४ कंखं० १५
 गेहिं० १६ आसं० १७ तन्हं० १८ च्छुहं० १९ पंधं०
 २० पंधार्णं० २१ निदं० २२ नियाणं० २३ नेहं० २४
 कामं झाणे० २५ कुट्टुसं० २६ कलहं० २७ जुझं० २८
 निजुझं० २९ मंगं० ३० मंगहं० ३१ वयहारं० ३२ क-
 यविक्कयं० ३३ अणध्यदंठं० ३४ आभोगं० ३५ अ-
 णाभांगं० ३६ अणाट्टहं० ३७ वेरं० ३८ वियरं० ३९
 हिमं० ४० हासं० ४१ पहासं० ४२ पओमं० ४३ फ-
 र्मं० ४४ भयं० ४५ खयं० ४६ अप्पपसंमं० ४७ पर-
 निदं० ४८ परगगिहं० ४९ विग्गहं० ५० परपगिवायं०
 ५१ परदुमणं० ५२ आरंभं० ५३ मंरंभं० ५४ पायगु-
 मोदणं० ५५ अतिगगणं० ५६ अममातिमगणं० ५७
 वसंतादयपरदं० ५८ इट्ठागारवं० ५९ रमगारवं० ६०

સાયાગારવં ૦ ૬૧. અવેરમણં ૬૨ અમુત્તિમરણં ૦ ૬૩
 પસુત્તસ્સ વાં પડિવુદ્ધસ્સ વા જો મે કોઢ્ઠ દેવસિઓ
 રાહ્ઓ ઉત્તમદ્દે અહ્કમ્મો વહ્કમ્મો અહ્યારો અળા-
 યારો તસ્સ મિહ્વામિદુક્કં

ભાવાર્થ:-હે ભગવાન હું અનશન કરવા ઇચ્છું. સામાન્યપણે જે
 પાપ થયું હોય તે પડિકમું. અતિ કાલમાં જે પાપ કર્યું હોય તેને
 નિંદવા ગર્હવા તરીકે પડિકમું. અનાગત પાપને પાપ વ્યાપારનું પ-
 ચ્ચાણ કરવા કરી પડિકમું. વર્તમાન પાપને પાપ વ્યાપારનો
 સંચર કરવા કરી પડિકમું. પોતા કરેલું જે પાપ તે પડિકમું.
 વીજાની પાસે કરાવેલા પાપને પડિકમું. વીજાઓ સાવચ વ્યાપાર
 કરતા હોય તેમને સારા જાણવા કરી જે પાપ થયું હોય તે પડિક-
 મું. અર્થાત્ તે પાપથી નિવર્તેલું.

પૂર્વે જે પાપોનું પડિકમણુ કહ્યું તેનાં જે કારણ મિથ્યાત્વાદિ
 તેને પડિકમણુ કહે છે. મિથ્યાત્વને પડિકમું- અવિરતિને પડિકમું-
 હું. કપાયને પડિકમું. પાપ થવાના જેટલા જેટલા વ્યાપારો તે સર્વ
 પડિકમું.

હવે આગલ કહેવાતાં નિમિત્તોથકી જે કોઈ સુતાં અગર જાગતાં
 અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર, અનાચાર થયો હોય તેનો મિચ્છામિ
 દુક્કં દડું. એ પ્રકારે પૂર્વાપગ સંવંધ કરવો.

મિથ્યાદર્શનના પરિણામ છતાં આ લોકને વિષે અથવા પરલો-

कने त्रिपे सचित्तमां अथवा अचित्तमां तेमज पांच इंद्रियोना (आठ
स्पर्श, पांच रस, वे गंध, पांच वर्ण अने सचित्त अचित्त मिश्र स्वरू-
प त्रेविस उत्तर भेद जेना छे एहवा) मूल पांच विषयोमां अज्ञा-
नत मारु के जेथी व्याख्यान आदिकनो परिश्रम पडे नही एहो
ध्यान थया छतां; क्षेत्रमांथी तर्गणां प्रमुख नहीं कादे तो पुत्रो दुःखो
थयो एवुं चित्तवनार कोकणना साधुनी पेटे अनाचार ध्यान थया
छतां; देवपणुं पाम्या पछी बौद्धना दर्शनरूप कृदर्शननी उन्नति कर-
नार सोराष्ट्र देवना श्रावकनी पेटे बौद्धादिक कुदर्शननुं ध्यान थया
छतां; हित शिवायन देतां पण गुरुना उपर कोषायमान थएला ब-
लवानुसादिकनी पेटे क्रोधने वन ध्यान थया छतां; अभिमान करी
नानां भाइभोनी माये बंटना व्यरहा करवो पेटे तेथी पोताना मा-
ननी हानि थाय एम मानो काउमग ध्याने गेल्या बाह्ययोमादि-
कनी पेटे, मानने वन यह ध्यान करी छतां; माग पे भाइभोनी
माग उतर केवो स्नेह छे ते जोराने माटे कपटथरी भोत्राभोत्रा
माये कपट भारे तेरा वन बाल्यनार धनधानी पेटे मागने वन
ध्यान थया छतां; कपट करी निगनने देवाने भंगारा नांगी नि-
गन लेनार नंदीमुदया पृथ्वीना रक्षाकोना करेन कार्याधानी पेटे
अथवा निर बेगमिया जालान माटे गवि गुडी पण मोयवि पर-
जण मादुनो देवे मोदने वन यह ध्यान थया छतां; शिष्टधीने त्रिपे
अविदितथाने ध्यान करी बाल्यनार कन्या विरमनार मादानी देवे
बाल्यनार वन यह, लज्जनार दूतने दास मादथरानी दास वन-
नार देवर, लज्जनार मादथरानी देवे स्नेहायने वन यह.

દોષવાલા પળ પોતાના દર્શનને સારુ સમજનાર, બ્રહ્મલોકથી આવીને
 કપિલનું દર્શન સારું છે, અને તે થકી દેવગતિ મલશે એમ કહેનાર
 કપિલનો પેટે દુષિરાગને વશ થઈ ધ્યાન થયા છતાં; યજ્ઞના વહાનાણ
 કરી માતૃપિતાનો વધ કરનાર અને અનાર્ય વૈદ કરનાર પિપ્લાદ મ-
 મુલની પેટે દ્વેષને વશ થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; કૃષ્ણના મોહધકી તેના
 શવને છ મહિના સુધી ઉપાડનાર ચલભદ્રની પેટે, દિગ્મુઢ બની જઈ
 ધ્યાન કર્યા છતાં; જે એક માસા સોનાને ઇચ્છનાર પછીથી રાજા
 પ્રસન્ન થયા છતાં, ક્રોડાગમ સોનડઆની વાંચ્છાથી પણ મન નથી
 નિર્વૃત્તિ તેમ જાણી સંસારત્યાગી કપિલ રાજર્ષિની પેટે મલવાને
 યોગ્ય વસ્તુની ઇચ્છાવશે કરી ધ્યાન થયા છતાં; વિપરીત દુષ્ટિધકી
 મહાર્વાર સ્વામિ ભગવાનના વચનને પણ સ્વોદું કહેનાર જમાલિઆદિ-
 કની પેટે મિથ્યાત્વદુષ્ટિ કરી ધ્યાન કર્યા છતાં; રાજ્યની મુર્ચ્છાએ
 કરી પોતાના પુત્રોને જનમ્યા પછી તરત રાજ્યને અયોગ્ય કરવાને
 માટે અંગોપાંગ કાપનાર કનકધ્વજ રાજાનો પેટે મુર્ચ્છાને વશ ધ્યાન
 થયા છતાં; પરસ્પર સાધુઓમાં દેવ છે કે સાધુ છે એવા સંશય થકી
 વંદનાદિ વ્યવહારને મૂકી દેનાર અવ્યક્તવાદી આપાદાચાર્યના શિ-
 શ્યોની પેટે સંશયને આધીન થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; કપિલના આગળ,
 જૈનમાં પણ ધર્મ છે, અને મારા માર્ગમાં પણ ધર્મ છે એમ કથન કરનાર
 મરિચિની પેટે અન્ય અન્ય દર્શનની વાંચ્છાએ કરીને ધ્યાન કર્યા છતાં;
 યુગા કાલ સુધી ચારિત્રને પાલીને પછી વિષય મુલની લાલસાએ
 કરી ચારિત્રને છોટી દેનાર કંડરીકની પેટે મૃદ્ધિ ધરી ધ્યાન કર્યા
 છતાં; રાજાઓના ધનમાલ, સ્ત્રી આદિ વસ્તુઓ દેખી, તેમ યશ

રહ્યાતિ દેશી તે પામવાની યાંછાને વડ થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; તે
 ટેના સાથવા રૂપ ભાયાને સાથે જી આવેલા નિર્વૃણશર્મા દ્વાપ્ત
 પાંસેથી તે સાયવાને ઇચ્છનાર મૂલદેવની પેટે, તરસ લાગ્યા છ
 સાધુના સમુદાયની સાથે રહેલા નર્દાના મચિત પાળીને ઇચ્છના
 નાદાના સાધુની પેટે તરસને આર્ધીન થઈ ધ્યાન થયા છતાં; મુગ
 પીડા થકી રાજગૃહિ નગરીના લોકની સાથે રહેલા, અને અના
 નર્દા આપ્યા છતાં મર્ચ લોકને શિલાઈ માગવાને ઇચ્છનાર દુષ
 (ખિચારી) ની પેટે મુગના વડ થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; પોતાના
 નગરના માર્ગને ચોળનાર વચ્ચલચિરીની પેટે માર્ગમાં ભપતાં ધ્યા
 થયા છતાં, મહા વગટામાં મનનુષાર ચક્રવર્તીને ચોળતા તેના પિ
 મહેદ્રમિટની પેટે મહા વગટામાં ધ્યાન થયા છતાં; વિગર્દી-નિશાન
 વડે વચ્ચલ થઈ પાદાના માંમને ભક્ષણ કરનાર માધુ આદિકની પે
 નિશાને આધિન જી ધ્યાન કર્યા છતાં; નંદિગેળના ખરમાં નિયાળુ કર
 થયેલા વસુદેવ આદિકની પેટે નિયાળામ્ય ધ્યાન કર્યા છતાં; પુત્ર
 રિજના સ્નેહથી મગર ચક્રવર્તી આદિની પેટે ધ્યાન થયા છતાં; વા
 મળે ખતિ મુગર રાજગૃહિ નગરીમાં રહેનાર દુમારનેદ નામના માંમ
 આદિકની પેટે કામને વડ થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; પોતાના મનન
 થકી વિજના મળિતજાને જરનાર પીટ મહારાટની પેટે અને મુગ
 મરના મુગની મરેલા મળાતજા તેના ઉપર દુષ્ટા કરનાર મિરમુલ
 તર જામતજા પાને માંમના મુનિની પેટે વિજના મળિતજાના
 પાત્ર મળા છતાં, મળિતજા મળે માંમમાળાને તામર જગદ જામ
 મા દુષ્ટો તર માંમ-દુષ્ટની પેટે જામને વિને મળિત મળે પાત્ર થઈ

छतां; पोताना भाइओनो विनाश थये छे चेडा राजानी साथे युद्ध
 करनार कोणिक राजादिनी पेठे युद्ध माटे ध्यान कर्या छतां; पर-
 स्पर भाइओमां युद्ध करनार बाहुबलि अने भरतनी पेठे महायुद्ध
 करवामां ध्यान थया जतां; त्याग करेला भोगने इच्छनार रहनेमि
 आदिकनी पेठे विषयसुखनो संग मेलववानी इच्छायी ध्यान थया
 छतां; तृप्ति विना अतिशय धनमाल आदिकना संग्रह करवानी वां-
 छाथी ध्यान थया छतां; धनने माटे छोरानो राज्य सभामां न्याय
 कराववा जनार-शेठनी बे स्त्रीओनी पेठे राज्य सभामां न्याय करा-
 ववा माटे ध्यान थया छतां; सोनानी काँशेने अल्प मूल्ये करी ग्रहण
 करनार लोभनंदी आदिकनी पेठे खरीद करवा अने बेचवा माटे
 ध्यान थया छतां; निरर्थक द्वीपायन ऋषिने कोप करावनार शंख
 आदिकनी पेठे प्रयोजनरहितपणे ध्यान कर्या छतां; बडगुंदाना फ-
 लने पण ब्राह्मणना नेत्रधारी हाथे करी मसलनार ब्रह्मदत्त चक्रव-
 र्त्तीनी पेठे उपयोग पूर्वक ध्यान कर्या छतां; काउसग ध्यानमां रक्षा
 छतां मनेकरी युद्ध करनार प्रसन्नचंद्र राजर्षिनी पेठे अनुपयोगथी
 ध्यान थया छतां; एक कर्पक प्रमाणतेल लेवाथी दासी थएली सा-
 धुनी बेहेननी पेठे देवाथकी पीडाया छतां ध्यान करतां; सात बखत
 क्षत्रिय रहित पृथ्वी करनार परशुराम तथा एकवीश बखत ब्राह्मण
 रहित पृथ्वी करनार सुभूम चक्रवर्त्तीनी पेठे मातापितादिकना मार-
 वायकी थएला घेरथी ध्यान कर्या छतां; नंद राजाना राज्यने ग्रहण
 करवानी इच्छावाला चाणाक्यनी पेठे राज्यादिक पापवाना वितर्कथी
 ध्यान थया छतां; निरंतर पांचसे पाडानो बध करनार कालझौक-

अंगकपिना उपर चढावनार रुद्रकनी पेटे पोतानुं दूषण बीजाने माथे
 चढाववा ध्यान कर्या छतां; अनेक प्राणिओना विनाशने करवानी
 इच्छावाला द्वीपायन आदिकनी पेटे अनेक प्राणीओनुं मरण करवा
 माटे ध्यान कर्या छतां; माताना आग्रह्या दीक्षाने पालनार विषयना
 तीव्र अभिलापने करनार क्षुल्लक साधुनी पेटे विषयना तीव्र अभि-
 लापयी ध्यान कर्या छतां; राजाना अंतैउरमां जइ परस्त्री सेववाना
 अपराधयी अलंकार सहित हणेल्ला माणसना मरणने सार माननार
 नगरना लोकोनी पेटे पापकार्यना अनुमोदवायी ध्यान थया छतां;
 पाप कराववाना ध्यानमां तत्पर नंदमणिआर श्रावकनी पेटे प्राणी-
 ओनी हिंसामां कारणभूत वस्तुओने बताववा माटे ध्यान कर्या छतां;
 स्कंदकाचार्य असमाधि ए मरे एम चिंतवी क्षुल्लक साधुने पेहेलां घा-
 णीमां पीलनार पालकनी पेटे बीजा माणसने असमाधि मरण करवा
 माटे ध्यान थया छतां; पेहेलां शुभ ध्यान छतां पण पछी अशुभ
 परिणामना बलथी अशुभ ध्यान करनार कृष्ण आदिकनी पेटे क-
 र्मना उदयना प्रवल्पणायकी ध्यान कर्या छतां; आर्यमंगु आचार्यनी
 पेटे मानपुजादिकरूप क्रुद्धिना अभिमान करी ध्यान कर्या छतां; ते-
 मज सारा भोजन मल्वारूप रसगारवे करी ध्यान कर्या छतां; तेमज
 पुद्गलिक सुखना अभिमानथी सातागरवे करी ध्यान कर्या छतां;
 अविरति सारी, एम जाणी वागंवार चारित्रना परिणामने छोडी देनार
 मेतार्यमुनि आदिकनी पेटे अविगतिनुं ध्यान कर्या छतां; चित्र ना-
 मना पोताना जे साधु तेमणे वायां छतां पण चक्रवर्त्तीनी क्रुद्धि भो-
 गल्या विना मोक्ष पण इच्छतो नथी एम कहेनार ब्रह्मदत्त चक्रवर्त्तीना

जाव संभूतिनी पेटे संसारना सुखनी इच्छासहित मरण कर्ता ध्यान
 थया छतां; सुतां अग्न जागतां जे मने कोड दिवससंबंधी तेम रात्रि-
 संबंधी श्रानादिकमां अनिक्रम, व्यतिक्रम, अनिचार, अनाचार त्यासो
 होय तेनो मिच्छामि दृक्ढो ऽदृष्टं. अनिक्रमादिकनुं स्वल्प नाने
 आपेक्षारात्रिभोजनवनना अनिक्रमादिकर्ता समग्रनुं, जेम कोट् रात्रि-
 भोजननुं व्रत कर्तुं होय तेने कोट् पाणम निमंत्रण करे ते वयने नि-
 पेष न करे ना अनिक्रम थाय, जो ग्राहानी जग्याण् जवाने दण्डां
 भरे तो व्यतिक्रम थाय, ग्राहानी वस्तु तेना दया अनिचार भरे
 ते वस्तु मुरखों नाग्या छता अनानाग थाय, आ पुर्वे करेणो ध्या-
 नानुं स्वल्प, तेनां दृष्टोतो भरे अनिक्रमादिनुं विशेष स्वल्प भव्य
 ग्रंथोपी जाणतुं, यजो विस्मय गराता भयया अहीआ जह्युं नगी.
 आ ध्यान संबंधी मिच्छामि दृष्ट देवानो रिपय वाज्यपति मण्डनां
 तथा पंडित मण्डनां ममानज हे. ह्य देवादिदेवो अग्न नदी शी-
 मादिकनी आपदनां पदेयो जीवितया मापेश पदस उग्रविगि मातुं
 तेरे; गेने माकार मयाग्यान करे ते शिधि यथावसान पदस मंद-
 पानमननी माया करे हे

एतन् पश्येति पश्यामं, जिह्वायस्वहस्वस्व य इमान्स्व ॥
 संस्वामं च जिह्वायं, स्वगणान्गनां च स्मरेमि ॥ ११ ॥

भावार्थ:- अहं हं माकर्त्तव्य मयाग्यान करे ते शिधि यथावसान पदस मंद-
 पानमननी माया करे हे. जिह्वायस्वहस्वस्व य इमान्स्व ॥
 संस्वामं च जिह्वायं, स्वगणान्गनां च स्मरेमि ॥ ११ ॥

મગધર સહિત વીજા પણ તીર્થકરોને પ્રણામ કરું. ॥ ૧૧ ॥

હવે નમસ્કારરૂપ મંગલાચરણ કરી વ્રતનો ઉચાર કરવા કહે છે.

સર્વ પાણારંભં, પચ્ચક્કામિત્તિ અલિયવયણં ચ ॥

સર્વ-મદિન્નાદાણં, મેદુન્ન-પરિગ્ગહં ચેવ ॥ ૧૨ ॥

ભાવાર્થ:-સુક્ષ્મ અને વાદર વન્ને પ્રકારના સર્વ પ્રાણીઓના આરંભનું પચ્ચલાળ કરું, તેવીજ પ્રકારે સુક્ષ્મ વાદર સર્વ મૃપાવાદનું પચ્ચલાળ કરું. સર્વ વાદર અને સુક્ષ્મ વન્ને કોઈ નહીં આપેલાને લેવાનું પચ્ચલાળ કરું. દેવતા, મનુષ્ય, તિર્યંચ સંવંધી સર્વ મૈથુનનું ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચ્ચલાળ કરું. સર્વ ધનધાન્યાદિક વાહ્ય નવ પ્રકારના પરિગ્રહનું તથા મિધ્યાત્વાદિક ચઢદ પ્રકારના અભ્યંતર પરિગ્રહનું પચ્ચલાળ કરું. ચશબ્દયકી વીજાં પણ શેષ રહેલાં સર્વ પાપ-સ્થાનનું પચ્ચલાળ કરું ॥ ૧૨ ॥

વ્રતોનો ઉચાર કર્યા પછી થયેલા વૈરને વોસરાવી, આશાઓનું આકાશર્યા અનંતગંગાપણું હોવાથી તેને પણ વોસરાવી સમાધિ અંગીકાર કરે છે.

સમ્મં મે સર્વમૂણ્ણુ, વેરં મજ્ઞ ન કેણહ ॥

આસાઓ વોસિરિત્તાણં, સમાહિમણુપાલણ ॥ ૧૩ ॥

માર્થ:-સર્વ જીવોને વિષે મારે મિત્રપણું છે, કોઈ જીવની સાથે મારે શત્રુપણું નથી. સર્વ ઉપકરણ, સ્વજનગણ અને શરીર સંવંધી અભિલાષોને ત્યાગ કરી વિનય, શ્રુત, તપ અને આચારરૂપ

પ્રકાગ્ની સમાધિને અંગીકાર કરુંદું ॥ ૧૩ ॥

દ્યૈ આદારાદિ તેમજ મમતા કોમરાવી સર્વને સ્વમાયે છે.

સઘં ચાહારિવહિં, સન્નાઓ ગારવે કસાણ અ ॥

સઘં ચેવ મમત્તં, ચગ્મિ સઘં સ્વમાવેમિ ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ:-નારે પ્રકાગ્ના મર્વ આદારને ન્યાગ કરુંદું. આદારા-
દિક નાર અગર દગ મંજાનો ન્યાગ કરુંદું. ઘ્રણ ગારવ તથા નાર
કસાયોનો ન્યાગ કરુંદું. મર્વ પદાર્થની મમતાનો પણ ન્યાગ કરુંદું,
અને મારી જીવોને સ્વમાયુંદું. ॥ ૧૪ ॥

મર્વ જીવોને સ્વમાય્યા વર્તી આરાધના કર્યા ગાયા કરે છે.

દુઝ્ઝા ડમંમિ સમયે, ડવકમો જીવિઅસ્સ જડ મજ્ઞા ॥

ગ્ઝં પઞ્ચકાણં, વિડ્ઝા આગહણા હોડ ॥ ૧૫ ॥

ભાવાર્થ:-મા અગ્નિને તિને જો કરી માગ માગુણનો વિના-
ય ગાય તો મા પૂરે કરુંદું મર્વ વચ્ચતાળ અને વિસ્તારવાળા જ્ઞાન-
કર્મ વાગિયનો માગરના વાઓ. ॥ ૧૫ ॥

તેને માગાર વચ્ચતાળ વર્ણ છે વર્તો માત્ર મું કરે તે વચ્ચતે છે.

મહુદ્ઝ્ઝવર્તીગાણં, મિદ્ઝાણં અગ્ઝઓ નમો ॥

મહો જિજવદ્ઝનં, વગ્ઝામિ અ વાગમં ॥ ૧૬ ॥

મહાવર્ત:-મહા વાગમર્તીજ મર્વ લંગાદા વગ દુઝ્ઝા જેવજ
મહા વર્તે છે વર્તે જિજવે અને વર્તેજ પ્રવિજવજ છે.

તથા ઇંદ્રોષ કરંલી પૂજાને યોગ્ય એવા અરિહંતને નમસ્કાર હો. જિને-
શ્વર ભગવાને કહેલા દ્રવ્ય ગુણ પર્યાયરૂપ તત્ત્વને સદ્દહુંદું, અને સર્વ
પાપકાર્યનું પચ્ચાણ કરું હું. ॥ ૧૬ ॥

બલી વીજું જે કહે તે વતાયે છે.

નમુશ્ચુ ધુઅપાવાણં, સિદ્ધાણં ચ મહેસિણં ॥
સંધારં પાડેવજ્ઞામિ, જહા કેવલિદેસિઅં ॥ ૧૭ ॥

ભાવાર્થ:--જેમનાં પાપ નાશ પામેલાં છે એવા સિદ્ધોને અને
મહા ઋષિઓને તેમજ ઉપલક્ષણથી તીર્થકરોને નમસ્કાર હો. જેવી
રીતે અનગન કરતી વચ્ચે ઢાપ આદિકનો સંધારો કેવલિ ભગવાને
વતાવ્યાં છે તેમ હું તે સંધારાને અંગીકાર કરું હું. ॥ ૧૭ ॥

જં કિંચિવિ દુચ્ચરિઅં, તં સઘં વોસિરામિ તિવિહેણં ॥
સામાઙ્ગ્યં ચ તિવિહં, કરેમિ સઘં નિરાગારં ॥ ૧૮ ॥

ભાવાર્થ:--આ જન્મમાં અગર વીજા જન્મમાં જે કોઈ દુરાચરણ
કર્મ્યુ હોય તે સર્વ મન વચન કાયાએ કરી વોસરાવુંદું. અને જ્ઞાન શ્રદ્ધા
અને ક્રિયારૂપ સામાયિક જે ગ્રણ પ્રકારનું છે (સમ્યક્ત્વસામાયિક,
શ્રુતસામાયિક, અને સર્વવિરતિસામાયિક) એ સર્વ આગાર રહિત હું
અંગીકાર કરુંદું. ॥ ૧૮ ॥

અનગન કારનો છનો વીજું પણ વોમિરાવે ને વતાવાને ગાથા
કહે છે.

वग्भं अभिभतरं उवहिं, सरीराइ सभोयणं ॥

नणसावयकावेहिं, सव्वं भावेण वोसिरे ॥ १९ ॥

भावार्थः—जे पात्रादि उपकरणरूप वाद्य उपधि अने कपाया-
दिक अभ्यंतर उपधि अने भोजन सहित शरीरादिक उपधि ते सर्व
एव वचन दाय्याये करीने, भावार्था वोसिगवुद्धं. ॥ १९ ॥

करी पण अनशन अंगीकार करनार शु वोसिगवे ते करे छे.

सव्वं पाणारंभं, पच्चक्कामित्ति अलियवयणं च ॥

सव्व—मदिन्नादाणं, मेहुन्न परिग्गहं चैव ॥ २० ॥

सम्मं मे सव्वभूणसु, वेरं मय न केणइ ॥

आमाओ वासिगिजाणं, ममाहि मणुपालये ॥ २१ ॥

भावार्थः—परेण माणार पण्यानना अधिकारमा धीजां अने
जाजा माया कदा एतां पण मरीभां निगणार पण्याननां भवि
कार होरायां करी करेसमां पुनरुक्त होर नयां, तेवत तेनां भावार्थ
परेण विष्कार मरित पण्येण होरायां करी पण्येण नयां, कोरे ते
पुनरी जोर मेरे. ॥ २०-२१ ॥ करी करी शु करे ते वरने छे.

नमं करे पओमं च, तिमिं दीगभाययं ॥

उत्तममं भायं मीमं, म्हां अम्हां च वोसिरे ॥ २२ ॥

भावार्थः—उत्तममं भायं मीमं, म्हां अम्हां च वोसिरे ॥ २२ ॥

કારણભૂત છે તેને, ગાન પૂજાનો સંભવ ગનમાં રાखी જે હર્ષ થાય છે તેને, અને શત્રુઆદિ થકી અપમાન થયા છતાં ગરીવાઇપણું જે ધારણ કરવું તે, વને અતિ દુઃખ થયા છતાં જલ્દી મરણને ઇચ્છવારૂપ અન્નુકરણું, દેવતાદિકના ઉપસર્ગો થયા છતાં જે ભય અને કષ્ટ, વસ્તુઓના વિયોગો છતાં જે શોક થાય છે તે, અને વાંચ્છિત ક્ષેત્રાદિક વિષયમાં જે રતિ ઉત્પન્ન થાય છે તે, તથા અનિષ્ટ ક્ષેત્રાદિકમાં જે યત્નમાં અરતિ થાય છે તે સર્વ ત્યાગ કરું છું. ॥ ૨૨ ॥

ચઢી અનશન અંગીકાર કરનાર સંસારના કારણભૂત મમતાદિક ચોમરાચી મોક્ષના કારણભૂત નિર્મમત્વ ભાવમાં રહી વાકી જે ચોસિરાયે તે કહે છે.

મમત્તં પરિવિદ્યામિ, નિમ્મમત્તં ઉવઢિઓ ॥

આલંબણં ચ મે આયા, અવસેસં ચ ચોસિરે ॥૨૩॥

ભાવાર્થ:-આ મારું, આ મારું, આ પ્રકારનો જે મમત્વભાવ તેને 'કાંઈપણ મારું નહિ, કાંઈ પણ મારું નહિ' આ પ્રકારના નિર્મયણાને આશ્રીને રહ્યો છતો વર્જું છું.

આ સંસારમાં મને દુર્ગતિના દુઃખથી અને સંસારના પરિભ્રમણથી મુકાવવાને માટે મારો આત્માજ આલંબનભૂત (ટેકારૂપ) છે, ચાકી જે સર્વ ધન કુટુંબ અને શરીરાદિક તે સર્વનો ત્યાગ કરું છું ॥૨૩॥

હવે કયા કયા કાર્યમાં આ આત્માને આલંબનભૂત કરવો ને કહે છે.

આયા હુ મહંનાળે, આયા મે દંસળે ચરિત્તે અ ॥
 આયા પચ્ચસ્સાળે, આયા મે સંજમે જોગે ॥ ૨૪ ॥

ભાવાર્થ:-આત્માજ મને જ્ઞાનગુણ મેલવવામાં આલેવન થાઓ,
 જે માટે આત્માની સાહાયરૂપી તેમાં રહેલાં જ્ઞાનાદિક પ્રગટ થાય છે.
 માટે તે આલેવન છે, આત્માજ મને સમ્યક્ત્વને વિષે આલેવન થાઓ,
 આત્માજ ચારિત્રને વિષે પણ આલેવન થાઓ, પશ્ચાદ્ધવાણ વસ્તુમાં
 પણ આલેવનભૂત આત્માજ થાઓ, અને સંતમણ્યાવાગમાં પણ મને
 આત્માજ આલેવન થાઓ. ॥ ૨૪ ॥

દેવે કમન્નમાવ મહિત થયો છતો વજ્જવમાવના થાયે તે કરે છે.
 વગ્ગો વચ્ચદ્દ જીવો, વગ્ગો વેવુવવજ્જહ ॥
 વગ્ગમ્મ વેવ મરણં, વગ્ગો મિત્તહ નીગ્ગો ॥ ૨૫ ॥

ભાવાર્થ:-મન્ય મન્ય ગતિમાં પણ મા તોવ વજ્જવેત તાય છે.
 અને કમુપ્પત્તને પણ વજ્જવેત વજ્જવ થાય છે. મરણ પણ વજ્જવેત
 તાય છે. અને કમ્મસ્થ મત મહિત થયો છતો વજ્જવેત મિત્તહ
 વહે છે. ॥ ૨૫ ॥

વગ્ગો મે મામ્મઓ અણ્ણા, નાગ-દંડમ્મ-મંજુઓ ॥
 મેમ્મ મે વાહિગ્ગ માસા, મપે મંતોમ્મલ્લમ્મજા ॥ ૨૬ ॥

ભાવાર્થ:-જેવુ જેવુ મહિત થયો આવા મે વજ્જવેત તાય છે
 જેવુ જેવુ મે વજ્જવેત તાય છે. જેવુ જેવુ મે વજ્જવેત તાય છે.

ક્ષણવાર જેનો સંબંધ રહે તેવા છે. ॥ ૨૬ ॥

આ જગત્ત્રને વિષે પુદ્ગલનો સંબંધ સર્વ દુઃખદાયી છે તે દેખાડે છે.

સંજોગમૂલા જીવેણ, પન્તા દુઃખ- પરંપરા ॥

તમ્હા સંજોગસંબંધં, સઘં તિવિહેણ વોસિરે ॥ ૨૭ ॥

ભાવાર્થ:-આ સંસારમાં જીવો જે દુઃખની શ્રેણી પામ્યા છે તેનું પુદ્ગલિક પદાર્થનો સંબંધજ મૂલ કારણ છે. તે માટે સર્વ પુદ્ગલિક પદાર્થ સંયોગને મન વચન કાયાઈ કરી ત્રિવિધેત્યાગ કરું છું. ॥૨૭॥

હવે જે પ્રમાદ પેહેલાં થયા હોય તે પડિકમવા માટે કહે છે.

મૂલગુણે ઉત્તરગુણે, જે મે નારાહિયા પયત્તેણં ॥

તમહં સઘં નિંદે, પડિકમે આગમિસ્સાણં ॥ ૨૮ ॥

ભાવાર્થ:-જે મેં પાંચ મહાવ્રતાદિક મૂલગુણો અને આહારની શુદ્ધિ આદિ ઉત્તરગુણો પ્રયત્ને કરી આરાધ્યા ન હોય તે સર્વ નિંદુ છે. તેમજ આગામિકાલ સંબંધી મૂલ ગુણ અને ઉત્તરગુણની વિરાધ- નાનું પ્રતિક્રમણ કરું છું. ॥ ૨૮ ॥

વીજા પણ દૂષણોનું પ્રતિક્રમણ કરતો છતો કહે છે.

સત્ત ભણ અટ્ટ મણ, સન્ના ચત્તારિ ગારવે તિન્નિ ॥

આસયણ તિત્તીસં, રાગં દોસં ચ ગરિહામિ ॥ ૨૯ ॥

અસંજમ-મન્નાણં, મિહ્વત્તં સઘ-મેવ ય મમત્તં ॥

જીવેસુ અજીવેસુ અ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૦॥

ભાવાર્થ:—દુષ્કાલાદિકમાં કેવી રીતે આજીવિકા થશે ત્યાં તે
 ભય તે આજીવિકાભય, મનુષ્યને મનુષ્યથી ભય તે આ લોક ભય,
 તથા મનુષ્યને દેવતાદિ થકાં ભય તે પરલોક ભય, ધન માણ તે
 પોતાની પાસે હોય તે રસ્તે કોટ ચોર પ્રમુચ્ચ લડ ન જાય ત્યાં તે
 ભય તે આદાન ભય, મુકામમાં જકલ્યા પેઠા છતાજ તે નિમિત્ત રિના
 જ ભય થાય છે, તે અરુપ્માન્ ભય, નીચ નેગાદિક ગમે તમે જે
 મરી જડન, આ પ્રસારનો જે મરણ ભય, નેમજ કોણક પ્રસાર્ય કરો
 ત્યોનો તાગનો તો અપહોર્નિ કરશે આવો જે ભય તે પ્રવનજ ભય,
 જ પ્રસારે માત્ર ભય; મારી જાતિ ઉગમ છે આ પ્રસારનો જે અભિ-
 માન તે પ્રવજ જાતિમદ, મારુ કુલ ઉગમ છે આ પ્રસારનો અભિમાન
 તે કુલમદ, પરા કરતાં જે વારે વજવાન છે આ પ્રસારે જે વજનો
 અભિમાન તે વજમદ, મારું જીવ જનું મુંદર છે આ પ્રસારનો જે અભિ-
 માન તે જીવમદ, ધનપાત્યાદિક જે તોડણ તે મરી મને મને છે આ
 પ્રસારનો જે મદ તે સ્થાપમદ, મારી સુદિ યનો મારી છે આ પ્રસારનો
 અભિમાન તે સુદિમદ, મારું જનોને જે વિવ જાનું છે આ પ્રસારનો જે
 મદ તે જાણજીવમદ, તથા મને જીવ જીવ વસારે છે આ પ્રસારનો જે
 મદ તે ધુવમદ અને આરનો જીવમદ, આ પ્રસારનો આદ મદ; પ્રસાર
 રીતે, ધનમદ, મૈત્રુજામદ, મને વિદિદામદ માર વાર રીતે, અદિ-
 જાતિ, જાતિ રીતે, અને જાતિજાતિ જીવ જીવ માર, અદિદિદામદ આ
 પ્રસાર વડુપ જેવીકે પ્રસારવદ; નેમજ જાતિ અને જેવ મારીને મુદ
 જાતિ વિદિદામદ છે . . . . .

ભાવાર્થ:-સર્વ ચારે પ્રકારની અવિરતિ, સર્વ અજ્ઞાન સર્વ પાંચ
 ધર્મનું મિથ્યાત્વ અને સચિત પદાર્થમાં તથા અચિત પદાર્થમાં જે
 મમત્વ એ પેહેલાં કહેલા સર્વની આત્મશાસ્ત્રે નિંદા કરું છું તેમજ
 સાસ્ત્રે નિંદા કરવારૂપ ગદ્દા કરું છું. ॥ ૩૦ ॥

હવે નિંદવા યોગ્ય અને ગર્હવા યોગ્યનો સંગ્રહ કરી વતાયે છે.

નૈંદામિ નિંદાણિજ્ઞં, ગરિહામિ અ જંચ મે ગરહાણિજ્ઞં ॥

માલોણમિ અ સવં, અભિંભતરં વાહિરં ઉવહિં ॥ ૩૧ ॥

ભાવાર્થ:-આત્મશાસ્ત્રે નિંદા કરવા યોગ્ય જે જે દુરાચરણ કર્યું
 હોય તે ગર્હુછું સર્વ નિંદવા યોગ્ય અને ગર્હવા યોગ્ય ગુરુના સમીપે
 માલોવુંછું. મનમા દુષ્ટ ધ્યાન કરવારૂપ આશ્ચર્ય માયા અને વાદ્ય-
 વાદ્યની પ્રાણનો વિનાશ કરવા આદિમાં માયા તે પણ ગુરુના સમીપે
 માલોવુંછું. ॥ ૩૧ ॥

હવે પોતાના થયેલાં દૂષણ ગુરુના આગલ કેવી રીતે આલો-
 વવા તે વતાયે છે.

જહ વાલો જંપંતો, કજ્ઞમકજ્ઞંચ ઉજ્જુઅં મળાઈ ॥

તં તહ આલોઈજ્ઞા, માયામોસં પમુત્તૂણં ॥ ૩૨ ॥

ભાવાર્થ:-જેમ વાલક પોતાના માવાપના આગલ વાત કરતો
 છતો કાર્ય અકાર્ય જે કરી આવ્યો હોય તે સર્વ કહે છે; પરંતુ આ
 કહેવા યોગ્ય છે, આ કહેવા યોગ્ય નથી, એમ વિચારતો નથી તેમ
 જે આત્મહિતાર્થી હોય તે પણ કહેવા યોગ્ય ન કહેવા યોગ્યનો વિભાગ

ન પાડતાં જે થોડું અગર ઘણું પાપ જેવી રીતે સેવ્યું હોય તેવી રીતે
યુક્તિ મહિત જે જુદું ચોલવારૂપ માયા મૃપાવાદ તે છોડીને શરૂ
પરંતુ આરું મારું ઉત્તમ કુલ મસિદ્દ છે હું પણ ગુણી તરીકે પ્રસિદ્ધ
હું અને આરું કરેલું પાપ કેમ પ્રગટ કરું એમ વિચાર કરી તેનું પણ
ગુરુના આગલ આલોચન લેતાં ગોપયે નહીં. ॥ ૩૨ ॥

કપટ રહિતયણે આલોચનને આપનામ્ના ગુણો વતાયે છે.

નાણંમિ દંસણંમિ અ,તવે ચરિત્તે અ ચ્ચુમુવિ અરૂપો॥
ધીરો આગમ-કુસલો, અ-પરિમ્માવી રહસ્સાણં॥૩૩॥

માનાર્થ:-જે મતિ ધ્રુવ અરૂપિ મનઃપર્યવ અને કેવલ રૂપ વાંચ
મજામ્ના જ્ઞાનમાં નેમત ઔપશયિક, સાયોગશયિક, સાધિયમય,
મયર કારક, સોચક અને દીપકરૂપ જ્ઞાન મજામ્ના મજામ્નામાં તેમ
જ મજામ્નો શાષ મને જ મજામ્નો માધ્યંતર વૃષા મજામ્ના તત્ત્વ
નેમત વાંચ માધ્યાનું મેકનું, વાંચ દંડિમાંનું દેવન, વાંચ જગદગે
તવ મને જ્ઞાન દેવના ગ્યાન રૂપ મજામ્ના મજામ્નામાં વૃષા વાંચ
જ્ઞાન જોડીયા વાંચવવાન નેમત મને વરદા જે હોય, વૃદ્ધિદેવ હોય,
મજામ્ના વૃદ્ધિદેવ મજામ્ના હોય, વૃદ્ધિદેવ મજામ્ના વૃદ્ધિદેવ વરદા, જ
નેમત મને વૃદ્ધિદેવ મજામ્ના હોય, મને જે માધ્યાનમાં વૃદ્ધિ
જ્ઞાન મજામ્ના વૃદ્ધિદેવ મને વૃદ્ધિ માધ્યાન મને વૃદ્ધિ વરદા
જ્ઞાન મને મજામ્ના વૃદ્ધિદેવ મને વૃદ્ધિ માધ્યાન મને વૃદ્ધિ ॥ ૩૩ ॥

જે વૃદ્ધિ વરદા મને માધ્યાન મને વૃદ્ધિ મને વૃદ્ધિ મને વૃદ્ધિ
જ્ઞાન મને વૃદ્ધિ વરદા મને વૃદ્ધિ માધ્યાન મને વૃદ્ધિ ॥

રાગેણ દોસેણ વ જં, મે અવ્યજુઆ પમાણં ॥

જો મે કિંચિવિ મણિઓ, તમહં તિવિહેણ ચામેમિ ॥ ૩૪ ॥

ભાવાર્થ:—અતિ સ્નેહના વશ થઈ તેમ શિક્ષા આપતી વચ્ચે કોપના વશથી, કરેલા ઉપગારના ન જાણવારૂપ અકૃતજ્ઞતા કરીને અથવા તો પ્રમાદે કરીને જે તમારું અનીષ્ટ ચિંતધ્યું હોય અગર કર્યું હોય તેમજ બીજાને પણ જે કંઈ રાગાદિક કારણથી કહ્યું હોય તે મન વચન કાપાળ કરી ત્રિવિધે સ્વમાનુંદું. ॥ ૩૪ ॥

હવે અનશન કરનાર મરણનું સ્વરૂપ ચિંતવે તે વતાવે છે.

તિવિહં મળાંતિ મરણં, બાલાણં બાલપંડિયાણં ચ ॥

તદયં પંડિયમરણં, જં કેવલિણો અણુમરંતિ ॥ ૩૫ ॥

ભાવાર્થ:—તીર્થંકર મહારાજાઓ જૈન શાસનમાં ત્રણ પ્રકારનું મરણ કહે છે. બાલકો (સર્વથા અવિરત મિથ્યાત્વ) ને જે મરણ થાય તે એક બાલ મરણ, (અવિરતિ રહેવાથી) બાલ અને (મિ-થ્યાત્વ તથા સ્થૂલ અવિરતિ છોડવાથી) પંડિત, જે શ્રાવક તે બાલ-પંડિત, તેને જે મરણ થાય છે તે ત્રીજું બાલપંડિત મરણ, અને કેવ-લિઓ જે મરણે કરી મરે છે તે ત્રીજું પંડિત મરણ. એવી રીતે ત્રણ પ્રકારનું મરણ સમગ્રી પંડિત મરણે મરવાનો ઉદ્યમ કરવાની સ્વાસ્-ત્યરૂ છે. ॥ ૩૫ ॥

આગલ કહેલા પાંચ પ્રકારના મરણોમાંના બાલ બાલમરણ અને પંડિત પંડિતમરણનો સમાવેશ બાલમરણ અને પંડિતમરણને વિશે દોવાથી અર્હિયાં ત્રણ પ્રકારનાં મરણ કહેલાં છે.

ભાવાર્થ:-૧. દેવની દુર્ગતિ કઈ સમજાવી ? ૨. અંગોધિ તે શું ?
૩. શા હેતુએ કરી વારંવાર સંસારમાં મરણું પડે ? ૪. કયા કારણે
કરી અનંત કાલ સુધી સંસારમાં જીવ રહ્યો ? ॥ ૩૮ ॥

હવે પેહેલા પ્રશ્નનો ઉત્તર કહે છે.

કંદર્પદેવ કિલ્લિસ, -અભિઓગા આસુરી અ સંમોહા ॥
તા દેવદુર્ગાઈઓ, મરણં મિવિરાહિણ હુંતિ ॥ ૩૯ ॥

ભાવાર્થ:-સંજમ પાલતાં થકાં જે હાસ્ય કરવાના સ્વભાવવાળા
હોય છે તેમને જે દેવતાની ગતિ મળે છે તે કંદર્પ (મશ્કરા સરખા)
દેવની દુર્ગતિ કહેવાય છે ૧. સંજમ પાલતાં કેવલિ, શ્રુત, સંઘ,
ચારિત્ર, ધર્મ આદિની આશાતના કરનારને જે દેવતાની ગતિ મળે
છે તે કિલ્લિષિક (ઢેડ સરખા) દેવની દુર્ગતિ કહેવાય છે ૨.
સંજમ પાલતાં ઉચ્ચાટન આદિ મંત્રોને કરનારની જે દેવગતિ થાય છે
તે અભિયોગિક (ચાકર સરખા) દેવની ગતિ કહેવાય છે ૩. સંજમ
પાલતાં ક્રોધ કરનારાની જે દેવગતિ થાય છે, તેને આસુરી (દાસ
સરખા) દેવતાની ગતિ કહેવાય છે ૪. સંજમ પાલતાં ઝન્યાર્ગની
દેશના દેવા મમુલે કરી જે દેવગતિ થાય છે તે સંમોહા નામની દેવ
દુર્ગતિ કહેવાય છે ૫. આ ઉપર વતાયેલી પાંચ દેવતા સંબંધી દુર્ગ-
તિઓ મરણના વિરાધનારને પણ થાય છે. ॥ ૩૯ ॥

હવે અંગોધિ શું ? આ પ્રકારનો જે વીજો પ્રશ્ન તેનો ઉત્તર કહે છે.

મિત્રા-દંસણરત્તા, સનિયાણા કિન્હલેસમોગાઢા ॥

इह जे मरंति जीवा, तेसिं दुलहा भवे वोही ॥४०॥

भावार्थ:-જે જીવો આ મંત્રાગ્રમાં મિથ્યા દર્શનમાં રતિરાજી થઈ, તેમજ નિષાણું કરી, તેમજ કૃષ્ણલેશ્યાના અધ્યવમાયમાં વર્ગ-નાયકા મરે છે, તેઓને યોજા મનોમાં ચોંધિચોંટ (મમ્યવન) દુઃખે મળે છે. ॥ ૪૦ ॥

इये मनुष्य मुलम चोधिणुं केवा प्रसारं पामे छे ते वतारे छे
सम्मदंसणरत्ता, अनियाणा मुकलेसमोगाढा ॥

इह जेमरंति जीवा. नेमिं मुलहा भवे वोही ॥ ४१ ॥

भावार्थ:-જે મનુષ્ય મુલમ ચોધિણું કેવા પ્રસારે પામે છે તે વતારે છે સમ્મદંસણરત્તા, અનિયાણા મુકલેસમોગાઢા ॥
इह जेमरंति जीवा. नेमिं मुलहा भवे वोही ॥ ४१ ॥
भावार्થ:-જે મનુષ્ય નિનેશર મગરાને નવ તત્ત્વનું મમ્યવન થઈ છે તે વતારે થટાન કરવા સ્વ મમ્યવનદર્શનમાં રતિરાજી તેમજ નિષા-ણાઈ રતિ તેમજ કૃષ્ણલેશ્યાના અધ્યવમાયમાં વર્ગના પરસા તે જીવો આ મંત્રાગ્રમાં મરે છે તેઓને ચોંધિચોંટ (મમ્યવન) દુઃખે મળે પામ છે. ॥ ૪૧ ॥

જોજા મગરાને તત્ત્વ મળે સિદ્ધાન્તમાં જોજામાં મુનિવન નવ તે જોઈ મોંઘો મગા કે અર્થજાત મુનિ જોઈ મંત્રાગ્રમાં મળે મળે ? મેઝે રજા રજાને છે.

જે મુનિ મુનિ સદિનીઆ, વહુમોજા મમ્યવનના મુનિયા મગા અમ્યવનના મરંતિ, તે જીવે અમ્યવન-મંત્રાગ્ર ॥ ૪૨ ॥

મંત્રાગ્ર - ૩ મંત્ર મુનિ મગા મંત્રાગ્ર મંત્રાગ્ર મંત્રાગ્ર મંત્રાગ્ર

ચતુષ્પત્ત છતાં તીવ્ર મોહરાજાની વિદંબનામાં વર્તતા છતા, તેમજ દસ્ત-
કર્માદિક એકવીસ શાસ્ત્રમાં કહેલા સંવલ દોષે કરી રહિત તેમજ
દુષ્ટ આચારને ધારણ કરતા છતા ચિત્તના અસ્વસ્થપણા કરી મરણ
પામે છે, તે અનંત સંસારી થાય છે. ॥ ૪૨ ॥

હવે અનંત સંસારીના પ્રતિપક્ષભૂત થોડા સંસારવાલા કેવી રીતે
ચાય તે વતાવે છે.

જિણવયણે અણુરક્તા, ગુરુવયણં જે કરંતિ ભાવેણં ॥
અસવલ અસંકિલિટ્ટા, તે હુંતિ પરિત્તસંસારી ॥૪૩॥

ભાવાર્થ:—ઉત્સર્ગ અપવાદ માર્ગરૂપ જિન વચનને વિષે અનુરાગ
કરતા છતા, ગુરુનું વચન જેઓ અતિ આદર લાવી કરે છે અને
શવલના (મેલા ચરિત્રના) એકવીસ દોષે કરી રહિત તેમજ સ્વરા-
વપરિણામે રહિત હોય છે તે થોડા કાલ સંસારમાં રહેનારા
હોય છે. ॥ ૪૩ ॥

હવે થોજો પ્રશ્ન કે સંસારમાં વારંવાર શા થકી મરવું પડે ? તેનો
ઉત્તર અઢી ગાથાણ કરી કહે છે.

ચાલમરણાણિ બહુસો, બહુઆણિ અકામગાણિ મરણાણિ ॥
મરિહંતિ તે વરાયા, જે જિણવયણં ન યાણંતિ ॥ ૪૪ ॥
સઙ્ગગ્રહણં વિસમ, —ઝળણં ચ જલણં ચ જલપ્પવેસોઅ ॥
અણાચારભંડસેવી, જંમણમરણણુવંધીણિ ॥ ૪૫ ॥

उद्धमहेतिरियंमित्रि, मयाणि जीवेण बालमरणाणि ॥
दंसणनाणसहगओ, पंडियमरणं अणुमरिस्सं ॥४६॥

भावार्थः—जे जीवो जिनेभ्य भगवाननु वचन मदीं मीने जा-
णता नही ते मंरुमीवो यणां बालमरणो अने पणी वचन इत्ता-
दितरणे मरणो करमे. ॥ ४४ ॥

ते बालमरणो कयां ते वताये छे.

तीर्थेना स्थलेषां जड संगारणां मुख पादरा पादे अज्ञानता-
यंती ते मये करी मयूं. तेवत नियाना मज्जि भगर कोड संगी
मि वदार्थनी वांचलाए अथवा कोरादिहना वत यड मयूं. तेवत
अप्रियां पृथग्विह मुखनी इत्ताए करी मुखमंती मोमीनी दे
बगिदयूं भगर पांच पृणी माटिने करी अप्रियो नाव मदन का
मयूं. तेवत तीर्थेना स्थलेषां जड देवतानी भगर मतादिहनी करी
पादरा पादे पुरी मयूं अथवा तो मया मोपायाला पार्श्वीयां दो
करी इत्तान वचनका कट्टने मदन करी जे मयूं.

तेवत पादरादिना तेनां पादरा करी मीनेने ऐसीने भगर मे
जड मयूंता तेव पादरा वत हायादिने करी जिनेभ्य भगर
वचन मदीं मयूं मयूं वचन दिवत भगवानो मीने जे मयूं
मयूं वचन वचन हाया जड मने मयूं. वचनने वचनने
जड मयूं दिवतने जड मयूं वचनने वचनने
वचनने वचनने वचनने वचनने वचनने वचनने
वचनने वचनने वचनने वचनने वचनने वचनने वचनने वचनने

યમ કાંઈ છે તેવા પંડિત મરણે કરી મરીશ. ॥ ૪૬ ॥

હવે ગુરુ અનર્શન કરનારને વાલમરણે મરવાથી સંસારમાં ભોગ-
વવાં પડતાં દુઃસ્વોયકી ભય વતાવતા છતાં પંડિતમરણે મરવાનો
ઉપદેશ કરે છે.

ઉઘેયણયં જાઈ, - મરણં નરણસુ વેઅણાઓ અ ॥

અઆણિ સંભરંતો; પંડિયમરણં મરસુ ઇન્હિ ॥ ૪૭ ॥

ભાવાર્થ:-વાલમરણ કરીને જે જે ઉદ્વેગ કરનારાં જન્મમરણ
પામ્પો તે તથા નરકને વિષે જે જે અતિશય દુઃખ કરનાર વેદનાઓ
ભોગવી, તે સર્વ સંભાલતો થકો હ્રમણાં સાવધાન થઈ પંડિતમરણે મર
કે જેથી ઉદ્વેગકારી જન્મમરણ અને નરક વેદનાઓ ન થાય. ॥૪૭॥

આવો ઉપદેશ સાંભલતાં છતાં કદાચિત્તુ દુઃખ ઉત્પન્ન થાય તો
તે અવસરે જે મુનિ મહારાજા ચિંતવે તે વતાવે છે.

જઈ ઉપદ્યઈ દુઃક્કં, તો દદ્દધો સહાવઓ નવરં ॥

કિં કિં મણ ન પત્તં, સંસારં સંસરંતેણં ॥ ૪૮ ॥

ભાવાર્થ:-જો દુઃખ ઉત્પન્ન થાય તો મુનિ મહારાજાએ રાગ-
દ્વેષની પરિણતિની મંદતારૂપ આત્મસ્વભાવમાં રહી જોયા કરવું અને
આવો વિશેષ વિચાર પણ કરવો કે આ સંસારમાં ભ્રમણ કરતાં
યકાં મેં શું શું દુઃખ નથી ભોગવ્યું. પ્રથમ આવી રીતનાં પરવશપણે
દુઃસ્વો અનેતી વચ્ચે ભોગવ્યાં, પણ આત્માનું કલ્યાણ થયું નહીં
આ વચ્ચે સ્વચ્છપણે તે ભોગવી આત્માનું કલ્યાણ થતાં છતાં મનમાં
શા માટે સેદ કરે છે. ॥ ૪૮ ॥

આહારનિમિત્તેણં, મહ્તા ગહંતિં સત્તર્મીં પુઢર્વીં ॥
સંચિત્તો આહારો, ન સ્વમો મણસાવિ પથ્થેઝં ॥ ૫૧ ॥

ભાવાર્થ:—મોટા મચ્છની પાંપણમાં રહેલા પંચેન્દ્રિય જાતિના તંદુ-
લીયા મચ્છો હું મોહોટો મચ્છ ઢોઝ તો આ વધાં માંછલાંમાંથી એકને
ગુલથકી નીકલવા દહે નહીં, એહવી રીતે આહારની આસક્તિયી
હેસા ચિંતવતો છતો સાતમિ નરકે જાય છે. આયું સમગ્રી વિચક્ષ-
ગોણ સચિત્ત આહારની મનથકી પળ પ્રાર્થના કરવી યોગ્ય
નથી. ॥ ૫૧ ॥

હવે ગુરુના હપદેશથકી વિષયના વિષાકો જેમણે જાણ્યા છે
એવા મુનિ મહારાજ જે ચિંતવે તે વતાવે છે.

પુર્વિકયપરિકમ્મો, અનિઆણો ઝાહિઝળ મહ્વુદ્ધિં ॥
પહ્તા મલિઅકસાઓ, સઘ્યો મરણં પહિહ્તામિ ॥ ૫૨ ॥

ભાવાર્થ:—જયન્મયી છ મહિનાની મધ્યમર્થી એક વરસની અને
હત્કુષ્ઠયી વાર વરસની સંલેખનાનો અભ્યાસ જેમણે કર્યો છે અને
નિયાણા કરી રહિત એહવો થયો છતો તેમજ વર્તમાન પદાર્થમાં
યતી મતિ અને આગામિકાલમાં પદાર્થને જાણનાર બુદ્ધિતે થકી ક-
પાય પ્રમુલ્લનું સ્વરૂપ શુદ્ધ રીતિયી વિચારીને પછી પોતાના આત્મામાં
હેલા કપાયો જેને નાશ કર્યા છે એહવો છતો જલદી અનશન અ-
તિકાર કરું. ॥ ૫૨ ॥

હવે જે અવસર પ્રાપ્ત થયા વગર વધવા અભ્યાસ કર્યા વિનાજ

અનનન એકદમ અંગીકાર કરે તેની જે અવસ્થા થાય તે ચતારે છે.
અકાંડે ચિરભાવિય, તે પુરિસા મરણદેસકાલંમિ ॥

પૂઘ-કય-કમ્મપરિભા, -વળાઈ પછા પરિવડંતિ ॥૫૩॥

ભાષ્ય:-આડમ્બાનો અંત આવ્યા વગર અકાલેજ આડમ્બાનો
અંત આવ્યા છતાં પણ ત્યાંવા કાલ મુખી સંલેગ્નનાનો અભ્યાસ કરતાં
ચિના અનનનને કરનામ તે પુરુષો મરણનો આમર આપે અને હો
કરેલા મનુષ્ય કર્મના ઉદ્વેગના પ્રભાવે કરી નિવાળું કરી કરી મળ
વિગમીને વિધ્યાન્ન પામે છે અને દુર્ગતિમાં જાય છે. ॥ ૫૩ ॥

આવી રીતે અન્ય મરણના મુખર્ચા મુદ્દેજ છે માટે ચિત્તે જો
શુદ્ધિ નિયમે ઉપદેશ કરે તે જરૂર છે.

તમ્હા જંદગવિદ્યં, મરકાણં ઉડ્ડગુણ પુરિમેણ ॥

જીવો અચિરહિઅમુળો, કાયમો મુક્તમર્ગમિ ॥૫૪॥

ભાષ્ય:-જીવનો મરણના ન ચતારે તે માટે, મરણદેસ
દેવતા જેવ મરણદેસ દુરગતિ મરણદેસ મરણદેસ તે જેવ દેવ
દેવતા જેવ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ
મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ

મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ

મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ

મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ

મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ મરણદેસ

વ્યાપારની ચિંતવનાઈ રહિત છતો અને આત્માને હિતકારી જે ચિંત-
વના તેના વ્યાપારે સહિત છતો તેમજ સાવધાન મન સહિત છતો
પોતાના શરીરનો ત્યાગ કરે તેમ કરવું. ॥ ૫૫ ॥

આવી રીતે વિધિ સહિત શરીરનો ત્યાગ કરનાર વલી જે ચિ-
ન્તવે તે કહે છે.

હંતૂણ રાંગદોસં, ભિત્તૂણ ય અટ્ટકમ્મસંધાયં ॥

જન્મણમરણરહટ્ટં, ભિત્તૂણ ભવા વિમુચ્છિહિસિ ॥૫૬॥

ભાવાર્થ:-હે જીવ ! રાગદ્વેષને હળીને, તેમજ આઠ કર્મના સમૂ-
હનો ક્ષય કરી, તેમજ જન્મ મરણરૂપ જે અરહટ્ટ (ઘડીઓનું યંત્ર)
તેને છેડીને, સંસારનો ત્યાગ કરી, મુક્તિ પદ પામીશ. ॥ ૫૬ ॥

અનશન કરનાર પુર્વે કહેલા ઉપદેશને જેવી રીતે આદરપૂર્વક
અંગીકાર કરે તે વતાવે છે.

મ્મં સઠ્ઠુવણસં, જિણાદિટ્ટં સદ્દહામિ તિવિહેણં ॥

તત્તથાવર-સ્થેસકરં, પારં નિઘ્ઘાણમગ્ગસ્સ ॥ ૫૭ ॥

ભાવાર્થ:-આ પદ્ધતિમાં પ્રથમ આ પ્રકારે કહેલો જિનેશ્વર મન્ન-
વાને વતાવેલો અને ત્રસ તથા ધાવર જીવોના કલ્યાણને કરનાર
તેમજ મોક્ષને પમાડનાર એવો સર્વ ઉપદેશ મન, વચન, કાયાઈ કરી
સદ્દહુ છું. ॥ ૫૭ ॥

ગુરુઈ મરણ સુધારવાને માટે જીવ જ્ઞાનાદિ ગુણ સહિત કરવો
એમ કયું હતું તે જ્ઞાનાદિક શ્રુતની વિચારણા કરવાથી થાય. તેમજ
મરણના અવસરમાં કેટલું શ્રુત ચિન્તવું તે કહે છે.

નાહિ તંમિ દેસકાલે, સકો વારસવિહો સુઅસ્કંધો ॥

સવો અણુચિંતેડં, ધણિયંપિ સમથ્થચિત્તેણં ॥ ૫૮ ॥

ભાવાર્થ:—મરણના અવસરે અતિશય ચિત્તની સમર્થતાના કારણે પણ વાર અંગ ત્ય જે મર્ત્ય થતુજ્ઞાન તે ચિત્તની શક્તિ નથી. સર્વ થતુજ્ઞાન ચિત્તની ન શકાય તેા શું કરવું તે ચતારે છે.

एगंमिवि जंमि पण, मंवेगं वीअरायमग्गंमि ॥

गच्छट नरो अभिन्तं, नं मरणं तेण मरिअयं ॥ ५९ ॥

ભાવાર્થ:—જીવગગના માર્ગમા જે જન્મન પદને રિપે મનુષ્ય જ રવામ વેગમ્ય લામે તેરા પદના સ્થાન કરતા મરિત જે મરું તે જ જન્મ મરણ. તેરા જન્મ મરણે કરી મરણિ મરિત મરું. ॥ ૫૯. ॥

જાત અંગમ્ય મર્ત્ય થતુજ્ઞાન ચિત્ત પદ શક્તિ નથી; પર્વુ જાતે અંગમ્ય સ્થાન કરી શકાય માટે શું કરવું તે કહે છે.

ता एगंपि मिल्लोमं, जो पुग्गो मरणदेमसानंमि ॥

आगाहपोट्टनो, चित्तंनो गहगो होट ॥ ६० ॥

કારણે આગમ્ય પદના પર્વુ જાત ચિત્ત શક્તિ નથી. આગમ્ય પદના પર્વુ જાત ચિત્ત શક્તિ નથી. આગમ્ય પદના પર્વુ જાત ચિત્ત શક્તિ નથી. આગમ્ય પદના પર્વુ જાત ચિત્ત શક્તિ નથી.

જાત અંગમ્ય મર્ત્ય થતુજ્ઞાન ચિત્ત પદ શક્તિ નથી; પર્વુ જાતે અંગમ્ય સ્થાન કરી શકાય માટે શું કરવું તે કહે છે.

આગમ્ય પદના પર્વુ જાત ચિત્ત શક્તિ નથી. આગમ્ય પદના પર્વુ જાત ચિત્ત શક્તિ નથી. આગમ્ય પદના પર્વુ જાત ચિત્ત શક્તિ નથી.

ભાવાર્થ:—આરાધનાના ઉપયોગવાળા ઉક્ત મુનિમહારાજા રૂઢી રીતે સમાધિ સહિત મરણ કરી વધારામાં વધારે વ્રણ ભવે કરી સિદ્ધ થાય છે. ॥ ૬૧ ॥

અનશન જેમણે કર્યું છે એવા મુનિમહારાજા શું ચિતવતા થકા સર્વ વસ્તુ વોસરાવે તે કહે છે.

સમણુ ત્તિઅહંપદમં, વીઅં સવ્વત્થ સંજઓમિ ત્તિ ॥
સઘં ચ વોસિરામિ, એઅં ભણિયં સમાસેણં ॥ ૬૨ ॥

ભાવાર્થ:—પ્રથમ તો હું મહાવ્રતવાળો છું અને વીજુ સર્વ પદાર્થોને વિષે રાગદ્વેષની પરિણતિને રોકવારૂપ સંયમવાળો છું. આ હેતુ માટે મારે પુદ્ગલપદાર્થના મમત્વભાવે કરીને શું ? તેથી સર્વ શરીર-પર્યંત પુદ્ગલિકપદાર્થોને વોસરાવું છું. આ જૈનશાસનનું રહસ્ય સંક્ષેપે કહું ॥ ૬૨ ॥

હવે મરણના અવસરમાં જેવી ભાવના કરવી જોઈએ તે વતાવે છે.
લહ્હં અલહ્હપુઘ્વં, જિણવયણં સુભાસિઅં અમયમ્ભૂઅં ॥
ગહિઓ સુગદ્દમગ્ગો, નાહં મરણસ્સ વીહેમિ ॥ ૬૩ ॥

ભાવાર્થ:—જિનેશ્વર ભગવાનના આગમમાં વતાવેલું અમૃત સરસું અને પૂર્વે નહીં પામેલું એવું આત્મતત્ત્વ હું પામ્યો અને મોક્ષ ગતિનો જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રરૂપ માર્ગ તે પણ ગ્રહણ કર્યો તો હવે હું મરણ થકી વીહતો નથી. ॥ ૬૩ ॥

તેમજ બીજી વિશેષે ચિતવવા યોગ્ય ભાવના વતાવે છે.

ધીરેણાવિ મરિચધ્વં, કાઠરિસેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥

દુન્નં પિ દુ મરિચધ્વે, વરં ચુ ધીરત્તણે મરિં ॥ ૬૪ ॥

માર્થ:- ધીર પુરુષે પણ મરુ પડે છે અને કાચર પુરુષે પણ મરુ પડે છે. વધેને અવસ્થે મરુ નો પડે ન છે; પરંતુ ધીરપણ મરુ ફરી વારે વચન મરુ કરુ પડતું નથી, અને કાચરપણે મરુ ફરીથી અનેથી વચન જન્મમરુ કરુ પડે છે, એ રીતે ધીરપણ મરુમાંથી અતિ વાધ અને કાચરપણે મરુમાંથી અતિ દુઃખ મરુમાં, નિમ્મલે મરુ જે ધીરપણ મરુ મરુ જે જીવન છે. જન્મમાં મરુ ફરેલાં જે જે પદ્મનાં કાર્યો જે પણ ધીરપણ મરુ મરુમાં મરુ પાવ છે. ॥ ૬૪ ॥

મરુને રમુને પીટા મરુ પણ મોતનાં મરુને પીટા મરુને મરુને મરુ મરુ પણ દુઃખ મરુને મરુ મરુ જે મરુને છે.

મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥

દુન્નં પિ દુ મરિચધ્વં, વરં ચુ મરુનેણાવિ મરિં ॥ ૬૫ ॥

મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥
મરુનેણાવિ મરિચધ્વં, નિમ્મલેણાવિ અવસ્ત મરિચધ્વં ॥ ૬૫ ॥

૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

આમ સ્વરૂપની રમણતામાં સ્થિર થઈ છતે સમાધિ મરણ કહેવાના
દ્વારે કરી ચાર ગાથાઈ ગુરુમહારાજ ઉપદેશ આપતા છતા કહે છે.

નાણસ્સ દંસણસ્સ ય, સમ્મત્તસ્સ ય ચરિત્તજુત્તસ્સ ॥

જો કાહિ ઉવઓગં, સંસારા સો ત્રિમુચ્છિહિસિ ॥ ૬૬ ॥

ભાવાર્થ:-જન્મારા સુધી જે જ્ઞાન વધાર્યું હોય તેમાં, તથા
સામાન્ય જ્ઞાનરૂપ જે દર્શન જન્મારા સુધી અભ્યાસ કરી મેલવ્યું
હોય તેમાં, તથા સમ્યક્ત્વમાં, તથા પાંચ સમિતિ, ત્રણ ગુણરૂપ
વ્યવહાર ચારિત્ર, અને નિજગુણ સ્વિરૂપ નૈશ્વર્યિક ચારિત્રમાં, જે
જીવ મરણ અવસરે સાવધાનપણું રાખે છે અર્થાત્ ઉપર કહેલા ગુણો
જે પ્રાપ્ત થઈ હોય તેને લગારમાત્ર પણ હાનિ પામવા દેતા નથી.
તે પ્રાણી જલદી સંસારનાં દુઃસ્વોથી મુકાશે. ॥ ૬૬ ॥

ચિરડાસિઅ વંભયારી, પપ્ફોડેડાણ સેસયં કમ્મં ॥

અણુપુઘ્વીઈ વિસુદ્ધો, ગચ્છઈ સિદ્ધિં ધુઅકિલેસો ॥ ૬૭ ॥

ભાવાર્થ:-લાંબા કાલ સુધી બ્રહ્મચર્યનું સેવન જેણે કર્યું છે
પ્રજ્ઞો પ્રાણી બ્રહ્મચર્ય સેવનને રૂપાવેલાં કર્મથી વાકી રહેલાં ધ્યાતિ-
કર્મને ક્ષય કરી અનુક્રમે અતિ વિશુદ્ધિવાળો થયો છતો ભવોપગ્રાહી
કર્મથી થતા વલેશ તે પણ જેણે નાશ પમાડ્યા છે પ્રજ્ઞો થઈ સિદ્ધિ-
ગતિમાં જાય છે ॥ ૬૭ ॥

નિક્કસાયસ્સ દંતસ્સ, સૂરસ્સ વવસાઈણો ॥

સંસારપરિભીઅસ્સ, પચ્ચલ્લાણં સુહંભવે ॥ ૬૮ ॥

તેમાં પોતાનું નામ પણ સુચવ્યું) તેમજ કેવલજ્ઞાનરૂપ વિજ્ઞાન અને કેવલદર્શનરૂપ જ્ઞાન એ બન્નેએ કરી સહિત પાંચ કલ્યાણકર્માં દ્રવ્ય પ્રકાશે કરી લોકમાં ઉદ્યોતના કરનાર અથવા કેવલજ્ઞાને કરી ધર્માસ્તિકાયં, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય અને જીવાસ્તિકાય એ પ્રકારે પંચાસ્તિકાયરૂપલોકને ચતાવનાર એવા જિનેશ્વર ભગવાન સંસારિક સર્વ દુઃખનો ક્ષય તમોને આપો. ॥૭૦॥

॥ ઇતિ શ્રીમદ્દીરભદ્રાચાર્યકૃતાતુરપ્રત્યાખ્યાનપ્રકીર્ણકં સમાપ્તમ્ ॥

અથ શ્રી વાર્ષીક વારે માસના પર્વોનો પ્રારંભ.
પ્રથમ દીવાલી પર્વ.

આ પર્વનો આસો વર્દી અમાવાસ્યાથી આરંભ થાય છે. આ પર્વ કેવી રીતે ઉત્પન્ન થયું, અને તે પર્વમાં લોકીક, તથા લોકોત્તર સુખ મેલવવા માટે શું શું કરવું જોઈએ તેની ટુંકી હકીકત આ નીચે મુકવામાં આવેલી છે, પરમપૂજ્ય (ચરમ) શ્રી ચોવાસમાં તીર્થંકર શ્રીમાન મહાવીર સ્વામીનું અમાવાસ્યાની રાત્રીએ નીર્વાણ પદ ઇટલે (મોક્ષ ગમન) થયેલું છે અને તેજ રાત્રે ગુરુમહારાજશ્રી ગૌતમસ્વામીને કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયેલું છે વિગેરે કારણોથી આ મહાન પર્વ પ્રવર્તેલું છે. તેની ધર્મી હકીકત દીવાલી કલ્પ આદિ વીજા ગ્રંથાંતરોથી જાણી લેવી. અહીં તો માત્ર તે પર્વમાં શું શું વિદ્યાન કરવું તે તે કાર્યો કરવાથી શું શું ફલ પ્રાપ્ત થાય છે વિગેરે ટુંકામાં જણાવવામાં આવશે. તેમાં પ્રથમ દરેક જૈન વંધુઓ ત્રિપેશે કરીને વેપારી વર્ગવાલા હોવાથી નામાઠામા માટે વહી પુજન ઇટલે ચોપડાનું પૂજન કરે છે. વાસ્તવિક રીતે તો જ્ઞાન પૂજનજ કરે છે પરંતુ મિથ્યા દર્શનીયોના સંસર્ગથી અને જૈન

વિધિ નહીં જાણવાથી બ્રાહ્મણો પાસે મિથ્યાત્વવિધિથી સરસ્વતિ પૂજન કરાવે છે. પરંતુ તેમ કરવું જોઈએ નહીં પણ જૈન વિધિ પ્રમાણે જ સારદા (સરસ્વતિ) પૂજન કરવું જોઈએ તેટલા માટે આ વિધિ મધ્યમ મુશ્કામાં આવ્યો છે.

શુભ મુહૂર્તે (મારા ચોવટીએ) મધ્યમ ચોપડો શુદ્ધ યાત્રોત્તર પૂર્વ અગર ઉત્તર દિગા તરફ સ્થાપનો, પડખે યોનો ટીપક તથા પૂર્વ તરફ, પૂના કરનારે પોતાના જમણા હાથે નાદાહટો ચાંચરો, અને જમણા મનોદર ભેગળ ત્રણ નીચે સ્થાપ્યા મુત્તર નીચે ચોવટામાં સ્થાપ્યું.

શ્રી પરમાત્મને નમઃ, શ્રી ગુરુઓ નમઃ, શ્રી સમગ્ર નમઃ
શ્રી મોક્ષદાતાની પૂજા થોતો, શ્રી તેમજીભાઈનો મંદાર ભગ્ન થોતો, શ્રી મહાવરુણની પૂજા થોતો, શ્રી શાશ્વતીનું વચ થોતો, શ્રી મહાવરુણ થો પૂજા થોતો, શ્રી સ્વામીનાથેનું મોખાળ થોતો, શ્રી સ્વામી વીરજીની સંપત્તિ થોતો. આજે સ્થાપ્યા થોતો નરી મા, મોતો, દોરમ ચોતો પૂર્વ કર્યું.

આજે જ્યાં કાદ તેના મોત, નીચે દત્તર પડખો નર ગુરુ
- ધો : શ્રી દેવો આજે કરશે.

ધો :

ધો ધો

ધો ધો ધો

ધો ધો ધો ધો

ધો ધો ધો ધો ધો

ધો ધો ધો ધો ધો ધો

ધો ધો ધો ધો ધો ધો ધો

ધો ધો ધો ધો ધો ધો ધો ધો

ધો ધો ધો ધો ધો ધો ધો ધો ધો

અને ચોપડો સાંકડો હોય તો સાત કે પાંચ 'શ્રી' કરવી-
ત્યાર પછી તેની નીચે સ્વસ્તિક (સાથીઓ) કુંકુમથી કરવો અને
સ્તિક ઉપર અઘંઠ નાગરવેલનું પાન મૂકવું અને તે પાન ઉપર
પોપરી, ઇલચી, લવંગ અને રુપાનાણું મુકવું, પછી ચોપડાને ફરતી
લપારા દડને વાસક્ષેપ, અક્ષત અને પુષ્પની કુસુમાંજલી હાથમાં લઈ
તેનો શ્લોક વોલી ચોપડા ઉપર તે કુસુમાંજલી ક્ષેપવી.

મંગલં ભગવાન્ વીરો । મંગલં ગૌતમઃ પ્રથુઃ ।

મંગલં સ્થૂલિભદ્રાચા । જૈન ધર્મોઽસ્તુ મંગલમ્ ।

અથ શ્રી મંત્રસ્તવનપ્રારંભઃ ॥

સ્વઃશ્રીયં શ્રિમદર્હતઃ । સિદ્ધાઃ સિદ્ધિપુરીપદં ॥

આચાર્યાઃ પંચધાચારં । વાચકા વાચનાં વરામ્ ॥ ૧ ॥

સાધવઃ સિદ્ધિસાહાય્યં । વિતન્વન્તુ વિવેકિનાં ॥

મંગલાનાં ચ સર્વેષામર્થં ભવતિ મંગલમ્ ॥ ૨ ॥

અર્હમિત્યક્ષરં માયા-વીજં ચ પ્રણવાક્ષરં ॥

એનં નાનાસ્વરૂપં ચ ધ્મેયં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ ॥ ૩ ॥

હૃત્પદ્મપોઢશદલ-સ્થાપિતં પોઢશાક્ષરં ॥

પરમેષ્ટિસ્તુતેર્વીજં । ધ્યાયેદક્ષરદં મુદા ॥ ૪ ॥

મંત્રાણામાદિમં મંત્રં । મંત્રં વિઘ્નોપનિગ્રહે ॥

યે સ્મરંતિ સદૈર્વનં । તે ભવંતિ જિનપ્રભાઃ ॥ ૫ ॥

ત્યાર પછી નીચે લખેલ મંત્ર વોલતા જવું અને દરેક દ્રવ્યથી
શારદાપૂજન કરતાં જવું.

મંત્ર. ૐ હ્રિં શ્રી ભગવત્યૈ કેવલજ્ઞાનસ્વરૂપાય લોકાલોકપ્રકા-
શિકાયૈ સરસ્વત્યૈ જલં સમર્પયામિ સ્વાહા-ઇતિ જલપૂજા.

• એવી રીતે મંત્ર વોલતા જવું અને જલં સમર્પયામિને વદલે જે

पादमसादात्तव रूपसंपन्न लेखाभिरामोदितमानवेशः ॥
 अवेन्नरः मृत्तिभिरं व चित्रोद्वेखाभिरामोदितमानवेशः ॥ ९ ॥
 सितांशुक्रांते नयनाभिरामां मृत्ति समाराध्य भवेन् मनुष्यः ॥
 सितांशुक्रांते नयनाभिरामांधकारमूर्त्य क्षितिपावतंसः ॥ १० ॥
 येन स्थितं त्वामनु सर्वतीर्थैः सभाजितामानतमस्तकेन ॥
 दुर्वादिनां निर्दलितं नरेन्द्र-सभाजितामानतमस्तकेन ॥ ११ ॥
 सर्वज्ञवक्रवस्तामरसांकलीना मालीघ्नती प्रयणमंथरया दशव ॥
 सर्वज्ञवक्रवस्तामरसांकलीना श्रीणातु विश्रुतपशाः श्रुतदेवता नः ॥ १२ ॥
 कृत्स्तुतिनिविडभक्तिजडपृक्तगुणैर्गिरामितिगिरामधिदेवता सा ॥
 बालोऽनुकंप्य इति रोपयतु प्रसादस्मेरां दशं मयि जिनप्रभसूरिवर्णा १३
 त्पारपछी आरात्रिक (आरती) उतारवी, अने पछी नीचे प्रमाणे
 गौतमाष्टकबोली दान देवुं.

श्रीद्वंद्वभूति वसुभूतिपुत्रं । पृथ्वीभवं गौतमगोत्ररत्नं ॥
 स्तुवंति देवासुरमानवेन्द्राः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ १ ॥
 श्रीवर्द्धमानात् त्रिपदीमवाप्य । मुहुर्त्तमात्रेण कृतानि येन ॥
 अंगानि पूर्वाणि चतुर्दशापि । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ २ ॥
 श्रीवीरनाथेन पुरा प्रणीतं । मंत्रं महानंदसुखाय यस्य ॥
 ध्यायंत्यपी सूरिवराः सप्रयाः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ३ ॥
 यस्याभिधानं मुनयोऽपि सर्वे । गृह्णन्ति भिक्षाभ्रमणस्य काले ॥
 मिष्टान्नपानांवरपुर्णकामाः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ४ ॥
 अष्टापदाद्रौ गगने स्वशक्त्या । ययौ जिनानां पदवंदनाय ॥
 निशम्य तिर्थातिशयं सुरेभ्यः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ५ ॥
 त्रिपंचसंख्याशततापसानां । तपःकृशानामपुनर्भवाय ॥
 असीणलब्ध्या परमान्नदाता । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ६ ॥
 सदक्षिणं भोजनमेव देयं । साधर्मिकं संप्रसर्पयेति ॥

कै.व. वेद १४ अने अमावारयानो छटनो तप करीने नीने प्रमाणे
—रिग्वेद गणुं तथा शिवान्नीना देव वांदवा,
दीवान्नीनुं गरुणुं.

- १ श्री महावीर भ्यामि सर्वज्ञाय नमः
  - २ श्री महावीरभ्यामि वाग्मनाय नमः
  - ३ श्री गौतम भ्यामि सर्वज्ञाय नमः
- ए प्रणे पदनी नवरात्र्यानी बीज बीज मगरी.

श्री दीवान्नी देवचंदन विधि प्रारंभ

श्री महावीर भ्यामी देवचंदन विधि.

पदर रणरत्ना रणरत्नी, शिवारत्नं पदिकनि-आ भिद्वीरम
का।

अथ प्रथम देवचंदन.

देव चिन्ता देव चिन्ता, भाव भिन्ता, अद्वैत भिन्ता
भावे देव, शिवरत्न रणरत्न रणरत्न, देव भिन्ता अद्वैत भिन्ता
देव भिन्ता शिवरत्न रणरत्न, देव भिन्ता अद्वैत भिन्ता
देव भिन्ता शिवरत्न रणरत्न, देव भिन्ता अद्वैत भिन्ता

पछी नमुत्थुणं कही पाथरा अर्थां जयवीरराय कहेवा.

पछी खमा० देई आ चैत्यवंदन करुं.

अथ द्वितीय चैत्यवंदन.

देव मलिया देव मलिया, करे उत्सव रंग, मेरइयां हाथे ग्रही.
द्रव्य तेज उद्योत वीथो, भाव उद्योत जिनेंद्रने, ठाम ठाम एह ओ-
च्छव प्रसिद्धो. लख कोडी छठ फल करी, कल्याण करो एह. कवि
नयविमल कहे इयुं, धन धन दहाडो तेह.

पछी नमुत्थुणं० अरिहंत चेइ० अन्नत्थ० कही एक नवकारनो
काउस्तगग करी पारी नमोईत् कही आ थोय कहेवी—

अथ चार थोयो प्रारभ्यते.

मनोहर मूर्ति महावीरतर्णा, जीणे सोल पद्दोर देशना पभणी;
नव पछी नव लच्छी नृपति सुणि, कहि शिव पाम्या त्रिभुवनघणी.१

पछी लोगस्त० सच्चन्नेए० अरिहंत चेइआणं० अन्नत्थ० कही०
एक नवकारनो काउस्तगग करी नीचे प्रमाणे थोय कहेवी.

शिव पद्दोत्या रूपभ चउदश भक्ते, बावीस लक्षा शिव मास
थिते; छठे शिव पाम्या वीर बली, कार्तिक वदी अमावास्या निरमली
२ पछी पुल्लखरंवरदी० सुअस्तभग० अन्नत्थ० एक नवकारनो काउ०
पारीने थोय कहेवी.

आगामि भावी भाव कथा, दीवाली कल्पे जेह लक्षा; पुण्य
पाप फल अज्झयणे कथा, सवि तहचि करीने सदयां ३ पछी सिं-

कैवल्यवसं प्रददौ मुनीनां । स गौतमो यच्छतु वाञ्छितं मे ॥ ७ ॥
 शिवे गते भर्तारि वारुणाये । युगप्रधानत्वमिहैव मन्वा ॥
 भद्रभिषेको विदधे सुरैर्द्वैः । स गौतमो यच्छतु वाञ्छितं मे ॥ ८ ॥
 प्रलोकयदीजं परमेष्ठिबीजं । मद्भानवीजं जिनराजबीजं ॥
 यन्नाम चात्कं विदधाति मिद्धि । स गौतमो यच्छतु वाञ्छितं मे ॥ ९ ॥
 श्री गौतमस्याष्टरुमादरेण । प्रबोधकाले मुनिपुंगवा ये ॥
 पठन्ति ते स्मृतिर्दृष्टं सर्वशानन्दं लभन्ते मुक्तं क्रमेण ॥ १० ॥

॥ इति श्री गौतमाष्टकं सम्पूर्णम् ॥

० अथवा नीचे प्रमाणे पढ़ें;—

अथ दीवान्ती पूजन.

- अंगुष्ठं भक्त नमो, स्थिति ततो भेदाः;
 ते युग गौतम समीपे, संज्ञितं कञ्च क्षणम्, १
 प्रसन्नं चाने शोभते तदा, मुनि रणे तेषां साः;
 चतुर्दशैव तेषां, श्रीगौतम विना, २
 भक्तानां मुनि कञ्च नदी, संज्ञितं तेषां तदा;
 तेषां तेषां तेषां मुनि भक्तानां, भक्तानां तेषां तदा, ३
 श्रीगौतम मुनिना तदा, तेषां तेषां तदा;
 तेषां तेषां तेषां तदा, तेषां तेषां तदा, ४
 तेषां तेषां तेषां तदा, तेषां तेषां तदा;
 तेषां तेषां तेषां तदा, तेषां तेषां तदा, ५
 तेषां तेषां तेषां तदा, तेषां तेषां तदा;
 तेषां तेषां तेषां तदा, तेषां तेषां तदा, ६
 तेषां तेषां तेषां तदा, तेषां तेषां तदा;
 तेषां तेषां तेषां तदा, तेषां तेषां तदा, ७

આ દીવાલી નામનું ઉત્તમ પર્વ. આસો વદ અમાવાસ્યાન ૮
 ચરમ્ તીર્થંકર શ્રી વીર ભગવાન (૧૬) પહોરની દેશના દેતા
 પ્રધાનક નામનું મહું અધ્યન પ્રરૂપતાં પાંચમી મોક્ષ ગતિને પામ્યા
 ઝ્યારે શ્રી વીરરૂપી જ્ઞાનનો ભાવ દીવો દૂર થયો ત્યારે દેવોએ દીવા-
 આની (દ્રવ્ય દીપકની) શ્રેણી કરી અને તેવી રીતે ચારે વરણના
 લોકોએ પણ દીવા કર્યા તે કારણથી દીવાલી પર્વ પ્રગટ થયું. તેજ
 રાત્રીમાં ગુરુ ગૌતમ સ્વામીને પ્રભુ ઉપર અત્યંત રાગ હતો તે દૂર થઈ
 જવાથી કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું તેનો પડવાને દીવસે મોહોત્સવ કર-
 વાર્યા અને ઇન્દ્રે પણ ગુરુ ગૌતમ સ્વામીને શ્રી વીર ભગવાનને પદે
 સ્થાપ્યાં શ્રી ગૌતમ સ્વામી મટ્ટારકને ઇન્દ્રે જુહાર્યા તે ઉપરથી ચારે
 વર્ણમાં જુહાર કરવાનું પ્રવર્ત્યું. અને પડવાને દીવસે આનંદ માનવા
 લાગ્યા વીજને દીવસે નંદીવર્ધનનો શોક ટાલવા માટે નંદી વર્ધનની
 વહેને ખાડને જપવા નોતર્યા તેથી સર્વ જગતમાં ખાવડ થીજ (ખાડવીજ)
 નામનું પર્વ પ્રવર્ત્યું આ પ્રમાણે સંક્ષેપથી તેનું વર્ણન છે. એ પર્વ સર્વને
 આનંદદાયી થાય છે પણ ધર્મ કરવાથીજ સુખ થાય છે. જોકે સા-
 માન્ય માણસો સ્વાદ પીવા ઓદવા ફરવામાં તે ઉત્તમ પર્વ વ્યતીત
 કરે છે વ્હી કેટલાક ચાલકોની ગમ્મત સ્વાતર દારુલાનું બિગેરેમાં
 નાહકના હજારો રૂપીઓનો સ્વર્ન કરી પુન્યને વદલે પાપ ઘાંધી લે
 છે તે ઉત્તમ પુરુષોને કરવા યોગ્ય નથી પરંતુ તે દિવસોમાં તો આ
 મદાન ભાગ્યશાન્તીઓએ ધર્મારાધન કરી ઉત્તમ કેવલજ્ઞાન અને નીર્વાણ
 એટલે(મોક્ષ પદ) પ્રાપ્ત કર્યું તેમને પગે ચાલી આપણે પણ ધર્મારાધન
 કરવું તેજ શ્રેષ્ઠ છે તો તે કેવી રીતે . . . તેનો વિધિ નીચે પ્રમાણે

दाणं बुद्धाणं० पेयावच० अन्नं० एरु नरकार्त्तो काउ० फरी,
पारीने नमोर्त्तु० कही आ थोय थोय्या.

मवि देव मयी उद्योत करे, परभावे गौतम ज्ञान बरे; ज्ञान
विमल मदा गुण विस्तरे, जिन प्रागनमां जयकार करे. ४ इति.

पली पेमाने नमुन्धुणं कही उभा थद अरिहंत पेइभाणं भद्राय
एरु नरकार्त्तो काउ० फरी, पारीने नमोर्त्तु कही आ थोय थोय्या.

अथ चार थोयो प्राग्भ्यते.

जय जय भरि हितकर, वीर तिनेभरदेव; गुरु नरना नाकर,
जोहनी मागे मेर, करुणाकर पं हो, वंश आगेद आगी; विजया गुरु
गुंहर, मुन्यनी देगे ग्यानी २ पली जोगमम मारणेण० अरिहं
पेइभाणो० भद्राय० कही एरु नरकार्त्तो काउ० फरी कही आ
मयाने थोय करी.

जय देव वरुणाकर, विजय विजय गुहावे, जय मयरा मयकर,
देहजे जय गुण पावे, देवपदवी जय कर, जय मयने विजयि,
करि विजय देव, एरु नरकार्त्तो काउ० फरी कही आ

पली बुद्धाणं कही उभा थद अरिहंत पेइभाणं भद्राय
एरु नरकार्त्तो काउ० फरी, पारीने नमोर्त्तु कही आ थोय थोय्या.

जय देव वरुणाकर, विजय विजय गुहावे, जय मयरा मयकर,
देहजे जय गुण पावे, देवपदवी जय कर, जय मयने विजयि,
करि विजय देव, एरु नरकार्त्तो काउ० फरी कही आ

पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० घेयावच० अन्नन्थ० एक नवसारनो
काळ० करी-पारी नमोऽर्हत् कही आयोय बोलवी.

मत्तंगसिद्धाई, देवी जिन पद सेवी; दुःख दुरित उपद्रव, जे-
पटाले नितमेवी; शासन सुखदायी; आइ सुणो अरदाश. श्री ज्ञान
विमल गुण, पुरो वंछित आश. ४ इति.

पछी वेसीने नमुत्थुणं, जावंतिचेइ० खमा० जावंतकेवि० न-
मोऽर्हत्० कही स्तवन कहेवुं तेआ—

अथ महावीर जिन स्तवनं.

“ आज सखी संखेसरो ” ए देशी.

श्री महावीर मनोहर, प्रणमुशिरनामी; कंतजशोदा नारीनो,
जिन शिवगति पामी. १ भगिनी जास सुदंसणा, नंदीवर्धनभाई;
हरि लंछन हेजालुओ, सहुकोने सुखदायी. २ सिद्धार्थ भूपतितणो,
सुत सुंदर सोहे; नंदन त्रिशला देविनो, त्रिभुवन मन मोहे. ३. एक
शत दश अध्ययन जे, प्रभु आप प्रकाशे; पुण्य पाप फल केरडां,
सुणे भविक उल्लासे. ४. उत्तराध्ययन छत्रीश जे, कहे अर्थ उदार;
सोल पहर दीये देशना, करे भवि उपकार ५. सर्वार्थसिद्ध मुहूर्त्त-
मां, पाछली जे रयणी; योगनिरोध करे तिहां, शिवनी नीसरणी.
६. उत्तराफाल्गुनी चंद्रमा, जोगे शुभ आवे; अजरामर पद पापी-
या, जय जय रय थावे. ७. चोसठ सुर वर आवीया, जिन अंग
पखाली; कल्याणक विधि साचवी, प्रगटी दीवाली. ८. लाख कोडी

પછી નમુત્યુણં કહી પાધરા અર્ધાં જયવીરાય કહેવા પછી
સ્વમાં દેઈ આ ચૈત્યવંદન કરયું.

અથ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

ઈંદ્રભૂતિ પહિલા મણું, ગૌતમ જસનામ; ગોધર ગામે ઉપન્યા,
વિદ્યાના ધામ; પંચ સયા પરિવારણું, લેઈ રૂંચમ ભાર; વરસ પચાશ
મ્રહે વડયા વ્રતં વર્ષજ વ્રાશ; વાર વરસ કેવલ વર્યાણ, વાણું વરસ
સવિ આય ? નય કહે ગૌતમ નામથી, નિત્ય નિત્ય નવ નિધિ થાય.

પછી નમુત્યુણં૦ અરિહંત ચેદ૦ અન્નત્થ૦ કહી એક નવકારનો
કાઠ૦ કરી પારી નમોઽર્હત૦ કહી આ થોય કહેવી.

અથ ચાર થોયો પ્રારમ્ભ્યતઃ.

ઈંદ્રભૂતિ અનુપમ ગુણ મર્યા, જે ગૌતમ ગોત્રે અલંક્ર કર્યા, પંચ-
શત છાત્રણું પરિવર્યા, વીર ચરણ લહી ભવજલ તર્યા^૧.

પછી લોગસ્સ૦ સઘ્વલોણ૦ અરિહંત ચેદ૦ અન્નત્થ૦ કહી એક
નવકારનો કાઠસ્સગ્ગ કરી પારી નીચે પ્રમાણે થોય કહેવી—

ચઠ અઠ દસ દોય જિનને સ્તવે, દક્ષિણ પશ્ચિમ ઉત્તર પૂરવે,
સંભવ આદિ અષ્ટાપદ ગિરિયે વલી, જે ગૌતમ વંદે લલી લલી. ૨

પછી પુલ્લવરવરદી૦ સુઅસ્સ મગ૦ અન્નત્થ૦ કહી એક નવ-
કારનો કાઠ૦ કરી પારીને આ થોય કહેવી.

ત્રિપદિ પામીને જેણે કરી, દ્વાદશાગી શુકલ ગુણે મરી; દીયે
દીક્ષા તે લહે કેવલ સિરિ, તે ગૌતમને રહું અનુસરી. ૩

સંમ્પદ્વાં વિગ્રહસા ધવંતુ, પાતંગયતા સુરનાયકામ; દીપા-
શ્વેતપર્વણિ સુપ્રસન્ના શ્રીજ્ઞાન મૂરિવરદાયકામ. ૪ ઇતિ.

પછી વેસીને નમુઃધુણં० જ.વંતિનેંદ્ર० સ્વમા० જાગૃતનેષિ० ન-
મોઢર્હન કહી વે સ્તવનો યદેશાં તે આઃ—

અથ ગૌતમ સ્તવનં.

“ તુંગીયા ગિરિ શિલ્પર સોદે ” એ દેશી.

વીર મધુરી વાણી ખાલે, જલધિ જલ ગંભીરરે; ઇંદ્રભૂતિ ચિત્ત
શ્રાંતિ રજકળ, હરણ પ્રવર સમીરરે. વીર० ૧ પંચભૂત થકીજ પ્રગટે
ચેતના વિજ્ઞાનરે તેહમાં લયલીન થાયે ન પરમવ સંજ્ઞાન રે વીર० ૨
વેદ પદનો. અર્થ એહવો કરં મિથ્યા રૂપરે; વિજ્ઞાન ધન પદ વેદ
કેરાં, તેહનું એક સ્વરૂપ રે; વીર० ૩ ચેતન વિજ્ઞાન ધન છે, જ્ઞાન-
દર્શન ઉપયોગ રે; પંચભૂતિકુ જ્ઞાનમયતે, હોય વસ્તુ સંયોગ રે વીર
૪ જિહાં જેદવી વસ્તુ દેલિયે, હોય તેહનું જ્ઞાન રે; પ્રસ્વ જ્ઞાન વિષર્પ-
યથી, હોય ઉત્તમ જ્ઞાન રે વીર० ૫ એહ અર્થ સમર્થ જાણી, મધન
પદ વિપરીત રે; ઇણિયરે શ્રાંતિ નિરા કરીને, થયા શિષ્ય વિનોત
રે વીર० ૬ દીપાલિકા પ્રભાત કેવલ, લક્ષુ તે ગૌતમ સ્વામિ રે;
અનુક્રમે શિવ મુલ લયા તેહને, નય કરં પરણામ રે. વીર० ૭૦
ઇતિ પ્રથમ સ્તવનં.

॥ अथ श्री दीवालीनुं स्तवन. ॥

॥ गान्धारिणी वन्द्ये प्रेमं प्रेम्भरे ॥ वन्द्ये ॥

॥ तव हिनरु तव हितकारी, वरं मया मुग्ध प्रवर्तारे,
गौतम पशुदा मगधारी ॥ १ ॥ मनेरा भगता नन्दहारी ॥ अंतरंग
रिपुने प्रामेरे, तव कोणारोप वन्दे, तव हेरु नाण उद्दामे ॥
स० ॥ २ ॥ फटिले वाट रतावरे, एण जिनमाये न पदावरे,
नेणे दमिल्लन प्रभु पाय ॥ स० ॥ ३ ॥ मरि मुग्धु थेइ थेइ का-
रारे, जल्पकजनी पों न्यागरे, नता नृणा भोग रिकारा ॥ स०
॥ ४ ॥ प्रभु देवना अमृत धारारे, जिनरम विपे म्याकारारे, जेणे
नारया मेघ कुमाग ॥ स० ॥ ५ ॥ गौतमने केवल आलीरे, वरया
स्यांतिये शिव वरमालीरे, करे उत्तम लोक दीवाली ॥ स० ॥ ६ ॥
अंतरंग अल्लन निवारीरे, शुभ सज्जनने उपगारीरे, कहे वीर प्रभु
हितकारी ॥ स० ॥ ७ ॥ इति ॥ १९ ॥

॥ अथ श्री वीरप्रभुनुं दीवालीनुं स्तवन. ॥

॥ मारग देशक मोक्षनोरे, केवल ज्ञाननिधान ॥ भाव दयासा-
गर प्रभुरे, पर उपगारी प्रधानोरे, ॥ १ ॥ वीर प्रभु सिद्ध यया ॥
॥ संघ सकल आधारोरे, हवे इण भरतमां ॥ कोण करशे उपगारीरे
॥ वीर० ॥ २ ॥ नाथ विहुणुं सैन्य ज्युरे, वीर विहुणारे जीव ॥
साथे कोण आधारथीरे, परमानंद अभंगोरे ॥ वीर० ॥ ३ ॥ मात

चूरे, अरहो परेहो अण्डाय ॥ वीर निहणा नीवटारे,
 व्याकुल धायरे ॥ वीर० ॥ ४ ॥ संगम छेदकर्तारनारे,
 केम खमाय ॥ जे द्वाटे मुख छपजेरे, ते विण केम रहेवायो
 ॥ ५ ॥ निर्गामक भव समुद्रनारे, भवभटवि सन्ध
 ते परमेश्वर विज मलेरे, केम बाधे उत्साहारे ॥ वीर० ॥ ६ ॥
 कां पण श्रुत तणारे, हतो परम आधार ॥ दये इहां श्रुत आ-
 छे रे, अहो जिनमुद्रा सारं रे, ॥ वीर० ॥ ७ ॥ ग्रण फाळें
 नीवनेरे, आगमधी आणंद ॥ शैवो ध्यायो भविजनारे, जिन
 सा सुखकंदारे ॥ वीर० ॥ ८ ॥ गणवर आचारज मुनिरे, सहने
 परे सिद्धि ॥ भव भव आगम संगधीरे, देवचंद्र पद लीधरे ॥
 ० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ दीवालीनुं स्तवन. ॥

॥ प्रभु कंठे ठवि फुलनी माला ॥ ए देशी ॥

॥ रमती गमती हनुने सहेली, वेहु मली लीजीये एक तालीरे
 उखि आज अनोपम दीवाली ॥ लील विलासे. पुरण मासे, पोष
 दशम निशि रढीयालीरे ॥ स० ॥ १ ॥ पशु पंखी बसीआं वनवा-
 से, ते पण सुखीयां समकालीरे ॥ स० ॥ एणी रात्रें घेर घेर ओ-
 च्छव होसे, सुखीयां जगतमां नर नारीरे ॥ स० ॥ २ ॥ उत्तम
 ग्रह विगाखा जोगें, जन्म्या प्रभुजी जयकारीरे ॥ स० ॥ साते न-

वेतिन कोट ॥ सदियल माने इंदोरागय, नो कुंठे गौतमना ॥
 ॥ ७ ॥ गौतमनगम्या गानीक टटे, उगम नानी संगत पजे
 गौतमनामे निर्मलज्ञान, गौतम नामे वापेसान ॥ ८ ॥ पुन्यवंत उ
 भागे गद्गु, गुग्गौतमना गुण ऐ गद्गु ॥ ९ ॥ आवन्य समय करमे
 गौतम तूटे मंगति पांढ ॥ ९ ॥

॥ अण श्री गौतम प्रभातिस्तवनं प्रारंभः ॥

॥ गग प्रभानी ॥

मातपृथ्वीगुतप्रातउर्दानमां, गणधरगौतमनामगेले ॥ ब्रह्मसं
 शु जेह ध्यातांमदा, चदनीकल्याहोपयंत्रयेले ॥ मा० ॥ १ ॥ वसु
 नंदन विश्वजनवंदनदुगितिनिरंदननामजेहनुं ॥ अभेदबुद्धे करी भा
 जनजेभजे, पूर्णपोहोनेमही भाग्यनेहनुं ॥ मा० ॥ २ ॥ सुरम
 जेहचिनामणि सुरतरु, कामिनपूरणकामधेनु ॥ एहज गौतमतपुंध्य
 हृदये धरो, जेहयकीअधिकनहीमाहान्म्यकेहेनुं ॥ मा० ॥ ३ ॥ ह
 चलतेजनेसकळ सुखसंपदा, गौतमनामयी मिद्धिपामे ॥ अखंडम
 भताप होयअवनिमां, सुरनरजेहने शीश नामे ॥ मा० ॥ ४ ॥ प्र
 आदेधरी मायावीजेकरी, स्वमुखे गौतमनामव्याये ॥ कोडिमनकाम
 सकळवेगेंफले, विघनवरीसवेदूर जाये ॥ मा० ॥ ५ ॥ दुष्टदूर
 स्वजनमेळोमळे, आधिउपाधि ने व्याधिनासे ॥ भुतनांपेतनां जे
 भांजे वळी, गौतमनाम जयतां उड्डासे ॥ मा० ॥ ६ ॥ तीर्थ अष्ट

पदे आपलव्येजई, पन्नरशेवणने दिख्खदीधी ॥ अठपपारजेतापस
 कारणे, क्षीरलव्येकरी असुदकीधी ॥ मा० ॥ ७ ॥ वरस पचासलगे
 गृहवासवस्या, वरसवली श्रीशकरी वीरसेथा ॥ चारवरसांलगे केवल
 भोगव्युं, भक्तिजेहनी करे नित्यदेवा ॥ मा० ॥ ८ ॥ महियलगौतम
 गोत्रमहिमानिधि, गुणनिधि रुद्धिनेसिद्धि दाई ॥ उदयजस नामधी
 अधिकलीलालहे, मुजस सौभाग्यदोलतसवाइ ॥ मा० ॥ ९ ॥ इति
 गौतमप्रभातिस्तवनं ॥

॥ अथ दीवाळीनुं स्तवन. ॥

॥ मारे दीवाळी रे थइ आज, प्रभु मुख जोवाने ॥ सरयां
 सरयां रे सेवकर्ना काज, भव दुःख खोवाने ॥ ए आंकणी ॥ महा-
 वीर स्वामी मुक्ते पोहोता ने, गौतम केवल ज्ञानरे ॥ धन्य अमाव-
 स्या धन्य दीवाळी मारे, वीर प्रभु निवारण ॥ जिन मुख० ॥ १ ॥
 चारित्र पाळ्यां निरमळांने. टाळयां ते विषय कपायरे ॥ एवा मुनि
 ने बांदीअें तो, उतारे भव पार ॥ जिन मुख० ॥ २ ॥ वाकुळ
 बोहोरया वीरजां ने, तारी चंदन वाळा रे ॥ केवल लइ प्रभु मुक्ते
 पोहोता, पाम्या भवनो पार ॥ जिन मुख० ॥ ३ ॥ एवा मुनिने
 बांदीए जे, पंच ज्ञानने धरतारे ॥ समप्रसरण दइ देशनारे, प्रभु, ता-
 रयां नर ने नार ॥ जिन मुख० ॥ ४ ॥ चोवीसपां जिनेसरु ने,
 मुक्ति तणा दाताररे ॥ करजोडी कवियण एम भणेरें, प्रभु, भवनो
 फेरो टाळ ॥ जिन मुख० ॥ ५ ॥

નરેં પગાં મતરાણાં, પામને પગ મુલકારીરે ॥ મં ॥ ૩ ॥
 માના નર્મી માટે દિગ્વર્મા; મપોચીકર્ની વમનર્મીરે ॥ મં ॥ મૂર્તિ
 પર દંગાને વર્મા; જોગન એક પ્રમુખિ ધારીરે ॥ મં ॥ ૪ ॥ ઉર્વ
 લોકની માટે ન કુવર્મા; વરમાપે તટ વૃમુધારીરે ॥ મં ॥ પૂરા સ્વક
 માટે દર્પણ થર્મા, દક્ષિણર્મા મદ વ્યગ્રારીરે ॥ સં ॥ ૫ ॥
 અટ વન્નિમર્મા પેગા થર્મા, ઉત્તર માટે વમર ધારીરે ॥ સં ॥
 વિદિર્માનાં ચડ દોષક થર્મા, સ્વક દોષર્મા ચડ ધારીરે ॥ સં ॥
 ॥ ૬ ॥ કેળવણા પર ગ્રણ કરીને, મંદન સ્નાન અર્ચકારીરે ॥ મં ॥
 રક્ષા પોટલી ચાંચી પેટુને, મંદિર મેહેન્વાં ગ્રણગારીરે ॥ સં ॥ ૭ ॥
 મધુ મુલ્ય કપલે અમરી મમરી, ગમ રમંતી નટકારીરે ॥ મં ॥
 મધુ માના તું જગતર્મા માના, જગ દોષકર્મા ધરનારીરે સં ॥ ૮ ॥
 માજી તુજ મંદન ઘણું જીવો; ઉત્તમ જીવને ઉપગારીરે ॥ સં ॥
 છપ્પન દિગ્ કુમરી ગુણ ગાતી, શ્રી શુભચીર વચન ધારીરે ॥ સં ॥
 ॥ ૯ ॥ ર્તિ ॥

શ્રી જ્ઞાન પંચમીનો તપ.

“ જ્ઞાનના ” આરાધન માટે એટલે આત્માનો જ્ઞાનગુણ જે અ-
 નાદિ કાલથી જ્ઞાનાવરણાય કર્મના સંયોગે અવરાપેલો છે તેને પ્રગટ
 કરવા માટે અને જ્ઞાનવરણીય કર્મનો ક્ષય (ક્ષયોપશમ) કરવા માટે
 “ જ્ઞાન પંચમી ” નો તપ અતિ ઉત્કૃષ્ટ સાધનમૂલક છે. જ્ઞાનના આરા-
 ધન માટે શાસ્ત્રકારે વીજ, પાંચમ ને અગ્યારશ એ ત્રણ તિથિઓ વ-
 તાવી છે. પરંતુ તેમાં મુખ્યતા પાંચમની છે. માયે પ્રવૃત્તિ પણ પંચમી
 તપ કરવાની વિશેષ છે. આ તપ કોદ્વળ વર્ષના કાર્તિક માસની શુક્ર

ત્રીયો ગૃહ કરવામાં આવે છે આ પંચમી “ સૌભાગ્ય પંચમી ”ના
યો ઓઝલાય છે, જ્ઞાન મેજવવાના ઉત્સુક શ્રાવક શ્રાવિકાઓ
સાધુ સાધ્વીઓ આ તપ વિશેષ કરે છે. આ તપ પાંચ વર્ષ ને
૩ માસ પર્યંત કરવાનો છે. તે એકાસળામી, આયંચીલમી અથવા
વાસધી કરવામાં આવે છે. શારીરીક શક્તિવાળા તો માત્રે ઉપવા-
પીજ કરે છે. ચાર માસ ઉપવાસ ન કરી શકે તે પણ કાર્તિક શુદ્ધિ
મે તો અવશ્ય ઉપવાસ કરે છે. અને તે દિવસે વનતાં સુધી ચાર
આઠ પહોરનો પૌષ્ઠ પણ કરે છે. એ તપના આરાધન માટે સંપૂર્ણ
વિધિ કરવાના ઇચ્છકે નીચે પ્રમાણે વિધિ દરેક માસની શુદ્ધ
પંચમીએ કરવો.

તપ કરવાનો વિધિ.

- ૧ એકાસળું, આયંચીલ કે ઉપવાસ યથાશક્તિ કરવો
- ૨ ઘંને ટંક પ્રતિક્રમણ કરવું.
- ૩ વ્રણ કાલ આઠ સ્તુતિ ને પાંચ શકસ્તવાદિવહે દેવ વાંદવા.^૧
- ૪ બે ટંક પઢિલેહણ કરવી.^૨
- ૫ વ્રણ કાલ જિનપૂજા કરવી. તેમાં પ્રાતઃકાલે વાસકોષાદિવહે,
મધ્યાહને અષ્ટ પ્રકારી અને સાયંકાલે ધૂપ દિપાદિવહે કરવી.
- ૬ બે હજાર જાપ કરવો. અર્થાત્ “ નમો નામસ્સ ” એ પદની ત્રીશ
નવકારવાળી એકાગ્ર ચિત્તે ગણવી.

૧-૨ દેવવંદનને પઢિલેહણની વિધિ પ્રસિદ્ધ હોવાથી વૃતાત્-
શર્તા આવેલ નથી.

- ૭ પને નો પોપથ કરવો અથવા દિવસનો પગો માગ જ્ઞાન ધ્યાના-
દિમા વ્યતિત કરવા.
- ૮ જ્ઞાન અને જ્ઞાનીનાં ચથાશક્તિ ઇક્તિ કરવી.
- ૯ જ્ઞાનનો અધ્યાય કરવો અને તેની પ્રાજ્ઞાનના ટાટી.
- ૧૦ મમ્મ પામે અથવા જ્ઞાન પામે પાન દાંચટનાં દાંચો કરવો. પાંચ
સ્વમ્તિક કરવાં, ચથાશક્તિ ફલ નેંદાદિ પદાર્થો પાંચ પાંચ
ચડાવવા.
- ૧૧ પાંચ અથવા એકાવન લોગસ્મનો કાઝસ્મગ કરવો.

જ્ઞાન પંચમીને દિવસે નો ચથાં ચાનાં સચિશેષે કરવાં, અયાંત્ર
જિનેશ્વરની આંગી પૂજાદિવડે વિશેષ ભક્તિ કરવી, ફલ નેંદાદિ
વિશેષે ચડાવવાં, જ્ઞાન પંચમીના દેવ ચાંદવા, તદંતર્ગત એકાવન સ-
માસમણ દેવાં, ૫૧ લોગસ્મનો કાઝસગ કરવો, વનતા સુધી પોપથ
અવશ્ય કરવો; આલ્હો શિવસ જ્ઞાન ધ્યાનમાંજ વ્યતિત કરવો. જ્ઞાનના
વદ્દુમાન માટે યોગ્ય સ્થળે સુશોભિત ચંદરવા પુંઠીઆ વિગેરે બંધાવી
જ્ઞાન પધરાવતું અને અનેક ભવ્ય જીવો દર્શન નિમિત્તે આવે તેવો
આકર્ષક દેલાવ કરી જ્ઞાનની ભક્તિ જયણાપૂર્વક કરવી. જ્ઞાન સર્પાપે
ગાનતાન કરવું-કરાવતું, જ્ઞાનની પૂજા મળાવવી. ઇત્યાદિ કરીને
અનેક ઉત્તમ જીવો જ્ઞાનના આરાધનમાં તત્પર થાય તેમ કરવું.

श्री यशोविजयोपाध्यायादि विरचित नवपदनी पूजामांथी

॥ सम्यग् ज्ञानपद पूजा.

॥ कान्यं, इंदवन्नाष्टतम् ॥

जन्माण संमोह तमोहरस्स, नमो नमो नाण दिवायरस्स ॥

॥ भुजंग प्रयात वृत्तम् ॥

होये जेहथी ज्ञान शुद्ध प्रबोधे, यथावर्ण नासे विचित्रावबोधे ॥
तेणे जाणीए वस्तु पद्द्रव्य भावा, न हुये वितत्या (वाद) नीजेच्छा
स्वभावा ॥ १ ॥

होये पंच मत्पादि सुज्ञान भेदे, गुरुपास्तिथी योग्यता तेह वेदे ॥
वली ज्ञेय हेय उपादेय रूपे, लहं चित्तमां जेम ध्वांत प्रदीपे ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥

॥ उलालानी देशी ॥

भव्य ! नमो गुण ज्ञानने, स्वपर प्रकाशक भावेजी ॥
परजाय धर्म अनंतता, भेदाभेद स्वभावेजी ॥ १ ॥

॥ उलालो ॥

जे मुख्य परिणति, सकल ज्ञायक, बोधभाव विलच्छना ॥
मति आदि पंच, प्रकार निर्मल, सिद्धसाधन लच्छना ॥

स्यादाद मंगी, नन्दमंगी, प्रथम भेदाभेदता ॥

सर्विकल्प ने, अविक्ल्प नम्नु, मकल्प मंगय देदता ॥ २ ॥

ढाळ.

॥ श्रीपालना गमनी देवी ॥

भसाभक्त न जे विण न्हिये, पंथ अपंथ विचार ॥

कृन्प अकृन्प न जे विण न्हिये. ज्ञान ते सकल आधाररे ॥ भ० ॥ सि० ३१ ॥

प्रथम ज्ञान ने पळे अहिमा, श्री सिद्धांते भार्युं ॥

ज्ञानने वंदो ज्ञान म निंदो, ज्ञानीप शिवमुख चार्युरे ॥ भ० ॥ सि० ३२ ॥

सकल क्रियानुं मूल जे श्रद्धा. तेदनुं मूल जे कदिये ॥

तेह ज्ञान नित नित वंदीजे, ते विण कदो हिम रहियेरे ॥ भ० ॥ सि० ३३ ॥

पंच ज्ञानमांदि जेह सदागम, स्वपर प्रकाशक जेह ॥

दीपकपरे त्रिभुवन उपगारी, कली जिम रवि शशी मेहरे ॥ भ० ॥ सि० ३४ ॥

लोक उरथ अध निर्यग ज्योतिष, वैमानिक ने सिद्ध ॥

लोकालोक प्रगट सवि जेहर्था, तेह ज्ञाने मुन शुद्धिरे ॥ भ० ॥ सि० ३५ ॥

॥ ढाळ ॥

ज्ञानावरणी जे कर्म छे, क्षयउपशम तस धायरे ॥

तो होये एहिज आतमा, ज्ञान अवोधता जायरे ॥ वीर० ॥ ८ ॥

॥ इति सप्तम सम्यग्ज्ञानपद पूजा समाप्ता ॥

॥ અથ શ્રી જ્ઞાનપંચમીદેવવંદન પ્રારંભ ॥

॥ તત્ર પ્રથમ વિધિ ॥

પ્રથમ વાજોઠ ઉપર ઘરળી ને તેની ઉપર મ્માલ ઢાંકી તે ઉપર પાંચ પુસ્તક મૂકીને વાસલેપથી જ્ઞાનની પૂજા કરીએ, ઘડી પાંચ દી-વેટનો દીવો કરીએ, તે જયણાપૂર્વક પુસ્તકની જમણી પાસે સ્થાપીએ અને ધૂપધાણું ઢાલે પાસે મુકીએ, પુસ્તક આગલ પાંચ અથવા એકાવન સાથીયાં કરી ઉપર શ્રીફલ તથા સોપારી મૂકીએ. યથાશક્તિ જ્ઞાનની દ્રવ્યપૂજા કરીએ. પછી દેવ વાંદીએ અને સામાયિક તથા પોસદ્દ મધ્યે વાસપૂજાએ પુસ્તક પૂર્ણને દેવ વાંદીએ, અથવા દેહરા મધ્યે વાજોઠ ત્રણ ઉપરાઉપર માંડી તે ઉપર પાંચ જિનમૂર્તિ સ્થાપીએ. તથા મહા ઉત્સવથી સ્નાત્ર બળાવીએ. પ્રભુ આગલ જમણી તરફ પુસ્તક માંડયું હોય તેની પળ વાસ પ્રમુલે પૂજા કરીએ. તથા ઉજમણું માંડયું હોય તો તિહાં પળ યથાશક્તિ જિનર્વિવ આગલ લઘુ સ્નાત્ર બળાવીને અથવા સત્તર ભેદી પૂજા બળાવીને પછી શ્રી સૌભાગ્ય પંચમીના દેવ વાંદીએ.

પ્રથમ પ્રતિમાજીની જોગવાઈ ન હોય તો સ્થાપનાચાર્ય સમીપે અથવા નવકાર પંચિદિયવ્રટે સ્થાપના સ્થાપીને ઇન્નિયાવહી પઢિકમી, ચાર નવકારનો અથવા એક લોગસ્સનો કાડસ્સગ્ગ કરી, પ્રગટ લોગસ્સ વહી, સ્વામાસમણ દેહ, ઇચ્છાકારેણ સંદિસ્સદ્ ભગવન્ મતિજ્ઞાન આરાધનાર્થ ચૈત્યવંદન કરું ? એમ કહી, યોગમુદ્રાએ વેસી ચૈત્યવંદન કરીએ તે કહે છે.

॥ अथ स्तवन ॥

॥ रसीयानी देशी ॥

प्रणमो पंचमी दिवसे ज्ञानने, गाजी जगमांरे जेह ॥ सुज्ञानी ॥
 शुभ उपयोगे क्षणमां निर्नरे, मिथ्या संचित खेह ॥ सु० ॥ प्रण० १ ॥
 संतपदादिक नव द्वारे करी, मति अनुयोग प्रकाश ॥ सु० ॥
 नय व्यवहारे आवरण क्षय करी, अज्ञानी ज्ञान उल्लास ॥ सु० ॥ प्रण० २ ॥
 ज्ञानी ज्ञान लहे निश्चय कहे, दो नय प्रभुजीने सत्तम ॥ सु० ॥
 अंतर मुहूर्त रहे उपयोगथी, ए सर्व प्राणीने नित्य ॥ सु० ॥ प्रण० ३ ॥
 लब्धि अंतर मुहूर्त लघुपणे, छाशठ सागर जिठ ॥ सु० ॥
 अधीको नरभव बहुविध जीवने, अंतर कदिये न दीठ ॥ सु० ॥ प्रण० ४ ॥
 संपतिसमये एक वे पामता, होय अधवा नवि होय ॥ सु० ॥
 क्षेत्र पल्योपम भाग असंख्यमां, प्रदेश माने बहु जोय ॥ सु० ॥ प्रण० ५ ॥
 मतिज्ञान पाम्या जीव असंख्य छे, कथा पडिवाइ अनंत ॥ सु० ॥
 सर्व आशातन वरजो ज्ञाननी, विजय लक्ष्मी लहो संत ॥ सु० ॥ प्रण० ६ ॥

॥ इति श्री मतिज्ञान स्तवन ॥

पछी जयबीरराय संपूर्ण कही, खमासमण दह, इच्छाकारेण
 संदिस्सह भगवन् श्रीमतिज्ञान आराधनार्थ करेमि काउस्सगं वंदणव-
 त्तिआए० अने अन्नध्य उससीएणं० कही एक लोगस्स अथवा चार
 नवकारनो काउस्सग करी, पारी नमोऽर्हत्सिद्धाचार्योपाध्यायसर्व-
 खाधुभ्यः कही थुइ कहेवी. ते आ प्रमाणेः—

॥ अथ खमासमणना दुहा ॥

- समकित श्रद्धावन्तने, उपन्यो ज्ञान प्रकाश ॥
 मणमुं पदकज तेहना, भाव धरी उल्लास. ७. ॥ खमा० ॥ १ ॥
 ए दुहो गुण गुण दीठ कह्यो.
 नहीं वर्णादिक योजना, अर्थावग्रह होय ॥
 नोइंद्रिय पंच इंद्रिये, वस्तु ग्रहण फांइ जांय. ८. ॥ सम० ॥ २ ॥
 अन्वय व्यतिरेके करी, अंतर मुहूर्त प्रमाण ॥
 पंचेंद्रिय मनथी होये, इहां विचारणा ज्ञान. ९. ॥ सम० ॥ ३ ॥
 वर्णादिक निश्चय वसे, सुर नर एहिज वस्त ॥
 पंचेंद्रिय मनथी होये, भेद अपाय प्रशस्त. १०. ॥ सम० ॥ ४ ॥
 निर्णोत वस्तु स्थिर ग्रहे, कालांतर पण साच ॥
 पंचेंद्रिय मनथी होये, धारणा अर्थ उवाच. ११. ॥ सम० ॥ ५ ॥
 निश्चय वस्तु ग्रहे छते, संतत ध्यान प्रकाम ॥
 अपायथी अधिके गुणे, अविच्युति धारणा ठाम. १२. ॥ सम० ॥ ६ ॥
 अविच्युति स्मृति तणुं, कारज कारण जेह ॥
 संख्य असंख्य कालज सुधी, वासना धारणा तेह. १३ ॥ सम० ॥ ७ ॥
 पुर्वोत्तर दर्शन द्वय, वस्तु अप्राप्त एकत्व ॥
 असंख्य काले ए तेह छे, जातिस्मरण तत्त्व. १४ ॥ सम० ॥ ८ ॥
 बार्जित नाद लही ग्रहे, ए तो दुंदुभि नाद ॥
 अवग्रहादिक जाणे बहु, भेद ए मति आल्हाद. १५ ॥ सम० ॥ ९ ॥
 देश सामान्ये वस्तु छे, ग्रहे तदपि सामान्य ॥

शब्द ए नय नर ज्ञानिनो, ए अवद् मति मान १६॥मम०॥१०॥

एकज तुग्यना नादमा, मधुर नमशादिक ज्ञानि ॥

जाणे बहुविध धर्मज्ञ, सय उपशमनी भाति. १७ ॥ सम० ॥११॥

मधुरतादिक धर्मनां, ग्रहो अन्य मुविचार ॥

अवद्दुविध मति भेदनां, कोशो अर्थ विस्तार. १८ ॥ सम०॥१२॥

शीघ्रमेव जाणे मर्हा, नवि होये बहु विलंब ॥

क्षिप्र भेद ए ज्ञाननां, जाणो मति अविलंब. १९॥ सम० ॥ १३ ॥

बहु विचार कर्ग जाणीण; ए अक्षिप्रह भेद ॥

सयोपशम विचित्रता, कहे महाज्ञानी संवेद. २० ॥ सम० ॥१४॥

अनुमाने कर्ग को ग्रहं, ध्वजर्था जिनवर चैन्य ॥

पूर्व प्रबंध संभालाने, निश्चित भेद संकेत, २१ ॥ सम० ॥ १५ ॥

बाहिर चिन्ह ग्रहं नहीं, जाणे वस्तु विवेक ॥

अनिश्चित भेद ए धारीण, आभिनिवाधिक टेक. २२॥सम०॥१६॥

निःसंदेह निश्चयपणे, जाणे वस्तु अधिकार ॥

निश्चित अर्थ ए चित्तो, मतिज्ञान प्रकार. २३ ॥ सम० ॥ १७ ॥

एव होये वा अन्यथा, एव संदेहे जुत्त ॥

धरे अनिश्चित भावर्था, वस्तु ग्रहण उपयुत्त. २४ ॥ सम० ॥ १८ ॥

बहु प्रमुख भेदे ग्रहं, जिम एकदा तिम नित्य ॥

बुद्धि थाये जेदने, ए ध्रुव भेदनुं चित. २५ ॥ सम० ॥ १९ ॥

बहु प्रमुख रूपे कदा, कदा अवहवादिक रूप ॥

ए रीते जाणे तदा, भेद अध्रुव स्वरूप. २६ ॥ मम० ॥ २० ॥

अवग्रहादिक चउ भेदमां, जाणवा योग्य ते ज्ञेय ॥
 ते चउ भेदे भाखीयो, द्रव्यादिकधी गणेष. २७ ॥
 जाणे आदेशे करी, केटला पर्याय विसिद्ध ॥
 घर्पादिक सवि द्रव्यने, सामान्य विशेष गरिष्ठ. २८ ॥ सम० ॥ २१ ॥
 सामान्यादेशे करी, लोकालोक स्वरूप ॥
 क्षेत्रधी जाणे सर्वने, तत्व प्रतीत अनुरूप. २९ ॥ सम० ॥ २२ ॥
 अतीत अनागत वर्तना, अद्धा समय विशेष ॥
 आदेशे जाणे सहु, वितथ नही लवलेश. ३० ॥ सम० ॥ २३ ॥
 भावधी सविहुं भावनो, जाणे भाग अनंत ॥
 उदयिकादिक भाव जे, पंच सामान्ये लहंत. ३१ ॥ सम० ॥ २४ ॥
 अश्रुतनिश्चीत जाणिये. मतिना चार प्रकार ॥
 शीघ्र समय रोहापरे, अकल औत्पातिकी सार ३२ ॥ सम० ॥ २५ ॥
 विनय करंतां गुरुतणो, पामे मति विरतार ॥
 ते विनयिकी मति कही, सधला गुण सिरदार. ३३ ॥ सम० ॥ २६ ॥
 करंतां कार्य अभ्यासधी, उपजे मति सुविचार ॥
 ते बुद्धि कही कार्मिकी, नंदीसूत्र मोशार. ३४ ॥ सम० ॥ २७ ॥
 जे वयना परिपाकधी, लहे बुद्धि भरपूर ॥
 कमलवने महा हंसने, पारिणामिकी ऐ सनूर. ३५ ॥
 अढवीश बग्रीश दुग चउ, व्रणशे चालीश जेह ॥
 दर्शनधी मति भेद ते, विजयलक्ष्मी गुण गेह. ३६ ॥ सम० ॥ २८ ॥
 २७ मा ने ३५ मा दुहा बखते खमासमण न देवां.
 श्री मतिज्ञानना अपाविशनि भेद संपर्ण

स्वप्नाममण दर्शने इच्छा० श्री श्रुतज्ञान आराधनार्थ चैत्यवंदन
करं ? इच्छं कदा चैत्यवंदन कहेवुं ते नीने प्रमाणे-

॥ अथ श्री द्वितीय श्री श्रुतज्ञान चैत्यवंदन ॥

॥ दोहा ॥

श्री श्रुतज्ञानने निम्न नमो, स्वपर प्रकाशक जेह ।

जाणे देव्ये ज्ञानर्था, श्रुतर्था टाले संदेह ॥

अनभिलाष्य अनंत भाव, वचन अगोचर दाख्या ।

तेहनो भाग अनंतमो, वचन पर्याये आख्या ॥

चली कथनीय पदार्थनो ए. भाग अनंतमो जेह ।

चौदे पूर्वमां रच्यो, गणधर गुण ससनेह ॥ १ ॥

मांहोमाहे पूर्वधरा, अक्षर व्याप्ते सरिखा ।

छट्ठाण वडोया भावर्था, ते श्रुत मतिय विशेखा ॥

तेहिज माटे अनंतमे, भाग निवद्धा वाचा ।

समकित श्रुतना जाणीए, सर्व पदार्थ साचा ॥

द्रव्य गुण पर्याये करीए, जाणे एक प्रदेश ।

जाणे ते सवि वस्तुने, नंदीमूत्र उपदेश ॥ २ ॥

चोवीस जिनना जाणीए, चौद पुरवधर साध ।

नव शत तेत्रीश सहस छे, अट्टाणुं निरुपाध ॥

परमत एकांतवादीनां, शास्त्र सकल समुदाय ।

जे समकितवंते ग्रंथा, अर्थ यथार्थज थाय ॥

अरिहंत श्रुतकेवली कहे ए, ज्ञानाचार चरित्त ।

पंचमी आराधना, विजयलक्ष्मी मूरि चित्त ॥ ३ ॥
इति चैत्यवन्दन ॥ नमोऽस्तु ॥ जावन्ति ॥ नमोऽर्हत् ॥ कही.
कहीए ते आ प्रमाणे—

॥ अथ स्तवन. ॥

॥ हरीया मन लागो ॥ ए देशी ॥

श्री श्रुत चौद भेदे करी, वरणवे श्री जिनराज रे ॥

उपशानादि आचारथी, सेविये श्रुत महाराज रे ॥

श्रुत शुं दिल मान्यो ॥ दिल मान्योरे; मन मान्यो,

प्रभु आगम सुखकार रे ॥ श्रुत ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥

एकादि अक्षर संयोगथी, असंयोगी अनंत रे ॥

स्वपर पर्याये एकाक्षरो, गुण पर्याय अनंत रे श्रुत ॥ २ ॥

अक्षरनो अनंतमो, भाग उघाडो छे नित्य रे ॥

ते तो अवरण नहीं, जीव सूक्ष्मनुं ए चित्त रे ॥ श्रुत ॥ ३ ॥

इच्छे सांभलवा फरी पूछे, निसुणे ग्रहे विचारंत रे ॥

निश्चय धारणा तिम करे, धीगुण आठ ए गणेत रे ॥ श्रुत ॥ ४ ॥

वार्दी चौवीश जिनतणा, एक लाख छवीश हजार रे ॥

वशें सयल सभामांहे, प्रवचन महिमा अपार रे ॥ श्रुत ॥ ५ ॥

भणे भणाये जिद्दांतने, लखे लखावे जेह रे ॥

तस अवतार वखाणीए, विजय लक्ष्मी गुण गेह रे ॥ श्रुत ॥ ६ ॥

॥ इति स्तवन ॥

पछी जयवीरराय कही खमासमण दइ इच्छाकारेण

॥ अथ पीठिका ॥

पञ्चयण श्रुत सिद्धान्त ते, आगम समय बखाणी ॥

पुजो बहु विध रागधी, चरण कमल चित्त आणी. ३ ॥ १ ॥ खमा ०

॥ ए दोहो गुण गुण दीठ कहेंवो ॥

कर पल्लव चेष्टादिके, लखे अंनर्गत वाच ॥

एह अनक्षर श्रुततणो, अर्थ प्रकाशक साच. ४ ॥ पव० ॥ २ ॥

संज्ञा जे दीहकालिकी, तेणे सन्निया जाण ॥

मन इंद्रियधी उपन्युं, संज्ञी श्रुत अहिठाण. ५ ॥ पव० ॥ ३ ॥

मन रहित इंद्रियथकी, निपन्युं जेहने ज्ञान ॥

क्षय उपशम आवरणधी, श्रुत असंज्ञी बखाण. ६ ॥ पव० ॥ ४ ॥

जे दर्शन दर्शन बिना; दर्शन ते प्रतिपक्ष ॥

दर्शन दर्शन होय जिहां, ते दर्शन प्रत्यक्ष.

ललित त्रिभंगी भंगभर, नैगमादि नय भूर ॥

शुद्ध शुद्धतर वचनधी, समकित श्रुत बडनूर. ८ ॥ पव० ॥ ५ ॥

भंग जाल नर बाल मति, रचे विविध आयास ॥

तिहां दर्शन दर्शनतणो, नहीं निदर्शन भास. ९ ॥

सद् असद् वहैचण बिना, ग्रहे एकांति पक्ष ॥

ज्ञान फल पामे नहीं, ए मिथ्या श्रुत लक्ष. १० ॥ पव० ॥ ६ ॥

भरतादिक दश क्षेत्रमां, आदि सहित श्रुत धार ॥

निज निज गणधर विरचियो, पापी मनु आधार. ११ ॥ पव० ॥ ७ ॥

दुष्पसद मुरीश्वर सुधी, वर्तसे श्रुत आचार ॥

एक जीवने आशरी, मादि मानं मुविचार. १२ ॥ पव० ॥ ८ ॥
 શ્રુત અનાદિ દ્રવ્યનયથર્કાઃ શાશ્વત ભાવ છે એહ ॥
 महाविदेहमा ते मदा, आगम रयण अछेह. १३ ॥ पव० ॥ ९ ॥
 અનેક જીવને આશરી, શ્રુત છે અનાદિ અનંત ॥
 द्रव्यादिक चउ भेदना, मादि अनादि विग्नंत. १४ ॥ पव० ॥ १० ॥
 સરિલા પાઠ છે મૂત્રમા, તે શ્રુત ગમિક સિદ્ધાંત ॥
 प्राये दृष्टिवादमां, गोभित गुण अनेकान्त. १५ ॥ पव० ॥ ११ ॥
 સરિલા આલાવા નદિ, તે કાલ્પિક શ્રુતવંત ॥
 अगमिक श्रुत ए पूजीए, त्रिकर्ण योग हसंत. १६ ॥ पव० ॥ १२ ॥
 અઘાર હજાર પદે કરી, આચારાંગ વચ્ચાણ ॥
 ते आगल दुगुणा पदे, अंगप्रविष्ट मुअनाण. १७ ॥ पव० ॥ १३ ॥
 વાર ઉપાંગહ જેહ છે, અંગવાહિર શ્રુત તેહ ॥
 अनंगप्रविष्ट वखाणीए, श्रुत लक्ष्मीमूरि मेह. १८ ॥ पव० ॥ १४ ॥
 સાતમા ને નવમા દુહા વચ્ચે સ્વમાસમણ ન દેવા.

॥ इति श्रुत ज्ञान समाप्तं ॥

॥ अथ तृतीय श्री अवधि ज्ञान चैत्यवंदन ॥

સ્વમાસમણ દહ, ઇચ્છાં અવધિજ્ઞાન આરાધનાર્થ ચૈત્યવંદન
 કરું ? ઇચ્છું કહી ચૈત્યવંદન કહેવું તે નીચે પ્રમાણે:—

અવધિજ્ઞાન શ્રીજીં કરું, પ્રગટે આત્મપ્રત્યક્ષ ।

ક્ષય ઉપશમ આવગ્મનો, નવિ ઇન્દ્રિય આપેશ ॥

देव निरय भव पापतां, होय तेहने अवश्य ।
 थढ़ावंत समय लहे, मिथ्यात विभंग वश्य ॥
 नर तिरिय गुणयी लहे, शुभ परिणाम संयोग ।
 काउस्सगमां मुनि हास्यधी, विघटयो ते उपयोग ॥ १ ॥
 जघन्यधी जाणे जुए, रुरी द्रव्य अनंता ।
 उत्कृष्टा सवि पुद्गला, मूर्ति वस्तु गुणता ॥
 क्षेत्रधी लघु अंगुलतणो, भाग असंखित देखे ।
 तेहमां पुद्गल खंध जे, तेहने जाणे पेखे ॥
 लोक प्रमाणे अलोकमांए, खंड असंख्य उकिट्ट ।
 भाग असंख्य आवलितणो, अद्धा लघुपणे दीठ ॥ २ ॥
 उत्सर्पिणी अवसर्पिणीए, अतीत अनागत अद्धा ।
 अतिशय संख्यातिगणणे, सांभलो भाव प्रबंधा ॥
 एक एक द्रव्यमां चार भाव, जघन्यधी ते निरखे ।
 असंख्याता द्रव्य दीठ, पर्यय गुरुधी परखे ॥
 चार भेद संक्षेपधी ए, नंदीसूत्र प्रकाशे ।
 विजयलक्ष्मी मूरि ते लहे, ज्ञान भक्ति सुविलासे ॥ ३ ॥

॥ इति चैत्यवंदन समाप्त. ॥

पछी नमुथुणं० ॥ जावंति० ॥ नमोऽर्हत्० ॥ कही स्तवन
 कहेंतुं, ते कहे छे.

हरि पाठक संज्ञय संदरु, वीर महिमा ज्ञान गुणायरु ।

ते माटे प्रभुजी विश्वंभरु, विजयांकित लक्ष्मी मुहंकरु ॥ १ ॥

॥ इति स्तुति. ॥

पत्नी खमासमण दइ उभा रही अवधिज्ञानना गुण वर्णववाने
अर्थे दुहा कहेवा ते कहे छे.

॥ दुहा ॥

असंख्य भेद अवधितणा, पट् तेढमां सामान्य ॥

सैत्र पनक लघुर्या गुरु, लोक असंख्य प्रमाण ॥ १ ॥

लोचनपरे साथे रहे, ते अनुगामिक धाम ॥

छासठ सागर अधिक छे, एक जीव आक्षरी ठाम ॥ २ ॥

उपन्यो अविज्ञाननो, गुण जेहने अविकार ॥

चंदना तेहने माहरी, आसमाहे सो वार. ३. ॥ १ ॥ ख० ॥

श्रीजो दुहो सर्व खमासमणे कहेवो. ॥

जेह क्षेत्रे ओहि उपन्युं, तिहां रह्यो वस्तु देखंत ॥

थीर दीपकनी उपमा, अननुगामी लहंत. ४. ॥ उप० ॥ २ ॥ ख० ॥

अंगुल असंख्येय भागथी, वधतुं लोक असंख्य ॥

लोकावधि परमावधि, वधेमान गुण कंख्य. ५. ॥ उप० ॥ ३ ॥ ख० ॥

योग्य सामग्री अभावथी, हीयमान परिणाम ॥

अथ अथ पुरख योगथी, एइवो मननो काम. ६. ॥ उप० ॥ ४ ॥ ख० ॥

संख्य असंख्य जोजन सुधी, उल्लूख्यो लोकांत ॥

देखी प्रतिपाती होये, पुटगळ द्रव्य एकांत. ७. ॥ उप० ॥ ५ ॥

એક પ્રદેશ અલોકનો, પેસે જે અવધિ નાળ ॥

અપદિવાદ અનુક્રમે, આપે કેવલ નાળ. ૮. ॥ ॥૩૫૦॥૬૦॥

॥ શ્વિ અવધિ જ્ઞાન સંપૂર્ણ. ॥

સ્વમાસમણ દટ ઇચ્છા ० મનપર્યવ જ્ઞાન આરાધનાર્થ ચૈત્યવંદન
કરું ? ઇચ્છું કહી ચૈત્યવંદન કહેતું તે આ પ્રમાણે—

॥ અથ ચતુર્થ શ્રી સનઃપર્યવજ્ઞાન ચૈત્યવંદન ॥

શ્રીમનપર્યવ જ્ઞાન છે, ગુણ પ્રત્યયી એ જાણો ।

અપ્રમાદી ક્રુદ્ધિવંતને, હોય સંયમ ગુણઠાણો ॥

કોઈઠ ચારિત્રવંતને, ચદસે શુભ પરિણામે ।

મનના ભાવ જાણે સહી, સાક્ષાર ઉપયોગ ઠામે ॥

ચિંતવતા મનોદ્રવ્યના, જાણે સંઘ અનંતા ।

આકાશે મનોવર્ગના, રહ્યા તે નવિ મુળંતા ॥ ૧ ॥

સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિય પ્રાણીએ, તનુ યોગે કરી ગ્રહીયા ।

મનયોગે કરી મનપણે, પરિણમે તે દ્રવ્ય મુણિયા ॥

તિરહું માણસ સેત્રમાં, અઘી દ્વીપ વિલોકે ।

તિહી લોકના મધ્યથી, સહસ જોયળ અધોલોકે ॥

છરધ જાણે જ્યોતિષી લગે, પલિયનો ભાગ અસંખ્ય ।

ફાલથી ભાવ થયા થશે, અતીત અનાગત સંખ્ય. ॥ ૨ ॥

ભાવથી ચિંતિત દ્રવ્યના, અસંખ્ય પર્યાય જાણે ।

ऋजुमतिथी विपुलमति, अधिका भाव वखाणे ॥
 मनना पुद्गल देखीने, अनुमाने ग्रहे सांचुं ।
 वितथपणुं पामे नहों, ते ज्ञाने चित्त राख्युं ॥
 अमूर्त भाव प्रगटपणे ए, जाणे श्री भगवंत ।
 चरण कमल नमुं तेहनां, विजय लक्ष्मी गुणवंत ॥ ३ ॥
 ॥ इति चैत्यवंदन ॥

पछी नमुथ्युणं० ॥ जावंति० ॥ नमोऽर्हत्० ॥ कही स्तवन
 कहीए ते आ प्रमाणे—

॥ अथ स्तवन ॥

॥ जीरेजी ॥ ए देशी ॥

जीरे मारे श्री जिनवर भगवान,
 अरिहंत निज निज ज्ञानथी ॥ ॥ जीरेजी ॥
 जी० ॥ संयम समय जाणेत,
 तव लोकांतिक मानथी ॥ जीरेजी ॥ १ ॥
 जी० ॥ तीर्थ वर्तावो नाथ,
 इम कही प्रणमे ते सुरा ॥ जीरेजी ॥
 जी० पट् अतिशयवंत दान,
 लेइने हरखे सुर नरा ॥ जीरेजी ॥ २ ॥
 जी० ॥ इण विध सवि अरिहंत,
 सर्व विरति जब उचरे ॥ जीरेजी ॥
 जी० ॥ घनःपर्यव तव नाण

छत्रस्य अवस्था रहे छे जिहां लगे, योगासन तपधारीजी ॥
 चोयुं मनपर्यव तव पामे, मनुज लोक विस्तारी जी ।
 ते मधुने मणपो भवि प्राणी, विजय लक्ष्मी सुखकारो जी ॥ १ ॥

॥ इति स्तुति ॥

पछो खमासमण दइ उभा रही मनःपर्यवज्ञानना गुण स्तववा
 अये दुहा कहेवा ते आ प्रमाणे—

मनःपर्यव दुग भेदधी, संयम गुण लही शुद्ध ॥
 भाव मनोगत संझिना, जाणे प्रणत विशुद्ध ॥ १ ॥
 घट ए पुरुषे धारीयो, इम सामान्य ग्रहंत ॥
 प्राये विशेष विमुख लहे, ऋजुमति मनह मुणंत ॥ २ ॥
 ए गुण जेहने उपन्यो, सर्व विरति गुणठाण ॥
 प्रणमुं हितधी तेहना, चरणकमल चित्त आणखमा० ॥ ३ ॥ १ ख० ॥
 नगर जाति कंचनतणो, धार्यो घट एह रूप ॥
 इम विशेष मन जाणतो, निपुलमति अनुरूप. ४ ॥ ए गुण० ॥ २ ॥ ख. ॥

॥ इति मनःपर्यव ज्ञान संपूण ॥

खमासमण दइ इच्छा० केवलज्ञान आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?

इच्छं कही चैत्यवन्दन कहेवुं ते आ प्रमाणे:—

श्रीजिन चउनाणी यइ, शुक ध्यान अभ्यासे ।
 अतिशय अतिशय आत्मरूप, क्षण क्षण प्रकासे ॥
 निद्रा स्वप्न जागरदशा, ते सवि दूर होवे ।

चोर्था उजामर दशा, तेहनो अनुभव जोवे ॥
 क्षपक श्रेणि आरोहियाए, अपूर्व शक्ति संयोगे ।
 लही गुणठाणुं बाग्मुं, तुर्य कषाय त्रियोगे. ॥ १ ॥
 नाण दंसण आवरण मोह, अंतराय घन घाति ।

कर्म दुष्ट उच्छेदीने, थया परमात्म जाति ॥
 दोय धर्म सवि वस्तुना, समयांतर उपयोग ।
 प्रथम विशेषणो ग्रहे, बीजे सामान्य संयोग ॥
 सादि अनंत भागे करी, दशन ज्ञान अनंत ।
 गुणठाणुं लही तेरमुं, भाव जिर्णद जयवत. ॥ २ ॥

मूल पयडीमां एक बंध, सत्ता उदये चार ।
 उत्तर पयडीनो एक बंध, उदय रहे वायाल ॥
 सत्ता पंचाशीतणी, कर्म जेहवा रज्जु छार ।
 मन वच काया योग जास. अविचल अविकार ॥
 सयोगी केवलीतणी ए, पामी दशाए विचरे ।
 अक्षय केवलज्ञानना, विजय लक्ष्मी गुण उचरे ॥ ३ ॥

॥ इति श्री केवल ज्ञान चैत्यवन्दन ॥

पछी नमुं धुणुं० ॥ जावति० ॥ नमोऽर्हत् ॥ कही स्तवन कहेंहुं
 ते आ प्रमाणे—

॥ अथ स्तवन ॥

॥ कपूर होय अति ऊजलो रे ॥ ए देवी ॥

श्रीजिनवरने मगट यमुंरे, सायिक भाये ज्ञान ॥

दोष अटार अभाधी रे, गुण उपन्या ते प्रमाणरे ॥

भविष्या ! वंदो केवल ज्ञान ॥ १ ॥

पंचमी दिन गुण खाणरे ॥ भविष्या वंदो० ॥ ए आंकणी ॥

अनामीना नांमनो रे, किश्यो विशेष कहेवाय ॥

ए तो मध्यमां वैखरी रे, वचन उल्लेख ठराय रे ॥भ०॥ वंदो०॥२॥

ध्यान टाणे प्रभु तुं होय रे, अलख अगोचर रूप ॥

परा पश्यंती पामीने रे, कांइ प्रमाणे मुनिभूपरे ॥भ०॥ वंदो० ॥३॥

छती पर्याय जे ज्ञानना रे, ते तो नवि बदलाय ॥

ज्ञेयनी नवनवी वर्तना रे, समयमां सर्व जणाय रे ॥ भ०॥ वंदो०॥४॥

बीजा ज्ञानतणी प्रभा रे, एहमां सर्व समाय ॥

रविप्रभायी अधिक नहो रे, नक्षत्र गण समुदाय रे ॥भ०॥ वंदो०॥५॥

गुण अनंता ज्ञानना रे, जाणे धन्य नर तेह ॥

विजय लक्ष्मी सूरि ते लहे रे, ज्ञान महोदय नेह रे ॥भ०॥ वंदो०॥६॥

इति केवलज्ञान स्तवन ॥

पछी जयवीरराय फंदी खमासमण दइ इच्छाकारेण संदिसह
भगवन् श्री केवलज्ञान आराधनार्थ करेमि कांडस्सर्ग ॥ वंदणव०
॥ अन्नध्य० ॥ एक लोमस्स अथवा चार नवकारनो कांडस्सर्ग
करी नमोर्हव० फंदी होय कहेवी ते आ प्रमाणे—

॥ अथ थोय ॥

॥ ग्रह जेठी वंदू ॥ ए देशी ॥

छत्र त्रय चापर, तरु अशोक मुखकार ।

અથ શ્રી પદ્મ વિજયજી વિરચિત

કાર્તિક સુદ ૧૪ ચૌમાસી દેવવંદન પ્રારંભ:

વાર માસની અંદર ત્રણ ચૌમાસી આવે છે કાર્તિક સુદ ૧૪
 ફાગણ સુદ ૧૪ અષાઢ સુદ ૧૪ તથા છ અઠાઈઓ આવે છે. તેમાં
 ત્રણ ચૌમાસાની ત્રણ અઠાઈ તે એક કાર્તિક સુદ ૭ થી ૧૫ ત્રીજી
 ફાગણ સુદ ૭ થી ૧૫ ત્રીજી અષાઢ સુદ ૭ થી ૧૫ ચોથી પર્યુ-
 પણ પર્વનાં અઠાઈ શ્રાવણ વદ ૧૨ થી ભાદરવા સુદ ૪-પાંચમી ચૈત્ર
 સુદ ૭ થી ૧૫ છઠી આસો સુદ ૭ થી ૧૫ ચૈત્રી તથા આસોની બે
 અઠાઈઓ તો શાશ્વતી છે એમ છ અઠાઈ કહી છે તે દિવસોમાં સચિ-
 તનો ત્યાગ વનસ્પતિનો ત્યાગ. બ્રહ્મચર્ય અમારિ પઢહ. તપ. જીન
 પૂજા ગુરુવંદન વ્યાખ્યાનશ્રવણ સામાયક. પોષઘ અતિથિ સંવિ-
 ભાગાદિક નિયમો વિગેરે ધર્મ કરણી અવશ્યક વિશેષે કરીને કરવી
 જોઈયે અષાઢ ચૌમાસું વેટું કે સાધુ આદિકનો વિહાર વંચ થઈ એક
 ટેકાણે સ્થીત રહેવામાં આવે છે અને તે કાર્તિક સુદ ૧૪ પૂર્ણ થયા
 પછી વિહાર કરવાની છુટી થાય છે તથા તેનો કાઢ આ પ્રમાણે છે.

પાણીનો કાઢ ચાર પહોરનો થાય છે. સુત્રહીનો કાઢ એક
 માસનો કામળીનો કાઢ ચાર ઘડીનો પહ્ણા પાત્રા ઉપરના ચાર
 જોડે તેમ ચૌમાસામાં સાધુઓ જે જે વસ્તુ પાટ પાટલા વિગેરે
 યદ્યપ્યો પાસેથી લીધેલું હોય તે પાટું સોંપી દેવામાં આવે છે વિગેરે

અથ શ્રી પદ્મ વિજયજી વિરચિત

કાર્તીક સુદ ૧૪ ચૌમાસી દેવવંદન પ્રારંભ:

વાર માસની અંદર ત્રણ ચૌમાસી આવે છે કાર્તિક સુદ ૧૪
 ફાગણ સુદ ૧૪ અષાઢ સુદ ૧૪ તથા છ અઠાઈઓ આવે છે. તેમાં
 ત્રણ ચૌમાસાની ત્રણ અઠાઈ તે એક કાર્તિક સુદ ૭ થી ૧૫ ત્રીજી
 ફાગણ સુદ ૭ થી ૧૫ ત્રીજી અષાઢ સુદ ૭ થી ૧૫ ચોથી પર્યુ-
 પ્પણ પર્વની અઠાઈ શ્રાવણ વદ ૧૨ થી ભાદરવા સુદ ૪-પાંચમી ચૈત્ર
 સુદ ૭ થી ૧૫ છઠી આસો સુદ ૭ થી ૧૫ ચૈત્રી તથા આસોની બે
 અઠાઈઓ તો શાશ્વતી છે એમ છ અઠાઈ કહી છે તે દિવસોમાં સચિ-
 ત્તનો ત્યાગ વનસ્પતિનો ત્યાગ. વ્રહ્મચર્ય અમારિ પઢહ. તપ. જીન
 પૂજા ગુરુવંદન વ્યાસ્યાનશ્રવણ સામાયક. પોષધ અતિથિ સંવિ-
 ભાગાદિક નિયમો વિગેરે ધર્મ કરણી અવશ્યક વિશેષે કરીને કરવી
 જોડ્યે અષાઢ ચૌમાસું બેઠું કે સાધુ આદિકનો વિહાર વંથ થઈ એક
 ટેકાળે સ્થિત રહેવામાં આવે છે અને તે કાર્તીક સુદ ૧૪ પૂર્ણ થયા
 પછી વિહાર કરવાની છુટી થાય છે તથા તેનો કાઢ આ પ્રમાણે છે.

પાળીનો કાઢ ચાર પહોરનો થાય છે. સુઘડીનો કાઢ એક
 માસનો કામઢીનો કાઢ ચાર ઘડીનો પહ્ણા પાત્રા ઉપરના ચાર
 જોડે તેમ ચૌમાસામાં સાધુઓ જે જે વસ્તુ પાટ પાટલા વિગેરે
 શુદ્ધો પાસેથી લીધેલું હોય તે પાટું સોંપી દેવામાં આવે છે વિગેરે

हवे तेमां प्रथम कार्तिक सुद् १४ उपवासादिक तप करी पोषा-
दिक अंगीकार करीने चौमासी देव वांदवां जोइए ते नीचे प्रमाणे.

प्रथम विधिनो प्रकार आ रीते-प्रथम इरियाविहियं पढिकमी,
स्वमा० दइने इच्छाकारेण संदिसहभगवन् चैत्यवन्दन करु ? इच्छं,
कहीने चैत्यवन्दन बोलवुं ते आ नीचे लखाये छीए.

॥ तत्र प्रथम आदिजिन चैत्यवन्दन ॥

विमल केवल ज्ञान कमला, कलित त्रिभुवन हितकरं सुरराज
संस्तुत चरण पंकज, नमो आदि जिनेश्वरं ॥ १ ॥ विमल गिरिवर
शृंग मंडन, प्रवर गुणगण भूधरं ॥ सुर असुर किन्नर कोटि सेवित ॥
न० ॥ २ ॥ करती नाटक किन्नरी गण, गाय जिन गुण मनहरं ॥
निर्जरा बली नमे अहनिश ॥ न० ॥ ३ ॥ पुंडरीक गणपति सिद्धि
साधित, कोटि पण मुनि मनहरं ॥ श्री विमल गिरिवर शृंग सिद्धा
॥ न० ॥ ४ ॥ निज साध्य साधन सुर मुनिवर, कोटिनंत ए गि-
रिवर ॥ मुगति रमणि वर्या रंगे ॥ न० ॥ ५ ॥ पाताल नर सुर
लोक माहे विमल गिरिवर तोपरं ॥ नहि अधिक तीरथ तीर्थपति
कहे ॥ न० ॥ ६ ॥ इम विमल गिरिवर शिखर मंडण, दुःख विहं-
डण ध्याए ॥ निज शुद्ध सत्ता साधनार्थ, परम ज्योतिने पाइए
॥ ७ ॥ जित मोइ कोह विछोइ निद्रा, परम पद स्थित जयकरं ॥
गिरिराज सेवा करण तत्पर पद्मविजय मुदितकरं ॥ ८ ॥ इति ॥

(पछी ' नमुत्पुणं ' कही (जावनि विगेरे कहेवुं नहि) अंथां
' जयवीरराय ' कही स्वमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ?

कृपमजिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ? इच्छं कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं.

॥ अथ श्री रूपम जिन नमस्कार (चैत्यवन्दन)

आदि देव अलयेसरु, विनीतानो राय ॥ नाभिराय कुल मंडणो,
मरुदेवा माय ॥ १ ॥ पांचशे धनुपनी देहडी, प्रभु परम दयाल ॥
चोराशी लख पूर्वनुं, जस आयु विशाल ॥ २ ॥ वृषभ लंछन जिन
वृषभरूप, उत्तम गुण मणि खाण ॥ तस पद पद्म सेवन थकी,
लहीए अविचल ठाण ॥ ३ ॥

पछी नमुत्थुणं, अरिहंतचेइआणं, अन्नत्थ कही एक नवकारनो
काउस्सग्ग करी, पारी, नमोईत्तुं कही थोय कहेवी ते आ—

॥ अथ चार थोयो प्रारभ्यते ॥

आदि जिनवर राया, जास सोवन्न काया ॥ मरुदेवी माया,
धोरी लंछनपाया ॥ जगत धिति निपाया, शुद्ध चारित्र पाया ॥
केवल सिरिराया, मोक्ष नगरे सधाया ॥ १ ॥—पछी लोगस्स, सव्व
लोए, अन्नत्थ० एक नवकारनो काउ० पछी थोय कहेवी ते आ—
सविजिन—सुखकारी, मोह मिथ्या निवारी ॥ दुर्गति दुःख भारी,
शोक संताप वारी ॥ श्रेणी क्षपक सुधारी, केवलानंतधारी ॥ नमीये
नर नारी, जेह बिम्भोपकारी ॥ २ ॥ पछी पुण्यवर वरदी० सुअस्स
भग० अन्नत्थ० एक नवकार काउ० पारीने थोय कहेवी—

समो सरणे वेठा, लागे जे जिनजी मीठा ॥ करे गणप पइठा,

इंद्र चंद्रादि दीठा ॥ द्वादशांगी वरिष्ठा गुंयतां टाले रिष्ठा ॥ भविजन
होय हि (जि)ष्ठा, देखी पुण्ये गरिष्ठा ॥ ३ ॥

पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० वेयावच्च० अन्नत्थं० एक नवकारकाउ०
करी, पारीने नमोर्हत्तु० कही आ थोय बोलवी—

सुर समकित वंता, जेह रुद्धे महंता ॥ जेह सज्जन संता, दा-
लीये मुज चिंता ॥ जिनवर सेवंता विघ्न वारो दुरंता ॥ जिन उत्तम
थुणंता, पन्नने सुख दिंता ॥ ४ ॥ इति ॥ पछी वेसीने नमुत्थुणं,
जावंतिचेइ० खमा० जावंतकेवि० नमोर्हत्तु० कही स्तवन कहेंतुं
ते आ—

॥ अथ स्तवनं प्रारभ्यते ॥

॥ सोनाते केरुं म्हारुं वेडळुं मारुजी, वाव्य खोदाव ॥ ए देशी ॥
प्रथम जिणेसर प्रणमीये, जास सुगंधीरे काय ॥ कल्पवृक्ष परे
त्तास, इंद्राणी नयन जे, भृंग परे लपटाय ॥ १ ॥ राग उरग तुज
नवि नडे, अमृत जे आस्वाद ॥ तेहथी प्रतिहत तेह, मानुं कोइ नवि
करे, जगमां तुम शुं रे वाद ॥ २ ॥ विगर धोइ तुज निरमली,
काया कंचन वान ॥ नहिं प्रस्वेद लगार, तारे तुं तेहने जे धरे
त्ताहरुं ध्यान ॥ ३ ॥ राग गयो तुज मन थकी तैमां चित्र न कोइ ॥
रुधिर आमिपथी, राग गयो तुज जनमथी, दुध सहोदर होय ॥ ४ ॥
आसोआस कमल समो. तुज लोकोत्तर वात ॥ देखे न आहार
निहार, चरम चक्षु धर्णा एहवा तुज अवदात ॥ ५ ॥ चार अतिशय
मूल्यथी, ओगणीन देवना कीथ ॥ कर्म खप्पाथी अग्यार, चोब्रांत

एम अतिशया, समवायांगे प्रसिद्ध ॥ ६ ॥ जिन उत्तम गुण गावतां,
गुण आवे निज अंग ॥ वदविजय कहे एह समय, प्रभु पाळजो,
जिम थाउं अखय अभंग ॥ ७ ॥ इति ॥

पछी अर्धा (आ भवमखंडा सुधी) जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री अजितनाथ आराधनार्थं चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कहीने आ बोलवुं—

॥ अथ श्री अजितनाथ चैत्यवन्दन ॥

अजितनाथ प्रभु अवतर्या, विनितानो स्वामी ॥ जितशत्रु विजया
तणो, नंदन शिव गामी ॥ १ ॥ बहोतेर लाख पूरव तणुं, पाल्यु
जिणे आय ॥ गजलंछन लंछन नहि, प्रणमे सुरराय ॥ साढा चा-
रशे धनुषनी ए, जिनवर उत्तम देह ॥ पाद पद्म तस प्रणमीये,
जिम लहीये शिव गेह ॥ १ ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंत चेइ० कही एक नवकारनो काड०
करी पारी नमोर्हत्त० कही थोय कहेवी—ते आ—

विजया सुत वंदो, तेजथी ज्युं दिणंदो, शीतलताए चंदो,
धीरताए गिरिंदो ॥ मुख जिम अरविंदो, जास सेवे सूरिंदो, लहो
परमाणंदो, सेववा सुख कंदो ॥ १ ॥

पछी उभा उभा अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री संभवनाथ आराधनार्थं चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं.

संवर सुत साचो, जास स्यादवाद वाचो, थयो हीरो जाचो,
मोहने देइ तपाचो, प्रभु गुण गण माचो, एहने ध्याने राचो, जिन
पद सुख साचो, भव्य प्राणी निकाचो ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने ज अर्धा जयवीरराय० कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री सुमतिनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ?
इच्छं, कही आ कहेवुं—

॥ अथ श्री सुमतिनाथ चैत्यवंदन. ॥

सुमतिनाथ सुहंकरु, कोसला जस नयरी ॥ मेघराय मंगला
तणो, नंदन जित वयरी ॥ १ ॥ क्राँच लंछन जिन राजियो, व्रणशे
धनुपनी देह ॥ चालीस लाख पूरव तणुं, आयु अति गुण गेह ॥ २ ॥
सुमति गुणे करी जे भयों ए, तयों मंसार अगाध ॥ तस पद पद्म
सेवा थकी, लहो मुख अन्यावाध ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं अरिहंत चेइ० अत्रत्य० एक नवकारनो काड०
पारी नमोर्हव० कही थोय कहेवी ते आ—

सुमति सुमति दाइ, मंगला जाम माइ ॥ मेरुने, राइ, ओर
एहने तुलाइ ॥ क्षय कीधा घाइ, केवलज्ञान पाइ, ॥ नहिं ऊणिम कांइ,
सेविये ए सदाइ ॥ १ ॥ इति.

पछी उभा रहीने ज अर्धा जयवीरराय कहेवा. खमा० इच्छा०
श्री पद्मप्रभ जिन आराधनार्थ चैत्य० करुं ? इच्छं, कही चैत्य-
वंदन करेवुं ते आ—

॥ अथ श्री पद्मप्रभ चैत्यवन्दन ॥

कोसंबीपुर राजियो, धर नगपति ताय ॥ पद्म प्रभ प्रभुता-
मयी, सुसिमा जस माय ॥ श्रीश लाम्ब पूरव तणुं, जिन आयु
पाली ॥ धनुष अहीसें देहदी, सवि कर्मने टाली ॥ २ ॥ पद्म
लच्छन परमेश्वरुए, जिन पद पद्मनी सेव ॥ पद्मविजय कहे कीजिए,
भविजन सहु नितमेव ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्पुणं० अरिहंत चेइ० अन्नन्थ० एक नवकारनो
काउ० करी पारी नमोर्हत् ० कही आ थोय कहेवा—

अहीशे धनुष काया, त्यक्त मद्र मोह माया, सुसिमा जस
माया, शुक्ल जे ध्यान ध्याया ॥ केवल वर पाया, चामरादि ध-
राया, सेवे सुर राया, मोक्ष नगरे सथाया ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा उभा—जयवीरराय अर्धा कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री सुपासजिन आराधनार्थ चैन्यवन्दन करुं ?
ईच्छं कही चैत्यवन्दन कहेयुं ते आ—

॥ अथ श्री सुपासजिन चैत्यवन्दन ॥

श्री सुपास जिणंद पास, टाल्यो भव फेरो ॥ पृथिवी मान उरे
जयो, ते नाथ हमेरो ॥ १ ॥ प्रतिष्ठित सुत सुंदरु, वाणाग्सी
राय ॥ बीन लाख पूरव तणुं, प्रभुजीनुं आय ॥ २ ॥ धनुष वशे
जिन देहदी, स्वस्तिक लच्छन सार ॥ पद पद्ममे जग राजनो, तार
तार भव तार ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंत चेइ० एक नवकार काउ० नमोर्हत्त०
कही आ थोयें कहेवी—

सुपास जिंन वाणी, सांभळें जेह प्राणी, हृदये पहचाणी, ते
आर्था भव्य प्राणी ॥ पांत्रीश गुण खाणी, सूत्रमां जे गुंयाणी, पद्,
व्यशुं जाणी, कर्म पीले ज्युं घांणी ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने ज अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री चंद्रप्रभ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ?
इच्छे, कही आ चैत्यवंदन बोलवुं—

॥ अथ श्री चंद्रप्रभ चैत्यवंदन ॥

लक्ष्मणा माता जनमीयो, महसेन जस ताय ॥ उडुपति लंछन
दीपतो, चंद्रपुरीनो राय ॥ १ ॥ दश लख पूरव आउखु, दोढशो
धनुपनी देह ॥ सुर नरपति सेवा करे, धरता अतिसे स्नेह ॥ २ ॥
चंद्रप्रभ जिन आठमा ए, उत्तम पद दातार ॥ पद्मविजय कहे
मणमीये, मुज प्रभु पार उतार ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंत चेइ० अन्नत्य० एक नवं० काउ०
नमोर्हत्त० कही आ थोयें कहेवी—

सेये सुर वृंदा, जास चरणारविंदा, अट्टम जिन चंदा, चंद
वर्णें सोहंदा ॥ महसेन नृप नंदा, कामता दुःख दंदा ॥ लंछन मिप
चंदा, पाय मानुं सेविंदा ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने ज अर्धा जयवीरराय० कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री सुविधिनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ?
इच्छे, कही आ कहेवुं—

॥ अथ श्री सुविधिनाथ चैत्यवन्दन ॥

सुविधिनाथ नवमा नमुं, सुग्रीव जम नात ॥ मगर लछन
चरणे नमुं, रामा रुडी मात ॥ १ ॥ आयु वे लाख पूरव तणुं,
शत धनुपनी काय ॥ काकंडी नयरी धर्णी, प्रणमु प्रभु पाय ॥ २ ॥
उत्तम विधि जेहथी लखो ए, तेणे सुविधि जिन नाम ॥ नमतां तस
पद पद्मने, लहीये शाश्वत धाम ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अग्रिहत चेट० अन्नन्य० एरु नव० काउ०
पारी नमोर्हत्० कही आ थोय कहेवा—

नरदेवो भाव देवो, जेहनी मारे सेवो, जेह देवाधिदेवो,
सार जगमां ज्युं मेवो, जोतां जग एहवां, देव दीशो न तेहवो,
सुविधि जिन जेहवो, मोक्ष दे नतखेवो ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा उभाज अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री शीतलनाथ आगधनार्थ वैन्य० करुं इच्छे
कही आ कहेवुं.

॥ अथ श्री शीतलनाथ चैत्यवन्दन ॥

नंदा दृढरथ नंदनी, शीतल शीतलनाथ ॥ राजा भदिलपुर
तणो, चल्हे गिवसाय ॥ १ ॥ लाख पूरवतुं आउगुं, नेवु धनुप
प्रमाण ॥ काया माया टालीने, लखा पंचम नाण ॥ २ ॥ श्री वत्स
लंडन गुंदरुण, पद पद्मे रहे जाम ॥ ते जिननी सेरा यकी,
लहीने लाल गिगास ॥ इति ॥

પછી નમુત્યુળં० અરિહંતચેદ્० અન્નત્ય એક નવકારનો કાડ૦
પારી નમોર્હત્ કહી આ થોય કહેવી.

શીતલ જિન સ્વામી, પુણ્યથી સેવ પામી, પ્રભુ આતમરામી,
સર્વ પરભાવ વામી ॥ જે શિવગતિ ગામી, શાશ્વતાનંદ ધામી, ભવિ
શિવસુખ કામી, પ્રણમીયે શીશ નામી ॥ ૧ ॥ इति ॥

પછી ઉભા રહીને જ જયવીયરાય૦ અર્ધા કહેવા.

સ્વમા૦ ઇચ્છા શ્રી શ્રેયાંસનાથ આરાધનાર્થ ચૈત્ય૦ કરુ ?
ઇચ્છે કહી આ ચૈત્યવંદન કરવું.

॥ અથ શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચૈત્યવંદન ॥

શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમાં, વિષ્ણુ નૃપ તાય ॥ વિષ્ણુ માતા જેહની,
અંશો ધનુપની કાય ॥ ૧ ॥ વરસ ચોરાસી લાખનું, પાલ્યું જેળે
આય ॥ શ્વેદ્ગી લંછન પદ કંજે, સિંહપુરીનો રાય ॥ ૨ ॥ રાજ્ય
તજી દીક્ષા વરીણ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન ॥ પામ્યા તસ પદ પગને,
નમતાં અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥ इति ॥

પછી નમુત્યુળં० અરિહંતચેદ્० અન્નત્ય૦ નવ૦ કાડ૦ કરી-
પારી નમોર્હત્ કહી આ થોય કહેવી.

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત, પ્રભુના અવદાત,
ત્રીન ભુવને વિદ્યાત ॥ મુરપતિ સંઘાત, જાસ નિકટે આયાત;
કરી કર્મનો ઘાત, પામીયા મોક્ષ સાત ॥ ૧ ॥ इति ॥

પછી ઉભા રહીને જ અર્ધા જયવીયરાય કહેવા.

સ્વમા૦ ઇચ્છા૦ શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન આરાધનાર્થ ચૈત્યવંદન
કરું ? ઇચ્છે, એમ કહી આ ચૈત્ય વંદન કહેવું.

॥ अथ श्री वासुपूज्य जिन चैत्यबंदन. ॥

वासव वंदित वासुपूज्य, चंपापुरी ठाम ॥ वसुपूज्य कुल चंद्रमा,
माता जया नाम ॥ १ ॥ महिष लंछन जिन वारमा, सित्तेर धनुष
प्रमाण ॥ काया आयु वरस बली, बहोत्तेर लाख बखाण ॥ २ ॥
संघ चतुर्विध थापीने ए, जिन उत्तम महाराय ॥ तसमुख पद्म बचन
मुणी, परमानंदी थाय ॥ ३ ॥

पछी नमुत्पुणं० अरिहंत चेदं० अन्नत्य० काठ० १ नवकारनो
करी पारी नमोर्हव० कही नीचे मुजव थोय कहेवी.

विश्वना उपगारी, धर्मना आदिकारी ॥ धर्मना दातारी, काम
क्रोधादि वारी ॥ तार्या नर नारी, दुःख दोहग हारी ॥ वासुपूज्य
निहारी, जाउं हुं नित्यवारी ॥ १ ॥ इति ॥

पछो उभा रहीनेज अर्धा जयवीरराय कहेवा.

स्वमा० इच्छा० श्रीविमलनाथ आराधनार्थ चैत्यबंदन करुं इच्छं०
कही आ कहेवुं.

॥ अथ श्री विमलनाथ चैत्यबंदन. ॥

कंपिलपुर विमल मधु, स्यामा मात मल्हार ॥ कृतवर्मा नृप कुल
नमे, उगमीयो दिनकार ॥ १ ॥ लंछन राजे बराहनुं, साठ धनुषनी
काय ॥ साठ लाख बरमा नणुं, आयु सुगदाय ॥ २ ॥ विमल
विमल पोने गया ए, सेवर विमल करेह ॥ तुनपद पद्म विमल मन्ये,
संघ धर्मा मग्गे ॥ ३ ॥

पछी नमृत्युणं० अरिहंत चेइ० अन्नत्य० १ नवकारनो काउ०
नमोर्द्ध्व कही आ थोय कहेवी.

विमल जिन जुहारो, पाप संताप वारो ॥ दयामा मल्हारो,
विश्व कीर्ति विकारो ॥ योजन विस्तारो, जास वाणी प्रसारो ॥
गुणगण आधारो, पुण्यना ए प्रकारो ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री अनंतनाथ आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कही नीचे मुजब कहेवुं.

॥ अथ श्री अनंतनाथ चैत्यवन्दन. ॥

अनंत अनंत गुण आगरु, अपोध्या वासी ॥ सिंहसेन नृप
नंदनो, यदां पाप निकासी ॥ १ ॥ सुजसा माता जनमीयो, त्रीस
लाख उदार ॥ वरस आवसुं पालीयुं, जिनवर जयकार ॥ २ ॥
लंछन सींचाणा तणुं ए, कायाधनुष पचास ॥ जिनपद पद्म नम्या
यकी, लहिये सहज विलास ॥ ३ ॥

पछी नमृत्युणं० अरिहंत चेइ० अन्नत्य० कही १ नवकारनो
काउ० करी पारी नमोर्द्ध्व कहीने आ थोय कहेवी.

अनंत अनंतनाथी, जास महिमा गवाणी ॥ सुरनर तिरि प्राणी,
सांभळे जास वाणी ॥ एक वचन समजाणी, जेह स्याद्वाद जाणी
तर्पा ते गुण खाणी, पामीया सिद्धि राणी ॥ १ ॥ इति ॥ पछी
उभा रहो अर्धा जयवीरराय कहेवा०

खमा० इच्छा० श्री धर्मनाथ आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं.

॥ अथ श्री धर्मनाथ चैत्यवंदन. ॥

भानु नंदन धर्मनाथ, सुव्रता भली माना ॥ वज्रा लंछन वज्र
नमे, व्रण भुवन विख्यात ॥ १ ॥ दश लाख वरसनुं आउखुं, वपु
धनु पीस्तालीस ॥ रत्नपुरीनो राजीयो, जगमां जास जगीश ॥ २ ॥
धर्म मारग जिनवर कहीए, उत्तम जन आधार ॥ तेणे तुज पाद
पद्म तणी, सेवा करुं निरधार ॥ ३ ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंत चेइ० अन्नन्थ० १ नव० काउ०
नमोर्द्ध्व कही नीचेनी थोय कहेवी.

धरम धरम धोरी, कर्मना पास नोरी ॥ केवल श्री जोरी, जेइ
चोरे न चोरी ॥ दर्शनी मदछोरी, जाय भागा मथोरी ॥ नमे सुरनर
कोरी, ते वरे सिद्धि गोरी ॥ १ ॥ इति ॥

पछी अर्धा जयवीरराय० उभा रहीनेज कहेवा.

स्वमा० ईच्छा० श्री शांतिनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ?
इच्छं, कही आ चैत्यवंदन करवुं.

॥ अथ श्री शांतिजिन चैत्यवंदन. ॥

शांति जिनेसर सोलमा, अचिरा सुत वंदो ॥ विश्वमेन कुल
नम मणि, भविजन मुख वंदो ॥ १ ॥ मृग लंछन जिन आवसुं,
लाख वरस प्रमाण ॥ हथिणा उर नयरी घणी, प्रभुजी गुणमणि
खाण ॥ २ ॥ चालीश धनुपनी देहडीए, मम चउरम संठाण ॥
वदन पद्म ज्युं चंदलो, दांटे परम कन्याण ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंत चेइ० अन्नन्थ० १ नव० काउ०
कही, पारी० नमोर्द्ध्व० कही थोय कहेवी ते आ—

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

बंदो जिन शांति, जास सोवन कांति ॥ टाले भव भांति, मोह मिथ्यात्व शांति ॥ द्रव्य भाव अरि पांति, तास करता निकांति, धरता मन खांति, शोक संताप वांति ॥ १ ॥ पछी लोगस्स (प्रकट) सच्चलोए० अन्नत्थ० १ नव० काउ० कहीने नीचेनी थोय कहेवी.

दोय जिनवर नीला, दोय धोला सुशीला, दोय रक्त रंगीला, काढता कर्म कीला ॥ न करे कोइ हीला, दोय श्याम सलीला, सोल स्वामीजी पीला, आपजो मोक्ष लीला ॥ २ ॥

पछी पुख्खरवरदी० सुअस्स भगवओ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० करीने आ थोय कहेवी—

जिनवरनी वाणी, मोहबल्ली कृपाणी, सूत्रे देवाणी, साधुने योग्य जाणी ॥ अरथे गुंथाणी, देव मनुष्य प्राणी ॥ षणमो हित आणी, मोक्षनी ए निशाणी ॥ ३ ॥

पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० वेयावच्च० अन्नत्थ० १ नव० काउ० री पारी नमोर्हत्तु० कही आ थोय कहेवी.—

वाघेसरी देवी, हर्ष हियडे धरेवी, जिनवर पय सेवी, सार लदा वरेवी ॥ जे नित्य समरेवी, दुःख तेहनां हरेवी, पद्म विजय देवी, भव्य संताप खेवी ॥ ४ ॥ इति ॥

खमा० पछी नमुत्थुणं० जावंति चेइ० जावंत केवि० नमोर्हत्तु० कही नीचेनुं स्तवन कहेवुं—

॥ अथ श्री शान्ति जिन स्तवन ॥

॥ गरवो कोणेने कोराव्यो के नंदजीना लाल रे ॥

॥ ए देशी ॥

सोलमा शान्ति जिनेसर देवके, अचिराना नंदरे ॥ जेहनी
 सारे सुरपति सेवके ॥ अ० ॥ तिरि नर सुर सहु समुदायके ॥
 अ० ॥ एक योजन मांहे समाय के ॥ अ० ॥ १ ॥ तेहने प्रभुजीनी
 चाणीके ॥ अ० ॥ परिणमे समजे भवि प्राणीके ॥ अ० ॥ सहु
 जीवना संशय भांजेके ॥ अ० ॥ प्रभु मेघध्वनि एम गाजेके ॥
 अ० ॥ २ ॥ जेहने जोयण सवासो माने के ॥ अ० ॥ जे पूर्वना
 रोग तेणे थानके ॥ अ० ॥ सविनाश थाये नवा नाये के ॥ अ० ॥
 षट मास प्रभु परभाये के ॥ अ० ॥ ३ ॥ जिहां जिनजी विचरे रंग
 के ॥ अ० ॥ नवि मुपक शलभ पतंग के ॥ अ० ॥ नवि कोइने
 चयर विरोध के ॥ अति दृष्टि अना दृष्टि रोध के ॥ अ० ॥ ४ ॥
 जिन परचक्रनो भय नासे के ॥ अ० ॥ कली मरकी नाये पामे
 के ॥ अ० ॥ प्रभु विचरे तिहां न दुकाल के ॥ अ० ॥ जाये उप-
 लाखे एसे ततकाल के ॥ अ० ॥ ५ ॥ जस मस्तक पूंठ राजे के
 गमंदल रविपरे छाजे के ॥ अ० ॥ कर्म सपयी अनि-
 ज्ञाणीपार के ॥ अ० ॥ मानुं योग्य साम्राज्य परिवार के ॥
 अ० ॥ ६ ॥ कव देखुं भाव ए भावे के ॥ अ० ॥ एम होन घनी
 विषय भावे के ॥ अ० ॥ श्री जिन उत्तम परमार के ॥ अ० ॥ पदे

पद्म विजय बनी आवे के ॥ अ० ॥ ७ ॥ इति ॥ पछी अर्धा जय-
वीपराय० कहेवा—

खमा० इच्छा० श्री कुंथुनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं १
इच्छं कहीने आ कहेवुं.

॥ अथ श्री कुंथुनाथ चैत्य वंदन प्रारंभ ॥

कुंथुनाथ कामित दीये, गजपुरनो राय ॥ सिरि माता उरे
अवतरयो, शूर नरपति, ताय ॥ १ ॥ काया पांश्रीश धनुपनी, लं-
छन जस छाग ॥ केवल ज्ञानादिक गुणा, प्रणमो घरी. राग ॥ २ ॥
सहस पंचाणुं वरसनुं ए, पाली उत्तम आय ॥ पद्म विजय कहे
पणमीये, भावे श्री जिनराय ॥ ३ ॥ पछी नम्रुथुणं० अरिहंत
चेइ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० नमोर्हत्० करीने आ थोय
कहेवी—

कुंथुजिन नाथ, जे करे छे सनाथ, तारे भव पाथ, जे ग्रही
भव्य हाथ ॥ एहनो तजे साय, बावले दीये वाथ ॥ तरे सुर नर-
साय, जे मुणे एक गाय ॥

पछी उमा रहीनेज अर्धा जयवीपराय० कहेवा—

खमा० इच्छा० श्री अरनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं १
इच्छं, कही आ बोलवुं—

॥ अथ श्री अरनाथ चैत्यवंदन. ॥

नागपुरे अर जिनवरु, सुदर्शन नृप नंद ॥ देवी माता जनमीयो
भवि जन सुख फंद ॥ १ ॥ लंछन नंदावर्तनं काग

आण जिननी न कमीये ॥ भवमां नवि भमीये, सर्व परभाव
वमीये ॥ निज गुणनां रमीये, कर्म मल सर्व धमीये ॥ १
॥ इति ॥

पछी उभा रहीनेज अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री मुनिसुव्रतजीन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कहीने नीचे मुजव कहेवुं.

॥ अथ श्री मुनिसुव्रत चैत्यवन्दन ॥

मुनिसुव्रत जिन वीशमा, कच्छपतुं लंछन ॥ पद्मा माता जे-
हनी, सुमित्र नृप नंदन ॥ १ ॥ राजगृही नगरी धणी, वीश धनुष
शरीर ॥ कर्म निकाचित रेणु व्रज, उद्दाम समीर ॥ २ ॥ त्रीश
हजार वरस तणु ए, पाली आयु उदार ॥ पद्मविजय कहे शिव
लखा, शाश्वत सुख निरधार ॥ ३ ॥ इति

पछी नमुत्थुणं अरिहंतचेइ० अन्नतथ एक नयकारनो काउ०
नमोर्द्व० कही आ थोय कहेवी.

मुनिसुव्रत नामे, जे भवि चित्त कामे ॥ सवि संपत्ति पामे,
स्वर्गनां सुख जामे ॥ दुर्गति दुःख वामे, नवि पडे मोह भामे ॥
सवि कर्म विरामे, जइ वसे सिद्धि धामे ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने जयवीरराय अर्धा कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री नमिनाय जिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन
करुं ? इच्छं कहीने आ कहेवुं—

॥ सहस्र चोराशी वग्गनुं, आय जास जगीश ॥ २ ॥ अरुज अजर
अज जिनवर ए, पाम्या उन्नम ठाण ॥ तस पद पद्म आलंबतां,
लहीए पद निग्वाण ॥ ३ ॥

पछी नमुन्पुणं० अग्निं चै० अन्नत्य० कही एक नव
कारनो काउ० कही, पारी नमोर्हिन० कही घोय कहेवी
ते आ—

अज जिनवर गाया, जेहनी देवी माया, सुदर्शन नृप ताया,
जाम सुवर्ण काया ॥ नंदावर्त पाया, देशना शुद्ध दाया, समवसरण
विरचाया, इंद्र इंद्राणी गाया ॥ इति ॥

पछी उभा उभाज अथां जयवायगाय० कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री महिनाथ आगधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छे, कही आ कहेवुं—

॥ अथ श्री महिनाथ चैत्यवन्दन ॥

महिनाथ आंगणेशमा, जम मिथिया नयरी ॥ प्रभावती जस
मावही, टाले कर्म वयरी ॥ १ ॥ ताप श्री रुध नरेमरं, धनुष प-
चवीगनी काय ॥ लछन कलश मण्डरुफ, निदम निग्माय ॥ २ ॥
वरस पंचावन महसनुं ए, जिनवर उन्नम राय ॥ पञ्चवित्तय करुं
तेहने, नमता निवमुख थाय ॥ ३ ॥

पछी नमुन्पुणं० अग्निं चै० अन्नत्य० एव नमस्कारनो काउ०
नमोर्हिन० कही आ गोय कहेवी—

महिजिन नदीये, पुग्गया वाय मर्वाये, इति नमस्कारनो कहेवी,

आण जिननी न कमीये ॥ भवमां नवि भमीये, सर्व परभाव
वमीये ॥ निज गुणमां रमाये, कर्म मल सर्व धमीये ॥ १
॥ इति ॥

पछी उभा रहीनेज अर्धा जयवीराराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री मुनिसुव्रतजीन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कहीने नीचे मुजव कहेवुं.

॥ अथ श्री मुनिसुव्रत चैत्यवन्दन ॥

मुनिसुव्रत जिन वीशमा, कच्छपनुं लंछन ॥ पद्मा माता जे-
हनी, सुमित्र नृप नंदन ॥ १ ॥ राजगृही नगरी धणी, वीश धनुष
शरीर ॥ कर्म निकाचित रेणु व्रज, उदाम समीर ॥ २ ॥ त्रीश
हजार वरस तणुं ए, पाली आयु उदार ॥ पद्मविजय कहे शिव
लक्षा, शाश्वत सुख निरधार ॥ ३ ॥ इति

पछी नमुत्थुणं अरिहंतचेइ० अन्नत्थ एक नवकारनो काउ०
नमोर्द्धत्० कही आ थोय कहेवा.

मुनिसुव्रत नामे, जे भवि चित्त कामे ॥ सवि संपत्ति पामे,
स्वर्गेनां सुख जामे ॥ दुर्गेति दुःख वामे, नवि पडे मोह भामे ॥
सवि कर्म विरामे, जइ वसे सिद्धि धामे ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने जयवीराराय अर्धा कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री नमिनाय जिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन
करुं ? इच्छं कहीने आ कहेवुं—

॥ अथ श्री नमिनाथ चैत्यवंदन ॥

मिथिला नयरी राजीयो, वमा सुत साचो ॥ विजयराय सुत
खोडीने, अचरां मत माचो ॥ १ ॥ नील कमल लंछन भलुं, पन्नर
धनुपनी देह ॥ नमि जिनवरनुं सोहतुं, गुण गण मणि गेह ॥ २ ॥
दश हजार वरस तणुं ए, पाल्युं परगट आय ॥ पद्मविजय कहे
पुण्यथी, नमिये ते जिनराय ॥ ३ ॥

पछी नमुन्धुणं० अगिहंत चेइ० अन्नन्थ० एक नव० काउ०
नपोईत्० कही आ थोय कहेवी—

नमिये नमि नेह, पुण्य थायें ज्युं देह ॥ अथ समुदय जेह, ते
रहे नाही रेह ॥ लहे केवल तेह, सेवना काय एह ॥ लहे शिवपुर-
गेह, कर्मनां आणी छेह ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीनेज अथां जयवीरगाय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री नेमीनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ?
इच्छे, कही आ चैत्यवंदन कहेवुं—

नेमिनाथ चारुंगमा, निवादेवी माय ॥ समुद्र विजय पृथिवी-
पति, जे प्रभुना ताप ॥ १ ॥ दगह धनुपनी देहडी, आयु वरस
हजार ॥ शंख लंछन धर स्वामीजी, नजी गजुल नार ॥ २ ॥
सौरीपुर नयरी भली ए, ब्रह्मचारी भगवान ॥ जिन उनम पद
पदने, नमतां अविचल धान ॥ ३ ॥

पछी नमुन्धुणं० अगिहंत चेइ० अन्नन्थ० एक नवरागनोकाउ०
करी पारी, नपोईत्० कही नागे सुतर थोय कहेवा.

राजुल वर नारी, रूपथी रति हारी ॥ तेहना परिहारी, बालथी
ब्रह्मचारी ॥ पशुआं उगारी, हूआ चारित्रधारी केवलथी सारी,
पामीया घाती वारी ॥ १ ॥

पछी प्रकट लोगस्स० सब्बलोए० अन्नत्थ एकनव० काउ०
करी, नीचे मुजव थोय कहेवी.

त्रण ज्ञान संयुक्ता, मातनी कूखे हूँता ॥ जनमे पुरहूँता, आधी
सेवा करंता ॥ अनुक्रमे व्रत करंता, पंच समिति धरंता ॥ महियल
विचरंता केवलथी वरंता ॥ २ ॥ पछी पुख्खरवरदी० सुअस्स भगं-
वओ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० पारी नीचेनी थोय कहेवी.

सवि सुर वर आवे, भावना चित्त लावे ॥ त्रिगंडु सोहावै, देव
छंदो बनावे ॥ सिंहासनठावे, स्वामिना गुण गावे ॥ तिहां जिनवर
आवे, तत्त्व वाणी सुणावे ॥ ३ ॥ पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० वेयावच्च०
अन्नत्थ० १ नव० काउ० पारी नमोर्हत्तु० कही थोय कहेवी ते आ.

शासन सुरी सारी, अंबिका नाम धारी ॥ जे समकिति नर
नारी, पाप संताप वारी ॥ प्रभु सेवा कारी, जाप जपीये सवारी,
संघ दुरित निवारी, पद्मने जेह प्यारी ॥ ४ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० जावंति० जावंतकेवि० नमोर्हत्तु० कही आ
स्तवन कहेवुं:

॥ अथ श्री नेमिजिन स्तवन ॥

॥ आवो जमाइ प्राहुणा, जयवंताजी ॥ ए देशी ॥

निरखो नेमि जिणंदने, अरिहंताजी ॥ राजी मति कयों त्याग,

भगवंताजी ॥ ब्रह्मचारी संयम ग्रथो ॥ अ० ॥ अनुक्रमे थया वीतराग ॥ भ० ॥ १ ॥ चामर चक्र सिंहासन ॥ अ० ॥ पादपीठ संयुक्त ॥ भ० ॥ छत्र चाले आकाशमां ॥ अ० ॥ देवदुंदुभि वर उत्त ॥ भ० ॥ सहस्र जोयण ध्वज सोहतो ॥ अ० ॥ प्रभु आगल चालंत ॥ भ० ॥ कनक कमल नय उपरें ॥ अ० ॥ विचरे पाय ठवंत ॥ भ० ॥ ३ ॥ चार मुखे दीये देशना ॥ अ० ॥ ग्रण गढ झाकझमाल ॥ भ० ॥ केश रोम झमथु नग्वा ॥ अ० ॥ बाधे नहीं कोइ काल ॥ भ० ॥ ४ ॥ काटा पण उंथा होय ॥ अ० ॥ पंच-विषय अनुकुल ॥ भ० ॥ पदरुतु समकाले फले ॥ अ० ॥ वायु नहीं प्रतिकूल ॥ भ० ॥ ५ ॥ पाणी सुगंध सुर कुमुवर्नी ॥ अ० ॥ दृष्टि होय सुरसाल ॥ भ० ॥ पंग्वा दीये सुप्रदर्शना ॥ अ० ॥ दृष्ट नमे असराल ॥ भ० ॥ ६ ॥ जिन उचम पद पद्मनी ॥ अ० ॥ सेव करे सुर कोटी ॥ भ० ॥ ६ ॥ चार निकायना जगन्यर्था ॥ अ० ॥ चेत्य दृष्ट तेम जोडी ॥ भ० ॥ ७ ॥ इति ॥

पछी अर्धा जयवाद्यगाय कहंवा ॥

रसमा० इच्छा० श्री पार्श्वजिन आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ?
इच्छ कहौ आ कहेंतुं—

॥ अथ पार्श्वजिन चैत्यवंदन प्रारंभ ॥

आग पूरें प्रभु पामनी, थोटे भर पाग ॥ यामा मा ॥ जन मोयो अहिं मेलन जाग ॥ १ ॥ अश्वमेन गुन गुण ॥ २ ॥ नर . यवी पाया ॥ पानो देन बनारनी पुणें प्रभु पाया ॥ ३ ॥ ०४०

वरसनुं आवसुए, पाली पास कुमार ॥ पन्न कहे मुकते गया, नमतां
सुख निरधार ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंतचेइ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० करी-
पारी नमोर्हत्० कही थोय आ कहेवी—

॥ अथ चार थोयो प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीपास जिनेदा, मुख पूनमचंदा ॥ पदपुग अरविंदा, सेवे-
चोसठ ईंदा ॥ लंछन नागिंदा जास पाये सोहंदा ॥ सेवे गुणी छंदा,
जेहथी सुख कंदा ॥ १ ॥

पछी लोगस्स० सच्चलोए० अन्नत्थ० १ नव० काउ० करीने
आ थोय कहेवी,

जनमथी वर चार, कर्म नासे इग्यार ॥ ओगणीश निरधार,
देव कीया उदार ॥ सवि चोत्रीश धार, पुण्यना ए प्रकार ॥ न-
मिये नर नार, जेम संसार पार ॥ २ ॥ पछी पुख्खर वरदी०
मुअस्स भगवओ० अन्नत्थ १ नव० काउ० करी, पारी, आ
थोय बोल्ही.

एकादश अंगा, तेम वारे उवंगा ॥ पद् छेद सुचंगा, मूल चारे
गुरंगा ॥ दस पइन्न सुसंगा, सांभलो थइ एकंगा ॥ अनुयोग बहु
भंगा, नंदी मूत्र प्रसंगा ॥ ३ ॥ पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० वेयावच्च०
अन्नत्थ० एक नद० काउ० करी पारी, नमोर्हत् कहीने थोय बो-
ल्ही ते आ—

पासे यक्ष पासो, नित्य करतो निवासो ॥ अडतालीश जासो,
सहस परिवार खासो ॥ सहस्र प्रभु दासो, मागता मोक्षवासो ॥
कहे पद्म निकासो, विघ्नना वृन्द पासो ॥ ४ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० जावंति० स्वप्ना० जावंतकेवि० नमोर्हत्० कही
स्तवन कहेवुं ते आ—

॥ अथ पार्श्वजिन स्तवन ॥

॥ मादगा पामजी रेलो ॥

॥ ए. देडी ॥

जिनजी त्रेवीशमो जिन पास, आश मृज परमे रेलो ॥ मादगा
नाथजी रेलो ॥ जि० ॥ दह भव परमेश्वर दःख दोख मरि चुम्बे
रेलो ॥ मा० ॥ जि० ॥ आठ पाविशरि दः, जगमा ३ नयो रे
लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ नादगा वृष वशोऽर्थ, शोर दः मया रे
लो ॥ मा० ॥ १ ॥ जि० ॥ जानु प्रमाण मोराण, १ ॥ १ ॥ ग्री
करे रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ दिव्य रत्ना म० पुत्र ॥ १ ॥ १ ॥
स्वरं रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ चामर रंग १ ॥ १ ॥ १ ॥
रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ जे नमे १ म पर ते १ ॥ १ ॥ १ ॥
रे लो ॥ मा० ॥ २ ॥ जि० ॥ पद १ ॥ १ ॥ १ ॥
निये रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ निश रंगी विजय १ ॥ १ ॥ १ ॥
दोये रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ भावन्त निश १ ॥ १ ॥ १ ॥
गे ॥ मा० जि० ॥ निशरी रंगी ते १ ॥ १ ॥ १ ॥

॥ मा० ॥ जि० ॥ देव दुंदभिनो नाद, गंभीर गाजे घणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ त्रण छत्र कहे तुज के, त्रिभुवन पतिपणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ एठकूराइ तुज के, बीजे नवि घटे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ रागी द्वेपी देव के, ते भवमां अटे रे लो ॥ मा० ॥
 ॥ ४ ॥ जि० ॥ पुजक निंदक दोय के, ताहरे समणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ कमठ धरण पति उपरे, समचित्त गणे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ पण उत्तम तुज पाद, पद्म सेवा करे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ तेह स्वभावे भव्य के, भव सायर तरे रे लो
 ॥ मा० ॥ ५ ॥ इति ॥

पछी अर्धा जयनीयराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री वर्धमान स्वामि आराधनार्थ चैत्यवन्दन
 करुं ? इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं-

॥ अथ श्री वर्धमान स्वामि चैत्यवन्दन ॥

सिद्धारथ सुत बंदिye त्रिशलानो जायो ॥ खत्रि कुट्टमां अव-
 तरयो, सुर नरपति गायो ॥ १ ॥ गृगपति लंछन पाउले, सात
 हाथनी काया ॥ बहोत्तेर वरसनुं आसखुं, वीर जिनेश्वर राया ॥ २ ॥
 खिमा विजय जिन रायना ए, उत्तम गुण अवदात ॥ सात बोल्यो
 वर्णव्यो, पद्मविजय विख्यात ॥ ३ ॥

पछी नमुत्पुगं० अरिहंत चेइ० अन्नस्थ० एक नवकारनो काड०
 करो, पारी, नमोहत्० कही नीचे मुजब थोय कहेवी.

॥ अथ थोय जोडो प्रारम्यते ॥

महावीर जिणंदा, राय सिद्धार्थ नंदा ॥ लंछन मृगेंदा, जास पाये सोहंदा ॥ सुर नर वर इंदा, नित्य सेवा करंदा ॥ टाले भव फंदा, सुख आपे अमंदा ॥ १ ॥

पछी प्रकट लोगस्स० सव्वालोए० अन्नन्थ० कही १ नव० काउ० करीने आ-थोय कहेवी—

अड जिनवर माता, मोक्षमां सुख शाता ॥ अड जिनती ख्याता, स्वर्ग ग्रीजे अख्याता ॥ अड जिनप जनेता, नाक माहेंद याता, सवि जिनवर नेता, शाश्वता सुख देता ॥ २ ॥

पछी पुख्खर वरदी० सुअस्स भगवओ० अन्नन्थ० १ नव० काउ० करी थोय आ कहेवी—

महो नेमी पास, आदि अउम खास ॥ करी एक उपवास, चासु पूज्य सुवास ॥ जेप छड मुबियास, केवलज्ज्ञान जाम ॥ करे चार्णी प्रकास, जेम अज्ञान नाश ॥ ३ ॥

पछी विद्धाणं० बुद्धाणं० धेयादन्थ० अन्नन्थ० कही १ नव० काउ० करी, पारी, नमोर्हन्० कही आ-थोय बोळवा—

जिनवर जगदीश, जाम महोदी जर्गाश, नदि रागने गीश, नामाये नाम गीश ॥ मानेग मुग्ग इन, मेरियो गनि दीम, मुग्ग उच्चम अरीश, पद्म भांने मुग्गीश ॥ ४ ॥ इति ॥

पछी नट्ठपुणं० जांति नेह० यदा० तारेण नेरि० नमोर्हन्० कही ने आ-थोय कहेवी—

॥ अथ स्तवन प्रारभ्यते ॥

गेवर सागरी पाल, उभी दोय नागरी मारा लाल ॥

॥ ए देशी ॥

शासन नायक शिवमुख, दायक जिनपति ॥ मारा लाल ॥
 पायक जास सुरासुर, चरणे नरपति ॥ मा० ॥ सायक कंदर्प कैरां,
 जेजे नवि चित्त धरयां ॥ मा० ॥ दायक पातक वृंद, चरण अंगी
 कर्या ॥ मा० ॥ १ ॥ खायक भावे केवल, ज्ञान दर्शन धरे ॥ मा० ॥
 शायकलोका लोकना, भाव शुं विस्तरे ॥ मा० ॥ घायक घाति
 कर्म, मर्षनी आपदा ॥ मा० ॥ लायक अतिशय प्राति, हार्यनी
 संपदा ॥ मा० ॥ २ ॥ कारक पटक थयां तुज, आत्म तत्त्वमां
 ॥ मा० ॥ धारक गुण समुदाय, सयल एकत्वमां ॥ मा० ॥ नारक
 नर तिरि देव, भ्रमणथी हूं थयो ॥ मा० ॥ कारक जेह विभाव, तेणे
 विपरित भयो ॥ मा० ॥ ३ ॥ तारक तुं भवि जीवने, समर्थमें लहयो
 ॥ मा० ॥ ठारक करुणा रसयां, क्रोधानल दहयो ॥ मा० ॥ वारक
 जेह उपाधि, अनादिनी सहचरी ॥ मा० ॥ कारक निज गुण रुद्धि
 सेवकने वराचरी ॥ मा० ॥ ४ ॥ जाणी उत्तम आश, धरी मनमां घणी
 ॥ मा० ॥ खाणी गुणनी तुज पद, पदनी चाकरी ॥ मा० ॥
 आणी हैयडे हेज, करुं निज पद करी ॥ मा० ॥ ५ ॥ इति श्री
 महावीर जिन स्ववनं.

पछी जयवीगय पुरा कहेवा ॥

खमा० इच्छा० श्री शाश्वता अशाश्वता जिन आराधनार्थ
चैत्यवन्दन करुं ? इच्छे, कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं—

॥ अथ शाश्वता अशाश्वता प्रभु चैत्यवन्दन. ॥

कोडी सातने लाख ब्रह्मतेर बग्वाणुं, भुवनपति चैत्य संख्या
प्रमाणुं ॥ एशी सो जिन दिव एक चैत्य ठामे, नमो सासय जिन-
वरा मोक्ष कामे ॥ १ ॥ कोडी तेग्येने नव्याशी बग्वाणे, साठ
लाख उपर सवि विव जाणे ॥ असंख्यात व्यंता तणा नग्र नामे
॥ न० ॥ २ ॥ असंख्यात निहारचैत्य तेम ज्यानिर्पाये, विव एकशत
ऐशी भार्यां रुपिये ॥ नमे ते महामिद्धि नव निद्धि पामे ॥ न० ॥
३ ॥ बली वार देव लोकमां चैत्य मार, ग्रंथेक नव मांदि देहरां
उदार ॥ तिम अनुत्तरं देव्या मम पढो भामे ॥ न० ॥ ४ ॥ चोराशी
लाख तेम सत्तारुं सहस्सा, उपर तेग्यां चैत्य शोभाये मरमा ॥ ह्ये
विव संख्या कहुं तेह धामे ॥ न० ॥ ५ ॥ सो कोडीने वाचन
कोडी जाणो, चोराणुं लग्न महम चोआळ आणो ॥ मय मानने
साठ उपर मरामे ॥ न० ॥ ६ ॥ मेर गजगर्वा गजदंत मार,
मनक चित्र विचित्र कोचन बगार ॥ श्रुस्ताने वर्णन नाम ठामे
॥ न० ॥ ७ ॥ बली दोरे बनावने टा जेह, नेवु आदि वृत्ते दिना
गज छे नेह ॥ कुंट पटा नरी टा प्रमुख चैत्य ग्रामे ॥ न० ॥
८ ॥ पानुसोतर नगर जेह चैत्य, नंदिमर मयक कुंट छे
परिम ॥ तिलां लोभमां चैत्य नदिने मुठामे ॥ न० ॥ ९ ॥ मसु
मय पेशानन वाग्निन, गति वर्तमाना भिते मार धेन ॥ एह

शाश्वता विंव सविचार नामे ॥ न० ॥ १० ॥ सवि कोडि संय
पनर वायाल धार, अठावन लख सहस छत्रीश सार, अंसी जोइश
वण विना सिद्धि धामे ॥ न० ॥ ११ ॥ अशाश्वत जिनवर नमो
प्रेम आणी, केम भांखिये तेह जाणी अजाणी ॥ बहु तीर्थने ठामे
बहु गाम गामे ॥ न० ॥ १२ ॥ एम जिन प्रणमी जे, मोह नृपने
दमीजे, भव भव न भमीजे, पाप सर्वे गमी जे, ॥ परभाव वमीजे,
जो प्रभु अठपीजे, पञ्चविजय नमी जे, आत्म तत्वे रमीजे ॥ न०
॥ १३ ॥ इति श्री शाश्वत अशाश्वत जिन नमस्कारः ॥ अर्ही नमु-
श्रुणुं अरिहंत चेइ० अन्नत्थ० कहीने एक लोगस्सनो काउस्सग,
“ चंदेसु निम्मलयरा ” सुधी कहेवों पछी एक जणे काउस्सगपारी
नमोईव कहीने चार थोय साथेज कहेवी ते आ.

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

रुपभ चंद्रानन बंदन कीजे, वारिपेण दुःख वारेजी ॥ वर्द्धमान
जिनवर वली प्रणमो, शाश्वत नाम ए चारेजी ॥ भरतादिक क्षेत्रे
मलि होये, चार नाम चित्त धारो जी ॥ तेणे चारे ए शाश्वत जिन-
वर, नमिये नित्य सवारेंजी ॥ १ ॥ उर्ध्व अथो तिछें लोके यह,
कोडि पन्नरसे जाणोजी ॥ उपर कोडी बेंतालीश प्रणमो अड वन
लख मन आणोजी ॥ छत्रीश सहस असी ते उपरे, विंव तणों परि-
माणोजी ॥ असंख्यात व्यंतर ज्योतिषिमां, प्रणमूं ते सुविहाणो
जी ॥ २ ॥ रायपसेणी जीयाभिगमे, भगवनी मूवे भांखीजी ॥

॥ १ ॥ कोही सहस भव पातक तुटे, शेजुंज साहामा डग भरीए
 ॥ वि० ॥ २ ॥ सात छठ दोय अष्टम तपस्या, करी चढीये गिरि-
 वरिये ॥ वि० ॥ ३ ॥ पुंडरीक पद जपीये हरखे, अध्य वसाय
 शुभ धरीये ॥ वि० ॥ ४ ॥ पापी अभवि नजरे न देखे, हिंसक
 पण उद्धरीये ॥ वि० ॥ ५ ॥ भुंइ संधारोने नारी तणो संग, दुर
 यकी परहरीये ॥ वि० ॥ ६ ॥ सचित्त परिहारीने एकल आहारी,
 गुरु साथे पद चरिये ॥ वि० ॥ ७ ॥ पढिक्रमणां दोय विधिंशु-
 करीये, पाप पडल विखरीये ॥ वि० ॥ ८ ॥ कलिकाले ए तीरथ
 महोदुं, प्रवहण जेम भर दरीये ॥ वि० ॥ ९ ॥ उत्तम ए गिरिवर
 सेवता, पद्म कहे भव तरीये ॥ वि० ॥ १० ॥ इति

॥ अथ श्री गिरिनारजीनुं स्तवन ॥

॥ महारा बालाजी ॥

॥ ऐ देशी ॥

तोरणधी रथ फेरी चाल्या कंतरे, प्रीतमजी ॥ आठ भवोनी
 प्रीतडी घोडीतंत ॥ माहारा प्रीतमजी ॥ नवमे भव पण नेह न
 आणो मुजरे ॥ प्री० ॥ तो शे कारण एटळे आवहुं तुझ ॥ मा० ॥
 १ ॥ एक पोकार सुणी तीर्चनो एपरे ॥ प्री० ॥ मूको अवला
 रोती प्रभुजी केम ॥ मा० ॥ पटू जीवना रखवालमां शिरदार रे ॥
 प्रीस ॥ तो केम बिलवती स्वामी मुको नारी ॥ मा० ॥ २ ॥ शिव-
 बधु केरुं एदुं रूप रे ॥ प्री० ॥ मुज मूकीने चित्तमां धरी जिन

[illegible]

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1

1. 1990년대 초반부터 시작된 '신자유주의' 정책의 영향으로, 국내 경제는 급속도로 개방화되고, 외국 자본의 유입이 증가하였다. 이로 인해 국내 기업들은 경쟁력을 잃어가고, 중소기업들은 도태되고, 대기업들은 해외로 진출하게 되었다.

गे, दीर्वाधरा प्रत्येक ॥ सु० ॥ तेम मर्दन कारक बली रे लो, व-
 तुपाल ए विवेक ॥ व० ॥ आ० ॥ ५ ॥ कोरणी धोरणी तिहां
 करीरे लो, दीठे वने ते वात ॥ सु० ॥ पण नत्रि जाय मुखे कही
 रेलो, सुर गुरु सप विख्यात ॥ व० ॥ आ० ॥ ६ ॥ व्रणे वरसे
 नीपन्यो रेलो, ते प्रासाद उत्तंग ॥ सु० ॥ वार कोढी त्रेपन लक्षने
 रेलो, खरच्या द्रव्य छल्लरंग ॥ व० ॥ आ० ॥ ७ ॥ देराणी जेठा-
 णीना गोखडा रेलो, देखतां हरख ते आय ॥ सु० ॥ लाख अठार
 खरचीया रेलो, धन्य धन्य एहनी माय ॥ व० ॥ आ० ॥ ८ ॥
 मूल नायक नेपीश्वर रेलो, जन्म थकी ब्रह्मचार ॥ सु० ॥ निज
 सत्ता रमणी थया रेलो, गुण अनंत आधार ॥ व० ॥ आ० ॥ ९ ॥
 चारशेने अडसठ भला रेलो, जिनवर विंव विशाल ॥ सु० ॥ आज
 भले में भेटीयो रेलो, पाप गयां पायाल ॥ व० ॥ आ० ॥ १० ॥
 रुपभ धातुमयी देहरे लो, एकशो पिस्तालीश विंव ॥ सु० ॥ चौ-
 मुख चैत्य जुहारीये रे लो, मरुघरमां जेम अंब ॥ व० ॥ आ० ॥
 ११ ॥ बांणु काउस्सगीया तेहमां रे लो, अगन्यासी जिनराय ॥
 सु० ॥ अचलगढ बहु जिनवरा रे लो, बंदु तेहना पाय ॥ व० ॥
 आ० ॥ १२ ॥ धातु मयी परमेश्वरा रे लो, अदभूत जात स्वरूप
 ॥ सु० ॥ चौमुख मुख्य जिन बंदतां रे लो, थाये निजगुण भूप ॥
 व० ॥ आ० ॥ १३ ॥ अठारशे ने अठारमां रे लो, चैतर वदि श्रीज
 दिन्न ॥ सु० ॥ पालणपुरना संथ शुं रे लो, प्रणमी ययो धन धन्न
 ॥ व० ॥ आ० ॥ १४ ॥ तिम शांति जगदीश्वर रे लो, यात्रा

लो, दीर्घधरा प्रत्येक ॥ सु० ॥ तैम मर्दन कारक वली रे लो, व-
स्तुपाल ए विवेक ॥ व० ॥ आ० ॥ ५ ॥ कोरणी धोरणी तिहां
करीरे लो, दीठे बने तें वात ॥ सु० ॥ पण नवि जाय मुखे कही
रेलो, सुर गुरु सम विख्यात ॥ व० ॥ आ० ॥ ६ ॥ त्रणे वरसे
नीपन्यो रेलो, ते मासाद उत्तंग ॥ सु० ॥ वार कोडी त्रेपन लक्षने
रेलो, खरच्या द्रव्य उछंरंग ॥ व० ॥ आ० ॥ ७ ॥ देराणी जेठा-
णीना गोखडा रेलो, देखतां हरख तें आय ॥ सु० ॥ लाख अठार
खरचीया रेलो, धन्य धन्य एहनी माय ॥ व० ॥ आ० ॥ ८ ॥
मूल नायक नेमीश्वर रेलो, जन्म थकी ब्रह्मचार ॥ सु० ॥ निज
सत्तां रमणी थया रेलो, गुण अनंत आधार ॥ व० ॥ आ० ॥ ९ ॥
चारशेने अडसठ भला रेलो, जिनवर विंव विशाल ॥ सु० ॥ आज
भले में भेटीयो रेलो, पाप गयां पायाल ॥ व० ॥ आ० ॥ १० ॥
रुपम धातुमयी देहरे लो, एकशो पिस्तालीश विंव ॥ सु० ॥ चौ-
मुख चैत्य जुहारीये रे लो, मरुपरमां जेम अंय ॥ व० ॥ आ० ॥
११ ॥ बांणु काउस्सगीया तेहमां रे लो, अगन्यासी जिनराय ॥
सु० ॥ अचलगढ बहु जिनवरा रे लो, वंदुं तेहना पाय ॥ व० ॥
आ० ॥ १२ ॥ धातु मयी परमेश्वरा रे लो, अदभूत जास स्वरूप
॥ सु० ॥ चौमुख मुख्य जिन बंदतां रे लो, याये निजगुण भूप ॥
व० ॥ आ० ॥ १३ ॥ अठारशे ने अठारमां रे लो, चैतर वदि शीज
दिप्त ॥ सु० ॥ पालणपुरना संघ शुं रे लो, प्रणमी थयो धन धन
॥ व० ॥ आ० ॥ १४ ॥ तिम शानि जगदीश्वर रे लो,

[illegible]

॥ अथ श्री अष्टाश्विन स्तवन ॥ ८

भट्टारक भट्टारक, धर्म रक्षा : भट्टारक भट्टारक ॥

नर्माये नेरुनु ॥ मा ॥ इत इतर मरिचका ॥ मा ॥ रम्या
 निरायु गार ॥ नर्माये ॥ २ ॥ अत अर अर इतरा ॥ मा ॥
 चउमुय चैय उदार ॥ न ॥ तिनर च ॥ जे तिरा ॥ मा ॥
 याप्या अति मनोहार ॥ न ॥ २ ॥ इय प्रमाणे विराजता ॥
 मा ॥ लंडनने अलंकार ॥ न ॥ नम नामाये शाभता ॥ मा ॥
 चिहुं दिने चार प्रकार ॥ न ॥ ३ ॥ मटादरा रावण निदा ॥
 मा ॥ नाटक कर्ता विचाल ॥ न ॥ नृदि नान नर रावणे ॥ मा ॥
 ॥ निज कर वीणा तनकाल ॥ न ॥ ४ ॥ रुगे राजाची तिणे
 समे ॥ मा ॥ पण नवि श्रेडयुं ते नान ॥ न ॥ नार्थकर पद
 चांधीयुं ॥ मा ॥ अदभूत भावशुं गान ॥ न ॥ ५ ॥ निज
 लब्धे गौतम गुरु ॥ मा ॥ करवा आव्या ते जात ॥ न ॥
 जगचितामणि तिहां कथुं ॥ मा ॥ तापस बोध शिष्यात ॥ न
 ॥ ६ ॥ ए गिरि महीमा मोटको ॥ मा ॥ तेणे भव पामे जे मिद्ध
 ॥ न ॥ जे निज लब्धे जिन नमे ॥ मा ॥ पामे शाश्वत रुद्धि

। न० ॥ ७ ॥ पद्मविजयं कहे एहना ॥ मा० ॥ केतां करं रे
खाण ॥ न० ॥ वीरे स्वमुखे वरणव्यो ॥ मा० ॥ नमतां कोडीः
कल्याण ॥ न० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथ समेत शिखर स्तवन ॥

॥ क्रीडा करी घरे आवीयो ॥

॥ ए देशी ॥

समेत शिखर जिन बंदिये, मोहुं तीरथ एह रे ॥ पार पमाडे
भव तणो, तीरथ कहिये तेह रे ॥ समेत० ॥ १ ॥ अजितथी सु-
मति जिणंद लगे, सहस मुनि परिवार रे ॥ पद्म प्रभु शिव सुख
वरया, व्रणशे अड अणगार रे ॥ समेत० ॥ २ ॥ पांचशे मुनि
परिवार शुं, श्री सुपास जिणंद रे ॥ चंद्रप्रभ श्रेयांस लगे, साथे
सहस मुणिंद रे ॥ समेत० ॥ ३ ॥ छ हजार मुनिराजशुं, विमल
जिनेश्वर सीधा रे ॥ सात सहसशुं चौदमा, निज कारय वर कीधा
रे ॥ स० ॥ ४ ॥ एकशे आठशुं धर्मजी, नवशे शुं शांतिनाथ रे,
कुंधु अर एक सहसशुं, साचो शिवपुर साथ रे ॥ ५ ॥ महिनाय
शत पांचशुं, मुनि नमि एक हजार रे ॥ तेथीस मुनियुत पासजी,
वरिया शिवसुख सार रे ॥ स० ॥ ६ ॥ सत्तावीस सहस व्रणशे,
उपरे ओगण पचास रे ॥ जिन परिकर धीजा केइ, पाय्या शिवपुर
ासरे ॥ स० ॥ ७ ॥ ए बीशे जिन एणे गिरे, सिध्या अणसण

मर्था जयवीरराय कहीये. पछी खमासमण देई इच्छा कारण सोदे-
 तह भगवन् रूपभजिन आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ? एम कही
 चैत्यवंदन कहीये ते लखीये छीए. ॥

॥ अथ रूपभजिन चैत्यवंदन ॥

सर्वारथसिद्धे थकी, चक्रिया आदि जिणंद ॥ प्रथम राय वनिता
 वसे, मानव गण सुख कंद ॥ १ ॥ योनि नकुल जिणंदने, हायन
 एक हजार ॥ मौनाती ते केवली, बढ हेठे निरधार ॥ २ ॥ उच्च-
 रापाढा जनम छे ए, धनराशि अरिहंत ॥ दश सहस परिवारशुं,
 चीर कहे शिवकंत ॥ ३ ॥ इति ॥

अहीं नमुत्थुणं कही पछी अरिहंत चेइयाणं करेमि काउस्सगं
 वंदणवत्तिआए कही नवकारनो काउस्सग पारी थोय कहीये ते
 लखीये छीये.

॥ अथ थोय प्रारंभ ॥

त्याशीलाख पूरव घरवास, वसीया परिकर युक्ता जी ॥ ज-
 नम थकी पण देवतरु फल, क्षीरोदधि जल भोक्ता जी ॥ मइ सुअ
 उद्दि नाण संयुत्त, नयण वयण कज चंदा जी ॥ चार सहसशुं दीसा
 शिखा, स्वामी रूपम जिणंदा जी ॥ १ ॥ अहीं लोगस्स० ॥ कही
 एक नवकारनो काउस्सग करीये ॥ पछी मनपर्यव तव नाण उप-

वरसनुं आवखुए, पाली पास कुमार ॥ प्रभु कहे मुकते गया, नमतां
सुख निरधार ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंतचेइ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० करी-
पारी नमोईत्० कही थोय आ कहेवी—

॥ अथ चार थोयो प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीपास जिन्ददा, मुख पूनमचंदा ॥ पदधुग अरविंदा, सेवे-
चोसठ ईदा ॥ लछन नागिंदा जास पाये सोहंदा ॥ सेवे गुणी वृंदा,
जेहथी सुख कंदा ॥ १ ॥

पछी लोगस्त० सव्वलोए० अन्नत्थ० १. नव० काउ० करीने
आ थोय कहेवी,

जनमथी वर चार, कर्म नासे इग्यार ॥ ओगणीश निरधार,
देव कीया उदार ॥ सवि चोत्रीश धार, पुण्यना ए प्रकार ॥ न-
मिये नर नार, जेम संसार पार ॥ २ ॥ पछी पुरुखर वरदी०
मुअस्त भगवओ० अन्नत्थ १ नव० काउ० करी, पारी, आ
थोय बोल्वी.

एकादश अंगा, तेम वारे उवंगा ॥ पद् छेद सुचंगा, मूल चारे
सुरंगा ॥ दस पइन्न सुसंगा, सांभलो यइ एकंगा ॥ अनुयोग बहु
भंगा, नंदी मूत्र प्रसंगा ॥ ३ ॥ पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० येयावच०
अन्नत्थ० एक नव० काउ० करी पारी, नमोईत् कहीने थोय बो-
ल्वी ते आ—

१॥ मा० ॥ जि० ॥ देव दुंदभिनो नाद, गेभीर गाजे घणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ व्रण छत्र कहे तुज के, त्रिभुवन पतिपणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ एठकूराइ तुज के, बीजे नवि घटे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ रागी द्वेपी देव के, ते भवर्मा अटे रे लो ॥ मा० ॥
 ॥ ४ ॥ जि० ॥ पुजक निंदक दोय के, ताहरे समपणे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ कमठ धरण पति उपरे, समचित्त गणे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ पण उत्तम तुज पाद, पद्म सेवा करे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ तेह स्वभावे भव्य के, भव सायर तरं रे लो
 ॥ मा० ॥ ५ ॥ इति ॥

पछी अर्धा जयनीयराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री वर्धमान स्वामि आराधनार्थं चैत्यवन्दन
 करुं ? इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन कहेयुं—

॥ अथ श्री वर्धमान स्वामि चैत्यवन्दन ॥

सिद्धार्थ सुत वंदिye त्रिशलानो जायो ॥ खत्रि कुळमां अव-
 त्तरयो, मुर नरपति गायो ॥ १ ॥ दृगपति लंछन पाडले, सात
 दायिनी काया ॥ वहीत्तेर वरसनुं आवरुं, वीर जिनेश्वर राया ॥ २ ॥
 खिमा विजय जिन रायना ए, उत्तम गुण अवदान ॥ सात बोलथी
 वर्णव्यो, पद्मविजय विख्यात ॥ ३ ॥

पछी नमुत्युगं० अरिहंत चेइ० अक्षय० एक नवकारनो काड०
 करी, पारी, नमोदत्त० पद्म नीचं मज्ज शोक कहेवा.

॥ अथ थोय जोडो प्रारम्यने ॥

महावीर जिणंदा, राय सिद्धार्थ नंदा ॥ लंछन मृगेंदा, जास पायें सोहंदा ॥ सुर नर वर इंद्रा, निन्य सेवा करंदा ॥ टाले भव फंदा, मुख आपे अमंदा ॥ १ ॥

पछी प्रकट लोगस्स० सच्चालोए० अन्नत्थ० कहीं १ नव० काउ० करीने आ-थोय कहेंवी—

अड जिनवर माता, मोक्षमां मुख जाता ॥ अड जिननी ख्याता, स्वर्ग ग्रीजे अख्याता ॥ अड जिनप जनेता, नाक मोहेंद्र याता, सवि जिनवर नेता, शाश्वतां मुख देता ॥ २ ॥

पछी पुण्ड्रवर वरदी० सुअस्स भगवओ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० करी थोय आ कहेंवी—

मछी नैमी पास, आदि अठम खास ॥ करी एक उपवास, वासु पूज्य सुवास ॥ शेष छठ सुविलास, केवलज्ञान जास ॥ करे वाणी प्रकास, जेम अज्ञान नाश ॥ ३ ॥

पछी सिद्धाणं० बुद्धाणं० वेयावच्च० अन्नत्थ० कहीं १ नव० काउ० करी, पारी, नमोहेत्० कहीं आ-थोय धोलवी—

जिनवर जगदीश, जास महोदी जगीश, नहि रागने रीश, नामीये तास शीश ॥ मार्तण्ड सुर इस, सेवगो राति दीस, गुरु उत्तम अधीश, पद्म भांखे सुग्रीश ॥ ४ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं जावंनि चेंदं खमा० जावंत केवि० नमोहेत्० कहीं ने आ-स्तवन कहेंहुं—

॥ अथ स्तवन प्रारभ्यते ॥

मेवर सागरी पाल, उभी दोय नागरी मारा लाल ॥

॥ ए देशी ॥

शासन नायक शिवसुख, दायक जिनपति ॥ मारा लाल ॥
 आयक जास सुरासुर, चरणे नरपति ॥ मा० ॥ सायक कंदर्प केरां,
 तेणे नवि वित्त धर्यां ॥ मा० ॥ दायक पातक वृंद, चरण अंगी
 ह्या ॥ मा० ॥ १ ॥ खायक भावे केवल, ज्ञान दर्शन धरे ॥ मा० ॥
 आयकलोका लोकना, भाव शुं विस्तरे ॥ मा० ॥ घायक घाति
 कर्म, मर्मनी आपदा ॥ मा० ॥ लायक अतिशय प्राप्ति, हार्यनी
 संपदा ॥ मा० ॥ २ ॥ कारक पटक थयां तुज, आत्म तत्त्वमां
 ॥ मा० ॥ धारक गुण समुदाय, सयल एकत्वमां ॥ मा० ॥ नारक
 नर तिरि देव, भ्रमणथी हूं थयो ॥ मा० ॥ कारक जेह विभाव, तेणे
 विपरित भयो ॥ मा० ॥ ३ ॥ तारक तुं भवि जीवने, समर्थमें लहयो
 ॥ मा० ॥ ठारक करुणा रसर्था, क्रोधानल दहयो ॥ मा० ॥ वारक
 जेह उपाधि, अनादिनी सहचरी ॥ मा० ॥ कारक निज गुण रुद्धि
 सेवकने बराबरी ॥ मा० ॥ ४ ॥ जाणी उत्तम आश, धरी मनमां घणी
 ॥ मा० ॥ खाणी गुणनी तुज पद, पदनी चाकरी ॥ मा० ॥
 आणी ह्यडे हेज, करुं निज पद करी ॥ मा० ॥ ५ ॥ इति श्री
 महावीर जिन स्ववर्न.

पछी जयगीगाय पुरा कहेवा ॥

खमा० इच्छा० श्री शाश्वता अशाश्वता जिन आराधनार्थ
चैत्यबंदन करे ? इच्छे, कही आ चैत्यबंदन करेवुं—

॥ अथ शाश्वता अशाश्वता प्रभु चैत्यबंदन. ॥

कोडी सातने लाख बहोतर बखाणुं, भुवनवति चैत्य संख्या
प्रमाणुं ॥ एशी सो जिन विंव एक चैत्य ठामे, नमो सासय जिन-
वरा मोक्ष कामे ॥ १ ॥ कोडी तेरशेने नव्याशी बखाणे, साठ
लाख उपर सवि विंव जाणे ॥ असंख्यात व्यंतर तणा नग्र नामे
॥ न० ॥ २ ॥ असंख्यात तिहांचैत्य तेम ज्योतिर्पाये, विंव एकशत
ऐशी भार्या रुपिये ॥ नमे ते महासिद्धि नव निद्धि पामे ॥ न० ॥
३ ॥ बली वार देव लोकमां चैत्य सार, ग्रैवेक नव मांदि देहरां
उदार ॥ तिम अनुत्तरे देखी मम पडो भामे ॥ न० ॥ ४ ॥ चोराशी
लाख तेम सत्ताणुं सहस्सा, उपर तेव्रीश चैत्य शोभाये सरसा ॥ हवे
विंव संख्या कहुं तेह धामे ॥ न० ॥ ५ ॥ सो कोडीने वावन
कोडी जाणो, चोराणुं लाख सहस चौआल जाणो ॥ सय सातने
साठ उपरे प्रकामे ॥ न० ॥ ६ ॥ मेरु राजधानी गजदंत सार,
जमक चित्र विचित्र कांचन बखार ॥ इखुकारने वर्षधर नाम ठामे
॥ न० ॥ ७ ॥ बली दीर्य बैताढयने वृन जेह, जंतु आदि वृक्षे दिशा
गज छे तेह ॥ कुंड महा नदी द्रष्ट प्रमुख चैत्य ग्रामे ॥ न० ॥
८ ॥ मानुपोत्तर नगवरे जेह चैत्य, नंदिसर रुचक कुंडल छे
पवित्त ॥ तिछां लोकमां चैत्य नमिये गुडामे ॥ न० ॥ ९ ॥ प्रभु
रुपम चंद्रानन वारिपेण, बलि वर्द्धमाना भिये चार थ्रेण ॥ एह

शाश्वता विंव सविचार नामे ॥ न० ॥ १० ॥ सवि कोडि सय
पनर बायाल धार, अठावन लख सहस छत्रीश सार, अँसी जोइश
वण विना सिद्धि धामे ॥ न० ॥ ११ ॥ अशाश्वत जिनवर नमो
प्रेम आणी, केम भांखिये तेह जाणी अजाणी ॥ बहु तीर्थने ठामे
बहु गाम गामे ॥ न० ॥ १२ ॥ एम जिन प्रणमी जे, मोह नृपने
दमीजे, भव भव न भमीजे, पाप सर्वे गमी जे, ॥ परभाव वमीजे,
जो प्रभु अठमीजे, पद्मविजय नमी जे, आत्म तत्त्वे रमीजे ॥ न०
॥ १३ ॥ इति श्री शाश्वत अशाश्वत जिन नमस्कारः ॥ अहीं नमु-
थ्युणुं अरिहंत चेइ० अन्नत्थ० कहीने एक लोगस्सनो काउस्सग,
“ चंदेसु निम्मलयरा ” सुधी कहेवो पछी एक जणे काउस्सगपारी
नमोर्हत् कहीने चार थोय साथेज कहेवी ते आ.

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

रूपभ चंद्रानन बंदन कीजे, वारिपेण दुःख वारेजी ॥ वर्द्धमान
जिनवर बली प्रणमो, शाश्वत नाम ए चारेजी ॥ भरतादिक क्षेत्रे
मलि होवे, चार नाम चित्त धारो जी ॥ तेणे चारे ए शाश्वत जिन-
वर, नमिये नित्य सवारेजी ॥ १ ॥ उर्ध्व अधो तिछें लोके यह,
कोडि पन्नरसे जाणोजी ॥ उपर कोडी बेंतालीश प्रणमो अठ वन
लख मन आणोजी ॥ छत्रीश सहस असी ते उपरे, विंव तणो परि-
माणोजी ॥ असंख्यात व्यंतर ज्योतिपिमां, प्रणमुं ते मुविहाणो
जी ॥ २ ॥ रायपसेणी जीवाभिगमे, भगवती मूत्रे भांखीजी ॥

जंघूदीप पन्नत्ति ठाणांगे, विवरीने घणुं दाखीजी ॥ बन्दीय अशा-
 श्वती ज्ञाता कल्पमां व्यवहार प्रमुखे आखीजी ॥ ते जिन प्रतिमां
 लोपे पापी, जिहां बहु मूत्र छे साखीजी ॥ ३ ॥ ए जिन पूजार्थी
 आराधक, ईशान इंद्र कहायाजी ॥ तेम सुगियाभ प्रमुख बहु सुर-
 वर, देवी तणा समुदाया जी ॥ नंदीसर अठाइ महोत्सव, करे अति
 हर्ष भराया जी ॥ जिन उत्तम कल्याणक दिवसे, पद्मविजय नमे
 पाया जी ॥ ४ ॥ इति ॥

अर्हियां लगतीज महोटी शांति एक जणे कहेवी अने बीजा
 सर्व काउस्सग्गमां सांभळे, पछी सर्व जण काउस्सग्ग पारीने प्रगट
 एक लोग्गस्स पूर्ण कहे. पछी वेसीने सर्व जण तेर नवकार गणे;
 तयार पछी—

“ श्री सिद्धाचल सिद्धक्षेत्र अष्टापद आदीश्वर पुंडरीक गणध-
 राय नमो नमः ” ॥

ए पाठ तेर बखत सर्व जनोये कहेवो. पछी पांच तीर्थना पांच
 स्तवन कहेवां. ते लखीये छीए.

॥ अथ श्री शंत्रुजय स्तवन ॥

॥ जशो मावडी. ॥

॥ ए देशी ॥

जात्रा नवाणुं करीये विमलगिरि ॥ जा० ॥ ए आंकर्णी ॥
 परब नवाणुं वार शैयुंजागिरि, रुपभ जिणंद समोसरीये ॥ वि०

॥ १ ॥ कोढी सहस्र भव पातक तुटे, शेरुंज साहामा डग भरीए
 ॥ वि० ॥ २ ॥ सात छठ दोय अष्टम तपस्या, करी चढीये गिरि-
 चरिये ॥ वि० ॥ ३ ॥ पुंडरीक पद जपीये हरखे, अध्य वसाय
 शुभ धरीये ॥ वि० ॥ ४ ॥ पापी अभवि नजरे न देखे, हिंसक
 पण उद्धरीये ॥ वि० ॥ ५ ॥ भुंइ संथारोने नारी तणो संग, दुर
 यकी परहरीये ॥ वि० ॥ ६ ॥ सचित्त परिहारीने एकल आहारी,
 गुरु साथे पद चरिये ॥ वि० ॥ ७ ॥ पडिकमणां दोय विधिंशु
 करीये, पाप पडल वित्तरीये ॥ वि० ॥ ८ ॥ कलिकाले ए तीरथ
 महोदुं, प्रवहण जेम भर दरीये ॥ वि० ॥ ९ ॥ उत्तम ए गिरिवर
 सेवता, पद्म कहे भव तरीये ॥ वि० ॥ १० ॥ इति

॥ अथ श्री गिरिनारजीनुं स्तवन ॥

॥ महारा बालाजी ॥

॥ ऐ देशी ॥

तोरणथी रथ फेरी चाल्या कंतरे, प्रीतमजी ॥ आठ भवोनी
 प्रीतडी श्रोईतंत ॥ माहारा प्रीतमजी ॥ नवमे भव पण नेह न
 आणो मुजरे ॥ मी० ॥ तो शे कारण एटके आवहुं तुझ ॥ मा० ॥
 १ ॥ एक पोकार सुणी तीर्थचनो एमरे ॥ मी० ॥ मूको अबला
 रोती प्रभुजी केम ॥ मा० ॥ पद जीवना रखवालमां शिरदार रे ॥
 मी० ॥ तो केम विलवती स्वामी मुको नारी ॥ मा० ॥ २ ॥ शिव-
 बधु केरुं एहं रूप रे ॥ मी० ॥ मुज मूर्काने चित्तमां धरी जिन

मृष ॥ पा० ॥ जिनतां त्रिवे मन्मथपनमा व्रतधार रे ॥ श्री० ॥
 धार्ता कर्म स्वधार्ता निरुधर ॥ पा० ॥ ३ ॥ केवल रुद्धि अनंत
 प्रकट कीयरे ॥ श्री० ॥ चार्ता राधुल पण प्रवित्रा र्त्तव ॥ पा० ॥
 जे प्रभुजीण कीये कर्तुं वेद ॥ श्री० ॥ एव र्त्तव व्रतधर यद प्र
 पासे जेह ॥ पा० ॥ ४ ॥ प्रभु पदया निज शोकयनुं जोवा ह
 रे ॥ श्री० ॥ के ज लान र्त्तव यद मिद्ध मन्मथ पा० ॥ शिव वधु
 गरीया जिनवर जलम लेव ॥ श्री० ॥ र्त्तव कहे प्रभु गम्यो अ
 विचल प्रेम ॥ पा० ॥ ५ ॥

॥ अथ श्री आचुर्जीनुं स्तवन ३ ॥

॥ कोयरो परवन ॥ १ ॥ दे जो ॥ १ ॥ ॥

लो, दीर्घधरा प्रत्येक ॥ सु० ॥ तेम मर्दन कारक बली रे लो, व-
स्तुपाल ए विवेक ॥ व० ॥ आ० ॥ ५ ॥ कोरणी धोरणी तिहां
करीरे लो, दीठे वने ते वात ॥ सु० ॥ पण नवि जांय मुखे कही
रेलो, सुर गुरु सम विख्यात ॥ व० ॥ आ० ॥ ६ ॥ त्रणे वरसे
नीपन्यो रेलो, ते प्रासाद उत्तंग ॥ सु० ॥ बार कोडी त्रेपन लक्षने
रेलो, खरच्या द्रव्य उछंरंग ॥ व० ॥ आ० ॥ ७ ॥ देराणी जेठा-
णीना गोखडा रेलो, देखतां हरख ते आय ॥ सु० ॥ लाख अदार
खरचीया रेलो, धन्य धन्य एहनी माय ॥ व० ॥ आ० ॥ ८ ॥
मूल नायक नेमीश्वर रेलो, जन्म थकी ब्रह्मचार ॥ सु० ॥ निज
सत्ता रमणी थया रेलो, गुण अनंत आधार ॥ व० ॥ आ० ॥ ९ ॥
चारशेने अडसठ भला रेलो, जिनवर विंव विशाल ॥ सु० ॥ आज
भले में भेटोयो रेलो, पाप गयां पायाल ॥ व० ॥ आ० ॥ १० ॥
रूपभ धातुमयी देहरे लो, एकशो पिस्तालीश विंव ॥ सु० ॥ चौ-
मुख चैत्य जुहारीये रे लो, मरुघरमां जेम अंब ॥ व० ॥ आ० ॥
११ ॥ बाणु काउस्सगमीया तेहमां रे लो, अगन्यासी जिनराय ॥
सु० ॥ अचलगढ बहु जिनवरा रे लो, बंदु तेहना पाय ॥ व० ॥
आ० ॥ १२ ॥ धातु मयी परमेश्वरा रे लो, अदभूत जास स्वरूप
॥ सु० ॥ चौमुख मुख्य जिन वंदतां रे लो, थाये निजगुण भूप ॥
व० ॥ आ० ॥ १३ ॥ अदारशे ने अदारमां रे लो, चैतर वदि त्रीज
दिज ॥ सु० ॥ पालणपुरना संघ शुं रे लो, प्रणमी थयो धन धन
॥ व० ॥ आ० ॥ १४ ॥ तिम शांति जगदीश्वर रे लो, यात्रा

फरी अदभूत ॥ सु० ॥ जे देखी जिन सांभरे लो, सेव करे पुर
 हुंत ॥ व० ॥ आ० ॥ १५ ॥ एम जाणी आनु तणी रे लो, जात्रा
 करशे जेह ॥ सु० ॥ जिन उत्तम पद पामशे रे लो, पद्म विनय
 कहे तेह ॥ व० ॥ आ० ॥ १६ ॥

॥ अथ श्री अष्टापद स्तवन ॥ ४

अष्टापद अरिहंतजी, मारा वालाजी रे ॥ आदीश्वर अवधार ॥
 नमीये नेहशुं ॥ मा० ॥ दश हजार मुणिदशुं ॥ मा० ॥ वरिया
 शिवबधु सार ॥ नमीये० ॥ १ ॥ भरत भूप भावे करयो ॥ मा० ॥
 चऊमुख चैत्य उदार ॥ न० ॥ जिनवर चोवीशे जिहां ॥ मा० ॥
 थाप्या अति मनोहार ॥ न० ॥ २ ॥ वरण प्रमाणे विराजता ॥
 मा० ॥ लंछनने अलंकार ॥ न० ॥ शम नासाये शोभता ॥ मा० ॥
 चिहुं दिशे चार प्रकार ॥ न० ॥ ३ ॥ मंदोदरी रावण तिहां ॥
 मा० ॥ नाटक करतां विचाल ॥ न० ॥ तूटि तांन तव रावणे ॥ मा० ॥
 ॥ निज कर बीणा ततकाल ॥ न० ॥ ४ ॥ करी वजावी तिथे
 समे ॥ मा० ॥ पण नवि श्रोडयुं ते तान ॥ न० ॥ तीर्थकर पद
 चांधीयुं ॥ मा० ॥ अदभूत भावशुं मान ॥ न० ॥ ५ ॥ निज
 लब्धे गौतम गुरु ॥ मा० ॥ करवा आव्या ते जात ॥ न० ॥
 जगचितामणि तिहां कहुं ॥ मा० ॥ तापस घोथ विख्यात ॥ न० ॥
 ॥ ६ ॥ ए गिरि महीमा मोटको ॥ मा० ॥ नेणे भव पामे जे मिट
 ॥ न० ॥ जे निज लब्धे जिन नमे ॥ मा० ॥ पामे शाश्वत रुद्धि

॥ न० ॥ ७ ॥ पद्मविजय कहे एहना ॥ मा० ॥ केतां करुं रे
वखाण ॥ न० ॥ वीरे स्वमुखे वरणव्यो ॥ मा० ॥ नमतां कोडी
कल्याण ॥ न० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथ समेत शिखर स्तवन ॥

॥ क्रीडा करी घरे आबीयो ॥

॥ ए देशी ॥

समेत शिखर जिन बंदिये, मोडुं तीरथ एह रे ॥ पार पमाडे
भव तणो, तीरथ कहिये तेह रे ॥ समेत० ॥ १ ॥ अजितथी सु-
मति जिणंद लगे, सहस मुनि परिवार रे ॥ पद्म प्रभु शिव सुख
वरया, व्रणशे अढ अणगार रे ॥ समेत० ॥ २ ॥ पांचशे मुनि
परिवार शुं, श्री सुपास जिणंद रे ॥ चंद्रप्रभ श्रेयांस लगे, साथे
सहस मुनिंद रे ॥ समेत० ॥ ३ ॥ छ हजार मुनिराजशुं, विमल
जिनेश्वर सीधा रे ॥ सात सहसशुं चौदमा, निज कारय वर कीधा
रे ॥ स० ॥ ४ ॥ एकशे आठशुं धर्मजी, नवशे शुं शांतिनाथ रे,
कुंधु अर एक सहसशुं, साचो शिवपुर साथ रे ॥ ५ ॥ महिनाथ
शत पांचशुं, मुनि नमि एक हजार रे ॥ तेवीस मुनिधुत पासजी,
वरिया शिवसुख सार रे ॥ स० ॥ ६ ॥ सतावीस सहस व्रणशे,
उपरे ओगण पचास रे ॥ जिन परिकर बीजा केद, पाग्या शिवपुर
वासरे ॥ स० ॥ ७ ॥ ए बीशे जिन एणे गिरे, सिध्या अणतण

छेइ रे ॥ पदम विजय कहे प्रणर्माये, पाम सामळनुं चेइ रे ॥ स० ॥
॥ ८ ॥ इति ॥

॥ इति श्री चोमार्मा देववन्दन (विधियुक्त) समाप्त. ॥

॥ अथ पंडित श्री वीरविजयजी त्रिगचिन ॥

॥ चोमार्मा देववन्दनविधिः प्रारंभः ॥

एनो विधि आवी रीते छे के, प्रथम दर्श्यावहि पटिकर्मी पळी
स्वमासमण देई इच्छाकारेण संदिमह भगवन ! चैत्यवन्दन करुं ?
एम कही चैत्यवन्दन कर्हाये, ते लखाये लाये.

॥ अथ चैत्यवन्दन प्रारंभः ॥

॥ टोहा. ॥

श्री शंखेश्वर इश्वरं, प्रणर्मा त्रिरुग्ण योग ॥ देव नमन चउ-
मार्माये, करशुं विधि संयोग ॥ १ ॥ रूपभा जित मंभव तथा,
अभिनंदन जिनचंद ॥ मुमति पद्मवम मानभा, म्यार्मा मुपाम जिणंद
॥ २ ॥ चंद्रप्रभ मुविधि जिना, श्री शान्तल श्रयाम ॥ वानुपुत्र्य विमलै
तथा, जंत धर्म वर वंद ॥ ३ ॥ शान्ति कुवृ भर प्रभु, मर्ती मुव्रत
स्वाम ॥ नमि नेर्मासर पास जिन, वट्टमान गुणवाम ॥ ४ ॥ वने-
मान जिन वंदतां ए, वंथा देव त्रिकाल ॥ प्रभु शुभ पुण मुगता तर्णा,
चीर रचे वर मान ॥ ५ ॥ इति चैत्यवन्दन ॥ अहिं नमुन्धुण कर्हा

अर्धा जयवीरराय कहीये. पछी खमासमण देई इच्छा कारेण संदि-
सह भगवन रुपभजिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ? एम कही
चैत्यवन्दन कहीये ते लखीये छीए. ॥

॥ अथ रुपभजिन चैत्यवन्दन ॥

सर्वारथसिद्धे थकी, चविया आदि जिणंद ॥ प्रथम राय वनिता
चसे, मानव गण सुख कंद ॥ १ ॥ योनि नकुल जिणंदने, हायन
एक हजार ॥ मौनाती ते केवली, बड हेठे निरधार ॥ २ ॥ उत्त-
रापाढा जनम छे ए, धनराशि अरिहंत ॥ दश सहस परिवारशुं,
वीर कहे शिवकंत ॥ ३ ॥ इति ॥

अहीं नमुत्थुणं कही पछी अरिहंत चेइयाणं करेमि काउस्सगं
वंदणवत्तिआए कही नवकारनो काउस्सग पारी धोय कहीये ते
लखीये छीये.

॥ अथ थोय प्रारंभ ॥

त्याशीलाख पूव घरवास, वसीया परिकर युक्ता जी ॥ ज-
नम थकी पण देवतरु फल, क्षीरोदधि जल भोक्ता जी ॥ मइ सुअ
उहि नाण संयुत्त, नयण वयण कज चंदा जी ॥ चार सहसशुं दीक्षा
निक्षा, स्वामी रुपभ जिणंदा जी ॥ १ ॥ अहीं लोगस्स० ॥ कही
एक नवकारनो काउस्सग करीये ॥ पछी मनर्येव तव नाण उप-

न्युं, संयत लिंग सदावा जी ॥ अद्विय द्वीपमां सन्नी पंवेद्रिय, जाणे
 मनोगत भावा जी ॥ द्रव्य अनंता मूक्ष्म तीर्च्छा, अदारशे खित
 ठाया जी ॥ पलिये असंख्य भाग त्रिकाञ्चिक, द्रव्य असंख्य पर-
 जाया जी ॥ २ ॥ अहीं पुरकरवरदी० कही एक नवकारनो काउ-
 स्सग करीये ॥ रूपभ जिणेंसर केवल पामी, रयण सिंहासन ठाया
 जी ॥ अनभिलष अभिलष अनंता, भाग अनंत उचारायाजी ॥
 तास अनंतमे भागे धारी, भाग अनंते मूत्र जी ॥ गणधर रचियां
 आगम पूजी, करीये जनम पवित्र जी ॥ ३ ॥ अहीं सिद्धाण बु-
 द्धाण कही एक नवकारनो काउस्सग करीये ॥ गोमुख जक्ष चक्रे-
 संरी देवी, समकित शुद्ध सोहावे जी ॥ आदि देवनी सेव करंति,
 शासन शोभ चढावे जी ॥ श्रद्धा संयुत जे व्रतधारी, विघन तास
 निवारे जी ॥ श्री शुभ वीरविजय प्रभु भगते, समरे नित्य सवारे
 जी ॥ ४ ॥ इति धोय ॥ अहीं नमुत्थुणं० ॥ जावंति चेइ० ॥ जा
 वंत केवि० ॥ नमोऽर्हत् सिद्धा० कहीये ॥

॥ अथ स्तवन प्रारंभः ॥

॥ कपूर होय अति उज्ज्यो रे ॥ ए देवी ॥

ज्ञानरयण रयणायम् रे, स्वामी रूपभ जिणेंद्र ॥ उपगारी अरि-
 हा प्रभु रे, लोक लोकोन्नग नंद रे ॥ भवियां ॥ १ ॥ भावे भजो
 भगवंत ॥ मद्रिणा व्रतुळ जनेन रे ॥ भवियां भावे ॥ ए आंकणी ॥
 निग निग आगक सागर रे, कोटाकोटा अदार ॥ युगन्ता धर्म

धवतरु पासे पापीया ए, खायिक दुग ऊपयोग ॥२॥ मुनि तेवीशे
शिव वरया, वीर अखय सुख भोग ॥ ३॥

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

॥ सुविधि सेवा ॥ ए देशी ॥

पास जिणंदा वामा नंदा, जब गरभे फली ॥ सुपना देखे
अर्थ विशेषे, कहे मघवा मली ॥ जिनवर जाया सुर हुलराया,
हुआ रमणि प्रिये ॥ नेमी राजी चित्त विराजी, विलोकित व्रत लीये
॥ १ ॥ बीर एकाकी चार हजारे, दीक्षा धुर जिनपति ॥ पासने
मंछि त्रय शत साथे, बीजा सहसे व्रती ॥ पद् शत साथे संयम
धरता, वासुपूज्य जग घणी ॥ अनुपम लीला ज्ञान रसीला, देजो
मुझने घणी ॥ २ ॥ जिनमुख दीर्घा बाणी मीठी, सुरतरु बेलडी ॥
द्राख विहासे गइ वनवासे, पीले रस सेलडी ॥ साकर सेंती तरणां
लेती, मुखे पशु चावती ॥ अमृत मीठुं स्वर्गे दीठुं, सुरवधू गावती
॥ ३ ॥ गजमुख दक्षौ वामन यक्षौ, मस्तक फणावली ॥ चार ते
वांहीं कच्छप बाही, काया जस शामली ॥ चऊकर भौदा नागरुदा,
देवी पद्मावती ॥ सोवन कांति प्रभु गुण गाती, वीर घरे आवती
॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ स्तवन प्रारंभः ॥

॥ जिणंदराय हे ॥ ए देशी ॥

आज शंखेश्वर जिन भेटीए, भेटतां भव दुःख नासे ॥ साहेब
मोरा रे ॥ जयो अश्वसेन कुल चंद्रमा, माता वामा सुत पास ॥
सा० ॥ आ० ॥ १ ॥ भक्तिवत्सल जन भयहृ, हसतां हणीया
पट्ट हास्य ॥ सा० ॥ दानादिक पांचने दृढव्या, फरी नावे पासनी
पास ॥ सा० ॥ आ० ॥ २ ॥ करी कामने कारमी कमकमी, मिथ्या-
त्वने न दीऊं मान ॥ सा० ॥ अविरतिने रति नहि एक घडी,
अगुणी अलुंगु अज्ञान ॥ सा० ॥ आ० ॥ ३ ॥ निद्रक निद्राने
नासवी, मृत रागने रोग अपार ॥ सा० ॥ एक धके द्वेपने दोलीयो,
एम नाठा दोष अठार ॥ सा० ॥ आ० ॥ ४ ॥ बली मत्सर मोह
ममत गयो, अरिहा निरिहा निरदोष ॥ सा० ॥ धरणेंद्र कमठ सुर
विहुं परे, तुस मात्र नही तोस रोष ॥ सा० ॥ आ० ॥ ५ ॥ अ-
चरिज मुणजो एक तेणे समे, शत्रुने समकित दाय ॥ सा० ॥ चं-
दन पारम गुण अति गणा, अक्षर थोडे न कदाय ॥ सा० ॥ आ०
६ ॥ जागरणे दिशा उपर चढ्या, उजागरणे धीतराग ॥ सा० ॥
आलंवन धरतां प्रभुतणुं, प्रभुता सेवक सौभाग्य ॥ सा० ॥ आ०
॥ ७ ॥ उपादान कारण कारज सधे, असाधारण कारण नित्य
॥ सा० ॥ जो अपेक्षा कारण भवि लहे, फलदा कारण निमित्त ॥
॥ सा० ॥ आ० ॥ ८ ॥ प्रभु प्रायक सायकना धरी, दायक ना-
यक गंभीर ॥ सा० ॥ निज संवर जाणी निराजाये, तुम चरने

नमे शुभ वीर ॥ सा० ॥ आ० ॥ ९ ॥

॥ अथ श्री वर्धमान जिन चैत्यवन्दन ॥

ऊर्ध्वलोक दशमा थकी, कुंडपुरे मंडाण ॥ वृषभ योनि चउ-
वीशमा, वर्द्धमान जिन भाण ॥ १ ॥ उत्तराफाल्गुनी उपन्या, मा-
नव गण सुखदाय ॥ कन्याराशि छन्नस्थमां, वार वरस वही जाय
॥ २ ॥ शाल विशाल तह तले ए, केवलनिधि प्रगटाय ॥ वीर
विरुद्ध धरवा भणीं, एकाकी शिव जाय ॥ ३ ॥

॥ अथ थोय प्रारम्भ्यते ॥

॥ गौतम बोले ग्रंथ संभाली ॥ ए देशी ॥

वीर जगत्पति जन्मज धावे, नंदन निश्चित शिखर रहावे,
आठ कुमारी गावे ॥ अष्ट गजदंता हंटे बसावे, रुचकगिरिधी छत्रीश
जावे, द्वीप रुचक चउ भावे ॥ छप्पन्न दिगकुमरी हुलरावे, सूती
करम करी निज घर पावे, शक्र सुघोषा बजावे ॥ सिंहनाद करी
ज्योतिषी आवे, भवन व्यंतर शंख पट्टहे मिलावे, सुरगिरि जन्म
मल्हावे ॥ १ ॥ रूपभ तेर शशि सात कहीजे, शांतिनाथ भव वार
सुणीजे, मुनिसुव्रत नव कीजे ॥ नव नेमीश्वर नमन करी जे, पास
प्रभुना दश समरी जे, वीर सत्तावीश लीजे ॥ अजितादिक जिन
शेष रहीजे, द्रव्य द्रव्य भव सचले दर्शाजे, भव समकितधी गर्णाजे ॥

जिन नामवंध निकाचित कीजे, ब्रोजे भव तप खंती धरीजे, जिन-
 पद उदये सीजे ॥ २ ॥ आचांगंग आदे अंग अग्यार, उववाइ
 आदे उपांग ते वार, दश पयन्ना सार ॥ छ छेदमूत्र विवित्र
 प्रकार, उपगारी मुलमूत्र ते चार, नेट्टी अनुयोगद्वार ॥ ए पीस्ता-
 लीश आगम सार, सुणतां लह्याये तत्र उदार, वस्तु स्वभाव विचार
 ॥ विषय भुजंगिनी विष अपहार, ए ममां मंत्र न को संसार, वीर
 शासन जयकार ॥ ३ ॥ नकुल बीजोरु टोय कर झाली, मार्तण्ड
 सुर शाम कंती तेजाली, बाहन गज शृङ्खाली ॥ मिह उपर चेटी र-
 ढीयाली, सिद्धायिका देवी लटकाली, हरिताभा चार भुजाली ॥
 पुस्तक अभया जिमणे झाली, मातुलिंगने बाणा रमाली, वाम भुजा
 नहीं खाली ॥ शुभ गुरु गुण ध्यान घटाली, अनुभव नेहशुं देती
 ताली, वीर वचन टंकजाली ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ स्तवन प्रारंभ ॥

(गगन धंगाल.)

त्रिशलानंदन चंदन शीत, दशन अनुभव करीये नित्य ॥
 स्वामी सेवीण ॥ तुम दर्शनार्थी अलग जेह, बल्यदा कम पिशा-
 चने छेह ॥ स्वामी सेवीये ॥ १ ॥ हे दण भर्मायो आ रम्य,
 दर्शन दीठा विण निरधार ॥ स्वा० ॥ अब तुम दशन दीठ मन,
 निज परमां रही वरशुं यन्न ॥ स्वा० ॥ २ ॥ दर्शनार्थी जा दर्शन
 माय, ते आणंद तो जगन न माय ॥ स्वा० ॥ भव भ्रमणादि

दूरे जाय, भव धिति चित्तन अल्प ठराय ॥ स्वा० ॥ ३ ॥ तस
लक्षण प्रगट गट्मांही, वैशालिक प्रभु तुठो उच्छाहीं ॥ स्वा० ॥ ४ ॥
अमृत लेश लहे एकवार, रोग नहीं फरी अंग मोझार ॥ स्वा० ॥ ५ ॥
दर्शन फरशन होवे तास, संवेदन दर्शननो नाश ॥ स्वा० ॥ ६ ॥
पण जो जाय पलहुं पास, तो मह महके वास बरास ॥ स्वा० ॥ ७ ॥
देव कुदेवनी सेवा करंत, न लहुं दर्शन श्री भगवंत ॥
स्वा० ॥ एक चित्त नहीं एकनी आश, पग पग ते दुनियांना दास
॥ स्वा० ॥ ८ ॥ वेश खाट परे क्षीण केइ घाट, तस मुख दर्शन
दूरे दाट ॥ स्वा० ॥ लोक कहे धिग चित्त उच्चाट, घर घर भटके
ते वारे वाट ॥ स्वा० ॥ ९ ॥ तिणविध भटकयो काल अनंत,
मलिया कलिया नहिं अरिहंत ॥ स्वा० ॥ ते दिन दर्शन तो प्रति-
पक्ष, हवे दर्शन फलशे प्रत्यक्ष ॥ स्वा० ॥ १० ॥ प्रीति भक्तिये
चोलनो रंग, गुण दर्शने गयो रंग पतंग ॥ स्वा० ॥ अणमलवे हुवे
मन उत्कंठ, मलवे दुःख करे विरहे उलंठ ॥ स्वा० ॥ ११ ॥ अनु-
भव दर्शने बिहुं दुःख नास, राति दिवस रही हड्डा पास ॥ स्वा० ॥
क्षय उपशम गुण खायक दाय, गर्भवती मिया पुत्र जणाय ॥
स्वा० ॥ १२ ॥ रंग महोलमां उत्सव थाय, मोह कुटुंब ते सेतुं
जाय ॥ स्वा० ॥ श्री शुभ विजय सुणो जगदीश, वीर कहे पछे
देजो आशीष ॥ स्वा० ॥ १३ ॥ ३०

॥ अथ स्तवन प्रारभ्यते ॥

॥ राग फाग ॥ थोवा गझपय ॥ ए देशी ॥
 सासय पडिमा गुंदर, जिनगर कटेशु नेह ॥ चरण कुंठ
 वंदी, भगवद् मांहे जेह ॥ ऊर्ध्वलोक चुलमी लख, सहस सचुं
 त्रेवीश ॥ सातकोडि लग्न बिहृत्तेर, भवणे चैन्य गर्णाश ॥ १ ॥
 जोइ वणेषु असंखा, कुंडल रुचके चार ॥ नंदीसर वर वातर,
 साठे चउ वार ॥ ति दुवारां शेष जिनगर, द्वार द्वार नि
 दीठ ॥ मुखमंडप गंगमंडप, सखरो मणिमय पीठ ॥ २ ॥ तम ज
 वर थुमे, चिहुं दिशि पडिमा चार ॥ तदनंतर मणिपीठ, युगल
 रते सुखकार ॥ वृक्ष अशोक धरमध्वज, वाव पुखवारिणी ज्योती ॥
 भवन भवन प्रति पडिमा, अष्टोत्तर जन मांही ॥ ३ ॥ पंचसयां च
 मोटी, पडिमा लघु सात हाथ ॥ मणिपीठे देवछंदे, सिंहासन वे
 नाथ ॥ छत्र धरे एक चापर, धारी पडिमा दोय ॥ नागा भू
 वली जरका, कुंड धरा दोय दोय ॥ ४ ॥ जोइम व्यंतर वर
 निवासी भवण निकाय ॥ उपपाती अभिषेका, लंकाग व्यवसाय
 सभा सुधर्मा पंचर्मा. मंडप पटके जुत्त ॥ प्रत्येक दुवारां, जिन
 जिन अद्भूत ॥ ५ ॥ जोइसादिक मांदि, थुभ प्रत्येक वार ॥ प्र
 मणिमा नति, करीये नित्य सवार ॥ थुभ सभाशु गणना, मा
 पडिमा साठ ॥ जेइअ विच मिलतां, भवणे असि मो पाठ ॥ ६ ॥
 जन पंचाम यदुत्तेर, योजन कहीये जेह ॥ लांवा पटोला उवा.
 नुरुमे मविपतेह ॥ स्वर्ग नंदीश्वर कुंडल, रुचके भवन प्रमा

स कुल गिरि दश कुरु, मेरुवरे असिआण ॥५॥ अयसी बखारे
 नधर, गजदंताये बीश ॥ पणुजअ नगे इखुकारे, चार चार सुज-
 श ॥ पूर्व विहित परिमाणथी, अर्द्ध प्रमाणे जाण ॥ तेहथी अर्द्ध
 माणे नागादि परिमाण ॥ ८ ॥ तेथी व्यंत्तर अरधा, चालीश दि-
 ज सार ॥ अयसी द्रहे कंचनगिरि, देहरां एक हजार ॥ सित्तेर
 हानइ दीर्घ, बैताढ्ये एकसो सित्तेर ॥ त्रणशे अयसी कुंडे, जिन
 चने नहि फेर ॥९॥ बीश जमग पंच चूला, जिनघर पडिमा धेर ॥
 खु पमुह दश तरुए. अगियारसे सित्तेर ॥ वृत्त बैताढ्ये बीश कोश,
 रीह अर्द्ध विस्तार ॥ घणुसय चउदश चालीश, उंचपणे अवधार
 ॥ १० ॥ नंदीश्वर विदिशे सकी, शाण पिपा आठ आठ ॥ तस
 नयरे त्रीछे सवि, त्रीस सय गुण आठ ॥ त्रिभुवन मांहे देहरां स-
 गवन लाख अठ कोडि ॥ दोयसे व्यासी हये सुणो, विंव नमुं कर
 जोडी ॥ ११ ॥ तेरशे नव्याशी कोडी, साठ लाख असुराइ जाण
 ॥ तिग लाख सहस एकाणुं, त्रणशे बीश तीच्छें प्रमाण ॥ एकसो
 चावन कोडि, चोराणुं लाख समेत ॥ सहस चुंआलीस सग सय,
 साठ विमानीक चैत्य ॥ १२ ॥ पन्नरशे दुचत कोडि, अडवन्न लाख
 सु होय ॥ छत्रीश सदसने अयसी, त्रिभुवन विंव कहाय ॥ चउ-
 मासी दिन चितिए, चतुर चतुर भिध चित्त ॥ जो होत विद्या लब्धि
 तो, वीरविजय नमे निच ॥ १३ ॥ इति ॥

पछी वेठा थका जयवीरराय पूरा कहिये, खमासमण देइ
 इच्छाकारेण फदी शाश्वत! अशाश्वत! जिन आराधनार्थ कावस्सग

य त्रिसंध्यं, जिनाः संस्तुवंति चतुर्मासि घस्त्रे ॥ भवेत्तीर्थयात्रा
तिष्ठतेभ्यो ॥ न० ॥ ११ ॥ इति शाश्वत मुख्य विभोःस्तवनं,
वेत्तं सुगुणैः प्रवरं ॥ परिरंजित दक्ष सभा निकरं, कुरुतां शुभ
र सुखं सखरं ॥ १२ ॥ इति ॥ पछी जंकिचि कही नमुत्थुणं
ही, अरिहंत चइयाणं कही एक नवकारनो काउस्सग करी
य कहेवी ॥

॥ अथ थोय जोडो प्रारभ्यते ॥

॥ नंदीसर घर ॥ ए देशी ॥

नमोर्हत् ॥ रूपभानन चंद्रानन जाणो, वारिपेण शाश्वत
र्द्धिमानो ॥ पूरव शशिम उत्तर ठाणो, दक्षिण पडिमा भाग प्रमाणो
॥ १ ॥ लोगस्स कही एक नवकारनो काउस्सग करवो. उर्ध्वलोके
जेनविंघ घणेरां, भवनपतिमां घर घर देहेरां ॥ व्यंतर ज्योतिपी
पीच्छे अनेरां, चारे शाश्वत नाम भलेरां ॥ २ ॥ पुरकर० ॥ नो०॥
परतादिक जे क्षेत्र सुहावे, कालत्रिके जे अरिहा आवे ॥ चार नाम
ए निश्चय थावे, अंग उवंगे वात जणावे ॥ ३ ॥ सिद्धाणं० ॥ का-
उ० ॥ नो० ॥ १ ॥ नमोर्हत् ॥ पंच कल्याणके हर्ष अधुरे, नं-
दीश्वर द्वीपे जइ पुरे ॥ हर्ष महोत्सव करत अटाइ, देव देवी शुभ
वीरे वधाइ ॥ ४ ॥ पछी वेसी नमुत्थुणं कही जावंति० कहेवी ॥ न-
मोर्हत् ॥ कहेवुं ॥

॥ अथ स्तवन प्रारभ्यते ॥

॥ राग फाग ॥ थोवा गझपय ॥ ए देशी ॥

सासय पडिमा सुंदर, जिनघर कहेसुं तेह ॥ चारण मुनिव
 वंदी, भगवड़ मांहे जेह ॥ ऊर्ध्वलोक चुलसी लख, सहस सत्ताप
 त्रेवीश ॥ सातकोडि लख विदुत्तेर, भवणे चैत्य गणीश ॥ १ ॥
 जोइ वणेसु असंखा, कुंडल रुचके चार ॥ नंदीसर वर वावन,
 साठे चउ धार ॥ ति दुवारां शेष जिनघर, द्वार द्वार तिह
 दीठ ॥ मुखमंडप गंगमंडप, सखरो मणिमय पीठ ॥ २ ॥ तस उप
 वर थुभे, चिहुं दिशि पडिमा चार ॥ तदनंतर मणिपीठ, युगल व
 रते मुखकार ॥ वृक्ष अशोक धरमध्वज, वाव पुण्डवारिणी ज्यांही ।
 भवन भवन प्रति पडिमा, अष्टोत्तर शत मांही ॥ ३ ॥ पंचसयां धः
 मोठी, पडिमा लघु सात हाथ ॥ मणिपीठे देवछंदे, सिंहासन वे
 नाथ ॥ छत्र धरे एक चामर, धारी पडिमा दोय ॥ नागा भूअ
 वली जरका, कुंड धरा दोय दोय ॥ ४ ॥ जोइम व्यंतर कल्प,
 निवासी भवण निकाय ॥ उपपत्ती अभिषेका, लंकाग व्यवसाय ॥
 सभा सुधर्मा पंचर्मा, मंडप पटके जुन ॥ मन्यक दुवाग, जिनघर
 जिन अटभूत ॥ ५ ॥ जोइमादिक मांदि, थुभ मन्येके वार ॥ मन्येके
 प्रतिमा ननि, करीये नित्य सवार ॥ भूम सभासुं गणना, मामण
 पडिमा माट ॥ नेइअ विव मिलनां, भरणे अमि मो पाट ॥ ६ ॥
 जत पंचाय बहूजेर, योजन करीये जेह ॥ लांबा पटोल्या उचा, म-
 नुष्टमे मरिणेत ॥ पार्ग नंदीश्वर कुंडल, रुचके भरन प्रमाण ॥

तीस कुल गिरि दश कुरु, मेरुवरे असिआण ॥५॥ अयसी बखारे
 जिनधर, गजदंताये वीश ॥ मणुज्ज नगे इखुकारे, चार चार सुज-
 गीश ॥ पूर्व विहित परिमाणयी, अर्द्ध प्रमाणे जाण ॥ तेहयी अर्द्ध
 प्रमाणे नागादि परिमाण ॥ ८ ॥ तेयी व्यंतर अरधा, चालीश दि-
 ग्गज सार ॥ अयसी द्रहे कंचनगिरि, देहरां एक हजार ॥ सित्तेर
 महानइ दीर्घ, वैताढथे एकसो सित्तेर ॥ त्रणशे अयसी कुंडे, जिन
 वचने नहि फेर ॥९॥ वीश जमग पंच चूला, जिनधर पडिमा घेर ॥
 जंघु पमुह दश तरुण. अगियारसे सित्तेर ॥ वृत वैताढथे वीश कोश,
 दीह अर्द्ध विस्तार ॥ अणुसय चउदश चालीश, उंचपणे अवधार
 ॥ १० ॥ नंदीश्वर विदिशे सकी, शाण पिया आठ आठ ॥ तस
 नयरे ग्रीछे सवि, ग्रीस सय गुण आठ ॥ त्रिभुवन मांहे देहरां स-
 गवन लाख अड कोडि ॥ दोयसे व्यासी हवे सुणो, विंव नमुं कर
 जोडी ॥ ११ ॥ तेरशे नव्याशी कोडी, साठ लाख असुराइ जाण
 ॥ तिग लाख सहस एकाणुं, त्रणशे वीश तीच्छें प्रमाण ॥ एकसो
 बावन कोडि, चोराणुं लाख समेत ॥ सहस चुंआलीस सग सय,
 साठ विमानीक चैत्य ॥ १२ ॥ पन्नरशे दुचत कोडि, अडवन्न लाख
 सु होय ॥ छत्रीग सहसने अयसी, त्रिभुवन विंव कहाय ॥ चउ-
 मासी दिन चितिए, चतुर चतुर भिध चित्त ॥ जो होत विद्या लब्धि
 तो, वीरविजय नमे निरा ॥ १३ ॥ इति ॥

पछी घेठा थका जयवीरराय पूरा कहिये, खमासमण देइ
 इच्छाकारेण कही शम्भुवत! अशाश्वता जिन आराधनार्थ कावस्सग

करुं ? इच्छं ! करेमि काउस्सगं अन्त्थ उससिएणं कही काउस्सगं
 पुणं चार लोगस्सनो करी महोटी शांति सांभलीने पारीने एक
 लोगस्स प्रगट कही, पछी तेर चार नवकार गणीए. श्री सिद्धाचल
 सिद्धक्षेत्र, अष्टापद आर्दीश्वर, पुंडरीक गणधर भगवानने, नमो जि-
 णाणं ए पाठ तेर वखन कहीये.

पछी बेसीने ज़डा ज़दां पांच तीर्थनां पांच स्तवन कहीये ते
 लखीये छीये.

॥ अथ सिद्धाचल स्तवन ॥

॥ शीतल जिन महजानंदी ॥ ए देशी ॥

विमलाचल विमला पाणी, शीतल नरु छाया ठरानी ॥ रस-
 येधक कंचन खानी, कहे इंद्र मुणो इंद्रानी ॥ १ ॥ मनेहो संत ए
 गिरि संघो, चउद् क्षेत्रमां तीर्थ न एवो ॥ म० ॥ पदरी पाली उ-
 लसीए, छहे अट्टमे काया कर्माए ॥ मेह मन्त्रनी मामा धमीए,
 विमला चल वेगे बसीए ॥ म० ॥ २ ॥ अन्य स्नानक कर्म जे
 करीए, ते हिमगिरि हेछे हर्माए, पालख प्रदक्षिणा फराए,
 भवनरूपि हंसां तरीए ॥ म० ॥ ३ ॥ निरमंदिर चढा
 काजे, सोपाननी रंति विराजे ॥ चढतां मपरितो छाजे, दूर भरियां
 ते मारे ॥ म० ॥ ४ ॥ पांडव पमुदा केद मंता, आर्दीश्वर
 ध्यान धंता, परमात्म भास भंता, सिद्धाचल सिद्ध अनंता ॥
 म० ॥ ५ ॥ परमार्थ ध्यान भंगारे, शुक्र गहन गज्यने पावे ॥

वहिरंतर शत्रु हरावे, शत्रुंजय नाम धरावे ॥ स० ॥ ६ ॥ प्रणिधानः
भजो गिरि जाचो, तीर्थकर नाम निकाचो ॥ मोहरायने लागे तमा-
चो, शुभ वीर विमलगिरि साचो ॥ स० ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री गिरिनारजीनुं तीर्थ स्तवन ॥

॥ जात्रा नवाणुं करीए विमलगिरि ॥ ए देशी ॥

सहसावन जइ वसिए, चालोने सखी सहसावन जइ वसीए
॥ घरनो धंधो कबुअ न पूरो, जो करोए अहो निसिए ॥ पीयरमां-
सुख घडीय न दीठुं, भय कारण चड दिशिय ॥ चा० ॥ १ ॥
नाक विहूणा सयल कुडुंबी, लज्जा किमपि न पसिए ॥ चा० ॥
भेलां जमीए ने नजर न हीसे, रहेवुं घोर तपसीए ॥ चा० ॥ २ ॥
पीयर पाछल छल करी महेल्युं, सासरीए सुख वसी ए ॥ चा० ॥
सासुडी ते घर घर भटके, लोकने चठके ढसीए ॥ चा० ॥ ३ ॥
कहेतां सासु आवे हांसु, भुशीए मुख लेइ मशीए ॥ चा० ॥ कंत
अपारो वाली भोलो, जाणे न असि मसि कसीए ॥ चा० ॥ ४ ॥
जूठा बोली कलहण शीला, घर घर शुनी ज्युं भसीए ॥ चा० ॥
ए दुःख देखी हड्डं मूझे, दुर्जनथी दूर खसीए ॥ चा० ॥ ५ ॥
रैवतगिरिनुं ध्यान न धरीयुं, काल गयो हसम शीए ॥ चा० ॥
श्री गिरिनारे त्रण्य कल्याणक, नैमि नमन उल्टसीए ॥ चा० ॥ ६ ॥
शिव वरदो चौबीश जिनेश्वर, अनागत चडवीशीए ॥ चा० ॥ कैलाशः
उजयंत रैवत कहीए, शरण गिरिने फरसीए ॥ चा० ॥ ७ ॥ गिर-

नार नंदभद्र ए नामे, आरे आरे छत्रविशिष्ट ॥ चा० ॥ देखी मही
 तल महिमा महोदो, प्रभु गुण ज्ञान वर्गमिये ॥ चा० ॥ ८ ॥ अनु-
 भव रंग वधे तेव पृजो, केशव यर्मा उगर्गीए ॥ चा० ॥ भावस्वर
 सुन केवल प्रगटे, श्री शुभ वीर विल्लर्मीए ॥ चा० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री आवुगिरी स्तवन ॥

॥ चित्त चेतो रे ॥ १ ॥ देशी ॥

आदि जिणेसर पजता दुःख मेदो रे ॥ आवु गढ दृढ चित्त ॥
 भविक जड भेटो रे ॥ देखव डे देहगं नर्मा ॥ दुः० ॥ चार परिमित
 नित्य ॥ भ० ॥ १ ॥ वीरगज बल पदमावर्ता ॥ दुः० ॥ चक्रेमरी
 द्रव्य आण ॥ भ० ॥ शंख दीये अर्वासुरी ॥ दुः० ॥ पंच कोश
 चढे बाण ॥ भ० ॥ २ ॥ चार पातशाह जीर्णने ॥ दुः० ॥ विमल
 मंत्री आल्हाद ॥ भ० ॥ द्रव्य भरी रम्या वीर्या ॥ दुः० ॥ रूपभ-
 देव मामाद ॥ भ० ॥ ३ ॥ विहंजक अरिहा आटणे ॥ दुः० ॥
 चिंच प्रमाण कहाय ॥ भ० ॥ पद्मरसे कर्गगरे ॥ दुः० ॥ वरम
 विके ने थाय ॥ भ० ॥ ४ ॥ द्रव्य अनुपम गरगिया ॥ दुः० ॥
 लाव्य श्रेयन चारकोटी ॥ भ० ॥ मख दण अटार्गीण ॥ दुः० ॥
 प्रतिष्ठा कर्ग मनहोटी ॥ भ० ॥ ५ ॥ देगर्गी चेटार्गीना मागटा ॥
 ॥ दुः० ॥ लाव्य अटार प्रमाण ॥ भ० ॥ रघुपाल नेजपाटना ॥
 ॥ दुः० ॥ ६ ॥ दोष कांता जाण ॥ भ० ॥ ६ ॥ मूल नायर नेमा
 मर ॥ दुः० ॥ चारणे अटशठ विर ॥ भ० ॥ रूपम शत्रुघ्न
 देहरे ॥ दुः० ॥ एरगो विष्णार्गीण विर ॥ भ० ॥ ७ ॥ वरम

चैत्य जुहारी ए ॥ दुः० ॥ काउस्सर्गीया गुणवंत ॥ भ० ॥ चाणु
 पित्त तेहमां कहुं ॥ दुः० ॥ अगन्यासी अरिहंत ॥ भ० ॥ ८ ॥
 अचलगढे भभुजी घणा ॥ दुः० ॥ जात्रा करो हुंशीयार ॥ भ० ॥
 कोडि तपे फल जे लहे ॥ दुः० ॥ ते प्रभु भक्ति विचार ॥ भ०
 ॥ ९ ॥ सालंबन निरालंबने ॥ दुः० ॥ प्रभु ध्याने भवंपार
 ॥ भ० ॥ मंगल लीला पामीये ॥ दुः० ॥ विरविजय जयकार ॥ भ०
 ॥ १० ॥ इति ॥

॥ अथ अष्टापद स्तवनं ॥

॥ कुंवर गंभारो नजरे ॥ ए देशी ॥

चउ अठ दश दोय वंदीये जी, वर्तमान जगदीश रे ॥ अष्टापद
 गिरि उंपरे जी, नमतां वाये जगीश रे ॥ च० ॥ १ ॥ भरत भर-
 तपति जिन मुखे जी, उच्चरीयां व्रत वार रे ॥ दर्शन शुद्धिने कारणे
 जी, चौबीस प्रभुनो विहार रे ॥ च० ॥ २ ॥ उंचंपणे कोश तिग
 कछो जी, योजन एक विस्तार रे ॥ निज निज मान प्रमाण भरा-
 बीया जी, विव स्वपर उपगार रे ॥ च० ॥ ३ ॥ अजिताद्रिकचउ-
 दाहिणे जी, पच्छीमे पउमाइ आठ रे ॥ अनंत आदे दश उगारे जी,
 पूरये रूपभ वीर पाठरे ॥ च० ॥ ४ ॥ रूपभ अजित पूरवे रखा जी,
 ए पण आंगम पाठ रे ॥ आतम शक्ते करे जातरा जी, ते भव मुक्ति
 बरे हर्णा आठ रे ॥ व० ॥ ५ ॥ देखो अचंभो श्री सिद्धाचल जी,
 हुआ असंख्य उद्धार रे ॥ आज दिने पण इण गिरे जी, झगमग

चैत्य उदार रे ॥ च० ॥ ६ ॥ रहंशे उम्सर्पिणी लगे जी, देवप-
हिमा गुण दाख रे ॥ सिंहनिपद्यादिक धिरपणे जी, वसुदेवहिंदनी
साख रे ॥ च० ॥ ७ ॥ केवली जिनमुख में मुण्यो जी, इण विपे
पाठ पठाय रे ॥ श्री शुभ वीर वचन रस जी, गायो रुपभ शिव दाप
रे ॥ च० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथश्री समेत शिखर स्तवन ॥

॥ भमरा भूधर शै नाच्यो ॥ ए देशी ॥

नाम सुणत शीतल श्रवणा, जस दर्शन शीतल नयनां ॥ स्त-
वन करत शीतल वयणां रे ॥ १ ॥ समेतशिखर भेटण अलजो,
सुज मन बहु भवि सांभलजो रे ॥ अनुभव मित्र सहित मलजो रे
॥ स० २ ॥ जंवृद्धीप दाहिण भरते, पूरव देशे अनुसरते, समेत
शिखर नौरथ वरते रे ॥ स० ॥ ३ ॥ जम दर्शन घन कर्म दहे,
दिनकर ताप गगन वहे, शशी वर्गी पत्र विनाश लहे रे ॥ स० ॥ ४ ॥
अजितादिक दण शिव यगीया, विमलादिक नव भव गरिया, पार्श्वनाथ
एव वीर मलीया रे ॥ स० ॥ ५ ॥ मुक्ति वरदां प्रभु इण ठाने,
बीजे हुंके अभिरामे, बीज जिनेश्वरने नामे रे ॥ स० ॥ ६ ॥ ऊना
दिन पंगवने मांदि, श्री सुप्रतिष्ठ गिरि ज्यांहि, मुनेन्द्रादिक बीज
रयांहि रे ॥ स० ॥ ७ ॥ इम दण धेने बीज लया, एरु एरु नि-
गिर मिड यया, नीन्डोगाया पदमे कया रे ॥ स० ॥ ८ ॥ गन-
थया जेहरी लहाण, भरतट पाव ने निग्राहिण, मधुवन तीरथ तम

कहीये रे ॥ स० श ९ ॥ कल्याणक एक जिहां थाय, ते पण ती-
रथ कहेवाय, वीश जिनेश्वर शिव जाय रे ॥ स० ॥ १० ॥ तेणे प
गिह्वर अभिराम, मुनिवर कोडि शिव ठाम, शिव बहु खेलण
आराम रे ॥ स० ॥ ११ ॥ मुनिवर मूत्र अरथ धारी, विचरे गगन-
लब्धि प्यारी, देखी तीरथ पयचारी रे ॥ स० ॥ १२ ॥ सपेतशित्वर
सुप्रतिष्ठ तणी, ठवणा पूजन दुःख हरणी, घेर वेठां शिव नीसरणी
रे ॥ स० ॥ १३ ॥ दर्शने जस दर्शन वरीए, लही शुभ सुख दुः
खडां हरीए, वीरविजय शिवमंदिरीये रे ॥ स० ॥ १४ ॥

इति श्रीमत्संबिन्न सुन्न प्राज्ञ तज्ज्ञ तंवज्ञ तपो गणेश्यत पंडित
श्री १०५ श्री क्षमाविजय गणि शिष्य यशोविजयगणि शिष्य पंडित
श्री शुभविजय गणि शिष्येण विरचिताब्द (१५६५) आपाठ शुक्ल
प्रतिपादि घखे त्रिक चातुर्मासिक देववन्दनविधिः परिपूर्णतां प्राप्तः ॥

कार्तिक चौमासी चोदशनो विषय संपूर्ण यतां एतलु विशेष जाणवुं
के अपाठ चोमासामां वरसादादि कारणे त्रसादिक जीवोनी घणी
उत्पत्ती थवाथी भाजीपालो तेमज मेवो तथा फलादिक वगेरे
जेमां भागवाथी एक वे दीवसमां लीलफुग सेवालादि थइ जाय तेवा
फलो आदि अभक्ष्य थइ जवाथी ते वापरवानी वंधी होय छे ने का-
र्तिक शुद १४ पछी वापरवामां आवे छे. एतले भाजीपाली मेवो
विगेरे वापरवानी लुट समजवी. परंतु बरावर तपास करी जयणा
सहित वापरवा लक्ष राखवुं.

કાર્તિક સુદ ૧૫ નો મહિમા અને શ્રી સિદ્ધાચલ-
જીની તીર્થયાત્રાનું વર્ણનનું ॥

શત્રુંજય તિર્થનો મહિમા અને પ્રભાવ.

સદા પ્રાયઃ શાશ્વત્ તરણ તારણ પૂજ્ય પવિત્ર તિર્થ શત્રુંજયના સિદ્ધાચલ, વિમલાચલ આદિ ઉત્તમ ૨૧ નામ છે તથા સ્ફટ્ટ ૧૦૮ નામ છે, કે લેખના ઉપર અનંતા જીવ મોક્ષ પામ્યા ને પામશે. તર્પા, તરે છે અને તરશે. તેના સર્વોત્કૃષ્ટ તિર્થનો વિદ્યમાન ફાળે મોટા વાર્ષિક ચાર મેળાઓથી મહિમા વિસ્તારને પામ્યો છે. ને દરેક મેળા વચ્ચે હજારો યાત્રાત્રુ તિર્થસ્પર્શ કરે છે ને લાભ મેળવે છે.

મેળો ૧ લો-કાર્તિકી પુનમનો તે દિવસે દ્રાવિડને વારિસિલ્પ મુનિઓ દશ ક્રોડથી મુક્તિ પદને પામ્યા, જેની દહેરી તર્કાયામાં છે.

મેળો-૨ જો-ફાગણ શુદ્ધ ૮—પ્રથમ તિર્થંકર શિવભદ્રેવ દેવ દર્શન પૂર્વમાં પૂર્વ નવાળું વાર આ દિવસે આલ્યા ને રાયણ વાડ થયાં. ફાગણ શુદ્ધ ૧૩-ઠક્ષ વ.મુદેવના તાંચ ને પ્રમુખ પુત્રો માડીઆટ ક્રોડ માથે 'ભાદવા શિવરે' મુક્તિ વ્યાં. ને મહિમાનાં મેળો આ દરેક સિદ્ધવટમાં મરાય છે.

મેળો ૩ જો-ચૈત્રી પુનમનો—પ્રથમ તિર્થંકરના પૌત્ર પુન્દરિકા શણકર વાંચ ક્રોડ ૧૫ નિ માથે ધોત્ત મયા, તથા કાઠથી પુંદરિકા માથે પણ સમિદ્ધતામાં છે. પુંદરિકાને દરેકને દિવસ માં આ માં મરાય છે.

મેઝો ૪ થો-અપાડી ચૌદશનો—વર્ષારતુમાં એક ટેકાળે રહેવાનું શાસ્ત્ર ફરમાન હોવાથી ચાર મહોના દર્શનનો લાભ ન પામી શકાય તેથી વરસનો છેલ્લો મેઝો અને ચાતુર્માસ રહેવા આવનારાઓનો સમુદ્ધ થવાથી મેઝો જયવંત થતો છે.

વઝી આ તિર્થ ડર-આસો શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ પાંચ પાંડવો વીસ ક્રોડ મુનિ સાથે, નમિ અને વિનમિ વિદ્યાથરો વે ક્રોડ મુનિ સાથે, નારદજી એકાણુ લાલ્લ રામ ભરત વ્રણ ક્રોડ સાથે, વિગેરે અસંખ્યાતા પ્રસિદ્ધ માણસો મુક્તિ વર્યા છે. તેમજ ગદ્ ચોવીસીના અજિતસેન આદિ તિર્થંકર મોક્ષે ગયા છે. અને વર્ત્તમાન ત્રેવીસ તિર્થંકરો (નેમનાથ સિવાય) એ યાત્રા કરી છે ને અજિતનાથ તથા શાંતિનાથ ભગવાને ચોમાસું કર્યું છે. સર્વ મયુરાદિ પ્રાણીઓને તાર્યા છે. તેમજ પ્રાણીઓની ભવ્યપણાની સ્વાત્રીનો તેમનું દર્શન મોટો ગુણ ધરાવે છે. વિગેરે અનંતા ગુણથી પાલીતાણા શહેરની તલ્લેટીના ડાર મૃકુટપણે મહિમાવંત જયવંત થતો છે.

ભગવાને, ઇંદ્રમહારાજને શશુંજય મહાત્મ્યનું
કીધેલું ફલ.

હે ઇંદ્ર ! ફક્ત શશુંજયનું નામ સાંભળવાથી જ પુણ્ય થાય, તેનાથી ક્રોડગણું પુણ્ય તેમની સમીપ ગયાથી થાય છે અને અનંતગણું પુણ્ય નજરે નજર જોવાથી થાય છે. હવે આ તિર્થને જોતાં યા ન જોતાં પગ લે માણસો ન્યાં જના સંસ્કૃતી ભક્તિ યા સન્માનમાં તત્પર

રહે, તેઓ મોક્ષપર્યંત મહા મુશ્વને મેલ્લવે છે.

આ તીર્થના મહાત્મ્યાદિકના સંવચમાં જેટલી દર્શીકત લક્ષી-
 ૯ તેટલી લક્ષી શકાય તેમ છે. અનેક શાસ્ત્રોમાં તેનું વર્ણન આવે
 છે. શ્રી શૃંગય મહાત્મ્યમાં ભરત ચક્રીના ઉદ્ધારની દર્શીકત વહુમ
 વિસ્તારથી આપવામાં આવી છે; તેની અંદર ભરતચક્રી કરેલી
 ગિરિરાજની, શ્રી કૃપભદેવજીની અને નેમિનાથ ભગવંતની મુતિઓ
 સ્વામ વાંચવા લાયક છે. સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓને તો તે કંટે કરવા
 લાયક છે.

આ તીર્થે શુભ ભાવથી યાત્રા કરનાર પ્રાર્થના અનેક પ્રકાર-
 નો પૂર્વ કરેલાં પાપો નાશ પામી જાય છે. દાન, ઝાઝ, તપ તે
 ભાવ ૯ ચારે પ્રકારનાં ધર્મનું અહીં વહુ મહેત્વાદિ આગવું થઈ શકે
 છે. તે આ પ્રમાણે-અન્યુત્તમ તીર્થ દોવાર્થી મુનિવર્ગનું આગમન સ્થા-
 જ કરે છે, તેથી તેમને દાન આપવાનો જોખવાડ મહેતે મળે આવે
 છે. જનમ શ્રાવકો પણ અનેક આત્મા દોવાર્થી વંને પ્રદારનું મુશ્વ-
 દાન અહીં દઈ શકાય છે, બ્રહ્મચર્ય મહેતે પળે છે, યથાર્થ તપ-
 સ્થા પણ થઈ શકે છે અને શુભ ભાવની દૃષ્ટિને માટે તો આ તીર્થ
 સર્વ આત્મવન-સાધનમૂલ છે. માટે ઝ્યારે ઝ્યારે સામાનિક વ્યવ-
 સારમાંથી અવસાન પળે ત્યારે ત્યારે અથવા તો અવસાન મેલ્લવાને
 પણ અવસ્ય આ તીર્થની યાત્રાનો પરમ લાભ મેલ્લવો.

હવે કાર્તિક પુનવસે દિવસે પગા મળ્ય ત્રીસોશ્રી શૃંગય
 તીર્થની શાસ્ત્રીય રીતે યાત્રા કે રીતે તે રીતે તે રીતે તે રીતે

पोताना शहेर अगर गावमां कोइ मुकरर करेली जग्याओए
नीर्थाधिराजनो पट्वांधीने पण जात्रा करीने दिवसनो विधि
साचये छे ते विधि नीचे प्रमाणे उपवासादिक यथाशक्ति तप
करी मन. वचन. कायादिनी शुद्धिसहित ज्यां पटआदिक बांध्या
होय ते स्थले जइ पटादिक देखता प्रथम मस्तके नमस्कार करी
पछी त्रण प्रदक्षिणा दइ प्रभु सन्मुख उभा रही त्रण खमासणा
दइ चैत्यवंदन स्तवनादि करवा ते लखीए छीये.

॥ अथ श्री सिद्धाचलजीनुं चैत्यवंदन ॥

विमल केवल ज्ञान कमला, कलित त्रिभुवन हितकरं. सुरराज
संस्तुत चरण पंकज, नमो आदि जिनेश्वरं. ॥ १ ॥ विमल गिरि-
वर श्रृंग मंडण, प्रवर गुणगण भुवरं; सुर असुर किन्नरं कोडि
सेवित. नमो० ॥ २ ॥ करती नाटक किन्नरी गण, गायं जिन
गुण मनहरं. निर्जरावलि नमो अहोनिश. नमो० ॥ ३ ॥ पुंडरिक
गणपति सिद्धि साधि, कोडिपण मुनि मनहरं; श्री विमल गिरिवर
श्रृंग सिद्धा. नमो० ॥ ४ ॥ निज साध्य साधन सुर मुनिवर,
कोडिनंतए गिरिवरं; मुक्ति रमणी बर्या रंगे. नमो० ॥ ५ ॥ पाताल
नर सुरलोकमांही, विमल गिरिवरतो परं; नहिं अधीक तीरथ तीर्थ
पति कहे. नमो० ॥ ६ ॥ एम विमल गिरिवर शिखर मंडण; दुःख
विहंढण ध्याइये; निज शुद्ध सत्ता साधनार्थ, परम ज्योतिनीपाइयें.

जिनमोह कोह विजोह निद्रा, पद्मपद् स्थितजयकरं; गिरिराज सेवा
करण तत्पर, पद्म विजय मुद्दिनकरं. ॥ ७ ॥

॥ अथ श्री शत्रुंजय चैत्यवंदन ॥

श्री शत्रुंजय सिद्धक्षेत्र, दशैश्वर्यनिवारं; भाव धराने जे चंदे,
जिने भवपार उतारं; अनंत सिद्धनो एह टाम, सकल निर्यनो राय;
पूर्व नवाणुं कृपमदेव, ज्यां टविया प्रभु प्राय. ॥ २ ॥ मूरज कुंड
मुहामणो, कविदजस्र अभिगम; नाभिगया कुल मंडणो, जिनवा
करं प्रणाम ॥ ३ ॥

॥ श्री आदिजिन चैत्यवंदन ॥

श्री शत्रुंजय सिद्धक्षेत्र, सिद्धाचल साचो ॥ आदिम जिन-
पंथनो, जिहां महिमा जाचो ॥ १ ॥ इहां अनंत गुणवंत साधु,
साम्या जिव याम ॥ एहगिरि सेवार्थी अधिक, होय लील विलाम
॥ २ ॥ दुष्टन मवि दूरे हने ए, बहु भय मंचित जेह ॥ मरुट
होय शिव नेहरो, दान नने धरी नेह ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं चैत्यवंदन ॥

मरुट गुहंज सिद्धक्षेत्र, सिद्धाचल मुनिने; गुहंज नगपति
जगु मेषा, नि करे जे भूषाण ॥ १ ॥ मरुट नीरव अरवार
रुण, एह गुह नंदार; दुष्टगिह मरुट दर, साम्या अरवार ॥ २ ॥

चैत्री पुनमने दिनेए, कर्म मर्म करी दूर, ते तीरथ आराहीए, दान
सुयश भरपुर ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचल चैत्यवंदन ॥

ए तीरथ उपर अनंत, तीर्थकर आव्या; वली अनंता आवशे,
समता रस भाव्या ॥१॥ आ चौबीसी मांही एक, नैमीश्वर पाखें ॥
जिन त्रेवीश समोसर्या, एम आगम भाखे ॥ २ ॥ गणधर मुनिवर
केवली, समोसर्या गुणवंत ॥ भेमे ते गिरि प्रणमतां, हरखें दान
इसंत ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचल चैत्यवंदन ॥

ए तीरथना उपरें, थया उद्धार असंख्य, तिम प्रतिमा जीन-
रायनी, थइ तास न संख्य ॥ १ ॥ अजित शांति जिनराज इत्थ,
रह्या चौमामी ॥ ए तीरथ मुनि अनंत, हुवा शिवपुर वासी ॥२॥
चैत्री पुनमने दिने ए, महिमा जास महान ॥ ए तीरथ सेवन थकी,
दान वधे बहुमान ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचल चैत्यवंदन ॥

अष्टापद आदि अनेक, जग तीरथ मोटां ॥ तेहथी अधिकुं
सिद्धक्षेत्र, एह वचन न खोटां ॥ १ ॥ जे माटे ए तीर्थसार, सास्य
प्रति रुप ॥ जेह अनादि अनंत शुद्ध, इम कहे जिन भूप ॥ २ ॥

कलिकाले पण जेहनो ए, महिमा प्रचल पडुर ॥ श्री विजयरान
सूरिंदयी, दान वधे बहुनूर ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

सिद्धाचल गिरि भेट्यारे, धन्य भाग्य हमारां, विमलाचल
गिरि भेट्यारे, धन्य भाग्य हमारां, ए गिरिवरनो महिमा महोशे,
कहेतां नावे पार ॥ रायण रुख समोसयां स्वामी, पूर्व नवाशुं वारं
॥ ध० ॥ १ ॥ मूल नायक श्रीआदि जिनेसर, चउमुख प्रनिमा
चार ॥ अष्ट द्रव्यशुं पूजो भावें, समकित मूल आधारें ॥ ध० ॥ २ ॥
भाव भगतिशुं प्रभु गुण गावे, अपना जनम सुधारे ॥ यात्रा करी
भविजन शुभ भावें, निरपतिर्येच गतिवारें ॥ ध० ॥ ३ ॥ दूर
देशान्तरयां हुं आव्यां, श्रवण सुणी गुण तोरां ॥ पतिन उद्धारण विरुद
तुमारं, ए तीरथ जग सारारें ॥ ध० ॥ ४ ॥ संवत अदार व्यासा
ए मास आपादे, वदि आटम भोमवारा ॥ प्रभुर्नाके चरण प्रतापमें
संगमें, मेमा रतन प्रभु प्यारा रे ॥ ध० ॥ ५ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

महात्म मन मोहुरे श्री सिद्धाचलारे, देव्याने हरगिन थाय ॥
शिपिशुं जीजेरे यात्रा एहनीरे, मर भवनां दुःख नाय ॥ ध० ॥ १ ॥
पांचने भांगे रावन कायनेरे, ए मनुंतीर्य न कोय ॥ मोशे महिमा
रे महिदय परनीरे, मा भगने इहां जोय ॥ ध० ॥ २ ॥ एहे

गीरी आव्या रे, जिनवर गणधरारे, सीधा साधु अनंत ॥ वठिन
 फरम पण इण गिरि फरसतां रे, होये कर्मनी शांत ॥ मा० ॥३॥
 जैन धरम ते साचो जाणीयेरे, मानव तीर्थ ए थंभ ॥ मुरनर किन्नर
 नृप विद्याधरारे, करता नाटारंभ ॥ मा० ॥ ४ ॥ धन धन दहाडो
 रे, धन धन ए घडीरे, धरीये हृदय मजार ॥ ज्ञान विमल प्रभु एहना
 गुण घणारे, कहंतां नावेरे पार ॥ मा० ॥ ५ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

आंखडीयेरे में आज शेत्रुंजो दीठोरे, सवा लाख टकानो दहा-
 ढोरे, लागे मुने मीठोरे ॥ ए आंकणी ॥ सफल ययोरे महारा मन
 नो उगाहो, वाहाला मारा भवनो सांसो भाग्योरे ॥ नरक तिर्यच
 गति दूर निवारी, चरणे प्रभुजीने लाग्योरे ॥ शेत्रुंजो दीठोरे ॥१॥
 मानव भवनो लाहो लीजें ॥ वा० ॥ देहडी पावन कीजेरे ॥ सोना
 रूपाना फुलडे वधावी, प्रेमें प्रदक्षिणा दीजेरे ॥ शेत्रुं० ॥२॥ दुधडे
 पखालीने केशरे घोली ॥ वा० ॥ श्री आदीसर पुज्यारे ॥ श्री
 सिद्धाचल नयणे जोतां, पाप मेवासी धज्यारे ॥ शेत्रुं० ॥ ३ ॥
 श्रीमुख सौधर्मा सुरपति आगें ॥ वा० ॥ वीर जीणंद इम बोलेरे ॥
 त्रय्य भुवनमां तीरथ मद्दोडुं, नहिं कोइ शेत्रुंजा तोलेरे ॥ शेत्रुं० ॥४॥
 इंद्र सरीखा ए तीरथनी ॥ वा० ॥ चाकरी चित्तमां चाहेरे ॥ का-
 यार्नां तो कासल काढी, सुरज कुंडमां नाहेरे ॥ शेत्रुं ॥ ५ ॥ कांक
 रे कांकरे श्री सिद्ध क्षेत्रे ॥ वा० ॥ साधु अनंता सीधारे ॥ ते मांटे

ए तीरथ महोदुं, उद्धार अनंता कीधारे ॥ शेषुं० ॥६॥ नाभिराप
 सुत नयणे जोतां ॥ वा० ॥ मेह अमीरस वृद्धारे ॥ उदय रतन कां
 आज म्हारे पोते, श्री आदिश्वर तृद्धारे शेषुं० ॥ सवा०७ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

चालो सखी सिद्धाचल जडए, चालो सखी विमलाचल जडये,
 के गिरिवर देखी मुख लक्ष्म, के पालिनाणे जट गहिया ॥ चालो० ॥१॥
 के ए गिरियात्रा ये जे आवे, के भव ब्रजे मिद्धि आवे,
 के अजरामर पदवी पावे ॥ चालो० ॥ २ ॥
 के यात्रा नवाणुं करीए, के नवकार न्याय स्वरा गणिये
 के भवसागर सेहजे तरिये ॥ चालो० ॥ ३ ॥
 के छट अटम काया कसिये, के मांदराजा सामे धमिये
 के वेगे शिवपुरमां बसिये ॥ चालो० ॥ ४ ॥
 के सर्व तीरथनो ए राजा, के मूर्ख कुंडमां जलनाजा
 के रोगीया नर होय ते राजा ॥ चालो० ॥ ५ ॥
 के केसर चंदन घसी घाली, के कस्तुरी बगम बली,
 के पूजा सर्व घसी घाली ॥ चालो० ॥ ६ ॥
 के पूजने भावना भावो, के ईश्वर ज्ञान युगल पारो,
 के जो होये शिवपुरमां जायो ॥ चालो० ॥ ७ ॥
 के महा भरीजग रम्ये, के महा बटि पंचदीने दिवने,
 के महा धी भारीमार डट्ये ॥ चालो० ॥ ८ ॥

के एह उत्तम पदनी सेवा, के देजो मुने देवाधिदेवा
के शिवरूपी लखमीने सुख मेवा ॥ चालो० ॥ ९ ॥

श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

विमलाचल विमला प्राणी, शीतल तर छाया ठराणी; रस
बैधक कंचन खाणी, कहे इंद्र सुणो इंद्राणी ॥ सनेही संत ए गिरि
सेवो, चौद क्षेत्रमां तीरथ न एहवो ॥ सनेही संत ए गिरि सेवो ॥
॥ १ ॥ ए आंकणी॥छरीपालीने उल्लसीयें, छठ अठम काया कसीयें,
मोहमल्लने सामा धसीये, विमलाचल वेहेलां वसियें ॥ सनेही ॥ २॥
अन्य थानक कर्म जे करीयें, ते हेमगिरि हेठा हरीयें, बे पोले प्रद-
क्षिणा फरीयें, भव जलधि हेला तरीयें ॥ सनेही० ॥ ३ ॥ शिव-
मंदिर साधना काजे, सोपाननी पंक्ति चिराजे, चढतां दढ समकिन
छाजे, दुर्भय्य अभय्य ते लाजे ॥ सनेही० ॥ ४ ॥ पांडव पमुहा केड
संता, आदीसर ध्यान धरंता, परमात्म भावें भजंता, सिद्धाचल
सीधा अनंता ॥ सनेही० ॥ ५ ॥ पटमासी ध्यान धरावे, शुकराजा
राज्य ते पावे, देहांतर शत्रु हरावे, शत्रुंजय नाम धरावे ॥ सनेही०
॥ ६ ॥ प्रणिधान धरो ए गिरि साचो, नीर्यकर नाम निकाचो,
मोहरायने लागे तपाचो, शुभ वीर विमलगिरि साचो॥सनेही०॥७॥

श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

वीरजी आपारे विमलाचलके मेदान, सुरपति भायारे, सम-

वसरण मंडाण ॥ ए आंकणी ॥ देशना देवे वीरजी स्वाम, शृंगुंनर
 महिमा धरणये ताम ॥ भाखे आठ उपर सो नाम, तेहमां भाख्युंरे,
 पुंडरगिरि अभिधान ॥ सोहम इंदोरे, तव पूछे बहु मान ॥ किम
 ययुं स्वामीरे, भांखो तास निदान ॥ वीर० ॥ १ ॥ प्रभुजी भाते
 सांभल इंद्र, प्रथम जे हुआ, रिपभजीणंद, तेहना पुत्र ते भरत नरिंद,
 भरतना हुआरे रुपभसेन पुंडरिक ॥ रुपभजी पांसेरे, देशना सुणी
 ते उत्तंग ॥ दीक्षा लीधीरे, त्रिपदी ज्ञान अधिक ॥ वीर० ॥ २ ॥
 गणधर पदवी पाम्या जाम, द्वादश अंगी गुंथी अभिराम ॥ विवर्ण
 महियलमां गुणधाम, अनुक्रमे आव्यारे श्री सिद्धाचल सार ॥ सु-
 निवर कोटिरे, पांच तणे परिवार ॥ अनंजन कीधुरे, निज आत-
 पने उरगार ॥ वीर० ॥ ३ ॥ तेणे ए प्रगट पुंडर गिरि नाम,
 सांभल सोहम देवलोक स्वाम, एहनो महिमा अनिदि उदाम, जे
 दिन कीजेरे, तप जप पूजाने दाम ॥ व्रत केली पोसोरे, जेठ परं
 निदान ॥ फल तम पामेरे, पंच कोटी गुणमान ॥ वीर० ॥ ४ ॥
 चैत्री पुनप दिवसे जेठ, पाम्या केवल ज्ञान अलेट ॥ शिरगुण व-
 वरिषा भमल अदेट ॥ पूर्णा नेरीरे, अगुल लघु अरगाट ॥ भद्र
 प्रतिनागीरे, निज गुण भोगी अवाट ॥ निज गुण कर्मारे, पण-
 दगल नहीं चाट ॥ वीर० ॥ ५ ॥ भक्ते भव्य जीर जे होय, पं-
 भरे, मुक्ति लगे सोय ॥ एहमां पारक छे, नहीं कोय, व्यरहावे
 रीरे, पणव नवनी ए वात ॥ उग्रष्टे योगीरे, भक्त मुहूर्त रिक्त-
 त ॥ शिर गुण मालेरे, भावने अरदात ॥ वीर० ॥ ६ ॥ चैत्री
 पुनर्वसिरे देव, पूजा वंदन नारा रिगेर ॥ नेहमां उजिय नो

कांड रेप, इणी.परे भाखेरे, जीनवर उत्तम वाण ॥ सांभली बुझ्यारे,
केइक भविक सुजाण ॥ इणिपरें गायारे, पद्मविजय सुप्रमाण ॥
॥ वीर० ॥ ७ ॥

॥ श्री सिद्धाचळजीनुं स्तवन ॥

सिद्धाचळ शिखरे दीवोरे, आदीश्वर अलवेलो छे. जाणे दर्शन
अमृत पीवोरे आदीश्वर अलवेलो छे. शिव सोम जशानी ल्हारोरे.
आ. सि० ॥ १ ॥ करे शिव सुंदरीनुं आणुरे. आ. नारदजी लाख
एकाणुरे. आ. वसुदेवनी नारी प्रसिद्धिरे. आ. पांत्रीस हजारें ते
सिद्धिरे, आ. सि० ॥ २ ॥ लाख वावन एक कोडीरे, आ. पंचा-
वन सहसने जोडीरे. आ. सातसैं सीत्योतेर साधुरे. आ. प्रभु
शांति चोमासु कीधुरे. आ. सि० ॥ ३ ॥ तव ए वरिया शिवनारीरे.
आ. चौद सहस मुनिदमि तारीरे; आ. प्रद्युम्न प्रीया अचंभीरे,
आ. चौआलीससैं वैदरभीरे. आ. सि० ॥ ४ ॥ थावचा पुत्र हजा-
रें. आ. शुक्र परिवाजक धाररे. आ. शेलग पणसत्य विल्यातेरे.
आ. शुभद्र मुनि सत सातेरें. आ. सि० ॥ ५ ॥ भव तरीया तिणे
भव तारणरे. आ. गजचंद्र महोदय कारणरे. आ. सुरकांत अचळ
अभिनंदोरे. आ. सुमति श्रेष्ठ भय कंदोरे. आ. सि० ॥ ६ ॥ इहां
मोक्ष गया केड कोटीरे. आ. अमने पण आश्या मोटीरे. आ. श्रद्धा
शंवंगे भरीयोरे. आ. में मोटो दरियो तरीयोरे. आ० सि० ॥ ७ ॥
भद्रा बीण कोण इहां आवेरे. आ. लघु जन्मां किम ते नायेरे.

आ. तिणो हाय हवे प्रभु झालोरे. आ. शुभवीरने हंडे व्हाणोरे
आ. सि० ॥ ८ ॥

॥ अथ शत्रुंजय तीर्थनी थोयो ॥

(१)

पुंडरिक मंडन पाय प्रणमीजे, आदीश्वर जिनचंदाजी. नेति
विना त्रेवींग तीर्थकर, गिरि चढिआ आनंदाजी; आगम मांदि पुं-
रिक महिमा, भाळ्युं ज्ञान जिनंदाजी, चैत्री पुनम दिन देवी चो-
सरी सौभाग्य चो मुखकंदाजी.

(२)

विमलाचळ मंडन, जिनसर आदि जिणंद, निमम निमोति.
केरळ ज्ञान दिणंद; जै पूर्व नवाणुं, आळ्या धरी जाणंद, शं-
जय शिखरे, गमगम्यां मुखकंद.

(३)

श्री विमलाचळ मंडन, कृपम जिणंद दयाळ; मरुदेरा मंड-
नंदन करं प्रण पाळ, ए नीग्य जाणी, पूर्व नवाणुं वार, शर-
भार आळ्या, जाणी लाम प्रसार.

॥ अथ श्री मिलगिरि म्नुनिना वृत्ता (१०८) ॥

श्री आदीश्वर प्रणम प्रणम, प्रणमप्रणम नदनील,
प्रणमप्रणम प्रणमप्रणम, प्रणमप्रणम प्रणमप्रणम.

જય જય જગતપતિ જ્ઞાન બાન, ભાસિત લોકાલોક,	
શુદ્ધ સ્વરૂપ સમાધિમય, નમિત સુરાસુર થોક	૨
શ્રી સિદ્ધાચલ મંડળો નાભિ નરેસર નંદ.	
મિથ્યામતિ મત મંજળો, ભવિ કુમુદાકરચંદ.	૩
પુરવ નવાણું જસ સિરે, સમવસર્યા જગનાથ;	
તે સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, મરુતે જોડી હાથ.	૪
અનંત જીવદ્વંષ ગિરિવંર, પામ્યા ભવનો પાર;	
તે સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, લહિએ મંગલ માલ	૫
જસ શિર મુકુટ મનોહર, મરુદેવીનો નંદ;	
તે સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, રુદ્ધિ સદા સુખ દ્વંદ.	૬
મહીમા જેહનો દાસવા, સુરગુરુ પળ મતિ મંદ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પ્રગટે સહજાનંદ.	૭
સત્તા ધર્મ સમારવા, કારણ જેહ પહર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, નાસે અઘ સત્તિ દૂર.	૮
કર્મ કાટ સત્તિ ટાળવા, જેહનું ધ્યાન હુતાશ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પામીજે સુખવાસ.	૯
પરમાનંદ દશા લહે, જસ ધ્યાને મુનિરાય;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પાતક દૂર પલાય.	૧૦
શ્રદ્ધા ભાષણ રમણતા, રત્નત્રયીનું હેતુ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, ભવ મકરાકર સેતુ.	૧૧
મહાપાપો પળ નિસ્તર્યા. જેહનું ધ્યાન સુદાય.	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ. સુરનર જસ ગુણ ગાય.	૧૨

पुंडरिक गणधर प्रमुख, सिद्धा साधु अनेक;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए. आणां हृदय विवेक.	१३
चंद्र जेवर स्वमा पति, जेहने संग सिद्ध,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जे पामी निज कृध्य.	१४
जलचर त्वेचर निगिय सेवे, पाम्या आनम भाव;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए. भवजल तारण नाव.	१५
मंथयात्रा जेणे कर्मा; कीचा जेणे उद्धार;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, छेटीजे गति चार.	१६
पुष्टि शुद्ध मंवेग रम, जेहने ध्याने थाय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, मिथ्या मनी मर्ब जाय.	१७
सुगन्ध सुगमणि सुगन्धि, सुगन्ध मम जम ध्याय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, मगटे मुट्ठ स्वभाव.	१८
सुगन्धोरे सुर सुंदरी, मली मली थोरु थोरु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, गारे जेना थोरु.	१९
योगेश्वर जम दर्शने, यान मर्मा र यान;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, हुवा अनुभर रम यान.	२०
मानु मने मूर्ख मर्मा, दिने दर्शना निव्य,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, महिमा देखन विव.	२१
सुर भगुर जम विद्वान, मंद छे जेहने पाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पामे धीर विद्वान.	२२
मंथयात्रा जेहनी, महिमा हरि से;	

ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, कुमति कदाग्रह भेट.	२३
कुमति केशिक जेहने, देखी झांखा थाय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सवि तस महिमा गाय.	२४
सूरज कुंडना नीरथी, आधि व्याधि पलाय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जस महिमा न कहाय.	२५
सुंदर डुंक सोहामणी, मेरुसम प्रासाद;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, दुर टले बिखवाद.	२६
द्रव्य भाव बैरी तणी, जिहां आवे होय शांति;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जाये भवनी भ्रांति.	२७
जग हितकारी जिनवरा, आव्या एणे ठाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जस महिमा उद्दाम.	२८
नदी शत्रुंजी स्नानथी, मिथ्या मळ धोवाय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सविजनने सुखदाय.	२९
आठ कर्म जे सिद्धगिरे, न दीये तिव्र विपाक;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जिहां नवी आवे काक.	३०
सिद्ध शिला तपनीयमय, रत्न स्फाटिक खाण,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पाभ्या केवल नाण.	३१
सोवन रुपा रत्ननी, ओपधि जात अनेक;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, न रहे पातक एक.	३२
संयम धारी संयमे, पावन होय जिण क्षेत्र;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, देवा निर्मळ नेत्र.	३३
आवक जिहां शुभ द्रव्यथी, ओच्छव पुजा रनाग्र;	

ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पोपे पात्र सुपात्र.	३४
स्वामिवत्सल पुण्य जिह्वां, अनंत गुणु कहवाय;	३५
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सोवन फूल बधाय.	३५
सुंदर जात्रा जेहनी, देखी हरखे चित;	३६
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, त्रिभुवन मांहे चिदित्त.	३६
पार्लानाणुं पुर भट्टुं, सरोवर सुंदरपाल;	३७
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जाए सकळ जंजाळ.	३७
मन मांढन पागे चढे, पग पग कर्म खपाय;	३८
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, गुण गुणि भाव लयाय.	३८
जेणे गिरि रम्य सोढामगां, कुंटे निर्मळ नीर;	३९
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, उतारे भव तीर	३९
मुक्ति मंदिर मोपान सम, सुंदर गिरिरंगराज;	४०
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, लक्ष्मि शिखर राज.	४०
कर्म कांठि नवरिखर नट, देखी धुजे रंग.	४१
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए दिन दिन चढने रंग.	४१
गौरी गिरिराज उतर, नारे जिनरंग मान;	४२
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए; गुणे नामन रान.	४२
कर्म कांठि नवरिखर नट, देखी धुजे रंग.	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए दिन दिन चढने रंग.	
गौरी गिरिराज उतर, नारे जिनरंग मान;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए; गुणे नामन रान.	

सुरवरमां मधवा यथा, ग्रह गणमां जिमचंद;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये; तिम सवि तीरथ इंद.	४५
दीठे दुर्गति वारणो, समयो सारे काज;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, सवि तीर्थ सिरताज.	४६
पुंडरिक पंच कोडीसुं, पाम्या केवल नाण;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, कर्म तणी होई हाण	४७
मुनिवर कोडि दस साहत, द्रविड अने वारिखेण;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, चढिया शिव निश्रेण.	४८
नमि विनमि विद्याधरा, दोय कोडि मुनि साथ;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, पाम्या शिवपुर आथ.	४९
रुपम वंसी नरपति घणा, इणे गिरि पोता मोक्ष;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, टाल्या घातिक दोष.	५०
राम भरत विहु वांधवा, त्रण कोडि मुनी युत;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, इणे गिरि शिव संपत्त.	५१
नारद मुनिवर निर्मळो, साधु एकाणुं लाख;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, प्रवचन प्रगट ए भाख,	५२
सांव प्रद्युम्न ऋषि कहा, साढी आठे कोडि;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, पूर्व कर्म विछोडी.	५३
धावच्या सुत सहससुं, अणसण रंगे कीध,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, वेगे शीवपद लीध.	५४
शुक परमाचारज वळी, एक सहस अणगार;	

सुमति सुधारस वरसते, कर्म दावानल संत;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, उपसम तस उल्लसंत.	६६
श्रुत धर नितु नितु उपदीशे, तत्वा तत्त्व विचार,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, ग्रहे गुणयुत श्रोतार.	६७
प्रिय मेलक गुण गण तणुं, कीर्ति कमला सिंधु.	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, कलिकाले जगबंधु.	६८
श्री शांति तारण तरण, जेहनी भक्ति विशाल,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, दिन दिन मंगल माल	६९
अथेत ध्वजा जस लहकती, भाखे भविने एम,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, भ्रमण करो छो केम.	७०
साधक सिद्ध दिशा भणी, आराधे एक चित,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, साधन परम पवित्त.	७१
संघपति थइ एहनी जे करे भावे यात्र;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, तस होय निर्मळ गात्र.	७२
शुद्धात्म गुण रमणता, प्रगटे जेहने संग;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जेहनो जस अभंग.	७३
रायण वृक्ष सोहामणो, जिहां जीनेश्वर पाय,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सेवे सुरनर राय.	७४
पगलां पूजी रूपभनां, उपशम जेहने चंग;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, समता पावन अंग.	७५
विद्याधरज मले बहु, विचरे गिरिधर श्रृंग;	

ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, चढते नवरस रंग.	७६
मालती मोगर कैतकी, परिमल मोहे भृंग;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पूजो भवि एकंग.	७७
अजित जीनेश्वर जिहां रखा, चोपागुं गुण गेह;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, आर्णां अविहड नेह.	७८
शान्ति जिनैसर सोळपा, सोळ कसाय करी अंत,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, चतुर मास रहंत.	७९
नेमि बिना जिनवर सयें, आळ्या जेणे ठाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, शुद्ध करे परिणाम.	८०
नमि नेम जीन अंतरे, अर्जान शान्ति स्तर कीध;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, नंदिणेण प्रसिद्ध.	८१
गणेश मुनि उवडप्राय निम, लाभ लया केड लाग्य;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, ज्ञान अमृत रस चाग्य.	८२
नित्य पिंटा दफारणे, गगनगे प्रदुर्गनाद;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, ददर्शी पादलयाद.	८३
जिणे निज अंतर जग हर, सारा प्रथम उटार;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सर्वस्य सुखनि मार.	८४
जिणे निज अंतर जग हर, सारा प्रथम उटार;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सर्वस्य सुखनि मार.	८५
जिणे निज अंतर जग हर, सारा प्रथम उटार;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सर्वस्य सुखनि मार.	८६

द्रव्य भाव वैरी तणो, जेहथी थाये अंत;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, शत्रुंजय समरंत.	८७
पुंडरिक गणधर हुआ, प्रथम सिद्ध इणे ठाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पुंडरिक गिरि नाम.	८८
कांकरे कांकरे इणे गिरि, सिद्ध हुआ सुपवित्त;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सिद्धक्षेत्र समचित.	८९
मल द्रव्य भाव विशेषथी, जेहथी जाए दुर;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, विमलाचल सुख पूर.	९०
सुरबरा बहु जे गिरी, निवसे निर्मळ ठाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सुरगिरि नाम प्रमाण.	९१
परवत सहु मांहे बडो, महागिरि तेणे कहंत;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, दर्शन लहे पुण्यवंत.	९२
पुण्य अनर्गल जेहथी, थाये पाप विनाश;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, नाम भलुं पुण्य रास.	९३
लक्ष्मी देवी जे भण्यो, कुंडे कमल निवास;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पद्म नाम सुवास.	९४
सवि गिरिमां सुरपति समो, पातक पंक विलात;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पर्वत इंद्र विख्यात.	९५
त्रिभुवनमां तीरथ सवे, तेमां महोटो एह;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, महा तीर्थ जस रेह.	९६
आदि अंत नहीं जेहनी, कोई काळे न विलाय.	

- ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, शाश्वत गिरि कहेवाय. ९७
- भद्र भला जे गिरिवरे, आव्या होय अपार;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, नाम सुभद्र संभार. ९८
- विष्ये वधे शुभ सोधुने, पामी तीरथ भक्ति;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, नामे जे द्रढ शक्ति. ९९
- निव गति साधे जे गिरे, ते पाटे अभिधान;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, मुक्ति निलय गुण खाण; १००
- चंद्र मूरज समकित धरी, सेव करे शुभ चित्त;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पुण्यदंत विद्रिक्त. १०१
- भीति न रहे भयजल धर्या, जे गिरि ल्हं निवास;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, मदा पद्म सुबिलाम. १०२
- भुमि धरि जे गिरिवर, उदधि न ल्यापे मीढ;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पृथ्वी पीठ अनीढ. १०३
- पंगट मरि मळरानण, पीठ पद अभिराम;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, बट पीठ जग नाम. १०४
- मूट जग शाखायमे, म नयन मनाहार,
जे तीर्थेश्वर प्रणमीए, पाप न मूट विहार. १०५
- कर्म मय हाथ निराल, पीठ गुण तेज,
जे तीर्थेश्वर प्रणमीए, मर्म न मूट मज मेज. १०६
- कार्तिक मरि जग न, जग नु दर्मिण नाम,
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, मर्म न मूट मज नाम. १०७

इत्यादिक एकविस भलां, निरुपम नाम उदार;
जे समयों पातक हरे, आत्म शक्ति अनुहार.

१०८

कळस.

इम तीर्थ नायक स्तवन लायक, संधुण्यो श्री सिद्धगिरि;
अठोत्तर सय गाह स्तवने, प्रेम भक्ते मन धरी.
श्री कल्याण सागर सुरि शिष्ये, शुभ जगीशे सुख करी;
पुण्य महोदय सकळ मंगळ, बेलि सुजशे जय सिरि. ॥१०९॥

श्री सिद्धाचलना २१ नामना ३९ दुहा

- १ सिद्धाचल समरो सदा, सोरठ देश मझार;
मणुअ जनम पाभो करी, बंदो वार हझार. १
- अग वसन मन भूमिका, पुजोपगरण सार;
न्याय द्रव्य विधि शुद्धता, शुद्धि सात प्रकार. २
- कार्तिक शुद्धि पुनम दिने, दश कोटी परिवार;
द्राविड वारिखिलुजी, सिद्ध थया निरधार. ३
- तिणे कारण कार्तिके दिने, संध सकल परिवार;
आदिजिन सनमुख रही, खमासमण बहुवार. ४
- एकवीस नामे वरणव्युं, तिहां पहेलुं अभिधान;
शत्रुंजय शुकरायथी, जनक वचन बहु मान. ५
- अहिआ "सिद्धाचल समरो सदा" ए दुहो प्रत्येक खमासमण
दीठ कहेवो;

- द्रव्य लिंगी कणक्षेत्रसम, मुनिवर छीप समान. १६
- श्रावक मेघ समा कहा, करता पुण्यनुं काम;
पुण्यनी रासि वधे घणी, तेणे पुण्यरासि नाम. १७ सि०
- ८ संयमधर मुनिवर घणा, तप तपता एक ध्यान;
कर्म वियोगे पापीआ, केवल लक्ष्मी निधान. १८
- लाख एकाणुं शिव बर्या, नारदशुं अणगार;
नाम नमो तेणे आठमुं, श्रीपदगिरि निरधार. १९ सि०
- ९ श्री सीमंधर स्वामीए, ए गिरि महिमा विलास;
इंद्रनी आगे वर्णव्यो, तेणे ए इंद्र प्रकाश. २० सि०
- १० दश कोटी अणुव्रत धरा, भक्ते जमाडे सार;
जैन तीर्थ यात्रा करी, लाभ तणो नहि पार. २१
- तेह थकी सिद्धाचले, एक मुनिने दान;
देतां लाभ घणो हुवे, महातीर्थ अभिधान. २२ सि०
- ११ प्राये ए गिरि शाश्वतो, रहेशे काल अनंत;
शत्रुंजय महातम सुणी, नमो शाश्वत गिरि संत. २३ सि०
- १२ गौ नारी बाळक मुनि, चडहत्या करनार,
यात्रा करतां कार्तिकी, न रहे पाप लगा. २४
- जे परदारा लंपटी, चोरीना करनार;
देव द्रव्य गुरु द्रव्यना, जे वळी चोरणहार. २५
- चत्री कार्तिक पूनमे, करे यात्रा इणे ठाम;
तप तपतां पातक गले, तिणे दृढ शक्ति नाम. २६ सि०

જે બંદે તે સંપજે, શીવ રમણી સંયોગ. ૩૬

વીમલાચલ પરમેષ્ટીનું, ધ્યાન ધરે સ્વટ માસ;

તેજ અપુરવ વીસ્તરે, પુગે સઘઘી આશ. ૩૭

ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પળ પ્રાચીક વાચ;

ઉત્કૃષ્ટા પરીણામથી, અંતર મૂહુર્તે સાચ. ૩૮

સર્વ કામ દાયક નમો, નામ કરી ઓલખાણ;

શ્રી શુભવીર વીજય પ્રભુ, નમતાં ક્રોડ કલ્યાણ. ૩૯ સિ०

અથ શ્રી મૌન એકાદશીનું મહાત્મ્ય.

આ પર્વ માગશર સુદ ૧૧ ને દીવસે આવે છે. વાવીસમાં તીર્થંકર શ્રી નેમનાથ ભગવાનને શ્રી કૃષ્ણજીએ પુછ્યું કે વર્ષના ૩૬૦ દિવસમાં એવો કયો ઉત્તમ દિવસ છે કે જે દિવસમાં અલ્પ વ્રત તપ પ્રમુખ કરે થકે પણ વહુ ફલ આપનારો થાય તે વચ્ચે ભગવાને માગશર સુદ ૧૧ નો દિવસ અલ્પ વ્રતાદિક કરે થકે પણ વહુ પુન્ય થાય તેમ જણાવેલું છે. અને તે કૃષ્ણ વાસુદેવ આદિ ઘણા ભવ્ય જીવોએ તે પર્વને આરાધી આત્મકલ્યાણ કરેલું છે વળી સુવ્રત શેઠ પણ તે પર્વને આરાધિ મોક્ષે પહોંચેલા છે તે દીવસે વર્તમાન ચોવીસીમાંથી આ ભરતક્ષેત્રમાં અદારમા અરનાયજીએ દીક્ષા લીધી છે એકવીસમા તીર્થંકર શ્રી નમિનાથજીને કેવલજ્ઞાન ઉપન્યું છે. તથા ઓગણીશમા શ્રી મહિનાથજીનો એ દિવસે જન્મ થયો છે, વળી

દીક્ષા પળ એજ દીવસે લીધી છે, તથા કેવલજ્ઞાન પળ એજ દીવસે
 ઉપન્યું છે એમ પાંચ કલ્યાણક થયા છે એવીજ રીતે પાંચ ભરત અને
 પાંચ પેરાવનના મળી વર્તમાનના ૫૦ કલ્યાણ મમજવાં તેજીત
 રીતે અર્નાત અને અનાગતના પચામ પચાસ ગણતાં તેજનીયીષ ૧૫૦
 કલ્યાણક થયા છે જેથી તે પર્વ મહત્ પુન્યવાનું થાય છે. તે દીવસે
 મર્વાનીયોષ ઉપવાસ કરી પૌષ્ઠ વ્રત અંગીકાર કરવું અને સાવળ
 ચેપાગનો ન્યામ કરી મૌન ધારણ કરવું. ૧૫૦ કલ્યાણકનું ગણનું
 ગણવું. દેવ વાંદવા વિગેરે શુભ ધ્યાનમાં અને જ્ઞાનાદિક અભ્યાસમાં
 દીવસ વ્યર્તાત કરવો તેની કયા વિગેરેનું માહાત્મ્ય ગણવું છે તે
 અન્ય ગ્રંથોમાં જાણી લેવું.

श्री मौन एकादशीनुं गणणुं.

१ जंबुद्वीप भरते अतीत चोवीशी

- ४ श्री महायशः सर्वज्ञाय नमः
- ६ श्री सर्वानुभूति अर्हते नमः
- ६ श्री सर्वानुभूतिनाथाय नमः
- ६ श्री सर्वानुभूति सर्वज्ञाय नमः
- ७ श्री श्रीधरनाथाय नमः ॥

२ जंबुद्वीपे भरते वर्त्तमान चोवीशी

- २१ श्री नमिनाथ सर्वज्ञाय नमः
- १९ श्री मल्लिनाथ अर्हते नमः॥
- १९ श्री मल्लिनाथ नाथाय नमः
- १९ श्री मल्लिनाथ सर्वज्ञाय नमः
- १८ श्री अरनाथ नाथाय नमः

३ जंबुद्वीपे भरते अनागत चोवीशी

- ४ श्री स्वयंप्रभ सर्वज्ञाय नमः
- ६ श्री देवश्रुत अर्हते नमः
- ६ श्री देवश्रुत नाथाय नमः
- ६ श्री देवश्रुत सर्वज्ञाय नमः
- ७ श्री ऊदयनाथ नाथाय नमः

४ धातकीखंडे पूर्वभरते अतीत

- ४ श्री अकलंक सर्वज्ञाय नमः
- ६ श्री शुभंकरनाथ अर्हते नमः

६ श्री शुभंकरनाथ नाथाय नमः

६ श्री शुभंकरनाथ सर्वज्ञाय नमः

७ श्री सप्तनाथ नाथाय नमः

५ धातकीखंडे पूर्वभरते वर्त्तमान

२१ श्री ब्रह्मेन्द्रनाथ सर्वज्ञाय नमः

१९ श्री गुणनाथ अर्हते नमः

१९ श्री गुणनाथ नाथाय नमः

१९ श्री गुणनाथ सर्वज्ञाय नमः

१८ श्री गांगिकनाथ नाथाय नमः

६ धातकीखंडे पूर्वभरते अनागत

४ श्री सांप्रत सर्वज्ञाय नमः

६ श्री मुनिनाथ अर्हते नमः

६ श्री मुनिनाथ नाथाय नमः

६ श्री मुनिनाथ सर्वज्ञाय नमः

७ श्री विशिष्टनाथ नाथाय नमः

७ पुष्करवरद्वीपे पूर्वभरते अतीत

४ श्री सुमृदुनाथ सर्वज्ञाय नमः

६ श्री व्यक्तनाथ अर्हते नमः

६ श्री व्यक्तनाथ नाथाय नमः

६ श्री व्यक्तनाथ सर्वज्ञाय नमः

७ श्री कलाशत नाथाय नमः

८ पृथग्वरदापे र्वभगते वर्त्तमान

ॐ नमः शिवाय नमः

१०. 'स' गन्ताय 'रर्हते' नमः

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

העם דין יבן יהודה' .

^a $\chi^2 = 0.76$, $p = .82$. ^b $\chi^2 = 0.90$, $p = .82$.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

17, 18, 22

4. 7. 12. 1. 27. 24

$\rightarrow$ $\frac{1}{2} \times 10^6$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

१० श्री अक्षोभनाथ सर्वज्ञाय नमः

१८ श्री पद्मसिंह नाथाय नमः

_____

१७ यातसांभडयाश्चमभरतअनाग

ॐ श्रीं जिनरु सर्वज्ञाय नमः ॥

६ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

३ वा ६ नन्दनाथ नाथाय नमः ।

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

५. अत्रैव नान्यथापि नमः ।

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

—

• १११ ॥ १११ ॥ १११ ॥

१०३ नमः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

• ११५५ अम

• • • • •

... *et* ...

- ४ श्री अघटितनाथ सर्वज्ञाय नमः
 ६ श्री भ्रमणेंद्रनाथ अर्हते नमः ॥
 ६ श्री भ्रमणेंद्रनाथ नाथाय नमः ॥
 ६ श्री भ्रमणेंद्रनाथ सर्वज्ञाय नमः ॥
 ७ श्री ऋषभचंद्र नाथाय नमः ॥

जंबुद्वीपे अरवते अतीत चोवीशी

- ३ दयांत सर्वज्ञाय नमः ॥
 श्री अभिनंदननाथ अर्हते नमः ॥
 श्री अभिनंदननाथ नाथाय नमः
 श्री अभिनंदननाथ सर्वज्ञाय नमः
 श्री रत्नेशनाथ नाथाय नमः ॥

जंबुद्वीपे अरवते वर्तमान चो०

- १ श्री श्यामकोष्ठ सर्वज्ञाय नमः
 १ श्री मरुदेवनाथ अर्हते नमः ॥
 १ श्री मरुदेवनाथ नाथाय नमः
 ९ श्री मरुदेवनाथ सर्वज्ञाय नमः ॥
 ८ श्री अतिपार्श्वनाथाय नमः ॥

जंबुद्वीपे अरवते अनागत चो०

- श्री नन्दिपेण सर्वज्ञाय नमः ॥
 श्री व्रतधरनाथ अर्हते नमः ॥

- ६ श्री व्रतधरनाथ नाथाय नमः ॥
 ६ श्री व्रतधरनाथ सर्वज्ञाय नमः
 ७ श्री निर्वाणनाथ नाथाय नमः ॥

१०. धातकीखंडे पूर्व अरवते अतीत

- ४ श्री सौंदर्य सर्वज्ञाय नमः ॥
 ६ श्री त्रिविक्रमनाथ अर्हते नमः
 ६ श्री त्रिविक्रमनाथ नाथाय नमः ॥
 ६ श्री त्रिविक्रमनाथ सर्वज्ञाय नमः
 ७ श्री नरसिंहनाथ नाथाय नमः

२० धातकीखंडे पूर्व अरवते वर्तमान

- २१ श्री स्वयंत सर्वज्ञाय नमः ॥
 १९ श्री संतोषितनाथ अर्हते नमः
 १९ श्री संतोषितनाथ नाथाय नमः
 १९ श्री संतोषितनाथ सर्वज्ञाय नमः
 १८ श्री कामनाथ नाथाय नमः ॥

२१ धातकीखंडे पूर्व अरवते अनागत

- ४ श्री मुनिनाथ सर्वज्ञाय नमः ॥
 ६ श्री चंद्रदाह अर्हते नमः ॥
 ६ श्री चंद्रदाह नाथाय नमः ॥
 ६ श्री चंद्रदाह सर्वज्ञाय नमः ॥

७ श्री दिलादित्य नाथाय नमः॥

२२ पुष्करादौ पूर्व अरवते अतीत चो

४ श्री अष्टादिक सर्वज्ञाय नमः ॥

६ श्री वणिक्नाथ अर्हते नमः ॥

६ श्री वणिक्नाथ नाथाय नमः॥

६ श्री वणिक्नाथ सर्वज्ञाय नमः॥

७ श्री उदयज्ञान नाथाय नमः ॥

२३ पुष्करादौ पूर्व अरवते वर्णमानचो

२१ श्री तमोऽंश सर्वज्ञाय नमः

१९ श्री मायकाश अर्हते नमः

१९ श्री मायकाश नाथाय नमः

१९ श्री भायकाश सर्वज्ञाय नमः

१८ श्री त्रैलोक्य नाथाय नमः

२४ पुष्करादौ पूर्व अरवते अतीत चो

१५ श्री त्रिगुणिक सर्वज्ञाय नमः

६ श्री त्रिगुणिक अर्हते नमः

६ श्री त्रिगुणिक नाथाय नमः

६ श्री त्रिगुणिक सर्वज्ञाय नमः

७ श्री उदयज्ञान नाथाय नमः

२५ धातर्काखंडे पश्चिम अरवते अतीत

४ श्री पुरुषा सर्वज्ञाय नमः

६ श्री अवबोध अर्हते नमः

६ श्री अवबोध नाथाय नमः

६ श्री अवबोध सर्वज्ञाय नमः

७ श्री विक्रमेश नाथाय नमः

२६ धातर्काखंडे पश्चिम अरवते

२१ श्री सुगान्ति सर्वज्ञाय नमः

१९ श्री हृद्देव अर्हते नमः

१९ श्री हृद्देव नाथाय नमः

१९ श्री हृद्देव सर्वज्ञाय नमः

१८ श्री नैटिश नाथाय नमः

२७ धातर्काखंडे पश्चिम अरवते

४ श्री परामर्श सर्वज्ञाय नमः

५ श्री प्रज्ञाविता अर्हते नमः

५ श्री प्रज्ञाविता नाथाय नमः

५ श्री प्रज्ञाविता सर्वज्ञाय नमः

७ श्री उदयज्ञान नाथाय नमः

२८ पुष्करादौ पूर्व अरवते अतीत चो

२१ श्री अश्वत्थं सर्वज्ञाय नमः
 १९ श्री कुटिलक अर्द्धते नमः
 १९ श्री कुटिलक नाथाय नमः
 १९ श्री कुटिलक सर्वज्ञाय नमः
 १८ श्री वर्द्धमान नाथाय नमः

२९ पुष्करवरद्वीपे पश्चिमै० वर्त० चो

२१ श्री गेदिकेस सर्वज्ञाय नमः
 १९ श्री धर्मचंद्र अर्द्धते नमः
 १९ श्री धर्मचंद्र नाथाय नमः

१९ श्री धर्मचंद्र सर्वज्ञाय नमः
 १८ श्री विवेकनाथ नाथाय नमः

३० पुष्करवरद्वीपे पश्चिमै० अ० अना

४ श्री कलापक सर्वज्ञाय नमः
 ६ श्री विशोमनाथ अर्द्धते नमः
 ६ श्री विशोमनाथ नाथाय नमः
 ६ श्री विशोमनाथ सर्वज्ञाय नमः
 ७ श्री अरण्यनाथ नाथाय नमः

॥ अथ पंडित श्री रुपविजयजी कृत मौन

एकादशीना देववंदन प्रारंभः ॥

॥ तत्र प्रथम चैत्यवंदन ॥

नगर गजपुर, पुरंदर, पुर, शोभया अति जित्वरं ॥ गज-
 वाजि रथ वर, कोटि कलिते, इंदिरा भृत, मंदिरं ॥ नरनाथ
 वयोश, सहस्र, सेवित, चरणपंकज, सुखकरं ॥ सुर असुर-
 व्यंतर, नाथ पूजित, नमो श्री अर, जिनवरं ॥ १ ॥ अप्सरा
 सप्त, रूप अदभुत, कला यौवन, गुण भरी ॥ एक लाख बाणु,
 सहस्र उपर, सोहिए, अंतेउरी ॥ चोराशी लख गज, वाजी स्पंदन,

जेहनी, त्रिभुवन मन मोहे ॥ भोग करमनो क्षय करी, जिन दीक्षा
लीधी ॥ मनपर्यव नाणां थया, करी योगनी सिद्धि ॥ १ ॥ माग-
शिर शुद्धि एकादशी, अर दीक्षा लीधी ॥ मल्लि जनम व्रत केवली,
नमी केवल रुद्धि ॥ दश क्षेत्रे व्रण कालनां, पंच पंच कल्याण ॥
रतिणे ए तिथि आराधतां, लहोए शिवपुर ठाण ॥ २ ॥ अंग इग्यांर
आराधवां, बलि वार उपांग ॥ मूलमूत्र चारे भलां. पट छेद सुचंगां ॥
दश पयन्ना दीपता, नंदी अनुयोगद्वार ॥ आगम एह आराधतां,
लहो भव जल पार ॥ ३ ॥ जिनपद सेवा नित्य करे, समकित शुचि-
कारी ॥ जक्षेश जक्ष सोहामणो, देवी धारणी सारी ॥ प्रभु पद
पद्मनी सेवना, करे जे नरनारी ॥ चिदानंद निज रूपने, लहे ते
निरधारी ॥ ४ ॥ इति स्तुति ॥ पछी नमुत्थु० अरिहंत चेइयाणं
कही एक नवकारनो काउस्सग्ग करी पछी थोय कहेवी, ते कहे छे.

॥ अथ थोयो लिख्यते ॥

॥ श्री अर जिन ध्यावो, पुण्यना थोक पावो ॥ सवि दुरित
गमावो, चित्त प्रभु ध्यान लावो ॥ मद मदन विरावो. भावना शुद्ध
भावो ॥ जिनवर गुण गावो, जिम लहो मोक्ष ठावो ॥ १ ॥ सवि
जिन सुखकारी, क्षय करी मोह भारी ॥ केवल शुचि धारी, मान
माया निवारी ॥ थया जग उपगारी, क्रोध योद्धा पहारी ॥ शुचि
गुण गणधारी, जे वर्या सिद्धि नारी ॥ २ ॥ नवतत्त्व वखाणी,
सप्तभंगी प्रमाणी ॥ सग नयथी मिलाणी, चार अनुयोग खाणी ॥

दृष्टि करे सुर घणा ॥ ७ ॥ जगपति धन्य वेला घड़ी तेह, धन्य ते
सुरनर खेचरा ॥ जगपति जेणे कल्याणक दीठ, धन्य जनम ते भव
तरया ॥ ८ ॥ जगपति प्रभुपद पद्मनी सेव, त्रिकरण शुद्धे जे करे ॥
जगपति करीय करमनो अंत, शुद्धरूप निज ते बरे ॥ ९ ॥ इति
श्री अरजिन स्तवनम् ॥ पछी जयवीरराय अर्द्धा कहीने चैत्यवन्दन
कहेहुं, ते लखीये छीये.

॥ अथ चैत्यवन्दन. ॥

अवधिज्ञाने आभोगिने, निज दीक्षा काल ॥ दान संवच्छरी
जिन दीये, मनोवांछित ततकाल ॥ १ ॥ धन कण कंचन कामिनी,
राज रुद्धि भंडार ॥ छंडी संयम आदरे, सहस्र पुरुष परिवार ॥
२ ॥ मृगशिर शुद्धि एकादशी ए, संयम लीये महाराज ॥ तस पद
पद्म सेवन थकी, सीझे सघलां काज ॥ ३ ॥ इति चैत्यवन्दनम् ॥
पछी नमुत्थुणं कहीने, जयवीरराय संपूर्ण कहेवा ॥ इति प्रथम
देववन्दन जोडो कहे ॥ १ ॥ एज रीते बीजा चार जोडानो
विधि जाणवो ॥ हवे बीजो जोडो कहेवो, त्यां प्रथम त्रणं चैत्य-
वन्दन कहे छे.

॥ अथ प्रथम चैत्यवन्दन लिख्यते. ॥

जय जय महि जिणंद चंद, गुण कंद अमंद ॥ नमे सुरासुर
चंद, तिम भूपति वृंद ॥ १ ॥ कुसुमगेह शय्या कुसुम, कुसुमाभरणं

सोहाय ॥ जननी कुले जव जिन हुता, मल्लि नाम तिणे ठाय ॥
 २ ॥ कुंभ नरेश्वर कुलतिलो ए, मल्लिनाथ जिनराज ॥ तस पद
 पद्म नम्या यकी, सीमे सधलां काज ॥ ३ ॥ प्रथम चैत्यवन्दनम् ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यवन्दन लिख्यते. ॥

नील वरण दुःख हरण, शरण शरणागत वन्दन ॥ निरुपम
 रूप निधान, मुनस गंगाजल निरमल ॥ १ ॥ गुण गुण गुरागुर कोटि,
 दोटि नित्य सेवा सारे ॥ भक्ति जुक्ति निरुपमेव, करी निज जन्म
 गुधारे ॥ २ ॥ पालपणे जिनराजने ए, मवि मनी दृष्टारणे ॥
 जिन मुख पद्म निहार्याने, बहु आणंद पाये ॥ ३ ॥ इति द्वि-
 तीय चैत्यवन्दनम् ॥

॥ अथ तृतीय चैत्यवन्दन लिख्यते. ॥

दृष्टोपम परमात्मन, परम उपोति परधान ॥ परमानंद हरण
 रूप, नगमा नही उदमान ॥ १ ॥ मरुत रत्न समान पान, गुण
 वाति विगारे ॥ सुख मोहा धोहार देगी, सिद्धिदण्ड माने ॥ २ ॥
 इन्द्रिय दण्ड नदन मण्ड, जन भाणंदवारी ॥ इंधनान दण्ड भाण
 धान, दीक्षित मनोहारी ॥ ३ ॥ गुणगु नारद मणि मणि, निरु-
 पम रूप मारी ॥ भक्ति करे गुणवन्दी, निरुपम भव पारी ॥ ४ ॥
 मणि निरुपम दण्ड दण्डारी ए, निरुपम मोहा करे जेद ॥ मणिदण्ड पद
 दण्ड, निरुपम करे जेद ॥ ५ ॥ इति तृतीय चैत्यवन्दनम् ॥

॥ हवे थोय जोडा वे कहे छे. ॥

॥ अथ थोयोनो प्रथम जोडो. ॥

सुण सुणरे साहेली, ऊठी सहुथी पहेली ॥ करी स्नान वहेली,
जिम वधे पुण्य वेली ॥ तजी मोहनी पल्ली, खंड करी कामवल्ली ॥
करी भक्ति सुभल्ली, पूजि जिनदेव मल्ली ॥ १ ॥ सवि जिव सुख-
कारी, मोह निद्रा निवारी ॥ भविजन निस्तारी, वाणी स्याद्वाद
धारी ॥ निर्मल गुण धारी, धौत मिथ्यात गारी ॥ नमिए नर
नारी, पाप संताप छारी ॥ २ ॥ मृगशिर अजुआली, सर्व तिथिमां
रसाली ॥ एकादशी पाली, पापनी श्रेणि गाली ॥ आगममां रसा-
ली, तिथि कही ते संभाली ॥ शिववधु लटकाली, परणशे देइ
ताली ॥ ३ ॥ वैरुट्या देवी, भक्ति हियडे धरेवी ॥ जिन भक्ति
करेवी, तेहनां दुःख हरेवी ॥ मन महिर करेवी, लच्छी लीला व-
रेवी ॥ कवि रुप कहेवी, देजो सुख नित्य मेवी ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ थोयोनो वीजो जोडो. ॥

मिथुलापुरी जाणी, स्वर्ग नगरी समाणी ॥ कुंभ नृप गुण-
खाणी. तेजथी वज्रपाणी ॥ प्रभावती राणी, देवनारी समाणी ॥
तस कुखव वखाणी, जन्म्या जिहां मल्लि नाणी ॥ १ ॥ दिशिकुमरी
आये, जन्म करणी ठराये ॥ जिननां गुण गावे, भावना चित्त भाये ॥
जन्मोत्सव दाये, इंद्र मुर शैल ठाये ॥ हरि जिन गृह आवे, लेइ
मेरु जाये ॥ २ ॥ अच्युत. मुर राजा, स्नात्र करे भक्ति

रे; सुरवधु होडा होडि ॥ जगत तिलक भाले धरी रे, करती मोहो
मोहि स० ॥ ६ ॥ महा० ॥ तव सुरपति सुरगिरि शिरं रे, नमन
करे करजोडि ॥ तीर्थोदक कुंभा भरी रे, साठ लाख एक कोडि
॥ स० ॥ ७ ॥ महा० ॥ जिन जननी पासे ठवी रे, बरसी रय-
णनी राशि ॥ सुरपति नंदीश्वर गया रे, धरतां मन उल्लास ॥ स० ॥
॥ ८ ॥ महा० ॥ सुरपति नरपति करथो रे, जन्म उच्छव अति
चंग ॥ मल्लि जिणंद पद पद्मशुं रे, रूप विजय धरे रंग ॥ स० ॥
॥ ९ ॥ महा० ॥ इति द्वितीय जोडो संपूर्ण ॥

॥ अथ तृतीय जोडो प्रारभ्यते ॥

॥ अथ प्रथम चैत्यवन्दन,

अद्भुत रूप सुगंधि सुवास, नहीं रोग विकार ॥ मेल नही जस
देह रेह, परस्वेद लगाव ॥ १ ॥ सागर वर गंभीर धीर, सुरगिरि
सम जेह ॥ औपधिपति सम सौम्य कांति, वर गुण गण गेह ॥ २ ॥
सहस्र अष्टोत्तर लक्षणे ए, लक्षित जिनवर देह ॥ तस पद
पद्म नम्या थकी, न रहे पापनी रेह ॥ ३ ॥ इति प्रथम
चैत्यवन्दन ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यवन्दन ॥

मल्लिनाथ शिव साय, आठ वर अक्षयदायी ॥ छाजे त्रिभुवन
मांदि, अधिक प्रभुनी ठकुराइ ॥ १ ॥ अनुत्तर सुरधी अनंत गुण,

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

मल्लि जिन नामे, संपदा कोडि पामे ॥ दुरगति दुःख वामे,
स्वर्गनां सुख जामे ॥ संयम अभिरामे, जे यथाख्यात नामे ॥ करी
कर्म विरामे, जइ वसे, सिद्धि धामे ॥ १ ॥ पंच भरह मझार,
पंच अरवत्त सार ॥ त्रिहुं काल विचार, नेवु जिननां उदार ॥
कल्याण वार, जाप जपिये श्री कार ॥ जिम करी भव पार, जइ
वरो सिद्धि नार ॥ २ ॥ जिनवरनी वाणी, सूत्रमांहे गुयाणी ॥
पट द्रव्य वखाणी, चार अनुयोग खाणी ॥ सगभंगी प्रमाणी, सप्त
नययी ठराणी ॥ सांभले दिल आणी, ते वरे सिद्धिराणी ॥ ३ ॥
बैरुट्या देवी, मल्लि जिन पाय सेवी ॥ प्रभुगुण समरेवी, भक्ति
हियडे धरेवी ॥ संघ दुरित हरेवी, पाप संताव खेवी ॥ रुप विजय
कहेवी, लच्छी लीला वरेवी ॥ ४ ॥ इति.

॥ अथ स्तवन लिख्यते ॥

॥ सखी आवी देव दीवाली रे ॥ ए देशी ॥

पंचम सूरलोकना वासी रे, नव लोकांतिक सुविलासी रे, करे
विनति गुणनी राशी ॥ १ ॥ मल्लि जिन नाथजी व्रत लीजे रे ॥
भवि जीवने शिवसुख दीजे ॥ मल्लि० ॥ ए आंकणी ॥ तुमे करु-
णारस भंडार रे, पाम्या छो भवजल पार रे, सेवकनो करो उद्धार ॥
मल्लि० ॥ २ ॥ भवि० प्रभु दान सवंत्सरी आपे रे, जगनां दारिद्र्य
दुःख कापे रे, भव्यत्व पणे तस छापे ॥ म० ॥ ३ ॥ भवि० सुर-

पति सघला मलि आवे रे, मणि रयण सोवन वरसावे रे, मधु चने
 शीश नमावे ॥ मल्लि० ॥ ४ ॥ भवि० ॥ तीर्थोदक कुंभा सारे रे,
 मधुने सिंहासन ठावे रे, सुरपति भगते नवरावे ॥ मल्लि ॥ ५ ॥
 भवि० ॥ वस्त्राभरणे गणगारें, फूलमाला हृदयपूर धारें, दुखडां इंद्रांनी
 उबारें ॥ म० ॥ ६ ॥ भवि० ॥ मल्या गूर नर कोटा कोडीरें, मधु भां
 रघा कर जोडी रे, करे भक्ति युक्ति मद मोडी ॥ म० ॥ ७ ॥
 भवि० ॥ मृगनिर शुदिनी अनुभाळी रे, एकादनी गुणनी आळी रे,
 यरया गेंयप कधु लटकालीरें ॥ म० ॥ ८ ॥ भवि० ॥ दीक्षा वन्याना
 एर रे, गातां दुःख न रहें रेह रे, ल्हें रूपविजय मगनेर ॥ म०
 ॥ ९ ॥ भवि० ॥ इति मल्लिजिन स्वरनम् ॥ इति श्रीमो मोहो ॥

॥ अथ चोथो जोडो प्रारंभ. ॥

॥ मया समस्त यज्ञ विन्यस्तः न कर्तुं हि ॥

वैश्वदेवस्य विविङ्गानुषी, कुम्भं नृपतिं कुम्भमाग ॥ पुनस्तथा
मया मया, परिवर्तनं गुरुमाग ॥ १ ॥ पञ्चविंशं धनुषमी देहरी, श्री-
वान् मन्त्रोऽयम् ॥ कुम्भं मन्त्रं कुम्भमी देह, उवाच धारं वा ॥ २ ॥
मन्त्रं नृपतिं पञ्चविंशं प, पञ्चविंशं मन्त्रं माग ॥ मन्त्रं पञ्च विंशं
नृपतिं, पञ्च विंशं मन्त्रं ॥ ३ ॥ इति मन्त्रं पञ्चविंशं ॥

॥ अथ निर्माण वेदसंज्ञा ॥

[illegible]

जी चढी, घातिकर्म खपावे ॥ १ ॥ दीक्षा दिन शुभ भावयी, उ-
पन्युं केवल नाण ॥ समवसरण सुर वर रचे, चउविह संघ मंडाण
॥ २ ॥ वरस पंचावन सहसनुं ए, जिनवर उत्तम आय ॥
तसपद पद्म नम्या थकी, चिहुपे चित्त ठाय ॥ ३ ॥ इति द्वि-
तीय चैत्यवंदन ॥

॥ अथ तृतीय चैत्यवंदन. ॥

जय निर्जित मदमल्ल, शल्यत्रय वर्जित स्वामी ॥ जय निर्जित
कंदर्प दर्प, निज आतमरामी ॥ १ ॥ दुर्जय घातिकर्म मर्म, भंजन
वडवीर ॥ निर्मल गुण संभार सार, सागर वर गंभीर ॥ २ ॥
अनंत ज्ञान दर्शन धरु ए, मल्लि जिणंद मुर्णिद ॥ वंदन पद्म तस दे-
खतां, लहे चिहूप अमंद ॥ ३ ॥ इति तृतीयचैत्यवंदन ॥

॥ अथ थोयो जोडा वे लिख्यते ॥

नमो मल्लि जिणंदा, जास नमे देव वृंदा ॥ तिम चोसठ ईंदा,
सेवे पादारविंदा ॥ दुरगति दुःख दंदा, नामयी सुख कंदा ॥ प्रभु
सुजस सुरिंदा. गाय भक्ते नरिंदा ॥ १ ॥ नवति जिनराया, शुक्ल
ध्याने सुहाया ॥ सोहं पद पाया, त्यक्त मद मोह माया ॥ सुर नर
गुण गाया, केवलथ्री सुहाया ॥ ते सवि जिन राया, आपजो मोक्ष
माया ॥ २ ॥ केवल वर नाणे, विश्वना भाव जाणे ॥ वार परपद
ठाणे, धर्म जिनजि वखाणे ॥ गणधर तिणे ठाणे, त्रिपदीए अर्थ

रमेश्वर पूरण पद भोक्ता, गुणराशी शिव वासी ॥ जिनजी ध्यावो
 ॥ १ ॥ महि जिणंद मुणिंद, गुण गण गावो जी ॥ ए आंकणी ॥
 गुणशीर शुदि एकादशी दिवसे, उपयुं केवलनाण जी ॥ लोका-
 शोक प्रकाशक भासक प्रगट्यो अभिनव भाण ॥ जि०
 ॥ २ ॥ महि० ॥ मत्पादिक चउ नाणनुं भासन, एहमां सफल
 समाय जी ॥ ग्रह उडु तारा चंद प्रभा जिम. तरणी तेजमां जाय ॥
 जिन० ॥ ३ ॥ म० ॥ ज्ञेयभाव सवि ज्ञाने जाणे, जे सामान्य
 विशेष जी ॥ आप स्वभावे रमण करे प्रभु, तजी पुङ्गल संक्लेश ॥
 जिन० ॥ ४ ॥ म० ॥ चालीश सहस महामुनि जेहना, रत्नप्रयि
 आधार जी ॥ सहस पंचावन साहुणी जाणो, गुणमणि रयण
 भंडार ॥ जि० ॥ ५ ॥ म० ॥ शत सम न्युन सहस पंचावन, वरस
 केवल गुण धरता जी ॥ विचरे वसुधा उपर जिनजी, बहु उपगार
 ने करता ॥ जि० ॥ ६ ॥ म० ॥ केवल नाण कल्याणक जीननुं,
 जे भवियण नित्य गावे जी ॥ जिन उत्तम पद पञ्च प्रभाये, शुद्ध
 रूप ते पावे ॥ जि० ॥ ७ ॥ म० ॥ इति चोथो देववन्दन जोडो
 संपूर्ण ॥

॥ अथ पांचमो जोडो लिख्यते ॥

॥ तिहा प्रथम चैत्यवन्दन ॥

सकल सुरासुर इंद वृंदा, भावे करजोडी ॥ सेवे पदपंकज
 सदा, जयन्य थकी एक कोडी ॥ १ ॥ जास ध्यान एक तान, फरे
 जे सुरनर भावे ॥ संकट कष्ट दुरे टले, शुचि संपद पावे ॥ २ ॥

सर्व समिदिन पूरवाए, सुरतरु सम सोहाय ॥ तस पद पद्म पूजा
यकी, निश्चय निव सुख पाय ॥ ३ ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यवन्दन ॥

नमो नमो श्रीनेमि जिनवरु, जगनाथ नगीनो ॥ पद पुग वेने
जेहना, पुजे पनि शचिनो ॥ १ ॥ मिहसुन आसन फरी, ज
भासन जिनगज ॥ मधुम ध्वनि दीये देगना, भवि जनने नि
राज ॥ २ ॥ गुण पांशीन अलंकारी ए, मधू मुख पद्मनी कानी ॥
ते नमि जिननी मांभरी, शुद्ध रूप लहे मारी ॥ ३ ॥

॥ अथ तृतीय चैत्यवन्दन ॥

महल मंगल वेलि कमला, मंदिरे गुण गुदा ॥ वर हनु
वन गुदने पनि तम, वरुण नेने मनहरं ॥ अमर रत्न मन मर
मिहिसा, राज्य भार पुगारं ॥ मगनामि श्री नमिनाथ विना
मल पदज गुनहरं ॥ १ ॥ गज याति स्वयंन दम पू पद
न हरं विनयन वरी ॥ मनने अठपानी कोटि उपा ॥ २ ॥
मगनामि मनना मरुम नर पुन, मौम्य ॥ ३ ॥
मगनामि मनना मरुम नर पुन, मौम्य ॥ ४ ॥
मगनामि मनना मरुम नर पुन, मौम्य ॥ ५ ॥
मगनामि मनना मरुम नर पुन, मौम्य ॥ ६ ॥
मगनामि मनना मरुम नर पुन, मौम्य ॥ ७ ॥
मगनामि मनना मरुम नर पुन, मौम्य ॥ ८ ॥
मगनामि मनना मरुम नर पुन, मौम्य ॥ ९ ॥
मगनामि मनना मरुम नर पुन, मौम्य ॥ १० ॥

धरा मुनि, सहस्र विंशति गुणनीला ॥ सहस्र एकतालीश साहुणी,
सोलसे केवली भला ॥ जिनराज उत्तम पन्ननी परे, रूपविजय सुहा-
करं ॥ प्रण० ॥ ५ ॥ इति तृतीय चैत्यवन्दनम् ॥

॥ अथ थोयो जोडा वे ॥

श्री नमिजिन नमिये, पाप संताप गमीये ॥ निज तत्त्वपां रमी-
ये, सर्व अज्ञान वमीए ॥ सवि विघ्ने दमीये, वर्तिण पंच समीये ॥
नवि भव वन भमीये, नाथ आणा न क्रमीये ॥ १ ॥ दशे खेत्रना
इश, तीर्थपति जेह त्रीश ॥ त्रिहुं कालं गणीश, नेवु जिनवर नमीश
॥ अर्हते पद त्रीश, साठ दीक्षा जपीश ॥ केवली जगदीश, साठ
संख्या गणीश ॥ २ ॥ सग नय युत वाणी, द्रव्य छके गवाणी ॥
सग भंगी ठराणी, नंद तत्त्वे वखाणी ॥ जे सुणे भवि प्राणी, शुद्ध
श्रद्धान आणी ॥ ते वरे शिवराणी, शाश्वतानंद खाणी ॥ ३ ॥
देवी गंधारी, शुद्ध सम्यक्त्व धारी ॥ मधु सेवा कारी, संघ चड-
विह संभारी ॥ करे सेवना सारी, विघ्न दूरे विदारी ॥ रूप विजय
नेप्यारी, नित्यदेवी गंधारी ॥ ४ ॥ इति प्रथम थोय जोडो ॥

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

नमि जिन जयकारी, सेविये भक्ति धारी ॥ मिथ्यात्व निवा-
री, धारीण आण सारी ॥ पर भाव विसारी, सेविये सुखकारी ॥
जिम लहो शिव नारी, कर्म मल दूरे डारी ॥ १ ॥ वर केवलनाणी,

श्री, ध्यान शुक्ल धरी ॥ ल० ॥ घातिकरम करी अंत के, केवल
 श्री बरी ॥ ल० ॥ जग निस्तारण कारण; तीरथ थापीयो ॥ ल० ॥
 आतम सत्ता धर्म, भव्यने आपीयो ॥ ल० ॥ ४ ॥ अमवेला किम
 आज, विलंब करी रक्षा ॥ ल० ॥ जाणो छो महाराज, सेवके
 चरणां ग्रथां ॥ ल० ॥ मनमान्या विना माहरें, नयि
 ठोडुं कदा ॥ ल० ॥ साचो सेवक तेह जे, सेव करे सदा ॥ ल०
 ॥ ५ ॥ वषा मान मुजात, कहावो श्युं घणुं ॥ ल० ॥ आपो चि-
 दानंद दान, जनम सफलो गणुं ॥ ल० ॥ जिन उत्तम पद पद्म;
 विजय पद दीजीए ॥ ल० ॥ रूपविजय कहे साहिव, मुजरो लीजीए
 ॥ ल० ॥ ६ ॥ इति श्री नमिनाथ जिन स्तवन पछी नमुत्पुणं कही
 जयवीरराय संपूर्ण कहेवा ॥ इति पंडित श्री रूपविजयजी कृत मौन-
 एकादशीना देववंदन समाप्त ॥

॥ अथ उपाध्याय श्री यशोविजयजी कृत मौन
 एकादशीना दोढसो कल्याणकनुं स्तवम प्रारंभः ॥

ढाल पहेली.

॥ छठी भावना मन धरो, ए देशी ॥

धुर मणमुं जिन महरसी ॥ समरं सरसति उलसी ॥ घसमसि
 ॥ मुजमति जिन गुण गायवाए ॥ १ ॥ हरि पूछे जिन उपदिशि ॥
 परब ते मौन एकादशी ॥ मनवसि ॥ अहनिंति ते भविलोकने ए
 ॥ २ ॥ तरीआने भवजल तरसि ॥ एह परब पोपध फरसि ॥ म-

॥ ओगणीसमा मल्लि प्रधान मेरे लाल ॥ जिन० ॥ २ ॥ श्री अ-
रनाथ अठारमा ॥ हवे भावि चोवीसी भाव मेरे लाल ॥ श्री स्व-
यंप्रभ चोथा नमुं ॥ छट्टा देवश्रुत मन ल्याव मेरे लाल ॥ जिन०
॥ ३ ॥ उदय नाथ जिन सातमा ॥ तेहने नामे मंगल माल मेरे
लाल ॥ ओच्छव रंग वधामणां ॥ बली लहीयें प्रेम रसाल मेरे लाल
॥ जिन० ॥ ४ ॥ अलिअ विघन दुरें टले ॥ दूरिजन चित्तुं नवी
थाय मेरे लाल ॥ महीमा महोटाइ वधे ॥ बली जगमां सुजस गवाय
मेरे लाल ॥ जिन ॥ ५ ॥

ढाल चोथी.

पुरव भरतें ते धातकी खंडेरे ॥ अतीत चोवीसी गुण अखंडेरे
चोथा श्री अकलंक सोभागीरे ॥ छट्टा देव सुभंकर त्यागीरे ॥ १ ॥
सप्तनाथ सप्तम जिन रायारे ॥ सुरपति प्रणमे तेहना पायारे ॥ व-
र्तमान चोवीसी जाणोरे ॥ एकवीसमा ब्रह्मेन्द्र बखानोरे ॥ २ ॥
ओगणीसमा गुणनाथ समरीयेंरे ॥ अठारमा गांगीक मन धरीयेंरे ॥
कहुं अनागत हवे चोवीसीरे ॥ धातकी खंडे ह्यडे हिंसीरे ॥ ३ ॥
श्री सांप्रत चोथा सुखदायीरे ॥ छट्टा श्री मुनिनाथ अमायीरे ॥
श्री विशिष्ट सप्तम सुखकारारे ॥ तेतो लागे मुज मन प्यारारे ॥ ४ ॥
श्री जिन समरण जेहवुं मीठुरे ॥ एहवुं अमृत जगमां न दीठुरे ॥
सुजस महोदय श्री जिन नामेरे ॥ विजय लहीजे ठामो ठामेरे ॥ ५ ॥

ढाल पांचमी.

पुखवर अर्ध पुरव हुआ ॥ जिन बंदीएरे ॥ भरत अतीत चो-

मल तणीं ॥ सुर नर सारे सेव ॥ जिन० ॥ ४ ॥ ध्यावे मल्लुं
हवा प्रभु तणो ॥ आलस मांहेरे गंग ॥ जनम सफल करी मानु
हथी ॥ सुजस विलास सुरंग ॥ जिन० ॥ ५ ॥

ढाल सातमी.

पुरुखर पच्छिम भरतमां ॥ धारो अतीत चोवीसीरे ॥ चोथा
खंख जिनेसरु ॥ प्रणमुं हियडले हिसीरे ॥ १ ॥ एहवा साहिव
नवी वीसरे ॥ क्षिण क्षिण समरीये हेजेरे ॥ प्रभु गुण अनुभव यो-
ग्या ॥ शोभीये आतम तेजेरे ॥ एहवा साहीव नवी वीसरे ॥ २ ॥
ए कांकणी ॥ छटा चारित्र निधि सातमा ॥ प्रशमराजित गुण धा-
मरे ॥ हवे वर्तमान चोवीसीये ॥ समरीजे जिन नामरे ॥ एहवा०
॥ ३ ॥ स्वामी सरवज्ञ जयंकरु ॥ एकवीसमा गुण गेहेरे ॥ श्री
विपरीत ओगणीसमा ॥ अविहड धरम सनेहरे ॥ एहवा० ॥ ४ ॥
नाथप्रसाद अठारमा ॥ हवे अनागत चोवीसीरे ॥ चोथा श्री अध-
टित जिन वंदीये ॥ कर्मसंतति जिणे पीसीरे ॥ एहवा० ॥ ५ ॥ श्री
भ्रमणेंद्र छटा नमुं ॥ रिपभचंद्राभिध बंदुरे ॥ सातमा जगजश जय-
करु ॥ जिन गुण गातां आनंदुरे ॥ एहवा० ॥ ६ ॥

ढाल आठमी.

जंबुद्वीप अरावर्तेजी ॥ अतित चोवीसी ऊदार ॥ श्री दयांत
चोथा नमुंजी ॥ जग जनना आधार ॥ १ ॥ मनमोहन जिनजी
॥ मनथी नहीं मुझ दूर ॥ ए आंकणी ॥ अभिनंदन छटा नमुंजी ॥
सातमा श्री रतनेश ॥ वर्तमान चोवीसीयेजी ॥ हवे जिन नाम ग-

अष्टादीक चौथा बंदी ॥ भव वन भ्रमणा निवारिरे ॥ १ ॥ भविका
 ॥ एहवा जिनवर ध्यावो ॥ गुणवंतना गुण गावोरे ॥ भविका ॥ एहवा०
 ॥ ए आंकणी ॥ वणिक नाम छट्टा जिन नर्माये ॥ शुद्ध धर्म व्यवहारि
 ॥ उदयनाय सातमा संभारो ॥ वण्यभुवन ऋपगारीरे ॥ भविका० ॥
 एहवा० ॥ २ ॥ वर्तमान चौबीसी बंदु ॥ एकवीसमा तमोवंद ॥ सायकाक्ष
 ओगणीसमा समरो ॥ जन मन नयणानंदरे ॥ भविका ॥ एहवा०
 ॥ ३ ॥ श्रीक्षेमंत अठारमा बंदो ॥ भावी चौबीसी भावो ॥ श्री निर-
 वाण चौथा जिनवर ॥ हृदयकमलमां लावोरे ॥ भविका ॥ एहवा०
 ॥ ४ ॥ छट्टा रवीराज सातमा ॥ प्रथम नाथ प्रणमीजे ॥ चिदानं-
 दधन सुजस महोदय ॥ लीला लच्छि लहीजे रे ॥ भविका ॥ ए-
 हवा० ॥ ५ ॥

ढाल अगीआरमी,

करपट फुलीरे लुळणां ॥ ए देशी ॥ पश्चिम औराबतें भलो ॥
 धातकी खंडे अतित के ॥ चौबीसीरे पूरुवा ॥ चौथा जिन सुप्र-
 तित के ॥ १ ॥ जिनवर नाम सोझामणु ॥ घडीय न मैल्युं जाय
 के ॥ रात दिवस मुझ सांभरें ॥ संभारे सुख थाय के ॥ जिन०
 ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ श्री अवबोध छट्टा नमुं ॥ सातमा श्री वि-
 क्रमेंद्र के ॥ चौबीसी वर्तमानना ॥ हवे संभारुं जिनेंद्र के ॥ जिन०
 ॥ ३ ॥ एकवीसमा श्री शुशान्तजी ॥ ओगणीसमा हरनामके ॥ श्री
 नंदीकेस अठारमा ॥ होजो तास प्रणाम के ॥ जिन ॥ ४ ॥ भावि
 चौबीसी संभारिंये ॥ चौथा श्री महामृगेंद्र के ॥ छट्टा असोचित

‘કાજ આચરસેજી ॥ મુકુત સદોદય મુજસ મદોદય ॥ લીલા તે આ-
દરસેજી ॥ ૫ ॥

કલશ.

એ વાર ઢાલ રસાલ વારહ, ભાવના તરુ મંજરી ॥ વર વાર
અંગ વિવેક પહ્લવ, વાર વ્રત સોભા કરી ॥ હમ વાર તપ વિધ સાર
સાધન ॥ ધ્યાન જિન ગુણ અનુસરી ॥ નયવિજય બુધ ચરણ સે-
વક ॥ જસવિજય જયશ્રી લહી ॥ ૧ ॥

॥ ઇતિ શ્રી મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી કૃત મૌન એકા-
દશીના ગણનાનું વાર ઢાલનું સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

પોષદશમ શ્રીપાર્શ્વનાથ મહારાજનાં જન્મ કલ્યાણકનો મહિમા.

આ પર્વ માગશર વદ ૧૦ ને દિવસે આવે છે પરમપૂજ્ય ત્રેવી-
સમા તીર્થંકર શ્રીપાર્શ્વનાથ મહારાજાનો જન્મ દિવસ છે. તેથી તે
શ્રીપાર્શ્વજિન જન્મ કલ્યાણક છે અને તે હૃદયલોક સર્વંધી પરલોક
સર્વંધી પરમ સુખનું આપનારું છે. યાવત્ શાશ્વત મોક્ષ સુખનું આપ-
નારું આ પરમપવિત્ર પર્વ છે તેને આરાધીને અનેક જીવોએ દેવગતીના
અને મોક્ષ ગતીના સુખો મેળવેલા છે. તેનો વિસ્તાર કયા સંગ્રહ
તથા અન્ય ગ્રંથોથી જાણી લેવો તે પર્વ આરાધન કરવાનો વિધિ
નીચે પ્રમાણે છે. પ્રથમ તો સાયંકાલે અને પ્રાતઃ કાલે બે વાર

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત.

શ્રી પંચકલ્યાણકર્તા પૂજા.

આ પૂજામાં ઉત્કૃષ્ટ ફલ, નૈવેદ (પકવાન) વિગેરે દરેક વસ્તુના પાઠ આઠ નંગ લાવવાં, આઠ સ્નાત્રીયાં ઉમા રાખવા, આઠ કલ્લશ પંચામૃતના ભરવા, આઠ દીપક કરવા, અને કુસુમ (ફુલ), અક્ષત (ચોखा), પ્રમુખ વસ્તુઓ જોડાઈ. કદાપિ તે પ્રમાણે જોગ ના વને તેમ હોય તો એકેકી વસ્તુથી પણ પૂજા મળાવી શકાય.

॥ વિધિ ॥

૧. પ્રથમ સ્નાત્ર મળાવવું પછી સ્નાત્રીયા રકેવીમાં કુસુમ (ફુલ) લેઈ ઉમા રહે, અને પૂજા મળાવનારાણા પહેલી પૂજા મળાવી મંત્ર કહે પટલે સ્નાત્રીઆ કુસુમ (ફુલ) પ્રમુખીને ચડાવે.

૨. વીજી પૂજામાં લવિંગ, ઇલચી, સોપારી, નાલ્લિયેર, વદામ, દ્રાક્ષ, વીજોરાં, દાઢિમ, નારંગી, આંવા, કેળાં, પ્રમુખ સરસ સુગંધિત રમણીય ફલ રકેવીમાં રાખી, રકેવી હાથમાં ધરી, પૂજાનો પાઠ કહી છેલ્લો મંત્ર મળીને પ્રમુ આગલ ફલ ધરે.

૩. ત્રીજી-પૂજામાં.ઉજ્જવલ અતંદ અક્ષત..(ચોखा) રકેવીમાં નાંચી, રકેવી હાથમાં ધરી પૂજાનો પાઠ કહી, છેલ્લો મંત્ર મળી, પ્રમુખી આગલ સ્વસ્તિક તથા તંદુલના ત્રણ પુંજ (ઢગલા) કરે.

૪. ચોથી પૂજામાં નિર્મલ જલે ભરેલા કલ્લશ રકેવીમાં રાંચી, રકેવી હાથમાં લેઈ પ્રમુ આગલ ઉમા રહે પછી પૂજાનો પાઠ મળીને છેલ્લો મંત્ર કહી જલપૂજા કરે.

४. पत्नी पखाळ करी अंगलुदणाधी लुईने कैशरनी फोरो
(वाडकी) रकेचीमां राखी, रकेची हाथमां लडू पांचमी पूजानो पाट
भगी छेल्यो मंत्र कही चंदनपूजा करे.

६. छटी पूजामां धूपवाण रकेचीमां राखी हाथमां लडू पूजानो
पाट कही, छेल्यो मंत्र भगी, मधुनी टापीवानु पूर उरो.

७. सातमी पूजामां मोर्लीगुत्र प्रमुग्रनी वाट (दीपे) करी,
निर्मळ गुंगरित वृत्ती कोटियां भगी दीपरु करी रकेचीमां राखी,
रकेची हाथमां लडू पूजानो पाट करी, छेल्यो मंत्र भगी, मधुनी
जमनी बाहुने दीपरु राखी.

८. आठमी पूजामां मोदक, मिथी, ग्यातां, पत्तामां मधु
मनेर उणव करान्न रकेचीमां भगी हाथमां भगी पूजानो पाट करी,
छेल्यो मंत्र भगी मधु भागळ नेण परे.

तेरे पूजानो करण करी, स्नानीमां मातनी उणी वर
रकेची भंगण करी, दोतामां नर भंगे पाज्या करी मंत्र
दीपे करे.

॥ अथ पंचकल्याणक पूजा प्रथम पुस्तक ॥

—

५. हातमां मोदक, मिथी, ग्यातां, पत्तामां मधु
मनेर उणव करान्न रकेचीमां भगी हाथमां भगी पूजानो पाट करी,
छेल्यो मंत्र भगी मधु भागळ नेण परे.

सर्पिणि त्रेवीशमा, पार्श्वनाथ जगद्गंत ॥ तस गणधर पद पामीने,
याशो शिववधू कंत ॥ ३ ॥ दामोदर जिनमुख मुणी, निज आत्म
उद्धार ॥ तदा आपाद्वी श्रावके, मूर्ति भराधी सार ॥ ४ ॥ सुवि-
हित आचारज कने, अंजनशलाका कीध ॥ पंचकल्याण उत्सवे,
मानुं वचनज लीध ॥ ५ ॥ सिद्धस्वरूप रमण भणी, नौतम पडिमा
जेह ॥ थापी पंचकल्याणके, पूजे धन्य नर तेह ॥ ६ ॥ कल्याणक
उत्सव करी, पूरण हर्ष निमित्त ॥ नंदीसर जइ देवता, पूजे शाश्वत,
चैत्य ॥ ७ ॥ कल्याणक पूजन सहित, रचना रचशुं तेम ॥ दुर्जन
विपथर डोलशे, सज्जन मनशुं प्रेम ॥ ८ ॥ कुसुम फळ अक्षत तणी,
जल चंदन मनोहार ॥ धुप दीप नैवेद्यशुं, पूजा अष्ट प्रकार ॥ ९ ॥

॥ हाळ ॥

प्रथम पूर्व दिशे-ए देशी.

प्रथम एक पीठिका, झगमग दीपीका, थापी प्रभु पास
उपरे ए ॥ रजत, रकेवीओ, विविध कुसुमे भरी, हाथ नर नारी
घरी उच्चरे ए ॥ १ ॥ कनकवाहु भवे, बंध जिननामनो, करिय
दशमे देवलोकवासी ॥ सकल सुरयी घणी, तेज कांन्ति भणी,
बोस सागर सुख ते विलासी ॥ २ ॥ क्षेत्र दश जिनवरा, कल्या-
णक पांचसें, उत्सव करत सुर साथशुं ए ॥ थइय अग्रेसरी, साशय
जिनतणी, रचत पूजा निज हाथशुं ए ॥ ३ ॥ योगशास्त्रे मता, मास
पट थाकता, देवने दुःख बहु जातिनुं ए ॥ ते नवि निपजे, देव
जिन जीवने, जोवतां ठाण उपपातनुं ए ॥ ४ ॥ मुगतिपुर मारगे,

नीलच्छांद्दी, तीर्थनी भूमि गंगाजले ए॥ चैत्य अभिषेक्ता, मु-
 तकर मीचता, भाने बहुला भवि भव तरे ए ॥ ५ ॥ वारण ने
 अमी, दोय वचमां वसी, काशी वारणसी नपरीये ए ॥ अभयेन
 भूरति, वामा राणी मनी, जनपति रति अनुसारिणे ए ॥ ६ ॥
 चार गति चोपदा, ज्यवनना चूर्त्वा, गिर गया ताम पर नम
 जाये ॥ बालक्ये गुर निदां, जननी मुय जोरनां, श्री शुभरी भा-
 नंद जाये ॥ ७ ॥

॥ काव्यम् ॥ उपजातिवृत्तम् ॥

॥ भोगी यदागोस्नतोऽपि योगी, बभूव पाताळदे निरोदः
 ॥ वन्दान्तर्गामी दृष्टिपद्मगामी, द्वापरागामी वन्दःम पार्थः ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

ॐ श्री गणेशाय नमः, गणेशाय नमः, गणेशाय नमः
 गणेशाय नमः, गणेशाय नमः, गणेशाय नमः ॥

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥

॥ अथ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥

॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥

॥ गणेशाय नमः ॥ गणेशाय नमः ॥

सुपन चतुर्दश षोडशां, देखे माता ताप ॥

रयणीसमे निज मंदिरे, सुख-शय्या विश्राम ॥२॥

॥ ठाळ ॥

(मिथ्यात्व चामोने कोश्या समकित पामी रे.—ए देशी.)

रुडो मास वसंत फळी वनराजी रे, रायण ने सहकार वाला ॥
 कंतकी जाय ने मालतीरे, भ्रमर करे झंकार वाला ॥ कोयल मदभर
 टहुकती रे, वेठी आंवाडाळ वाला ॥ हंसयुगल जळ झीलतां रे, वि-
 मळ सरोवर पाळ वाला ॥ मंद पवननी लहेरमां रे, माता सुपन
 निहाळ वाला ॥ ए आंकणी ॥ दीठो प्रथम गज उज्वलो रे, वीजे
 वृषभ गुणवंत वाला ॥ त्रीजे सिंहज केसरी रे, चोथे श्रीदेवी महंत
 वाला ॥ माळ युगल फुल पांचमे रे, छठे रोहिणी कंत वाला ॥
 उगतो सूरज सातमे रे, आठमे ध्वज लहकंत वाला ॥ रुडो मास०
 ॥ १ ॥ नवमे कळश रूपातणो रे, दशमे पद्मसर जाण वाला ॥
 अग्यारमे रत्नाकर रे, बारमे देवविमान वाला ॥ गंज रत्ननो तेरमे
 रे, चउदमे बन्दि वखाण वाला ॥ उतरतां आकाशथी रे, पेंसतां
 वदन प्रमाण वाला ॥ रुडो० ॥ २ ॥ माता सुपन लही जागीयारं,
 अवधि जुषे सुरराज वाला ॥ शक्रस्तव करी वंदीया रे, जननी उदर
 जिनराज वाला ॥ एणे समे इंद्र ने आवीयारं, मा आगळ धरी लाज
 वाला ॥ पुण्यवती तुमे पामीयुं रे, त्रण भुवननुं राज्य वाला ॥ रुडो० ॥
 ॥ ३ ॥ चौद सुपनना अर्थ कही रे, इंद्र गया निज ठाप वाला ॥
 चउसठ इंद्र मळी गया रे, नंदिसर जिन धाम वाला ॥ च्यवनक-

उत्सवसे, सुखियां जगन्में नरनारी ॥ सखि० ॥ उत्तम ग्रह विशा
 स्वायोगे, जनम्या प्रभुजी जयकारी ॥ सखि० साते नरके धय
 अजुवाळां, धावरने पण सुखकारी ॥ सखि० ॥ ३ ॥ मात नर्म
 आटे दिककुमरी, अघोलोकनी वसनारी ॥ सखि० ॥ सूतिप
 इशाने करती, योजन एक अशुचि टाळी ॥ सखि० ॥ ४ ॥ उर्ध्व
 लोकनी आठ कुमारी, वरसावे जळ कुसुमाळी ॥ सखि० ॥ पूर्वरुच
 अष्ट दर्पण धरती, दक्षिणनी अष्ट कलशाळी ॥ सखि० ॥ ५ ॥ अ
 पच्छिमनी पंखा धरती, उत्तर अष्ट चापर धारी ॥ सखि० ॥ वि
 दिशिनी चड दीप धरंती, रुचकदीपनी चड घाळी ॥ सखि० ॥ ६ ॥
 केळतणां घर ग्रण्य करीने, मर्दन स्नान अलंकारी ॥ सखि० ॥ रक्ष
 पोटली बांधी विहुने, मंदिर मेल्यां शणगारी ॥ सखि० ॥ ७ ॥ म
 सुखकमळे अमरी भमरि, रास रमंती लटकाळी ॥ सखि० ॥ प्रभु
 माता तुं जगतनी माता, जगदीपकनी धरनारी ॥ सखि० ॥ ८ ॥
 माजी तुज नंदन घणुं जीवो, उत्तम जीवने उपकारि ॥ सखि० ॥
 छप्पन दिक कुमरि गुण गाती, श्री शुभ वीर वचनशाळी ॥ सखि० ॥ ९ ॥

॥ काव्यं ॥ भोगी यदा० ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

ॐ ह्रीं श्रीं परम० ॥ असतान् य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति जन्मकल्याणके तृतीय अक्षतपूजा संपूर्ण ॥

गीत वार्जित्रना बहु ठाठ, आलेखे मंगल आठ ॥ प्रभु० ॥ १॥ इत्यादिक
उत्सव करता, जइ माता पासे धरता ॥ कुंडलयुग वस्त्र ओशीके, दढो
गेडी रतनमयी मुके ॥ प्रभु० ॥ १० ॥ कोडि वत्रीश रत्न रूपैया, वरसावी
इंद्र उच्चरीया ॥ जिनमाताशुं जे धरे खेद, तस मस्तक थासे छेद ॥
॥ प्रभु० ॥ ११ ॥ अंगुठे अमृत वाही, नंदीसर करे अढाइ ॥ देइ राजा
पुत्र वधाइ, घर घर तोरण विरचाइ ॥ प्रभु० ॥ १२ ॥ दश दिन
ओच्छंव मंडावे, वारमे दिन नात जिमावे ॥ नाम थापे पार्श्वकुमार,
शुभवीरविजय जयकार ॥ प्रभु० ॥ १३ ॥

॥ काव्ये ॥ भोगी यदा० ॥

॥ अथ मंत्र ॥

ओं ह्रीं श्री परम० ॥ जलं० य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति जन्मकल्याणके चतुर्थ जलपूजा संपूर्ण ॥

॥ अथ जन्मकल्याणके पंचम चंदनपूजा ॥

॥ दोहा ॥

अमृतपाने उछर्या, रमता पास कुमार ॥

अहिलंछन नव कर तनुं, वरते अतियश चार ॥ १ ॥

यौवनवय प्रभु पामता, मात पितादिक जेह ॥

परणावे नृपपुत्रिका, प्रभावती गुणगेह ॥ २ ॥

योगी संसार पूरा छोड़के, मुक्त हो गए, ॥ १३ ॥
 लेई धर्म अवाजा ॥ १३ ॥ दया दर्शन करे ॥ १४ ॥
 जोवदया नई जानने, तब छोड़त ॥ १५ ॥
 दाखिये, भूल चूर समाग ॥ १६ ॥
 माला ॥ १५ ॥ माई हृदयमें मंडर, ॥ १६ ॥
 निकाला एकिला, परतलता काया ॥ १७ ॥
 रसे, परणंद बनाया ॥ १८ ॥
 राणी साथ वमनमें, वनवादा पड़े ॥ १९ ॥
 जाकर बैठे ॥ २० ॥
 रामन जिन जोवने, बगवे भीना ॥ २१ ॥
 बोले कर जोरी ॥ २२ ॥
 निज घर आये नायजी, दिया दिया गिये ॥ २३ ॥
 समजायके, दान बरसी दिये ॥ २४ ॥
 दाखिऊँ चूरे ॥ श्री गुरुदेवसहिते भगवते ॥ २५ ॥
 ॥ काव्य ॥ श्री गुरुदेव ॥ २६ ॥

॥ अथ मंत्रः ॥

॥ ओं ह्रीं श्री परम ॥ २७ ॥
 ॥ इति जन्मकल्याणके पंचम भद्रपूजा ॥ २८ ॥
 ॥ अथ दीक्षाकल्याणके षष्ठ भद्रपूजा ॥

॥ दोहा ॥

बरसीदानने अगरे, दान श्री गुरुदेव ॥

चंदन घसी घनसारसुं, निज घर चैन्य रिशाल ॥
 पूजोपकरण मेळ्या, पूजे जगदुदयाळ ॥ ३ ॥

॥ दाळ ॥

(बाळपणे गंगी दुआ, माई निशा दोने.—प देसी.)

गोना कपारे गोगटे, गांवां गेळत पानी ॥ इंद्राणी ६
 देवने, हरि होत हे सानी ॥ १ ॥ एक दिन गंगारे सिने, २
 राग पडोगा ॥ नारी चसोग भागसा, पडोत फगत निशोगा ॥
 गंगारे जळ झोळने, लांरी पाडजियां ॥ गंगारन गेळ गेळ
 नारी घंशिर घजियां ॥ ३ ॥ वेढे घंशिर घाजिये, मारी
 राग घुळता मे घारे, गंगारन पान रिमेने ॥ ४ ॥
 राग २१ ६, गुनो मोरन मेरे ॥ नारंगुं पंडन घारे, तरे
 ॥ ५ ॥ कमंड घोरी तरे तरे, पंग भाद्रिर्भागा
 ॥ ६ ॥ मोरे मोरनवाला ॥ ६ ॥ नारंगुं मर दे
 मोरनवाले देवारे, दोरे घोरी बोळाले
 ॥ ७ ॥ तरे नारंगुं घारे ॥ भद्राजणे
 ॥ ८ ॥ कमंड २१ गुण वाटरी, तरे
 ॥ ९ ॥ तरे, मर २१ ६ ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥
 ॥ १२ ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥
 ॥ १३ ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥
 ॥ १४ ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥
 ॥ १५ ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥ तरे ॥

वरघोडेयो उत्तर्या रे, काशीनयरनी वहार ॥ आश्रमपद उद्यानमा
रे, वृक्ष अशोक रसाळ ॥ नमो० ॥ १० ॥ अष्टम तप धूपण तजीरे,
उच्चरे महाव्रत चार ॥ पोष बहुल एकादशीरे, व्रण्य सयां परिवार
॥ नमो० ॥ ११ ॥ मनःपर्यव तव उपसुरे, खंघ धरे जगदीश ॥
देवदुष्य इंद्रे दिपुं रे, रहेसे वरस चडतीस ॥ नमो० ॥ १२ ॥
काउस्सगमुद्राण रत्नारे, सुर नंदीश्वर जात ॥ मात पिता वंदी
वज्र्यां रे, श्री शुभवौर प्रभात ॥ नमो० ॥ १३ ॥

॥ काव्यं ॥ भोगी यदा० ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

॥ ॐ ह्रीं श्री परम० ॥ धूप य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति दिक्षाकल्याणके षष्ठ धूपपूजा संपूर्ण ॥६॥

॥ अथ केवलज्ञानकल्याणके सत्तम दीपकपूजा ॥

॥ दोहा ॥

सारथधन घरे पारणुं, प्रथम प्रभुए कीध ॥

पंचदिव्य प्रगटावीने, तास मुक्तिसुख दीध ॥ १ ॥

जगदीपक प्रगटाववा, नप तपता रही राण ॥

तेणे दीपकनी पूजना, फरता केवलनाण ॥ २ ॥

॥ दाळ ॥

(महाधीर प्रभु घेर आवे.—५ देशी.)

वरघोडेथो उत्तर्यारे, काशीनयरनी बहार ॥ आंश्रमपद उद्यानमां
रे, वृक्ष अशोक रसाळ ॥ नमो० ॥ १० ॥ अष्टम तप भुपण तजीरे,
उच्चरे महाव्रत चार ॥ पोष बहुल एकादशीरे, ग्रन्थ सयां परिवार
॥ नमो० ॥ ११ ॥ मनःपर्यव तव उपजुरे, खंध घरे जगदीश ॥
देवदुष्य इंद्रे दिव्युं रे, रहेसे वरस चउतीस ॥ नमो० ॥ १२ ॥
काउस्सगामुद्राए रक्षारे, सुर नंदीश्वर जात ॥ मात पिता बंदी
वळ्यां रे, श्री शुभवीर प्रभात ॥ नमो० ॥ १३ ॥

॥ काव्यं ॥ भोगी यदा० ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

॥ ॐ ह्रीं श्री परम० ॥ धूप य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति दिक्षाकल्याणके षष्ठ धूपपूजा संपूर्ण ॥६॥

॥ अथ केवलज्ञानकल्याणके सत्तम दीपकपूजा ॥

॥ दोहा ॥

सारथधन घरे पारणुं, प्रथम प्रभुए कीध ॥

पंचदिव्य प्रगटावीने, तास मुक्तिसुख दीध ॥ १ ॥

जगदीपक प्रगटाववा, तप तपता रही राण ॥

तेणे दीपकनी पूजना, करना केवलनाण ॥ २ ॥

॥ दाऊ ॥

(महावीर प्रभु घेर आवे.—ए देशी.)

प्रभु पारसनाथ सिधाव्यां, कादंबरी आव्यां ।

वन्दे, जिनवाणी गुणी आणंदे ॥ ससरो साधु बहु साधे, दीसा
ते मधु हाथे रे ॥ मन० ॥ १२ ॥ संघ साधे गणीपद धरता,
ज्ञान महोत्सव करता ॥ स्वामी देवछंदे सोहाये, शुभवीर वचन
गावे रे ॥ मन० ॥ १३ ॥

॥ काव्यं ॥ भोगी यदा० ॥ ६ ॥

॥ अथ मंत्रः ॥

ओं ह्रीं श्री परम० दीपं य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति केवलज्ञानकल्याणके सप्तम दीपकपूजा संपूर्ण ॥७॥

॥ अथ निर्वाणकल्याणके अष्टम नैवेद्यपूजा ॥

॥ दोहा ॥

शुभआदे दश गणधरा, साधु सौळ हजार ॥

अढतीस सहस ते साधवी, चार महाव्रत धार ॥१॥

एक लाख चउसठ सहस छे, श्रावकनो परिवार ॥

सगविस सहस ते श्राविका, तिग लाख ऊपर धार ॥२॥

देशविरतिधर ए सहस, पूजे जिन व्रण्य काळ ॥

मधु पडिमा आगळ धरे, नित्य नैवेद्यनो थाळ ॥३॥

॥ दाळ ॥

(एक समे सामटियाजी, घृन्दायनमा—ए देशी.)

रंगरसीया रंगरस घन्यो ॥ मनमोहनजी ॥ फोड आगळ नकि

देव ॥ मनहुं० ॥ १० ॥ नंदीसर उत्सव करे ॥ मन० ॥ कल्याणक
मोक्षानंद ॥ ॥ भनहुं० ॥ वर्ष अढीस आंतरं ॥ मन० ॥ शुभ वीर
ने पासजिणंद ॥ मनहुं० ॥ ११ ॥

अथ गीतं ॥

(घरे आषो ढोळा.—ए देशी.)

उत्सव रंग वधामणां, प्रभु पासने नामे ॥ कल्याणक उत्सव
कियो, चढते परिणामे ॥ उत्सव० ॥ १ ॥ शतवर्षायु जीवीने, अक्षय
सुख स्वामी ॥ तुम पद सेवा भक्तिभां नवि राखुं खामी ॥ उत्सव०
॥ २ ॥ साची भक्ते साहेबा, रिझो एक वेळा ॥ श्री शुभविर हुके
सदा, मनवांछित मेळा ॥ उत्सव० ॥ ३ ॥

॥ अथ कळश ॥

गायोगायो रे, शंखेश्वर साहेव गायो ॥ यादवलोकनी जंरा नि-
वारि, जिनजी जगत् गवायो ॥ पंचकल्याणक उत्सव करतां, अमघर रंग
वधायो रे ॥ शंखेश्वर ॥ १ ॥ तपागच्छ श्री सिंहसूरिना, सत्यविजय
बुध ठायो ॥ कपूरविजय गुरु विमार्विजय तस, जगविजयो सुनिरायो रे
॥ शंखे० ॥ २ ॥ तास शिष्य संवेंगी गीतारय, शांत सुधारस नाहो ॥
श्री शुभविजय सुगुरु सुपसाये, जयकमळा जग पायो रे ॥ शंखे०
॥ ३ ॥ राजनगरमां रढी चोपासुं, कुमति कुतर्ह द्ढायो ॥ विजयदेवेंद्र
सुरिश्वर राज्ये, ए अधिकार घनायो रे ॥ शंखे० ॥ ४ ॥ अढारसें
नेव्याशी अक्षयत्रीज, अक्षत पुण्य उपायो ॥ पंडित वीरविजय पद्मावती,

વાંછિત દાય સુદાયો રે૦ શંખેશ્વર૦ ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ મોગી યદા૦ ॥ ૧ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ઓ હ્રી શ્રી પરમ૦ ॥ નૈવેદ્યં ય૦ ॥ સ્વા
॥ ઇતિ નિર્વાણકલ્યાણકે અષ્ટમ નૈવેદ્યપૂજા સમ

॥ ઇતિ પંડિત શ્રી વીરવિજયજીકૃત ॥

॥ પંચકલ્યાણક પૂજા સમાપ્ત ॥

મેર તેરસ.

આ વ્રત મારવાડી. મહા વદ ૧૩ પરંતુ ગુજર
૧૩ ને દિવસે આવે છે આ દિવસે પ્રથમ તીર્થંકર શ્રી
મીનું નીર્વાણ ઇટલે મોક્ષ કલ્યાણક થયેલું છે જે
બતિ ઉત્તમ ગણાય છે. અને શિયાળાની સ્તુમાં દી
છો હોય છે તે આ દીવસથી મેર જેટલો વધતોજ
આ વ્રત કરવાથી પણ પુન્ય લક્ષ્મી વાદ્ય દ્રવ્યાદિક
જ્ઞાનાદિક આત્માની સ્વામાત્મિક લક્ષ્મી પણ વધતીજ
વિધિ નીચે પ્રમાણે જ્યારે પોસ વદ ૧૩ નો દિ
પદ વિહારો ઉપવાસ કરી, રત્નના પાંચ મેર કર

ચાર ન્હાના મેઠુ કરવા તેની આગલ વચ્ચી ચાર દિશાએ ચાર નંદાવને
કરવા દીવો ધુપ પ્રમુલ્લ ઘણા પ્રકારની પૂજા કરવી. જ્યાં રીતે તેર
મહિના પર્યંત અથવા તેર વર્ષ પર્યંત કરવું અને શ્રીરૂપમદેવ સ્વામીનું
પાંગતાય નમઃ એવું એ હજાર ગણવું ગણવું જટલે નોકારવાલીગણવી
/ રીતે મહીને મહીને કરે તો સર્વ કર્મનો ક્ષય આ ભવ તથા પર-
ને વિષે સુખ સંપદા પામે તેરસને દીવસે પોસદ્દ વ્રત કરી પાર-
ને દિવસે ગુરુને પઢી લાખી અતિથિ સંબંધીભાગકરી પારણું કરે
/ વ્રત અનંત વીર્યરાજાના પુત્ર વિંગલકુમાર કે જે પૂર્વ કર્મના ઉદ-
ર્યા પાંગલો હતો તે ગુરુ મહારાજાના કહેવાથી આ વ્રત ૧૩ મ-
ના વિધિ સહિત આદરવાથી સર્વ અંગ સંપૂર્ણ થયા પાંગલાપણું
ટીને ઉત્તમ શરીરની કાન્તિ પ્રાપ્ત થઈ તે હકીકત કયા સંગ્રહ
માદિથી જાણી લેવી.

રોહિણી-તપ.

આ તપ રોહિણી નક્ષત્ર આવે છતે કરાય છે મુનિમહારાજાને
અશુદ્ધ આહારાદિક આપવાથી રોહિણીજી, ઘણા દુઃખો પૂર્વભવોર્મા
અનુભવ્યા હતા. છેવટે જૈન ધર્મ પામી ધર્મનું ઉત્તમ રીતે આરાધન
કરી, ઘણા વૈભવ સહિત રાજાની રાણી તરીકે રોહિણી પ્રસિદ્ધ
થયેલી છે તેને રોહિણી નક્ષત્રને દીવસે તપનું આરાધન કરેલું હોવા-
થી નૈનાજ નામથી આ તપનું નામ પણ રોહિણી તપ પડેલું છે

કરી પોસદ પડીલેહણાદિ વિધિ કરી ચૌમાસી દેવવંદન કરવું તે કાર્તિકી
 ચૌદશના દેવવંદન વાંદવા વિગેરેનો અધિકાર છે ત્યાંથી દેવશ્રી પદ્મ-
 વિજયજી અગર વારવિજયજી મહારાજના આપેલા છે ત્યાંથી કરી
 લેવા અને કાઢનો ફેરફાર જેમકે સુઘડી વિગેરેનો કાઢ એક મ-
 ઢીનાનો હતો તે ૨૦ દીવસનો જાણવો પાણીનો કાઢ ત્રણ પહોરનો
 હતો તે ચાર પહોરનો જાણવો કામલીનો કાઢ ચાર ઘડીનો હતો
 તે બે ઘડીનો જાણવો ભાજીપાલો વગેરે અમુક થાય માટે સ્વજ-
 નાદિ પદાર્થોનો ત્યાગ સમજવો.

ફાગણ સુદ ૧૫ એ હોલીકાનું પર્વ મીઠ્યાત્વી લોકોનું છે તે
 પર્વ આરાધન કરવાર્થી મહાપાપ વંધાય છે. જેથી દરેક જૈની ભાઈ
 બહેનોએ સમ્યક્ પ્રકારે સમજી તે પર્વનો સર્વથા ત્યાગ કરવો અને
 ધર્મ ધ્યાનમાં પ્રવર્તવું પણ એ ભાંડ ચેષ્ટામાં ભાગ લેવો નહીં એ સંબંધી
 વિશેષ જાણવાની ઇચ્છા વાળાએ હોલીકાની કથા કથા સંગ્રહની
 ચાપડી વિગેરે અન્ય ગ્રંથો છે ત્યાંથી જાણી લેવું.

ફાગણવદ ૮ આ તીથીએ પ્રથમ તીર્થંકર શ્રી રૂપમદેવજીના
 જન્મ કલ્યાણકર્તા તથા દીક્ષા કલ્યાણકર્તા તિથિ હોવાર્થી તેમજ
 વર્ષાંતપની શરૂઆત પણ આ દિવસથીજ કરવામાં આવતી હોવાર્થી
 તે દિવસ પર્વ આરાધનનો ગણાય છે.

આપન કરવામાં હજમાલ અને સ્વાધ્યાય ધ્યાનમાં લીન મનરાજી
શ્રી ઉપાધ્યાય મહારાજનું સમ્યગ્ ધ્યાન ધરો.

સર્વ કર્મભૂમિયોમાં વિચરતા અનેક ગુણ ગણે કરી સંયુક્ત,
ત્રણ ગુણિયુ ગુણ, એ નિષ્પત્તિગ્રહિત્તિ એવા નિષ્કપાયી મુનિમહારાજનું
પંચમપદે ધ્યાન કરો.

છઠ્ઠે પદે સર્વજ્ઞ પ્રણીત આગમમાં કહેલા જીવાદિક તત્ત્વાર્થને
વિશે શ્રદ્ધાન લક્ષણ દર્શનરૂપી રત્નદીપકને નિરંતર મનમંદિરમાં સ્થાપો.

સાતમે પદે જીવાજીવાદિક પદાર્થ સમૂહના યથાર્થ અવબોધરૂપ
જ્ઞાનને સર્વ ગુણોના મૂળ કારણભૂત જાણીને વિનય વહુ માન
વહે ધણો.

આઠમે પદે અશુભ ક્રિયાઓના ત્યાગરૂપ અને શુભ ક્રિયાઓમાં
આદરરૂપ ઉત્તમ ગુણયુક્ત ચારિત્રને યથાર્થ પાઠો.

નવમે પદે આકરાં કર્મરૂપી અંધકારને હરી લેવા સૂર્ય સમાન
દ્વાદશવિધ તપનું કપાય તાપ રહિત રહી રીતે સેવન કરો.

આ પ્રમાણે ઉપર વતાયેલા નવે પદો જીનેશ્વર પ્રભુએ કહેલા
ધર્મમાં સારભૂત છે, અને આરાધન કરનાર ભવ્ય જનોને કલ્યાણ-
કારી છે તેથી તે યથાવિધ આરાધવા યોગ્ય છે.

એ નવ પદોવડે નિષ્પન્ન એવા શ્રી સિદ્ધચક્રને ઉપયોગ યુક્ત
આરાધનાર પ્રાણી શ્રી શ્રીપાઠકુમારની પેરે સુખ-સમાધિ પામે છે.

५ स्वर्णसिंहासनमातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

६ भामंडलमातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

७ हुंदुभिमातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

८ छत्रत्रयमातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

९ ज्ञानातिशयसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

१० पूजातिशयसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

११ वचनातिशयसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

१२ अपायापगमा तिशयसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

॥ इत्यादि नमस्कार करके 'अनंत्य उत्ससिएण' कहके चार लोगस्सका काउस्सग्ग करे । एक लोगस्स प्रगट कहे । पीछे स्वस्थानक जाके चैत्यवंदन करे । पञ्चरकाण पारके आंवल करे । पहले जल पीये जब चैत्यवंदन करके पीये । पीछे फेर चैत्यवंदन करके तिविहार पञ्चखवाण करे । 'ॐ ह्री नमो अरिहंताण' इस पदको २००० गुणणो करे । श्रीपालजीको चरित्र, नव पद महिमा सुणे । पुण पहर दिन रहणेसे तीसरी वेर पांच शक्रस्तवे देव वांदे । सामायिक लेके दिन छते पडिक्कमण करे । आरतीके समय दीप, धूप, कुसुमपूजा करे । अथवा पहिले आरती प्रमुख करके पीछे पडिक्कमण करे । (सोनेके समय) इरियावही पडिक्कमके चैत्यवंदन करके राइ संयारा गाथा गुणके सोवे । निद्रा न आवे जहां तक नव पदका गुण स्मरण करे ॥ इति ॥

गण' इस पदको गुणगो दो हजार करे । आचार्यपदके ३६ गुण
गद करके छत्तीस नमस्कार करे सो लिखते है ॥

॥ आचार्यपदके ३६ गुण ॥

- १ प्रतिरूपगुरुसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- २ सूर्यवत्तेजस्विगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ३ युगप्रधानागमसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ४ मधुरवाक्यगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ५ गांभीर्यगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ६ धैर्यगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ७ उपदेशगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ८ अपरिश्राविगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ९ सौम्यप्रकृतिगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १० शीलगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ११ अविग्रहगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १२ अविषयकगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १३ अचपलगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १४ प्रसन्नवदनगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १५ क्षमागुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १६ रुजुगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १७ मृदुगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १८ सर्वसंगमुक्तिगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥

१०. द्वादशविधतपगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
२०. सप्तदशविधसंयमगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
३०. मन्यव्रतगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः
४०. शौचगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
५३. अकिंचनगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ।
५४. ब्रह्मचर्यगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
५५. गतिन्यभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
५६. ज्ञानभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
५७. समारम्भस्वप्नभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
५८. गुरुस्वप्नभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
५९. मन्यव्रतभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६०. अनुचिभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६१. आश्रयभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६२. यवजभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ।
६३. निर्मलभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६४. शक्तिस्वप्नभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६५. शक्तिस्वप्नभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६६. शक्तिस्वप्नभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥

१०. द्वादशविधतपगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥

२०. सप्तदशविधसंयमगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥

३०. मन्यव्रतगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥

॥ अथ चतुर्थ दिवस विधि ॥

॥ 'ॐ ह्रीं नमो उवज्झायाणं' इस पदको २ हजार गुणगो-
करे । लील मृगांकी-मगनी दाल प्रमुखका आंचिल करे । उपा-
ध्यायपदके २५ गुण याद करके नमस्कार करे ॥

॥ उपाध्यायपदके २५ गुण ॥

- १ श्रीआचारांगसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्याय० ॥
- २ श्रीसुयगडांगसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्याय० ॥
- ३ श्रीठाणांगसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्याय० ॥
- ४ श्रीसमवायांगसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ५ श्रीभगवतीसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्याय० ॥
- ६ श्रीज्ञातासूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ७ श्रीउपासकदशामूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ८ श्रीअन्तगुडदशामूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ९ श्रीअणुत्तरोच्चाईसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १० श्रीप्रश्नव्याकरणसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ११ श्रीविपाकसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १२ उत्पादपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय नमः ॥
- १३ आश्रायणीपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १४ वीर्यमवादपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १५ अस्तिमवादपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १६ ज्ञानमवादपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥

- ३ अदत्तादानविरमणव्रतयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- ४ मैथुनविरमणव्रतयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- ५ परिग्रहविरमणव्रतयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- ६ रात्रिभोजनविरमणव्रतयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- ७ पृथ्वीकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- ८ अप्कायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- ९ तेजकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १० वातकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- ११ वनस्पतिकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १२ व्रसकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १३ एकेंद्रियजीवरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १४ वेइंद्रियजीवरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १५ तेइंद्रियजीवरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १६ चौरिंद्रियजीवरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १७ पंचेंद्रियजीवरक्षकाय श्री साधवे नमः ॥
- १८ लोमनिग्रहकारकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १९ क्षमागुणयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- २० शुभभावनाभावकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- २१ प्रतिलेखनादि क्रियाशुद्धकारकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- २२ संयमयोगयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥

२४ वचनगुप्तियुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥

२५ कायगुप्तियुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥

२६ गीतादिद्राविशतिपग्निहमहनतत्पराय श्रीसाधवे नमः ॥

२७ मरणान्त्रयमर्ममहनतत्पराय श्रीसाधवे नमः ॥

॥ ३४ गीतमे मत्तार्वाश नमस्कार करे । खडा होके अ
रुममिगणं उग्यादि कहके मत्तार्वाश लोगस्सका काउस्सग ।
३५ लगम्म कहके पारे । पाँछे पूर्वोक्त करणी करे । यह पंच
मेष्टिपदके सर्व गुण पिलाणसे १०८ होय । इसीसे जनमें मा
रणसे ०८ वंते हैं ॥ इति पंचम दिवस विधि ॥

॥ अथ पष्ठ दिवस विधि ॥

॥ ३६ नमो दमणम्म' इम पदको २ हजार गुणणो प
दमणम्म सदन वणं ३, इशामे बदलका--बोग्वाका आंविह कां
सम्यक्-वक्क मन्मसा गुण चित्तवक्के नमस्कार करे ॥

॥ सम्यक्के सत्तमटी भेद ॥

सम्यक्के सत्तमटी भेद ॥

सम्यक्के सत्तमटी भेद ॥

सम्यक्के सत्तमटी भेद ॥

सम्यक्के सत्तमटी भेद ॥

सम्यक्के सत्तमटी भेद ॥

सम्यक्के सत्तमटी भेद ॥

- वैयावृत्त्यरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 अर्द्धदिनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 सिद्धविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 चैत्यविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 श्रुतविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 धर्मविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 साधुवर्गविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 आचार्यविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 उपाध्यायविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 प्रवचनविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 दर्शनविनयरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 संसारे जिनसारमिति चिंतनरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 संसारे जिनमत्तिसारमिति चिंतनरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 संसारे जिनमत्तिस्थितसाध्वादिसारमिति चिंतनरूपसद्दर्शनाय ॥
 शंकादूषणरहिताय सद्दर्शनाय नमः ॥
 कांक्षादूषणरहिताय सद्दर्शनाय नमः ॥
 विचिकित्सारूपदूषणरहिताय सद्दर्शनाय नमः ॥
 कुट्टिप्रशंसादूषणरहिताय सद्दर्शनाय नमः ॥
 तत्परिचयदूषणरहिताय सद्दर्शनाय नमः ॥
 प्रवचनप्रभावकरूपसद्दर्शनाय नमः ॥
 धर्मक्याप्रभावकरूपसद्दर्शनाय नमः ॥

- ५० राजाभियोगाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
 ५१ गणाभियोगाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
 ५२ बलाभियोगाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
 ५३ सुराभियोगाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
 ५४ कांतरवृत्त्याकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
 ५५ गुरुनिग्रहाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
 १ सम्यक्त्वं चारित्रधर्मस्य मूलमिति चि० श्री० ॥
 ७ सम्यक्त्वं धर्मपुरस्य द्वारमिति चि० श्रीस० ॥
 ८ सम्यक्त्वं धर्मस्य प्रतिष्ठानमिति चि० श्रीस० ॥
 ९ सम्यक्त्वं धर्मस्याधारमिति चि० श्रीस० ॥
 १० सम्यक्त्वं धर्मस्य भाजनमिति चि० श्रीस० ॥
 ११ सम्यक्त्वं धर्मस्य निधिसंनिभमिति चि० श्री० ॥
 १२ अस्ति जीव इति श्रद्धानस्थानयुक्तश्रीसदर्शनाय०
 १३ स च जीवो नित्य इति श्रद्धानस्थानयुक्त श्री० ॥
 १४ स च जीवः कर्माणि करोतीति श्रद्धानस्थानयुक्तश्रीम० नमः॥
 १५ स च जीवः कृतकर्माणि वेदयतीति श्रद्धानस्थानयुक्तश्रीस० ॥
 १६ जीवस्यास्ति निर्वाणमिति श्रद्धानस्थानयुक्त० ॥
 १७ अस्ति पुनर्मोक्षोपाय इति श्रद्धानस्थानयुक्त० ॥

॥ इस रीतसे सतसठी नमस्कार करे । मरदा होवे अथवा पु-
 ससिर्ण० इत्यादि कहके ६७ लोगस्त अथवा ७ लोगस्त कहके
 रसग करे । एक लोगस्त कहके पारे । श्रीं ६७ लोगस्त कहके

- १७ स्पर्शेन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- १८ रसेन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- १९ घ्राणेन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- २० चक्षुरिन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- २१ श्रोत्रेन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- २२ मनोऽपामतिज्ञानाय नमः ॥
- २३ स्पर्शेन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २४ रसेन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २५ घ्राणेन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २६ चक्षुरिन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २७ श्रोत्रेन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २८ मनोधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २९ अक्षरश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३० अनक्षरश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३१ सक्षिश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३२ असक्षिश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३३ सम्यक्श्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३४ मिथ्याश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३५ सादिश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३६ अनादिश्रुतज्ञानाय नमः
- ३७ मर्पवसितश्रुतज्ञानाय नमः ॥

॥ अथ अष्टम दिवस विधि ॥

॥ ' ॐ ह्रीं नमो चारित्र्यस्त ' इस पदको २ हजार गुणगो
करे । चारित्र्यशब्दका उच्चारण वर्ग है, इसीसे तंदुलका आंचिल करे ।
सित्तर भेद चारित्र्यपदके वित्तवके नमस्कार करे ॥

॥ अथ चारित्र्यपदके ७० भेद ॥

- १ प्राणातिपातविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- २ मृषावादविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ३ अदत्तादानविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ४ मैथुनविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ५ परिग्रहविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ६ क्षमाधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ७ आर्जवधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ८ मृदुताधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ९ मुक्तिधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १० तपोधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ११ संयमधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १२ सत्यधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १३ शौचधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १४ अकिंचनधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १५ वैभवंधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥

- १ ग्लानसाधुवैयाट्ट्यरूपचारित्राय नमः ॥
- २ साधुवैयाट्ट्यरूपचारित्राय नमः ॥
- ३ भ्रमणोपासकवैयाट्ट्यरूपचारित्राय नमः ॥
- ४ संपर्वपाट्ट्यरूपचारित्राय नमः ॥
- ५ कुलवैयाट्ट्यरूपचारित्राय नमः ॥
- ६ गणवैयाट्ट्यरूपचारित्राय नमः ॥
- ७ पशुपदगादिरहितवसतिवसनव्रह्मगुप्तिचारित्राय० ॥
- ८ स्त्रीहास्यादिक्रियावर्जनव्रह्मगुप्तिचारित्राय० ॥
- ९ स्त्रीआसनवर्जनव्रह्मगुप्तिचारित्राय नमः ॥
- १० स्त्रीअंगोपांगनिरीक्षणवर्जनव्रह्मगुप्तिचारित्राय० ॥
- ११ कुड्यंरस्यितस्त्रीक्षवभावश्रवणवर्जनव्रह्मगुप्ति० ॥
- १२ पूर्वस्त्रीसंभोगचितनवर्जनव्रह्मगुप्तिचारित्राय नमः ॥
- १३ अति सरसआहारवर्जनव्रह्मगुप्तिचारित्राय नमः ॥
- १४ अतिआहारकरणवर्जनव्रह्मगुप्तिचारित्राय नमः ॥
- १५ अंगविभूषावर्जनव्रह्मगुप्तिचारित्राय नमः ॥
- १६ अनशननपोरूपचारित्राय नमः ॥
- १७ ऊनोदरीतपोरूपचारित्राय नमः ॥
- १८ वृत्तिसंक्षेपतपोरूपचारित्राय नमः ॥
- १९ रसत्यागतपोरूपचारित्राय नमः ॥
- २० कायबलेजतपोरूपचारित्राय नमः ॥
- २१ संलेखनातपोरूपचारित्राय नमः ॥

॥ अथ तपपदके ५० भेद ॥

- १ यावत्कथिकृतपसे नमः ॥
- २ इत्वरतपोभेदतपसे नमः ॥
- ३ बाह्यऊनोदरीतपोभेदतपसे नमः ॥
- ४ अभ्यंतरऊनोदरीतपोभेदतपसे नमः ॥
- ५ द्रव्यतपोवृत्तिसंक्षेपतपोभेदतपसे नमः ॥
- ६ क्षेत्रतपोवृत्तिसंक्षेपतपोभेदतपसे नमः ॥
- ७ कालतपोवृत्तिसंक्षेपतपोभेदतपसे नमः ॥
- ८ भावतपोवृत्तिसंक्षेपतपोभेदतपसे नमः ॥
- ९ कायबलेशतपोभेदतपसे नमः ॥
- १० रसत्यागतपोभेदतपसे नमः
- ११ इन्द्रियकषाययोगविषयकसंलीनतातपसे नमः ॥
- १२ स्त्रीपशुपंडकादिबर्जितस्यानवस्थितसंलीनता ॥
- १३ आलोयणप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १४ षडिकमणप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १५ मिश्रप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १६ त्रिवेकप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १७ उपसर्गप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १८ तपःप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १९ छेदप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- २० मूत्रप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥

- २१ अनवस्थितप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
 २२ पारंक्षियप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
 २३ ज्ञानविनयरूपतपसे नमः ॥
 २४ दर्शनविनयरूपतपसे नमः ॥
 २५ चारित्र्यविनयरूपतपसे नमः ॥
 २६ गुर्वादिकमनोविनयरूपतपसे नमः ॥
 २७ वचनविनयरूपतपसे नमः ॥
 २८ कायविनयरूपतपसे नमः ॥
 २९ उपचारकविनयरूपतपसे नमः ॥
 ३० आचार्यवेयावचनतपसे नमः ॥
 ३१ उपाध्यायवेयावचनतपसे नमः ॥
 ३२ माधुवेयावचनतपसे नमः ॥
 ३३ तपस्त्रिवेयावचनतपसे नमः ॥
 ३४ लघुशिष्याद्विवेयावचनतपसे नमः ॥
 ३५ ग्लानमाधुर्वेयावचनतपसे नमः ॥
 ३६ श्रमणोपासकवेयावचनतपसे नमः ॥
 ३७ संन्यवेयावचनतपसे नमः ॥
 ३८ कृत्स्नवेयावचनतपसे नमः ॥
 ३९ गणनेयावचनतपसे नमः ॥
 ४० वायनातपसे नमः ॥
 ४१ पृच्छनातपसे नमः ॥

- ४२ परावर्त्तनातपसे नमः ॥
 ४३ अनुमेज्ञातपसे नमः ॥
 ४४ धर्मकथातपसे नमः ॥
 ४५ आर्त्तध्याननिवृत्ततपसे नमः ॥
 ४६ रौद्रध्याननिवृत्ततपसे नमः ॥
 ४७ धर्मध्यानचित्तनतपसे नमः ॥
 ४८ शुक्लध्यानचित्तनतपसे नमः ॥
 ४९ बाह्यउपसर्गतपसे नमः ॥
 ५० अभ्यन्तरउपसर्गतपसे नमः ॥

॥ एवी रीते ५० नमस्कार करे । खडा होके अन्नत्थ उत्स-
 सिष्टणं० इत्यादि कहे । ५० लोगस्सका काउत्सग करे । पीछे
 पूर्वोक्त करणी करे ॥ इति नवम दिवस विधि ॥

श्री नवपद संक्षेप आराधन विधि.

उपर कथा मुजब नवपदना गुण समजी शाश्वत सुखना अर्थो-
 ण तेनुं सदा सद्भावयी सेवन करवुं. त्रिकाळ पूजा, सेवा
 के बहुमानपूर्वक मनमां निरन्तर नवपदनुं स्मरण करवुं, दृढ
 ध्यासयी नवपदनुं ध्यान धरनार पोतेज नवपदरूप यहि शके छे.
 यी अक्षोनिज हृदयकमळपां नवपदनुं स्थापन करी राखवुं जरनुं

ધાન વાપરી દેહને આધાર આપવો. મંત્રી પ્રમુખ ભાવના ચતુષ્ઠયનું સદાય સેવન કરવું. સર્વે જીવોનું સદાય હિત ઇચ્છવું, સદ્ગુણીને શ્રેયો પ્રમુદિત થવું, દીન દુઃખીનું દુઃખ ટાલવા વનતું કરવું અને કઠોર દિલના નિર્દય પ્રાણિ ઉપર પળ દ્વેષ લાવવો નહિ. દેહાદિક પુદ્ગલોક વસ્તુઓનું અનિત્યવશું અને અસારપણું વિચારી સદા શાશ્વત અને સારભૂત ધર્મનું જ દૃઢ આલંબન લેવું સર્વજ્ઞપણિત ધર્મજ્ઞ આ દુઃખોદધિમાં હુવતા જીવોને સહાયભૂત છે. નવપદમાં દેવ, ગુરુ અને ધર્મ એ ત્રણેનો સમાવેશ થાય છે. તેથી તેનું દઢતર અવલંબન કરવું યોગ્ય છે. એનવપદનું સવિશેષ સ્વરૂપ સદ્ગુરુ સમિપે સમજી આશંકા રહિત નિષ્કામીપણે તેનું સેવન કરવામાં આવે તો અલ્પકાલમાં અક્ષય સુખ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. ઉક્ત નવપદ અનંત ગુણનીધાન છતાં તેના અનુક્રમે ૧૨, ૮, ૩૬, ૨૫, ૨૭, ૬૭, ૫૧, ૭૦, અને ૧૨ ગુણો શાસ્ત્રમાં વર્ણવેલાં છે. તે પ્રમાણે તેટલા લોગસસનો કાઉસસગ, તેટલાંજ સ્વમાસણાં અને તેટલીજ પ્રદક્ષિણા વિગેરે કરણી સ્થિર ઉપયોગથી નવ દિવસ સુધી અનુક્રમે કરવી ફરજી છે. વર્લી દિનદિન વિનય, વૈયાવચ, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન, પ્રમુખ ધર્મવ્યાપાર, શુદ્ધ મન વચન કાયાના યોગથી કરતાં આત્મા અવશ્ય મોક્ષનો અધિકારી થાય છે. આ પ્રમાણે નવપદનું આરાધન ૪૥ વર્ષ સુધી અને વર્તી શકે તો જીવિત પર્યંત કરવાનું છે. ૪૥ વર્ષમાં સર્વ પક્ષીને ૮૧ આર્યવિહ ઉપર મુજબ કરવાના છે, અને સાથે સાથે ધોજી ધર્મકરણી યથાવિધ સમનપૂર્વક સેવવાની છે દરેક.

॥	॥ चारित्तस	७०	७०	२०
॥	॥ तवस	५०	५०	२०

नवपदनु आराधन करनाराओने दरेके
पद दीठ बोलवाना दूहा.

प्रथम श्री अरिहंतपद.

अरिहंत पद ध्यातो धको, दब्बह गुण पज्जायेरे;
येद छेद करी आत्मा, अरिहंत रुपी थायेरे. १
वीर निनेश्वर उपदिशे, सांभलजो चित्त लाइरे;
आत्मध्याने आत्मा, ऋद्धि मळे सवि आइरे. २

द्वितीय श्री सिद्धपद.

रुपातीत स्वभाव जे, केवल दंसण नाणीरे;
ते ध्याता निज आत्मा, होय सिद्ध गुण खाणीरे. वी. ३

तृतीय श्री आचार्यपद.

ध्याता आचारज भला, महामंत्र शुभ ध्यानीरे;
पंच प्रस्थाने आत्मा, आचारज होय प्राणीरे. वी. ४

चतुर्थ श्री उपाध्यायपद.

॥ श्रीमच्छोबीजपत्री उपाध्यायकृत ॥

नवपदपूजा प्रारंभ.

॥ तत्र ॥

॥ प्रथम अरिहंतपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ उपजातिवृत्तम् ॥

॥ उष्णसन्नागमहोमयाणं, सणाडिहेरासणसंठियाणं ॥ सदे-
सणाणंदियसज्जणाणं, नमो नमो होउ सया जिणाणं ॥ १ ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ नमोऽनेतसेतममोदप्रदान, प्रधानाय भव्यात्मने भास्वताय ॥
यया जेहना ध्यानधी सौख्यभाजा, सदा सिद्धचक्राय श्रीपाल राजा
॥ २ ॥ कर्षो कर्म दुर्मर्म चकचूर जेणे, भलां भव्य नवपदध्यानेन
तेणे ॥ करी पूजना भव्य भावे त्रिकाले, सदा बासीयो आतमा
तेणे काले ॥ ३ ॥ झिके तीर्थकर कर्म उदये करीने, दीए देशना
भव्यने दिन धरीने ॥ सदा आठ महापाडिहारे समेता, सुरेशी नरेजो
स्तव्या ब्रह्मपुत्ता ॥ ४ ॥ कर्षो घातियां कर्म चारे अलगां, भवोप-
ग्रही चार जे छे विलगां ॥ जगत् पंच कल्याणके सौख्य पामे, नमो
नेह तीर्थकरा मोक्षकामे ॥ ५ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ तीर्थपति अरीहा नमुं, धर्मधुरंधर धीरो जी ॥ देशना अमृत
वग्गता, नीज वीरज बढ वीरो जी ॥ १ ॥ उलालो ॥ वर अस्वय

नीरल ज्ञानभासन, सर्व भाव प्रकाशता ॥ नीज शुद्ध श्रद्धा आत्म-
भावे, चरणथीरता वासता ॥ जीन नामकर्म प्रभाव अतीशय, मार्तो-
हारज शोभता ॥ जगजंतु करुणावंत भगवंत भवीकजनने शोभता ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

॥ ग्रीजे भव वर स्थानक तप करी, जेणे बांध्युं जीननाम ॥
चोसठ इंद्रे पूजित जे जीन, कीजे तास प्रणाम रे ॥ भर्वाका ॥
सीद्धचक्रपद बंदो, जेम चीर काले नंदो रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १ ॥
ए आंकणी ॥ जेहने होय कल्याणक दीवसे, नरके पण अजवातुं ॥
सकल अधीक गुण अतीशय धारी, ते जीन नभी अघटातुं रे ॥
भ० ॥ सि० ॥ २ ॥ जे तीहुं नाण समग उप्पन्ना, भोगरुम
शीण जाणी ॥ लेड दीक्षा शीसा दीए जनने, ते नर्माए जीन नार्णी
रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३ ॥ महागोप महामाहण कहीए, नीयांमरु
सत्यवाह ॥ उपमा एहवी जेहने छाजे, ते जिन नर्माए उन्माह रे ॥
॥ भ० ॥ सि० ॥ ४ ॥ आठ प्रातिहारज जम छाजे, पांथीग गुण
युत वाणी ॥ जे प्रतिबोध करे जगजनने, ते जिन नर्माए प्राणी रे ॥
॥ भ० ॥ सि० ॥ ५ ॥

॥ ढाल ॥

॥ अग्नितपद ध्यातो यशो, द्यवह गुण पत्ताय रे ॥ भेद छेद
करी आत्मा, अग्नितर्पी याय रे ॥ १ ॥ रीति तिनेगार उपदिशे,
सांभलजां विन न्याह रे ॥ आत्मपाने आत्मा, शक्ति मने गरि
आह रे ॥ बी० ॥ २ ॥ इति वचन अग्नितपदपूजा समाप्ता ॥ १ ॥

॥ अथ द्वितीय सिद्धपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ सिद्धाणामाणं सुरमालयाणं ॥

॥ नमो नमोऽन्तचक्रयाणं ॥ १ ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ करी आठ कर्मक्षये पार पाभ्या, जरा जन्म मरणादि भय
जेणे बाभ्या ॥ निरावरण जे आत्मरूपे प्रसिद्धा, यया पार पामी
सदा सिद्धबुद्धा ॥ १ ॥ त्रिभागोत्तदेहावगाहात्मदेशा, रथा ज्ञानमय
जानवर्णादिलेशा ॥ सदानंद सौख्याश्रिता ज्योतिरूपा, अनावाध
अपुनर्भवादि स्वरूपा ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ सकल कर्ममल क्षय करी, पूरण शुद्ध स्वरूपोजी ॥ अव्यावाध
प्रभुतामयी, आत्म संपत्तिभूषोजी ॥ १ ॥ जलालें ॥ जेह भूप आत्म
सहज संपत्ति, शक्ति व्यक्तिपणे करी ॥ स्व द्रव्य क्षेत्र स्व काल भावे,
गुण अनंता आदरी ॥ सुस्वभाव गुण पर्याय परिणति, सिद्धसाधन
पर भणी ॥ मुनिराज मानसहंस समबड, नमो सिद्ध महागुणी ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

॥ समय परसंतर अणफरसी, चरमं तिभाग विशेष ॥ अव-
गाहन लक्षा जे निव पडोता, सिद्ध नमो ते अंशेपरे ॥ भ० ॥ सि०

ना ॥ १ ॥ भविष्यार्णने देशना देश फाले, सदा अपमना यया
सुख आले ॥ शिके शासनाधारदिग्द्विदल्ला, जगे ते चिरं जीवना
शुद्धजल्पा ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ आचारज मुनिपति गणि, गुणछत्रीशी धामोजी ॥ चिदानंद
रस स्वादता, परभाषे निःकामोजी ॥ १ ॥ उलालो ॥ निःकाम
निर्मल शुद्ध चिद्धन, साध्य निज निरग्रारी ॥ निज ज्ञान दर्शन
चरण वीरज, साधता व्यापारी ॥ भविजीव बोधक तत्त्वशोधक,
सयल गुणसंपत्ति घरा ॥ संवरसमाधि गतउपाधि, दुविध तपगुण
आगरा ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

॥ पंच आचार जे मूधा पाले, मारग भाखे साचो ॥ ते आ-
चारज नमीए तेदशुं, मेम करीने जाचोरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ११ ॥
चर छत्रीश गुणे करी सोहे, युगमधान जन मोहे ॥ जग बोहे न रहे
खिण कोहे, मृरि नमुं ते जोहेरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १२ ॥ नित्य
अपमत्त धर्म उवपसे, नहीं विकथा न कपाय ॥ जेहने ते आचारज
नमीए, अकलुष अमल अमायरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १३ ॥ जे दीप
सारण वारण चोयण, पडिचोयण वली जनने ॥ पटवारी गच्छधर्म
आचारज, ते मान्या मुनिमनरे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १४ ॥ अत्य-
मीए गिनसूरज केवल, चंदे जे जगदीश ॥ भुवनपदारय प्रकट
पड ते, आचारज चिरं जीवोरे ॥ भविका ॥ सि० ॥ १५ ॥

दक, आत्म परविभजनकरा ॥ भवभीरु सांघन धीरनासन, वदन
घोरी मुनिवरा ॥ सिद्धांत वायण दान समरथ, नमो पाठक पद-
धरा ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

॥ द्वादश अंग सज्जाये करे जे, पारंग धारक तास ॥ सूत्र
अर्थ विस्तार रसिक ते, नमो उवज्जाय उल्लास रे ॥ भ० ॥ सि०
॥ १६ ॥ अर्थ सूत्रने दानविभागे, आचारज उवज्जाय ॥ भव श्रीजे
जे लहे शिंवसेपदे, नमीए ते सुपसाय रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १७ ॥
मूर्ख शिष्य निपाइ जे प्रभु, पाहाणने पल्लव आणे ॥ ते उवज्जाय
सकल जन पूजित, सूत्र अर्थ सवि जाणे रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १८ ॥
राजकुमार सरिखा गणर्चितके, आचारजपद योग ॥ जे उवज्जाय
सदा ते नमतां, नाये भवभय शोग रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १९ ॥
चावनाचंदनरस सम वयणे, अहित ताप सवि टाले ॥ ते उवज्जाय
नमीजे जे बली, जिनशासन अजुवाले रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २० ॥

॥ ढाल ॥

॥ तप सज्जाये रत सदा, द्वादश अंगनो ध्याता रे ॥ उपा-
ध्याय ते आतमा, जगबंधव जगभ्राता रे ॥ बी० ॥ ५ ॥ इति
चतुर्थ उपाध्यायपदपूजा समाप्ता ॥

॥ अथ पंचम मुनिपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इंद्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ साहृण संसाहिअ संजमाणं ॥

॥ नमो नमो सुद्धदयादमाणं ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ करे सेवना मूर्ति वायग गणिनी, करुं वर्णना तेहनी री
मुनिनी ॥ समेता मदा पंच समिति त्रिगुप्ता, त्रिगुप्ते नहीं काप-
भोगेषु लिप्ता ॥ १ ॥ बली बाह्य अभ्यंतर ग्रंथि टाली, होयेमुक्तिने
योग्य चाग्रि पाली ॥ शुभाष्टांग योगे रभे चित्त वाली, नमुं साधुने
ह निज पाप टाली ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

मरुत विषय विष कारने, निःकार्या निमंगी जी ॥ भव-
द्वन्धव समावता, आत्मसाधन रंगी जी ॥ १ ॥ उलालो ॥ जे
मदा मदा मरुत रमणे, देह निर्मम निर्मदा ॥ काउम्मागमुद्रा धीर
मदा ॥ मदन प्रम्यामी मदा ॥ तय तेज दीपे कर्म प्रीपे, नैर
मदा ॥ मरुत ॥ मुनिमग कम्पामिषु विभुरन, वीरु मणमुं रिप

मदा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

मदा ॥ मरुत मरुत मरुत, मरुत मरुत मरुत ॥ मरुत मरुत

मदा ॥ मरुत मरुत मरुत ॥ मरुत मरुत मरुत ॥ २ ॥

पंच इंद्रियने जे नित्य श्रोषे, षट्कायक प्रतिपाल ॥ मंथम मत्तर
भकारे आराधे, बंदु तेह दयाल रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २२ ॥ अदार
सहस्र शीलांगना धोरी, अचल आचार चरित्र ॥ मुनि पहन
जयणा पुन बंदी, कीजे जनम पवित्र रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २३ ॥
नवविध ब्रह्मगुप्ति जे पाले, बारसविह तप शूरा ॥ पहवा मुनि
नमीए जो मगटे, पूरव पुण्य अंकुरा रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २४ ॥
सोना तशी परे परीक्षा दीसे, दिन दिन चढते बाने ॥ संजय खपं
करता मुनि नमीए, देश काल अनुमाने रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २५ ॥

॥ ढाल ॥

अममते जे नित्य रहे, नवि हरखे नवि शोचे रे ॥ साधु सुधा
ते आतमा, शुं मूढचे शुं लोचे रे ॥ बी० ॥ ६ ॥ इति पंचम मुनि-
पदपूजा समाप्ता ॥ ५ ॥

॥ अथ षष्ठं सम्यक्त्वदर्शनपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इंद्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ जिणुत्ततत्ते रुद्रलखणस्स ॥

॥ नमो नमो निम्पलदंसणस्स ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ विपर्यास इन्द्रासनारुप मिथ्या, टले जे अनादि अच्छे जेम
पथ्या ॥ जिनोक्ते होय सहजयी श्रद्धाधनं, कहीए दर्शनं तेह परमं

॥ ढाल ॥

॥ शम संवेगादिक गुणा, क्षय उपशम जे आपे रे ॥ दग्धेन
हीज आतमो, शु होय नोम धराये रे ॥ चौ० ॥ ७ ॥ इति षष्ठ
सम्यक्त्वदर्शनपदपूजा समाप्ता ॥ ६ ॥

॥ अथ सप्तमं सम्यग्ज्ञानपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इंद्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ अत्राणसंमोहतमोहरस्स ॥

॥ नमो नमो नाणदिवायरस्स ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ होय जेहथी ज्ञान शुद्ध प्रबोधे, यथावरण नासे विचित्रांव-
चोधे ॥ तेणे जाणीप ॥ वस्तु पड् द्वय भावा, न हुये त्रितया (वाद)
निनेच्छा स्वभावा ॥ १ ॥ होय पंच मत्यादि सुज्ञानभेदे, गुरुपा-
स्तित्थी योग्यता तेह वेदे ॥ वली ज्ञेय हेय उपादेयरूपे, लहे चित्तमां
जेम ध्वांत प्रदीपे ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ भव्य नमो गुणज्ञानने, स्वपर प्रकाशक भावे जी ॥ परजय
धर्म अनंतता, भेदाभेद स्वभावे जी ॥ १ ॥ उलालो ॥ जे मुख्य
परिणति सकल शायक, घोष भावविलच्छना ॥ मति आदि पंच
प्रकार निर्मल, सिद्ध साधन लच्छना ॥ स्वादादसंगी तत्त्वरंगी,

॥ અથ અષ્ટમ ચારિત્રપદપૂજા પ્રારંભઃ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ઇંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

॥ આરાદિઅસ્વંડીઅ સફિઅસ્ત ॥

॥ જમો જમો સંજમવીરિઅસ્ત ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

॥ વલી જ્ઞાનફલ ચરણ ધરીષુ સુરંગે, નિરાશંસતા દ્વારંરોધ-
મસંગે ॥ ભવાંભોધિમંતારણે યાન તુલ્યં, ઘરું તેહ ચારિત્ર અપ્રાપ્તમૂલ્યં
॥ ૧ ॥ હોયે જાસ મહિમા થકી રંક રાજા, વલી દ્વાદશાંગી મળી
હોય તાજા ॥ વલી પાપહુવોપિ નિઃપાપ થાય, થઈ સિદ્ધ તે કર્મને
પાર જાય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ડલાલાની દેશી ॥

ચારિત્રગુણ વલી વલી નમો, તત્ત્વરમણ જસુ મૂલો જી ॥ પર-
રમણીયપણું ટલે, સકલ સિદ્ધ અનુકૂલો જી ॥ ૧ ॥ ડલાલો ॥
પ્રતિકૂલ આશ્રવત્યાગ સંયમ, તત્ત્વધિરતા દમમયી ॥ શુચિ પરમ
સ્વંતિ મુક્તિ દશ પદ, પંચ સંવર ઉપચર્ઈ ॥ સામાયિકાદિક ભેદ ધર્મે,
યથાલ્યાતે પૂર્ણતા ॥ અકપાય અકલુપ અમલ ઉજ્જ્વલ, કામક-
શ્મલચૂર્ણતા ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાલ શ્રીપાલના રાસની ॥

॥ દેશ વિરતિ ને સરવિરતિ જે, યદ્યાં યતિને અભિરામ ॥ તે
ચારિત્ર જગત્ જયવંતું, વીજે તાસ મળાય રે ॥ ૫૦ ॥ સિં ॥ ૩૬ ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ त्रिकालिकरणे कर्म कपाय शाले, निष्काशितपणे बांधीयां
तेह बाले ॥ कशुं तेह तप वाय अंतर दुमेदे, सपा युक्त निहंतु
दुर्ध्यान छेदे ॥ २ ॥ होये जास महिमा यकी लब्धि सिद्धि, अवां-
छकपणे कर्म आवरणशुद्धि ॥ तपा तेह तप जे महानंद हेते, होय
सिद्धि सीमंतिनी जिम संकेते ॥ ३ ॥ इस्या नव पद ध्यानुने जेह
ध्यावे, सदानंद चिद्रूपता तेह पावे ॥ वली ज्ञान विमलादि गुण-
स्वधामा, नमुं ते सदा सिद्धचक्रमधाना ॥ ४ ॥

॥ मालिनीवृत्तम् ॥

॥ इम नव पद ध्यावे, पर्म आनंद पावे ॥ नवमे भव शिव
जावे, देव नरभव पावे ॥ ज्ञान विमल गुण गावे, सिद्धचक्रमभावे ॥
सवि दुरित समावे, विश्व जयकार पावे ॥ ५ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ इच्छारोधन तप नमो, बाढ अभ्यंतर भेदेजी ॥ आत्मसत्ता
एकता, परपरिणति उच्छेदेजी ॥ १ ॥ उलालो ॥ उच्छेदे कर्म अ-
नादि संतति, जेह सिद्धपणुं वरे ॥ योगसंगे आहार टाली, भाव
अक्रियता करे ॥ अंतरमुहूरत तत्त्व साधे, सर्व संवरता करी ॥ निज
आत्मसत्ता मगट भाये, करो तप गुण आदरी ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥

॥ एम नव पद गुणमंडल, चउ निक्षेप ममाणेजी ॥ सात नये

॥ ढाल ॥

॥ इच्छारोये संवरी, परिगति समतायोगे रे ॥ नव ते परान
आत्मा, वंचे निज गुण भोगे रे ॥ वी० ॥ १० ॥ आगम नोभा-
गम तपो, भाव ते जाणो साचो रे ॥ आत्मभावे पिर होजो, पर-
भावे पत राचो रे ॥ वी० ॥ ११ ॥ अष्ट सकल समृद्धिनी, पट
मांहे रुद्धि दाखी रे ॥ तेम नव पद रुद्धि जाणजो, आत्मराम छे
साखी रे ॥ वी० ॥ १२ ॥ योग असंख्य छे जिन कणा, नव पद
मुख्य ते जाणो रे ॥ एह तणे अवलंबने, आत्मध्यान प्रमाणो रे ॥
वी० ॥ १३ ॥ ढाल वारमी एहवी, चोये खंडे पूरी रे ॥ वाणी
चाचक जश तणी, कोइ नये न अधूरी रे ॥ वी० ॥ १४ ॥ इति
नवम तपःपदपूजा समाप्ता ॥ ९ ॥

॥ अथ काव्यं द्रुतविलंबितवृत्तम् ॥

॥ विषलकेवलभासनभास्करं, जगति जंतुमहोदयकारणं ॥ जि-
नवरं बहुमानजलौपनं, शुचिपनाः स्नपयामि विशुद्धये ॥ १ ॥ इति
काव्यम् ॥ आ काव्य प्रत्येक पुजा दीठ कहेवुं ॥

॥ स्नात्र करतां जगद्गुरु शरीरे, सकल देव विमल कलश
नीरे ॥ आपणा कर्मफल दूर कीधा, तेजे ते विबुध ग्रंथे प्रसिद्धा ॥ २ ॥
हर्ष धरी अप्सराहंद आये, स्नात्र करी एम आशीष भाये ॥ निहं
रुगे सुरगिरि जंपूदीवो, अम तणा नाय देवधिदेवो ॥ ३ ॥

— ॥ इति श्रीमच्छ्री विजयजीकृता नवपदपूजा समाप्ता ॥

॥ ढाल ॥

॥ इच्छारोये संवरी, परिणति समतायोगे रे ॥ तप ते एहीज
 तमा, वत्ते निज गुण भोगे रे ॥ वी० ॥ १० ॥ आगम नोभा
 म तणो, भाव ते जाणो साचो रे ॥ आतमभावे पिर होजो, पर
 भावे मत राचो रे ॥ वी० ॥ ११ ॥ अष्ट सकल समृद्धिनी, य
 ाहे रुद्धि दाखी रे ॥ तेम नव पद रुद्धि जाणजो, आतमराम त
 साखी रे ॥ वी० ॥ १२ ॥ योग असंख्य छे जिन कथा, नव प
 मुख्य ते जाणो रे ॥ एह तणे अवलंबने, आतमध्यान प्रमाणो रे
 वी० ॥ १३ ॥ ढाल वारमी एहवी, चोथे खंडे पूरी रे ॥ वाप
 चाचक जस तणी, कोइ नये न अधूरी रे ॥ वी० ॥ १४ ॥ इ
 नवम तपःपदपूजा समाप्ता ॥ ९ ॥

॥ अथ काव्यं द्रुतविलंबितवृत्तम् ॥

॥ विमलकेवलभासनभास्करं, जगति जंतुमहोदयकारणं ॥ जि
 नवरं बहुमानजलौघनं, शुचिमनाः स्नपयामि विशुद्धये ॥ १ ॥ इ
 काव्यम् ॥ आ काव्य प्रत्येक पुजा दीठ कहेवुं ॥

॥ स्नात्र फरतां जगद्गुरु शरीरे, सकल देव विमल कल
 नीरे ॥ आपणा कर्ममल दूर कीधा, तेणे ते विपुष ग्रंथे प्रसिद्धा ॥ २ ॥
 हर्ष घरी अप्सराहृंद आवे, स्नात्र करी एम आशीष भावे ॥ जि
 लगे सुरगिरि जंपूदीवो, अम तणा नाथ देवधिदेवो ॥ ३ ॥

॥ इति श्रीमघ्नो विनयर्जीकृता नवपदपूजा समाप्ता ॥

श्रीज्ञान विमलसुखि पुनः प्रस्तावना

देव्यंदन प्रारंभः ॥

॥ तिहां प्रथम विधि लयांगे शींगे ॥

प्रथम प्रतिष्ठा चार मांदांगे तथा चामुख शींगे श्री चंदुख २१.
 १. तिहां प्रथम टीका दन फर्वा, फुलना राग दन, २. दन
 ३. दनवार जलेवरी, दन दोंपदनी टीका फर्वा ॥ दन चार दोंप दन.
 ४. दनवार चार विजवा, दन मार्वाया चोखाना फर्वा, दन
 जातिनां फल मले ते सर्व जातिनां प्रत्येक दन दन मूखां, मोनां
 प्रमुख सर्व दन दन मुखां, नेत्र पळे मादरीया फर्वा तथा
 वीषक, द्राख, खारक, गिगाडां, निवजां, पांसां, यदाभाटि
 ५. जे जातिना मले, ते सर्व जातिना प्रत्येक दन दन यानां दारां.
 ६. जीयाणु गोधूम शेर वण, लीळां नालियेर चार मुखां; इत्यादि.
 ७. श्री मेळवीने देव वांदवा पळी श्रीसाक्षात्कर्तृनां एफनां नाम
 ८. इये ते नाम लखीये छीये,

वेद्याधर.
 ॥ श्री
 जिन
 तार ॥
 १, ते
 सि-
 सवि
 ३ ॥
 १५ श्री
 श्री

१ श्री शंखजय.	८ श्रीपद.	१५ श्रीमहापद्म.
२ श्री पुंडरिक.	९ श्री पर्वतेश्वर.	१६ श्रीपृथ्वी पीठ.
३ श्रीसिद्धसेव.	१० श्री महातीर्थ.	१७ श्री सुभद्र.
४ श्रीविमलाचल.	११ श्री शाश्वत पर्वत.	१८ श्री कल्याण.
५ श्री सुरगिरि.	१२ श्री दृढशक्ति.	१९ श्री पातालमूल.
६ श्री महागिरि.	१३ श्री मुक्तिनिलय.	२० श्री अकर्मक.
७ श्री पुण्यगान्धि.	१४ श्रीपुण्यदंत.	२१ श्री सर्वकामद.

ए प्रमाणे एकवीस नाम लइए.

अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूनमना देववन्दन प्रारंभ. ४८३

॥ अथ थोय जोडा वे ॥

श्री गुरुंजय मंडण, रिसह जिणेसर देव ॥ सुर नर विद्याधर,
सारे जेहनी सेव ॥ सिद्धाचल शिखरे, सोदाकर श्रृंगार ॥ श्री
नाभि नरेसर, मरुदेवीनो मल्हार ॥ १ ॥ ए तीरथ जाणी, जिन
त्रेवीश उदार ॥ एक नेम विना सवि, समवसरचा सुखकार ॥
गिरि कंडणे आर्षी, पद्मोता गढ गिरनार ॥ चैत्री पुनम दिने, ते
चंदू जयकार ॥ २ ॥ ज्ञातार्थमकथांगे, अंतगढ सुत्र मझार ॥ सि-
द्धाचल सीद्धा, बोल्या बहु अणगार ॥ ते माटे ए गिरि, सवि
तीरथ शिरदार ॥ जिण भेटे थावे, सुख संपत्ति विस्तार ॥ ३ ॥
गोमुख चकेसरी, शासननी रखवाली ॥ ए तीरथ केरी, सान्निध्य
करे संभाली ॥ गिरुओ जस महिमा, संप्रति काले जास ॥ श्री
ज्ञानविमलसूरि, नामे लील विलास ॥ ४ ॥

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

त्रेशठ लख पूरव राज करी, लीपे संयम अति आनंद धरी ॥
वरस सदसे केवल लच्छी बरी, एक लख पुर्वे शिवरमणी बरी ॥ १ ॥
चोवीशे पहिला रुपम थया, अनुक्रमे त्रेविश जिणंद भया ॥ चैत्री
पुनम दिन तेह नपो, जिम दुर्गती दुःखडां दूर गमो ॥ २ ॥ ए
कवीश एकतालीश नाम कथां, आगमे गुरु वयणे तेह लयां ॥
अतिशय महिमा इम आणीए, ते निशि दिन मनमां आणीए ॥ ३ ॥

५८८ ॥ अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूजमना देवचंदन प्रारंभ.

॥ अथ प्रथम त्रण चैत्यचंदन लिख्यते ॥

आर्द्राश्वर अग्निहंत देव, अविवाशी अमल ॥ अक्षय सरूपीने
अनुप, अतिशय गुण विमल ॥ रंगल कमळा केली वास, वामा
नित्य पूजित ॥ तुझ सेवा सहकार घर, करतां फल कुंजित ॥
रात्रिने युग आदि जिणे ए, सकल कला विज्ञान ॥ धी ज्ञानविपय
मरि गुण नणो, अनुपम निधि भगवान ॥ १ ॥ इति ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यचंदन ॥

वंश उग्राग मोहावरो, मोचन बन फाय ॥ ना भिगाव दुःख
मोहादिक शत पूजनो, जे जनक मोहाय
मुग्धगण नम कंत कदाय ॥ आर्द्रा मुग्धो जेदनी
गुण ग्याण ॥ ज्ञानविपल गुण तेदना संभागे गुणि-

॥ अथ तृतीय चैत्यचंदन ॥

जेंदनी त्रये गये ॥ पार पाव संभल
दाम नय दामास्य घर, दामास्य दाम ॥
दाम दाम दाम ॥ दिशवद गुण

अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूजना देववंदन प्रारंभ. ४८५

ठेकाणे वीश वीश वस्तु मूकवी. अखीयाणुं तेज मूकयुं, अने संति-
करंने स्थानके नमिऊण कहेयुं ॥

॥ अथ वीजा जोडानां त्रण चैत्यवंदन ॥

नाभि नरेसरं वंश मलय, गिरिचंदन सोहे ॥ जस परिमलशुं
वासियो, विभुवन मन मोहे ॥ अपछर रंभा उर्वशी, जेहना अबदात ॥
गाय अह निश हर्षशुं, मरुदेवी जात ॥ निरुपाधिक जस तेजशुं ए,
सम मय सुखनो गेह ॥ ज्ञानविमल प्रभुताघणी, अखय अनंती जेह
॥ १ ॥ इति ॥

॥ अथ वीजुं चैत्यवंदन ॥

जिम चैत्रीपूजम तणो अधिको विधु दीपे ॥ ग्रह गण तारादिक
तणा, परम तेजने जीपे ॥ तिम लौकिकना देव ते, तुम आगे हीणा ॥
लोकोत्तर अति शय गुणे, रहे सुर नर लीणा ॥ निवृत्ति नगरे जा-
यत्रा ए, एहिज अविचल साथ ॥ ज्ञान विमल सूरि एम कहे, भव
भव ए मुज नाथ ॥ २ ॥

॥ अथ त्रीजुं चैत्यवंदन ॥

अजर अमर अकलंक अरुज, निरुज अविनाशी ॥ सिद्ध
सरूपी शंकरो, संसार उदासी ॥ मुख संसार भोगवी, नही भोग
विनासी ॥ जीती कर्म कपापने, जे पयो जितकाशी ॥ दासी

अथ श्रीज्ञान विपलसूरि कृत चैत्रीपूनमना देवचंदन प्रारंभ. ४८७

आगमना गमता परे जाणो, सवि विपनो करे नाश जी ॥ पाप ताप
विप दूरे करवा, निशि दिन जेह उपासे जी ॥ ममता कंचुकी कीजे
अलगी, निर्विपता आदरीये जी ॥ इणी परे सहजधकी भव तरीये,
म शिवसुंदरी वरीए जी ॥ ३ ॥ कवड जल प्रत्यक्ष थडने, जेहना
ता पूरे जी ॥ दोहग दुर्गति दुर्जननो डर, संकट सघलां चूरे जी
दिन दिन दोलत दीपे अधिकी, ज्ञानविमल गुण नूर जी ॥ जीत
गां निशान बजावो, बोधि बीज भरपूर जी ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ स्तवन लिख्यते ॥

॥ नायकानी देशी ॥

एक दिन पुंडरिक गणधरु रे लाल, पृछया श्री
वादि जिणंद ॥ सुखकारी रे ॥ कहीये भव जल उतरी रे लाल
समीश परमानंद ॥ भव वारी रे ॥ ए० ॥ १ ॥ कहे जिन इण गिरि
समशो रे लाल, ज्ञान अने निर्वाण ॥ जयकारी रे ॥ तीरथ महिमा
वाधशे रे लाल, अधिक अधिक बंढाण ॥ निर्भारी रे ॥ ए० ॥ २ ॥
एम निसुणी तिहां आवीया रे लाल, घातिकर्म करघां दूर ॥ तम
वारी रे ॥ पंच कोटी मुनिये परिवरघा रे लाल, हुवा सिद्धि हजूर ॥
भव वारी रे ॥ ए० ॥ ३ ॥ चैत्री पूनम दिन कीजीये रे लाल, पूजा
त्रिविध प्रकाश ॥ दिल धारी रे ॥ फल प्रदक्षिणा काजस्तग्गा रे
लाल, लोगस्त धुइ नमुकार ॥ नर नारी रे ॥ ए० ॥ ४ ॥ दश
वीस त्रांस चालीस भला रे लाल, पचास पुष्कमाल ॥ अतिसारी

४८६ अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूजमना देववन्दन प्रारंभ.

आशी अवगणी ए, समीचीने सर्वगत ॥ नय कहे तस ध्याने रसो-
जिम होय निर्मल अंग ॥ ३ ॥

॥ अथ थोयो जोडा वे ॥

श्री शत्रुंजय मंडण रिसह जिणंद, पाप तणो उन्मूले बंद ॥
मरुदेवी मातानो नंद, ते बंदू मन धरी आणंद ॥ १ ॥ व्रण चोवीसी
वट्टेन जिना. भाव धरी बंदू एऊ मना ॥ अतीन अनागत ने वर्त-
मान, निम अनंत जिनवर धरो ध्यान ॥ २ ॥ जेहमां पंच कथा
ज्यवहार, नय प्रमाण तणा विस्तार ॥ तेहना गुणरा अर्थ विचार,
जिम होय प्राणी अल्प संसार ॥ ३ ॥ श्री जिनारजी आणा वरे,
नय जमवाट पणो विस्तरे ॥ श्री ज्ञानविमलसूरि साक्षिअ वरे,
जामनदेवी मंरुद हरे ॥

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

व्रणज नरिणो गिरिज जिनेगर, शत्रुंजय तेरो राग मी ॥
मदन देवन जग वरुण सोने, सोवन दरजी वाग मी ॥ भगवति
नय दूर कल ते जनर जयेंग्या राग मी ॥ पंथी पूजये दिन
नय वरुण वरुणरा राग मी ॥ १ ॥ जगजय गिरि जिनेगर
नय वरुण वरुणरा राग मी ॥ देवते वसुधाय सोनार, देवन
नय वरुण वरुणरा राग मी ॥ जगजय गिरि जिनेगर, जिनेगर
नय वरुण वरुणरा राग मी ॥ देवते वसुधाय सोनार, देवन
नय वरुण वरुणरा राग मी ॥ २ ॥

अथ श्रीज्ञान विमलमूरि कृत चैत्रीपूनमना देववंदन प्रारंभ. ४८९

॥ अथ त्रीजुं चैत्यवंदन ॥

चैत्री पूनमने दिने, जे इणे गिरि आवे ॥ आठ सत्तर वहू मे-
दशुं, जे भक्ति रचावे ॥ आदीश्वर अरिहंतनी, तस सघलां कर्म ॥
दूर टले संपद भले, भांजे भव भर्म ॥ इह भव परभव भवे भवे न,
रुद्धि वृद्धि कल्याण ॥ ज्ञानविमल गुण मणि तणो, त्रिभुवन तिलक
समान ॥ ३ ॥ इति ॥

॥ अथ थोथ जोडा वे प्रारंभः ॥

चैत्री पूनमदिन, शत्रुंजय गिरि अहिठाण ॥ पुंडरिक वर गण-
धर, तिहां पाण्या निर्वाण ॥ आदीश्वर केरा, शिष्यप्रथम जयकार ॥
केवल कमला वर, नाभि नारिंद मल्हार ॥ १ ॥ चार जंगूदीपे,
विचरंता जिनदेव ॥ अड धातकीखंडे, सुर नर सारे सेव ॥ अड
पुष्कर अर्थे, इणिपरे वीश जिनेश ॥ संप्रति ए सोहे, पंच विदेह निवेश
॥ २ ॥ प्रवचन प्रवहण सप, भवजल निधिने तारे ॥ कोहादिक
महोटा, मत्स्य तणा भय वारे ॥ जिहां जीवदया रस, सरस सुधा-
रस दाख्यो ॥ भवि भाव घरीने, चित्त करीने चाख्यो ॥ ३ ॥
जिनशासन सान्निध्य, कारी विघन विदारें ॥ समकितदृष्टि सर,
महिमा जास वधारें ॥ शत्रुंजय गिरि सेवो, जेप पापो भव पार ॥
फवि धीरविमलनो, शिष्य कहे सुखकार ॥ ४ ॥ इति ॥

अथ श्रीज्ञान विमलमूरि कृत चंद्रीपुनमना देववंदन मारंभ. ४९६

अष्टापद गिरनारे ॥ भ० ॥ अ० ॥ ६ ॥ कोटी गणुं फल श्री न-
शुंजे भेटे, जेप रे अनादिनां दुस्ति उभेटे ॥ भ० ॥ दु० ॥ ७ ॥
भाव अनंते अनंत फल पावे, ज्ञानविमलमूरि एमगुण गावे ॥ भ० ॥
॥ ए० ॥ ८ ॥ इति स्तवन संपूर्ण ॥ अर्ही जयतिहुअण कहेवुं. पछी
त्रीश नवकार गणवा. पछी श्री शत्रुंजयायनमः एवं एकत्रीश नाम
सिद्धगिरिनां नमस्कार पूर्वक गणवा. पछी भंडार दोवयो एटले रुपा
नाणुं मूकवुं, पछी त्रीश खमासमण देवां, पछी त्रीश भद्रक्षिणा देवी,
एटले आ जोडानो विधि संपूर्ण थयो.

॥ अथ देववंदननो चोथो जोडो ॥

अहीयां पूर्वोक्त वस्तु सर्व चालीश चालीश दोववी, तेमज अ-
खायाणुं पण मूकवुं अने वीजो पण सर्व विधि करवो.

॥ अथ त्रण चैत्यवंदन लिख्यते ॥

श्री शत्रुंजय सिद्धक्षेत्र, पुंडरिक गिरि साचो ॥ विमलाचलने
तीर्थराज, जस महिमा जाचो ॥ मुक्ति निलय शतकूट नाम, पुष्पदंत
भणी जे ॥ महापद्मने सहस्रपत्र, गिरिराज कहीजे ॥ हत्यादिक बहु
भांति शुं ए, नाम जपो निरधार ॥ धीरविमल कविराजनो, शिष्य
कहे मुखकार ॥ १ ॥

अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूजना देववंदन प्रारंभ. ४९१

अष्टापद गिरनारं ॥ भ० ॥ अ० ॥ ६ ॥ फोटी गणुं फल श्री श-
त्रुंजे भेटे, जेम रे अनादिनां दुरित उमेटे ॥ भ० ॥ दु० ॥ ७ ॥
भाव अनंते अनंत फल पावे, ज्ञानविमलसूरि एमगुण गावे ॥ भ० ॥
॥ ए० ॥ ८ ॥ इति स्तवन संपूर्ण ॥ अर्ही जयतिहुअण फहेबुं. पछी
त्रीश नवकार गणवा. पछी श्री शत्रुंजयायनमः एवं एकवीश नाम
सिद्धगिरिनां नमस्कार पूर्वक गणवा. पछी भंडार दोववो एटले रूपा
नाणुं मूकबुं, पछी त्रीश खमासमण देवां, पछी त्रीश प्रदक्षिणा देवी,
एटले आ जोडानो विधि संपूर्ण थयो.

॥ अथ देववंदननो चोथो जोडो ॥

अहीयां पूर्वोक्त वस्तु सर्व चालीश चालीश दोववी, तेमज अ-
खीयाणुं पण मूकबुं अने वीजो पण सर्व विधि करवो.

॥ अथ त्रण चैत्यवंदन लिख्यते ॥

श्री शत्रुंजय सिद्धक्षेत्र, पुंढरिक गिरि साचो ॥ विमलाचलने
नीर्थराज, जस महिमा जाचो ॥ मुक्ति निलय शतवृट नाम, पुष्पदंत
भणी जे ॥ महापद्मने सहस्रपत्र, गिरिराज कहीजे ॥ हत्यादिक बहु
भांति शुं ए, नाम जपो निरपार ॥ धीरविमल कविराजनो, शिष्य
फहे सुखकार ॥ १ ॥

अथ श्रीज्ञान विमलसुरि कृत चैत्रीपूजनना देववंदन प्रारंभ. ४९३

देह सदा पावन करे, दुरित ताप रजोमल अपहरे ॥ ३ ॥ जिनशा-
सन भासन कारिका, सुरसुरी जिन आणा धारिका ॥ ज्ञानविमल-
प्रभुता दिये दंपती, दुरित दुष्ट तणा भय जीपती ॥ ४ ॥

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

॥ श्लोक ॥ मालिनी वृत्त ॥

सवि मलि करी आवो, भावना भव्य भावो ॥ विमलगिरि
वधावो, मोतीयां थाल लावो ॥ जो होय शिव जानो, चित्त तो वात
भावो ॥ न होय दुश्मन दावो, आदि पूजा रचावो ॥ १ ॥ शुभ
केशर घोली, मांहे कर्पूर चोली ॥ पहेंरी सित पटोली, वासीये गंध
धूली ॥ भरी पुष्कर नोली, टालिये दुःख होली ॥ सवि जिनवर
टोली, पूजिये भाव भोली ॥ २ ॥ शुभ अंग अग्यार, तैम उपांग
बार ॥ वली मूलसूत्र चार, नेंदी अनुयोगद्वार ॥ दश पयन उदार,
छेद पड वृत्ति सार ॥ प्रवचन विस्तार, भास्य निर्युक्ति सार ॥ ३ ॥
जय जय जयनंदा, जैनदृष्टि सुरिंदा ॥ करे परमानंदा, टालता दुःख
दंदा ॥ ज्ञानविमलसुरिंदा, साम्य मा कंद कंदा ॥ बर विमल गिरिंदा,
ध्यानपी नित्य भदा ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ स्तवन लिख्यते ॥

॥ आज सखी संखेसरो ॥ ए देसी ॥

ए गिरुओ गिरि राजीओ, प्रणमीजे भावे ॥ भव भव संचित
आफरां, पातसटां जारे ॥ १ ॥ बबलेप सप जे होवे, ते पण तप

२७ अथ श्रावण विमलमृगि कृत चैत्रावनमना देववदन माग्ध.

दूर ॥ एहंतुं दर्शन कीर्त्तये, धर्मा भक्ति पटरे ॥ २ ॥ चंद्रशेखर
राजा थयो, निज भगिनी लुब्धो ॥ ते पण प गिरि सेवतां, धन
माहे निधयो ॥ ३ ॥ शुकराजा जय पार्थायो, एहने गुपमाये ॥
गोहिन्यादिक पाप जे, ते र पलाये ॥ ४ ॥ अगम अपेय अभक्ष्य
जे, कीर्त्त जेणे प्राणी ॥ ते निर्मल इणगिरिये यया, ए जिनार
वार्त्ता ॥ ५ ॥ वाय मर्ष प्रमुखा पशु, ते पण शिव पाम्या ॥ ए
कीर्त्त ते र थर्मा, मवि पातक बाम्या ॥ ६ ॥ चैत्री पूनम वंदतां,
॥ ७ ॥ इति स्तवने ॥ अर्द्धा भक्तामर अथवां पल्याणमंदिर पटेंतुं,
॥ ८ ॥ इति स्तवने ॥ अर्द्धा भक्तामर अथवां पल्याणमंदिर पटेंतुं,
॥ ९ ॥ इति स्तवने ॥ अर्द्धा भक्तामर अथवां पल्याणमंदिर पटेंतुं,
॥ १० ॥ इति स्तवने ॥ अर्द्धा भक्तामर अथवां पल्याणमंदिर पटेंतुं,

अथ श्रीज्ञान विमलमूरि कृत चैत्रीपूजना देववन्दन प्रारंभ. ४९५

आरती उतारीश ॥ मंगल दीपक ज्योति धुति, करी दुरित निवा-
रीश ॥ धन्य धन्य ते दिन माहरो ए, गणीश सफल अवतार ॥
नय कहे आदीश्वर नमो, जिम पामो जयकार ॥ १ ॥ हति ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यवन्दन ॥

तुज मूर्तिने निरखवा, मुज नयणां तरसे ॥ तुम गुण गणने
चोलवा, रसना मुज हरखे ॥ काया अति आणंद मुज, तुम गुणपद
फरसे ॥ तो सेवक तारथा विना, कहो किम हवे सरशे ॥ एम जाणीने
साहेबा ए, नेक नजरे मोहि जोय ॥ ज्ञान विमल प्रभु मुनजरथी,
ते शुं जे नवि होय ॥ २ ॥

॥ अथ तृतीय चैत्य वन्दन ॥

पादल ताल कंसाल सार, भुंगलने भेरी ॥ ढोल ददामा दड-
वही, सरणाइ नफेरी ॥ श्री मंडल वीणा स्वाप, सारंगी सारी ॥
तंबुरा कठ ताल शंख, जल्लरी गणकारी ॥ वाजित्र नव नव छंद
शुं ए, गाओ गुणी जन गीत ॥ ज्ञानविमल प्रभुता लहो, जिम होये
जगे जस रीत ॥ ३ ॥

॥ अथ थोय जोडा वे लीख्यते ॥

जिहां उगयोतेर कोढाकोढी, तेम पंधार्शा नख वली जोढी,
चुम्माळीन सहस्त कोढी ॥ मयसरपा जिहां एनी बार, पूर्व

खीलण पंत, भांजी भवभय भावठ भ्रांत, टाले दुःख दुरंत ॥
 सुख संपत्ति होये जे समरंत, ध्याये अहनिश सघला संत, गाये
 गुण महंत ॥ शिवसुंदरी वश करवा तंत, पाप ताप पीलण ए जंत,
 सुणीए ते सिद्धांत ॥ आणी मोटी मननी खांत, भवियण ध्यावो
 एकणचित्त, रान वेला उलहुंत ॥३॥ आदि जिनेश्वर पद अनुमरती,
 चतुरंगुल उंची रहे धरती, दुरित उपद्रव हरती ॥ सरस सुधा-
 रस वयण झरंती, ज्ञानप्रिमल गिरि सान्निध्य करंती, दुशमन
 दुष्ट दलंती ॥ दाडिम पककली समदंती, ज्योति गुण इहां
 राजी पंती, समकित बीज वपंती ॥ चक्रेसरी सुरसुंदरी
 हुंती, चैत्रीपूनम दिने आवंती, जय जयकार भणंती ॥४॥ इति॥

॥ अथ स्तवन प्रारंभः ॥

तीरथ वारु ए तीरथ वारु, सांभलजो सो तारु रे ॥
 भवजल निधि तरवा भविजनने, प्रवहण परे ए तारु रे ॥ ए०
 ॥१॥ ए तीरथनो महिमा मोटो, नवि माने ते कारु रे ॥ पार
 न पामे कहेतां कोइ, पण कहिये मति सारु रे ॥ ए० ॥ २ ॥
 साधु अनंता इहां कणे सीधा, अंत कर्मना कीधारे ॥ अनुभव
 अमृत रस जिणे पीधा, अभयदान जग दीधां रे ॥ ए० ॥ ३ ॥
 नमि विनमि निवापर नायक, द्राविड चारिखिष्ट जाणो रे ॥
 यावशा शुको सेंटग पंथग, पांडव पांच वखाणो रे ॥ ए०
 ॥४॥ राम मुनिने नारद मुनिवर, शंख प्रद्युम्न कुमार रे ॥

વિનયથી અને વહુ માનપૂર્વક શ્રી રૂપમદેવ સ્વામીને શ્કુરસં
(પટલે સેરહીનો રસ) નું પારણું કરાવ્યું તેના પ્રભાવથી પંચ
દીવ્ય પ્રગટ થયા આકાશમાં દેવદુંદુભી વાર્જીત્ર વાગવા માંડ્યા
દેવતાઓ. અહો દાન અહો દાન એમ આશ્ચર્યપૂર્વક બોલવા લાગ્યા
અને તેજ દાનના પ્રતાપથી શ્રી શ્રેયાંસ કુમાર અક્ષયસુખ પટલે
મોક્ષ સુખ પામ્યા માટે આ દિવસ અતિ ઉત્તમ છે. તે દિવસે
ચાર માસી તપ કરનારાઓ શ્રી સીદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર જઈ
જાત્રા કરીને નીચે આવી. સુપાત્રે દાન દઈ વરસી તપનું પારણું
કરે છે માટે હે મહાવ્રજીઓ તમારે પણ અક્ષય ત્રીજને દિવસે
સુપાત્રને દાન-દેવું શીલ પાલનું. તપસ્યા કરવી ભાવના ભાવવી
પુજા કરવી સ્નાન મહોત્સવ કરવો ॥ ક્ષતિ ॥

અપાડ ચોમાસું.

વર્ષમાં ત્રણ ચૌમાસી આવે છે તેમાં કાર્તિક ચૌમાસી
ફાગણ ચોમાસી અને છેલ્લું. અપાડ ચૌમાસુ કે જે વર્ષાસ્તુ છે
ચારે માસની અંદર ધર્મ કરणी કરવાનો વિશેષ પ્રચાર અપાડ
ચોમાસામાં વને છે. તેના અનેક કારણો છે. તેમાંથી કોંઈત
માત્ર અત્રે જણાવવામાં આવે છે. માગ્યશાસ્ત્રી એવા ચતુર્વિધિ
સંધમાં મુરુય સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા આ ચાર
પ્રકાર છે તેમાં પ્રથમના જે સાધુ સાધ્વી મહાપુરુષો કાર્તિક
ચોમાસું ઉતરે ગામાનું ગામ વિહાર કર્યા કરે છે પણ એક સ્થાને

વિશ્વાસ વિના કોઈ પણ જીવ કોઈ કાર્યમાં મ્બર્તતો નથી. તો આ જીવ અનાદિ કાલથી મિથ્યાત્વ (અજ્ઞાન દશા)ના પ્રતાપથી ચારગતિ અને ચોરાશી લાલ્ચ યોનીયે કરીને મહાભયંકર એવા સંસાર રૂપી સમુદ્રમાં મટકઘા કરે છે તેનાથી તરવાને અને સર્વદુઃખથી મુક્ત થવાને માટે શરણશ્રુત એક ધર્મજ છે તો તેનું સેવન કરવા માટે પ્રથમ શ્રદ્ધા હોવી જોઈએ. તો તે શ્રદ્ધા મેલવવા માટે પ્રથમ જ્ઞાનની જરૂર છે. જ્ઞાન વિના સત્ અસત્ પદાર્થની સ્વરૂપ પડે નહીં, માટે આ રૂતુમાં જેમ અને તેમ વીજા સંસારી કાર્યોમાંથી મુક્ત થઈ જ્ઞાન મેલવવા તરફ પુરતો પ્રયાસ કરવો જોઈએ. તો તે જ્ઞાન જ્ઞાની પાંસેથી મલી શકે માટે જ્ઞાન અને જ્ઞાનીનું વહુ માન પૂર્વક ચારુપાનાદિ સાંમલવાથી અવશ્ય ધર્મનો કરણીની અને દેવ ગુરુ અને ધર્મની ઓલખાણ થાય છે. અને-શુદ્ધ-દેવ-ગુરુ અને ધર્મની ઓલખાણ પૂર્વેક જે વર્તેન તેનું જ નામ શ્રદ્ધા. અને તે શ્રદ્ધાજ રૂપ સમક્ષિત કહેવાય છે તે સમક્ષિત સર્વ કર્મથી મુકાવીને મોક્ષ ફલ મેલવવાનું વીજ છે માટે દરેક મન્ય જીવો એ શુદ્ધ દેવ-ગુરુ અને ધર્મનું ઓલખાણ ગુરુ દ્વારા જરૂર સમજી લેવું અને અનાદિ કાલથી જે નહીં પ્રાપ્ત થયેલું એવું જે સમ્યક્ત્વ તે સમજીને ગ્રહણ કરવું.

દેવ-શુદ્ધ-દેવ-ગુરુ અને ધર્મનું કોંવીત વર્ણન

૧ જગતમાં અનેક દેવ દેવોઓ તરીકે નામથી ઓલખાય છે. પરંતુ. શુદ્ધ સત્ય દેવ કોને કહેવા કે જેઓ-રાગ દ્વેષ

મરતા જીવને છોડાવયો તે અભયદાન, વીજું શ્રી સંઘને ચાર પ્રકારનો અહાર આપયો તે સુપાત્રદાન, ત્રીજું સર્વ જીવની ઉપર દયાભાવરાખયો તેને અનું કંપાદાન કહીએ, ચોથું યાચક પ્રમુખને દાન આપવું તે કીર્તિદાન કહીએ, પાંચમું કુંડુંવ વિગેરેને આપવું તે ઉચિતદાન કહીએ. એ પાંચદાન માંહેલા પ્રથમના એ દાન થકી મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય અને પાછલના ત્રણ દાન થકી ઇચ્છિતભોગ વસ્તુની પ્રાપ્તિ થાય માટે સુખની ઇચ્છાવાળા જીવોએ અવશ્યદાન દેવું જોઈ એ તેમાં પણ જીવ દયાની વાતમાં આઠ માસ કરતાં આ અપાઢ ચોમાસામાં વહુ જ યત્ના રાખવાની જરૂર છે. કારણ કે વરસાદાદિકારણે કરી વસાદિક ધના જીવોની ઉત્પત્તિ થાય છે. માટે શ્રાવણે પોતાના રહેવા આદિકના સ્થાનકોએ દસ ટેકાણેતો ચંદરવા વાંધવા જોઈએ. ઘરમાં અથવા આંગણામાં કે રહેવાના સ્થાનમાં વાસણાદિ વાપરવાની વસ્તુઓમાં લીલ ફુગ વિગેરેના થાય તેને માટે પ્રથમથીજ ચુના આદિકનો ઉપયોગ રાખવો, વર્ષાશ પ્રકારના અનંતકાય અને વાઘીસ પ્રકારના અમ્લ પદાર્થો તો હંમેશને માટેજત્યાગજહોય પરંતુ કેટલાક મક્ષ પદાર્થો પણ રુતુના ફેરફારે કરી અમ્લ થાય છે જેમકે આદ્રા નક્ષત્ર પછી કેરી ત્યાગ થાય છે ફાલગુણ માસ પછી ખાજી પાલો ત્યાગ થાય છે તેમજ ચોમાસામાં પણ લીલ ફુલાદિક અને વસાદિક જીવોની વિશેષ ઉત્પત્તિ થવાથી, મેવો-ફોલેલો અમ્લ થઈ જાય છે. ચારોલી પસ્તા

વદામ સોપારી નાઝીયેર વિગેરે તેજ દિવસના ધાગોલા તેજ દિ-
વસે સ્વપં વાંજે દિવસે ઝાંઝ વાઝા થડ ત્રાધી અખણ ગણાપ
છે ડગ્યાદિ ગુરુગમ સમર્જાને રૂપચંગ રાઘવી જયણા પૂર્વક
વાપરવા. વર્લી ચોમામાનો પાળી વિગેરનો રાઝ નીચે પ્રમાણે.

પાળીનો કાઝ રણચંગ રામચાનોરાઝ ર વર્દાનો
જાણવો-મુલ્કદીનો રાઝ-... રામચન વચ રમ્યા જોર વિગેરે
પણ હમેના ચાલા તપામ તેજ રાઝ વિગેર મનત ન તેમ-
વમાદિ જાણેના દાણ ના વાચ વચ રાઝ

દવે આ અપાડ ચોમામ આર રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
વાઝાના દાય છે કાઝના રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
વાચ નાદાના રાઝ મવરચરાદર રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
વદન-જાર્તિક વામામાના વિપવના રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
તે વમાને રાઝ વંદન કરવું તપા રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
કાઝ રાઝ તપાને રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
કાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
પ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ

વર્ણવણ મહાવર્ણ માહાન્ય.

... રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
... રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ
... રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ રાઝ

શાસ્વતા ચૈત્યોમાં મહોદો મહોત્સવ કરે છે. તો મનુષ્યો કરે તેમાં તો આશ્ચર્યજ શું.

મહા અતીપય પુન્યનો ઉદય હોય તેજ ભાગ્યશાઢીને આ પર્વ ડનઘવાનું પ્રાપ્ત થાય છે. કારણ કે સર્વ પર્વોમાં આ પર્વ શ્રેષ્ઠ છે.

આ પર્વની શરૂઆત શ્રાવણ વદ ૧૨ થી માદરવા સુદ ૪ સુધી ઇટલે આઠ દિવસનું આ મહાપર્વ છે. આ પર્વ સર્વ લોકોત્તર પર્વમાં પળ શ્રેષ્ઠ પર્વ છે. જેના આરાધનથી પાપપંક ઘોવાઈ જઈ પુન્યની શ્રેણીઓ પ્રગટ થાય છે. માટે મળ્ય જીવો ઇ અવશ્ય આ પર્વનું આરાધન કરવું કેવી રીતે કરવું તથા તે આઠ દીવસોમાં શું શું કરવા યોગ્ય છે તે અહીં કિંચિત જળા-ઘવામાં આવે છે.

આ પર્વ આવે છતે સનનૅાં ઇ આરંભસમારંભ ત્યાગ કરી મન ઘચન અને કાયા ઇ કરી બ્રહ્મચર્ય પાલવું જોઈઇ-ઘે ઘત્વતના પ્રતિક્રમળ કરવા જોઈઇ ચૈત્ય પરિપાટી ઇટલે ગામમાં રહેલા જૈન મંદીરોમાં ઢર્શન કરવું તથા ગુરુવંદન કરવું જોઈઇ, સામાયિક પોસઢ આદિ શક્તિ ગોપળ્યા ઘગર ધર્મકરણી કરવી જોઈઇ, યથા શક્તિ તપ કરવો જોઈઇ ઘળા ભાગ્યશાઢીઓ નો છઢ તથા અઢપ તપ ઢોઢતા જ નથી.

ઘોંદન અને અમાઘાસ્યાનો છઢ કરે છે અને ઘીન ઘ્રીજ અને ઘોયનો અઢપ તપ કરે છે ઘલી કેટલાક ભાગ્યશાઢીઓ

આદિ મેલઘ્યા તેમજ સ્વામી માઈની ભક્તિ વિશે ઉદાઈ રાજા આદિક
મહા પુરુષોએ આ પર્વનું આરાધન કરવાયી કેવા ઉત્તમ પ્રકારના
લાભો મેલઘ્યા વિગેરે.

અધિકાર આવે છે. અમાવાસ્યાથી સવારને સાંજ બે વચ્ચે કલ્પ સૂઝ
વંચાય છે તેના આઠ વાચ્યાન અમાવાસ્યા-પડવો-વીજને ત્રીજ
સુધીના આઠ વાચ્યાન અને માદરવા સુદ ૪ વારસા વંચાય છે.
એ નવમું વાચ્યાન તેમાં પહેલામાં ધર્મ સારથી પદનો અધિકાર
ત્રીજામાં ચાર સુપનનો, ત્રીજામાં બાકીના સુપનો તથા તેના ફલ
વિગેરેનો અધિકાર, ચોથામાં વીર ભગવાનનો જન્માધિકાર, પાંચ-
મામાં દિક્ષા અધિકાર, છઠ્ઠામાં મોક્ષાધિકાર, સાતમામાં ત્રેવીસે
જીનનો અધિકાર, આઠમામાં સ્થિરાવલી એટલે આચાર્યો પદ
પરંપરા થયા અને તે કેવા પ્રમાણિક હતા તે સંબંધી અધિકાર આ
છે નવમું વાચ્યાન વારસા સૂત્ર પુરું થયું. તેજ સાંજના સંવચ્છરી પ્રતિ-
ક્રમણ કરી સકલ જીવો સાથે સ્વપ્ન સ્વામના કરવામાં આવે છે.
આ સંબંધી ઘણો જ અધિકાર છે. પરંતુ અહીં તે સંક્ષેપથી સૂચન
માત્ર જાણવા લેલ છે. વિશેષ જાણવાની ઇચ્છાવાલાએ ગ્રંથાન્વેષણ
જાણી લેવું.

અથ શ્રી પંચુસણ પર્વનું સ્તવન.

આંસલદીપ્તે મે આજ શેરુંજો દીઠોરે. ૫ દેશો.
સુણજો સાજન સં

तमे पुन्य करे पुन्यवत भविक मन भाव्यां रे ॥

वीर जीणेश्वर अति अल्लेश्वर ॥

बहाला पाग ॥ परमेश्वर एम बोले रे ॥

पर्व मांहे पञ्चसण मोहटां अवर न भाये तोले रे ॥

पञ्च० ॥ तुमे० ॥ भ० ॥ १

चौ पग मांहे जेम केमरी मांटे ॥ वा० ॥ गगमा गगद कहीएरे
नदी मांहे जेम गगा मांटे, नगमा मेर लीणरे ॥ पञ्च० ॥ २

सुखतिमा भरतेसर गारुयो ॥ वा० ॥ देव मांहे सुरेंद्ररे;
नारयमा शैशुनो दाऊनो, ग्रहगणमां जेम चंद्र रे ॥ पञ्च० ॥ ३

गगन शीवाली ने होली ॥ वा० ॥ अग्याग्रीन शीवागो रे ॥
बन्धव बभूव पट्ट्या छे सीता पग, ए मुक्तिनो पागा रे ॥ पञ्च० ॥ ४

ने पाटे अमर पत्तारो ॥ वा० ॥ अहोई मरोन्गर बीजे रे ॥
अ० ॥ नर अविनाइए करीने, नरभर मारो सीजे रे ॥ पञ्च० ॥ ५

ए० ॥ अ० मेरी नदेरी ॥ वा० ॥ बन्धवगने जगागो रे ॥
अ० ॥ अ० करीने, मोरीनी टोली मरी भाजे रे ॥ पञ्च० ॥ ६

अ० ॥ अ० रसरो ॥ वा० ॥ बन्धवगने पुत्री रे ॥
अ० ॥ अ० गववणं, पग मेराली पुत्री रे ॥ पञ्च० ॥ ७

अ० ॥ अ० करी ॥ वा० ॥ बहु श्रीर अग जगवां रे
अ० ॥ अ० विवि ॥ अ० विवि करी रे ॥ पञ्च० ॥ ८

तपनुं स्तवन.

तप पदने पुजि जे हो प्राणी ॥ तप पदने पुजि जे, सर्व मंगल
मांही पेहेलुं मंगल कर्म निरुचित टाले ॥ खीया सदिन जे आधार
निरीहता, आत्मक्रुद्धि निहाणे ॥ हो प्राणी० ॥ १ ॥ ते भव मुगति
जाणें जिनवर, ग्रण चउझाने नियमा ॥ तोही तप आचरणा न
मुके, अनंत गुणो तप महिमा ॥ हो प्राणी० ॥ २ ॥ पीठ अने महा
पीठ मुनिसर, पुरवभव मल्लि जिननो ॥ सायबी लाखमणा तप नवि
फळोओ, दंभ गयो नवि मननो ॥ हो प्राणी० ॥ ३ ॥ इग्यार लाखने
अंसीहजार, पांचसैं पांच दीन उणा ॥ नंदन ऋषिए गासखमण करी
कीधां काम संपुन्ना ॥ हो प्राणी० ॥ ४ ॥ तप तपीया गुण रत्न-
संवत्सर, खंयक खीमाना दरिया ॥ चउद सहस साधुमां अधिका,
धन्नो तप गुण भरिया ॥ हो प्रा० ॥ ५ ॥ खटभेद बाहिर तपना
प्रकाश्या, अंतर तप खटभेद ॥ बार भेद तप तपता निर्मळ, पुगे अनेक
उमेद ॥ हो प्राणी० ॥ ६ ॥ कनकः केतुए तपने आराधी, साध्यो
आतमकाज ॥ तीर्यकर पद अनुभव उत्तम, सौभाग्य लक्ष्मी महाराज ॥
हो प्राणी० ॥ ७ ॥

महावीर स्वामीनुं पारणुं.

माता त्रिसलाए पुत्र रत्न जाइओ, चौसठ इंद्रनां आसन कंषे
सार ॥ अवधिज्ञाने जोइ धार्यो श्री जिनवीरने, आवे सत्रिय कुंड

जडित मरकत दीसे मणीमां लाल ॥ त्रिसलाये जुगते आंजी अणी-
याली वेउ आंखडी, सुंदर कस्तुरीनुं टपकुं कीधुं गाल ॥ माता०
॥ १० ॥ कंचन शैले जातनां रत्ने जडीयुं पालणुं, झुलावती वेळा
याये घुघरनो घमकार, त्रिसला विविध वचने हरखे गाय हालरुं
खेंचे फुमति आलो कंचनदारी सार ॥ माता० ११ ॥ मारो लाड-
कडो सरखा संघे रमवा जसे, मनोहर सुखलडी हुं आपोश ऐहने
हाथ ॥ भोजन वेळा रमझम रमझम करते आवशे, हुंतो धाडने भीडा-
चीश हृदयासाथ ॥ माता० १२ ॥ हंस कारंडव कोकिल पोपट
पारेवडां, म.हो वपैयाने सारस चकेर ॥ मेना मोर मेल्या रमकडां
रमवा तणा, घमघम घुघरा वजाये त्रिसला कीशोर ॥ माता० ॥ १३ ॥
मारो वीर कुमार निशाले भणवा जायशे, साथे सज्जन कूटुंब परि-
वार ॥ हाथी रथ घोडा पालाये भलुं शोभतुं, करी निशाळ गरणुं
अति मनोहर ॥ माता० ॥ १४ ॥ मारा वीर समाणी कन्या सारी
लावशुं, मारा कुंवरने परणावीश येठे घेर, मारो लाडकडो वरराजा
घोडे बेसशे, मारो वीर करशे सदाय लीला लहेर ॥ माता० ॥
१५ ॥ माता त्रिसला गावे वीर कुमारनुं हालरुं, मारो नंदन जीवजो
कोटी वरस ॥ एतो राज राजेसर याशे भलो दीपतो, मारा मनना
मनोरथ पुरशे जगीश ॥ माता० ॥ १६ ॥ धनधन क्षत्रीकुंड गाम
मनोहर, जिहां वीर कुंवरनो जन्म गवाय ॥ राजा सिद्धारयना
कुलमांहे दीनमणी, धनधन त्रिसला राणी जेहनी मात ॥ माता०
१७ ॥ एम सहीयर टोळी भोळी गावे हालरुं, याशे मनना मनोरथ

रणजग घंटा वाजवां ६ ॥ ४ ॥ रतननो राशि ते तेरमे दीठो.
अग्निशिखा दीठी चउदमे ए ॥ चउद सुपन लइ राणीजी जाग्यां,
राय समोवड पोहोतलां ए ॥ ५ ॥ सुणोरे स्वामी मॅतो सुहणलां
लाथां, पाछली रात रलीयादणी ए ॥ रायरे सिद्धारथ पंडित
तेडया, कहो रे पंडित फल एहनुं ए ॥ ६ ॥ अम कुल मंडण तुम
कुलदीवो, धनरे महावीर स्वामी अवतरया ए ॥ जे नर गावे ते
सुख पावै, आनंद रंग वधामणां ए ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री वीरजिन स्तवनं ॥

॥ विमलांचल वेगें वधावो ॥ ए देशी ॥

॥ चउमासी पारणुं आवै, करि वीनति निज घर जावै ॥
प्रिया पुत्रने वात जणावै, पटफूल जरी पथरावै रे ॥ महावीर प्रभु
घरें आवै, जीरण शेठजी भावना भावै रे ॥ महा ॥ १ ॥ ए आंकणी
उभी शेरीयें जल छंटकावै, जाई केबकी फूल विछावै ॥ निजघर
तोरण बंधावै, मेवा पिटाइ थाल भरवावै रे ॥ महा० ॥ २ ॥ अरि-
हाने दानन दीजें, देतां जे देखीने रीजें ॥ पटमासी रोग हरीजें
सीजे दायक भव त्रीजेरे ॥ महा० ॥ ३ ॥ जिनवरनी सनमुख जाउं
मुझ मंदिरीयें पथरावुं ॥ पारणुं भली भांते करावुं, युगते जिनपूजा
रचावुं रे ॥ महा० ॥ ४ ॥ पछी प्रभुने घोलावा जइशु, कर जोडीने
सनमुख रहिशु ॥ नमी बंदीने पाक्क यइशु, विरति अति रंगें वहीशु
रे ॥ महा० ॥ ५ ॥ दया दान क्षमा शील धरशु, उपदेश सज्जनने
करशु ॥ सत्यज्ञानदिशा अनुसरशु, अनुकंपा लक्षण वरशु रे ॥

चोवीस जिनेश्वरना छंद.

॥ दुहा. ॥

आर्या ब्रह्मसुता गिर्वाणी । सुमति विमल आपो ब्रह्माणी ।
कमल कपंडल पुस्तक पाणी । हुं प्रणमं जोडी जुग पाणी ॥ १ ॥
चोवीसे जिनवर तणा । छंह रचूं चोसाल । भणतां शिवसुख संपजे ।
सुणतां मंगल माल ॥ २ ॥

॥ छंद जाति सवैया ॥

आदि जिणंद नमे नरइंद सपुनमचंद समान मुखें ॥ समामृत
कंद टाले भरफंद मरुदेवीनंद करत मुखें ॥ लगें जस पाय सुरिंद
निकाय भला गुण गाय भविक जनं ॥ कंचन काय नहि जस माय
नमे सुख धाय श्री आदिजिनं ॥ १ ॥ अजितजिणंद दयाल मयाल
विसाल नयन कृपाल जुगं । अनुपम गाल महामृग चाल सुभाल
सुमानग बाहु जुगं ॥ मनुष्य मेलीह मुनिसरसीह अवीह नरीह गये
मुगती । कहे नय वित्त धरी बहु भक्ति नमे जिननाथ भली जुगती
॥ २ ॥ अहो संभवनाथ अनाथको नाथ मुगतिको साथ मिल्यो प्रभु
मेरो । भवोदधिपान गरिवनिवाज सवे शिरनाज निवारत फेरो ॥

चंद्रप्रभु स्वामी नाम लीजीये प्रभात जाय पामीये सुख ठाम ठाम
 गामज समान हे ॥ महासेन अंगजात लक्ष्मणाभिधान मात जगमा
 सुवासवात चिहुं दिसे थात हे। कहे नय छोटी वात ध्याइये जो
 दिनरात पामीये तो सुख सात दुखको भीजात हे ॥ ८ ॥ दुर्धसि-
 धुफेन पीढ उजलो कपुरखंड अमृत सरस कुंड शुद्ध जाको तुंड हे।
 सुधावी जिनंद संत कीजीये कर्म अंत शुभभक्ति जासदंत भेत
 जाको वान हे ॥ कहे नय सुगो संत पूजीये जो पुष्प दंत पामीये तो
 सुख संत शुद्ध जाको ध्यान हे ॥ ९ ॥ शितल शितल वाणी धना-
 धन चाहत हे भविकोक किशोरा। काक दिणंद प्रजासु नरींद बली
 जिम चाहत चंद चकोरा ॥ विंध गयंद सुचि सुरिंद सति निज
 कंत सुमेघ मयुरा ॥ कहे नय नेह धरी गुण नेह तथा हु धावत
 साहेब मेरा ॥ १० ॥ विष्णु भूपको मल्हार जग जंतु सुखकार
 वंशको शृंगारहार रूपको आगार हे। छोडि सवि चित्तकार मान
 मोहको विहार काम क्रोधको संवार सर्व वेरी चार हे ॥ आदर्यो
 संजमभार पंच महाव्रत सार उतार संसारपार ज्ञानको भंडार हे।
 इग्यारमो जिणंद सार खडगी जिव चिन्हधार कहे नय वारोवार
 मोक्षको दातार हे ॥ ११ ॥ लाल केसु फुल लाल रति अर्घ रंग लाल
 उगतो दिणंद लाल लालबाल रंग हे। केसरीकी जीह लाल केसरको
 योल लाल चून डीको रंग लाल लालवान रंग हे ॥ लाल कीर चंच लाल

साथ सांतिनाथके दिदारथे ॥ १६ ॥ कहे कुंथु जिणंद मयाल दयाल
 निधि सेवकनी अरदास सूनो । भव भीम महार्णव पूर अगाह
 अथाग उपाधि सुनीर घणो । बहु जन्म जरा मरणादि विभाव
 निमित्त घणादि कलेस घणो ॥ अवतारकतार क्रिपा परसांहिव
 सेवक जाणीए छे आपणो ॥ १७ ॥ अरदेव सुदेव करे नर सेव
 सवे दुख दोहग दुर करे उपदेश घनाघन नीर भरे भवि मान
 समानस भूरीतरे ॥ सुदर्शन नाम नरेसर अंगज भव्य मने प्रभु जास
 वसे ॥ तस संकट शोक वियोग कुयोग दरिद्र कुसंगति न आवत
 पासे ॥ १८ ॥ नील कीर वरंवी नील नांगवलि पत्र नील तरुवर
 राजी नील नील नील द्राख हे ॥ काचको सुगोल नील इंद्र
 नील रत्ननील पत्रनील चास हे ॥ जमुना प्रवाह नील भृंगराज
 पंखी नील जेहवो अशोक वृक्ष नील नील रंग हे ॥ कहे नय तेम
 नील रागथे अतिव नील मल्लीनाथ देव नील जाको अंग
 नील हे ॥ १९ ॥ सुमित्र नरींद तणो वरनंद सूचंद्र वदन सोहावत
 हे । मंदर धीर सवेन रहीर सुसाम शरीर विराजित हे ॥ कज्जल-
 वान सुकलपयान करे गुणगान नरींद घणो । भुनिसुव्रत स्वामी
 तणो अभिधान लहे नय मान आनंद घणो ॥ २० ॥ अरीहंत
 सरूप अनुपम रूपके सेवक दुःखने दुर करे ॥ निज वाणी सुधारस
 मेव जले भवीमान समान सभूरी भरे ॥ नमी नाथको दर्शन सार

पार सुमति तोखार हेखार करे ॥ कहे नयसार सुमंगल चार धरे
तस संपद भूरी भरे ॥२६॥ संवेगी साधु विभूषण वंस विराजित
श्री नय विमल जनानंदकारी ॥ तस सेवक संजमधारं सुधारके
धीरविमलगणी जयकारी ॥ तासपदांबुज भृंग समान श्रीनयविमल
महाव्रत धारी, कहे ए छंद सुणो भविंवृंदके भावधरीने भणो
नरनारी ॥ २७ ॥

॥ श्री ॥

॥ श्री ॥

॥ श्री ॥

सोल महा सतीनी मांगलिक छंद.

आदिनाथ आदे जिनवर वंदी, सफल मनोरथ कीजिये ए;
प्रभाते उठी मांगलिक कामे, सोल सतीनां नाम लीजिये ए. ॥१॥
चाल कुमारी जग हितकारी, ब्राह्मी भरतनी बेदेनडी ए; घटघट
व्यापक अक्षररूपे, सोल सतीमांहि जे वडी ए. ॥ २ ॥ ॥ बाहुव-
लभगिनी सतीयशिरोमणि, सुंदरी नामे ऋषभमुताए. अंक स्वरूपी
त्रिभुवनमांहे, जेह अनुपम गुणजुता ए. ॥ ३ ॥ चंदनवाला बालप-
णायी, शीयलवती शुद्ध श्राविकाय; अडदना बाकुला वीर प्रति
लाभ्या, केवल लही व्रत भाविका ए. ॥ ४ ॥ उग्रसेन धुआ धारि-
नी, सूर्यमती नेम बलभा ए; जोवन वेशे कामने जीत्यो,

पूजीता, पुष्पचूलाने प्रभावती ए; विश्व विख्याता कामिदाता, सो-
लमी सती पद्मावती ए. ॥ १६ ॥ वीरे भारवी शास्त्रे साखी, उदय-
रतन भाखे मुदा ए; वाहाणुं वातां जे नर भणशे, ते लेशे सुख
संपदा ए. ॥ १७ ॥

॥ अथ श्रीमहावरिजिन छंद ॥

॥ सेवो वीरने चित्तमां नित्य धारो, अरिक्रोधने मन्त्रथी दूर
वारो ॥ संतोष वृत्ति धरो चित्त मांहि, राग द्वेषथी दूर थाओ उछाहिं
॥ १ ॥ पडया मोहना पासमां जेह प्राणी, शुद्ध तत्त्वनी वात तेणें
न जाणी ॥ मनु जन्म पामी वृथा कां गमो छो, जैनमार्ग छंडी भुला
कां भमो छो ॥ २ ॥ अलोभी अमानी निरागी तजो छो, सलोभी
समानी सरागी भजो छो ॥ हरि हरादि अन्य थी शुं रमो छो,
नदी गंग मुकी गलीमां पडो छो ॥ ३ ॥ केइ देव हाथें असि चक्र-
धारा, केइ देव घाले गले रुंद माला ॥ केइ देव उत्सर्गें राखे छे
वामा, केइ देव साथें रमे छंद रामा ॥ ४ ॥ केइ देव जपे लेइ जप-
माला, केइ मांसभक्षी महावीकराला ॥ केइ योगीणी भोगिणी भोग
रागें, केइ रुद्राणी छागनो होम मागे ॥ ५ ॥ इसा देव देवी तणी आश
राखे, तदा मुक्तिना मुखने केम चाखे ॥ जदा लोभना थोकनो

ना चरण तोरी ॥ पुण्य उदय हुआ गुरु आज मेरो, विवेक लखो
में प्रभू दर्श तेरो ॥ १५ ॥ इति

॥ अथ श्री संखेश्वर पार्श्व जिन छंद ॥

॥ सेवो पास संखेसरो मन्त्र शुद्ध, नमो नाथ निश्चै करी कए
शुद्ध ॥ देवी देवलां अन्यने शुं नमो छो, अहो भव्यलोको भुला कां
भमो छो ॥ १ ॥ त्रिलोकना नाथने शुं तजो छो, पड्या पाशमां
भूतने कां भजो छो ॥ सुरधेनु छंडी अजा शु अजो छो, महापंथ
मूकी कुपयें ब्रजो छो ॥ २ ॥ तजे कोण चिंतामणि काचमाटे, ग्रहे
कोण रासभने हस्ति साटे ॥ सुरद्रुम उपाडी कुण आक वावे, महा
मूढ ते आकुला अंब पावे ॥ ३ ॥ किहां कांकरो ने किहां मेरुशृंग,
किहां केयरीने किहां ते कुरंग ॥ किहां विश्वनाथ किहां अन्य देवा
करो एकचित्त प्रभु पास सेवा ॥ ४ ॥ पूनो देव प्रभावती प्राणनाथ,
सह जीवने जे करे छे सनाथ ॥ महा तत्त्व जाणी सदा जेह ध्यावे,
तेनां दुःख दाखि दूर पलाये ॥ ५ ॥ पापी मानुषोने दृष्टा कां गमो
छो, कु शीलें करी देहने कां दमो छो ॥ नहीं मुक्तिवास विना
वीतराग, भजो भगवंत बजो दृष्टिराम ॥ ६ ॥ उदयरत्न भांखे सदा
हेत आणी, दयाभाव कीजें प्रभु दास जाणी ॥ आज माहरे मोतीडे
मेह बुठा, प्रभु पास संखेश्वरो आप लूठा ॥ ७ ॥

न्नचिते, भामिनी परणावीआ; कमठशठकृतअग्रिकुंडे नागवलतोड-
 द्यो; नित्यजापजपीए पापखपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो. ॥ ३ ॥
 पोसभासे कृष्णपक्षे, दशमी दिनप्रभुजनमियो; सुरकुमरीसुरपतिभक्ति-
 भावे, मेरुश्रृंगेस्थापियो; प्रभातेपृथ्वीपति प्रमोदे, जन्ममहोच्छव अति
 कर्यो, नित्यजापजपीए पाप खपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो. ॥ ४ ॥
 पोसवदिएकादशी दिन, प्रव्रज्या जिनआदरे; सुरअसुरराज भक्ति-
 साज, सेवनाझाझी करे; फाउस्सगकरतां देखी कमठे, कीथपरिसह
 आकरो; नित्यजापजपीएपापखपीए स्वामी नाम शंखेश्वरो ॥ ५ ॥
 तव ध्यान धारा हठ जिनपति, मेघधारे नविचल्यो; तिहांचलितआसन
 धरण आया, कमठ परिसह अटकल्यो; देवाधिदेवनी करेसेवा, कम-
 ठनेकाढीपरो; नित्यजापजपीए पाप खपीए, स्वामी नाम शंखेश्वरो,
 ॥ ६ ॥ क्रमे पामीकेवलज्ञानकमळा, संघचउविहस्थापीने, प्रभुगया
 मोक्षे समेतशिखरे, मासअणसणपाळीने; शिव रमणीरंगेरमेरसीओ
 भविकतससेवा करो; नित्यजापजपीएपापखपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो.
 ॥ ७ ॥ भूत प्रेत पिशाचव्यंतर, जलणजलोदर भय टळे; राजराणी
 रमापामे, भक्तिभाव जो मळे, कल्पतरुयीअधिक दाता, जगतत्राता
 जयकरो; नित्यजापजपीए पाप खपीए, स्वामी नाम शंखेश्वरो.
 ॥ ८ ॥ जराजर्जरी भूतयादव सैन्य, रोगनिवारता, वढीयार देखी
 नित विराजे, भविकजीवनेतारता; एप्रभुतणां पदपद्मस्तेजा, रूपकहे
 प्रभुता वरो; नित्यजापजपीएपापखपीए, स्वामी नाम शंखेश्वरो. ॥ ९ ॥

अथ श्री सिद्ध भगवाननुं स्तवन.

सिद्धनीशोभारे शीकहुं ॥ ए आंकणी ॥

सिद्धजगतशिर शोभता, रमता आतमराम ॥ लक्ष्मीलीलानां
लेहेरमां, सुखिया छे शिवठाम ॥ सि० ॥ १ ॥ महानंदअमृतपदनमां
सिद्धि कैवल्यनाम ॥ अपुनर्भवब्रह्मपद वली, अक्षय सुख विशराम ॥
सि० ॥ २ ॥ संश्रेयनिःश्रेय अक्षरा, दुःख समस्तनी हाण ॥
निवृत्ति अपवर्गता, मोक्षपुक्ति निरवाण ॥ सि० ॥ ३ ॥ अचल
महोदय पदलक्ष्मं, जोतां जगतना ठाठ ॥ निज निज रूपेरे जुजुआं,
वीत्यां कर्म ते आठ ॥ सि० ॥ ४ ॥ अगुरुलघु अवगाहना, नामें
विकसेवदन्न ॥ श्री शुभवीरने वंदतां, रहियें सुखमां मगन्न
॥ सि० ॥ ५ ॥ इति ॥

ॐ घंटाकरण महा मंत्र.

ॐ घंटाकर्णो महावीर । सर्वव्याधि विनाशक ॥ विस्फोटक
भयमाप्त । रक्ष रक्ष महाबल ॥ १ ॥ यत्र त्वं तिष्ठसे देव । त्वि-
तोक्षरपंक्तिभिः ॥ रोगास्तेत्र प्रणश्यन्ति । वातपित्तकफोद्भववाः ॥ २ ॥
तत्र राजभयं नास्ति । यांति कर्णोज पाक्षयं ॥ शाकिनीभूतवैताल ।
राक्षसा भभवन्तिन ॥ ३ ॥ नाकाले मरणं तस्य । न च सर्पेण

ॐ श्री विषहर पार्श्वनाथनो महा मंत्र.

ओंजितुं ओंजितु ओंजिउपशमधरी॥ ओंह्रीं पार्श्व अक्षर जपंते ॥
 भूत ने प्रेत जोर्तीग व्यंतर सुरा ॥ उपशमे वार एकवीस गुणंते ॥
 ओंजितुं ॥ १ ॥ दुष्ट ग्रह रोग शोक जरा जंतु ने ॥ ताव एकांतरो
 दिनतपंते ॥ गर्भ बंधन वारण सर्प कींछी त्रिप ॥ बालका बालनी
 व्याधि हं ति ॥ आ ॥ २ ॥ शायणि ढायणि रोहिणी रांधणी ॥
 फोटीका मोटीका दुष्टहंति ॥ दाढ उंदर तणी कोल नोला तणी ॥
 स्वानशीयाल बीकराल दंति ॥ ओ ॥ ३ ॥ धरण पद्मावति समरी
 शोभावति बाट अघाट अटवीअटंते ॥ लक्ष्मी लुंदो मले सुजस वेला
 बले ॥ सयल आशा फले मन हसंते ॥ ४ ॥ अष्ट महा भय हरे ॥
 कानपीडा टले ॥ उत्तरेशूलशीशक भणंते ॥ वदतिवर प्रीत श्युं
 प्रीति बीमरुप्रभो ॥ पार्श्वजिननाम अभिराममंते ॥ ओ ॥ ५ ॥

इति श्री गोडी पार्श्वनाथ स्तवन संपूर्ण.

୧	୨	୩	୪	୫
୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫
୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦
୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦

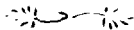
୧	୨	୩	୪	୫
୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫
୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦
୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦

୧	୨	୩	୪	୫
୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫
୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦
୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦

୧	୨	୩	୪	୫
୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫
୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦
୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦

१	२	५	४	३	१	२	४	५	३
२	४	५	२	३	०	१	२	५	३
५	४	०	२	३	१	४	०	५	३
४	५	०	१	३	१	१	०	५	३
०	१	०	१	३	०	१	१	४	३
५	०	१	१	३	१	०	१	४	३

१	२	५	४	३	१	२	५	४	३
२	४	५	२	३	०	१	२	५	३
५	४	०	२	३	१	४	०	५	३
४	५	०	१	३	१	१	०	५	३
०	१	०	१	३	०	१	१	४	३
५	०	१	१	३	१	०	१	४	३

॥ अथ श्री शंखेश्वर पार्श्वनाथ जिनजिनुं स्तवन ॥

महावीर प्रभु धेर आवे ॥ ए देशी ॥

नित्य समरुं साहेव सयणां, नाम सुणतां सीतल वयणां, गुण
गातां उलसे नयणारे शंखेश्वर साहिव साचो; वीजानो आशरो काचोरे
शंखे० ॥१॥ ए आंकणि ॥ द्रव्यधि देव दानव पूजे । गुण संचितसो
पण लीजे । अरिहापदपर्यव छाजे । मुद्रापद्मासन राजेरे ॥ शंखे०
वी० २ ॥ संवेग तजी घरवासो । प्रभु पासना गणधर थागो । तव
शुक्तिपुरीमां जाशो । गुण लोकमां वयणे गवाशोरे ॥ शंखे० वी० ३ ॥
एम दामोदर जिनवाणी । अपाढा श्रावक जांणी । जिनवंदी निजघर
आवे । प्रभु पासनी प्रतिमा भरावेरे ॥ शं० वी० ४ ॥ व्रणकाल ते
धूप उखेवे । उपकारी श्री जिनसेवे । पछी तेह वैमानिक थावे ।
ते प्रतिमापण तिहां लावेरे शं० वी० ५ ॥ घणा काल पूर्जा बहू-
माने । बली मूरज चंद्र विमाने । नाग लोकनां कष्ट निवार्या । ज्यारे
पार्श्व प्रभुजी पधार्यारे ॥ शं० वी० ६ ॥ यदुसेन रह्यो रणवेरी ।
जीत्या नविजाये बैरी । जरासेनें जरा तव म्हेली । हरि बल बिना
सघले फेलीरे शं० वी० ७ ॥ नेमीश्वर चोकी विशाली । अष्टम करे
वनमाली । तूठी पद्मावती बाली । आपे प्रतिमा झाक झमाळिरे । शं०
वी० ८ ॥ प्रभू पासनी प्रतिमा पूजी । बलवंत जरातव धूनी । छं-
कावन्हवण जल जोती । जादवनी जरा जाय रोतीरे । शं० वी०
९ ॥ शंखपूरीने सहूने जगाये । शंखेश्वर गाम बसाये । मंदिरमां प्रभु
पथरावे । शंखेश्वर नाम घरावेरे ॥ शं० वी० १० ॥ रहे जे जिन

सियेरे । पांम्यो आठमुं स्वर्ग । आ० ७ । चंदन वालारे अडदन
 चाकुलारे । पडिलाभ्या तुमने स्वाम । तेहने कीर्धीरे साहूणिम
 चडिरे । पहाँचाढी शिवधाम । आ० ८ । दिन छयासीनारे मात
 पिताहुवेरे ॥ ब्राह्मण ब्राह्मणी दोय । शिवपुरसंगीरे तेहनें तें कयारे
 मिथ्या मल तसधोय । आ० अर्जून मालीरे जेमहापातकीरे । मनु
 प्यनो करतो संहार । ते पापीने प्रभु तुमे उधरथोरे । करि तेह स्
 सुपसाय । आ० १० । जे जलचारीरे हुंतो देडकोरे । ते तुम ध्या
 सुदाय । सोहमवासिरे तें सुखर कियोरे । समकित केरे सुपसाय
 आ० ११ । अधम उधरथारे एहवा तें घणारे । कहुं तसकेचा
 नाम । माहरे ताहरा नामनो आसरोरे । ते मुज फलस्येरे काम
 आ० १२ । हवें में जाण्युरे पद वीतरागनुरे । जोतें न धरथोरे राग ।
 राग गयेथी गुण प्रगट्या सवेरे ॥ ते तुज वांणि महाभाग । आ०
 ॥१३॥ संयेग रंगीरे क्षपक त्रेणे चढथारे ॥ करता गुणनो जमाव । के-
 वल पांम्यारे लोकालोकनारे । देखे सघलारे भाव । आ० १४ । इंद्र
 आवीरे जिनपद थापीयोरे । देशना दिये अमृतधार । पर्पदा वोधिरे ।
 आतम रंगथीरे । वरिया शिवपद सार । आ० १५ ॥ इति श्री
 महावीर निर्वाणसङ्गाय समाप्त ॥ श्री कल्याण मस्तु ॥

॥ अथ धमाल प्रारंभः ॥

चिदानंदधन परमनिरंजन ॥ जन मनरंजन देवललना ॥
 गमानंदन ॥ इति जस करे सेव ॥ १ ॥ मन-

॥ १३ ॥ मनवचनादिक पुद्गल न्यारो ॥ न्यारो सकल विभावल० ।
 सुध द्रव्य गुण पर्याय घटणां ॥ तुजसमसूद्ध स्वभाव ॥ म०
 ॥ १४ ॥ तुं घट अंतर प्रगट वीराजें ॥ ज्युं निर्मल मणिकं-
 तल० चाहिर हुंढत मुढन पावे ॥ ज्युं मृगपद मृग भ्रांत ॥
 म० ॥ १५ ॥ गुंणठांणादिक भावें मिश्रीत ॥ सबभांहि तुज
 असल० ॥ खीरनीर जिमभिन करतहें ॥ उज्ज्वल अनुभव हंस ॥
 म० ॥ १६ ॥ आत्मज्ञानदसाजसजागी ॥ वैरागी तुजग्यां
 नल० ॥ सोपावे ज्युं रत्न परिक्षा ॥ परखत रत्न परधान ॥
 म० ॥ १७ ॥ पुष्प प्रकृति देवनको लक्षण ॥ मुढ लहें नहि
 धर्मल० ॥ ज्युंपीलो कोइ कंच न मानें ॥ लहंत न अंतर मर्म ॥
 म० ॥ १८ ॥ मंथरूप रसफरस विवर्जित ॥ न धरें तिहां
 संठांण ल० ॥ अण अवतार असरिर अवेदि ॥ तुंपभु सुद्ध परमाण ॥
 म० ॥ १९ ॥ केवल ज्ञान सदा अवलोकें ॥ लोकालोक पर-
 मांण ल० ॥ दर्शण वीर्य चरण गुंणधारी ॥ सोसेवतसवअहि
 ठांण ॥ म० ॥ २० ॥ सत्ता मूढ अरूपी तोरि ॥ नही जगको
 व्यवहार ल० ॥ कहा कहियें कलु कहेंतन आवें ॥ तुं प्रभू अलख
 अपार ॥ म० ॥ २१ ॥ दीपचंद रवीगहगणकेरो ॥ ज्यां
 हांपसरत नहि तेज ल० ॥ तिहां एक तुजभांम विराजें ॥
 निर्मल चेतन सेंज ॥ म० ॥ २२ ॥ आदिरदित अगंरांमरनि-
 रांभय ॥ व्यापक एक अनंत ल० ॥ सुद्ध प्रकृति अकपाई
 जमाई ॥ तुंपभु बहु गुणवंत ॥ म० ॥ २३ ॥ तुं माता
 तुं याता भ्राता ॥ पीता बंधवतुं मित्र ल० ॥ सरण तुंहि तुज सोव

दोरो । देश विदेश पढावे शोरो । करे सबल तुंतो तोरो । ९ ।
 तुं हायीनां हाडां भांजे । पापीने तोडे करपंझो । भगतिवच्छ
 लजो भगतने रंजे । तो सेवकने कोइ न गंजे ॥ १० ॥ फोडे
 तुं डमरुंढाकं । मुरपती सरीखा माने हाकं । धमके ध्रोसट
 धीगड द्दाकं ॥ चडतो चाले चंचल चार्क ॥ ११ ॥ पिशुनपछीडन
 नही कोथी । तुजजस बोल्याझाए नकेयी । मेहेर करी अ-
 लगा रहो मोथी । आड खेलकरोछोथोथी ॥ १२ ॥ भक्त्यकी
 एवढी कां खेडो । अवल अपीना छांटारेडो । लाख भगतो एहनी
 चेडो । महाराजा मुंको मुंज केडो ॥ १३ ॥ लाजवस्योनां अ-
 जयारांणी । गुरु आंणामांनो गुण खांणी । घरे सिधावो क-
 रुणा आंणी । कहुंछुंनाके लीटो तांणी ॥ १४ ॥ मंत्र सहित
 छंदए झपस्ये ॥ तेह ने ताव कदी नही चडशे । कंती कलाने ।
 देहनीरोगं । लहस्ये लीला लक्ष्मी भोगं ॥ १५ ॥ कलश ॥
 ॐ नमो धुरिआदि बीज गुरु नाम वदेजे । आनंद पुर अयनीश
 अजयपाल अखीजे ॥ अजया जातअहार । चाचासा ते वेडा ॥
 एहझपता झाप ॥ भक्ति तुं न करे भेटा । उत्तरे अंग चढीया ॥
 अयल मही तारी वयणे मुदा । कहे कांती रोग नावे कदा ।
 सार मंत्र झपेजे सदा ॥ १६ ॥ इति सर्वज्वर हरछंद पठतिसिद्धि ॥

- १० मुं. शौच मूल्यी महा गुणी, सर्व धर्मनो सार;
विनय पद. गुण अनंतनो कंदए, नमो विनय आचार. १०
- ११ मुं. रत्न त्रयी विष्णु साधना, निष्फल कहि सदीव;
चारित्र्य पद. भावरयणतुं निधान छे, जयजय संजम जीव. ११
- १२ मुं. जिनगतिमा जिनमंदिरां, कंचननां करे जेह;
ब्रह्मचर्य पद. ब्रह्मत्रतथी बहु फल लहे, नमोनमो शीयल सुदेह. १२
- १३ मुं. आत्म बोध विण जे क्रिया, ते तो बाळक चाल;
क्रिया पद. तत्वारथथी धारीये, नमो क्रिया सुविशाल. १३
- १४ मुं. कर्म खशाये चीकणां, भाव मंगल तप जाण;
तप पद. पच्चास लब्धि उपजे, जय जय तप गुण खाण. १४
- १५ मुं. छठ छठ तप करे पारणुं, चउ नाणी गुण धाम;
गोयम पद. ए सम शुभ पात्र को नहि, नमो नमो गोयमस्वाम. १५
- १६ मुं. दोष अदारे क्षय गया, उपन्या गुण जस अंग;
जिन पद. वेयावच करीये मुदा, नमो नमो जिन पद संग. १६
- १७ मुं. शुद्धातम गुणमे रमे, तजी इंद्रिय आशंग;
संयम पद. थिर समाधि संतोपमां, जय जय संजम वंश. १७
- १८ मुं. ज्ञानवृक्ष सेवो भविक, चरित्र समकित मूल;
अभिनव ज्ञान. अजर अमर पद फल लहो, जिनवर पदवी फुल. १८
- १९ मुं. वक्ता श्रोता योगयी. श्रुत अनुभव रस पीन;
श्रुत पद. ध्याता ध्येयनी एकता, जय जय श्रुत मुखलीन. १९
- २० मुं. तीर्थ यात्रा प्रभाव छे, शासन उन्नति काज;
तीर्थ पद. परमानंद बिलामतां, जय जय तीर्थ नदाज. २०

एकैक पदं वीथ चार गणं
फाउस्सग समासण आदि करयां.

९ २५ १२ २८ २० १७ ५१ १२ ५

९ २५ १२ २८ २० १७ ५१ १२ ५

९ २५ १२ २८ २० १७ ५१ १२ ५

२० २० २० २० २० २० २० २० २०

वंभययधारिणं
" किरियाणं
" तवस्स
" गोयमस्स
" जिणाणं
" संयमधारिणं
" अभियन
" नाणस्स
" सुयस्स
" तित्थस्स

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

વિદુ ઉપવાસે પારણું એ, આપણે વિદરંત તો; ગોયમ સંયમ નગ
સયલ જયજયકાર કરંત તો. ૨૬.^૧

વસ્તુ.

ઈંદ્રભૂઝ, ઈંદ્રભૂઝ, ચઢિઅ વહુ માને, હુંકારોં ફરિ વંચનો,
સમોસરણે પહોતો તુરત, અહ સંમા સામિ સયે, ચરમનાહ પેટે ફરંત,
ચોધિ વીજ સંજાય મને, ગોયમ ભવદ્ વિરત્ત, દિલ્લવ લડ સિમ્લ્યા
સહિઅ, ગળહર પય સંપત્ત. ૨૭.

ભાષા.

(ઢાલ ચોથી)

આજ હુઓ સુવિદાળ. આજ પવેલિમાં ધુન્ય ભરો; દીઠા
ગોયમ સામિ, જો નિઅ નયણે અપિય સરો. ૨૮. સિરિ ગોયમ
ગળધાર; પંચસયાં મુનિ પરવરિય; મૂપિય કરય વિદાર, મવિયળ
જન પઢિવોહ કરે.^૨) સમવસરણ મઝારિ, જે જે સંસય ઉપજેય;
તે તે પરઉપકાર, કારણે પુછે મુનિપવરો. ૨૯. જિહાં જિહાં વીજે
વીર, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે એ; આપ કન્હે અણહુંત, ગોયમ
વીજે દાન હમ ૩૦ ગુરુ ઉપરિ ગુરુ ભત્તિ, સાપી 'ગોયમ ઉપનીય;

૧. આ ઢાલની દશ ગાથાને વદલે કેટલીક પ્રતમાં આઠ આઠ
પદનો એકેકે ગાથા કરી પાંચ ગાથા મળેલ છે.

૨ આ ગાથા જૈન પ્રવોધમાં છપાયેલ છે પણ એક ચડાવેલ
નથી. ટહેલ પ્રતોમ નથી.

भज्जा पुहवी, सयल गुणगण रुवनिहाण; ताण पुत्त विज्जानिलो,
गोयम अतिहि मुत्ताण. ७

भाषा.

(ढाल वीजी).

चरम जिणेसर केवल नाणी, चउविह संघ पइढा जाणी: पावा-
पुर सामी संपत्तो, चउविह देव निकायहि जुत्तो. ८. देवे समवसरण
तिहां कीजे, जिण दीठे मिथ्यामनि खांजे, त्रिभुवनगुरु सिंघासणे
बेठा, ततखिण मोह दिंगते पइढा. ९. क्रोध मान माया मदपूरा,
जाए नाठा जिम दिने चोरा; देवदुंदुभि आकाशे वाजे, धर्मनरेसर
आख्या गाजे. १०. कुसुम वृष्टि विरचे तिहां देवा, चउसठ इंद्रज
मागे सेवा; चामर छत्र शिरोवरि सोहे, रूपे जिणवर जग संमोहे
(सहु मोहे), ११. उपसम रसभरभरि वरसंता, योजनवाणि वखाण
करंता; जार्णिअ वर्धमान जिन पाया, सुरनर किंनर आवे राया.
१२. कांतिसमूहे झलझलकंता, गयण विमाणे रणरणकंता; पेखवि
इंदभूइ मन चिते, सुर आवे अम्ह यज्ञ होवंते. १३. तीर तरंडक
जिम ते बहता, समवसरण पहुता गहगहता; तो अभिमाने गोयम
जंप्पे, तिणे अवसरे कोप्पे तणु कंप्पे. १४. मूढा लोक अजाण्यो बोले,
सुर जाणंता इम कांइ ढोले, मू आगळ को जाण भणीजे, मेरु
किम ओपम दीजे. १५.

वस्तु.

वीर जिणवर वीर जिणवर. नाणसंपन्न, पावापुरि सुरमहि

વિહુ ઉપવાસે પારણું પ, આપણે વિદરંત તો; ગોયમ સંયમ ના
સયલ જયજયકાર કરંત તો. ૨૬.^૧

વસ્તુ.

ઇંદ્રભૂઝ, ઇંદ્રભૂઝ, ચઢિઝ વહુ માને, હુંકારોં ફરિ કંપતો,
સપોસરણે પહોતો તુરત, અહ સંસા સામિ સવે, ચરમનાદ પેટું ફરંત,
ચોધિ વીજ સંજાય મને, ગોયમ ભવદ વિરત્ત, દિલ્લય લડ સિલ્લયા
સહિઝ, ગળહર પય સંપત્ત. ૨૭.

ભાષા.

(ઢાઝ ચોથી)

આજ હુઓ સુવિદ્યાણ. આજ પચેલિમાં પુણ્ય ભરો; દીઠા
ગોયમ સામિ, જો નિઝ નયણે અમિય સરો. ૨૮. સિરિ ગોયમ
ગળધાર; પંચસયાં મુનિ પરવરિય; ભૂમિય કરય વિદ્યાર, ભવિયણ
જન પઢિવોદ કરે.^૨) સમવસરણ મદ્યારિ, જે જે સંસય ઉપજે;
તે તે પરઉપકાર, કારણે પુછે મુનિપવરો. ૨૯. જિહાં જિહાં દીજે
દીલ, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે; આપ કન્હે અણહુંત, ગોયમ
દીજે દાન ઇમ ૩૦ ગુરુ ઉપરિ ગુરુ ભક્તિ, સામી 'ગોયમ' ઉપનીય;

૧. આ ઢાઝની દશ ગાથાને વદલે કેટલીક પ્રતમાં આઠ આઠ
પદની પચેકે ગાથા કરી પાંચ ગાથા મળેલ છે.

૨ આ ગાથા જૈન પ્રવોધમાં છપાયેલ છે પણ અંક ચડાવેલ
નથી. લખેલ પ્રતોમ નથી.

यणि नृत्त हेवत्तनण, ७ गज गणे रंग भरे. ३१. जा अष्टापर
 वत्त, ३. नात्त चत्तमत्त जिण, आतमत्तवत्ति वत्तेण, चरमवत्तीरी
 सोत्त वत्त ३२. इत्त वत्तण निमुत्तेवि, गोयम गणदर संवत्तिपः
 ३३. तामोत्तिप
 ३४. वित्त चत्तमे हत्त काय, गज
 ३५. वित्तान गजान गां मने
 ३६. वित्तान वित्तण. ३५.
 ३७. वित्तान वित्तान पम्मानेत्त,
 ३८. वित्तान, चत्तविम्ति
 ३९. गजदर वित्तान
 ४०. वित्तान, वित्तान
 ४१. गजदर वित्तान,
 ४२. वित्तान, वित्तान
 ४३. वित्तान, गजदर
 ४४. वित्तान, गजदर
 ४५. वित्तान, गजदर
 ४६. वित्तान, गजदर
 ४७. वित्तान, गजदर
 ४८. वित्तान, गजदर
 ४९. वित्तान, गजदर
 ५०. वित्तान, गजदर

वस्तु.

इणे अनुक्रमे, इणे अनुक्रमे, नाण संपन्न, पन्नरहसयपरिवरिय;
हरिअ दुरिअ, जिणनाह वंदइ; जाणेवि जगगुरु वगण, तीहनाण
अण्णाण-निंदइ. चरम जिणेसर तव भणे, गोंयम करिस म खेउ;
छेहि जइ आपणे सही, होस्युं तुळा वेउ. ४४,

जाया (ढाळ पांचमी.)

सामीओए वीर जिणंद, पुनिमचंद जिम उल्लसिय; विहरिओए
भरहवासंमि, वरस बहोत्तर संवसीय; ठवतो ए कणय पउमेसु,
पायकमळ संघदि सहिय; आविओए नयणानंद, नयर पावापुरि
सुरमहिय. ४५, पेखीओए गोयमसामि, देवसमा प्रतिबोधकए;
आणो ए त्रिशलादेविनंदन पहतो परमपए; वळतां ए देव आकासि,
पेखवी जाण्यो जिण समे ए, तो मुनिए मने विखवाद, नादमेद
जिम उपनोए. ४६. कुण समेए सामिय देख, आप कन्हे हुं टालि-
ओए; जाणतो ए तिहुअणनाह, लोक विवहार, न पालिओए;
अति भलुं ए कीधलुं साभि, जाण्युं केवल मागदो. ए; चितव्युं ए
वाळक जेम, अहवा केडे लागदो ए. ४७. हुं किम ए विरजीणंद.
भगते भोलो भोळव्यो ए; आपणोए अविहद नेह, नाह न संपे सा-
चव्यो ए; साचो छे. एह चीतराग, नेह न जेहने टालिओए. तिणे-
समे ए गोयम चित्त; राग विरागे वाळिओए. ४८. आवतुं ए जे
उळट, रेटुं रागे सहियुं ए; केवळुंए नाण उपन्न, गोयम सहेजे उमा-

જૈન પ્રવોધમાં વધારે ગાયાઓ છપાયેલ છે તે નીચે પ્રમાણે. ૫૫૫

કામકુંભ સો વસિ હુઓ એ; કામગચી પૂરે મન કામો, અષ્ટ મહા
સિધિ આવે ધામિ, સામિ ગોયમ અણુસરુ એ. ૫૫ પ્રણવાસર પહેલો
પમળીજે, માયા વીજ શ્રવણ નિસુળીજે; શ્રીમુલે (શ્રીમતિ) શોભા
સંભવે એ; દેવહ ધુરિ અરિદંત નમીજે, વિનય પદુ સ્વદ્વાય ધુળિજે,
ફળે મંત્રે ગોયમ નમો એ. ૫૬. પર પરપરવસતા કાંડ કરીજે, દેશ
દેશાન્તર કાંડ ભમીજે, કવગ કાજે આયાસ કરો; મહ ઉઠી ગોયમ
સપરી જે, કાજ સવ તતલિગ તે સીણે, નવનિધિ વિલસે તાસ ધરં
૫૭. ચડદહસે (ચડદસય) વારોત્તર વરસો, ગોયમ ગળધર કેવલ
દીવસ^૧) સંભ નયર મધુ પાસ પસાયે, કીયો કવિત ઉપગાર પરો;
આદિહી મંગલ એહ ભળીજે, પરવ મહોત્સવ પહિલો દીજે, રિદ્ધિ
વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો. ૫૮.

ધન માતા જેને ઉઠરે ધરીયા, ધન પિતા જિણ કુલે અવતરિયા,
ધન સહગુરુ જિણે દીલિયા એ; વિનયોત વિદ્યાભંડાર, જમ્મુ ગુણ
પુહવિ ન લભે પાર, રિદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો (વડ જિમ શાલા
વિસ્તરો એ.^૨) ૫૯.

જૈન પ્રવોધમાં વધારે ગાથાઓ છપાયેલ છે તે
નીચે પ્રમાણે—

ગૌતમસ્વામિનો રામ ભળીજે, ચડવિહ સંપ રલિયાપત કીજે,
સયલ સંપ આનંદ કરો; કુંકુમ ચેદન હલો દેવરાવો, માણેક મોતી

૧ આ ગાથામાં ઘીજા પદને બદલે આ પદ છપાયેલ છે.

૨ હાલ પદને બદલે આ પદ છપાયેલ છે, ને આ ગાથા પદ.

प

न लोचन पुनः, नाना वि

६

केन्द्रा नरे, मन्त्रिक ज्ञाना

७

नृपि नाना वि, लोचन वि

— — — — —

— — — — —

— — — — —

अथ पांडित्येहण कर्मानो विधि.

यस्य विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।
 तस्य विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।
 विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।
 विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।
 विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।

अथ द्वय वादयानो विधि.

यस्य विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।
 तस्य विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।
 विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।
 विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।
 विद्वत्पतिरिति वदितुं नाना विधानाः सन्ति ।

— — — — —

— — — — —

— — — — —

चार घोषो कहे पछी नम्रःपुणं फर्दा वे जायंती स्नान फर्दा अट्पा जयवीरराय आभयमखंडा सुधी फर्दी पछी गेल्यखंडन फर्दी नम्रःपुणं फर्दी आखा जयवीरराय कहेवा. सयारे देव बांदवा तेषां मन्दमि-
णाणनी सक्षाय कहेवी, वपोरे तथा सांजे देव बांदे तेषां सत्राय न
कहेवी. ॥ इति ॥

अथ पोसहनी विधि.

प्रथम इरियावहिये पढिगामी स्वमासमण देइ इच्छाकारेण संदि-
सह भगवन पोसह मुहपत्ति पढीलेहुं ? एम कही मुहपत्ति पढिलेहवी,
पछी इच्छामि० इच्छाकारेण० पोसह संदिसाहु ? वळी इच्छामि०
इच्छाका० पोमह ठाउं ? पछी नवकार गणी इच्छाकारी भगवान
पसाय करी पोसह इंडक उचरावोजी एम कहेवुं गुरु माहागज
पोसहनुं पक्षखाण उचरावे. पछी इच्छामि० इच्छाका० सामायह
मुहपत्ति पढिलेहुं त्यांथी ते सक्षाय करुं एम कही त्रण नवकार गणी
उडे त्यां सुधी कहेवुं पछी इच्छा० इच्छाकारेण० बहुवेल संदिसाहु
इच्छं पछी इच्छामि० इच्छा० बहुवेल करशुं इच्छं, इच्छाकारेण
संदीसह भगवान, पढीलेहण करुं एम कही मुहपत्ति पढीलेहवी.
इच्छामि० इच्छाकारी भगवन पसाय करी पढी लेहणा पढीलेहावोजी
पछी इच्छामि० इच्छाका० उपधिमुहपत्ति पढीलेहुं एम कही
मुहपत्ति पढीलेहवी पछी इच्छामि० इच्छाका० उपधि संदिसाहु पछी
इच्छामि० इच्छा० उपधी पढीलेहुं पछी इच्छामि० इच्छाका०
सक्षाय करुं एम कही एक नवकार गणी मन्दमिणाणनी सक्षाय

સંદિસાહુ ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० ઉપધી પઢીલેહું એમ કઠો જેટલાં વસ્ત્ર હોય તેટલાં પઢીલેહવાં પછી દેવ વાંદી પ્રતિક્રમણ કરયું પછી પોસહ પારી નવકાર ગણી સાગરચંદો કહેવો.

પ્રભાતનો પોસો લીધેલાને રાત્રે લેવાની વિધિ.

પ્રભાતનો પોસો લેવાની વિધિ છે તે પ્રમાણે સ્વમાસમણ દેહ શ્રીયાવહિયંધી યાવત્ત વહુવેલ કરશું ત્યાં સુધી કહેયું, પછી પોસાના પચ્ચાણમાં ફેર છે તે (સેસ દિવસં અહોરત્તં) પદ કહેયું પછી સ્વમાસમણ દેહ શ્રીયાવહિ પઢિકામી ઇચ્છામિ० ઇચ્છા० ઠંડીલ પઢી-લેહું કહી માંડલાં ચોવીસ કરે.

સાંજે નવો પોસો લેવાની વિધિ.

ઉપવાસાદિ જઘન્ય એકાસણું કર્યું હોય તો તેણે લેવાય. સ્વમાસમણ દેહ શ્રીયાવહી પઢીકામી પઢીલેહણ કરે, પછી સ્વમાસમણ દેહ શ્રીયાવહીયંધી યાવત્ત વહુવેલ કરશું ત્યાં સુધી કહેયું, પછી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० પઢીલેહણ કરું કહી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० પોસહસાલ પ્રમાણું કહી મુદપત્તિ પઢીલેહવી પછી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० ઉપધી મુદપત્તિ પઢીલેહું કહી મુદપત્તિ પઢીલેહવી પછી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० સસાય કરું કહી સસાય કરે સ્વાધું હોય તો વાંદનાં બે દેહ પચ્ચાણ કરે, સ્વાધું ના હોય તો સ્વમાસમણ દેહ પચ્ચાણ કરે પછી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० ઉપધી સંદિસાહુ ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० ઉપધી પઢીલેહું કહી પછી દેવ વાંદી માંડલાં કરે, પ્રતિક્રમણ કરે પછી પદોર એક

- २ आघाडे आसन्ने पासवणे अणहियासे.
  - ३ आघाडे मज्जे उच्चारे पासवणे अणहियासे.
  - ४ आघाडे मज्जे पासवणे अणहियासे.
  - ५ आघाडे दुरे उच्चारे पासवणे अणहियासे.
  - ६ आघाडे दुरे पासवणे अणहियासे.
- हवे उपाश्रयना चारणांना मांहेनी तरफनां.
- ६ उपर प्रमाणे पण अणहियासे छे त्यां अहियासे कहेवुं.
- हवे उपाश्रयना चारणां नजीक रहिने करे.
- ६ प्रथम प्रमाणे, पण आघाडे छे त्यां अणाघाडे रुहेवुं.
- हवे उपाश्रयथी सो हाथ दुर रहे ने करवां.
- ६ प्रथमनां छ प्रमाणे पण आघाडे छे ते ठेकाणे अणाघाडे कहेवुं.
- अणहियासेने ठेकाणे अहियासे कहेवुं.

अथ मन्हजिणाणंणी सज्झाय.

मन्हजिणाणं आणं मिच्छं परिहरह धर सम्मत्तं छन्विह आव-
 रसयंमिउज्जुत्तो होइ पइ दिवसं ॥ १ ॥ पव्वेसु पोसइवयं, दाणं सीलं
 दोअ भावोअ ॥ सज्झाय नमुक्कारो, परोवयारोअ जयणाय ॥ २ ॥
 जिणपुआ जिण धूणिणं, गुरुधुअ साहम्मिआण वच्छलं ॥ ववहारस्सय
 सुद्धी, रहजत्ता तिव्यजत्ताय ॥ ३ ॥ उवसम विवेक संवर, भापास-
 मिइ छगीव परुणाय ॥ धम्मिअ जग संमग्गो, करणदमो चरिण
 परिणामो ॥ ४ ॥ संघोवरि बहुमाणो पुब्बय न्निदणं पभावणा
 तित्थे । सट्ठाण किञ्चमेअं, निचं गुगुरुवण्सेणं ॥ ५ ॥

॥ वीजुं पोरिसि साढपोरिसिनुं ॥

॥ उगए सूरें, नमुकारसहिअं, पोरिगि, मादपोरिगि, मुद्धि-
सरिअं, पचख्खाइ ॥ उगए सूरें, चउवीहं पिआहारं, असणं, पाणं,
खाइपं, साइपं, ॥ अन्नत्यणा भोगेणं, महमागारेणं, पच्छन्नकालेणं,
दिसामोहेणं, साहुवयणेणं, महत्तरागारेणं, सब्बसमादिवत्तिआगारेणं,
बोसिरे ॥

विगइ निविगइनुं पच्चरकाण.

विगइओ निविगइअ पचख्खाइ, अन्नत्यणा भोगेणं महमागा-
रेणं, लेवालेवेणं गिहत्थसंठेणं, उल्लिखत विवेगेणं, पडुवा मल्लिखएणं
पारिद्धावणियागारेणं महत्तरागारेणं, बोसिरे.

वेआसणा तथा एकासणानुं पच्चरकाण.

उगएसूरें नमुकारसहिअं पोरिसि साढपोरिसि पुरिमद्ध मुद्धि-
सहिअं पचख्खाइ. उगएसूरें चउवीहं पिआहारं, असणं, पाणं.
खाइपं, साइपं; अन्नत्यणा भोगेणं; पच्छन्नकालेणं, दिसामोहेणं,
साहुवयणेणं, महत्तरागारेणं सब्बसमादिवत्तिआगारेणं, एकासणं, वे
आसणं, पचख्खाइ, निविगइरिआहारं, असणं, खाइपं, साइपं, अन्न-
त्यणाभोगेणं, महमागारेणं, सामारिआगारेणं, आउटपसारेणं, गुरु-
अब्भुद्धाणेणं, पारिद्धावणियागारेणं, महत्तरागारेणं, पाणस्स लेवेणवा,
अलेवेणवा, अण्ठेणवा, चहु लेवेणवा, ससित्थेणवा असित्थेणवा,
बोसिरे.

अथ चौद नियम धारनारने देशावगासिकनुं पञ्चरकाण. ५६५.

सर्विषं पचखाइ, उग्गपसुरं पुग्गिपइ भधनदृषयस्सवाइ अन्नध्यणा-
भोगेणं सहसागारेणं पचख्खाइ अन्नध्यणाभोगेणं दिमाभोगेणं माह्वगणेणं महत्त-
रागारेणं सव्वसमादिवत्तिआगारेणं पाणस्स लेवे-
णवा अलेवेणवा बहुलेवेणवा असिध्येणवा अतिध्येणवा वोसिरे.

अथ चउत्थ अठत्तादिकनुं पञ्चरकाण.

सूरेउग्गए चउत्थभत्तं अभत्तं, पचख्खाइ सूरेउग्गए उठ्ठ भत्तं
अभत्तं पचख्खापि.

पाणहार पोरसि मुट्ठिसहिअं पचख्खाइ अन्नध्यणा भोगेणं
सहसागारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमादिवत्तिआगारेणं पाणस्स लेवे-
णवा अलेवेणवा बहु लेवेणवा सतिध्येणवा असिध्येणवा वोसिरे

अथ गंठसहिअ आदि अत्तिग्रहोनुं पञ्चरकाण

गंठसहिअं वेदसहिअं दिवसहिअं धिषुगसहिअं मुट्ठिसहिअं
पचख्खाइ अन्नध्यणाभोगेणं सहसागारेणं सव्वसमादिवत्तिआगारेणं
वोसिरे,

अथ चौद नियम धारनारने देशावगासिकनुं
पञ्चरकाण.

देशावगासिअं उवभोगं परिभोगं पचख्खाइ अन्नध्यणाभोगेणं
सहसागारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमादिवत्तियागारेणं वोसिरे, सचित्त
इत्थ विगइ पाणइ तंबोल वध्य कुगुमेसु वाहण सयण विलेक्ख वंम
दिग्गि नाण भोगेसु—

अथ सांजनां पञ्चरकाण.

अथ पाणहार दिवसचरिमनुं पञ्चरकाण.

पाणहार दिवसचरिमं पञ्चरकाण अद्यध्यानाभोगेन महामागारेण
महामागारेण मध्यमपाटिवत्तियागारेण योगिने.

अथ चउविहारनुं पञ्चरकाण.

दिवसचरिमं पञ्चरकाण चउविहारं भाहार भगनं पार्गं गार्गं
महामागारेण महामागारेण महामागारेण महामागारेण

अथ त्रिविहारनुं पञ्चरकाण.

त्रिविहारं भाहार भगनं पार्गं गार्गं

महामागारेण महामागारेण महामागारेण

अथ त्रिविहारनुं पञ्चरकाण.

श्री अमृत विजयजी कृत.

श्री शत्रुंजय तीर्थमाला.

ढाळ १ गरवानी. तुमे शाने रोकोछो रांनमां. ए देशी.

वीमाचल वाला वारुरे भले भविअण भेटो भावमां ॥ तुम्हे
सेवो ए तीरथ तारुरेजीम नपढो भवना दावमां ॥ भले० ॥ १ ॥
जगसघळा तिरथनो नायक, तुमे सेवो भीवसुख दायकरे ॥ भले०
॥ २ ॥ एगेरी राजने नयणे नीहाली ॥ तुमे सेवो अवघी दोष टाळी-
रे ॥ भले० ॥ ३ ॥ मुक्तासावन फुले वधात्री ॥ नमी पुजी भावना
भावोरे ॥ भले० ॥ ४ ॥ कांकरे कांकरे सीद्ध अनंता ॥ संभारो
पाजे चढतारे ॥ भले० ॥ ५ ॥ आदि अजीत शान्ति गौत्तम केरां ॥
पहिलां पगलां पुजो भलेरारे ॥ भले० ॥ ६ ॥ आगे धोळी परब
हुंके चढाए ॥ तिहां भरत चक्रीपद नमीएरे ॥ भले० ॥ ७ ॥ नीली
परब अंतराले आवे ॥ हारे नेमी वरदत्त पगलां सोहावेरे ॥ भले०
॥ ८ ॥ आदिधुंभनमी कुंडकुमारा ॥ होंगलाज हडे चढो प्यारारे ॥
भले० ॥ ९ ॥ तिदां फलीकुंडनमी श्रीपास ॥ हारे चढो मान मोठी
ज्जहासेरे ॥ भले० ॥ १० ॥ गुणवंतनागीरीना गुण गाइ ॥ छाला-
कुंडे बीसामो भारेरे ॥ भले० ॥ ११ ॥ तिहांथी मकागाली पंथे
घसींथे ॥ प्रभुगढ देखोने उलसीएरे ॥ भले० ॥ १२ ॥ नमीए नारद
अपमत्तानी घुरती ॥ बळी द्रावीड वारीखीछ घुरतीरे ॥ भले०
॥ १३ ॥ तीरथसुमी देखी सुख जागे ॥ नीरखो हेमकुंडनी आ-
नेरे ॥ भले० ॥ १४ ॥ राम भरतशुकसेलग स्वामि ॥ यावद्या

अथ सांज्ञनां पञ्चरकाण.

अथ पाणहार दिवसचरिमन्तुं पञ्चरकाण.

गणेशाय नमः ॥ १ ॥ अथ पाणहार भाग्यं सारमागारं
 पाणहार भाग्यं सारमागारं ॥ २ ॥

अथ चरिमन्तुं पञ्चरकाण.

दिवसचरिमि पञ्चग्याः चरिमन्तुं ॥ १ ॥ अथ चरिमन्तुं
 भाग्यं सारमागारं ॥ २ ॥ अथ चरिमन्तुं
 भाग्यं सारमागारं ॥ ३ ॥

अथ विविधपञ्चरकाण.

अथ विविधपञ्चरकाण ॥ १ ॥

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

॥ ३ ॥ दीशे लाटल मारुदेवीना ॥ घेडो तीरथ थारपीजी ॥ पुरव
 कापुंनार आख्यायी ॥ जगमां कीरनी व्यापी ॥ हुंतो० ॥ ४ ॥
 श्री मादिश्वर वीर्याशु बंदी ॥ बांजा सर्व जुहाऊजी ॥ नमीधीनमी
 कावपगोत्रा पासे ॥ जोई जोई आतप तरु ॥ हुंतो० ॥ ५ ॥
 सांढा गजवर खंचे घेडां ॥ भरत चक्रीनी माडीजी ॥ तीम मुनेदा
 सुपंगडा पासे ॥ प्रणमुं ते धन लाडी ॥ हुंतो० ॥ ६ ॥ मुळग
 भागनां जीनमुद्रा ॥ एकेऊणा पंचासजी ॥ रंगमंडपमां पडीमा
 एकी ॥ बंदी भाव उल्लामे ॥ हुंतो० ॥ ७ ॥ चैन उपर चौमुख
 कांढो छे ॥ फारनी प्रतीमा बाणुजी ॥ बळी मौनम गणवर्नी
 वना ॥ श्री नार्गफ वखाणुं ॥ हुंतो० ॥ ८ ॥ देहरा बाहीर
 फारनी देरी ॥ चौपन रुडी दीसेजी ॥ तेहमां प्रतीमा एकसो बाणु ॥
 देसी दीयदुडीसे ॥ हुंतो० ॥ ९ ॥ नीलडी रायण तरुवर हेठळ ॥
 पीलडा प्रभुजीना पायजी ॥ पुर्जा प्रणमी भावना भावी ॥ ऊळ-
 ॥ १० ॥ तमपट हेठळ नागपोरनी ॥ मुरत
 ॥ तमसुरपदवी सीधाचळना ॥ माहात्म मांही कहावे
 हुंतो० ॥ ११ ॥ सांढमा पुंडरीक स्वांमी बीराजे ॥ प्रतिमा छवीस
 जी ॥ तेहमां घोषनी एक जीनप्रतिमा ॥ टाळी नमीए रंगे ॥
 ॥ १२ ॥ तीहांथी बाहीर उत्तर पासे ॥ प्रतिमा तैर देदा-
 ॥ एक रुपानी अवर धातुनी ॥ पंच तीरथ छे बारु ॥ हुंतो०
 ॥ उत्तर सनमुख गणधर पगलां ॥ चउदसयां वावननांजी ॥
 निजिणंद जुहारु ॥ पुण्या फोड तेमनना ॥ हुंतो० ॥ १४ ॥
 ते सहस बुटने ॥ देखी पाप पळायजी ॥ एक सहस

નમું મારનાંધારે ॥ ખલે ૦ ॥ ૧૫ ॥ સુગન્ધરૂંદ વાસી મોદ વસી ॥
 શુભોત્તમ સુભારદ મુખસંદોરે ॥ ખલે ૦ ॥ ૧૬ ॥ આગળ રતુવત
 ચીર જણારે ॥ હારે તોડાંધી દેવટે જણારે ॥ ખલે ૦ ॥ ૧૭ ॥ ઘાંડી-
 દીના રાંધ પોજીદુર્ગી ॥ માંડીધામે નરી મેંદુર્ગી ॥ ખલે ૦ ॥ ૧૮ ॥
 ઘાનાં વલ્લની રીમે વસી ખાલે ॥ મુર્ગી માંડી વલ્લની ॥ ખલે ૦ ॥
 ખલે ૦ ॥ ૧૯ ॥ નેર બા ઘાંડીરૂંદી મામા મોદારે ॥ મોડી દેડરી
 વલ્લમુખ જાણે ॥ ખલે ૦ ॥ ૨૦ ॥ આગળ ખાંડાંધી વલ્લની ॥ શિવ
 પોજ્યા પેડી વૃ દમાર ॥ ખલે ૦ ॥ ૨૧ ॥ વૃજામો વડી મદ વલ
 માણે ॥ લેર જીંડી માદ મદાણે ॥ ખલે ૦ ॥ ૨૨ ॥ વાદ મો-
 વાંધ વડી મોડી દમાર ॥ વડ જાંડી વડી મોદાર ॥ ખલે ૦
 ॥ ૨૩ ॥ આગળ વલ્લની વલ્લની ॥ વડ વલ્લની વલ્લની ॥
 માણે ॥ ખલે ૦ ॥ ૨૪ ॥

ગાન્ય પીડી.

શ્રી ગાન્ય પીડી પીડી પીડી.

શ્રી ગાન્ય પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી

શ્રી ગાન્ય પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી

શ્રી ગાન્ય પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી

શ્રી ગાન્ય પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી

શ્રી ગાન્ય પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી

શ્રી ગાન્ય પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી

શ્રી ગાન્ય પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી પીડી

॥ ३ ॥ दीठो लाडल मारुदेवीनो ॥ बेठो तीरथ थापीजी ॥ पुरव
नवाणुंवार आव्याथी ॥ जगमां कीरती व्यापी ॥ हुंतो० ॥ ४ ॥
श्री आदिश्वर वीर्धाशु बंदी ॥ बीजा सर्व जुझारुजी ॥ नमीवीनमी
काउसगीआ पासे ॥ जोई जोई आतम तारु ॥ हुंतो० ॥ ५ ॥
सांहमा गजवर खंधे वेठां ॥ भरत चक्रीनी माडीजी ॥ तीम सुनंदा
सुमंगळा पासे ॥ प्रणमुं ते धन लाडी ॥ हुंतो० ॥ ६ ॥ मुळग
भारामां जीनमुद्रा ॥ एकेऊंणा पंचासजी ॥ रंगमंडपमां पढीमा
एशी ॥ बंदी भाव ऊल्लासे ॥ हुंतो० ॥ ७ ॥ चैत उपर चौमुख
धाप्यो छे ॥ फीरती प्रतीमा बाणुंजी ॥ बळी गौतम गणधरनी
ठवणा ॥ शी तारीफ वखाणुं ॥ हुंतो० ॥ ८ ॥ देहरा बाहीर
फीरती देरी ॥ चौपन रुडी दीसेजी ॥ तेहमां प्रतीमा एकसो बाणुं ॥
देखी हीयडुहीसे ॥ हुंतो० ॥ ९ ॥ नीलडी रायण तरुवर हेठल ॥
पीलडा प्रभुर्जाना पायजी ॥ पुर्जा प्रणर्मा भावना भाथी ॥ ऊळ-
टअंगनमाय ॥ हुंतो० ॥ १० ॥ तसपद हेठळ नागमीरनी ॥ मुरत
बेहु सोहाबेजी ॥ तससुरपदवी सीधाचळना ॥ माहात्म मांही कहावे
॥ हुंतो० ॥ ११ ॥ सांहमा पुंडरीक स्वांमी बीराजे ॥ प्रतिमा छवीस
संगेजी ॥ तेहमां बोधनी एक जीनप्रतिमा ॥ टाळी नमीए रंगे ॥
हुंतो० ॥ १२ ॥ तीहांथी बाहीर उत्तर पासे ॥ प्रतिमा तेर देहा-
रुजी ॥ एक रुपानी अवर घातुनी ॥ पंच तीरथ छे वारु ॥ हुंतो०
॥ १३ ॥ उत्तर सनमुख गणधर पगलां ॥ चउदसयां वायननांजी ॥
तेहमां नांतिजिणंद जुझारु ॥ पुग्या फोट तेमनना ॥ हुंतो० ॥ १४ ॥
दशीण पासे सहस कुटने ॥ देखी पाप पळायजी ॥ एक सहस

ત્રી० ॥ ૭ ॥ અષ્ટાપદ મંદીરમાં જઇને ॥ અવધી દોષ તજિસરે ॥
 ધ્વાર આઠ દસ દોય નમિઓ ॥ વીજા જિન ચાઢીસરે ॥ ત્રી० ॥ ૮ ॥
 શેઠજી સુરચંદની દેહેરીમાં ॥ નવ જિન પડીમા છાજેરે ॥ ધીઆ
 કુંવરજિની દેહરિમાં ॥ પ્રતિમા ત્રણવિ રાજેરે ॥ ત્રિ० ॥ ૯ ॥ વસ્તુ-
 પાઠના દેહરા માંહી ॥ થાપ્યા શ્રીરીપમ જીણંદારે ॥ કાઠસગીઆ
 વે એકત્રીસ જીનવર ॥ સંઘવી તારાચંદરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૦ ॥ મેરુ
 સીખર નીઠવળા મધ્યે ॥ પ્રતિમા વાર ભલેરીરે ॥ ભાંળા લીંવડીઆની
 દેહરીમાં ॥ દસ પ્રતિમા જુઓ હેરીરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૧ ॥ સંઘવી તા-
 રાચંદ દેવઝ પાસે ॥ દેહરી ત્રિણ છે અનેરીરે ॥ તેહમાં દસ જીન
 પ્રતિમા નીરખી ॥ થીર પરણીત થઈ મેરીરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૨ ॥ પાંચ
 ભાઈઆના દેહરા માંહી ॥ પ્રતિમા પાંચ છે મોટીરે ॥ વીજી તેત્રીસ
 જીન પડીમાછે ॥ એહ વાત નહીં યોટીરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૩ ॥ અમદા-
 વાદીનું દેહરુ કહીણ ॥ તેહમાં પ્રતિમા તેરરે ॥ તે પછવાડે દેહરી
 માંહી ॥ મળમું આઠ સચેરીરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૪ ॥ શેઠ જગનાથજીણ
 કરાવ્યું ॥ જીન મંદીર ભલે ભાવેરે ॥ તેહમાં નવ જીન પડીમાં
 વંદી ॥ કવો અમૃત ગુણ ગાવેરે ॥ ત્રીભોવન તારણ તીરથ વંદો ॥ ૧૫ ॥

ઢાઢ ૪

તુમે પીઢાં પીતાંવર પેહેર્યાંજી મુખને મરકલડે.

રાયળયો ડત્તર પાસેજી ॥ તીરથના રસીઆ ॥ જીનવર જીનધર
 ડલ્લાસેજી ॥ મુજ દડે વમીઆ ॥ આંકળી ॥ સહુ ભાણ્યો જોઈ સીર
 નાંખીજી ॥ તી० મુજ મનના અંતર જાંખીજી ॥ મુજ. ॥ ૧ ॥ જીન-
 ધર. ૧૧૧૫ ॥ તી० તીમ ભરત વાહુવઢી વંદોજી ॥ મુજ.

दीशाएजी ॥ मुज० पांचसैंहेंसडसठ सुख कंदोजी ॥ ती० फीरता
जीन सघळे वंदोजी ॥ मुज० ॥ ११ ॥ मुळकोटनां चैत्य नीहाळेजी ।
ती० एकसो पांसठ सरवाळेजी ॥ मुज० तीहां प्रभु सगवीस सैंहें
वंदोजी ॥ ती० कहे अमृत चीर नंदोजी ॥ मुज० ॥ १२ ॥

ढाल ५.

वात करो वेगळा रही वीसरांभीरे ॥ ए देशी.

इथे हाथीपोळनी बाहीरे वीसरांभीरे ॥ बे गोखे छे जीनराज ॥
नमुं सीरनांभीरे ॥ तेहथी दक्षीग श्रेणीए ॥ वी० कहुजीन घरजी-
ननो साज ॥ नमु० ॥ १ ॥ कुमरनरींदे करावीओ ॥ वी० धन
खरची सार बाहार ॥ नमुं० बावनसीखरे वंदीओ ॥ वी० तीहुंत-
रजीनपरीवीर ॥ नमु० ॥ २ ॥ वळी घनराजने देहरे ॥ वी०
प्रतिमा वंदु सातः नमुं० देहरे वर्षमांन शेठने ॥ वी० प्रतिमा सात
वीरुयात ॥ नमुं० ॥ ३ ॥ सारवजी राधनपुरी ॥ वी० तेहनुं जीन-
घर जोय ॥ नमुं० तीहां पत्तर जीन दीपता ॥ वी० प्रणमी पातीक
धोय ॥ नमुं० तेहनी पासे विराजता ॥ वी० मंदीरमां जीनचार ॥
नमुं० हाथी आगळ जोइए ॥ वी० अद्भुत रचना सार ॥ नमुं०
॥ ५ ॥ जगत शेठजीएकीओ ॥ वी० श्रीणसीखरो प्रासाद ॥
नमुं० तीहां पत्तरजीन पेखतां ॥ वी० मुज परणती हुइ आल्हाद ॥
नमुं० ॥ ६ ॥ पासे भुवन जीनराजनुं ॥ वी० तीहां खट प्रतिमा
धार ॥ नमुं० मुच्छा उत्तारी कायुं ॥ वी० तेहोरवाइ ए सार ॥
नमुं० ॥ ७ ॥ कुंवरजी न्याथा तणुं ॥ वी० दीपे देवळ खास ॥ नमुं०
तेथीस जीननुं थापीआ ॥ वी० सहस्रफण श्री पास ॥ नमुं० ॥ ८ ॥
वीमळ नळीन न देहरे छे ॥ वी० जुओ भुली वर्णीमां च्यार ॥ नमुं०

वेलजी साहने देहरे ॥ प्रणमुं पांच जगीस ॥ भवि ॥ ४ ॥ नधमल
 आणंदजीए किधु ॥ जीनमंदिर सुविलास ॥ तिहां जइ पांच जीने-
 श्वर भेटे ॥ मेरे भवजंजाळ ॥ भवि ॥ ५ ॥ बहुसा परणिने देहरे ॥
 अष्टादस जीनराय ॥ पासे देहरि चिनाइ बीवनां ॥ देश बंगाला कहीं
 या ॥ भवि ॥ ६ ॥ अर्ती अद्भुत जिन मंदिर रुडु ॥ लाधा वोहोरा
 केरु ॥ तिहां सत्तरजीन पडिमा बंदे ॥ तेहनुं भाग्य भलेरु ॥ भवि
 ॥ ७ ॥ सा. मीठाचंद लाधा जाणुं ॥ पाटण शेहरेना वासी ॥ जिन-
 मंदीर सुंदर करी पडिमा ॥ पांच ठवी छे खासि ॥ भवि ॥ ८ ॥
 गुणोत जयमलजीने देहरे ॥ चोमुख जइने जुहारु ॥ प्रतिमा दोष
 दिगंबर देहरे ॥ भुवने ॥ निरखी भाख्यु सारु ॥ ९ ॥ रिखभ
 मोदिए प्रसाद कराव्यो ॥ तिहां दस पढीमावंदो ॥ राजमीसाहना
 देहरा गांहीं ॥ भेटया सात जीनंदो ॥ भवि ॥ १० ॥ तिरथ शंघ
 तणो रखवालो ॥ यक्षकपरदि कहिए ॥ बीजी मातचकेसरि बंदी ॥
 सुखसंपत्ति सहु लहीए ॥ भवि ॥ ११ ॥ नांहानां मोहोटां भुवन
 मळीने ॥ बेंतालिस अवधारो ॥ संख्याए जिनजिनी पडिमा ॥
 पांचमैसोळ जुहारो ॥ भवि ॥ ॥ १२ ॥ इणिपेरे सयळां चैन्य मळीने
 नाही सुगज कुंड ॥ जयणाए सुचिअग करिने ॥ पेहरो बख अखंड ॥
 भवि ॥ १३ ॥ विथी पूर्वक सांपग्री मेली ॥ बहु उपचार संघाते ॥
 नाभीनंदन पुजी सहु पूजे ॥ जीनगुण अमृत गावे ॥ भवि ॥ १४ ॥

ढाल ७

भरत नृप भावशुण ए देशी.

बांजु हुंक जुहारीए ॥ पावडीए चढी जोई ॥ नमोगीरी राज-
 नेए आंकणी ० पेहेलां ते अदबुद देखीए ॥ मुज मन अचरीज होय ॥

आमगसांनं छे देहराण ॥ श्री शान्तीनाथनां दोष ॥ नमो ॥ एरणो
सादीवर्गाय नम्रुण ॥ यीने पंचामतुं नोय ॥ नमो० ॥ १४ ॥
मुळ कोट मांही दक्षिण दीसिए ॥ देहरी श्रव्य छे नोट ॥ नमो ॥
तीहां सट प्रतीमा वंदीएए ॥ फळे अमृत पदमोट ॥ नमो० ॥ १५ ॥

ढाल ८

एतो नेहेलो छे गीरधारीजी । एहने शु फर्हाए । ए देवी,
उत्तर पुरव बीचले भागे ॥ देहरी श्रव्य सोटापेरें ॥ हरलीने
तेपानीक फरसी ॥ वरसी समता भाये ॥ एहने मेवांने ॥ हारें तगे
सेवो सह नरनार ॥ ए ॥ एतो मेवो एणे संसार ॥ ए ॥ एगा भय
जल तारणहार ॥ ए ॥ आंकणी० ॥ १ ॥ तेहमांभी यचना सुगरो
लग ॥ सुरी प्रमुख सुखदाइरे ॥ ईणे मेरी सीद्धां तेहनां पगळी ॥
बंदु सहस्र अढाई ॥ ए ॥ २ ॥ पारें याहार वधाव यागजे ॥ रंग
मंडप दीसी च्याररे ॥ सेठ सया गोमजीए कराव्या ॥ मारपी याण
उदार ॥ ए ॥ ३ ॥ अनंत चतुष्टय गुण नीपज्याभी ॥ सरीग्या
च्यारे रुपरे ॥ परमेश्वर शुभ सगे थाप्या ॥ च्यार दीक्षाए अनुप ॥
ए ॥ ४ ॥ ते मुळ नायक रीखभ जीनेश्वर ॥ यांजा जीन ग्रेंताळरे ॥
शुद्ध नीर्मात्त कारण लहीए एवा ॥ हुं प्रममुं ग्रीण्य फाळ ॥ उपर
चोमुख छरीम जीनशुं ॥ देखी दुरीत नीकंदूरे ॥ चोवीस पटो एक
पळीने ॥ चोपन प्रतीमा वंदूरे ॥ ए ॥ ५ ॥ सांढमा पुंटरिक स्वाभी
वेढा ॥ पुंटरिक वरणा राजेरें ॥ ए तम पर वंदी वहाव देहरी ॥ तेहमां
भुभ बीराजेरें ॥ ए ॥ ६ ॥ रीखभ प्रभुने पुत्र नवांणु ॥ आठ भरत
मुन मेरे ॥ एकमो आठ समय एक सीद्धा ॥ पणमुं तम पद रंगे ॥

देख एक देसी दुरीत नीकंदू ॥ गीतां मार्य मगुने मंदू राज ॥
 बाज ॥ ६ ॥ वावन देहरी पाछळ फरती ॥ जीन मंदिर गोमा करती
 राज ॥ आज तेहमां अभीत जिनेश्वरराया ॥ में प्रणमिने गुण गाया
 राज ॥ आनुनां मोटां भुवन निहाळि. ॥ सगतिस्त गण्यां मंभाळि
 राज ॥ आज संख्या ए जीन प्रतिमा गाणीए ॥ पांचसैनव्यासी
 गणीए राज ॥ आज ॥ ८ ॥ ए तीरथ माळामु वीच्यारी ॥ तुमे
 प्राया करो हीतकारी राज ॥ आज दर्शन पुजा सकळी थाए ॥
 शुभ अमृत भावे गाए राज ॥ आज ॥ ९ ॥

ढाळ १०

मुने संभव जीनशुं प्रीत अवीदड लागीरे ॥ एदेशी ॥
 तुमे सीळगेरीनां वेहु टुंक जोइ जुहारोरे ॥ तुमे शुल्य अना-
 दीनी मुंक्क ए भव आरोरे ॥ तुमे धरमी जीव मंघात ॥ परणती
 रंगेरे ॥ तुमे करज्यो जात्रा सनाथ ॥ सुवीहीत संगेरे ॥ १ ॥
 तुमे वावरज्यो एकवार ॥ सचीन सहू टाळोरे ॥ करा पडी कमणां
 दोष वार ॥ पाप पखाळोरे ॥ तुमे धरज्यो सीळ सणगार ॥ भुमी
 संधारोरे ॥ अळु आंणे पाय मंचार ॥ छहीरी पाळोरे ॥ २ ॥
 इम सुणी आगम रीत ॥ हीयडे धरज्योरे ॥ डरी सदहणा परतीत ॥
 तीरथ करज्योरे ॥ आदुः सग काले जोय ॥ बीघन घणेरांरे ॥
 कीधुं ते मीधुं सोय ॥ शुळे मवेरारें ॥ ३ ॥ एहीन ग्रीक्षा जांण ॥
 गुगुणा हग्वोरे ॥ बळी नीग्यनां अही ठांण आगे नीरखोरे ॥
 देवकीना ग्यतनेद ॥ नमी प्रनुमरीएरे ॥ आतमगत्तेअमं ॥ व्रदक्षणा
 कांएरे ॥ ४ ॥ पेहेली जळ ग्वाळोळ ॥ धरी ते जळशुरे ॥

विष्णवे ॥ शंकरां वृत्तं पाप ॥ ज्ञाने पापं ॥ तुमे
 पुनस्तं शुभ भाव ॥ भावे पापं ॥ १३ ॥ तुमे पूज्य पदं
 तं ॥ इति देवारे ॥ वदन्तां छाया पादो ॥ तां पादं ॥ तां
 तं ॥ तनु मुखा कर्णदः ॥ पुन्य गीत नमान ॥ पदं पद-
 कोरे ॥ १४ ॥ इति परीतीत्यथा ॥ भावे भगवते ॥ ज्ञेयं दीदृ-
 नयन नादा ॥ योशेते गुणशेते ॥ नदंशे भगवत्पद ॥ कंट जे धर-
 शे ॥ वर्यो सुखमपत मुखासा ॥ नदंशे वर्योरे ॥ १५ ॥ तव
 गच्छगणदीर्णद ॥ कपे छाजेरे ॥ श्रीबीजय देवगुरीद ॥ भग्यो क-
 दीवाजेरे ॥ रत्नबीजय तसदीन ॥ पदं नरसायरे ॥ मुग्गाज बीजक-
 र्गीन ॥ तासपसायारे ॥ १६ ॥ कीधो एह अभ्यास ॥ अद्वार
 चालीसेरे ॥ ऊजळ फागुण भास ॥ तेरन दीवसेरे ॥ श्री बीमळा
 चळचीत्त ॥ धरी गुण गायारे ॥ कदे अमल भवीयण नीत ॥ नमो
 गीरीरायारे ॥ कळस० इम तीरथमाळा ॥ गुणदवीसाळा ॥ बीमळ
 गीरीवर राजनी ॥ कदे स्वपर हेते ॥ पुण्य सेकेते ॥ एह जीनधर
 साजनी ॥ तप गच्छगण दीर्णद गणधर ॥ बीजय जीर्णद गुरी-
 श्वरो ॥ रचीतास राजे ॥ पुन्य साजे ॥ अमृत रंग सुदंकर ॥

अथ श्री आदी जीनने वीनंती.

श्री विनयबीजपत्री कृत.

पांमीगुगुरु पसाअरे, सेयुंजा धणी, श्री रीसहेसरवीनयुंए
 १ श्रीभुवन नायक देवरे, सेवक वीनंती, आदीश्वर अवघारीए,
 प० २ शरणे आव्यो स्वांमीरे, हुं रमां, वीरए वयरीए
 मढ्यो. प० ३ तारी तारी मुन कीसी फहुं भवी

चीजो आवशे. ए० २४ वळी जाणो अरीहंतरे, एहने वीनती; करतां आवडती नथी. ए० २५ तो तेहज माहाराजरे, मुजने शीखवो; जीम ते वीधी शुं वीनवुं. ए० २६ मायताय वीण कुंणरं, प्रेमे शीखवे; वाळकने कहो बोलवुं. ए० २७ जो मुज जाणो देवरे, एह अपावन; खरडयो छे कळी कादवे. ए० २८ कीम लेऊ ओछंगरे, अंग भर्युं एहनुं; वीपयकपाय असोच श्युं. ए० २९ तो मुज करो पवीत्ररे, कहो कुण-पुत्रने; वीण मावीत्र पखाळशे. ए० ३० कृपा करी मुज देवरे ॥ इहो लगे अंगीरेछो. नगनीगोद्यादीक थकी. ए० ३१ आव्यां ह्ये इजुररे, ऊभो थइ रहो; सांमुं शे जुवां नहा. ए० ३२ आहो माढी आजरे, वेठो वारणे; मावीत्र तुम्हे मनावशो. ए० ३३ तुमे छो दया समुद्ररे, तो मुजने देखी; दया नथी शे आंगता. ए० ३४ उवेखश्यो अरीहंतरे, जो आणीयेळा; तो माहरीं शी परी थशे. ए० ३५ ऊभा छे अनेकरे, मोहादीक वयरी; छळ जुए छे माहारा. ए० ३६ तेहने वारो वेगरे, देव दया करी; वळी वळी शुं वीनवुं. ए० ३७ परु देवनीजमायरे, वेगे मोकली, गज वेसारी मुगतीमां. ए० ३८ भरतेसर नीज नंदरे, कीधो केवळी; आरीसा अवलोकतां. ए० ३९ अठांशुं नीज पुत्ररे, प्रतीबोध्या प्रेमे; शुद्ध करंतां वारीया. ए० ४० बाहुबलने नेदरे, नाण केवळ तुमे; स्वामीं सांमुं मोकल्युं. ए० ४१ इत्यादीक अवदातरे, सचळा तुम तणा; हुं जाणुं मुळगा. ए० ४२ माहारी घेळा आजरे, मौन करी वेठा; ऊत्तरशे आपो नही. ए० ४३ वीचराग अरीहंतरे, समता सागरु; माहारां ताहारां शुं करो. ए० ४४ एकवार माहाराजरे, मुजने सनमुले; बोलावो शेवक

